
3 1761 04413 5473

CATALOGUS

CODICUM

ASTROLOGORUM GRAECORUM

CATALOGUS CODICUM
ASTROLOGORUM GRAECORUM

CODICUM PARISINORUM

PARTEM QUARTAM

DESCRIPSIT

PETRUS BOUDREAUX

EDIDIT APPENDICE SUPPLETA

FRANCISCUS CUMONT

SUMPTIBUS INSTITUTI FRANCOGALLICI
(EX LEGATO DEBROUSSE)

TOMI VIII PARS IV

BRUXELLIS
IN AEDIBUS MAURITII LAMERTIN
58, RUE COUDENBERG, 58

1921

LIBRARY
OCT 26 1970
UNIVERSITY OF TORONTO

PRAEFATIO

Paulo post primordia atrocissimi belli quod philologae iuventutis optimum quemque messuit, Petrus Boudreaux, die 13 Decembris 1914, cum fortiter milites suos ad pugnam duceret, frontem mortifero glandis missilis ictu percussus, cecidit. Cuius immatura morte quantum perdiderit nostrum hoc opus, cui per multos annos operam praestitit indefessam, hi tantum noscere possunt qui cum eo laboris socii fuerunt. Graecam linguam callebat docte, non solum cultiorem illam cui Atticorum scriptorum ingenium primatum dedit, sed et popularem sermonem quo a temporibus Romanorum usque ad hunc diem Hellas usa est et utitur. In legendis codicibus librariorum neglegentia foedatis vel temporis iniuria aspere tractatis ea fuit sollertia, ut nemo in antiquarum scripturarum interpretatione peritior videretur. Ad criticas editiones apparandas quantam curam, quantam eruditionem, quantum mentis acumen adhibuerit, recensio eius Cynegeticorum Oppiani et huius catalogi volumen quod confecit, luculente testantur. Spes multas cum eo sepelivimus. Non propter ipsum, si “ dulce et decorum est pro patria mori „ sed propter scientiam, cui summa cum integritate et religione totum se dediderat, interitum eius lugemus insa-

nabilem. Aetatis breve ver fructuum uberem spondebat messem, quam maturescere mors inimica vetuit.

Cum acerbo fato abreptus est, totam particulatim recensitorum codicum descriptionem, exceptis quisquiliis nonnullis, ad finem perduxerat, ita ut commodi, quod ex hoc repertorio percipi potest, laus omnis penes eum sit solum. In posteriore autem huius libri parte, si quae menda offenderint, noxa mihi est praestanda. Appendicis enim, quam catalogo mox typis mandando addere in animo habebat, paucas tantum paginas ex codicibus excerpserat operis nostri socius. Inceptum peragendum et inchoata explenda erant. Opus a piissima vidua fidei meae commissum eo modo conficere volui quo ornatissimus iuvenis ipse absolvisset, si maius mortalis aevi spatium ei concessum esset. Itaque apographa haud pauca adieci, et, quoad bello saeviente fieri potuit, cum aliis codicibus contuli, textuque eorum constituto praefationes notasque adscripsi. Ita ad doctrinas auctoresque astrologiae Graecae melius cognoscendos nullo huius collectionis tomo deteriorem videri spero librum hunc, qui memoriam servabit amici nimis cito studiis nostris erepti.

In hoc tomo quarto omnes, quotquot exstant Parisiis codices astrologici, recensentur, praeter illos qui in tribus ceteris describuntur, sed accidit ut primus, qui iam ante bellum prelo traditus erat, ante hunc, quem nunc publici iuris facimus, ad finem adduci non potuerit. Quem anno proximo edere posse confido, ut divitissimae bibliothecae catalogus astrologicus tandem absolvatur totus. De ratione quam in hac collectione secuti sumus, cum iam alibi satis dictum sit, plura addere supersedeo. Ut in aliis nonnullis tomis, vocabulorum notabiliorum laterculos addidi,

quos Graecae linguae studiosis haud inutiles fore spero, praesertim cum multae sententiae, quae apud astrologos sequioris aevi leguntur, ex auctoribus aetatis, quae dicitur, Alexandrinae transcriptae sint.

In plagulis corrigendis adiutrix mihi fuit diligentissima Maria Delcourt Leodiensis, quae non typothetarum solum sed et interdum veterum librariorum errata argute detexit, et indices quoque nominum accuratissime confecit. Summa benevolentia me devinxit vetus amicus Paulus Thomas Gandavensis qui, quotiens eum adii, ab humanioribus studiis recessit ut ad squalidum hoc sermonis genus se converteret et, mendis multis sublatis, ad poliendum hunc librum operam suam officiose impendit.

Scrib. Romae kal. Nov. MCMXXI.

F. C.

CODICES PARISINI

IV

CODICES PARISINI

---

62. Cod. Paris. gr. 817. — Chartaceus, cm. 33 × 23, ff. 214, saec. XVI sex manibus scriptus (1. ff. 1-25; 2. ff. 26-55; 3. ff. 56. 68r; 4. ff. 68v-102; 5. ff. 103-133; 6. ff. 134-214). — Ex bibliotheca J. F. Asulani, partim saltem (v. f. 26 in ima pagina, *a me Jo. Francisco Asulano*), deinde Fontebladensis (v. Omont, *Catal. des mss. grecs de Fontainebleau*, p. 177, n. 535), Regius LVI, 56, 1897. — Cf. Omont, *Inventaire*, I, p. 152.

F. 210v. Ἀνώνυμος Γεωργίῳ τῷ Τραπεζουντίῳ (Ἀνέγνων τοὺς συντεθέντας — τὸ ἀκρύττεσθαι [*sic*] τὴν ἀμαθίαν). — Ed. Fabricius-Harles, *Bibliotheca graeca*, XII, p. 77.
Γεώργιος τῷ ἀνωνύμῳ (Ἀνέγνων σου τὴν — [F. 211] εἰ μενόμαινος φέρῃ [*sic*]. τέλος). — Ed., *op. cit.*, p. 78.

63. Cod. Paris. gr. 854. — Chartaceus, cm. 26 × 15, ff. 422, saec. XIII totus una eademque, ut videtur, manu scriptus, praeter ff. 1-5 + 48-50 + 360 + 367 376 + 379-381 + 406-419 alia manu saec. XIII, ff. 121-136 alia manu saec. XIII, ff. 35-47 alia manu saec. XIV exarata. — Ex bibliotheca Catharinae de Medicis, postea Regius DCCCCLXXVII, 1067, 2431. — Cf. Omont, *Inventaire*, I, p. 159; Cramer, *Anecdota graeca e codd. mss. bibl. r. Parisiensis*, I, p. 332 sqq.

F. 18. Menses Iudaeorum, Macedonum, Graecorum, Aegyptiorum nominantur.

F. 20v. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ περὶ φωτός, πυρός, φωστήρων, Ἡλίου τε καὶ ἀστέρων (Τὸ πῦρ ἓν τῶν — [F. 22v] ἡ Σελήνη ἕκαστον ζῴδιον). = Ioannis Damasceni, *De fide orthodoxa*, ed. Lequien, II, 7, p. 163 sqq.

F. 120v. Manu posteriore saec. XIII-XIV. Post calendarium medicum: Τῶν ερμιῶν [l. μηνῶν] αἱ ἡμέραι ἐ [l. αἱ] μὲν εἰσὶ καλαί, ἐ [l. αἱ] δὲ ἄχριστε [l. ἄχρησται] (Σεπτεύρ(ιος) ἔχει ἡμέρας καλὰς α', δ', ιγ' — [F. 120v] κδ' καὶ κε'). — Conspirat cum opusculo Silvestro papae supposito, quod Boissonade, *Notices et extraits*, XI, 2, 1827, p. 188 n., edidit. Cf. codd. 42, ff. 56v; 43, f. 296v.

F. 160v. Τίς ἡ οὐσία τῶν ἀστέρων (Πάντων τῶν ἀστέρων — ὑποποδίζειν, πλάνητες ὠνομάσθησαν). — Περὶ τῆς ἀστέρων φορᾶς καὶ κινήσεως. — Ποταπὰ τῶν ἀστέρων τὰ σχήματα. — F. 161. Περὶ τάξεως ἀστέρων. — etc. — F. 167v. Πόθεν ἄν τις γνοίη ἑλληνικαῖς ἀποδείξεσι τὴν τοῦ κόσμου συντέλειαν (Περὶ τῆς ἡμέρας — ἐλάττονα ἔτη παράκεινται). — F. 167 *bis*. Τίνα δεξιὰ τοῦ κόσμου καὶ τίνα ἀριστερά (Τοῖς μὲν ἐξ — λογιωτάτης τῆς ἀποδείξεως). — Περὶ σεισμοῦ (Τὸν σεισμὸν ποιεῖ — ἀέρα καὶ διακρίνοντος). — Διὰ τί ἁλμυρὸν τὸ τῆς θαλάττης ὕδωρ (Ἁλμυρόν ἐστι τὸ — τὴν ὑποκειμένην παχύτητα). — F. 167v. Τίς ἡ αἰτία τοῦ ἐν τῇ θαλάσσῃ γλυκὺ ὕδωρ εὑρίσκεσθαι (Αἴτιον τοῦ εἶναι — μετὰ πολλοῦ πνεύματος). — Διὰ τί τὸ θαλάττιον ὕδωρ οὐ τρέφει τὰ δένδρα (Οὐ τρέφει τὰ — ἐπιφάνειαν ἐπεὶ καί...). Desinit in medio enuntiato. — Pselli Διδασκαλίας παντοδαπῆς haec capitula Cramer edidit (*Anecdota graeca... bibl. r. Parisiensis*, I, p. 335-352), qui tamen miro errore textum folii 167 *bis* neglexit (id est capituli Πόθεν ἄν τις γνοίη etc. inscripti finem et quinque capitula subsequentia). Cf. Fabricius-Harles, *Bibliotheca graeca*, X, pp. 83-88; *Patrologia graeca*, ed. Migne, CXXII, col. 687 sqq. — F. 168. Ψῆφος περὶ τοῦ εὑρεῖν τὸ νομικὸν πάσχα (Κράτησον ὅσην ψῆφον — γὰρ οὐκ ἐνδέχεται). — Ed. Cramer, *op. cit.*, p. 352. — Περὶ τῆς ἀποκρέας (Ἴδε εἰς τὰς — ἡ ἀποκρέα τότε). — Ed., *ibid.*, p. 353. — Ψῆφος ποιμενικὸς τοῦ νομικοῦ πάσχα (Ψήφιζε πόσας ἔχει — ἀπὸ Ἰαννουαρίου μηνός). — Ed., *ibid.* — Μέθοδος τοῦ εὑρεῖν ποίῳ μηνὶ καὶ ποσταίᾳ ἡμέρᾳ τὸ πάσχα τὸ νομικὸν συμβαίνει (Κράτει τὸ ποσὸν — πάσχα τὸ νομικόν). — Ed., *ibid.* — F. 168v. Μέθοδος ψήφου δι' ἧς εὑρίσκεται ἀκριβῶς ἡ ποστιαία ἡμέρα τῆς Σελήνης (Ἐννεακαίδεκα μέν εἰσιν — τὸ ποσὸν τῆς Σελήνης). — Ed., *op. cit.*, p. 354. — Ἀποτέλεσμα (Ὑποδείγματος δὲ χάριν — καὶ τὸ ἔτος). — Ed., *ibid.* — F. 169. Ἑτέρα μέθοδος ψήφου δι' ἧς εὑρίσκονται ἀκριβῶς ἐν ὁποτέρῳ τῶν δύο μηνῶν ἤγουν Μαρτίου καὶ Ἀπριλλίου καὶ εἰς τὰς πόσας τοῦ μηνὸς γίνεται ἐν ἑκάστῳ ἔτει τὸ πάσχα τὸ νομικόν (Τὸν ἐφεστῶτα κύκλον — εὑρίσκ<εται> τὸ φάσκα). — Ed., *op. cit.*, p. 356. — F. 169v. Ἀάποτέλεσμα [*sic*] (Ὑποδείγματος δὲ χάριν — πρὸς βεβαίαν κατάληψιν). — Ed., *ibid.* — Μέθοδος ψήφου εὑρισκούσης ἐν ἑκάστῃ ἡμέρᾳ ἑκάστου μηνὸς ποία τῆς ἑβδομάδος ἡμέρα τυγχάνει (Πρῶτον μὲν οὖν — μέλλει γίνεσθαι τοῦ μηνός). — Ed., *op. cit.*, p. 358. — F. 170. Ἀποτέλεσμα (Ὑποδείγματος δὲ χάριν — τῷ παρόντι καιρῷ). — Ed., *op. cit.*, p. 359. — F. 170v. Ταύτας τοιγαροῦν τὰς μεθόδους

τοῦ τε μηνολογίου τοῦ διὰ τῶν σεληνιακῶν κύκλων — καὶ τὰ τῶν χριστιανῶν. — Ed., *op. cit.*, p. 360. Cf. cod. 32, f. 113. — Ἵνα δὲ καὶ περὶ τῆς ἀπόκρεω — ἀποφηνάσθω εἶναι ἀπόκρεω. — Ed., *ibid.* — F. 171. Τεθείσθω δὲ καὶ τούτου ὑπόδειγμα — ἐφθάσαμεν σὺν θεῷ. — Ed., *ibid.* — Ἔστι καί ἑτέρα ψῆφος τῆς εὑρέσεως τῆς ἡμέρας τῆς Σελήνης ἣν καλοῦσι ποιμενικὴν — ἔστι δὲ αὕτη (Ἴδε πόσας ἔχει — ἡμέραν τῆς Σελήνης). — Ed., *op. cit.*, p. 361. Cf. cod. 32, f. 80. — Πῶς εὑρίσκεται ἐξ ἀρχῆς ὁ θεμέλιος τῆς Σελήνης (Ἀνάλυε τὰς τξε′ — κύκλους τοὺς θεμελίους). — Ed., *ibid.* Cf. codd. It. 19, f. 458; Germ. 7, f. 14; Par. 32, f. 80. — Περὶ τῶν κλιμάτων τῆς γῆς ἐν οἷς συμβαίνει αὔξησιν καὶ μείωσιν τοῦ νυχθημέρου ἐναλλὰξ διὰ ἐνιαυτοῦ ἐφ' ἑκάστῳ ἀλλοι^α [?] [In marg. manu post. Περὶ τὸν τοῦ κόσμου κλημάτων [*sic*] (Κλίματα ἑπτὰ τῆς — τοὺς τόπους ἐκείνους). — Ed., *op. cit.*, p. 362. Cf. cod. 45, f. 80. — F. 172. Περὶ τοῦ πότερα προτέρα ἡ ἡμέρα τῆς νυκτὸς ἢ ἡ νὺξ τῆς ἡμέρας (Κατὰ μὲν τὴν — καταπαύομεν τῆς ἡμέρας). — Ed., *op. cit.*, p. 364. — Ἰστέον ὅτι τὸ Μωϋσῆς ὄνομα ψηφιζόμενον — [F. 172ᵛ] ἐκ τῶν Γραφῶν μανθάνομεν. — Ed., *ibid.*; Boissonade, *Anecdota graeca*, II, p. 459. Cf. cod. 32, f. 73.

F. 192. Διονυσσίου [*sic*] περὶ τῆς προσηγορίας τῶν ἀνέμων καὶ πόσοι εἰσὶ καὶ πόθεν ἕκαστος αὐτῶν πνεῖ (Ἀπὸ τῶν τεσσάρων — [F. 192] τὸ πνεῦμα προσδέχεσθαι). = *Geoponica*, ed. Beckh, I, 11.

F. 192ᵛ. Περὶ οὐρανοῦ καὶ γῆς, Ἡλίου, Σελήνης, ἀστέρων, χρόνου καὶ ἡμερῶν (Ὁ οὐρανὸς ἐν σχήματι κύβου — πλάγιον μηκυνομένας ἀνεμποδίστως). — Inest [f. 197] epistula Theodori ad Theopilum sine tabulis. Opusculum iniuria Dionysio addictum ed. Cramer, *op. cit.*, p. 370, 30 — p. 382, 34, omissa quidem opusculi extrema parte f. 197ᵛ scripta. Cf. quae ad cod. 32, f. 103 adnotavi.

F. 197ᵛ. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ περὶ φωτός, πυρός, φωστήρων, Ἡλίου τε καὶ ἀστέρων (Τὸ πῦρ ἓν — [F. 200] ἡ Σελήνη ἕκαστον ζῴδιον). — V. supra, f. 20ᵛ.

64. Cod. Paris. gr. 985. — Chartaceus; cm. 21, 5 × 14; ff. 350; constat ex compluribus codicibus saec. XV a variis manibus exaratis. — Olim Fontebladensis (v. Omont, *Catal. des mss grecs de Fontainebleau*, p. 21, n. 57), postea Regius MDCCLXIX, 1929, 3171. — Cf. Omont, *Inventaire*, I, p. 195.

F. 316. Ἐπιτομὴ διαγνωστική. Πυθαγόρου κεφάλαιον τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου (Μάθε πότε ὁ ἄρρωστος κατεκλίθη — ἐν τῷ ὑπογαίῳ θνήσκει. ὑπέργαιον ζωῆς, ὑπόγαιον θανάτου). — Ed.

alia forma P. Tannery, *Notices et extraits*, XXXI, 2, 1886, p. 259, n. 12. Cf. codd. Med. 1, f. 19; 23, f. 246v; It. 29, f. 96v; Rom. 1, f. 327; 24, f. 112v; Vind. 3, f. 122v; 10, f. 95v; Par. 44, f. 332.

Folii 316 pars inferior, f. 316v vacant.

Ff. 312-324 ex alio codice alia manu scripto recepta sunt.

F. 317. Μέθοδος ἀκριβὴς τοῦ κανονίου τῆς Σελήνης (Ὁ βουλόμενος εὑρεῖν ἑκάστου — καὶ ἁμάρτοις οὐδέποτε).

F. 317v. Εὕρεσις τοῦ κύκλου τῆς Σελήνης. ☾η (Περὶ δὲ τῆς — τὸν κύκλον τοῦ Ἡλίου).

Manu posteriore. Τὸ ἔλαττον τῆς ἑκατοντάδος ἔτος ... δείκνυσι τῆς Σελήνης. — Τὸ αὐτὸ ἔτος ... δείκνυσι τοῦ Ἡλίου. — Ἰστέον δὲ ὅτι ἐνιαυτὸν ... τοῦ δὲ, ἀπὸ Ὀκτωβρίου.

F. 318. Prima manu. Κανόνιον ἀκριβὲς τῶν συνόδων καὶ ἀποχύσεων τῆς Σελήνης τῶν πάντων χρόνων. Tabula.

F. 318v. Οἱ κύκλοι τῆς Σελήνης. Ff. 318v-319 tabula. — Cf. codd. 21, f. 41v-42; 43, f. 326.

F. 319v. Μέθοδος ἀκριβὴς τοῦ κανονίου τοῦ πάσχα (Τὰ τῶν αἰώνων μικρὰ ἔτη — περιέχον τῶν βισέκτων).

Folii 320 dimidia pars vacat.

Ff. 320v-323v. Κανόνια τοῦ πάσχα. Tabulae.

F. 324r et 324v vacant.

Ff. 325-328 ex alio codice alia manu circa annum 1451 exarato recepta sunt.

F. 325. Calendarium. Ἔτους ,ϛϡνθ' [1451] ἰνδικτιῶνος ιδ' — ἔτους, ,ϛ<ϡ> ϛδ' [1486]..., πάσχα Μαρτίου. κϛ' τέλος.

F. 326r vacat.

F. 326v. Tabula planetarum quae cuique diei horae praesunt.

In summa pagina. Ἡμέρα κυριακὴ τοῦ Ἡλίου — τὸ σάβατον τοῦ Κρόνου.

In ima pagina. Septem planetarum nomina et sigla. α', Ἥλιος ☉ — γ' Ἄρης ♂.

Ὁ μὲν Κρόνος ἐναντίος ἐστὶ πρὸς πᾶσαν ἐγχείρησιν — εἰς καταρχὴν δουλειῶν.

F. 327. Eadem tabula ac in f. 326v, sed imperfecta.

Folii 327r pars inferior, ff. 327v-328v vacant.

65. Cod. Paris. gr. 1232 A. — Chartaceus; cm. 30 × 22; ff. 214; ff. 8-95 et 98-211 saec. XIV exarata sunt ex codice anno 1132 a presbytero Georgio scripto (f. 211v, ἐτελειώθη ἡ παροῦσα δέλτος διὰ χειρὸς γε(ωργίου) ἱερέως μηνὸς ὀκτωβρίου α' ἡμέρα ε' ἔτους ,ϛ χ μ' ἰνδικτιῶνος ι'. Cf. Vogel-Gardthausen, *Die Griechischen Schreiber*, p. 87), ff. 1-7, ff. 96-97, f. 212r (et folii 211v ima pars), f. 213 quatuor manibus saec. XV scripta sunt. — Ex monasterio, ut videtur, τῆς ἁγίας Ἀναστασίας (v. f. 214). — Cf. Omont, *Inventaire*, I, p. 273.

F. 211^{v}. Manu saec. XV. Ἱππολύτου ἐπισκόπου Ῥώμης (Ἰστέον ὅτι ἐν τῷ πεντακισχιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τριακοστῷ ὀγδόῳ ἔτει ἐνεκαινίσθη ἡ Κωνσταντινούπολις ... ἔστιν οὖν τὸ ὅλον συμπέρασμα τοῦ θεματίου ὅπερ συνέταξεν Οὐάλης ὁ ἀστρονόμος — [F. 212] οὕτως ἔσται τὸ τέλος). — Cf. F. Cumont, *Catal.*, V, 1, p. 118, n. 2; Kroll, in Vettii Valentis editione, p. VI, n. 3.

66. Cod. Paris. gr. 1603. — Chartaceus, cm. 21 × 14, ff. 400, saec. XVI variis manibus exaratus. — Olim Antonii Eparchi (v. in fine indicis codici praemissi), postea Fontebladensis (v. Omont, *Catal. des mss. grecs de Fontainebleau*, p. 30, n. 80), Regius MXVIII, 1112, 3363. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 102.

F. 128. Κριός. ὄνομα χελανχωρὶ οὗτος. οὗτος ἔχει ὄψιν παιδίου — [F. 129^{v}] ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς βασίλειον. — Hermetis Trismegisti, Ἱερὰ Βίβλος, ed. Ruelle, *Revue de philologie*, XXXII, 1908, p. 252, 24-276, 25.

F. 176^{v}. Alia manu. Παρατήρησις ἡμερῶν ληφθεῖσα ἀπὸ τῆς βίβλου Ἀριστοτέλους, ἃς παραφυλάττειν χρὴ εἴς τε φλεβοτομίας καὶ καθάρσεις καὶ παντοίας ἰατρείας (Δεῖ γινώσκειν ὅταν τύχῃ — παιδίον βιοθάνατόν ἐστιν). — Cf. cod. 44, f. 441; cf. etiam codd. It. 12, f. 94^{v}; Vind. 3, f. 110; Germ. 7, f. 152. Vide quae ad codd. 39, f. 650^{v}; 42, f. 56^{v} (Ἕτεραι σεσημειωμέναι) adnotavi.

F. 177. Ἀριστοτέλους περὶ θεωρίας αἱμάτων σωτηρίων καὶ ὀλεθρίων (Ἐπὶ μὲν τοῦ ἥρως [*sic*] Μαρτίῳ — πεπηγεῖα [*sic*] ταχέως τελευτᾷ).

F. 177^{v}. Ὅμοιον περὶ θεωρίας αἱμάτων (Αἷμα ἐὰν ῥεύσῃ κατάμαυρον — [f. 177^{v}] ἄχρι ἑξαμηναίου [*sic*] χρόνου).

Ff. 277^{v}-281. Alia manu. Excerpta ex *Cyranidibus*. Vide P. Boudreaux, *Revue de philologie*, XXXIV, 1910, p. 70.

F. 281^{v}. Ὁ ζωδιακὸς κύκλος μεμορφωμένος — οἱ Ἰχθύες πόδες. — Hermetis Trismegisti, *op. cit.* (supra f. 128), p. 250, 11-252, 17. Cf. *Catal.*, VI, p. 83, 3 8.

Κριοῦ ἑλελίσφακον, Ταύρου περιστερεὼν ὀρθή — δρακοντία, Ἰχθύων ἀριστολοχία. — Hermetis Trismegisti. Ed. *Catal.*, VII, p. 232, 3-6.

Ἡμέρα κυριακή. πρώτη ὥρα — [f. 281^{v}], πλανήτου [*sic*] τῆς βοτάνης. — Eiusdem. Ed. *Catal.* VIII, 3, p. 164, 12-21.

Ff. 322-325^{v}. Alia manu Excerpta ex *Geoponicis* : I, 2; 1; 3; 4; 8 (Zoroastris); 9; 10 (Zoroastris); 11, 7-9; 12 (Zoroastris).

Ff. 326-327^{v}. Magicae formulae.

Ff. 328-342v; 345-345v. Excerpta ex *Geoponicis* : I, 13; 14, 4-12; 16; II, 3, 1-6; 4, 1-2 (εὑρίσκεται ὕδωρ); etc.

F. 350v. Γίνωσκε ὅτι διὰ τὸ θέειν, ὅ ἐστι τρέχειν, ἔλεγον αὐτοὺς θεοὺς — ἡ δὲ ἕκτη τῇ Ἀφροδίτῃ, ἡ εὐδόμη [*sic*] τῷ Κρόνῳ.
Οἱ πλανῖται [*sic*]. (Πρῶτος ὁ Κρόνος ἐν τῇ αη ζώνῃ τοῦ οὐρανοῦ ἐστιν καὶ ὁδεύει τὰ ιβ′ ζῴδια — καὶ ἀναλύεται τάχιον).
Ζῴδια [F. 351] (Πρῶτος Κριός, οἶκος Ἄρεος, ἀρσενικὸν — οἶκος Διός, θηλυκόν).

F. 351. Κριὸς Λέων Τοξότης ἐκ τοῦ πυρός — ἐκ τῆς θαλάσσης.
Ἔαρ ἀπὸ κα′ Μαρτίου ἕως — ἕως κ′ Μαρτίου.
Ἐπικρατεῖ Κριὸς ἀπὸ κ′ Μαρτίου — ἕως Μαρτίου κ′ ♓. — Cf. cod. It. 29, f. 40.

F. 351v. Planetarum sigla. Κρόνος ♄ — Σελήνη ☾.

Ff. 351v-354; f. 360v. Formulae magicae vel medicinales.

F. 378r-378v. Eadem manu qua f. 277v-281v. Excerpta ex *Cyranidibus*. V. supra ff. 277v-281.

67. Cod. Paris. gr. 1765. — Chartaceus, cm. 21 × 17, ff. 395, saec. XVII. — Ex bibliotheca Baluze (n. 757; v. f. 1), Regius 3406. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 137.

F. 302. *DCCCCLXVII, p. 766.* Πτωλομαῖος ὁ Φιλάδελφος ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου ὑπῆρχε — [F. 305v] ἐν ἀνθρώποις καὶ ἀνὰ μέσων [*sic*] τῶν. — Danielis prophetae *Apocalypsis* initium. Ed. *Catal.*, VIII, 3, p. 171, 4-174, 5.

68. Cod. Paris. gr. 1884. — Chartaceus, cm. 31 × 21, ff. 331, anno 1503 a Manuele Gregoropulo exaratus (f. 331, τέλος δὲλαβὲ [? l. δ' ἔλαβε?] ἥδε βίβλος σὺν θεῷ παρὰ Μανουὴλ τοῦ Γρηγοροπούλου ἐν ,ζῳ ια′. Ἡλίου κύκλος ια′, Σελήνης ιθ′, ἰνδικτιῶνος ϛης. Cf. Vogel-Gardthausen, *Die Griechischen Schreiber*, p. 276). — Ex bibliotheca Trichet-Dufresne (f. 1 : post *n° 69* deletum, *17* legitur), postea Regius 2620. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 158.

F. 137v. Ἀρχὴ σὺν θεῷ. Πίναξ περιέχων τὴν ἅπασαν μέθοδον τῆς νοταρικῆς ἤτοι τῶν ψηφαρίων (Ἑρμηνευομένων τοῦ τε οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς — καὶ τὰ ἐναπολειφθέντα ἐστὶν ὁ θεμέλιος αὐτῆς). Insunt haec capitula : f. 137v, περὶ κύκλου τοῦ οὐρανοῦ; f. 138, περὶ κύκλου τῆς γῆς, περὶ κύκλον [*sic*] θαλάσσης, περὶ κύκλου Ἡλίου, ἑτέρα ἑρμην<ε>ία Ἡλίου, ἑτέρα ἑρμην<ε>ία περὶ Ἡλίου, περὶ κύκλον Σελήνης, ἕτερον; f. 138v, ἕτερον, περὶ τῆς ἰνδίκτου, ἕτερον, περὶ βισέξτου, ἡ περίοδος ἀναβαίν(ει); f. 139, εἰ θέλεις εὑρεῖν τὸ θεμέλιον ἑκάστου χρόνου etc., περὶ τὸ πῶς εὑρίσκειν τὸ πάσχα.

F. 139v. Περὶ εὐχρήστων ἡμερῶν τῆς Σελήνης (Σελήνης δὲ ἀρχομένης πάντοτε ποίει — ἐν αὐτῇ ἐπιβλαβές ἐστιν). — Insunt haec

capitula : *a*) Ἡ πρώτη τῆς Σελήνης — καὶ οὐδέποτε πέσεις. — Edetur in appendice. — F. 140. *b*) Εἰσὶ δὲ καὶ τῶν μηνῶν εὔχρησται ἡμέραι — Αὔγουστος δὲ ἔχει ... κδ', κε'. Proxime accedit ad Silvestri papae laterculum a Boissonade editum, *Notices et extraits*, XI, 2, 1827, p. 188 n. Cf. cod. 42, f. 56v. — *c*) Περὶ τῆς ἑβδομάδος εἰς τὸ γινώσκειν ποῖαι ὧραι ἑκάστης ἡμέρας — ποιοῦ 'ι β' ἐπιθετική. — Cf. infra cod. 73, f. 212v. — F. 141. *d*) Κατάστασις καὶ παρατήρησις περὶ τῶν ὡρῶν ἑκάστης ἡμέρας ... Ἡλίου ὥρα α' — ἐν αὐτῇ ἐπιβλαβές ἐστιν. — Cf. cod. Flor. 12, f. 136v.

F. 141. Περὶ σεληνιακῶν ἐπιτηρήσεων. Περὶ βροντῶν. Βροντοσκοπία ἐκ τῶν Φωντηΐου [*sic*] τοῦ Ῥωμαίου καθ' ἑρμηνεία<ν> πρὸς λέξιν. Καθολικὴν [*sic*] ἐπιτήρησις πρὸς Σελήνην περὶ κεραυνῶν καὶ ἄλλων καταστημάτων ἐκ τῶν Λα[f. 141v]βεῶνος καθ' ἑρμηνείαν πρὸς λέξιν ἀπὸ τῆς θερινῆς τροπῆς. Περὶ κεραυνῶν. Περὶ σεισμῶν βροντολόγιον. Περὶ σεληνιακῶν ἐπιτηρήσεων (Εἶ δισιδαιμονίως [*sic*] τισὶν — Φαζανία, Τασαμών [*sic*], Γαραμαντική). = Laurentius Lydus, *De ostentis*, p. 46, 3-60, 14 + 95, 10-101, 5 + 107, 7-109, 14 + 116, 19-117, 4 + 157, 17-160, 6. F. 146v, post Lydi p. 60, 14, insertum est sine inscriptione tonitruale, quod ad excerptum *Catal.*, IV, p. 170 editum (Cf. *Catal.*, VII, p. 163), proxime accedit.

F. 150v. Σεληνοδρόμιον ταχθὲν ἐκ β' βιβλίων (Τὴν σεληνοδρομίαν ἔταξε μὲν [*sic*] — τῆς Σελήνης οὕτως· Ἡμέρα πρώτη τῆς Σελήνης γεννᾶται. Ἡ ἡμέρα αὕτη — τρόφιμα καὶ εὔχρηστα ἔσονται). Partim in appendice edetur.

F. 153v. Περὶ μεταβάσεως τοῦ Ἡλίου ἀπὸ ζωδίω [l. ζῳδίου] εἰ<ς> ζῴδιον (Μηνὶ Μαρτίῳ κ', ὥρᾳ — εἰς τοὺς Ἰχθύας). — Cf. codd. It. 3, f. 17; 29, f. 142v; infra cod. 75, f. 72.

Δέον γινώσκειν ὅτι ὁ μὲν Ἥλιος δι' ὅλου τοῦ χρόνου — ἡμέρα ὡρῶν θ', νὺξ ὡρῶν ιε'.

F. 154. Τροπαὶ χειμέριοι (Θερμὸν ἀήρ, ὑγρὸν ὕδωρ — τὸν ἐπίλοιπόν σου βίον). — Cf. cod. 43, f. 280v?

F. 154v. Περὶ διαιρέσεως ἐνιαυτοῦ καὶ τῆς τῶν τροπῶν αὐτοῦ γνώσεως (Τὸν ἐφεστῶτα τῆς τοῦ ἀγροῦ οἰκονομίας — τοῦ Δεκεμβρίου μηνός). — Florentini. = *Geoponica*, I, 1.

F. 155. Ποίῳ ζῳδίῳ ποία ἡμέρα ἑκάστου μη<νὸς> κεκλύρωται [*sic*] (Μὴν Ἀπρίλλιος ἤτοι Ξανθικός — λ', λα' Ἰχθύες. τέλος). — Heraclii. Cf. codd. 28, f. 108v; 32, f. 76v; 59, f. 195v; 61, f. 37. V. *Catal.*, VIII, 3. p. 193.

Folii 156r dimidia pars, ff. 156v-157v vacant.

69 Cod. Paris. gr. 2027. — Chartaceus; cm. 21 × 14,5; ff. 4 + 235; anno 1449 a Ioanne Symeonake scriptus (f. 50, ἐγράφη παρ' ἐμοῦ ἰωάννου ἱερέως τοῦ συμεωνάκη καὶ πρωτοπαπᾶ χάνδακος ἐν ἔτει υμθ'. ἰνδικτιῶνος β', μαρτίῳ κθ'. Cf. Vogel-Gardthausen, *Die griechischen Schreiber*, p. 200). — Ex bibliotheca Catharinae de Medicis (f. D^{r}, *n° 85 della terza cassa*; f. 1. *n° 85*; f. 1, *n° 20 primæ*; f. A et f. 1, *39*), postea Regius MMX, 2228, 3084. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 181.

F. 125^{v}. Κλαυδίου Πτολομαίου βιβλίον ὁ Καρπός (Προεκθέμενοι, ὦ Σύρε — [F. 131^{v}] ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. τέλος). — Ed. Camerarius, Norimbergae, 1535, ff. 55^{v}-59^{v}.

70. Cod. Paris. gr. 2037. — Chartaceus; cm. 24,5 × 19; ff. 55; una eademque manu saec. XVII. — Ex bibliotheca Colberti (n. 3825), postea Regius 3101, 3. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 182.

F. 1. Εἶδος ἀνδρεῖον, ὄρθιον — οἱ κύνες εἰσίν). = Ps.-Polemonis, *Physiognomonica*, ed. R. Foerster, *Scriptores physiognomonici*, I, p. 408, cap. 55-431, cap. 86.

F. 8. <Ε>ἴπερ τι ἄλλο καὶ τὸ φισιογνωμονεῖν [*sic*] — τοιοῦτοί εἰσιν ἄνδρες. = Eiusdem, *op. cit.*, pp. 298, cap. 1-347, cap. 27.

F. 34^{v}. <Ο>ἱ τοὺς δακτύλους συμφυεῖς — ἔχοντες, ἄριστοι ἄνδρες. = Eiusdem, *op. cit*, p. 354, cap. 53.

F. 35. Ὄνυχες πλατεῖς λευκοὶ ὑπόξανθοι — μάλιστα δὲ ὄνυχες. = Eiusdem, *op. cit.*, p. 352, cap. 54.
Folii 35^{r} dimidia pars, ff. 35^{v}-40^{v} vacant.

F. 41. <Ὅ>σα μὲν ταῖς ἔμπροσθεν βίβλοις — χήρᾳ, μὴ νοσῆσαι. — Melampodis. Ed. Diels, *Beiträge zur Zuckungsliteratur des Okzidents und Orients* (*Abhandl. preuss. Akad.*, 1907, *Phil.-hist. Abhandl.*, IV), p. 21.

F. 54. <Ἐ>ὰν ἐστὶν εἰς τὸ μέτωπον — καὶ πτωχοὶ ἔσονται. τέλος περὶ ἐλαίων. — Eiusdem. Ed. Franz, *Scriptores physiognomoniae veteres*, p. 501.

71. Cod. Paris. gr. 2091. — Chartaceus, cm. 21 × 13, ff. 127, manibus saec. XV et XVI scriptus (1. ff. 1-7^{r} saec. XV; 2. ff. 8-9^{r} saec. XVI; 3, ff. 10-127 saec. XV; 4. ff. 112^{r}-113^{r} partim saec. XVI; etc.). — Olim Fontebladensis (v. Omont, *Catal. des mss. grecs de Fontainebleau*, p. 95, n. 283), Regius MDCCLXXI, 1931, 3496. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 192.

F. 1. Tabula. Κεφάλαια εἰσὶ ταῦτα να'. — F. 1^{v}. [Κε]φάλαιον [α']. Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος καὶ ὁ λόγος ἦν — [F. 6^{v}] βοηθείας τοῦ θεοῦ). — Cf. Du Cange, *Glossar. graec.*, s. v. Ῥικτολόγιον, p. 1299. Cf. codd. 39, f. 643; 88, f. 88.
Ff. 7, 51^{v}-52, 111^{v}-112^{v} formulae magicae.

F. 112^v. Ἡ μέθοδος αὕτη ἔστη τοῦ ραπλήου. πήησον χαρακτήρας [*sic*] — ὁ πέντε καὶ δέκατος κρητὴς [κριτὴς in marg. manu post.]. F. 113, figurae geomanticae. Cf. quae infra ad cod. 79, f. 83^v adnotavi.

72. Cod. Paris. gr. 2154. — Chartaceus, cm. 24 × 16, ff. 297, magna ex parte saec, XIV scriptus (1. Ff. 1-4 + ff. 7-250^r + 262-269 + 277-279^r eadem, ut videtur. manu saec. XIV [in folio quo f. 1 praeceditur, κεκοίμηται ἡ μακαρία συμβίος μου κυρία εὐδοκία ἡ ἀγγελίνα κατὰ τὴν ια^{ην} τοῦ ἰανουαρίου τῆς ιβ^{ης} ἰνδικτιῶνος ea manu scriptum est]; 2. Ff. 252-261 + 270-276 alia manu saec. XIV; 3. Ff. 280-297^r alia manu saec. XIV; 4. Ff. 297^v saec. XV; 5. Ff. 5-6 saec. XVI; 6. Ff. 279^r-279^v saec. XVI). — Ex bibliotheca Catharinae de Medicis (in folio quo f. 1 praeceditur, *n° 52 octavae*, inferius *n° 13*); postea Regius MCCCCLXXIX, 1614, 2683. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 206.

F. 280. Μελάμποδος περὶ παλμῶν τί σημαίνουσι ἐν ἑκάστῳ μέρει (Κεφαλῆς τρίχες ἐὰν — πένητι δὲ πλοῦτον σημαίνει). — Ed. H. Diels, *Beiträge zur Zuckungsliteratur des Okzidents und Orients* (*Abhandl. der k. Preussischen Akad.*, 1907, *Phil.-hist. Abhandl.*, IV), p. 35.

F. 281^v. Notula : ♄, ξηρός, ψυχρός, ἀρσενικός, Ἰνδία. Notula geomantica. ⁘ etc. σπλήν, μόλυβδος, μουρτασάτη etc.

F. 282. Περὶ ἀγαθῶν τροφῶν εὐπορίστων. Opusculum medicinale; f. 284^v, Πλούταρχος ὁ σοφὸς ἐν τοῖς ὑγιεινοῖς παραγγέλμασιν laudatur.

F. 288. Incipit in medio verbo... ματος. κατὰ μὲν οὖν πλάτος τὴν σφαῖραν δι<α>τέμνουσι κύκλοι · ὁ ὁρίζων ὃς διαιρεῖ — τὸ κάλλιστον δῶρον τῶν ἐν ἡμῖν, τὴν ἡγεμονίαν τοῦ λογικοῦ σφαλερῶς παραιτοίμεθα. Hoc de astronomia opusculum anno 1008 scriptum est. V. enim, f. 289^v, ... ἄχρι τοῦ δεῦρο τοῦ ,ϛφιϛʹ ἔτους...,.. κατὰ τὸ νῦν ,ϛφιϛʹ ἔτους... Astrologica referuntur vel refutantur, f. 283 ss.

F. 296. Ἐρωτᾷς δι' ἣν αἰτίαν αἱ ἐν τῷ κανονίῳ τῆς ἀνωμαλίας περικείμεναι μοῖραι — τοῦτο καὶ τῶν ἐν τῇ Σελήνῃ προσθαφαιρέσεων τὸ παραίτιον. — Ptolemaeus citatur.

F. 297. Manu posteriore saec. XIV (?). Ἁγία τριὰς βοήθει μοι τῷ σῷ [δού]λῳ π ... σα νοταρίῳ καὶ πρωτοβεστιαρίῳ Κωνσταντίνῳ. ἀμήν. ἀμήν. ἀμήν. ἀμήν.

F. 297^v. Manu posteriore saec. XV. [Μελάμ]ποδος περὶ παλμῶν, τί σημένει [*sic*] ἐν ἑκάστῳ μέρει (Παλμὸς λέγεται ὁ κνισμὸς ἢ ὁ σεισμὸς — ἡ οὐρά, χαρὰν σημαίνει). — Ineditum videtur.

73. Cod. Paris. gr. 2184. — Chartaceus, cm. 30,5 × 21, ff. 238, saec. XVI totus a Manuel Gregoropulo, ut ex scriptura apparet, exaratus (cf. Vogel-Gardthausen,

Die Griechischen Schreiber, p. 276). — Ex bibliotheca Catharinae de Medicis (in tergo folii quo f. 1 praeceditur, *X̂-V̂I : sextae*, et infra, *nº 6*), postea Regius DCXLVIII, 702, 2665. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p 211 ; Dioscuridis, *De materia medica*, ed. Wellmann, II, p. XV.

F. 209. Ἰστέον ὅτι ὁ ἐνιαυτὸς διαιρεῖται εἰς καιροὺς δ' ... Ἐν μὲν τῇ εἰααρινὴ [*sic*] ὥρᾳ, θερμὸς καὶ ὑγρός ἐστιν ὁ ἀὴρ — καὶ σκοπεῖν δεῖ τὸν ἰατρὸν ἐπὶ πάσης φλεβοτομίας τῆς Σελήνης ληγούσης — ἀφώτιστος ἡ Σελήνης ἡμέρα. = Cod. 95, f. 369. Cf. Athenaei excerptum apud Aetium Amidenum (ed. Venetiis, 1534, III, cap. 162, f. 61ᵛ) servatum ; codd. 42, f. 57ᵛ; 44, f. 142ᵛ.

F. 210. Εἴδησις δὲ καὶ τῶν ζῳδίων . περὶ Σελήν(ης) (Κριός. Μὴν Μάρτιος α' καὶ β' | κη', κθ' Ὑδροχόος). = Cod. 95, f. 370ᵛ. Cf. *Catal.*, VIII, 3, p. 192, 1-195, 4.

F. 211. Ὄργανον προγνωστικόν, βιωφελές, χρήσιμον ἐξ Αἰγυπτιακῆς βίβλου ἠκριβόμενον [*sic*] ἀντιγραφέν (Σκεπτέον δὲ οὕτως· δέξαι — ὁ μικρὸς θάνατος). = Cod. 95, f. 372. Petosiridis. Ed. Riess, *Philologus*, VI. Supplementband, 1891-1893, p. 384, 17-385, 45.

F. 211ᵛ. Ἰδοὺ τὸ ὄργανον καὶ τὰ μὲν κόκκινα τῆς Σελήνης. Tabula. = Cod. 95, f. 373. Tabulae a Paulo Tannery editae (*Notices et extraits*, XXXI, 2, 1886, pp. 251, 252, 259, 260) diversae sunt. Ἑτέρα διάγνωσις Ἐσδρὰ τοῦ προφήτου περὶ ἀρ<ρ>ώστων (Εἰς τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς ἐὰν κατακληθῇ [*sic*, ι superscr.] — λ', ὁμοίως ὑγιαίνει). = Cod. 95, f. 373. Eiusmodi opuscula scriptoris nomine destituta et in codicibus astrologicis (e. gr. Rom. 1, f. 327; Germ. 28, f. 291ᵛ; Par. 44, f. 330; 59, f. 35; 74, f. 103; 75, f. 263; 95, f. 373; 111, f. 134) et in aliis codicibus (Par. gr. 2224, f. 11, cap. θ' ; Suppl. gr. 67, f. 233) saepius servantur.

F. 212. Ὡσαυτως ἐφανέρωσεν Ἐσδρὰς καὶ τῶν ιβ' μηνῶν ἡμέρας δυσκόλους, ἃς καὶ πρόσεχε, λέγων (Σεπτέβριος [*sic*] ἔχει δυσκόλας — πράττειν μηδ' ὅλως). — V. quae adnotavi ad cod. 27, f. 277; v. infra cod. 111, f. 136. — Hic codices Parisinos in numerum codicum astrologorum non adscriptos notare libet, qui opuscula de diebus faustis et infaustis continent : 1) cod. Par. gr. 2287, saec. XV, f. 273 : <Ἡ>μέραι παρατοιρήσημε [*sic*] τῶν [τ man. post.] μηνῶν <τ>ῶν ιβ' (<Μ>ηνὴ Σεπτεροίῳ [*sic*] εἰς — δ' καὶ κε'). Hoc codice initium opusculi Esdrae suppositi servatur, de quo vide quae ad cod. 42, f. 56ᵛ adnotavi. Invenitur etiam in cod. Paris. 1612, saec. XV, f. 79. — 2) Cod. Par. gr. 2313, saec. XIV, f. 23ᵛ-24 : Ὅσαι

ἀγαθαὶ ἡμέραι καὶ ὅσαι φαῦλαι (Ἡ εὐδομὰς [*sic*] ἀπὸ — ἐκπέπτωκε τῶν ὀξέως) cum tabulą f. 24 in marg. — 3) Par. gr. 1612. Ἡμέραι εὔχρησται καὶ καλαὶ τῶν μηνῶν εἰσὶν αὗται (Τοῦ Σεπτεβρίου μηνὸς α′ — ιϛ′, κγ′, κε′). — Sub Silvestri papae nomine ed. Boissonade, *Notices et extraits*, XI, 2, 1827, p. 188 n. Cf. codd. 42, f. 56^v; 43, f. 296^v; infra cod. 75, f. 137^v. Ἐκείνῳ <τῷ> μηνὶ ὅτε βούλεται ἐγχειρίζεσθαι τινὶ πράγματι, ἐπιζήτει [ει manu post. in rasura] καὶ τῶν ὡρῶν τὴν εὐχρηστίαν ... ἐπωφέλως διαπράξης [*sic*] καὶ ἀνεμωδίστως [l. ἀνεμποδίστως]. Sequitur : Διαφοραὶ πραγμάτων καὶ ἐπιτηδείων — καλὴ καὶ ἄχρηστος. — Edetur in appendice cum opusculo in cod. 68 servato.

F. 212^v. Τῆς ὅλης ἑβδομάδος αἱ ὧραι καλαὶ καὶ ἄχρησται [η manu post. in rasura] (Ἡ μὲν πρώτη ἡμέρα κυριακή, πρώτη ὥρα — τακτικὴ καὶ ἐπιτακτική). — Cf. cod. 68, f. 139^v, c).

F. 213. Περὶ προγνώσεως ἀρ<ρ>ώστου ἢ ζεῖν [ῆ manu post. supra vers.] ἢ τελευτᾶν [ᾶ manu post. supra vers.] (Ὅταν εἰσέρχεσαι [η m. p. s. v.] εἰς τὸν ἄρ<ρ>ωστον λέγε χάνος — ὅλως στραφεῖ [*sic*], τελευτᾷ). — Cf. cod. 44, f. 332.

Ἄλλον (Ἐτέας [l. Ἰτέας] φύλλα τρυφερὰ — δὲ βραδύνει, τελευτᾷ).

Ἄλλον (Ὅταν πίνῃ ὁ ἄρ<ρ>ωστος — τελευτᾷ ὁ ἄνθρωπος — κύων, τελευτᾷ ὁ ἄνθρωπος). — Cf. cod. 44, f. 333^v, Ἑρμινία etc.

Ἄλλον (Λαβὼν ζύμην θὲς — εἰ δὲ μή, κινδυνεύει).

Ἄλλον (Ἐπιπολὺ ἀσθενήσῃ [*sic*] ὁ ἀρ<ρ>ωστῶν, πλύνας — τελευτᾷ ὁ ἀσθενῶν).

F. 213^v. Ἄλλον προγνωστικόν (Ψιχεῖαν [ψύχα m. p. s. v.] ψωμίου καῦσον — οὐ φάγ(ει), τελευτᾷ).

Ἀλλάτιον κατασκευασθὲν ὑπὸ τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ (Ἔχει δὲ ὠφέλειαν — λάχανα καὶ τὰ λοιπά). — Cf. H. Diels, *Die Handschriften der antiken Aerzte*, II, 1906, p. 58; *Erster Nachtrag*, 1908, p. 56.

Διάγνωσις πρὸς ἀσθενῆ (Ψίφισον [*sic*] τὸ ὄνομα — εἰ δ' οὐδέν, ἀπόλ<λ>υται. Οἱ ἀστέρες οὕτως — ο′. υ′ καὶ ῶ μέγα). — Cf. Ps.-Pythagorae cap. 6 a Paulo Tannery (*Notices et extraits*, XXXI, 2, 1886, p. 257) editum. Vide quae ad cod. 44, f. 335 adnotavi.

Ὁ κόσμος οὗτος συνέστηκεν ἐκ τεσσάρων στοιχείων ἐκ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ — ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ καὶ τῇ κύστῃ. Sequuntur medicinalia alia.

74. Cod. Paris. gr. 2219. — Chartaceus, cm. 28 × 21, ff 2 + 156, saec. XV. — Ex bibliotheca Colberti (n. 3067), Regius 2821. 3. 3. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 215.

Inter alia collectanea medica invenitur :

F. 20. <Pauli monachi> Βίβλος σὺν θεῷ ἁγίῳ ἰατρικῆς τέχνης συλλεγεῖσα παρὰ διαφόρων βιβλίων καὶ ἀνδρῶν σοφωτάτων.
Περὶ τοῦ πῶς συνέστη ὁ κόσμος κατὰ φιλοσόφους τοὺς τῆς ἔξω σοφίας (Τὴν σύστασιν ὁ κόσμος ἔλαβεν — οὐρανός, πῦρ, ἀήρ).
τκγ'. Εἰ ἓν τὸ πᾶν (Οὐ πολλοὶ κόσμοι — οὐ κόσμοι πολλοί).
τκδ'. Περὶ οὐρανοῦ καὶ περὶ τῶν ζ' πλανήτων καὶ τῶν ιβ' ζῳδίων (Πρῶτον τε εἰπεῖν ἡμᾶς προσήκει — ἐργάζονται καὶ διατάσσονται). — Edetur in appendice.

F. 20ᵛ. Περὶ σκαλλῶν καὶ βαθμιδίων τῶν ζῳδίων (Δώδεκα δὲ ὄντων — καὶ ὥρας ι'). — Partim edetur ibidem.

F. 21. τκε'. Περὶ τοῦ πότε εἰσέρχεται καὶ ἐξέρχεται ὁ Ἥλιος τὰ ιβ' ζῴδια (Πρῶτον ζῴδιόν ἐστιν — μηνὸς ὡς διελάβομεν). — Cf. codd. Germ. 32, f. 2ᵛ; Par. 57, f. 227ᵛ, 7°. — Cf. appendicem.
τκϛ'. Περὶ τῆς ἐμβολῆς καὶ ἐκβολῆς τῆς Σελήνης ἐν ποίοις ζῳδίοις δι' οἷς καὶ διατάσσεται (Ἰδοὺ διεσαφηνίσαμεν καὶ — τὴν ἡμέραν ἐκείνην).

F. 21ᵛ. τκζ'. Περὶ εὐκόλων ζῳδίων, ἐναντίων τε καὶ μεσέων [*sic*] (Κριός, Δίδυμοι, Παρθένος — τῶν ἄλλων δεινῶν).
Ὅρα μετὰ ἀκριβείας καὶ ἐρεύνης καὶ γίνωσκε καθ' ἑκάστην ἐν ποίῳ ζῳδίῳ πορεύεται ἡ Σελήνη — μὴ φλεβοτόμη [*sic*] μηδὲ βοτανίζου.
τκη'. Περὶ στρατοπεδαρχίας βασιλέων τὸ πότε δεῖ κινεῖν ἐν τῷ ταξειδίῳ καὶ νικᾶν (Ἐὰν κινησῇ ὁ βασιλεὺς — Βηριάδης ἐν Ἀθήναις). — Edetur in appendice.

F. 22. τκθ'. Περὶ κατακλίσεως ἀρρώστου καὶ περὶ ζωῆς καὶ θανάτου αὐτῶν (Θεωρῶν τὸν ἀσθενῆ — οὐ ψεύσεσαι [*sic*] τῆς ὑποθέσεως). — Ἄλλως (Ὅταν διπλάσῃς τὰς — καὶ ὥρας ι').
τλ'. Περὶ τοῦ πῶς δεῖ εὑρίσκειν ἑνὸς ἑκάστου ἀνθρώπου τὸ ζῴδιον ὁποῖόν ἐστιν (Ἐρωτώμενος παρά τινος — τὸ οὐράνιον σῶμα). — Cf. cod. It. 19, f. 16?

F. 23. τλα'. Περὶ γῆς σχήματος καὶ περὶ τῶν ἐν αὐτῇ (Τὸ τῆς γῆς σχῆμα οὔτε τετράγωνον — καὶ ζέσις ταὐτόν ἐστιν). — Cf. codd. It. 18, f. 335ᵛ; 29, f. 140; Germ. 23, f. 175. — Edetur in appendice.
τλβ'. Περὶ τοῦ μήκους τῆς γῆς (Τὸ τῆς γῆς — στάδια ἑπτὰ ἥμισυ). — Cf. codd. Par. 4 [2419], f. 142; 61, f. 47.

F. 23v. τλγ'. Περὶ τοῦ διὰ μέσου οὐρανοῦ καὶ γῆς διαστήματος ('Απέχει ὁ οὐρανὸς — ὡς πτερόν τι). — Edetur ibidem.

τλδ'. Ὅπως τὸ χῶμα καὶ τὸ ὕδωρ ἔχουσιν ἕνωσιν (Ὅτι τὸ χῶμα — καὶ τὸ πῦρ).

τλε'. Περὶ ὕδατος (Τὸ ὕδωρ δεύτερον — θερμὸν καὶ ξηρόν). — Cf. Ioannis Damasceni *De fide orthodoxa*, II, 9, p. 169, ed. Lequien.

τλϛ'. Περὶ τοῦ ὠκεανοῦ ποταμοῦ (Γύρωθεν τῆς γῆς — τὴν εὐρυχωρίαν ἐκείνην). — Macarius Aegyptius citatur. — Vide quae ad cod. 47, f. 63 adnotavi.

F. 24. τλζ'. Περὶ τῆς ἀθανάτου πηγῆς (Δεῖ γινώσκειν ὅτι — λέγεται πηγὴ ἀθάνατος).

τλη'. Περὶ τῶν τεσσάρων μεγάλων θαλασσῶν (Θάλασσαι μεγάλαι εἰσί — τοῖς Ἰνδικοῖς μέρεσι). Vide quae ad cod. 47, f. 62v adnotavi et infra cod. 76, f. 22. — Edetur in appendice.

τλθ'. Περὶ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης (Ἐρυθρὰ δὲ λέγεται — γῆς τῆς ἐπαγγελίας). — Cf. ibidem.

F. 24v. τμ'. Περὶ τῆς δευτέρας θαλάσσης (Δευτέρα θάλασσα ἐστὶν — καὶ μεγάλη ἑνοῦται). — Cf. cod. 47 ibidem.

τμα'. Περὶ τῆς τρίτης θαλάσσης (Ἡ δὲ τρίτη ἁπλοῦται — ἁλυκωτάτην πλεοτέραν λαμβάνει). — Cf. ibidem.

τμβ'. Περὶ τῆς τετάρτης θαλάσσης (Ἡ τετάρτη θάλασσα — καὶ οὐ θάλασσαι). — Cf. ibidem.

Sequuntur τμγ'. Περὶ φύσεως. — F. 25. τμδ'. Πῶς ἑνοῦται τῷ σώματι ἡ ψυχή et, post alia, f. 34v. Περὶ τοῦ ἐὰν δάκῃ ὄφις ἄνθρωπον, quod edetur in appendice. — Deinde (f. 35) incipiunt excerpta e *Geoponicis*. — Sequuntur (f. 36) eodem manu sed alio atramento excerpta Περὶ λίθων (Inc. Λίθος αἱματίτης...). — Agitur deinde (f. 40 ss.) de aliis remediis velut de stercore canis, hominis, lupi, caprae, bovis, pecoris. — F. 47v. υπδ'. Θεοφίλου περὶ φλεβοτομαίς αἵματος, syntagmatis ultimum capitulum.

Post alia multa : F. 103. Τοῦτο ὅπερ γράφω οὐ πιστεύω, ἀλλ' ἵν' ἀπόπειραν ποιησάμενος ἀπελέγξω τουτονὶ τὸν τῆς ζωῆς καὶ θανάτου τὴν διάγνωσιν εὑρόντα, ὅτι οὐκ οἶδε τί λέγει. Διάγνωσις σὺν θεῷ περὶ ἀσθενείας σωματικῆς καὶ θανάτου καὶ ὑγείας (Πρώτῃ τοῦ μηνὸς ἐάν τις κατακλιθῇ. — [F. 103v] φόβον ἔχει θανάτου. ψεύδεται . εἰ δ' οὖν οὐ χρήσεταί ποτέ τις ἰατρῷ ... αἱ δὲ σῶσαι ἀγαθαί). — V. supra cod. 73, f. 211v.

75. Cod. Paris. gr. 2294. — Chartaceus, cm. 22 × 15, ff. 7 + 264; constat ex tribus fragmentis codicum, quibus ff. A-G, f. 264 addita sunt : 1) ff. 1-67 saec. XV,

2) ff. 68 104 saec XIII, 3) ff. 105-263 saec. XVI. — Ex bibliothecis Iac. Aug. Thuani (v. f. A in ima pagina), Colberti (n. 4023), postea Regius 3173. 3. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 231.

F. 72. [ζ' manu post.]. Αἱ μεταβάσεις τοῦ Ἡλίου ἀπὸ ζῴδιον εἰς ζῴδιον (Τὸν Μαρτίῳ [*sic*] κ', ὥρα — εἰς τοὺς Ἰχθύας). — Vide supra cod. 68, f. 153ᵛ.

Ὅσα πρὸς ἀσχημοσύνην κτᾶσθαι καὶ ἡγεμονίαν παραλαμβάνειν καὶ θρέμ<μ>ατα ἀγοράζειν καὶ ὁδοὺς ἄρχεσθαι — καὶ κ<ο>ινωνίας ἄρχεσθαι. — Cf. cod. It. 19, f. 46.

F. 73ᵛ. Post formulas aliquas, syntagma incipit, [ιβ' manu post.]. Θεραπεῖαι ἐκ διαφόρων συλλεγεῖσαι βίβλων inscriptum, in quo nonnullae formulae magicae servantur. Haec capitula tantum notare mihi visum est:

F. 81. Prima manu ρ' [ρια' m. p.]. Ἀναγαλ<λ>ίς (Ἀναγαλ<λ>ὶς δὲ ἡ — πόρους καὶ θεραπεύει). — Ex Thessali [Pseudo-Harpocrationis] opusculo edit. *Catal.*, VIII, 3, p. 147, 9 — p. 148, 1.

ρα' prima manu [ριβ' m. p.]. Δεῖ δὲ γινώσκειν — πλησιαζομένη ἡ δονὴν ἐμποιήσεις. — Cf. *l. c.*, p. 148, 1-19.

F. 81ᵛ. [ριγ' m. p.]. Περὶ χυλοῦ κυκλαμίνου (Ὁ κυκλαμίνου χυλὸς — τυλλώδη [*sic*] σκιρρώματα διαφορεῖ). — Cf. *l. c.*, p. 144, 3-15.

[ριδ' m. p.]. Περὶ συμφύτου (Εἰ δὲ σύμφυτος — μέλιτος ἀντικοῦ [*sic*] δραχμὰς ϛ'). — Cf. *l. c.*, p. 143, 4-6.

[ριε' m. p.]. Περὶ καλαμίνθης (Τῆς καλαμίνθης τὸν — ἀπαλλάξεις τῆς νόσου). — Cf. *l. c.*, p. 145, 4-6.

F. 82. [ριϛ' m. p.]. Κυάμεως ἄγριος (Κυάμον ἄγριον [*sic*] φλεγμαινόντων — ἀπαλλάξεις τὸν κάμνοντα).

[ριζ' m. p.]. Περὶ ἀσφωδέλου [*sic*] (Ἀσφοδέλου δὲ ῥίζης — φόβους καὶ τρόμους). — Ex opusculo altero *De plantis septem planetis subiectis*. Cf. *l. c.*, p. 160, 20-25.

[ριη' m. p.]. Βοτάνη ἡ πολύγονος (Ταύτην τινὲς χαμαιλέοντα — ὁ χυλὸς πινόμενος). — Cf. *l. c.*, p. 159, 23 — p. 160, 6.

[ριθ' m. p.]. Περὶ κυνὸς βάτου (Κυνὸς βάτος . ταύτης — ὑπὸ κώλου ἐπὶρεαζομένοις [*sic*]) — Cf. *l. c.*, p. 160, 7-18.

F. 82ᵛ. [ρκ' m. p.]. Περὶ ἀρνογλώσσου (Ἀρνόγλωσσον. τούτου ἡ ῥίζα — [F. 82ᵛ] προσκλυζόμενος καὶ ἀλυφόμενος [*sic*]). — Cf. *l. c.*, p. 161, 16-24.

F. 127. Περὶ δυνάμεως καὶ φύσεως τῶν λίθων. Περὶ τοῦ κριστάλου [*sic*] λίθου (Λίθος κρύσταλ<λ>ος ὁ — χρημάτων εὐπορήσεις πολλῶν).

F. 135. Ἀντίδοτος πρὸς γαλωτικοῦς πάνη πεπειρομένη [*sic*] Αἰγυπτιακὴ τρισμέγιστος φοβερὰ δόκιμος ... ταύτην ἐνέγκας Πέρσης παρέσχε τινὶ κόμητι ὀνόματι Καισσαρίῳ [*sic*] — καὶ ἀργείτω μίαν). — Cf. cod. 38, f. 100.

F. 135v. Χρὴ δὲ τὸν λαμβάνοντα — [F. 136] μεγάλην ἕξει ὠφέλειαν. — Cf. ibidem.

F. 138. Φυλακτήριον ἄριστον (Λέπτην λίθον λαβὼν γλύψον — ἐπὶ ετέρον [sic] πολλῶν).
Γνάθιος λίθος ὅμοιος — ὀνείρατα ἀληθῆ δείκνυσιν.
Folii 137 pars inferior vacat.

F. 137v. Παρατηρισιμαι [sic] ἡμέραι διὰ φλεβοτομίας καὶ παντὸς πραγμάτου (Σεπταίβριος [sic] · α', δ', ιβ' — ις', κγ', κε'). — Silvestri papae. V. supra cod. 73, f. 212.
Ἄχρησται καὶ δίσκολαι (Σεπταίβριος [sic] · β', γ', δ' — Αὔγουστος · δ', ιε'). — Cf. quae ad cod. 44, f. 332v (Τω αὐτω etc.) adnotavi. Notula : Μιδόλος πράτω τίπετα (i. e. Μηδ' ὅλως πράττω τίποτα).

F. 263. Περιαρόστον [sic] ([Εἰ]ς τὴν πρότην [sic] τοῦ μηνὸς ἐὰν κατακληθῇ [sic] — [F. 263] εἰς τὴν λα' ομῖος [sic]). — V. supra cod. 73, f. 211v.

76. Cod. Paris. gr. 2317. — Chartaceus, cm. 20 × 13, ff. 3 + 85, saec. XVI ab Arsenio hieromonacho scriptus (f. 80v, Ἀρσένιος ἱερομόναχος βαρλαάμ. Cf. Vogel-Gardthausen, *Die Griechischen Schreiber*, p. 46). — Ex bibliotheca cardinalis Mazarin, postea Regius 2315. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 238.

Ff. 6v-12v formulae partim magicae obtinent.

F. 13. Περὶ τῶν ὡρῶν τῆς ἑβδομάδος ὅλης ὁποῦ εἶσι καλαὶ καὶ εὔχρησται. ἄρξεται ἀπὸ τῆς κυριακῆς (Ὥρα πρώτη τῆς κυριακῆς κακὴ — ὥρα ιβ' καλή).

F. 13v. Brontologion et seismologion. Σεπτέβριος . Κριὸς ἤγουν σεπτέβριος, ἐὰν βροντήσῃ ὑπὸ ἀνατολῶν φθαρήσονται — ὁ δὲ σεισμός, ἀγαθόν.

F. 14. Αἱ πεφωτισμέναι ἡμέραι τῆς Σελήνης. α' — κη'. Ἀφώτιστοι δὲ αὗταί. δ' — λ'. - Cf. *Catal.*, III, p. 40, 22-25; V, 3, p. 128, 19-21.
Ἐτέχθη ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστος ἐν ἔτει ͵εφζ' — Μαρτίου μηνὸς ἡμέρ(ᾳ) ς'.
Εἰ θέλεις εὑρίσκειν πόσας ἡμέρας ἔχομεν νηστείαν τῶν ἁγὶων ἀποστόλων — τῶν ἁγίων ἀποστόλων. — Cf. cod. 43, f. 324v.
Εἰδέναι δεῖ καὶ τοῦτο ὅτι τό πάσχα — τῆς κα' τοῦ Μαρτίου.
Χριστός μου δύναμις. — Ἡ γῆ φλεγίζεται — ψυχή.

F. 14v. Διάγνωσις τῆς ἡλιακῆς σφαίρας τῶν ιβ' ζῳδίων ὅπως ἐν ἑκάστῳ μηνὶ ἀκριβῶς χρὴ δια<ι>τᾶσθαι (Κριὸς ἤτοι Μάρτιος Υ. Ἀπὸ τῶν ιβ' τοῦ Μαρτίου ὁ Ἥλιος ἀναβιβάζεται εἰς τὸν πύργον τοῦ Κριοῦ — τοῦ Μαρτίου καὶ τελειοῦται). — Cf. cod. 43, f. 278v.

F. 16. Πρόκλου σφαῖρα. Περὶ ἄξωνος καὶ πόλων (Ἄξων καλεῖται τοῦ κόσμου — ὁρίζοντος μετεωρισμένος φαίνεται. τέλος τῆς τοῦ Πρόκλου σφαίρας). = <Ps.>-Procli Diadochi Sphaera, Helmestadii, 1661; cf. M. C. P. Schmidt, *Philologus*, XLV, 1886, p. 313 sqq.

F. 21ᵛ. Περὶ τοῦ ποῦ ἵσταται ἡ γῆ (Ἡ γῆ οὐχ ὑπὸ — καὶ σὺ οὕτω νόει). — Cf. cod. 4 [2419], f. 141ᵛ.

Περὶ τοῦ ὠκεανοῦ ποταμοῦ τοῦ περικυκλοῦντος τὴν γῆν (Ἔστι δὲ ποταμὸς — γῆν τοῦ παραδείσου). — Cf. Ioannis Damasceni *De fide orthodoxa*, II, 9, p. 170c, ed. Lequien.

Περὶ παραδείσου (Ὁ παράδεισος οὔκ ἐστιν — γινώσκετε τὸν παράδεισον). — Cf. codd. Ital. 12, f. 336ᵛ; Paris. 4 [2419], f. 142ᵛ, cap. πβ'.

F. 22. Περὶ τῶν τεσσάρων θαλασσῶν τῆς γῆς (Θάλασσαι εἰσὶ δ' ... Περὶ τῆς δευτέρας θαλάσσης ... Περὶ τῆς τρίτης θαλάσσης ... Περὶ τῆς τετάρτης θαλάσσης ... καὶ οὐ θάλασσαι). — V. supra, cod. 4, [2419], f. 143; cod. 74, f. 24-24ᵛ, cap. τλη' — τμβ'.

F. 22ᵛ. Περὶ τῶν θερμῶν ὑδάτων (Περὶ τῶν θερμῶν — μᾶλλον δὲ καὶ ψυχρά). — V. quae ad cod. 47, f. 63 adnotavi.

Περὶ τοῦ πῶς γίνεται ὁ σεισμός (Ὁ σεισμὸς οὕτω — τὴν γῆν διέσεισαν). — Cf. cod. 4 [2419], f. 124ᵛ, cap. πγ'; cod. Germ. 32, f. 6?

Περὶ νεφέλης καὶ χαλάζης (Ἀναγκαῖον δὲ καὶ — οὕτω γίνεται ἡ χάλαζα). — Cf. cod. Vind. 7, f. 64; Germ. 32, f. 5ᵛ.

F. 23. Περὶ χιόνων (Ἡ χιὼν γίνεται — ἑκάστου γίνεται πλήρωσις).

F. 23ᵛ. Περὶ τῆς νεφέλης καὶ βροντῆς (Τῶν νεφελῶν πληθυνθέντων — τὸν κτύπον ἀκούομεν).

Γίνωσκε δὲ ὅτι εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ συγκρούματος — αὐτὸ λέγεται κέραυνος.

Περὶ ἀστραπῆς (Περὶ ἀστραπῆς ὑποδείξομεν — ια' λιβόνοτος. ιβ' θρασκίας). — Cf. codd Vind. 7, f. 65?

Περὶ τῶν κομήτων τῶν πιπτόντων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ λεγομένων ἀστέρων (Οἱ κομῆται οὐκ εἰσὶν ἀστέρες — καὶ τοῦτο ψευδές).

F. 24. Περὶ τοῦ Ἡλίου πῶς πιανέται (Ὁ μὲν Ἥλιος — πάλιν φωτίζει ἡμᾶς). — Cf. cod. Ital. 19, f. 378ᵛ, cap. ε'.

Περὶ τῶν δ' προσώπων τοῦ Ἡλίου καὶ πῶς ποιεῖ τὰς δ' τάξεις ἔαρ, θέρος, φαθινόπωρον καὶ χειμών (Εἰσὶ δὲ καμάραι τρεῖς — θέρος, μετόπωρον καὶ χειμών).

Ὁ οὐρανὸς ἀνακαινίζεται εἰς ἔτη ς' — ἄρχεται ἀπὸ τὴν πρώτην.

F. 24ᵛ. Χρὴ δὲ γινώσκειν ὅτι ἀπὸ τὸν πρῶτον κύκλον — στιγμὰς υπ', ῥοπὰς μξ'.

Περὶ τῶν τεσσάρων χρόνων τῆς Σελήνης (Ἡ Σελήνη ἀπὸ τὴν πρώτην — ψυχρὰ καὶ ὑγρά). — Haec proxime accedunt ad Athenaei excerptum quod apud Aetium Amidenum (ed. Venetiis, 1534), III, cap. 162, f. 61ᵛ servatur. Cf. supra codd. 42, f. 57ᵛ; 44, f. 142ᵛ.

F. 25. Περὶ οὐρανοῦ (Οὐρανός ἐστι περιοχὴ — τὸν ποιητὴν ὡς ἀριστοτέχνην δοξάζομεν). = Ioannis Damasceni, *De fide orthodoxa*, II, 6, p. 160-163, ed. Lequien.

F. 26ᵛ. Περὶ πυρὸς (Τὸ πῦρ ἓν — ἡ Σελήνη ἕκαστον ζῴδιον). = *Op. cit.*, II, 7, p. 163.

F. 20ᵛ. Περὶ ἀέρος (Ἀήρ ἐστι στοιχεῖον — [F. 32] θερινὴ ἀργέ<σ>της, ζέφυρος). = *Op. cit.*, II, 8, p. 168.

F. 40ᵛ. In summa pagina Μῆνα λέγομεν τὴν τῆς Σελήνης ἀποκατάστασιν. — Menses Romanorum, Atheniensium, Graecorum (Γορπιαῖος etc.), Hebraeorum, Aegyptiorum, Turcorum nominantur.

F. 81ᵛ. Tabula qua venti, menses et planetae, paradisus etc. exhibentur.

77. Cod. Paris. gr. 2327. — Chartaceus, cm. 20,5 × 13, ff. 299, anno 1478 a Theodoro Pelecano scriptus (f. 291, ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βίβλος διὰ χειρὸς ἐμοῦ Θεοδώρου τοῦ Πελεκάνου τυγχάνων [τος manu, ut videtur, posteriore supra versum] ἀπὸ χώρας [ς 1ª (?) manu ex ν (?)] Κερκύρας νήσου τῶν φεάκων· μηνὶ ἰουνίῳ εἰς τὰς κβ', εἰς χώραν τῆς Κρίτης [*sic*] εἰς τὸν λεγόμενον Χάντακα : Ἐπὶ ἔτους ,ϛϡπϛ'. τὸ δὲ ἀπὸ τῆς χριστοῦ γεννήσεως ,αυοη'. καὶ ἔσται ἡ βίβλος αὕτη ἐμοῦ Θεοδώρου τοῦ Πελεκάνου χάριτι χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ᾧ [*sic*] ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν. Cf. Vogel-Gardthausen, *Die Griechischen Schreiber*. — Olim Fontebladensis (v. Omont, *Catal. des mss. grecs de Fontainebleau*, p. 81, n. 244), Regius DLXXVIII, 618, 3178. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 240.

F. 8ᵛ. Formulae magicae.

F. 280. Ἐκ τῶν μεταλλικῶν (Κρόνῳ μόλιβδος, λιθάργυρος — [F. 280] γῆ λευκὴ καὶ τὰ ὅμοια). — Ed. M. Berthelot, *Collection des anciens alchimistes grecs, Texte grec*, p. 24, cf. *Intr.*, p. 76 sqq.; *Les origines de l'alchimie*, p. 362, cf. p. 48 sqq.; 233; A. Ludwich, *Maximi et Ammonis reliquiae*, p. 121, 5-20. Cf. F. Cumont, *Textes relatifs aux mystères de Mithra*, I, p. 118. — Idem opusculum in codicibus Paris. gr. 2329, f. 213ᵛ; 2250, f. 241; 2419 [cod. 4], f. 46ᵛ; 2830 [cod. 91], f. 217 invenitur.

F. 293. Ἑρμοῦ Τρισμεγίστου ὄργανον (Φιλοκαλίας χάριν ἐκ<κ>είσθω — τὸ κ' κίνδυνον). Sequitur tabula [F. 293]. — Ed., praeter tabulam, *Catal.*, I, p. 128, 3-12. Fere eadem tabula *Notices et extraits*, XXXI, 2, 1886, p. 259 invenitur.

78. Cod. Paris. gr. 2394. — Chartaceus, cm. 32 × 21, pag. 1034, anno 1733, ex archetypo anno 1220 exarato manu Johannis scriptus (v. p. 617, πέρας εἴληφεν ἡ παροῦσα βίβλος ἥδε δι' ἐμῆς χειρὸς Ἰωάννου τοῦ ἐκ κώμης οὐατίστης (?) πενίᾳ συζῶντος κατὰ μῆνα ὀκτώβριον τοῦ ,αψλγ^ου ἔτους ἀπὸ τῆς τοῦ κυρίου ἡμῶν κατὰ σάρκα ἐπιδημίας. ἀντιγραφεῖσα παρὰ πρωτοτύπου χειρὶ κἀκείνης γεγραμμένης ἐν ἔτει τῷ σωτηρίῳ ,ασκ^ω [1220]). — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 252.

P. 623. Τῶν ἀσαφῶς εἰρημένων Πτολεμαίου καὶ δυσπαρακολουθήτων ἐν τῇ αὐτοῦ τετραβίβλῳ ἐπὶ τὸ σαφέστερον καὶ εὐπαρακολούθητον μεταχείρησις (Προοίμιον. Τῶν παρασκευαζόντων τὸ — [P. 778] τῆς ἐκ τῆς συγκράσεως). — Procli diadochi. Ed. Allatius, Lugduni Batavorum, 1635.

79. Cod. Paris gr. 2406. — Chartaceus, cm. 28 × 19, ff 84, saec. XVI partim (ff. 1^r-23^r + 59^v-62^v + 66^r-68^r + 81^r-84^r, ut videtur) manu Angeli Vergecii, partim alia manu scriptus. — Ex bibliotheca Colberti (n. 2277), postea Regius 2741. 2. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 254.

F. 65. Περὶ τῶν ἀπὸ τῶν σχηματισμῶν τῆς Σελήνης ἐπισημασιῶν (Ἡ Σελήνη πρὸς τὸν Ἥλιον τρίγωνος — καὶ τὰς φάσεις).

F. 66. Κατὰ τὰς τοῦ μεγάλου Πτολεμαίου παραγγελίας οἱ λαμβανόμενοι ἀπλανεῖς ἀστέρες λαμπροὶ — Ἀλεξάνδρου τελευτῆς, οὕτως. Sequuntur tabulae ff. 66, 66^v-67.
Ἡ δὲ Πλειὰς ἔχει κατὰ — [F. 66] Παρθένου γ' ν.

F. 81. Εὐαγγελιστήριον τῆς λεγομένης ψάμμου (Εὐαγγελιστήριον ἀρχαῖον καὶ ἀψευδές· ἡ δὲ μέθοδος ἀπεκαλύφθη δι' ἀγγέλου Κυρίου τῷ προφήτῃ Χαροὺθ — εἰς ἐναντίον μεταπίπτει. τέλος). — Hoc opusculum geomanticum modo prophetae Chaleth, modo imperatori Leoni Sapienti, suppositum est. Cf. quae ad cod. 30, f. 73^v adnotavi et infra cod. 105, f. 185^v.

F. 83^v. Ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ Πυθαγορικοῦ λαξευτηρίου ἤτοι τοῦ ῥαβολίου οὕτω πως λεγομένου περσιστί (α'. ⁝·⁝ . Τὸ εἶδος τοῦτο ὄνομά ἐστι τοῦ λαχιὰμ — μέτρον καὶ στηριγμόν). — Cf. Du Cange, *Glossarium med. et inf. graecitatis,* s. v. Λαξευτήριον, Ῥάμπλιον; P. Tannery, *Notices et extraits,* XXXI, 2, 1886, p. 247; Desrousseaux, *Mélanges d'archéologie et d'histoire,* VI, 1886, p. 542. Vide supra cod. 71, f. 112^v; infra cod. 113, ff. 12, 17, 66^v-76^v. Cf. cod. Paris. 9 [2424], f. 163^r sqq.; cod. Ital. 29 et 30, f. 1 sqq.

F. 84. Tabula geomantica.

80. Cod. Paris. gr. 2409. — Chartaceus, cm. 31 × 21,5, ff. 62, saec. XVI duabus manibus exaratus (*a*) ff. 1-24, b) ff. 25-59, quae Angeli Vergecii videtur; cf. Vogel-Gardthausen, *Die Griechischen Schreiber*, p. 5). — Ex bibliotheca cardinalis Mazarin (v. f. 1 in ima pagine), postea Regius 2735. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 255.

F. 1. Ἰωάννου Ἀλεξανδρέως τοῦ φιλοπόνου [τ. φ. deleto, γραμματικοῦ A. Vergecius supra vers.] περὶ τῆς τοῦ ἀστρολάβου χρήσεως καί τί [delevit Vergecius] τῶν ἐν αὐτῷ καταγεγραμμένων [ἕκαστον infra deleto, ἕκαστον τι hic inseruit Vergecius] σημαίνει ἕκαστον (Τὴν ἐν τῷ ἀστρολάβῳ — διέστηκεν ἐπὶ θάτερα). — Ed. Hase, *Rheinisches Museum*, VI, 1839, p. 129. Cf. Tannery, *Revue de Philologie*, VII, 1888, p. 63 sqq.

F. 15v. Ἑτέρα ἐξήγησις τοῦ ἀστρολάβου (Εἰ βούλει γινώσκειν — καθὼς πρότερον διεταξάμεθα. τέλος). Ps. Aegyptii vel potius Ammonii. (Cf. *Catal.* VII, cod. 5, p. 21). — Partim Ed. Hase, *op. cit.*, p. 158. Cf. Tannery, *op. cit.*, pp. 62, 64, 70.

F. 18v. Κυροῦ Νικηφόρου τοῦ Γρηγορᾶ φιλοσόφου περὶ κατασκευῆς καὶ γενέσεως ἀστρολάβου. Περὶ τῶν τοῦ ὀργάνου — τὸν θερινὸν τροπικόν (Τὸ μὲν ἔξωθεν — καταγεγραμ<μ>ένον χειμερινὸν κύκλον. τέλος τοῦ λόγου τοῦ κυροῦ Γρυγορᾶ [*sic*]). — V. cod. 20, f. 22.

F. 23. Ἰσθέον [στ manu A. Vergecii supra vers.] δὲ καὶ τοῦτο ὡς ἡμεῖς ἐνταῦθα διὰ τὸ σαφέστερον — λέλεκται καὶ τοῦτο μὲν τοιοῦτον. — V. ibidem. Cf. infra cod. 84, f. 158.

Folii 24 pars inferior, f. 24v vacant.

F. 25. Ἰωάννου τοῦ Καματηροῦ τοῦ ἐπὶ τοῦ [ε. τ. secunda manus delevit, tertia supra vers. restituit] κανικλείου περὶ τῆς οὐρανίας τῶν αστέρων διαθέσεως ἐν συνόψει προς βασιλέα τὸν Πορφυρογεννήτη. Ποίημα τοῦ ἐπὶ τοῦ [ut supra] κανικλείου τοῦ Καματηροῦ περὶ ζῳδιακοῦ κύκλοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων τῶν ἐν οὐρανῷ (Ἐξ οὐρανίων ἀντύγων — ἡ Βαβυλώνων [Βαβυλωνΐων manu A. Vergecii infra vers.] γράφει. τέλος τῶν στίχων τοῦ ἐπὶ τοῦ [ut supra] κανικλείου). — Ed. Miller, *Notices et extraits*, XXIII, 1872, p. 53-111.

F. 50v pars inferior, f. 51r vacant.

F. 51v. Ὅταν συντρέχωσιν οἱ ἀστέρες εἰς ἓν οἴκημα, τί ἀποτελοῦσιν (<Κ>αλόν ἐργάσασθαι δουλείας — δουλείας εἰς τὸ κ [*sic*]). — Cf. cod. Ven 7, f. 290v, cap. φκθ'.

F. 51v magna pars, f. 52r et 52v vacant.

F. 53. Δομ<ν>ίνου [ν add. manus post.] φιλοσόφου Λαρισσαίου ἐγχειρίδιον ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς (Μονάς ἐστι καθὸ — ζητουμένων ἐκεῖ διαρθρώσομεν). — Ed. Boissonade, *Anecdota graeca*, IV, p. 413. Cf. Tannery, *Revue de Philologie*, IX, 1885, p. 129.

81. Cod. Paris. gr. 2418. — Chartaceus, cm. 27 × 21, ff. 126, saec. XVII. — Ex bibliotheca cardinalis Mazarin (n. 149; cf. Montfaucon, *Bibliotheca bibl. mss.*, II, p. 1323), Regius 2707. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 256.

F. 1. Παύλου Ἀλεξανδρέως εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ἀποτελεσματικήν (Προοίμιον. Πάνυ καλῶς, ὦ — τὰ ζῴδια κατονώμασθαι [*sic*]. τέλος τοῦ Παύλου). — Ed. Schato, Witebergae, 1585.

82. — Cod. Paris. gr. 2425. — Chartaceus, cm. 29 × 21,5, ff. 285, saec. XV totus una eademque manu exaratus. Quae litterae madore evanidae erant, manus posterior plerumque rescripsit. Initio tria folia avulsa sunt. — Ex bibliotheca Catharinae de Medicis, postea Regius LXVII, 1306, 2728. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 259.

F. 1. Calendarium, cuius initium infra f. 155ᵛ locum obtinet, incipit cum mense Iulio. Δύσις... [reliqua evanida] ἀφανής. μεσημβρία — κύκλος ἀνταρκτικός· ἀφανής. μεσημβρία. — Duodecim orbes ex Antiochi calendario excerpti picti sunt; cf. Boll, *Griechische Kalender*, I (*Sitzungsberichte der Heidelberger Akademie der Wissenschaften*, Philos. hist. Klasse, 1910, XVI), p. 3 sqq.

F. 1ᵛ. Κανόνιον τῶν δ' ἀνέμων καὶ κδ' βαθμῶν (Ἐπὶ [l. -πεὶ] γὰρ <ἑ>κάστου ἀνέμου — τῶ [l. τὸ] ἀνάπαλιν συνοήσθω [l. συννοείσθω]). — Antiochi. Cf. codd. Ital. 19, f. 379, cap. ϛ'; Vind. 3, f. 60ʳ; 7, f. 81ᵛ.

Manu posteriore notula : ομολογο ετος [*sic*] etc.

Tria folia perierunt.

F. 2. Figurae quattuor : τετράγωνον, τρίγωνον, διάμετρος, ἑξάγωνον.

F. 2ᵛ. De septem planetis. ♄. οἶκος ♄ ♑ ♒ — ☾. οἶκος ☾ ... ὁ ⊜ εἰς τὰς [*sic*] ♋.

Unum folium periit.

F. 3. Εἰς ποῖον μέλος τοῦ ἀνθρώπου αὐθεντεύουν τὰ ιβ' ζῴδια (Ὁ ζῳδιακὸς κύκλος μεμορφωμένος — καὶ μακάριον βοήθημαν [*sic*] τοῦ σώματος). — Ed. forma contractiore *Catal.*, VI, p. 83. Cf. quae de septem planetarum plantis *Catal.*, VIII, 3, p. 151 sqq. collegi.

Folii 4 dimidia pars vacua.

F. 4ᵛ. Βιβλίον α' κεφάλαια κα' — βιβλίον ϛ' κεφάλαια ρ'. Cf. f. 76, f. 141ᵛ.

Ὁ πίναξ σὺν Θεῷ τῆς βύβλου Πτολεμαίου (α'. Ὅτι καὶ ὀφέλημος [*sic*] — πρὸς στακτικῶν καὶ λαφρῶδων [*sic*]).

F. 8. Inscriptio rubro exarata evanida. Τετράβιβλον καὶ ἕτερον βιβλίον τοῦ Ἀντιόχου θυσαυρῶν. Τετράβηβλον καὶ ἕτερον

βηβλήον τοῦ Ἀντιόχου (Τῶν τὸ δι' ἀστρονομίας — ἀδύναμοι παντελῶς τυγχάνουσι). = Ptolemaei *Tetrabibli* liber I [in κα' capitulis], ed. Norimbergae, 1535, ff. 1-14.

F. 25v. Κλαυδίου Πτολεμαίου ἀποτελεσματικὸν δεύτερον. = *Tetrab.* liber II [in ιγ' capitulis]. In codice foliorum 33, 34 ordo inversus est.

F. 41v. Ἀρχὴ τοῦ τρίτου Πτολεμαίου. = *Tetrab.* liber III [in ιδ' capitulis]. Cum f. 57v vacet, nihil tamen deesse videtur.

F. 63. † δοκίμαι βοδάνος [?] τὸ ἔγραψε : ἐπειδὴ οὐκ ἐσάφησες πῶς δὴ [l. δεῖ] εὑρίσκεσθαι τὸ ἔτος, ἀλλ' οἱμεῖς [l. ἡμεῖς] οἴδωμεν [*sic*] † τὰ ἀπὸ κτίσεως ὑφέλ(ε) ἀνὰ ιβ'.
ιε'. Περὶ τῶν ιβ' στοιχείων (Δώδεκα στοιχεῖα ὁ μ̃ [l. θεὸς?] ἐν τῷ οὐρανῷ ἔλεξεν. Κριοῦ τὸ ἔτος πολεμηκὸν [*sic*] ἐστὶν — Ἰχθύων. τὰ πάντα ἀναπληροῦσι). Haec dodecaeteris Chaldaïca fere ad verbum cum excerpto *Catal.*, V, 1, p. 241 edito concinit.

F. 63v. Πτολεμαίου πρὸς Σύρον ἀποτελεσματικὸν τέταρτον. — F. 76. Τέλος τοῦ Πτολεμαίου. Add. manu post. saec. XVI ὧδε πεπλίροται ἡ τετράβιβλος Πτωλεμαίου. τέλος τῆς τετραβίβλου [*sic*]). = *Tetrabl.* liber IV [in θ' capitulis]. Operis editi finis (f. 55 ὁ μὲν οὖν τόπος τῆς etc.) a textu in hoc codice servato differt.

F. 76. [Manu post. rescriptum : *hic i[n]cipit alius liber valde utilis*] Βιβλίον εον (cf. f. 4v). Ἐκ τῶν Ἀντιόχου θησαυρῶν ἐπίλυσις καὶ διήγησις πάσης ἀστρονομηκῆς [*sic*] τέχνης (1). (α'. Τίνος ἕνεκα τῶν — ὅ ἐστι μεθ' ὅπορος [deletum manu posteriore, quae ὕδωρ scripsit]). — Ed. *Catal.*, I, p. 142.

F. 77. β'. Περὶ ἀρρενικῶν καὶ θυλικῶν [*sic*] ζῳδίων καὶ ἀρρενουμένων καὶ τεθυλημένων [*sic*] τόπων καὶ ἀστέρων (Ἀρσενικὰ μὲν ζῴδιά — αὐτῆς τὴν ἐνέργιαν [*sic*]). — Ed., *l. c.*, p. 144.

F. 77v. γ'. Περὶ αἱρέσεως τῶν ἀστέρων (Ἐπὶ τῶν ἡμερινῶν — κακὸς χρηστὸν ἀσπάζεται). — Ed., *l. c.*, p. 146.

F. 78. δ'. Περὶ τῆς <τῶν> δώδεκα ζῳδίων κράσεως (Εἰρήκαμεν εἶναι τὸν Κριὸν — στηχ(εῖα *sic*) ἀκολούθως κείμενα). — Ed. *ibid.*
ε'. Περὶ ζῳδίων λεπρῶν καὶ ἀλφῶν καὶ ψωροπιῶν ἢ λιχή-

(1) Ex argumentis capitulorum quae epitomator in *Catal.*, VIII, 3, p. 104-111 editus nobis servavit, apparet opus Antiochi vel potius Rhetorii usque ad f. 141 huius codicis continuari et in pretiosissimo hoc libro plenius servari quam nusquam, opinor, alibi; cf. quae de his collectaneis disserui in *Mél. éc. franç. de Rome*, XXXVII, 1918, p. 38 ss. [F. C.]

νων [*sic*] (Ψώρας, λέπρας, λιχήνας — τοὺς οὕτω γενηθέντας). Ed., *l. c.*, p. 147.

F. 78v. ϛ'. Περὶ ζῳδίων ἀσελγῶν (Ἀσελγῆ καὶ παθοποιὰ — τοῖς ἔμπροσθεν εὑρίσεις [*sic*]). — Ed. *ibid.*

ζ'. Περὶ ζῳδίων σηνοποιῶν [*sic*] εἰς τοὺς ὀφθαλμούς (Σινοπιὰ [*sic*] δὲ ζῴδια — ἐν τοῖς ἔμπροσθεν). — Ed. *ibid.*

η'. Περὶ ὑψωμάτων καὶ ταπεινομάτων [*sic*] (Εἰρηκότες οὖν ἀκολούθως — οὐδεὶς ὑψῶσαι δύναται). — Ed. *ibid.*

F. 79. θ'. Περὶ ἐναντιωμάτων τῶν ἀστέρων (<Τ>ίνος ἕνεκεν οἱ — φύσεως τοῦ ἀστέρος). — Ed., *l. c.*, p. 148.

F. 79v. ι'. Περὶ τῆς τῶν τριγονηκῶϋ [*sic*] δεσποτῶν αἱρέσεως (<Ἑ>κάστης οὖν τριγονικῆς [*sic*] — τοῖς ἔμπροσθεν εὑρίσεις [*sic*]). — Ed., *l. c.*, p. 149.

ια'. Περὶ τῶν λϛ' δεκανῶν καὶ τῶν παρανατελώντ(ων *sic*) αὐτοῖς καὶ προσώπων (<Τ>οῦ ζῳδιακοῦ κύκλου — Τεύκρου τοῦ Βαβυλωνίου). Cf. *ibid.* (= Porphyrii *Isagoge*, ed. Wolf, Basileae, 1559, p. 199). V. etiam cod. German. 7, f. 109v, η'.

F. 80. ιβ'. Περὶ <τῆς> τῶν ἀπλανῶν λαμπρῶν ἀστέρων καὶ τῶν παρανετελόντων [*sic*] δυνάμαιως [*sic* 1a m. ex -μαίων] (<Τ>ύπος δὲ τῶν — ἐν τοῖς ἑξῆς). — Cf. *l. c.*, p. 151 (= Porphyrii *Isagoge*, p. 200).

F. 80v. ιγ'. Περὶ τῶν ὁρίων κατ' Αἰγυπτίοις [*sic*] καὶ Πτολεμαῖον καὶ λαμπρῶν καὶ σκιερῶν μοιρῶν (<Π>άλιν οἱ παλαιοὶ — ἔμπροσθεν εἰναγκάσθη [*sic*] καθυποτάξαι). — Cf. *ibid.* (= Porphyrii *Isagoge*, p. 200).

F. 81. ιδ'. Περὶ τῶν ἀναφωρῶν [*sic*] τῶν ἑπτὰ κλημάτων [*sic*] (<Τ>ὰς ἀναφωρὰς [*sic*] τῶν — καθώς φησιν Οὐάλις [*sic*]). — Ed., *l. c.*, p. 152.

ιε'. Περὶ τῆς τῶν ζῳδίων μελανθεσίας [*sic*] (<Τ>ὰς μελλοθεσίας [*sic*] τῶν — συσχηματισμῶν ἐνεργῆ δύναμιν). — Cf. *ibid.* (= Porphyrii *Isagoge*, p. 201).

ιϛ'. Περὶ τρυγώνων [*sic*] καὶ τετραγώνων καὶ διαμέτρων καὶ τὸν ἀσύνδετον λόγον εχώντων [*sic*] πρὸς ἄλληλα ὡς [1a m. ex πρὸς] ἐν τύπῳ διαμέτρων (<Τ>ῶν τρυγώνων [*sic* Δ supra script.] καὶ — αἵτινες καλοῦνται χρονικαί). Cf. *ibid.* (= Porphyrii *Isagoge*, p. 201).

F. 82. ιζ'. Περὶ τῶν ἀσυνδέτων ζῳδίων καὶ συμπάθιαν εχώντων [*sic*] πρὸς ἄλληλα (<Ἀ>σύνδετα μὲν ζῴδια — φίλων καὶ δούλων). — Ed., *l. c.*, p. 153.

F. 82v. ιη'. Περὶ τετραγώνων συμπαθῶν καὶ ἀσυμπαθῶν (<Τ>ὰ μὲν οὖν — κύκλος ἔχει μοίρας). — Ed., *l. c.*, p. 154.

ιθ'. Περὶ τῶν ιβτιμορίων [*sic*] τῶν ἀστέρων (<Τ>ὰ δωδεκατημόρια τῶν — τινὲς αὐτὰ χρήσονται). — Ed., *ibid.*

F. 83. κ'. Περὶ ἀκουόντων καὶ βλεπόντων (<Σ>υμβάλωντ(αι *sic*) δὲ τὰ — καὶ ἑξῆς ἀκολούθως). — Ed., *l. c.*, p. 155.

F. 83v. κα'. Περὶ ἐπιθεωρίας (<Τ>ούτων οὕτως διαιρουμένων — ἡμέραν καὶ νύκτα). — Ed. *ibid.*

κβ'. Περὶ ἀκτινοβολίας (< Α>κτινοβολεῖν λέγεται κατὰ — τὸν ἐν Κριῷ). — Ed. *ibid.*

κγ'. Περὶ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν πλευρῶν (<Δ>εξιὰ δὲ σχήματα — δὲ τὰ ἑπόμενα). – Ed. *ibid.*

κδ'. Περὶ δωριφωρίας [*sic*] τῶν ἀστέρων (<Δ>ωριφωρία [*sic*] δέ ἐστιν — τῆς αἱρέσεως δορυφωρίσει [*sic*]). — Ed., *l. c.*, p. 156.

F. 84. κε'. Περὶ δωρηφωρίας [*sic*] παραιρέτων (<Π>αρ' αἵρεσιν δὲ — νυκτερινοὶ τοῖς ἡμερινοῖς). — Ed. *ibid.*

κς'. Περὶ συμφωνίας (<Σ>υμφωνία δὲ ἀλλήλων – ἑξάγωνοι ανημαίνως [*sic*] ἐνεργοῦσι). — Ed. *ibid.*

κζ'. Περὶ επιδεκατίας [*sic*] (<'Ε>πιδεκαταία καθυπερτέρισεις [*sic*] ἐστὶν — ἢ ἑξαγώνῳ ἐπιθεωρεῖ). — Ed., *l. c.*, p. 157.

F. 84v. κη'. Περὶ ἀχρήστων καὶ κακώσεων τόπων [*sic*] (<Κ>άκωσις λέγεται ὅταν — καὶ ὁ δωδέκατος). — Ed. *ibid.*

κθ'. Περὶ χρηματιζώντ(ων *sic*) τόπων (<Χ>ρηματισθηκοι [*sic*] μὲν τόποι — ἐπαναφωρὰ [*sic*] τοῦ μεσουρανήματος). — Ed. *ibid.*

λ'. Περὶ ἰδιωπρωσωπίας [*sic*] (<'Ι>διοπρωσωπεῖν [*sic*] λέγεται ὅταν — ἐν θυλικῶ [*sic*] ζῳδίῳ). — Ed. *ibid.*

λα'. Περὶ ανταναλλῶσεως [*sic*] (<'Α>ντανάλλωσις [*sic*] δέ ἐστιν — ὑπερέχωσι μὴ χρηματίζωνται). — Ed., *l. c.*, p. 158.

λβ'. Περὶ δεσποτίας [*sic*] ἀλλήλων (<Δ>εσπόται δὲ ἀλλήλων — ζῳδίοις οἱ ἀστέρες). — Ed. *ibid.*

λγ'. Περὶ οἰκοδεσπότου (<Ο>ἰκοδεσπότης λέγεται ὅταν — φάσεως ἢ συσχηματισμοῦ). — Ed. *ibid.*

F. 85. λε'. Περὶ κολλήσεως (<Κ>ῶλλησεῖς ἐστὶν ἤτι [*sic*] — ἀπέχη [*sic*] μοίρας τρεῖς). — Ed. *ibid.*

λϛ'. Περὶ συναφῆς (<Σ>υναφὴ δέ ἐστιν — τὴν συνοδικὴν μοῖραν). — Ed. *ibid.*

λζ'. Περὶ παραλλαγῆς (<Π>αραλλαγὴ δέ ἐστι — ἑτέρου ἀστέρου [*sic*] μοῖραν). — Ed. *ibid.*

λη'. Περὶ συνδέσμου (<'Υ>πὸ σύνδεσμον λέγεται — ὀπίσσω [*sic*] λύει αὐτόν). — Ed. *ibid.*

λθ'. Περὶ κενοδρωμίας [*sic*] (<Κ>ενοδρομία δέ ἐστιν — μήτε κατὰ σχῆμα). — Ed., *l. c.*, p. 159.

μ'. Περὶ ὁμωρροἥσεως [*sic*] (<Ὁ>μορρόησεις [*sic*] δέ ἐστιν — ἀστέρος τοῦ αὐτοῦ). — Ed. *ibid.*
μα'. Περὶ ἐμπερισχέσεως (<Ἐ>μπερίσχεσις δέ ἐστιν — πρόσω ἢ ὀπίσσω [*sic*]). — Ed. *ibid.*
F. 85v. μβ'. Περὶ τῶν ἐν δυνάμει ἀστέρων (<Ἐ>ν δυνάμει δὲ — εὐτονωτέρῳ τῆς δωδεκατροπίας [*sic*]. — Ed. *ibid.*
μγ'. Περὶ λαμπηνῶν (<Ἐ>ν λαμπήναις δὲ — μεταβάλλονται εἰς ἀγαθὸποιεῖαν [*sic* εἶ ex η 1ª m.]). — Ed. *ibid.*
μδ'. Περὶ τοῦ πῶς χαίρουσιν οἱ ἀστέρες (<Χ>αίροντες δὲ λέγονται — δὲ ἡμερινοὶ ὑπόγειοι). — Ed. *ibid.*
με'. Περὶ τῶν ὑπαύγων ἀστέρων (<Ὕ>παυγοι δὲ λέγονται — τῶν φάσεων ψηφωφορίας [*sic*]. — Ed., *l. c.*, p. 160.
μϛ'. Καὶ ἀποκλημάτων [*sic*] (<Ὁ> μὲν ὡροσκόπος — ἔχη [*sic*] ἡ δωδεκάτροπος). — Cf. *ibid.* (= Porphyrii *Isagoge*, p. 202).
F. 86. μζ'. Περὶ κλήρων σημασίας (<Σ>ελίνης [*sic*] ὁ κλῆρος — ἀποτελούμενα βίαια πράγματα). — Ed. *ibid.*
F. 86v. μη'. Περὶ τὰ αὐτῶν ἀποτελέσματα [*sic*] (<Ἥ>λιος ἐπιβλέπον [*sic*] τὸν — ἐκεῖνον προαναιρεῖσθαι λέγεται). — Ed., *l. c.*, p. 161.
F. 87v. μθ'. Περὶ τῶν τελίων καὶ ελαχείστων [*sic*] ἐτῶν (Ἥλιος ἔτι [*sic*] ρκ' — α' μ' η'). — Ed., *l. c.*, p. 162.
F. 88. ν'. Πῶς ἄν τις μάθη τὰς πρωθέσεις τῶν ζῳδίων καὶ ὥρας τῶν κλημάτων [*sic*] (<Ο>ἷον ἐν τῷ — ἄλλων κλημάτων [*sic*] γνώσει). — Ed., *l. c.*, p. 163.
να'. Περὶ τῶν μεγίστων ἐτῶν καὶ τελείων ἀποκαταστάσεων τῶν ἑπτὰ ἀστέρων (<Κ>ρόνος ποιεῖ τὴν — δὲ τοῦ κόσμου). — Ed. *ibid.*
νβ'. Περὶ τῶν ἀσυνδέτων ἀστέρων πρὸς τὰ φῶτα (<Ε>ἰ δὲ Σελήνη — καὶ ἰσσοδυναμούντων [*sic*] ζῳδίων. — Ed. *ibid.*
F. 88v. νγ'. Ἀποτελέσματα τῶν δορηφωριῶν [*sic*] τοῦ Ἡλίου (<Κ>ρόνος επιδωρηφωρίαν [*sic*] τυχὼν — παρ' αἵρεσιν δορυφωροῦντων [*sic*]). — Ed., *l. c.*, p. 164; cf. *Catal.*, II, p. 191-192.
νδ'. Επισκεψης [*sic*] πινακική (<Ἡ> πινακηκὴ επίσκεψης [*sic*] οὕτως ζητεῖται — κατὰ τὸν αὐτὸν ἄνεμον). — Edetur in appendice.
F. 91v. νε'. Περὶ τοκετοῦ (<Ἐ>πει [l. Ἐπὶ] μὲν ἀρσενικῆς γενέσεως — τὴν Σελήνην ἔκκεντρον ἐπιθεωρούντων). — Edetur ibid.
νϛ'. Περὶ γενημάτων [*sic*]. Ἀπὸ τοῦ πολεύοντος καὶ διέποντος (<Κ>ρόνου πολεύοντος ὡροσκόπου α' — ἢ θεωφωρούμενον [*sic*] ποιεῖ). — Edetur ibid.
F. 92. νζ'. Ἀποτελέσματα τοῦ πίνακος. Τόπος ιβ' (<Ὁ> δωδέκατος

τόπος καλεῖται κακοδαιμόνιμα [*sic*] — χρόνων εὐδαίμονας γενήσει [*sic*]. — Ex Hermete Trismegisto. Edetur ibid.

F. 112v. νη'. Περὶ τῆς τῶν ἀπλανῶν δυνάμεως (<Ἀ>ναγκαῖον ᾠήθην καὶ τὴν — ἐναντία καὶ βλαβαιρὰ [*sic*]. — Cf. appendicem.

F. 116. νθ'. Κλήμ(α)τ(α *sic*) (lege Σχήματα) Σελήνης καθολικά (<Σ>ελίνη [*sic*] Σκορπίου ἢ — ποιῶν βιωθάνατος [*sic*] ἔσται). — Edetur in appendice.

F. 116v. [Man. post. ξ']. Περὶ δωδεκατημορίων (<Ἐ>ὰν τὸ τῆς Σελήνης — ἢ δούλαις επιμηγεῖσεται [*sic*]. — Edetur ibid.

F. 117v. [Man. post. ξα']. Καθολικὰ σχήματα περὶ σινῶν καὶ παθῶν (Πολλὰ μὲν οὖν — ἢ κακοῦργον εφῶδοι [*sic*]). — Edetur ibid.

F. 120. [Man. post. ξβ']. Περὶ μοιρῶν σηνοτικῶν [*sic*] ὀφθαλμῶν (<Χ>έστην [l. Χαίτη] Λέοντος ἀπὸ - μϛ' ἕως κθ'). — Edetur ibid.

[Man. post. ξγ']. Περὶ φαλακρῶν (<Κ>ύριος μὲν καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον <ο>ἱ Λεωντιανοὶ — μᾶλλον ἀναφαλαντιαῖοι γίγνονται). — Edetur ibid.

[Man. post. ξδ']. Περὶ ποδαγρῶν (<Ὅ>σοι ἔχουσιν τὸν — ὀχλήσεων βιοθάνατον ποιεῖ). — Edetur ibid.

F. 120v. ξε'. Περὶ μαινομένων καὶ ἐπιλυπτικῶν [*sic*] (Ἐὰν Σελήνη καὶ — αλλαζῶνας καὶ ὑμβρηστᾶς [*sic*]). - Edetur ibid.

F. 121v. ξϛ'. Περὶ ἀσελγῶν και μεθηστὼν [*sic*] καὶ ἐμπαθῶν (Ἡ Ἀφροδίτης [*sic*] ♀ ἥτις — κλέπτας καὶ αἰσχρωποιοῦς [*sic*]). — Edetur ibid.

F. 122. [Man. post. ξζ']. Περὶ τόπων καὶ μοιρῶν ἀσελγοποιῶν καὶ ἐμπαθῶν (Ὁ ὡροσκόπος ἕως — κιναιδίζονταις [*sic*] τοῖς ἤθεσι). — Edetur ibid.

[Man. post. ξη']. Περὶ δεκανῶν ἀσελγοποιῶν ἐν οἷς ἡ ♀ Ἀφροδήτης [*sic*] (Ἀφροδήτης Κριοῦ δεκανῷ — ἐπιμανεῖς ταῖς μοίξαισιν [*sic*]). — Sequuntur brevissima capitula ξθ'-οϛ'. Omnia edentur in appendice.

F. 122v. [Man. post ξθ']. Περὶ Ἡλίου (Ἥλιος Κριῷ [*sic*] δεκανῷ — πρώτῳ καὶ τρίτῳ).

[Man. post. ο']. Περὶ Σελίνης [*sic*] (Σελήνη Κριῷ δεκανῷ — Ἰχθύων δεκανῷ πρώτῳ).

[Man. post. οα'.] Περὶ Κρόνου (Κρόνος Κριῷ δεκανῷ — γ' ἀσελγεῖς ποιεῖ).

F. 123. [Man. post. οβ']: Περὶ Διός (Ζεὺς Κριῷ δεκανῷ — πρώτῳ καὶ τρίτῳ).

[Man. post. ογ']. Περὶ Ἄρεος (Ἄρης Κριῷ δεκανῷ — πρώτῳ καὶ τρίτῳ).

[Man. post. οδ']. Περὶ Ἑρμῆ (Ἑρμῆς Ζυγοῦ δεκανῷ — Αἰγο-
κέρωτος δεκανῷ πρώτῳ).
[Man. post. οε']. Περὶ ὡροσκόπου (Ὡροσκόπος Κριοῦ δεκανῷ
— καὶ ἀσελγεῖς ποιοῦσι).
[Man. post. ο϶'.] Περὶ ζῳδίων ἀσελγῶν (<Ἀ>σελγῆ ζῴδια
εἰσιν — ποιεῖ, μάλλιστα [*sic*] ἑσπέριος). — Edetur in appendice
F. 123v. οζ'. Καθολικὰ σχήματα βιοθανάτων (<Κ>λῆρος ἀναιρέτου ἀπὸ
οἰκοδεσπότου — κακοποιῶν θεωρούμενος βιωθανάτους [*sic*]
ποιεῖ). — Edetur ibid.
F. 125. οη'. Καθολικὰ σχήματα ἐκπτώτων (<Κ>λῆρος επιατοικοῦ [*sic*]
τόπου ἀπὸ Κρόνου — τεχθέντας ταπινοῦς [*sic*] ποιήσει). —
Edetur ibid.
F. 125v. οθ'. Περὶ φάσεων τῶν τῆς Σελήνης (<Ε>ἰσι τῆς Σελήνης —
καὶ πλεονεξίας ἐκπεσούντων [*sic*?]). — Edetur ibid.
F. 126v. π'. Περὶ ἀναβιβάζωντος καὶ καταβιβάζωντος [*sic*] (<Ἐ>ὰν ὁ
ἀναβιβάζων — δὲ καὶ βιωθανασίαν). — Edetur ibid.
πα'. Καθολικὰ σχήματα εὐτυχούντων (<Τ>ὰς ευτυχὴς σύνεση
[l. εὐτυχεῖς γενέσεις] — στραταρχηκὰς γενέσις [*sic*] ποιεῖ). —
Edetur ibid.
F. 127v. πβ'. Περὶ πράξεως καὶ ἐπιτηδευμάτων (<Τ>ῶν περὶ πράξεως
— ρηψωκινδύνοις [*sic*] καὶ [verba deleta] καὶ περιβοησίας). —
Edetur ibid.
F. 129. πγ'. Περὶ τῶν γ' ἀστέρων τῶν σημαινόντων τὰς πράξις [*sic*]
(<Ὁ> μὲν οὖν τῆς πράξεως — οὕτω λέγε τὴν πρᾶξιν). —
Edetur ibid.
F. 131. πδ'. Περὶ τεχνῶν (<Μ>ετὰ τὸ σκοπίσαι [*sic*] — ἢ τούτω
ὁμοίους). — Edetur ibid.
πε'. Περὶ ῥητόρων καὶ πεδευτῶν [*sic*] (<Ἐ>ὰν ὁ τοῦ — γραμ-
ματικοὺς ἢ παιδευτάς). — Edetur ibid.
π϶'. Περὶ μαθηματικῶν ἢ μάντεων (<Ἐ>ὰν ὁ Ἑρμῆς — ἀπαρο-
βάτους μαθηματικοὺς ποιεῖ). — Edetur ibid.
πζ'. Περὶ βαλαναίων [*sic*] (<Ἐ>ὰν ὁ Κρόνος — κέντρῳ μαρ-
μαρωξυστας [*sic*] ποιεῖ). — Edetur ibid.
F. 131v. πη'. Περὶ νεκρεπαρτῶν [*sic*] (<Ὁ> Κρόνος ἰσσόμοιρος [*sic*]
Ἄρει — ἢ τυμβορέχ(ους *sic*) ποιοῦσι). — Edetur ibid.
πθ'. Περὶ οἰκοδόμων ἢ κεραμέων (<Ὁ> Κρόνος ἰσσόμοιρος [*sic*]
Ἄρει — επιθεωρίσει [*sic*] νευροβάτας ποιεῖ). — Edetur ibid.
ϙ'. Περὶ μεθηστῶν καὶ κηνεδῶν [*sic*] καὶ γοήτων (Ὁ Ἄρης
τῇ — ἐν θυλικοῖς [*sic*] ζῳδίοις). — Edetur ibid.
ϙα'. Περὶ τέκνων καὶ βυρσέων καὶ λιθοξόων καὶ καβιδωρίων [*sic*]
(<Ἐ>ὰν ὁ Κρόνος — ποιοῦσιν ἢ μαρμαρινούς). — Edetur ibid.
ϙβ'. Περὶ κηνηγῶν καὶ ἱερακοτρώφων καὶ ὀρνηθοτρόφων κα

ζωγράφων (<'Ε>ὰν ὁ 'Ερμῆς — 'Ερμοῦ ζωγράφους ποιοῦσι). — Edetur ibid.

F. 132. ϙγ'. Περὶ ναυτῶν καὶ κυβερνητῶν (<'Ο> Κρόνος μεσουρανῶν ἐν — τοῦ κυρίου αὐτοῦ). — Edetur ibid.

ϙδ'. Περὶ ῥαπτῶν (<'Ο> ῎Αρης καὶ 'Αφροδίτη – ῥάπτας, ληνοῦφους, ὀθηνιακούς). — Edetur ibid.

ϙε'. Περὶ μοιχανικῶν [*sic*] καὶ ψηφάδων (<'Ο> 'Ερμῆς ῎Αρης 'Αφροδίτη — ἀπὸ κλήμασιν ὄνταις [*sic*] ψηφάδας). — Edetur ibid.

ϙϛ'. Περὶ μήμων [*sic*] (<'Ο> 'Ερμῆς καὶ 'Αφροδίτη — ποιοῦσιν ἢ φιλοσόφους). — Edetur ibid.

F. 132v. [Man. post. ϙζ']. <Π>ερὶ γονέων (<Τ>ὸ μὲν περὶ πατρὸς — σημαίνουσι τὰ περὶ γονέων). — Edetur ibid.

F. 133. ϙη'. Περὶ ἀλλοφύλων γονέων (<'Ο> ῞Ηλιος καὶ ἡ Σελήνη — δούλην λέγε ἢ σεσινομένην [*sic*]). — Edetur ibid.

F. 133v. ϙθ'. Περὶ πατροκτωνιῶν ἢ μητρωκτωνιῶν ἢ εγχθρῶν [*sic*] τῶν γονέων καὶ ἀποβλήτων (<῞Ο>σοι ἔχουσιν τὸν ῞Ηλιον — λέγε τῶν γονέων). — Ed. *Catal.*, II, p. 187, 15-29.

ρ'. Περὶ πολλυχρονιότητος [*sic*] γονέων (<'Ε>πεὶ μὲν τοῦ — ὁ Καρκίνος τὼν [*sic*] Τοξότην). — Cf. ibid., p. 187, 30-188, 10.

F. 134v. ρα'. Περὶ γονέων ἀπὸ σηνοπανσελίνου [*sic* ex -ης] (<Τ>ὸ μὲν οὖν διακριτηκὸν [*sic*] — οἰκοδεσπότης τοὺς πατέρας). — Ed. praeter initium, ibid., p. 188, 10-25.

F. 135. ρβ'. Περὶ προτελευτῆς γονέων (<Σκ>έπτου τοὺς κυρίους τῶν — τὸν πατέρα προανέρει [*sic*]). — Partim editum *Catal.*, II, p. 188.

F. 136. ργ'. 'Αριθμὸς τῶν προκεκευημένων [l. -κεκυη-] (<'Ε>ὰν δὲ τριγονηκὸς [*sic*] δεσπότης — οὐκ ἕξει, οὐ τεθνήξεται). — Cf. *Catal.*, VIII, 3, p. 110, cap. πδ' [ubi προκεκοιμημένων].

F. 136v. ρδ'. Περὶ ἀδελφῶν καὶ τῆς φυλίας αὐτῶν καὶ ποσώτητος [*sic*] (<Κ>ατὰ τὸ δυνατὸν — παρ' ἐκείνων ὑπὸ μῆνας). — Ed. forma contractiore *Catal.*, II, pp. 189, 27-34. Edetur in appendice.

ρε'. Περὶ φιλλίας [*sic*] ἀδελφῶν (<'Ε>ὰν ὁ κύριος τοῦ — φαῦλοι καθεστήκασι). — Ed. *Catal.*, II, p. 189, 35-190, 11 (finis aliquantum diversus est).

F. 137. ρϛ. Περὶ <τοῦ> γ' <ζῳδίου> ἀπὸ τοῦ ὡροσκόπου (<'Εὰν> τὸ γ' ζῴδιον — Παρθένος, Αἰγόκερως, Τοξότης).

ρζ'. Περὶ μειζώνων καὶ μικροτέρων ἀδελφῶν (Μαθήσει δὲ καὶ — τοὺς ἀδελφοὺς σημαίνει).

ρη'. Περὶ ποσότητος ἀδελφῶν ('Υποδείγματος χάριν ἔστωσαν — τῶν γονέων ἐφέξει).

F. 138 ρθ'. Περὶ σηναφῶν καὶ ἀποριῶν [*sic*] (<Κ>ατὰ μοίκος σηναφὴ [*sic*] — ἀπέστη, ἀπόρροιαν επιῆσατο [*sic*].

F. 139. ρι'. Ὑπόδειγμα (Ἔστω εἶναι Σελήνη — ἔτι δὲ μᾶλλον πυρίσαντες [?]).

F. 139ᵛ. ρια'. Περὶ συνδέσμου (Σύνδεσμός ἐστιν τῆς — μοίρᾳ, πλεῖον ἰσχύει).

ριβ'. Περὶ κενοδρομίας (Κενοδρομία ἐστὶν τῆς — μέλλοντα ἢ ὀφελοῦντα [*sic*]).

ριγ'. Γένεσις γραμματικοῦ (Οὗτος γεγωνε [*sic*] Θηβαῖος γραμματικὸς πένης — καὶ τὴν τύχην). — F. 140. ριδ'. Περὶ τοῦ εἶναι αὐτὸν γραμματικόν. — F. 140ᵛ. ριε'. Περὶ τοῦ εἶναι αὐτὸν προδ(ό)τ(ην). — ρις'. Περὶ τῆς ἀσελγείας. — ριζ'. Περὶ τῆς ἀνατολῆς τῆς τύχης αὐτοῦ (Ἀνεστοιλεν [*sic*] αὐτοῦ ἡ — τὰς αἰτίας ταύτας). — Capp. ριγ'-ριζ' edentur in appendice.

F. 141 maior pars vacat.

F. 141ᵛ. Βιβλίον ἕκτον. κεφάλαια ρ'. — Cf. supra f. 4ᵛ. [Man. post. : *Hic incipit alius liber diuersorum astronomorum*].

α'. Περὶ ἧς κινήσεως <ποιεῖται> ὁ Ἥλιος ἀπὸ ζῳδίου εἰς ζῴδιον (Ποιῆται [*sic*] ὁ Ἥλιος — κωρηφὴν [*sic*] ἡμῶν τόπου). Antiochi. — Ed. *Catal.*, VII, p. 118, 16-25.

β'. Περὶ ὧν ποιοῦνται φάσεων πρὸς τὸν Ἥλιον οἱ ε' ἀστέρες (Τοιαύτας δὲ φάσεις — τὴν δευτέραν ζώνην). [F. 142 περὶ Κρόνου, f. 142ᵛ περὶ Διός, f. 143 περὶ Ἄρεως, περὶ Ἀφροδίτης, f. 143ᵛ περὶ Ἑρμοῦ]. Antiochi. — Ed. *l. c.*, p, 118, 26-122, 8.

F. 144. γ'. <Antiochi vel Heliodori; v. Boll, *l. c.*, p. 122, 15 app. Cf. praeter cod. German. 7, f. 119ᵛ, codd. Ital. 11, f. 58, Vindob. 3, f. 66, cap. δ'.> Σχόλια διάφωρα [*sic*]. Ὅτι ὁ ζῳδιακὸς — γὰρ ὁμόκεντρος. — Ed. *l. c.*, p. 118, 15-18.

Ὅτι οἱ ἀστρονόμοι — τὰς μοίρας διαιρεῖσθαι. — Partim tantum editum, l. *c.*, p. 122, 18-20.

Ὅτι εἰνίκα [*sic*] προλαμβάνουσιν ἡμᾶς οἱ Αἰγύπτιοι — τοῦ Θὼθ ἡμέραν ἀπὸγραφῶμενα [*sic*].

F. 144ᵛ. Ὅτι τὸ τέλει — τοὺς ψηφίζοντας ἀριθμεῖν.

[In marg. hic et nonnunquam infra ση(μείωσαι)]. Ὅτι ἐπὶ τῶν κε' — σκόπει τὸ διὰ τί. — Aegyptii, Alexandrini Romani citantur.

Ὅτι καιρικὴ ὥρα ἐστιν — αἱ κυριακαὶ ἀεὶ ιβ'.

Ὅτι ἡσημερινὴ [*sic*] ὥρα — ἐστὶν ἡ ἰσσημερινὴ [*sic*]. — Ed. *l. c.*, p. 122, 20-25.

Ὅτι τοῦ κύκλου — ἐπὶ βορρᾶν πλάτος. — Ed. *l. c.*, p. 122, 25-33.

F. 145. Ὀλίγας μοίρας εἰ κεῖται — οἰκεῖσθαι τὸ βῶρριον [*sic*].

Ὅτι τῶν οἰκεῖσεων [*sic*] εἰσὶν μέν τινες — καὶ δυτικοῦ σέμ(...) τοῦ ὁρίζοντος.

Ὅτι τὸ ἀνατέλλον τμῆμα — λαμβάνονται αἱ ὧραι.

"Οτι αἱ αναφωραὶ [*sic*] νοοῦνται—τοῦ ἰσημερινοῦ συναναφαίρονται [*sic*].

F. 145v. "Οτι τὸ ἐξανάλογ(ον) καλεῖται — καὶ δ' δ' ις'.
"Οτι πολλάκις ἐπιγράφει — δὲ καὶ ἰδίως.
"Οτι λῶξωσίς [*sic*] ἐστιν — τὸν χοιμερινὸν [*sic*] τροπικόν. — Cf. codd. Ital. 11, f. 59, cap. κθ'; German. 7, f. 120, cap. κθ'.
"Οτι ἀπὸ τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας — ϥγ', λεπτὰ θ'.
Ἀπὸ δὲ τῆς θερινῆς — μοίρας πη', μθ'.

F. 146. Καὶ οὗτος ἀπὸ τοῦ παθήματος καὶ τούτου τὴν ὀνομασίαν εἴληφεν· ὁρίζω<ν> δὲ λέγεται — εἰς ημησφαίρια [*sic*] β'.
"Οτι αἱ ἀπὸκαταστάσης [*sic*] — δι' ἡμερῶν ιθ'.
"Οτι στηριγμός ἐστι — δι' ἡμερῶν κ'.
[In marg. κε' πρὸς φ(ασ)ε(ως) Σελήνης (?).] Τὸ μὲν γάρ ἐστι προπιδισμὸς [*sic*] — ἐκλήθη στηριγμὸς προσθετικός.

F. 146v. "Οτι ὡς τὸ μέγιστον ἀπόστημα — ἐν τῷ κατεκεντρο$^{τ'}$ [*sic*].
"Οτι ὑπόλειψίς ἐστι — ἀπὸ Καρκίνου εἰς Διδύμους. = Theonis Smyrnaei *De astronomia*, ed. Th. H. Martin, 1849, p. 204.
"Οτι τῶν πλανομένων [*sic*] φησὶν ὁ Ἄδραστος — φένεται καὶ ἀναποδεῖζωντα [*sic*]. — Theonis Smyrnaei. Ed. *ibid.*
"Οτι αἱ μέγισται κινήσεις — δὲ ἐλάχισται στηριγμούς.
"Οτι ἀναποδισμός ἐστι — ἕπεται τὰ φαινόμενα. — Theonis Smyrnaei. — Ed. *op. cit.*, p. 206.

F. 147. "Οτι ὁμαλῶς κινεῖσθαί ἐστιν, ὥς φησιν Ἄδραστος — τὸ αὐτὸ τάχος. — Theonis Smyrnaei. Ed. *op. cit.*, p. 216.
"Οτι εὐτάκτως κινεῖσθαι — τοῦ ζῳδιακοῦ φαίρεσθαι [*sic*]. — Theonis Smyrnaei. Ed. *ibid.*
"Οτι φάσις ἐστιν — ἀπὸ τοῦ Ἡλίου.
"Οτι γ' συνέρχωνται [*sic*] — τοῦ ὑπὲρ γῆν.
"Οτι φάσης [*sic*] ἐστὶν — ἢ ἐσχάτος γινόμενος.
"Οτι ὁρίζων ἐστιν — τοῦ ὑπὸ γῆν.
"Οτι ἡ Σελήνη φάσεις — λέγομεν, οὐ φάσιν. — Paulus Alexandrinus citatur.

F. 147v. "Οτι εἰ μέν ἐστιν μέγας — ἄμηδρος [*sic*] ἐν πλεῖωσιν [*sic*].
"Οτι ὅταν κατὰ πλάτος — διάστασης [*sic*] τοῦ Ἡλίου.
"Οτι ἕκαστον κλῆμα [*sic*] — αναφαιρομένου [*sic*] τοῦ ζῳδιακοῦ.
"Οτι ὅταν μὲν καὶ τὸν ἀστέρα (?) καὶ τὸν Ἥλιον — μετ' αὐτὴν τὴν δύσιν.

F. 148. Περὶ ἑώας ἀνατολῆς καὶ ἑσπερίας ἀνατολῆς (Ἰδιαίταιρον [*sic*] δὲ καθ' ἕκαστον — συνίστανται τὸν ὁρίζωντα [*sic*]).

F. 148v. Ἐπὶ δὲ τῶν φαινομένων — τοὺς τοῦ Ἡλίου τόπους ἀορίστους.
"Οταν οὖν τοὺς φαινομένους καθαπλῶς — ἡ ἐσχάτη τῶν φαινομένων τοῦ ἀστέρος δύσεων.

Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν περὶ αὐτὴν τὸν [l. τὴν] διάμετρον — καὶ κρύψεων ἴδιον. — Κολοβοδιέξοδος explicatur.

F. 149. Ὅτι τὸ μεταξὺ πάλιν — τὸ τῶν κολωβοδιεξόδων [*sic*] ἴδιον. — Νυκτιδιέξοδος explicatur.

F. 149ᵛ. Ὅτι πάλιν μεταξὺ [?] τῶν β′ τούτων φάσεων — ἐπὶ τῆς ἀναγραφῆς. — Ἐνιαυτοφανής, ἀμφιφανής explicantur.

Ὅτι τοὺς ἐπιτέλ<λ>ειν ἑψους — ἑκάστην φάσεὶν [*sic*] διχῶς.

Ὅτι ἐν τῇ Συντάξει ἀποδέδεικται καὶ ὁ Ἥλιος παραλλάσ-<σ>ων — ἐπιπροσθούσης τῷ Ἡλίῳ.

F. 150. Ὅτι ἄλλος [l. ἄλλο] ἐστὶ μεσουράνημα καὶ ἄλλο — τῆς ἡμέρας.

Ὅτι ἐπὶ παντὸς πλανωμένου — οὐκ ἔστι φαινομένη.

Καὶ ἀκριβὴς μὲν ἐποχή ἐστιν — πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν. — Ptolemaeus citatur.

Ὅσοι οὖν ἀστέρες — τὰς β′ διαστάσης [*sic*].

Παραλέγουσι κατά τε μῆκος — ὡς εἴρηται παράλλαξεις [*sic*].

Ὅτι συζυγίαι λέγονται — λαμβάνομεν τὰς ἐποχάς.

Οτι ὁ ἐνιαυτὸς τοῦ Ἡλίου — πρὸς τὸν Αἰγύπτιον.

Ὅτι ἐν<ν>έα καὶ δέκα — καὶ δέκατος κύκλος. [In ima pagina rubro οἱ ιθ′ κύκλοι Σελήνης].

F. 150ᵛ. Ὅτι ὁ ὑ [quattuor vel quinque litterae deletae] ἐστιν ἡ μέση τῆς Σελήνης ἐποχή.

Ὅτι ἐπακταί εἰσιν — ταύτας καλλοῦμεν [*sic*] ἐπακτάς.

Ψηφίζονταις [*sic*] οὖν τὴν σύνοδον — ὡς ἐν ἀρχῇ μεμαθήκαμεν καὶ τὸ λοιπὸν τῶν εξεῖς [*sic*] ἐφαπτόμεθα.

Ὅτι μέση καλλεῖται [*sic*] — ἀεὶ ἡ αὐτή.

Ὅτι διὰ τί — ἡ αὐτὴ ἀεί.

[In marg. rubro πόσον κινήται [*sic*] ἡ Σελήνη]. Ὅτι τρίτον ἐστὶν — ἀπὸ λα′ ἕως λε′.

Ὅτι τὰς ἐπακτὰς κατὰ τὰς ἰνδίκτους τῶν Ἀλλεξανδρέων [*sic*] τίθεμεν. — Cf. cod. German. 7, f. 120ᵛ.

F. 151. Ὅτι τὴν ἀνάδωσιν [*sic*] τῶν ἐτῶν — τὰ ἔτι [l. ἔτη] τοῦ Διοκλητιανοῦ.

Τὰ δὲ ἔτη τὰ ἁπλᾶ — ἔτη, ἔτος ἕν. — Cf. cod. German. 7, f. 120ᵛ?

Ὅτι ἡ μὲν Σελήνη — συστοίχως τῷ παντί. — Cf. codd. It. 11, f. 59, cap. κθ′; Germ. 7, f. 120, cap. κθ′?

Figura imperfecta.

Fol. 151 pars inferior vacat.

F. 151ᵛ. Ὅτι πᾶσα Σελίνη [*sic*] ἐκλείπουσα ἢ ἄρχεται πάσχειν — καὶ γίνεται περαν ανακαθάρσεως [*sic*]. Cum figura.

Ὅτι μέσος χρόνος ἐστὶν — τῶν β′ φωστήρων.

Ὅτι ἡ τελία ἔκλυψης [*sic*] — ὥρας ἰσημερινὰς δ′.

"Οτι μὲν ἡ Σελήνη εἰς τὴν τῆς γῆς — παρὰ Πλατονι λέγομεν [*sic*]. Cum tribus figuris. Ex Theonis Smyrnaei *De astronomia* libro, ed. Th. H. Martin, pp. 316-322.

F. 152ᵛ. "Οτι ἐπὶ μὲν Σελήνης λέγεται κυρίως ἔκλυψεις [*sic*], ἐπὶ δὲ Ἡλίου ἐπισκότεισης [*sic*] — τῆς σελινιακῆς [*sic*] προσσυναντῶσα βιάζεται. — Ptolemaeus citatur.

F. 153ᵛ. α'. "Οτι ὥσπερ ὁ ἀναβιβάζων καὶ καταβιβάζων — βορρᾶν δὲ καταβαίνειν. Figura.

β'. "Οτι κεινουμένων [*sic*] τῶν συνδέσμων — τὰ ἑπόμενα μοίρας ἐνενήκοντα.

F. 154. "Οταν ἐξ αὐτοῦ τοῦ σημείου — τοῦ βωρρὰ [*sic*] εἴρηται.

"Οτι ἐὰν ἔσωνται [*sic*] ιγ' δάκτυλοι — εὐθὺς δὲ ἀνακαθαίρεται.

"Οτι δύνατον τῷ ἐνιαυτῷ — συντάξει Πτωλεμαιός [*sic*] φησίν.

Sequuntur quattuor de lunae defectu scholia. Inc. "Οτι καὶ ἱστεροῦσα [*sic*]... Des. ... τὸ τέλος τῆς ἀνακαθάρσεως.

De solis defectu. [In marg. ☉ ☉] scholia quinque. Inc. "Οτι ἀπὸ μοιρῶν ιβ' ἐὰν διῆστανται [*sic*]... Des. ... καὶ διακρίνουσιν τὰς ἡλιακὰς εκλήψεις [*sic*].

F. 154ᵛ. De luna scholia septem. Inc. Ἐπεὶ δὲ τῶν σελινιακῶν εκλήψεων [*sic*] οὐ δεόμεθα... Des. f. 155, ... καὶ ὁ ἐπίκυκλος δηλοῖ τὸ μοίκος [*sic*]. Figura.

F. 155ᵛ. Rubro. Ζήτει τὰ ἄλλα ϛ' εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ βιβλίου.

Μηνὸς Ἰαννουαρίου ἕως κ' — Μηνὸς Ἰουνίου ἕως κ'... μεσημβρία. Antiochi. — V. quae supra ad f. 1 adnotavi.

F. 156. ε'. Σχωλαὶ [*sic*] εἰς τὸν περὶ χρόνου διαιρέσεως ἐκ τῆς Ἡλιωδώρου [*sic*] (Συνάντισης [*sic*] ἐστιν ὅταν — μὴν Χοίακ ἐν ᾧ τελευτήσει). Cum figuris duabus ff. 161ʳ et 161ᵛ. — Partim tantum editum *Catal.*, VII, p. 101, p. 28-102, 23. Cf. codd. Flor. 11, f. 261, cap. πγ'; Rom. 2, f. 125, cap. πγ', in quibus textus omissus est. Cf. etiam codd. Vind. 3, ff. 65 66ᵛ, cap. α'-δ'; Germ. 7, ff. 104ᵛ-105, cap. κζ'-κη'.

F. 156ᵛ. Ἐκ τοῦ Σαραπίωνος Ἀλεξανδρέως παρονομασίαι σχηματισμῶν τῶν ἀστέρων [rubro Σεραπίωνος ὀνομασία]. Inc. Χριματιστηκὰ [*sic*] ζῴδια γίνεται ἢ λέγεται — τὸν κακὴν φαύσειν ἔχωντα [*sic*]. — Edetur in appendice.

Unum folium periit.

F. 161. Οἶδε τὸ διάμετρον [l. Ἰδὲ τὸν κλῆρον?] τοῦ γάμου. Στοιχ(...). κλῆρος δόξης ἀπὸ Διὸς — καὶ τὰ ἴσα ἀπὸ ὡροσκόπου. — Cf. *Catal.*, I, p. 169-170.

Ὁμοίως ἐπὶ νυκτός (Κλῆρος ἀρχῆς ἀπὸ — ἴσα ἀπὸ ὡροσκόπου). — Cf. *ibid.*

Ἰστέον ὅτι μέγιστα συμβάλλεται εἰς — αὐτοῦ ἡ εγχήρησις [*sic*]. Ποίῳ μηνὶ τελευτήσει τις ἐπὶ πάσης γενέσεως — ἐν ᾧ τελευτήσει. Balbilli? — Edetur in appendice. — F. 161 tabula imperfecta, f. 161v eadem tabula perfecta.

F. 162. ζ'. Περὶ τῶν παράνατελόντων [*sic*] τοῖς ιβ' ζῳδίοις [rubro : τὰ παρανατέλοντα [*sic*] τοῖς ιβ' ζῳδίοις] (Κριός. Κηφεῦς Ἀνδρομαίδ(α) [*sic*] — καὶ Λύρα). — Antiochi. Ed. Boll, *Sphaera*, p. 57.

F. 162v. Ἰανουάριος. α'. Ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν Διδύμων ἑῷος δύνει. — Antiochi. Ed. Boll, *Griechische Kalender*, I (*Sitzungsberichte der Heidelberger Akademie der Wissenschaften*, Ph.-hist. Kl., 1910, xvi), p. 11.

F. 165v. η'. Ὅσα εὕρων χρειῶδει ἐν τοῖς Βαβύλου [l. Βαλβίλλου) (α'. Τὸ προαναφαιρόμενον [*sic*] ζῴδιον τοῦ ἀφέτου — τῇ γένεσει). — Edetur in appendice.

F. 166 transpositum ad excerpta Pauli Alexandrini, inter f. 188 et f. 189 pertinet : Inc. Ὅτι ἄνευ τοῦ περὶ ἀπορροίας καὶ συναφῆς — καθέστηκεν = H, 2 v. 16-19 edit. a. 1586.

Ὅτι παραδίδωσιν — ἀστέρων, ιθ' (i. e. decimum nonum caput). — Cf. Paulum, H, 3-H, 4.

Περὶ τοῦ πολεύοντος καὶ διέποντος (Ὅτι τὸν πολεύοντα καὶ ... ἔστι δὲ ἡ ταξης [*sic*] τῆς ἐπ<τ>αζώνου ἔχουσα οὕτως). [In marg. Κρόνος. α'.] Ὁ μὲν τοῦ Κρόνου ἀστὴρ — τὴν ἐφεξῆς νύκτα ἔτι μα... = Paulus, I, 3, l. 27; cf. *infra*, f. 189.

F. 167. Φησὶ δὲ καὶ τοῦτο ὅτι ὁ Ἥλιος — φησὶ μερίζεσθαι τοὺς χρόνους. — Balbilli. Edetur in appendice.

F. 167v. θ'. Ἀναβιβάζωντος τοπικαὶ διαίρεσις (-ει- man. post.) [*sic*]. Ἀναβιβάζων (Κρῷ [l. Κριοῦ] δεκανῷ γ' φαῦλος — καὶ ἐγγαίων κυρίους). — Heliodori? Partim edetur in appendice.

F. 170. ι'. Ἀναβιβάζοντα, καταβιβάζοντα ἀπὸ χειρὸς λαβεῖν (Ἀναβιβάζωντα καὶ καταβιβάζωντα [*sic*] ἀπὸ χειρὸς εὑρεῖν — κόσμου ἐκλυπτικοὶ [*sic*] τόποι). — Edetur in appendice.

ια'. Σχόλια διάφωρα [*sic*] (Τρεῖς εἰσιν δεκανοὶ — ἔσεσθαι τὸ σῖνος). — Heliodori? Edetur in appendice.

ιβ'. Ἐὰν Κρόνος ἀπὸ ῥήματος ἢ ψυγμῶν — τυχοῦσα θηριώδη γεν<ν>ᾶσθαι.

F. 170v. ιγ'. Περὶ χρείας [*sic*] σώματος (Ἐὰν ὁ τῆς Σελήνης ὁρικράτορ [l. ὁριοκράτωρ] — ἐν τοῖς Ἀφροδίτης). — Heliodori. Cf. cod. Vind. 3, f. 66, cap. ϛ'. Edetur ibid.

Περὶ ξενιτείας (Τὰ καταγόμενά ἔτι [l. ἔτη] — ἐνιαυτοῦ κύριον φαίρειται [l. φέρηται]). — Edetur ibid.

F. 171. Ἄλλως (Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς — ζημίας ἀκαίρας [?] ἢ νόσσους [*sic*]). — Edetur ibid.
Πάλιν ἐὰν εὕρις [*sic*] κατὰ τὸν καιρὸν τῶν γενεθλίων — ἀστέρας ἄλλως εὑρίσκεσθαι. — Edetur ibid,
ιδ'. Περὶ στηριγμῶν (Ὁ τοῦ Κρόνου στηρίζων — καὶ ὠφέλημος [*sic*] ἔσται). — Cf. cod. It. 19, f. 414, Edetur ibid.

F. 172. ιε'. Περὶ ἐκπτώσεως (Ἐπειδὴ φησὶν ὁ Δωρόθεος — ἐπὶ πολλῶν συμβάλλεται). — Edetur ibid.
ιϛ'. Περὶ χρόνου θανάτου (Πάλιν ὡς εἰς τὸν αὐτὸν τί φησιν Δωρόθεος — καὶ ποιεῖν ἀναίρεσιν). — Edetur ibid.

F. 172v. Πολλύμορφα [*sic*] ζῴδιά εἰσιν — τὸν οὐραῖον σύνδεσμον. — Edetur ibid.
Ὅτι ὥσπερ τὰ δεσμὰ — παρανατείλας ἀλωπεκείας ποιεῖ. — Edetur ibid. Sequitur dimidia pagina vacua.

F. 173. ιζ'. Περὶ λαμπρῶν καὶ σκιαιρῶν [l. σκιερῶν] μοιρῶν κατὰ Ριτόριον [l. Ῥητόριον]. Tabula. — Cf. cod. Ven. 7, cap. ρα' (p. 69)?
ιη'. Ἀρσενικῶν καὶ θυληκῶν [*sic*] μοιρῶν τῶν ζῳδίων κατὰ Ριτόριον [*sic*]. Tabula.

F. 173v. ιθ'. Tabula : Ὡρῶν (Κρόνος, Ζεύς etc., ὡρῶν κύριοι καὶ διέποντες καλοῦνται), ἡμερῶν (Κρόνος, Ἥλιος etc.), μηνῶν (Κρόνος, Σελήνη etc.), ἐνιαυτῶν (Κρόνος, Ἥλιος etc., ἐνιαυτῶν κύριοι οἳ [l. ἢ] ἐνιαυτοκράτορες καλοῦντται [*sic*]).
In marg. <Rhetorii?> Τοῦτο δὲ παβήσεται [*sic*] ὑποτιθέντος τοῦ ἐνιαυτοῦ — ὅλην γίνεσθαι ἀποκατάστασιν [f. 174] ὁ δὲ Οὐάλης — φησὶν τὴν τοῦ Κυνὸς ἐπιτολήν.

F. 174. κ'. Αἱ χῶραι αἱ συνοικ<ε>ιούμεναι τοῖς ιβ' ζῳδίοις (Κριός. Κατὰ μὲν Πτωλεμαίον Βρεστανία [*sic*] — μέση Αἴγυπτος, Συρία, Καρία). — Ed. ex cod. Flor. 12, f. 153v A. Ludwich, ***Maximi et Ammonis reliquiae***, p. 112, 15-118, 7.

F. 176. κα'. Περὶ ἐφημερήδων [*sic*] (Τῶν ἐφημερήδων τὴν σύνταξιν ἀπὸ τῆς α' τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς ἐκτιθέμεθα — τοῖς κοινήμασιν σημοιοῦμεθα [*sic*] οὕτως). — Alia opuscula de eadem re infra ff. 178v, 179 et 220 servantur.

F. 178v. κα' [*sic*]. Καθ' ἑκατέραν ἔκδοσιν περὶ ἐφημερίδων (Τῶν ἐφημερίδων ἡ καταγραφὴ γίνεται οὕτως· ἄνω — ἐπιγραφὴ μία Σελίνης [*sic*] κοίνησις). — V. supra, f. 176.

F. 179. De eadem re initio, ut videtur, mutilum [Ω rubro supra versum] Ὑπερ μίας ψηφίζειν καὶ τοὺς μερισμοὺς — τῆς πάσης ἐφημερήδος [*sic*], — V. supra, f. 176.
Ἐπεὶ δὲ τῶν λοιπῶν ε' πλανομένων [*sic*] — εἰς ἐπίγνωσιν ἀγαγεῖν.

Γράφε τὸ μὲν τοῦ Κρόνου — τοῦ Ἑρμοῦ διὰ γ'.

F. 179ᵛ. κβ'. Ἐκ τῆς τῶν περὶ τὰ λεγῶμενα ἀποτελέσματα επτωημένων [sic] τερατολογίας (Οὐκ ἔδει μὲν — τὴν ἐμὴν προαίρεσιν). — Palchi. Ed. *Catal.*, V, 3, p. 125.

κγ'. Περὶ καταρχῶν (Ἐπὶ ἑκάστης καταρχῆς — καὶ μὴ ὑπὲρ γῆν). — Palchi. Ed. *ibid.*, p. 126. V. infra, f. 180.

In marg. Γρ(άφε) σκέπτου καὶ τὸ — καὶ Ἥλιον καὶ ἑξῆς.

F. 180. Ἄλλως περὶ καταρχῆς κατὰ Ῥητόριον (α'. Ἐπὶ πάσης ἀρχῆς [sic] — ιβ'. Φυλάττου δὲ καὶ τὰς ληδῆνας καὶ τὰς μαληνᾶς [sic] καθώς φησιν [sic] οἱ χαλδου [sic 2ᵃ m. ex Γάλλοι, ut videtur, coll. *Catal.*, V, 3, p. 127, 3 in cod. Roman. 20 et supra in hoc codice f. 180]. — Hic Palchi doctrina (v. supra f. 179ᵛ) decurtata est.

F. 181. κδ'. Ἐκ τῆς Παύλου τῶν λήρων [sic] εἰσσαγωγῆς δευτέρας ἐκδῶσεως [sic] (Ὅτι ποιηται [sic] τὴν πρὸσφῶνισην [sic] πρὸς Κροναμῶνά τινα — τὰ τέλεια τῆς ζωῆς ρκ', ἡ δὲ Σελήνη κατὰ τὸν προκείμενον εὑρισκομένη λόγον δίδωσιν ρη'). — Excerpta ex Pauli Alexandrini *Isagoge*, ed. Schato, Witebergae, 1588, ff. A, 1ᵛ-B, 4ᵛ.

F. 184. κε'. Περὶ δεκανῶν ἤτοι πρωσώπων [sic] τῶν ζ' ἀστέρων (Ὅτι οἱ δεκανοὶ τῶν ζῳδίων — τῶν φώτων ἑαυτὴν ἔχειν). — Excerpta ex Pauli *Isagoge*, ed. cit., ff. B, 4ᵛ-G, 1ᵛ.

F. 188. κϛ'. Περὶ ἧς ποιῆται [sic] ἀπορροίας καὶ συναφῆς [sciiptum supra ἀποχῆς deletum] ἡ Σελήνη πρὸς περιπολεύοντας (Ὅτι μεθ' οἵου ἂν ἀστέρος — συναφῆς ἴσχουσι λόγον). — Ex eodem libro, f. G, 1ᵛ.

F. 188ᵛ. κζ'. Περὶ ἀνέμων. Περὶ ἀνέμων πρωγνῶσεως [sic] (Ὅτι δυνατὸν ἐκ τῶν ἀπορ<ρ>οιῶν — ἔσται ἢ ἀγαθός). — Pauli Alexandrini? Cf. codd. Ven. 6, f. 73, cap. ξϛ'; 7, f. 283ᵛ, cap. φκε'; f. 302ᵛ, cap. φνθ'; It. 4, f. 61; 11, f. 82; Rom. 11, f. 13ᵛ; Vind. 3, f. 73, cap. ε'; Germ. 7, f. 140.

Ὅτι ὁ τῆς ἀπορροίας καὶ συναφῆς λόγος ἀπὸ α' μοίρας... Καὶ αἱ τῆς Σελήνης ἀπορ<ρ>οῖαι καὶ σ<υν>αφαὶ — τιθήσει δὲ τῶν εἰρημένων ὁ Παῦλος καὶ ὑποδείγματα. — Cf. Paulum Alexandrinum, ed. cit., f. G, 1ᵛ.

F. 189. ιϛ' [sic]. Incipit in medio enuntiato (cf. *supra*, f. 166). ..λλον ἰδίως τὴν α' ὥραν — ὡς ἔχει ἡ ἀκολουθία. — Ex Paulo Alexandrino, op. cit., f. H, 4ᵛ.

Cetera ex Paulo Alexandrino excerpta, ne longior sim, summatim iam notabo : κη'. Περὶ δωδεκατημοροίων [sic]. — F. 189ᵛ. κθ'. Περὶ τῶν ζ' κλήρων τῶν ἐν τῇ Παναρέτῳ καὶ ἑτέρως. — etc. — F. 202. λθ'. Περὶ τοῦ τῆς Σελήνης συνδέσμου. —

F. 202v. <μ'>. Περὶ οἰκοδεσποτείας (Sequuntur scholia, ut videtur, inedita. Des. ... καὶ κατὰ τὸν λόγον τῆς πλεῖον ψηφίας κρίνει τὸν οἰκοδεσπότην). — Ex Paulo Alexandrino, ff. H, 4v-R, 1v.

F. 203. μα'. Περὶ τῶν ζ' κλιμάτων. Tabulae octo climata διὰ Μερόης, Σοήνης, τῆς κάτω χώρας, Ῥόδου, Ἑλλησπόντου, μέσου Πόντου, Βορυσθένους (in marg. ἐκληρώθη ἡ Παύλου εἰσαγωγὴ τῆς δευτέρης εκδῶσεως [sic], Βυζαντίου) exhibentes. Ff. 205-206v septem tabulae prima manu repetitae sunt; octava vacua est. — Capitula codicibus It. 3, f. 15v; 19, f. 442v; Germ. 7, f. 41 servata diversa videntur.

F. 207. κβ' [infra μβ']. Ἐκ τῶν τοῦ Λαωδικαίως [sic] Ἰουλιανοῦ περὶ καταρχῶν εὐρημαίνων [sic] ἐκλογαὶ χρήσιμοι (Ὁ περὶ καταρχῶν λόγος — ζητούμενον κεφάλαιον τετραγωνίζωσιν). — Ed. *Catal.*, IV, p. 103; cf. appendicem.

F. 208v. μγ'. Περὶ ἀναπέμπτων (Δεῖ τὸν γνισίως [sic] — δηλοῦντα τὸ ζητούμενον). — Edetur in appendice.

F. 209. μδ'. Περὶ ἀναδήμου ἢ ἀποδήμου ανακομηδῆς [sic] (Τῶν ζῳδίων τὰ — σημαίνει, ἕκαστος δηλωθήσεται). — Ed. *Catal.*, V, 1, p. 187, 6-193, 8; cf. appendicem.

F. 213. με'. Περὶ ἀποδήμου πρὸσδωκείας [sic] τινός (Πρὸσδωκίας [sic] περί τινος — τοῦ κυρίου αὐτῶν). — Edetur in appendice.

μϛ'. Περὶ πολέμου (Πολέμου δ' ὄντος, πόλεμος — ὑπὸ στρατηωτικοῦ [sic] προσώπου). — Ed. *Catal.*, V, 1, p. 183; cf. appendicem.

F. 213v. μζ'. Ἄλλη σκέψις περὶ πολέμου (Πάλιν οἱ μὲν — παρελθοῦσαι ἐβράβευσαν ἑκατέροις). – Ed. *ibid.*, p. 184; cf. appendicem.

F. 214v. μη'. Περὶ αναλλήσεως [sic] πολέμου (Τὸν δὲ χρόνον — ἢ ἄναισιν [sic] μαντεύονται). – Ed. *ibid.*, p. 186; cf. appendicem

F. 215. μθ'. Περὶ σπόρου (Σπορὰν δὲ κατάρχεσθαι — αἱ δὲ κριθαὶ λεπταί). — Edetur in appendice.

F. 215v. ν'. Περὶ φητίας [sic] (Φητευὴν [sic] δὲ μεσουρανοῦντος [sic] — ψυχροὶ καὶ ὑγροί). — Edetur in appendice.

F. 216. να'. Περὶ θεῶν καθιδρύσεως (Ἱδρύσεις δὲ θεῶν — τῆς τύχης· κλῆρος ὁράσθω). — Edetur in appendice.

Πεπλήρωται ἡ ἐκλογὴ τῶν περὶ Ἰουλιανῷ [sic] ἀστρολογουμένων.

F. 216v. νβ'. Ἐκ τῶν Εὐτοκίου ἀστρολογουμένων (Ἀναγκαῖον ὑποδεῖξαι πῶς — σὺν γὰρ θεῷ εἰλήλουθμεν [sic] τὸ δὲ σχῆμα τοῦ θεάματος). — Opusculi principium e cod. Flor. 12, f. 140v, *Catal.*, I, p. 170 editum est.

F. 219r. Thema astrologicum. — Cf. cod. Flor. 12, f. 142.

F. 220. Περὶ τῆς τῶν ἐφημερίδων ἐκθέσεως (Τῶν ἐφημερίδων ἡ καταγραφὴ — ὡς εἴρηται καθ' ἑκάστην ἡμέραν). — V. supra, f. 176.

F. 222. Tabula. Δεῖ εἰδέναι ὅτι τὰ β' ταῦτα etc. Tabula.
"Οτι Ἑριμάραβος ὃν — τὰς ὑποσχέσεις διαμαρτάνει. — Ed. ex hoc codice, *Catal.*, VIII, 3, p. 91.

F. 222v. νδ'. Ἡ τῆς τετραβίβλου Πτολεμαίου συγκεφαλαίωσις [In summa pagina rubro : Ἐπανακεφαλαίωσις Πτολεμαίου] (Αἱ μὲν οὖν — πεῖρα πολλάκις διείλεγξεν). — Ed., *ibid.*, p. 93.

F. 224. Περὶ τοῦ Πτολομαίου [*sic*] ἐν ποίῳ καιρῷ ἦν (Οὗτος ὁ Πτωλεμαῖος [*sic*] — καὶ ἱστορίαν ἀναγράφοντει [*sic*]). — Ed., *ibid.*, p. 95.

F. 224v. νε'. Ανακεφελαίωσεις [*sic*] τῆς Παύλου εἰσαγωγῆς [In summa pagina rubro : Ἐπανακεφαλαίωσις Παύλου] ("Οτι μὲν οὖν — τῆς Σελήνης συνδέσμου). — Ed., *ibid.*, p. 95.

F. 226. νϛ'. <Δημητρίου> ἀστρολογουμένων (Διαλαμβάνει μὲν οὖν — συμπληρεῖ [*sic*] τὴν πρόθεσιν). — Ed., *ibid.*, p. 98.

F. 226v. νζ'. Συγκεφαλαίωσις τοῦ πρὸς Ἱερωκλέα Θρασύλου πήνακος (Οὕτως [*sic*] διαλαμβάνει πρῶτον — πρὸς Ἡρακλέα πίναξ). — Ed., *ibid.*, p. 99.

F. 228. νη'. "Οσα <ε>ἴδαμεν συγκεφαλαίωσεις [*sic*] (α'. Περὶ παραδώσεως [*sic*] Ἡλίου — ὁ Κρητόδημος [*sic*] οὗτος). — Ed., *ibid.*, p. 102.

F. 228v. νθ'. Τῶν Καλλικράτους Τιμογένει γεγραμ<μ>ένων ἀστρολογικῶν σπουδασμάτων συγκεφαλαίωσης [*sic*]· ἐπιγράφεται δὲ ὁ λόγος Καλλικράτους Θησαυρός (Ἐπαγγέλ<λ>εται δὲ τά — οὕτως οὖν ὁ Καλικράτης [*sic*]). — Ed., *ibid.*, p. 102.

F. 229. ξ' [dextra parte ιθ']. Συγκεφαλαίωσεις τῶν Βαρβήλω πρὸς Ερμωγένην [*sic*] ἀστρολογουμένων (Πρῶτον μὲν διέξεισει [*sic*] — δὲ ὁ Βάρβυλος [*sic*]). — Ed., *ibid.*, p. 103.

F. 229v. ξα'. Συγκεφαλαίωσις τῶν Ἀντυόχου θησαυρῶν, ἥτινες [*sic*] ἐπιλύσεις καὶ διηγήσοις τῆς αστρονομηκῆς [*sic*] ἐπαγγέλλονται τέχνης (Ἀποδίδωσιν οὖν πρῶτον — Ἀλεξάνδρου καὶ Οὐάλεντος). — Ed., *ibid.*, p. 104.

F. 232v. Τῶν Ἀντιόχου εἰσαγωγικῶν βιβλίου α' συγκεφαλαίωσις [In summa pagina rubro : Ἀντιόχου εἰσαγωγικόν] (α'. <Δ>ιαλαμβάνειν α' [*sic*] περὶ — τῆς γενέσεως κρίσιν). — Ed., *ibid.*, p. 111.

Ff. 238v-239. δ'. Ὀρθὴ σφαῖρα συμεσουρανήσει πάντα ναχῇ [*sic*]. — F. 239. Ὀρθὴ σφαῖρα συμεσουρανήσεις πάντα ἀχῇ [*sic*]. Tabula. — Ex Ptolemaei vel Theonis Alexandrini tabula ab Halma (Θεῶνος Ἀλεξανδρέως ὑπόμνημα, 1822, pp. 148-154) edita.

Ff. 239^{v}-240^{v}. ε'. Sine inscriptione. Tabula. Insunt ἀριθμοὶ κοινοί (α'-ϥ'), εὐθεῖα ὀρθή, Σελήνης πλάτος, Ἡλίου λόξωσις.
Ff. 241-243^{v}. <ϛ'>. Κανὼν πλάτος [*sic*] Κρόνου ♄. κανὼν πλάτος Διὸς ♃. κανὼν παράλληλος. Tabula.
Ff. 244-246^{v}. ζ' Κανὼν πλάτος Ἄρεος ♂. κανὼν πλάτος Ἀφροδίτης ♀. κανὼν παράλλιλος [*sic*]. Tabula.
Ff. 247-249^{v}. η'. ☿. Κανὼν πλάτος Ἑρμοῦ. ☿. Tabula.
F. 250. θ'. ♄. Κρόνου βάθους στηριγμοί. Tabula.
F. 250^{v}. ι'. ♃. Διὸς βάθους στηριγμοί. Tabula.
F. 251. ια'. ♂. Ἄρεως βάθους στηριγμοί. ♂. Tabula.
F. 251^{v}. ιβ'. ♀. Ἀφροδίτης βάθους στηριγμοί. ♀. Tabula.
F. 252. ιγ', ☿. Ἑρμοῦ βάθους στηριγμοί. ☿. Tabula.
F. 252^{v}. ιδ'. Κλήματος ε' ἐπασ. [*sic*] ἀπὸ μοίρας α' ἕως ρπ'. Tabula.
ιε'. Κρόνου φάσεις δύσεως Ἡλίου ἀπὸ μοίρας ρπα' ἕως τξ'. Tabula.
F. 253. ιϛ'. Διὸς φάσεις ἑώας ἀνατολῆς ἀπὸ μοίρας α' ἕως ρπ'. Tabula.
ιζ'. Διὸς φάσεις δύσεως Ἡλίου ἀπὸ μοίρας ρπα' ἕως τξ'. Tabula.
F. 253^{v}. ιη'. ♀ ἀνατολὴ ἑῴας Ἡλίου ἀπὸ μοίρας ρπα' ἕως σκγ' Ἀφροδίτη. Tabula.
ιθ'. ♀ δύσεως ἑσπερίας Ἡλίου ἀπὸ μοίρας ρλγ' ἕως ρπ' Ἀφροδίτη. Tabula.
F. 254. κ'. ☿. Ἑρμοῦ ἀνατολὴ ἑσπερίας Ἡλίου ἀπὸ μοίρας α' ἕως μοίρας ριβ'. ☿. Tabula.
κα'. ☿. δύσεως ἑώας Ἡλίου ἀπὸ μοίρας σμθ' ἕως τξ'. ☿. Tabula.
F. 254^{v}. ☿. ἀνατολῆς ἑῴας Ἡλίου ἀπὸ μοίρας ρπα' ἕως σμη'. ☿. Tabula.
☿. δύσεως ἑσπερίας Ἡλίου ἀπὸ μοίρας ριγ' ἕως ρπ'. ☿. Tabula.
F. 255. κβ'. Κρόνου φάσεων ἀπόστασεις [*sic*] πρὸς τὸν ἀκριβῆ Ἥλιον etc. Tabulae duae.
F. 255^{v}. κγ'. Ἑρμοῦ φασέων ἀπόστασις πρὸς τὸν ἀκριβῆ Ἥλιον etc. Tabulae duae.
F. 256. <κδ'>. Ἄρεως φάσεως ἑῴας ἀνατολῆς Ἡλίου ἀπὸ μοίρας α' ἕως ρπ'. Tabula.
κε'. Ἄρεως ἑσπερίας δύσεως Ἡλίου ἀπὸ μοίρας ρπα'. ἕως τξ'. Tabula.
F. 256^{v}. κϛ'. Ἀφροδίτης ἀνατολῆς ἑσπερίας Ἡλίου ἀπὸ μοίρας α' ἕως ρλζ' Ἀφροδίτης. Tabula.
κζ'. Ἀφροδίτης δύσεως ἑῴας Ἡλίου ἀπὸ μοίρας σκδ' ἕως τξ'. Ἀφροδίτης. Tabula.

Ff. 257-284 opusculum astronomicum saec. XI confectum servatur; scriptor enim exemplis anni 1061 in cap. λε', με', μθ', anni 1069 in cap. νζ', anni 1072 in cap. νθ', ξα' utitur.
F. 257. κη'. Μέθοδοι ψηφωφορίας διαφώρων ὑποθέσεων ἀστρονομη-

κῶν. Πῶς δεῖ εὑρίσκειν τὴν περιφαίρειαν ἑκάστης ἡμέρας καὶ ὥρας εισημερινᾶς καὶ ὡριαίους χρόνους [*sic*] (Γνῶθι τὸν Ἥλιον ἐν ποίῳ ζῳδίῳ ἐστὶν — τὴν ζητουμένην ἡμέραν). — Cf. codd. It. 11, f. 84ᵛ; Vind. 3, f. 84ᵛ, cap. δ'.

Ὑπόδειγμα (Ὑποδείγματος χάριν βουλλώμεθα [*sic*] εὑρεῖν — χρόνοι τῆς ἡμέρας).

F. 257ᵛ. κθ'. Πῶς ὀφείλωμεν [*sic*] εὑρίσκειν [τῆς νυκτὸς rubro supra versum] πόσαι ὧραι ἰσιμεριναί [*sic*] ἀναλογοῦσιν ἑκάστην νύκτα καὶ πόσοι ὡρ<ι>αῖοι χρόνοι (Εὑρῶντες [*sic*] κατὰ τὴν ζητουμένην — ἡ περιφέρ<ε>ια τῆς νυκτός). — Cf. cod. Vind. 3, f. 85, cap. ε'.

F. 258. λ'. Πῶς ὠφεῖλωμεν [*sic*] εὑρίσκειν τὴν μεσημβρινὴν ὥραν (Λαμβάνω μὲν τοὺς ὡριαίους — κθ' τοῦ αὐτοῦ μηνός).

λα'. Πῶς ὀφεῖλωμεν [*sic*] εὑρίσκειν τὸ κατὰ τὴν ἰσσημερίαν [*sic*] μεσημβρινὸν τοῦ Ἡλίου ὕψωμα [Rubro supra versum τοῦ εὑρεῖν τὸ μ(εσου)ρ(άνημα)] (Ἀφαιροῦμεν τὸ πλάτος — τὴν εισημερίαν [*sic*] ἐν Κωνσταντινουπόλει).

λβ'. Πῶς ὠφεῖλωμεν [*sic*] εὑρίσκειν τὸ πλάτος ἑκάστης πόλεως [Rubro περὶ τοῦ εὑρεῖν τὸ πλάτος ἑκάστης πόλεως] (Ἀφαιροῦμεν τὸ μεσημβρινὸν — τὸ πλάτος Κωνσταντινουπόλεως). — Cf. cod. Vind. 3, f. 85, cap. ϛ'.

F. 258ᵛ. <λγ'>. Ἄλλως περὶ τοῦ πῶς ὠφεῖλωμεν εὑρεῖσκειν [*sic*] τὸ κατὰ τὴν ἰσσημεριίαν [*sic*] μεσημβρινὸν τοῦ Ἡλίου ὕψωμα καὶ τὸ πλάτος τῆς ζητουμένης πόλεως (Ὅταν εἴη [?] ὁ Ἥλιος — ἂν βουληθῶμεν ἡμέραν).

λδ'. Λάβε τὸ ακρηβαὶς [*sic*] μεσημβρινὸν ὕψωμα – τῆς ζητουμένης πόλεως.

λε'. Πῶς ὠφεῖλης [*sic*] εὑρίσκειν τὸ μεσημβρινὸν ὕψωμα ἑκάστης ἡμέρας (Ἴδε τὴν ἐποχὴν — Φεβρουαρίου μεσημβρινὸν ὕψωμα). — Cf. codd. It. 11, f. 84ᵛ; Vind. 3. f. 85, cap. ζ'.

F. 259. Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ ἀπὸ ἀρχῆς Κριοῦ — τῶν Ἰχθύων νότια.

λϛ'. Ἄλλως περὶ τοῦ εὑρεῖν τὸ μεσημβρινὸν ὕψωμα ἑκάστης ἡμέρας ἀπὸ τῶν αναφωρῶν [*sic*] τῆς ζητουμένης πόλεως (Εἰσάγαγε τὴν ἐποχὴν — τῆς ζητουμένης ἡμέρας). — Cf. codd. It. 11, f. 84ᵛ; Vind. 3, f. 85, cap. ζ'?

Brevitatis causa iam capitulorum titulos tantum adnotabo.

F. 259ᵛ. λζ'. Πῶς ὠφεῖλωμεν [*sic*] εὑρίσκειν τὴν περιφέρ<ε>ιαν τῆς ἡμέρας ἑτέρως. — λη'. Πῶς δεῖ εὑρίσκειν εὐθεῖαν ὀρθήν. — λθ'. Πῶς δεῖ εὑρίσκειν περιφαίρια [*sic*] ὀρθήν. — F. 260. μ'. Πῶς δεῖ εὑρίσκειν εὐθεῖαν ἀντίστροφον. — μα'. Πῶς δεῖ εὑρίσκειν ἀντίστροφον περιφέρειαν. — F. 260ᵛ. μβ'. Πῶς ωφεῖλωμεν [*sic*] εὑρίσκειν τὴν ὥραν καὶ ἄνευ τοῦ κανόνος τῶν

<ώ>ρῶν διὰ τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἡλίου. — μγ'. Πῶς ὠφεῖλωμεν εὑρίσκειν τὴν ζητουμένειν ὥραν τὴν ἀνηγεγμένην περιφέρειαν καὶ ὥρας εισσημερινάς [*sic*] καὶ τὰς ὥρας τῆς ἀποστάσεως τῆς μεσημβρίας ἀπὸ τῶν αναδιδωμένων [*sic*] καιρικῶν ὡρῶν. — F. 261. μδ'. Πῶς ωφεῖλομεν [*sic*] εὑρίσκειν τὰ τῶν ἀστέρων ἡμερίσηα [*sic*] δρομήματα. — με'. Πῶς ὠφεῖλωμεν εὑρίσκειν τω ὁριαΐων [*sic*] τῶν ἀστέρων δρόμημα (Scriptor exemplo anni ͵ϛφξθ' [1061] utitur). — F. 261ᵛ. μϛ'. Πῶς ωφεῖλομεν εὑρεῖσκειν [*sic*] ἣν ἐπέχει ὁ Ἥλιος μοῖραν ἐν τῷ ἀνατέλλειν αὐτόν. Cf. cod. Vind. 3, f. 85ᵛ, cap. η'. — F. 262. μζ'. Πῶς ὠφεῖλωμεν [*sic*] εὑρίσκειν ἣν ἐπέχη [*sic*] ὁ Ἥλιος μοῖραν ἐν τῷ δύνειν αὐτόν. Cf. cod. Vind. 3, f. 85ᵛ, cap. θ'. — F. 262ᵛ. μη'. Πῶς ὠφεῖλωμεν [*sic*] εὑρίσκειν τὸν [l. τὴν] κατὰ μεσημβρίαν τῆς νυκτὸς ακρυβὴ [*sic*] τοῦ Ἡλίου ἐποχήν. — μθ'. Πῶς ὠφεῖλης [*sic*] εὑρίσκειν τὴν μοῖραν τῆς τῶν φωστήρων συζυγεῖας [*sic*] (Scriptor exemplo anni ͵ϛφξθ' [1061] utitur). — F. 263. ν'. Πῶς ὀφεῖλης [*sic*] εὑρίσκειν τὰς ἰσσημερινὰς [*sic*] ὥρας ἃς ἀφίσταται τῆς μεσημβρίας ἡ γινομένη συζυγία τῶν φωστήρων καὶ τὴν ἀνηγμένην περιφέρειαν καὶ ὥρας καιρικάς. F. 264ᵛ. να'. Πῶς ὠφήλωμεν [*sic*] τὰς αναδιδωμένας [*sic*] ὥρας ἰσημερινὰς μεταβάλλειν εἰς καιρικάς. — F. 265. νβ'. Πῶς ὠφήλωμεν [*sic*] τὰς ἀναδιδωμένας [*sic*] ὥρας καιρικὰς καταλαμβάνειν ἰσημερινάς. — F. 265ᵛ. νγ'. Πῶς ὀφεῖλωμεν [*sic*] εὑρίσκειν τὸν [l. τὴν] ακρηβὼς [*sic*] ὡροσκοποῦσαν μοῖραν. — F. 266ᵛ. νδ'. Πῶς ὀφεῖλωμεν [*sic*] εὑρίσκειν τὴν ἀκριβῶς μεσουρανοῦσαν μοῖραν. — F. 267. νε'. Πῶς ὀφείλομεν εὑρίσκειν τὰς ἀναλογούσας μοίρας ζῳδιακὰς ἑκάστου τῶν ιβ' τόπων. — F. 267ᵛ. νϛ'. Ἄλλως περὶ θεματισμοῦ. — F. 268. νζ'. Πῶς ὀφεῖλωμεν [*sic*] εὑρίσκειν τὴν κατὰ τὴν ϛ' ὥραν ὡροσκοποῦσαν τοῦ ζῳδιακοῦ μοῖραν (Scriptor exemplo anni ͵ϛφοζ [1069] utitur). — F. 268ᵛ. νη'. Πῶς ὀφεῖλωμεν [*sic*] πηγνύειν τοὺς ἀστέρας ἐν οἷς ψηφίζωμεν [*sic*] διαθέματα. Cf. cod. Vind. 3, f. 85ᵛ, cap. ι'. — F. 269. νθ'. Πῶς ὀφείλομεν εὑρίσκειν τὴν ἀκριβῆ μοῖραν τῆς ζητουμένης συζηγίας [*sic*] (Scriptor exemplo anni ͵ϛφπ' [1072] utitur). Cf. cod. Vind. 3, f. 86, cap. ια'. — F. 270ᵛ. ξ'. Περὶ εκλύψεως [*sic*] Ἡλίου ☉. Cf. codd. It. 11, f. 85; Vind. 3, f. 86, cap. ιβ'. — F. 273. ξα'. Περὶ τῶν ὡρῶν τῆς ἐκλείψεως (pro exemplo : ... κατὰ τὴν κ' Μαΐου τῆς δεκάτης ἰνδικτιῶνος τοῦ ἔτους ͵ϛφπ' [1072] σεσημείωται μέλλουσα γενέσθαι ἡλιακὴ ἔκλειψις...). Cf. cod. It. 11, f. 86; Vind. 3, f. 87ᵛ, cap. ιγ'. — F. 277. <ξβ'>. Πῶς δεῖ ψηφίζειν τὸ πλάτος τῆς Σελήνης.

F. 278. ξγ'. Περὶ τῆς τοῦ Κυνὸς ἐπιτολῆς καὶ τῆς προγνώσεως τῶν ἐξ αὐτῆς, συμβεν(όν)των [sic] (Ἡ τοῦ Κυνὸς ἐπιτολὴ — ξηρασίαι καὶ λιμός). = *Geoponica*, I, 8.

F. 278v. ξδ'. Εἰ βούλη [sic] γνῶναι τὸν ὡροσκόπον τοῦ γεν<ν>ήματος ἀπὸ τῆς ἐρωτήσεως καὶ τὴν ὥραν καθ' ἣν ἐγεν<ν>ήθης. — F. 279. ξε'. Πῶς δεῖ εὑρίσκειν τὴν ἀκριβῆ ὥραν ἀπὸ τοῦ ὑψώματος τοῦ κρατηθέντος Ἡλίου ἢ ἀπὸ τοῦ κρατηθέντος ὑψώματος τοῦ Ἡλίου. — F. 279v. ξϛ'. Πῶς ὠφεῖλομεν εὑρίσκειν ἀπὸ τοῦ κρατιθέντος [sic] τοῦ Ἡλίου τὰς καιρικὰς ὥρας διὰ τοῦ κανόνος τῶν ὡρῶν. — ξζ'. Περὶ τοῦ γνῶναι τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἡλίου. Cf. codd. It. 11, f. 86 ; Vind. 3, f. 87v, cap. ιδ'. — ξη'. Εἰ βουλόμεθα γνῶναι τὴν ἐποχὴν τῆς Σελίνης [sic]. Cf. codd. It. 11, f. 86v; Vind. 3, f. 88, cap. ιε'. — F. 280. ξθ'. Περὶ τῆς τῶν ε' ἀστέρων κατὰ μῆκος ψηφοφωρίας [sic]. Cf. codd. It. 11, f. 86v; Vind. 3, f. 88v, cap. ιϛ'.

F. 281. ο'. [Rubro Συνάφεια Σελήνης πρὸς τοὺς λοιποὺς ἀστέρας]. Περὶ τῶν πρὸς τοὺς πλανήτας ἀστέρας συναφῶν τῆς Σελίνης [sic] ([Ἡ add. rubro] Σελίνη [sic] Κρόνῳ συνοδεύουσα ἐναντία εἰς πᾶν πρᾶγμα... Ἄλλως. Σελίνη [sic] Κρόνῳ συνοδεύουσά ἐστιν ὠφέλημος [sic] εἰς τὸ ἐξωνήσθαι [sic] τιμίους λίθους — τὸν δὲ Κρόνον κατὰ τὴν εὐδόμην [sic]).

F. 284. οα'. Tabula. Ζῴδια. Ὅρια κατὰ Αἰγυπτίους. Ὅρια κατὰ Πτωλεμαίου [sic]. — Ex Hephaestione? Cf. cod. Paris. 45, f. 69v.

F. 285. οβ'. Tabula. Ζῴδια. Οἶκοι. Ὑψώματα. Ταπεινώματα. Δεκανοί. Τριγονόκρατορες [sic]. Ἐπίκ(εντροι) τριγονοκράτορες [sic]. Μονόμοι(ριαῖοι?) τριγονοκράτορες [sic]. — Cf. ibidem.

F. 285v. ογ'-πϛ'. [Ἀρσενικά madore deletum]. Κριός, Δίδυμοι, Λέων — [ἀνθρω]πόμορφα. Δίδυμοι, Αἰγόκερως, Ζυγός, Ὑδροχόος ἕως μοίρας ιε' Τοξότου πϛ'. — Cf. *Maximi et Ammonis reliquiae*, ed. Ludwich, p. 105. V. *Catal.*, I, p. 164; IV, p. 152.

83. Cod. Paris. gr. 2491. — Chartaceus, cm. 20 × 14, ff. 160, magna ex parte eadem manu saec. XIV (ante annum 1334 cf. enim manu posteriore f. 1, ἐν ὑποδείγματι ... κατὰ τὸ ,ϛωμγ' ἔτος [1335]..., ... ἐν τῷ παρόντι ,ϛωμγ' ἔτει ..., et inferius, .. κατὰ τὸ ,ϛωμδ' [1336] ..., f. 4 .. κατὰ τὸ νῦν ἔτος ,ϛωμε' [1334] ...; fortasse circa annum 1329, cf. enim f. 15 prima manu, κατὰ τὸ ,ϛωλζ') exaratus, praeter ff. 2r-4r (partim) et 133r (partim) + 152r-155r quae alius manus saec. XIV esse videnrur, f. 160v variis manibus saec. XIV, ff. 133v (partim) + 136v-137v + 155v-160r manu saec. XV scripta, etc. — Olim Fonteblodensis (v. Omont, *Catalogue des mss. grecs de Fontainebleau*, p. 92, n. 276), Regius DCCCLXIX, 949, 3208. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 269.

F. 9v. Κανόνιον περὶ βροντῶν καὶ χειμώνων καὶ ὄμβρων καὶ σει[σμῶν]. Figura. Cf. cod. 84, f. 165v.

F. 10. Σφαῖρα δι' ἧς εὑρίσκεται βροντή, χειμών, ὄμβρος, σεισμός. Figura. — Cf. codd. Germ. 17, f. 30 et infra f. 166; 118, f. 4v.

F. 10v. Ἑτέρα σφαῖρα δι' ἧς εὑρίσκεται βροντή, χειμών, ὄμβρος, σεισμός. Figura. — Cf. cod. 2493, f. 166v.

F. 11. Πίναξ πρὸς τὸ εὑρεῖν ποῖος ἄνεμος πνεῖ ἢ εἰ γινήσεται βροντή, βροχή, χειμών, σεισμός (Τὰ νέφη κινούμενα — σχηματισμὸν τῶν ἀστέρων). Figura. — Cf. codd. 84, f. 167; 118, f. 5.

F. 11v-12, De eadem re figurae septem, quibus inscribitur : Ἡλίου δ', Σελήνης α', Κρόνου ζ', Διὸς ϛ', Ἄρεως ε', Ἀφροδίτης γ', Ἑρμοῦ β'. — Cf. cod. 84, ff. 167v-168.

F. 11v in ima pagina. Τὸν ἀστέρα τὸν κύριον τῆς προγενομένης συνόδου — συζυγίας ἔτυχεν ἀποφαίνου. — Cf. cod. 84, f. 167v.

F. 12 dextra parte : Ἡμέρα α' Ἡλίου etc. οἶκος Ἡλίου Λέων etc.

F. 12v. Μέθοδος εἰς τὸ ψηφῆσαι [*sic*] τὸν Ἥλιον ἐν ποίᾳ μοίρᾳ τοῦ ζῳδίου ἐστίν (Κράτει τὰ ἀπὸ — καὶ λεπτὰ τόσα).
Ψῆφος τῆς κατὰ μῆκος ἐποχῆς τῆς Σελήνης (Λαμβάνω τὰ περισσὰ — μοιρῶν καὶ λεπτῶν). In marg. rubro Εἰ δὲ πλείων — καὶ τότε ἀφαίρει.

F. 13. Περὶ μεταβολῆς τῶν καιρικῶν ὡρῶν εἰς τὰς ἐν Ἀλεξανδρίᾳ μεσημβρίας, καὶ πρὸς ἰσημερινὰς ὥρας καὶ πρὸς ὁμαλὰ νυχθήμερα (Πῶς αἱ καιρικαὶ — διδόναι τῷ Ἡλίῳ).

F. 13v. Περὶ τῆς τῶν ἐφημερίδων ἐκθέσεως (Ἄνω καὶ κάτω — τὰς καθολικὰς καταρχάς). — Cf. codd. Flor. 8, f. 32, cap. κγ'; Ven. 8, f. 163v.

F. 14. Περὶ τῶν ἀπὸ τῶν σχηματισμῶν τῆς Σελήνης ἐπισημασιῶν (Ἡ Σελήνη πρὸς — καὶ τὰς φάσεις). — Cf. codd. Flor. 9, f. 244v, cap. τπε'; Vind. 2, f. 172v, cap. ιϛ'?

F. 14v. Κατὰ τὰς τοῦ μεγάλου Πτολεμαίου παραγγελίας [*Syntax. mathem.*, ed. Heiberg, VII, 4?] οἱ λαμβανόμενοι ἀπλανεῖς ἀστέρες λαμπροὶ ἐν τοῖς ἀποτελέσμασιν — [F. 14v] Ἀλεξάνδρου τελευτῇ οὕτως. Ff. 14v-15v tabulae sequuntur. — Cf. cod. 84, f. 164.
F. 14v in ima pagina alia manu saec. XIV, Ἡ δὲ Πλειὰς — Παρθένου γν'. — Cf. ibid.

F. 138. Ἰωάννου γραμματικοῦ Ἀλεξανδρέως περὶ τῆς τοῦ ἀστρολάβου χρήσεως καὶ τῶν ἐν αὐτῷ γεγραμμένων ἕκαστον τί σημαίνει (Τὴν ἐν τῷ — διέστηκεν ἐπὶ θάτερα). — V. supra cod. 80, f. 1.

F. 148v. Ἑτέρα ἐξήγησις τοῦ ἀστρολάβου (Εἰ βούλει γινώσκειν —

καθὼς πρότερον διεταξάμεθα). Ammonii. — V. supra cod. 80, f. 15ᵛ.

F. 150ᵛ. Σφαιροειδοῦς τῆς γῆς οὔσης... etc.

F. 151. Ἡ ἀρχὴ τῶν δεκανῶν καὶ τῶν ὁρίων· ἀπὸ Ἰχθύων ἄρχεται καὶ πρόεισιν ἕως Κριοῦ. Figura. Ἕκαστος τῶν ἀστέρων — δεκανὸν αὐτοῦ α'.

84. Cod. Paris. gr. 2493. — Chartaceus, cm. 22 × 15.5; ff. 169; saec. XVI manu Angeli Vergetii (cf. Vogel-Gardthausen, *Die griechischen Schreiber*, p. 5) scriptus. — Ex bibliotheca Colberti (n. 4387), postea Regius 4387.2.2. — Cf. Omont, *Inventaire*, t. II, p. 270.

Post Theonis Alexandrini commentarium in Ptolemaei expeditos canones et Ptolemaei ipsius opus haec inveniuntur :

F. 130. Ἰωάννου Ἀλεξανδρέως τοῦ γραμματικοῦ περὶ τῆς τοῦ ἀστρολάβου κατασκευῆς τε καὶ χρήσεως καὶ τῶν ἐν αὐτῷ καταγεγραμμένων ἕκαστον τί σημαίνει (Τὴν ἐν τῷ — διέστηκεν ἐπὶ θάτερα). — V. supra cod. 80, f. 1.

F. 148. Ἑτέρα τις ἐξήγησις τοῦ ἀστρολάβου (Εἰ βούλει γινώσκειν — καθὼς πρότερον διεταξάμεθα). Ammonii. — V. supra cod. 80, f. 15ᵛ.

F. 152. Νικηφοροῦ Γρηγορᾶ τοῦ φιλοσόφου περὶ κατασκευῆς καὶ γενέσεως τοῦ ἀστρολάβου (Περὶ τῶν τοῦ — καταγεγραμμένον χειμερινὸν κύκλον· τέλος τοῦ λόγου τοῦ κυρίου Γρηγορᾶ). — V. cod. 20, f. 22.

F. 158. De eadem re. Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο ὡς ἡμεῖς ἐνταῦθα — τοῦτο μὲν τοιοῦτον. — V. ibidem. Cf. supra cod. 80, f. 23.
Folii 159ʳ infima pars, ff. 159ᵛ-162ᵛ vacant.

F. 163. Περὶ τῶν ἐν τῷ βορείῳ ἡμικυκλίῳ καὶ νοτίῳ ζωδίων ποῖα τίσιν τῶν ἐν τῷ ζῳδιακῷ κυρίως λεγομένων ζῳδίων συνανατέλλουσι καὶ συγκαταδύονται (Συνατέλλουσι καὶ συγκαταδύονται — Ὀφιοῦχος ἕως γονάτων).

F. 164. Κατὰ τὰς τοῦ μεγάλου Πτολεμαίου — Ἀλεξάνδρου τελευτῆς οὕτως. Ff. 164-165 tabulae sequuntur. — Cf. cod. 83, f. 14ᵛ.

F. 165ᵛ. Κανόνιον περὶ βροντῶν καὶ χειμώνων καὶ ὄμβρων καὶ σεισμῶν. Cf. cod. 83, f. 9ᵛ.

F. 166. Σφαῖρα δι' ἧς εὑρίσκεται βροντή, χειμών, ὄμβρος καὶ σεισμός. Figura — Cf. cod. 83, f. 10, etc.

F. 166ᵛ. Ἑτέρα σφαῖρα δι' ἧς εὑρίσκονται βροντή, χειμών, ὄμβρος, σεισμός. Figura. — Cf. cod. 83, f. 10ᵛ.

F. 167. Πίναξ πρὸς τὸ εὑρεῖν ποῖος ἄνεμος πνεῖ ἢ εἰ γενήσεται βροντή, βροχή, χειμὼν καὶ σεισμός (Τὰ νέφη κινούμενα — σχηματισμὸν τῶν ἀστέρων). Figura. — Cf. cod. 83, f. 11, etc.

Ff. 167^v-168. De eadem re figurae septem. = Cod. 83, ff. 11^v-12.
F. 167^v. In ima pagina. Τὸν ἀστέρα τὸν — [F. 167^v] συζυγίας ἔτυχεν ἀποφαίνου. — Cf. cod. 83, f. 11^v.

85. Cod. Paris. gr. 2504. — Chartaceus, cm. 19 × 15, ff. 230, saec. XVI. — Ex bibliotheca Colberti (n. 3838); Regius 3207, 3. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 273; Ruelle, *Comptes rendus de l'Académie des Inscriptions*, 1910, p. 32.

F. 1. Πορφυρίου φιλοσόφου εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ἀποτελεσματικὴν τοῦ Πτολεμαίου (Προοίμιον. Ἐπειδὴ τὰ περὶ — καὶ ὄπισθεν ζ' τέλος). — Ed. Wolf, Basileae, 1559, p. 181-192.
F. 29^v. Κανόνιον τοῦ ὅλου κύκλου τῶν ὀκτὼ καὶ δέκα ζῳδίων καὶ πῶς μερίζεται εἰς τοὺς σχηματισμούς. Tabula.
F. 30. Ζήτησον τὴν αὐτοῦ ἐξήγησιν ἐν ρκ' κεφαλαίῳ. Figura.
Ff. 30^v-34^v vacant.
F. 35. Ἀπομάσσαρος [*sic*] τοῦ παλαιτάτου ἐξήγησις εἰς τὴν τετράβιβλον τοῦ Πτολεμαίου (Τὰ προοίμια ποιεῖται — πάντων τῶν κέντρων). F. 229^r in paginae parte inferiore, ff. 229^v-230^r figurae. = *In Claudii Ptolemaei quadripartitum enarrator ignoti nominis etc.*, ed. Wolf, Basileae, 1559, pp. 1-180. Cf. Ruelle, *l. c.*

86. Cod. Paris. gr. 2507. — Chartaceus, cm 22 × 14, ff. 206, saec. XV totus una, ut videtur, manu scriptus praeter ff. 140-141^r. — Ex bibliotheca Caroli Le Tellier (n. 77), postea Regius 3214, 2. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 274. — Indice locupletissimo ff. 1-39, 77-206, quem vir doctissimus A. Jacob confecerat, usus sum.

F. 1. Ἀποτελεσματικὰ ἐκ τῶν εἰς τὸν Παῦλον ἐξηγητικῶν Ἡλιοδώρου καὶ [ἑτέρων ἀστρολόγων haec verba bibliothecae sigillo operta].
Περὶ τριγώνου καὶ ἑξαγώνου σχήματος καὶ τῶν λοιπῶν (Τὸ ἑξάγωνον σχῆμα — καὶ πρὸς ἀλλήλους). — Cf. codd. Flor. 8, f. 178, cap. σνβ'; Ven. 5, f. 1; 7, f. 356 (qui libri partem tantum continet); 8, f. 278^v, cap. σλβ'; It. 4, f. 7; Rom. 15, f. 229; Vind. 2, f. 162, cap. α'; 4, f. 83. Heliodori frustula edidit F. Cumont, *Catal.*, IV, p. 81-83. V. *Catal.*, I, p. 26, n. 1; II, p. 81, n. 1; IV, p. 81, n. 1.
Περὶ συναφῶν καὶ ἀπορροιῶν (Ἀλλὰ καὶ τοῦτο — καὶ ἀπορρεῖ ὁμοίως). — Cf. codd. Flor. 8, f. 178, cap. σνγ' Venet. 5; 8; It. 4; Vind. 2, f. 162, cap. β'; 4, f. 83.
F. 1^v. Περὶ προστασσόντων καὶ ὑπακουόντων (Ὅτι φησὶν ὁ Παῦλος — συναιρέτου ἢ παραιρέτου). — Cf. cod. Flor. ibid.; etc.
Ἡ δὲ τῶν ἀσυνδέτων — καὶ περὶ τούτου. — Cf. cod. Flor. 8, f. 178^v, cap. σνδ'; etc.

F. 2v. Ποιοῦνται δὲ φάσεις πρὸς τὸν Ἥλιον — τὴν κίνησιν ποιούμενοι. — Cf. cod. Flor. 8, f. 179v, cap. σνε'; etc.

F. 4. Δεξιὸν τρίγωνον ἐκάλεσεν — τὸν Ἥλιον φερομένη. — Cf. cod. Flor. 8, f. 181, cap. σνϛ'; etc.

F. 6. Τοῦ περὶ ἀπορροίας λόγου — προϊόντες ἀκριβέστερον μαθησόμεθα. — Cf. cod. Flor. 8, f. 183, cap. σνζ'; etc.

F. 7. Περὶ πολευόντων (Τὸ τέταρτον τῶν ἀπὸ — ἡ γενέθλιος ἡμέρα). Cf. cod. Flor. 8, f. 184, cap. σνη'; etc.

F. 7v. Περὶ διεπόντων (Καὶ ταῦτα μὲν — ὡρῶν ἀδιάπτωτον εὑρίσκεται). — Cf. cod. Flor. 8, f. 185, cap. σνθ'; etc.
Περὶ δωδεκατημορίου τῶν ἀστέρων (Τὸ δὲ τῶν — ἄλλων κέντρων ποιῶ). — Cf. cod. Flor. 8, f. 185, cap. σξ'; etc.

F. 8v. Περὶ κλήρων (Λείπεται δὲ ἡμῖν — αἰχμαλωσιῶν ἐστὶν αἴτιος). — Cf. cod. Flor. 8, ff. 186 et 186v, cap. σξα' et σξβ'; etc.

F. 12. Ἀρχὴ τοῦ δευτέρου τμήματος (Τῶν δώδεκα τόπων — παντὸς ἀστέρος καθόλου). — Cf. cod. Flor. 8, f. 190v, cap. σξγ' partim; etc.

F. 15v. Περὶ τῆς διακρίσεως τῶν ιβ' τόπων (Περὶ δὲ τοῦ μερισμοῦ — καὶ τὸν κατὰ κορυφήν). — Cf. cod. Flor. 8, f. 190v, cap. σξγ' partim; etc.

F. 17. Περὶ τέκνων (Διαλεχθεὶς ὁ ἀστρολόγος — καὶ σπόριμος λέγεται). — Cf. cod. Flor. 8, f. 196v, cap. σξδ'; etc.

F. 18. Περὶ πράξεως (Ὁ περὶ πράξεως λόγος — κύριον τῆς πράξεως). — Cf. cod. Flor. 8, f. 197v, cap. σξε'; etc.

F. 18v. Περὶ κέντρων ἐπαναφορῶν καὶ ἀποκλιμάτων (Τεσσάρων κέντρων ὄντων — ἐὰν ἀγαθοποιὸς τύχῃ). — Cf. cod. Flor. 8, f. 198, cap. σξϛ'; etc.

F. 19v. Περὶ τοῦ γνῶναι ποίαν μοῖραν ἐπέχει ὁ Ἥλιος καὶ ποίαν ὁ ὡροσκόπος (Τὴν ἀπὸ ζῳδίου — ἐν τῇ τοῦ Πτολεμαίου συντάξει). — Cf. cod. Flor. 8, f. 199, cap. σξζ'; etc.

F. 20. Περὶ τοῦ γνῶναι τὴν μεσουρανοῦσαν μοῖραν (Τὴν δὲ τοῦ — Κριοῦ μοίρᾳ ϛ' μκ'). — Cf. cod. Flor. 8, f. 200, cap. σξη'; etc.

F. 20v. Περὶ ἐνιαυτοῦ καὶ μηνὸς καὶ ἡμέρας (Ὅσα δ' ἂν ἡ — ἐπὶ τῆς ἡμέρας). — Cf. cod. Flor. 8, f. 200, cap. σξθ'; etc.

F. 22v. Περὶ τῆς κατὰ τρίγωνον μονομοιρίας (Ἡ κατὰ τρίγωνον — τῆς πολλῆς ἀγαθότητος). — Cf. cod. Flor. 8, f. 202v, cap. σο'; etc.

F. 24. Κανόνιον τριγωνικῶν μονομοιριῶν. Tabula. — Cf. cod. Flor. 8, f. 204v, cap. σοα'; etc.

F. 24v. Περὶ ἀναγκαστικῆς μοίρας τοῦ ὡροσκόπου (Τὴν δὲ κατὰ τρίγωνον μονομοιρίαν οἱ σοφοὶ τῶν Αἰγυπτίων — ἐν τῷ ὡροσκοποῦντι ζῳδίῳ τὴν μοίραν ταύτην). — V. infra f. 33

capituli finem. Cf. cod. Flor. 8, f. 205, cap. σοβ'; etc. Capituli initium *Catal.*, IV, p. 82, editum est.

Ff. 25-31 manu posteriore scripta, f. 32 vacuus in medio capitulo inserta sunt.

F. 25. Initio mutilum. Ἀπό τε τοῦ Ἄρεος καὶ ἀπὸ τοῦ Κρόνου — δυτικοὶ δὲ κρύπτειν ποιεῖ.

F. 26. Κεφάλαιον ε' (Τῷ περὶ γάμου — τὰ λοιπὰ σκεπτέον).

F. 26^{v}. Κεφάλαιον ϛ' (Εἰπὼν περὶ γάμων — καὶ ἡ τυχοῦσα).

F. 27^{v}. Κεφάλαιον ζ' (Ἐν τούτῳ τῷ — ἐστὶν εἴτε βλαβερά).

F. 28. Κεφάλαιον η' (Τὸ πλῆθος τῶν — τοῦ περὶ ξενιτείας).

F. 29. Κεφαλαίον θ' (Τῆς εἱμαρμένης ἡ — αὐτῶν τῶν χρονοκρατόρων). Folii 29 pars inferior vacat. F. 32, a legatore additum, vacat.

F. 33. Τῆς τριγωνικῆς μονομοιρίας — ἀκρίβειαν τῆς ὡροσκοπούσης μοίρας. — V. supra f. 24^{v} huius capituli initium.

F. 34^{v}. Περὶ κλιμακτήρων (Σημαίνει δὲ τοὺς — λοιπῶν ϛ' ἀστέρων). — Cf. cod. Flor. 8, f. 207^{v}, cap. σογ'; etc.

F. 35. Περὶ ἐξαλμάτων τοῦ Ἡλίου (Ἔξαλμα δὲ Ἡλίου — περὶ τοῦ ἐξάλματος).

F. 35^{v}. Φέρε δὴ καὶ ἐπὶ τῆς συναντήσεως εἴπωμεν — δεῖται ἡ ἀστρολογία.

F. 37. Περὶ συνδεσμῶν τῆς Σελήνης (Ὁ τῆς Σελήνης τὸν Ἥλιον σχηματισμῶν). — Cf. cod. Flor. 8, f. 207^{v}; etc.

F. 37^{v}. Περὶ οἰκοδεσπότου καὶ χρόνων ζωῆς (Ὁ τοῦ οἰκοδεσπότου — τῶν τῆς ζωῆς χρόνων. τέλος τῶν τοῦ Παύλου ἀπό ἐξηγήσεως τοῦ Ἡλιοδώρου). — Cf. cod. Flor. 8, f. 212, cap. σοδ'; etc. F. 39^{r} maior pars, f. 30^{v}, f. 40 a legatore additum, vacant.

F. 41. Ἐκ τῶν τοῦ Ἡφαι<σ>τίωνος ἀποτελεσματικῶν. Προοίμιον (Τῆς οὐρανίας διαθέσεως — θεμάτιον ὀνομάζουσι λέξομεν). — Cf. codd. Flor. 8, f. 213, cap. σοε'; Ven. 7, f. 382, cap. α'; It. 1, f. 36; Rom. 3, f. 104; 19, f. 129; 20, f. 160^{v}; Vind. 6, f. 248^{v}; Germ. 20, f. 139^{v}; 22, f. 150; Par. 15, f. 94^{v}; 16, f. 81; 20, f. 215^{v}; 87, f. 120^{v}; Scorialensis T. I 14, f. 536. Editum *Catal.*, I, p. 93.

Περὶ τοῦ θεματίου ὅπως σχηματίζεται (Θεμάτιον τοίνυν λέγεται — τόπους ὡς ὁρᾶται), — Cod. Flor. 8, f. 213, cap. σοϛ'; etc.

Περὶ τῶν δωδεκατημορίων τοῦ ζῳδιακοῦ (Ἕκαστον ζῴδιον λέγεται — τὸ δῦνον δείκνυται). Cum figura. — Cf. cod. Flor. 8, f. 213, cap. σοζ'; etc.

Περὶ τριγώνων τῶν ἐν τοῖς ζῳδίοις (Διαιροῦσι δὲ οἱ ἀστρολόγοι — ὑδατῶδες καὶ νοτολιβικόν [*sic*]. — Cf. cod. Flor. 8, f. 213^{v}, cap. σοη'; etc.

F. 41ᵛ. Περὶ ὑψωμάτων (Ὕψωμα μὲν Ἡλίου — τὴν κγ' μοῖραν). — Cf. cod. Flor. 8, f. 213ᵛ, cap. σοθ'; etc.
Περὶ τῶν σχημάτων τῶν ἀστέρων καὶ πρῶτον περὶ τοῦ τριγώνου (Σχηματίζονται δὲ πρὸς — τῶν λοιπῶν ὁμοίως). — Cf. cod. Flor. 8, f. 213ᵛ, cap. σπ'; etc.
Περὶ τοῦ κατὰ τετράγωνον σχηματισμοῦ (Κατὰ τετράγωνον δὲ — τὸν ἐν Κριῷ). — Cod. Flor. 8, f. 214, cap σπα'; etc.
Περὶ τοῦ κατὰ ἑξάγωνοy σχηματισμοῦ (Κατὰ ἑξάγωνον δὲ — ἓν μόνον ζῴδιον). — Cf. cod. Flor. 8, f. 214, cap. σπβ'; etc.
Περὶ τ ιῦ κατὰ διάμετρον (Κατὰ δὲ διάμετρον — ὁ δὲ κατὰ διάμετρον). — Cf. cod. Flor. 8, f. 214, cap. σπγ'; etc.
Καὶ ὁ μὲν κατὰ τρίγωνον συσχηματισμὸς — ἢ ροδ ἢ ρπϛ'. — Cf. cod. Flor. 8, f. 214, cap. σπδ'; etc.

F. 42. Περὶ δεξιῶν σχημάτων καὶ ἀριστερῶν (Δεξιὰ μὲν λέγουσι — τῷ δεξιῷ σχήματι). — Cf. cod. Flor. 8, f. 211, cap. σπδ'; etc.
Περὶ ἀκτινοβολίας (Ἀκτινοβολεῖν δὲ λέγεται — ὁ κατὰ διάμετρον). — Cf. cod. Flor. 8, f. 214ᵛ, cap. σπε'; etc.
Περὶ ἀσυνδέτων καὶ ἀποστρόφων ζῳδίων (Ἀσύνδετα δὲ ζῴδια — η' καὶ ιβ'). — Cf. cod. Flor. 8, f. 214ᵛ, cap. σπϛ'; etc.
Περὶ ἀρρενικῶν καὶ θηλυκῶν ζῳδίων (Τὰ μὲν τῶν — ἄχρι τοῦ ὡροσκόπου). — Cf. cod. Flor. 8, f. 214ᵛ, cap. σπζ'; etc.
Περὶ τόπων χρηματιστικῶν καὶ ἀχρηματίστων (Χρημα<τισ>τικοὶ δὲ τόποι — δὲ λοιποὶ ἀχρημάτιστοι). — Cf. cod. Flor. 8, f. 214ᵛ, cap. σπη'; etc.

F. 42ᵛ. Περὶ τοῦ δωδεκατημορίου τῶν ἀστέρων (Τὸ δωδεκατημόριον τῆς — ἐπὶ τῶν ἄλλων). — Cf cod. Flor. 8, f. 214ᵛ, cap. σπθ'; etc.
Ἄλλο ἐκ τῶν Παύλου (Τοῦ ζῳδίου τὰς — ἡ αὐτοῦ ἐποχή). — Cf. cod. Flor. 8, f. 214ᵛ, cap. σπθ'; etc.
Ἄλλως τὸ αὐτό (Καὶ ἄλλως δὲ παρά τισι — δωδεκατημορίου τῆς Σελήνης). — Cf. cod. Flor. 8, f. 214ᵛ, cap. σπθ'; etc.
Περὶ συναφῆς καὶ κολλήσεως (Συναφὴ δὲ καὶ — ἑπομένων ϛ' γένηται). — Cf. cod. Flor. 8, f. 215, cap. σϙ'; etc.
Περὶ ἀπορροίας (Ἀπόρροια δέ ἐστιν — ἄχρις κ' τὴν ἀπόρροιαν). — Cf. cod. Flor. 8, f. 215, cap. σϙα'; etc.

F. 43. Περὶ ἀφαιρέτου (Ἀφαιρέτης ἀστὴρ λέγεται — καὶ λέγεται ὑποποδίζειν). — Cf. cod. Flor. 8, f. 215, cap. σϙβ'; etc.
Περὶ προσθέτου (Προσθέτης δὲ ὅταν — ἀεὶ ποιοῦνται κίνησιν). — Cf. cod. Flor. 8, f. 215, cap. σϙγ'; etc.
Περὶ στηριγμοῦ (Στηριγμὸς δὲ λέγεται — καὶ μιᾷ μοίρᾳ). — Cf. cod. Flor. 8, f. 215, cap. σϙδ'; etc.
Περὶ ὑπαύγου (Ὕπαυγος δὲ λέγεται — τε καὶ ἀκτῖνας). — Cf. cod. Flor. 8, f. 215, cap. σϙε'; etc.

Περὶ φάσεως (Φάσις δὲ λέγεται — ἐπὶ τῆς δύσεως). — Cf. cod. Flor. 8, f. 215, cap. σϙε'; etc.

Περὶ ἡμερίνων καὶ νυκτερίνων ἀστέρων (Ἡμερίνους ἀστέρας λέγουσι — οὓς ἂν σχηματισθείη). — Cf. cod. Flor. 8, f. 215, cap. σϙϛ'; etc.

Περὶ ἐκλειπτικῶν συνδέσμων (Εἰσὶ δὲ β' — οὗ σημεῖον [signum καταβιβάζοντος]). — Cf. cod. Flor. 8, f. 215, cap. σϙζ'; etc.

Περὶ οἰκοδεσπότου (Οἰκοδεσποτεῖν λέγεται ἀστὴρ — ὁποῖά τίς ἐστιν), — Cf. cod. Flor. 8, f. 215, cap. σϙη'; etc.

Περὶ ἐξάλματος (Ἔξαλμα λέγεται ἡ — βλάψει τὴν γένεσιν). — Cf. cod. Flor. 8, f. 215, cap. σϙθ'; etc.

Περὶ ἐμπτώσεως (Ἔμπτωσις λέγεται ὅταν — σύνοδος ἢ πανσέληνος). — Cf. cod. Flor. 8, f. 215, cap. τ'.

Περὶ ἀφετικῶν τόπων τῶν ἐν τῇ γενέσει (Ἀφετικοὶ δὲ τόποι — ἐφ' ἑκάστης γενέσεως). — Cf. cod. Flor. 8, f. 215, cap. τα'.

F. 43v. Περὶ ἀφέσεως τῆς κατὰ ἀκτινοβολίαν (Ὅταν ὁ ὡροσκόπος — καὶ ὡριμαῖα κέκληται). — Cf. cod. Flor. 8, f. 216, cap. τβ'.

Περὶ ἐμπερισχέσεως (Ἐμπερίσχεσιν λέγουσιν ὅταν — γενέσθαι τὸν γεννώμενον). — Cf. cod. Flor. 8, f. 216, cap. τγ'; Porphyrii *Isag.*, p. 187, ed. a. 1559.

Ἄλλως (Ἕτεροι δὲ οὕτως — δὲ ἀγαθοποιῶν εὐεργετική). — Cf. cod. Flor. 8, f. 216, cap. τγ' fin.; etc.

Περὶ οἴκων τῶν ἀστέρων (Οἴκους ἀστέρων ἃς — οὐ δεῖ ταυτολογεῖν). — Cf. cod. Flor. 8, f. 216v, cap. τδ'; Porphyr., p. 186.

F. 44. Περὶ συνοικοδεσποτείας (Συνοικοδεσπόται δ' ἀλλήλων — τῶν ἄλλων ὁμοίως). — Cf. Flor. 8, f. 216v, cap. τε'; Porphyr., p. 186.

Περὶ παραλλαγῆς (Παραλλαγὴν λέγουσιν ὅταν — διάμετρος μοίρᾳ δ'). — Cf. cod. Flor. 8, f. 216v, cap. τϛ'; Porphyr., p. 187.

Περὶ μεσεμβολήσεως (Μεσεμβόλησις ἐστιν ὅταν — τῶν ἄλλων ὁμοίως). — Cf. cod. Flor. 8, f. 216v, cap. τζ'; Porphyr., p. 189.

Περὶ κενοδρομίας (Κενοδρομεῖν δὲ λέγεται — ἡ τοιαύτη γένεσις). — Cf. cod. Flor. 8, f. 216v, cap. τη'; etc.

Περὶ λαμπηνῶν ἰδίων (Ἐν λαμπήναις δὲ — ποιεῖ τὴν γένεσιν). — Cf. cod. Flor. 8, f. 216v, cap. τθ'; Porphyr., p. 190.

Περὶ μετοχῆς (Μετοχή ἐστιν ὅταν — δὲ ὕψωμα ᾖ). — Cf. cod. Flor. 8, f. 216v, cap. τι'; Porphyr., p. 190.

Περὶ μεταναλύσεως (Μετανάλυσις καλεῖται οἱ — ἐν κακώσει ὦσιν). — Cf. cod. Flor. 8, f. 216v, cap. τια'; Porphyr., ibid.

Περὶ κακώσεως (Κάκωσις λέγεται ὅταν — κάκωσις τοῦ κεκακωμένου). — Cf. cod. Flor. 8, f. 217, cap. τιβ'; Porphyr., ibid.

F. 44v. Ἄλλο περὶ κολλήσεως καὶ συναφῆς (Ὁ Δωρόθεος ἐν — τὰς

τριγωνοκρατορίας σκοπεῖν). — Cf. cod. Flor. 8, f. 217, cap. τιγ'.

Περὶ δορυφορίας (Δορυφορίας γένη ἐστι — ἡ γένησις ἔσται). — Cf. codd. Flor. 7, f. 107ᵛ; Ven. 6, f. 183, cap. ξδ'; It. 4, f. 34ᵛ, cap. θ'; Par. 21, f. 114; Porphyr., ibid.

Περὶ οἰκοδεσπότου κυρίου καὶ ἐπικρατήτορος (Διαφέρουσιν ἀλλήλων ὅ τε — μεγάλου ἀποτελέσματος ἄρχει). — Cf. cod. Flor. 8, f. 217, cap. τιδ'; Porphyr., p. 191-192.

F. 45. Περὶ ὑπακουόντων ζῳδίων (Ὑπακούει ζῴδια ἀλλήλοις — Σκορπίος τῇ Παρθένῳ). — Cf. cod. Flor. 8, f. 217ᵛ, cap. τιε'; Porphyr., p. 193.

F. 45ᵛ. Περὶ ἰσοδυναμούντων ζῳδίων (Ἰσοδυναμοῦντα δὲ ζῴδια — Παρθένος καὶ Ζυγός). — Cf. cod. Flor. 8, f. 217ᵛ, cap. τις'; Porphyr., ibid.

Περὶ βλεπόντων (Βλέποντα δέ εἰσιν — β' καὶ ἐφεξῆς). — Cf. cod. Flor. 8, f. 218, cap. τιζ'; Porphyr., ibid.

Περὶ ἀσυνδέτων (Ἀσύνδετα δὲ ζῴδια — τρόπων ἀλλήλοις σχηματιζόμενα). — Cf. cod. Flor. 8, f. 218, cap. τιη'; Porphyr., f. 193.

Περὶ τῶν δ' τεταρτημορίων τοῦ ζῳδιακοῦ (Τεσσάρων ὄντων τεταρτημορίων — ἐπὶ τὸν ὡροσκόπον). — Cf. cod. Flor. 8, f. 218, cap. τιθ'.

Περὶ χρηματιζόντων τόπων (Χρηματίζουσιν ἐν πάσῃ — συγχρηματίζον τῷ ὡροσκόπῳ). — Cf. cod. Flor. 8, f. 218, cap. τκ'; Porphyr., ibid.

Περὶ σπορίμου ζῳδίου (Σπόριμον ζῴδιον τοῦ — τοῦ σπέρματος καταβολήν). Citantur Antiochus, Petosiris. — Cf. cod. Flor. 8, f. 218, cap. τκα'; Porphyr., p. 194.

F. 46. Περὶ χρόνων τῶν ἐκ τῶν ἀναφορῶν (Περὶ δὲ τῶν — τοῖς προχείροις κανόσιν). — Citantur Antiqui, Ptolemaeus, Apollinarius, Thrasyllus, Petosiris. — Cf. cod. Flor. 8, f. 218ᵛ, cap. τκβ'; Porphyr., p. 194-196.

F. 46ᵛ. Πίναξ τῆς τῶν ζῳδίων ἰδιοτροπίας (Ἀρσενικά, Κριός, Δίδυμοι — μονογενὲς Ὑδροχόος, θηριῶδες Τοξότης). -- Ed. Ludwich, *Maximi et Ammonis ... reliquiae*, p. 105.

F. 47. Περὶ καταρχῆς (Ἐπὶ πάσης τοίνυν — τῶν γενησομένων πρόγνωσιν). — Cf. codd. Flor. 7, f. 162ᵛ; 8, f. 219, cap. τκγ'; Vind. 2, f. 108ᵛ, cap. νθ'; Rom. 20, f. 165.

Περὶ τῶν ζῳδίων ἐν καταρχαῖς (Τὰ μὲν οὖν — οἶκον αὐτῆς εἶναι). — Cf. cod. Flor. 8, f. 129ᵛ, cap. τκδ'.

F. 47ᵛ. Περὶ δεξιῶν ἀστέρων καὶ ἀριστερῶν (Ἐπὶ παντὸς σχήματος — ἤπερ ὁ ἀριστερός). — Cf. cod. Flor. 8, f. 219ᵛ, cap. τκε'.

Περὶ πολευόντων καὶ διεπόντων (Κρόνου πολεύοντος ὥρᾳ — τὰ γεννώμενα ποιεῖ). — Cf. cod. Flor. 8, f. 219v, cap. τκε'.

F. 48v. Περὶ ἐπισημασιῶν (Περὶ δὲ τῶν — σοι τὸ ἀκριβές). — Cf. cod. Flor. 8, f. 220v, cap. τκϛ'.

Nota in capituli fine : ... περὶ ὧν ζήτει ἔμπροσθεν ἐν τοῖς τοῦ Παύλου ἐξηγητικοῖς.

Καταρχαὶ διάφοροι (Ὡροσκοπούσης Λέοντος μοίρας γ' ἢ β' — εὐτυχία καὶ ἀγγελία). — Theophili. Cf. codd. Flor. 8, f. 232, cap. τλη'; Ven. 6, f. 27v; Vind. 2, f. 58v; Par. 13, f. 31.

Ἄλλο (Ἡ Σελήνη ἀσύνδετος οὖσα ἐν — ἐκτὸς τῆς ὁμοζωνίας). — Theophili. Cf. ibid.

Ἄλλως (Μὴ λαθέτωσαν σε ἐν ταῖς καταρχαῖς — χάριν δουλικῶν πραγμάτων). — Theophili. Cf. codd. Vind., Par., ibid.

F. 51v. Ἄλλο περὶ καταρχῶν (Ἡ Σελήνη ἐν Καρκίνῳ — ἡ καταρχὴ χάριν γυναικός). — Theophili. Cf. ibid.

F. 52. Ἄλλο (Ἡ Σελήνη μετὰ Κρόνου ὡροσκοποῦσα — ἐπὶ τῶν διχοτόμων). — Theophili. Cf. codd. Ven. 6, f. 27v, cap. θ'; f. 88v, cap. ρκα'; 7, f. 202v, cap. τμζ'; Rom. 2, f. 212; Vind. 2, f. 68, cap. ιδ'; Par. 13, f. 40.

Περὶ λῃστῶν (Ἡ Σελήνη καὶ Ἄρης — θεωρούμενοι ψεῦδος δηλοῦσι). — Theophili. Cf. codd. Flor. 8, f. 220v, cap. τκϛ'; Ven. 6, f. 28, cap. ι'; f. 88v, cap. ρκβ'; Rom. 2, f. 212; Vind. 2, f. 68v, cap. ιε'; Par. 13, f. 40.

F. 52v. Περὶ θανάτου (Κλῆρος θανάτου ἀπὸ — θεωρούμενος θάνατον σημαίνει). — Cf. codd. Flor. 8, f. 225, cap. τκζ'; Ven. 6, f. 28, cap. ια'; Rom. 2, f. 212; 20, f. 90, cap. λδ'; Vind. 2, f. 69, cap. ιϛ'.

Ἔτι περὶ καταρχῶν (Ὁ κλῆρος τοῦ — κύριοι τὴν τελείωσιν). — Cf. cod. Flor. 8, f. 225, cap. τκη'.

Περὶ συναφῶν καὶ ἀπορροιῶν (Ἡ Σελήνη ἀπὸ — δὲ μοχθηρὰν ξενιτείαν). — Theophili. Cf. codd. Flor. 8, f. 225v, cap. τκθ'; Vind. 2, f. 70, cap. ιη'; Par. 13, f. 41.

F. 53. Περὶ καταρχῶν διὰ πόσου χρόνου γίνεται τὸ ἀποτέλεσμα (Σκεπτέον ἐν πάσῃ — ἀστέρος φυσικὴν περίοδον). — Theophili. Cf. codd. Flor. 8, f. 225v, cap. τλ'; Ven. 7, f. 306v, cap. φξθ'; Vind. 2, f. 71, cap. ιθ'; f. 152, cap. ρλζ'; Par. 13, f. 41v.

Ἄλλως (Λάβε τὴν διάστασιν τῶν μοιρῶν — πληροῦται τὸ ἀποτέλεσμα). — Cf. codd. Flor. 8, ibid.; Vind. 2, f. 71, cap. ιθ'.

Περὶ τοῦ γνῶναι ζῇ ἢ ἀπέθανεν (Ἐκ τοῦ ὡροσκόπου καὶ τοῦ — οὕτως ἔχοιεν, ζῆν). — Theophili. Cf. codd. Flor. 8, ibid.;

Ven. 6, f. 28^{v}, cap. ιβ'; Rom. 2, f. 346^{v}; Vind. 2, f. 71^{v}, cap. κ'; Par. 13, f. 42.

F. 53^{v}. Ἄλλως (Ὁ τῆς προγενομένης συζυγίας — μαρτυρούμενος θάνατον σημαίνει). — Cf. ibid.

Ἄλλως (Ὁ κλῆρος τῆς τύχης — τῇ κακῇ τύχῃ). — Cf. ibid.

Ἄλλως (Ἴδε τὰ δ' κέντρα — λέγε αὐτὸν τεθνάναι). — Cf. ibid.

Καταρχαὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν ἀστέρων (Ὁ Κρόνος ὡροσκοπῶν — αὐτὸν ἔρχεται νοσεῖν). — Cf. cod. Flor. 8, f. 225^{v}, cap. τλα'.

F. 55^{v}. Περὶ τῆς φυσικῆς τῶν καταρχῶν ἐνεργείας (Οἱ ἀστέρες ἐπίκεντροι — ὑγιῆ καὶ εὔρ<ρ>ωστον σημαίνει). — Cf. codd. Flor. 8, f. 228^{v}, cap. τλβ' init.; Vind. 2, f. 77, cap. κε'.

F. 56^{r} maior pars vacat.

F. 56^{v}. Καθολικὰ παραγγέλματα (Καθόλου αἱ μὲν ἀπόρροιαι — τῷ τοιούτῳ σχήματι). — Cf. codd. Flor. 7, f. 186; 8, f. 228^{v}, cap. τλβ' fin.; Ven. 7, f. 298, cap. φλζ'; It. 4, f. 37, cap. ιη'; 5, f. 73^{v}; Vind. 2, f. 80^{v}, cap. κη'; Germ. 27, f. 51; Par. 21, f. 184^{v}; 87, f. 86.

F. 57. Ἀποτελέσματα τῶν ἐκλειπτικῶν συνδέσμων (Ἐὰν ὁ ἀναβιβάζων γένηται — οὔτε βλάψει οὔτε ὠφελήσει). — Cf. quae Ruelle ad cod. 21, f. 188 adnotavit.

Σύνοψις πινακική (Συντομώτατα δὲ εἰ — πάντων ὧν ἐπιζητεῖς). — Cf. codd. Flor. 8, f. 229^{v}, cap. τλγ'; 12, f. 76^{v}; Ven. 6, f. 35, cap. κε'; Vind. 2, f. 101, cap. μθ'.

Καθολικά (Οὐ πάντοτε οἱ — τὰ ἀποτελέσματα ποιοῦσιν). — Cf. codd. Flor. 8, f. 229^{v}, cap. τλδ' init.; 12, f. 76^{v}; Ven. 6, f. 35, cap. κϛ'.

Ἄλλως (Ὁ οἰκοδεσπότης τοῦ δευτέρου τόπου — τῷ Ἡλίῳ συσχηματιζομένη). — Cf. cod. Flor. 8, f. 229^{v}, cap. τλδ' med.

F. 57^{v}. Ἄλλως (Ἄρεος ἀποστρόφου ὄντος — καταγνώσεις καὶ ψόγους). — Cf. codd. Flor. 8, f. 229^{v}, cap. τλδ' fin.; Vind. 2, f. 104, cap. νβ'.

F. 58. Περὶ τοῦ γνῶναι τὸ πρᾶγμα πότερον ἀληθὲς ἢ ψευδές (Τὰ στερεὰ ζῴδια ὡροσκοποῦντα — περὶ τῆς καταρχῆς). — Cf. codd. Flor. 7, f. 188; 12, f. 78^{v}; It. 4, f. 37, cap. ιθ'; Vind. 2, f. 104, cap. νγ'.

F. 58^{v}. Εἰ εὐδόκιμος ἡ καταρχὴ ἢ οὔ (Ἔτι ἐν ταῖς — καταρχῆς τὴν διάθεσιν). — Cf. cod. Flor. 8, f. 230^{v}, cap. τλε' init.

Περὶ ἀνδρογύνων ἀτέκνων ποῖος τῶν δύο στεῖρός ἐστιν (Λάβε τὸν ἄνδρα — τούτων λέγε στειρεύειν). — Cf. codd. Flor. 8, ibid.; 12, f. 81^{v}; Ven. 6, f. 35^{v}, cap. κθ'.

Ἄλλο (Ἐν ταῖς καταρχαῖς οὐ μόνον — ἑκάστης πράξεως σκέπτου). — Cf. ibidem.

Ἰουλιανοῦ περὶ καταρχῆς (Ὁ θεῖος Πετόσιρις περὶ καταρχῶν λέγων — ὑπὸ κακοποιῶν κακόν). — Cf. codd. Flor. 8, ibid. etc. Editum *Catal.*, I, p, 138.

F. 59. Ἄλλο (Ἐπὶ πάσης καταρχῆς — χρῶ τῷ ὡροσκόπῳ). — Cf. cod. Flor. 8, f. 230ᵛ, cap. τλε′ init.; etc. Editum ibidem.

Περὶ καθολικῶν καταρχῶν (Ἐπὶ πάσης τοίνυν — ἑκάστου τὴν πρόγνωσιν). — Hephaestionis, III, 5. Cf. codd. Flor. 8, f. 231, cap. τλϛ′; Vind. 2, f. 108ᵛ, cap. νθ′; Par. 21, f. 171. Cf. etiam, praeter ceteros codices, codd. Flor. 7, f. 162; 8, f. 92, e quibus capitulum Olivieri, *Studi italiani di filol. class.*, VI, 1898, p. 12 edidit.

Περὶ ἐπιτηδείων ζῳδίων καὶ Σελήνης τηρήσεων ἐν ταῖς καταρχαῖς (Τὰ μὲν οὖν ὀρθῶς ἀνατέλλοντα ζῴδια — καὶ κατὰ καιρὸν δυνατοῖς). — Hephaestionis, III, cap. 1. Cf. codd. Flor. 8, f. 219ᵛ, cap. τκδ′; f. 249, cap. τϙϛ′; Ven. 7, f. 386ᵛ, cap. λδ′; Rom. 20, f. 165; Vind. 2, f. 109, cap. ξ′. Cf. etiam codd. Flor. 7, f. 108; It. 4, f. 36; Par. 21, f. 114ᵛ, ex quo *Catal.*, VIII, 2, p. 110, capitulum editum est.

F. 59ᵛ. Ἔκθεσις ἀπλανῶν λαμπρῶν ἀστέρων παραλαμβανομένων ἐν τοῖς ἀποτελέσμασιν (Ὁ Στάχυς Ζυγοῦ — ἀρχόντων καὶ στρατηγῶν). — Cf. codd. Flor. 8, f. 231, cap. τλζ′; Ven. 6, f. 26, cap. ϛ′; Vind. 2, f. 56, cap. ιγ′; Par. 13, f. 32.

F. 60ᵛ. Καταρχαὶ διάφοροι (Ὡροσκοπούσης Λέοντος μοίρας — ἐκ τῆς ὁμοζωνίας). — Idem capitulum supra f. 48ᵛ. — Cf. cod. Flor. 8, f. 232, cap. τλη′; Ven. 6, f. 27ᵛ, cap. ζ′; Vind. 2, f. 58ᵛ; Par. 13, f. 31.

Περὶ ἀγορασίας (Ἡ μὲν Σελήνη τὸ πρᾶγμα — καὶ καλῶς ἀγοράσεις). — Cf. codd. Flor. 7, f. 189; 12, f. 77ᵛ; Ven. 6, f. 36, cap. λ′; 7, f. 99ᵛ, cap. ϙ′; Vind. 2, f. 110, cap. ξα′.

Περὶ κριτηρίων (Ὁ μὲν ὡροσκόπος — ἀποκριτέον τὸ δηλούμενον). — Cf. codd. Flor. 8, f. 232, cap. τλθ′; 12, f. 78; Ven. 6, f. 36ᵛ, cap. λβ′; Vind. 2, f. 110ᵛ, cap. ξγ′. Ed. Olivieri, *Studi Italiani di filol. class.*, VI, 1898, p. 26.

F. 61. Περὶ κλεπτῶν (Καὶ οἱ κλέπται — τοῦ ἀγαθοποιοῦ μεταρρυθμίζεται). — Cf. codd. Flor. 8, f. 232ᵛ, cap. τμ′; 12, f. 78ᵛ; Ven. 6, f. 37, cap. λδ′; Vind. 2, f. 111ᵛ, cap. ξε′.

Περὶ τοῦ εἴτε ἄρρεν εἴτε θῆλυ τὸ ἐγγάστριον (Μετὰ τοῦ ὡροσκόπου — ἀρρένων ἔσται τεκνογονία). — Cf. codd. Flor. 8, f. 232ᵛ, cap. τμα′; Ven. 6, f. 38ᵛ, cap. μδ′.

F. 61ᵛ. Περὶ τοῦ γνῶναι ὁποῖά εἰσι τὰ λεγόμενα εἴτε ἀγαθὰ εἴτε φαῦλα (Ἐὰν ὁμιλῇ τις σοὶ περὶ πράγματος — καὶ οὐ γίνεται). — Cf. cod. Ven. 6, f. 38ᵛ, cap. με′.

Περὶ τοῦ κρατηθέντος ἐν φυλακῇ (Ἐὰν ἐν φυλακῇ εἰσέλθῃ τις — προστασίας καὶ ἀνακρισέως).

Foliis 62-63r Apomasaris capitula servantur.

F. 62. Περὶ τῶν ἀποδεδειγμένων τετραγώνων τοῦ Ἡλίου πρὸς τὴν Σελήνην ὅτι οὔκ εισι βλαπτικά (Εἶπεν ὁ Ἀπομάσαρ — Σελήνη ἐν Τοξότῃ). — Cf. codd. Flor. 8, f. 233, capituli τμβ' init.; Ven. 6, f. 38v, cap. μζ'.

Τοῦ αὐτοῦ (Ὁ κλῆρος τῆς φήμης — τὰ τῆς φήμης). — Cf. cod. Flor. 8, f. 233, capituli τμβ' fin.

Περὶ συναντήσεως πρὸς βασιλέα ἢ δυνάστην (Συναντῆσαι βασιλεῖ καὶ σουλτάνῳ — ἐν Ἰχθύσι, καλόν). — Hermetis Trismegisti fertur. Cf. codd. Ven. 6, f. 39, cap. μη'; Vind. 2, f. 117v, cap. οα'. Editum *Catal.*, VI, p. 79.

Περὶ ἐπανόδου εἰς τὸν οἶκον ἀπὸ ἀποδημίας (Ἐν ταῖς ἀπὸ — ᾖ, οὐ βλάψει). — Cf. codd. Flor. 8, f. 233v, cap. τμγ'; Vind. 2, f. 118, cap. οβ'. Ed. Usener, *Ad historiam astronomiae symbola*, p. 21, n. 2. = *Kleine Schriften*, t. III (1914), p. 348.

Περὶ ὑποστροφῆς ἀποδήμου (Ἰδὲ τὸν κύριον — τὴν παρουσίαν αὐτοῦ). — Cf. cod. Flor. 8, f. 233v, cap. τμδ'; Ven. 6, f. 39, cap. μθ'; Vind. 2, f. 118v, cap. ογ'.

Περὶ συγκοπῆς καὶ φορήσεως ἱματίου (Μὴ συγκόψῃς ἱμάτιον — τῆς ὑγείας αὐτοῦ). — Cf. codd. Ven. 6, f. 39, cap. ν'; It. 18, f. 281v; Rom. 2, f. 57, cap. ρκε'; Vind. 2, f. 118v, cap. οδ'; Germ. 7, f. 1.

F. 62v. Περὶ διαφόρων πραγμάτων τῆς Σελήνης οὔσης ἐν ἑκάστῳ τῶν ζῳδίων (Ἐν Κριῷ κακόν — ἐν Ἰχθύσι καλόν). — Cf. codd. Ven. 6, f. 39, cap. να'; Vind. 2, f. 119, cap. οε'; Germ. 7, f. 1v.

Περὶ τοῦ ἐνοικιῶσαι (Ἐν Κριῷ κακόν — ἐν Ἰχθύσι μέσον). — Cf. codd. Vind. 2, f. 119, cap. ος'; Germ. 7, f. 1v.

Περὶ ὀρυγῆς φρέατος καὶ πακτεύσεως [fere evanidum] ὑδάτων (Ἐν Κριῷ κακόν — ἐν Ἰχθύσι καλόν). — Cf. codd. Ven. 6, f. 39v, cap. νβ'; Vind. 2, f. 119, cap. οζ'.

Περὶ κινήσεως καὶ ἀπο[δημίας] (Ἐν Κριῷ μέσον — ἐν Ἰχθύσι κακόν). — Cf. codd. Ven. 6, f. 39v, cap. νγ'; Vind. 2, f. 119, cap. οη'; Germ. 7, f. 1v.

Περὶ ἀγορασίας ψυχαρίων (Ἐν Κριῷ κακόν — ἐν Ἰχθύσι κακόν). — Cf. codd. Ven. 6, f. 39v, cap. νδ'; Vind. 2, f. 119, cap. οθ'.

Περὶ κοινωνίας καὶ δουλείας ἀερικῆς [ἀνδρικῆς?] (Ἐν Κριῷ κακόν — ἐν Ἰχθύσι καλόν). — Cf. codd. Ven. 6, f. 39v, cap. νε'; Vind. 2, f. 119v, cap. π'.

Περὶ ἀγορασίας καὶ πράσεως (Ἐν Κριῷ καλόν — ἐν Ἰχθύσι

καλόν). — Cf. codd. Ven. 6, f. 39ᵛ, cap. νϛ′; Vind. 2, f. 119ᵛ, cap. πα′; Germ. 7, f. 1ᵛ.

Περὶ φλεβοτομίας καὶ σικυώσεως [*sic*] (Ἐν Κριῷ καλόν — ἐν Ἰχθύσι κακόν). — Cf. codd. Ven. 6, f. 39ᵛ, cap. νζ′; Vind. 2, f. 119ᵛ, cap. πβ′; Germ. 7, f. 1ᵛ.

Περὶ γάμου (Ἐν Κριῷ κακόν — ἐν Ἰχθύσι καλόν). — Cf. codd. Ven. 6, f. 39ᵛ, cap. νη′; Vind. 2, f. 119ᵛ, cap. πγ′; Germ. 7, f. 1ᵛ.

Περὶ συνελεύσεως χάριν γονῆς παιδίων ἀρρένων (Ἐν Κριῷ καλόν — ἐν Ἰχθύσι μέσον). — Cf. codd. Ven. 6, f. 39ᵛ, cap. νθ′; Vind. 2, f. 119ᵛ, cap. πδ′.

Περὶ ἀπογαλακτίσεως βρέφους (Ἐν Κριῷ κακόν — ἐν Ἰχθύσι μέσον). — Cf. codd. Ven. 6, f. 39ᵛ, cap. ξ′; Vind. 2, f. 119ᵛ, cap. πε′.

Περὶ διαδοχῆς τέχνης καὶ λόγου (Ἐν Κριῷ καλόν — ἐν Ἰχθύσι καλόν). — Cf. codd. Ven. 6, f. 39ᵛ, cap. ξα′; Vind. 2, f. 120, cap. πϛ′; Germ. 7, f. 1ᵛ.

Περὶ λουτροῦ (Ἐν Κριῷ καλόν — ἐν Ἰχθύσι καλόν). — Cf. codd. Ven. 6, f. 39ᵛ, cap. ξβ′; Vind. 2, f. 120, cap. πζ′.

F. 63. Περὶ συγκοπῆς ἱματίου καὶ ἐνδύσεως αὐτοῦ (Ἐν Κριῷ καλόν — ἐν Ἰχθύσι μέσον). — Cf. codd. Flor. 11, f. 111ᵛ; Ven. 6, f. 40, cap. ξγ′; Med. 22, f. 339ᵛ; It. 18, f. 281ᵛ; Rom. 2, f. 67, cap. σια′; f. 57, cap. ρκε′; 20, f. 209; Vind. 2, f. 120, cap. πη′; Germ. 7, f. 1.

Περὶ ἀποστολῆς γραμμάτων καὶ ἀποκρισιαρίου (Ἐν Κριῷ καλόν — ἐν Ἰχθύσι μέσον). — Cf. codd. Ven. 6, f. 40, cap. ξδ′; Vind. 2, f. 120, cap. πθ′; Germ. 7, f. 1ᵛ.

Περὶ βοηθημάτ(ων) (Ἐν Κριῷ κακόν — ἐν Ἰχθύσι καλόν). — Cf. codd. Ven. 6, f. 40, cap. ξε′; Vind. 2, f. 120, cap. ϙ′; Germ. 7, f. 2.

Ποταπὸν ἕξει τέλος ἕκαστον τῶν πραττομένων γνῶθι οὕτως (Ἐπιβλέπου τῆς Σελήνης τὰς φάσεις — μᾶλλόν ἐστι κακόν). — Cf. codd. Flor. 7, f. 176; 12, f. 82ᵛ; Ven. 6, f. 40, cap. ξϛ′; It. 4, f. 50, cap. ο′; Vind. 2, f. 120ᵛ, cap. ϙα′; Par. 21, f. 179.

F. 63ᵛ. Περὶ εἰσόδου ἀνθρώπου (Λαβὼν τὸ ὡροσκοποῦν — ἐν θηλυκῷ, γυνή). — Cf. codd. Flor. 8, f. 233ᵛ, cap. τμε′; Ven. 7, f. 177, cap. σλθ′; Vind. 2, f. 120ᵛ.

Περὶ ἀποτελεσμάτων τῶν ιβ′ τόπων (Ἐὰν ἐν τῷ — καὶ ἐλπίδος ἀφαιρεθείσης). — Cf. cod. Flor. 8, f. 233ᵛ, cap. τμϛ′.

Περὶ ὡροσκοποῦντος ζῳδίου (Ἐὰν ὡροσκοποῦντος ζῳδίου — ἐκλειπτικῶν συνδέσμων ἐστίν). — Cf. codd. Flor. 8, f. 234, cap. τμζ′; Ven. 6, f. 41ᵛ, cap. ξη′.

F. 64. Περὶ κατηγορίας (Ἐάν τις κατηγορεῖν — κρατήσει ὃν σημαί-

νει). — Cf. codd. Flor. 8, f. 234, cap. τμη΄; Vind. 2, f. 123ᵛ, cap. ϙε΄.

Περὶ εὑρέσεως τοῦ χρόνου τοῦ ἀποτελέσματος (Ἐὰν ζητῇς εὑρεῖν — τὰ δὲ δίσωμα μῆνα). — Cf. codd. Ven. 6, f. 41ᵛ, cap. ξθ΄; Vind. 2, f. 123ᵛ, cap. ϙϛ΄.

F. 64ᵛ. Περὶ ἐγγύης (Ἐὰν δυσωπῇ σέ τις — τὴν ὄχλησιν ἐκφεύξῃ). — Hephaestionis, III, 29. Cf. codd. Flor. 7, f. 172ᵛ; Ven. 6, f. 41*a*; Rom. 20, f. 181, cap. κζ΄; Vind. 2, f. 125ᵛ, cap. ϙζ΄.

Πῶς δεῖ γνῶναι τὸν συντυγχάνοντά σοι διὰ ποῖον πρᾶγμα θέλει ἐρωτᾶν (Ἐφ᾽ ἑκάστης καταρχῆς — Σελήνη προβεβηκότα θηλυκά). — Cf. codd. Flor. 8, f. 234ᵛ, cap. τμθ΄; Vind. 2, f. 125ᵛ, cap. ϙη΄.

F. 65. Περὶ δραπετῶν Μαξίμου (Τῆς Σελήνης οὔσης — ὅσα βαστάζει ἀφαιρεθῆναι). — Cf. codd. Flor. 8, f. 235, capituli τν΄ initium; etc. Ed. Ludwich, *Maximi et Ammonis reliquiae*, p. 90.

F. 65ᵛ. Ἄλλο (Βλέπε τὸ δωδεκατημόριον — εὑρεθήσεται ὁ δραπέτης). — Cf. codd. Flor. 8, ibid.; Ven. 6, f. 126, cap. ροη΄; 7, f. 74ᵛ.

Ἄλλο (Βλέπε ἀπὸ ὡροσκόπου — εὑρεθήσεται ὁ δραπέτης). — Cf. codd. Flor. 8, ibid.; Ven. 6, f. 126, cap. ροθ΄; 7, f. 74ᵛ.

Ἄλλο (Σκόπει τοὺς ἐκλειπτικούς — ὑπὲρ γῆν φανεροί). — Cf. cod. Flor. 8, f. 235, cap. τν΄.

Περὶ ἀγορασίας δούλων ἀρρενικῶν καὶ θηλυκῶν (Σκέπτου οὕτως· εἰ — ἀγαθὴ ἡ ὤνησις). — Cf. codd. Flor. 8, f. 235, cap. τνα΄; Ven. 6, f. 54, cap. ρη΄; Vind. 2, f. 127, cap. ρ΄.

Περὶ τῶν ἐν δεσμοῖς Μαξίμου (Τῆς Σελήνης οὔση<ς> — ἐν τοῖς δεσμοῖς). — Cf. cod. Flor. 8, f. 235, cap. τνβ΄; etc. Edidit Ludwich, *op. cit.*, p. 94.

Πότε δεῖ γράμματα πέμπειν (Ὅτε γράμματα πέμπεις — βουλῆς οὐκ ἀποτεύξῃ). — Cf. codd. Flor. 8, f. 235, cap. τνγ΄; f. 272, cap. υδ΄; Rom. 7 (*Catal.*, V, 1, p. 68), cap. μα΄; Vind. 2, f. 130, cap. ργ΄.

F. 66. Περὶ αἰτήσεως (Ἡ αἴτησις ἐκ — μάλιστα ὁ Ζεύς). — Cf. codd. Flor. 8, f. 235, cap. τνδ΄; Ven. 6, f. 42ᵛ, cap. οε΄; Vind. 2, f. 130, cap. ρδ΄.

Περὶ τοῦ γνῶναι δοῦλον τινὸς ἢ ὑπηρέτην πότερον φίλος ἐστὶν ἢ ἐχθρός (Λάβε τοῦ ιβ΄ — ἐναντία προαίρεσις δείκνυται). — Cf. codd. Flor. 8, f. 236, cap. τνε΄; Vind. 2, f. 130ᵛ, cap. ρε΄.

Ἄλλο (Ἐὰν θέλῃς μαθεῖν εἰ φίλος — περὶ οὗ ἡ ἐρώτησις). — Cf. ibidem.

F. 66ᵛ. Περὶ ἐξοριζομένων (Ὡς τὸν ἐξοριζόμενον — καὶ τοῦ μεσουρανοῦντος). — Cf. codd. Flor. 8, f. 236ᵛ, cap. τνϛ΄; Vind. 2, f. 131ᵛ, cap. ρϛ΄.

Περὶ φυγόντος καὶ ἀποδημοῦντος (Ἀποδημήσαντος τοῦ δεῖνος — ἀκτινοβολεῖ, οὐ κρατεῖται). — Cf. codd. Flor. 8, f. 236v, cop. τνζ'; Vind. 2, f. 132, cap. ρζ'.

Περὶ δικαστηρίου (Πρὸς δίκας μέντοι — πάντα ὀλέθριος γίνεται). — Cf. codd. Flor. 8, f. 236v, cap. τνη'; Ven. 6, f. 43, cap. οϛ'; Vind. 2, f. 132, cap. ρη'.

Περὶ ἐπιόρκων (Μετέρχονται οἱ ὅρκοι — ἐπιορκοῦντες οὐ ποινηλατοῦνται). — Cf. cod. Vind. 2, f. 132v, cap. ρθ'.

Περὶ φλεβοτομίας καὶ χειρουργίας (Ἐπὶ πάσης φλεβοτομίας — ἁπλῶς πάσης χειρουργίας). — Cf. codd. Flor. 8, f. 236v, cap. τνθ'; Vind. 2, f. 132v, cap. ρι'.

Περὶ καθαρσίων (Καθάρσια δὲ διδόναι — ἑλικοειδὴς γάρ ἐστι). — Cf. codd. Flor. 8, f. 236v, cap. τξ'; Vind. 2, f. 133, cap. ρια'.

F. 67. Περὶ ἀρρώστων καὶ κατακεκλεισμένων ἐν φρουρᾷ (Ὁ κύριος τοῦ — τὰ τῶν καταρχῶν). — Cf. codd. Flor. 8, f. 237, cap. τξα'; Ven. 6, f. 43v, cap. οθ'; Vind. 2, f. 133v, cap. ριβ'.

Περὶ νοσούντων (Ἐπὶ νοσοῦντος δεῖ — ἢ ἐξάγωνον ἀγαθόν). — Cf. codd. Flor. 8, f. 237, cap. τξβ'; Ven. 6, f. 44, cap. π'; It. 19, f. 405v [?]; Vind. 2, f. 134v, cap. ριγ'.

Περὶ κατακλίσεως (Λαβὼν τὴν ἡμέραν — τήκων τοὺς κάμνοντας). — Cf. codd. Flor. 8, f. 237, cap. τξγ'; Ven. 6, f. 44, cap. πα'; Vind. 2, f. 134v, cap. ριδ',

F. 67v. Ἄλλο περὶ τοῦ αὐτοῦ (Ὅτι δεῖ τηρεῖν — ποδαγρικαὶ ἐπισφαλεῖς καθίστανται). — Cf. codd. Flor. 8, f. 237v, cap. τξδ'; Ven. 6, f. 44v-45, cap. πβ'-πγ'; Vind. 2, f. 134v-137, cap. ριδ'-ριε'.

F. 68. Ἀπὸ τῶν ἀστέρων (Ὁ Ἥλιος μετὰ — ἔχειν τὴν νόσον). — Cf. cod. Flor. 8, f. 238v, cap. τξδ'.

Περὶ διδασκαλίας τεχνῶν (Ἡ Σελήνη ἐν — Ἡλίῳ ἢ διαμετρῇ). — Cf. cod. Flor. 8, f. 238v, cap. τξε'. — Maximi. Ed. Ludwich, *Maximi reliquiae,* p. 92.

Περὶ χειρουργίας (Τὰς δὲ χειρουργίας — Ἰχθύες ποδῶν ἄκρων)· — Cf. codd. Flor. 7, f. 239; 8, f. 238v, cap. τξϛ'; Ven. 6, f. 46, cap. πε'; 7, f. 68, cap. λγ'; Rom. 20, f. 174v, cap. ιγ'; Vind. 2, f. 140, cap. ρκ'.

F. 68v. Περὶ ἐμέτου καὶ καθάρσεως (Τοὺς δὲ ἐμέτους — ἐν τῷ ἀναβιβάζοντι συνδέσμῳ). — Cf. codd. Flor. 8, f. 238v, cap. τξζ'; 12, f. 24; Ven. 6, f. 145, cap. δ'; 7, f. 68v, cap. λδ'; Rom. 20, f. 175, cap. ιδ'; Vind. 2, f, 140, cap. ρκα'.

Περὶ πραγμάτων κρυπίων (*sic*) (Κρυφιμαῖα πρᾶττε τῆς Σελήνης οὔσης — ἐν δὲ Ἰχθύσι μὴ πρᾶσσε). — Cf. codd. Flor. 11, f. 237v, cap. ξϛ'; Ven. 6, f. 46, cap. πϛ'; Rom. 2, f. 115, cap. ξϛ'; Vind. 2, f. 140, cap. ρκβ'.

Περὶ τοῦ ἐχθροῖς ἐπιτίθεσθαι (Τῆς Σελήνης οὔσης ἐν Κριῷ — τῶν ἀγαθοποιῶν ἄστρων). — Cf. codd. Ven. 6, f. 46^{v}, cap. πζ'; Vind. 2, f. 141, cap. ρκγ'.

Περὶ ἐπιθέσεως (Τῆς Σελήνης οὔσης ἐν τοῖς – σὺν τῷ Ἄρει). — Cf. codd. Flor. 8, f. 272^{v}, cap. υζ'; Ven. 6, f. 46^{v}, cap. πη'; Rom. 2, f. 114^{v}, cap. ξδ'; Vind. 2, f. 141^{v}, cap. ρκδ'.

Περὶ ἐπισημασίας τῶν δ' ὡρῶν (Ἐν ταῖς δ' — τὴν τροπὴν τριμήνου). — Cf. cod. Flor. 8, f. 238^{v}, cap. τξη'.

Ἔτη μέγιστα καὶ μέσα καὶ ἐλάχιστα τῶν ἀστέρων (Μέγιστα ἔτη Κρόνου — ξϛ' ἥμισυ, ἐλάχιστα κε'). — Cf. cod. Flor. 8, f. 239, cap. τξθ'; 12, f. 144^{v}; Ven. 6, f. 47^{v}, cap. ϙ'; Vind. 2, f. 142^{v}, cap. ρκϛ'.

F. 69. Πόσα ἔτη μερίζει ἕκαστον ζῴδιον κατὰ τὰ τέλεια ἔτη τῶν ἀστέρων (Οἶκοι μὲν τοῦ — τέλεια ἔτη ρκ'). — Cf. codd. Flor. 8, f. 239, cap. το'; Vind. 2, f. 143, cap. ρκζ'. Cf. Vettii Valentis, *Anthologiarum,* IV, 6, p. 164 ed. Kroll.

Περὶ μεταγγισμοῦ οἴνου (Τῆς Σελήνης αὐξιφωτούσης — ἰσχυροτέρους ἐν ἔαρι). — Cf. codd. Flor. 8, f. 239^{v}, cap. τοα'; Ven. 6, f. 48, cap. ϙα'; 8, cap. τιε'; Vind. 2, f. 143^{v}, cap. ρκθ'.

F. 69^{v}. Περὶ αἰτήσεως χάριτος καὶ δώρων (Ἐὰν παρά τινος — ψῆφον ἀμφοτέροις προστιθέναι). — Cf. codd. Flor. 8, f. 239^{v}, cap. τοβ'; It. 19, f. 405; Vind. 2, f. 143^{v}, cap. ρλ'.

Περὶ τοῦ γνῶναι ἄρρεν ἢ θῆλυ τὸ γεννηθέν (Λαβὼν τὴν ὥραν — δὲ θῆλυ, θῆλυ). — Cf. codd. Flor. 8, f. 239^{v}, cap. τογ'; Ven. 6, f. 48^{v}, cap. ϙδ'; Vind. 2, f. 146, cap. ρλβ'.

Ἔτι περὶ νόσων (Οἱ κατακλιθέντες σωθήσονται — δὲ λοιπὰ μέσα). — Cf. cod. Flor. 8, f. 240, cap. τοδ'.

F. 71. Περὶ ἐμπράκτων ὡρῶν καὶ ὀνείρων (Τὰς δὲ ἐμπράκτους ὥρας ἐν παντὶ — ἡ δὲ λ' ἀνέκβατος). — Hephaestionis, III, cap. 23. Cf. codd. Flor. 7, f. 172; It. 1. f. 49, cap. ξε'; Vind. 1, f. 285^{v}, cap. ρξ'; 2, f. 150^{v}, cap. ρλε'.

Περὶ ὀνείρων (Δέον λαβεῖν τὴν ποστιαίαν τῆς Σελήνης — εἰς η' καταλογισθήσονται). — Cf. codd. Ven. 6, f. 80^{v}, cap. ρ'; 7, f. 184^{v}, cap. σξ'; Rom. 20, f. 116, cap. ϙβ'; Vind. 2, f. 151^{v}, cap. ρλϛ'.

F. 71^{v}. Διὰ πόσου χρόνου γίνεται τὸ ἀποτέλεσμα (Σκεπτέον ἐν πάσῃ — ἀστέρος φυσικὴν περίοδον). — Theophili. Cf. codd. Flor. 8, f. 241, capituli <τοε'> pars prior; Ven. 7, f. 306^{v}, cap. φξθ'; Rom. 20, f. 50^{v}, cap. κε'; Vind. 2, f. 71, cap. ιθ'; f. 152, cap. ρλζ'.

Ἄλλως (Λάβε τὴν διάστασιν — πληροῦται τὸ ἀποτέλεσμα). — Cf. codd. Flor. 8, f. 241, capituli <τοε'> pars posterior; f. 296, cap. υκα'; Rom. 11, f. 18^{v}; 20, f. 51; Vind. 2, f. 152^{v}, cap. ρλη'.

'Ερμοῦ τοῦ Τρισμεγίστου μέθοδος εἰς πᾶσαν καταρχήν (Πρὸ πάντων δεῖ — καὶ μηδὲν κτώμενον). — Cf. codd. Flor. 8, f. 241ᵛ, cap. τοϛ'; Ven. 6, f. 49, cap. ϙϛ'; Rom. 11, f. 18ᵛ; Vind. 2, f. 152ᵛ, cap. ρλθ'.

F. 72ᵛ. Περὶ γεωργίας καρπῶν (Τήρει περὶ τὴν — τὸ ἔτος ἐκεῖνο). — Cf. codd. Flor. 8, f. 242ᵛ, cap. τοζ'; Vind. 2, f. 152ᵛ, cap. ρμ'.

F. 73. Περὶ τροπῆς τοῦ ἀέρος ('Εὰν ἡ Σελήνη — τις φάσιν ποιῆται). — Cf. codd. Flor. 8, f. 242ᵛ, capituli τοη' initium; Vind. 2, f. 152ᵛ, cap. ρμα'.

"Αλλως ("Οτι οὐ μόνον τὸ ἑπόμενον — ἑπόμενον κέντρον ἐνεργεῖν). — Cf. codd. Flor. 8, f. 242ᵛ, capituli τοη', ut videtur, media pars; Vind. 2, f. 157, cap. ρμβ'.

"Αλλως ("Οτι οὐ μόνον τὴν Σελήνην — ἀκριβῶς ὑφ' ἡμῶν). — Cf. codd. Flor. 8, f. 242ᵛ, capituli τοη' finis; Vind. 2, f. 157, cap. ρμγ'.

Περὶ κλήρων τῶν ἐν ταῖς τροπαῖς ("Οτι οἱ ἐν — ἀνταρσιῶν ἐστι σημαντικός). — Cf. cod. Flor. 8, f. 243, cap. τοθ'; Vind. 2, f. 157ᵛ, cap. ρμδ'.

Καθολικὰ παραγγέλματα περὶ τῶν καταστημάτων τοῦ ἀέρος. Σύρου (Τὴν ἀρχὴν τῆς — τὴν δύσιν, ὄψιμος). — Cf. cod. Flor. 8, f. 243, cap. τπ'; etc. — Editum *Catal.*, I, p. 171.]

F. 73ᵛ. Ποῖοι τόποι τίνας ἀστέρας ἀπεκληρώθησαν ('Ο μὲν ὡροσκόπος 'Ερμοῦ ἐστι τόπος — ὁ ιαος Διός). — Cf. codd. Flor. 8, f. 296, cap. υκβ'; Ven. 6, f. 52ᵛ, cap. ργ'; Vind. 2, f. 159, cap. ρμϛ'.

Περὶ ἀγορασίας 'Ιουλιανοῦ (Τὸ μὲν ὤνιον — εἰ δὲ κακοποιοί, ἐναντία). — Editum forma alia, *Catal.*, VI, p. 80.

Τίνα ποιοῦσιν οἱ ἀστέρες καὶ τίνα οὐ ποιοῦσιν ('Ο Κρόνος ἐν — ἄλλας πράξεις ἄπρακτος). — Cf. cod. Flor. 8, f. 243ᵛ, cap. τπα'.

F. 74. 'Αποτελέσματα τῶν ἡλιακῶν ἐκλείψεων ('Ο "Ηλιος ἐκλείπων — ἀγριότητα καὶ ἀπανθρωπίαν). — Cf. codd. Flor. 8, f. 271, cap. υ'; Rom. 2, f. 209ᵛ; 7, f. 132ᵛ; Vind. 2, f. 31; Par. 13, f. 32.

F. 74ᵛ. 'Αποτελέσματα τῶν σεληνιακῶν ἐκλείψεων ('Η Σελήνη ἐκλείπουσα — γῆς καὶ θαλάσσης). — Cf. codd. Flor. 8, f. 271, cap. υα'; Rom. 2, f. 210; 7, f. 137ᵛ; Vind. 2, f. 32ᵛ, cap. ια'; Par. 13, f. 33.

F. 75. Περὶ χρησμῶν ἐκθέσεως ('Οφείλεις πρῶτον λαμβάνειν τὸ ὡροσκοποῦν ζῴδιον — τὸν "Ηλιον καὶ καθεξῆς ὁμοίως). Folii 75ᵛ maior pars, f. 76ʳ-76ᵛ vacant.

F. 77. Ποῖον μέλος τοῦ σώματος ἕκαστον τῶν ζῳδίων κεκλήρωται ("Οτι τῶν ζῳδίων — οἱ 'Ιχθύες πόδας). — Cf. cod. Flor. 8, f. 243ᵛ, cap. τπβ'. = Porphyrii *Isag.*, ed. 1559, p. 198.

Ποίου ἕκαστος τῶν ἀστέρων κυριεύει μέλους (Κατὰ τὰ αὐτὰ — καὶ ἡγεμονικῶν γυναικῶν). — Cf. codd. Flor. 8, f. 243v, cap. τπγ'; Germ. 22, f. 145.

F. 77v. Περὶ ὧν ἄρχουσι χροιῶν καὶ ὑλῶν (Ὁ μὲν Κρόνος — καὶ ὄπισθεν ζ'). — Cf. cod. Flor. 8, f. 244v, cap. τπδ'; etc. = Porphyr., p. 199.

F. 77v pars inferior vacat.

F. 78. Περὶ τῶν τῆς Σελήνης σχημάτων πρὸς τοὺς ἀστέρας (Ἡ Σελήνη πρὸς — ἡ κϛη αὐτοῦ). — Cf. codd. Flor. 8, f. 244v, cap. τπε'; Vind. 2, f. 172v, cap. ιϛ'.

Περὶ κέντρων καὶ ἐπαναφορῶν καὶ ἀποκλιμάτων (Ὁ μὲν ὡροσκόπος — ἐν τῷ δευτέρῳ τμήματι τῶν τοῦ Παύλου ἀστρολογικῶν). — Cf. cod. Flor. 8, f. 245, cap. τπϛ'; etc. = Porphyr., p. 202.

F. 78v. Ἐκ πόσων τρόπων γίνονται τὰ ἀποτελέσματα τῶν πλανήτων (Τὰ ἀποτελέσματα τῶν — ἐν τοῖς θηλυκοῖς). — Cf. cod. Flor. 8, f. 245, cap. τπζ'; etc. = Porphyr., p. 253.

F. 78v pars inferior vacat.

F. 79. Incipit in medio enuntiato : ἀποδημήσει καὶ ἀρρωστήσει· εἰ δὲ νυκτερινή ἐστιν ἡ γένεσις... Εἶτα ἐπιμερίζει τῷ Ἄρει ἔτος α' — αὐτῆς ἐπικτήσεται πλοῦτον).

Περὶ τῆς τοῦ Διὸς κράσεως (Ὁ Ζεὺς φύσεως — ἐφ' ἡμέραις λ').

F. 80v. Περὶ τῆς τοῦ Ἄρεος κράσεως (Ὁ Ἄρης φύσεως — ὡς ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα ῥηθήσεται).

F. 81v. Περὶ τῆς τοῦ Ἡλίου κράσεως (Ὁ Ἥλιος φύσεως — καὶ ἐν ἡμερινῇ γενέσει λαμβάνει). — Desinit in medio enuntiatio.

F. 82. Incipit in medio enuntiatio : ἀλλὰ τοὺς αὐτῇ τῇ μίᾳ μοίρᾳ ἀνήκοντας εὑρίσκονται δὲ οὗτοι — καὶ τοιουτοτρόπως ἐργάζεσθαι.

F. 83. <Apomasaris?> Περὶ διαγνώσεως τοῦ χρονοκράτορος ἐκ τῶν ἐνάτων κατὰ τὴν Ἰνδῶν δόξαν (Ὅτε καταντήσει ὁ — ταῦτα θεοῦ θέλοντος). — Cf. cod. Rom. 15, f. 285.

Περὶ τῆς ἐπεμβάσεως τῆς Σελήνης ἐπί τε ἑαυτὴν καὶ ἐπὶ τοὺς τόπους τῶν λοιπῶν ἀστέρων (Ἡ Σελήνη κατὰ — ἐξ ἀπροόπτου αἰτίας). — Cf. ibid., f. 285v.

F. 84. Περὶ τοῦ ἐπιμερισμοῦ τοῦ ἀναβιβάζοντος καὶ τοῦ καταβιβάζοντος (Ἐπιμερίζει ὁ ἀναβιβάζων — τὸ καταπιστεύεσθαι μυστήρια). — Cf. ibid., f. 286.

F. 85. Περὶ τοῦ τόπου τοῦ ἀποτελέσματος (Ὅταν ἴδῃς τοὺς — ἐκεῖνο τὸ μόριον). — Cf. ibidem.

Περὶ τῆς σημασίας τοῦ ὡροσκόπου καὶ τῆς ἐναλλαγῆς τοῦ

κυρίου αὐτοῦ (Δευτέραν ἔχει δύναμιν — δηλοῖ βλάβην πολλήν). — Cf. ibid., f. 273.

F. 87v. Περὶ τῶν περιπάτων τῶν ἐν ταῖς ἐναλλαγαῖς λαμβανομένων καὶ τοῦ ἐπιμερισμοῦ καὶ τοῦ ἐπιμερίζοντος καὶ τοῦ κοινωνοῦντος ἀστέρος τῷ ἐπιμερίζοντι (Δεῖ ἐν ταῖς — τῆς σημασίας αὐτῶν). — Cf. ibid., f. 275.

F. 89. Περὶ τῶν σημασιῶν τῶν ἀγαθοποιῶν καὶ κακοποιῶν ὁριοκρατόρων καὶ τῶν κοινωνούντων αὐτοῖς εἴτε σωματικῶς εἴτε κατὰ συσχηματισμόν (Τοῖς ἐπιμερίζουσιν ἀγαθοποιοῖς — μέγα καὶ κινδυνῶδες). — Cf. ibid., f. 276.

F. 92. Περὶ τῆς σημασίας τοῦ Κρόνου ἐπιμερίζοντος καὶ τοῦ συνεπιμερισμοῦ τῶν ἀστέρων πρὸς αὐτόν (Ὅτε ποιήσεις τὸν — μετὰ ταῦτα λεχθήσεται). — Cf. ibid., f. 278v.

F. 92v. Περὶ τῆς σημασίας τοῦ Διὸς ἐπιμερίζοντος καὶ τοῦ συνεπιμερισμοῦ τῶν ἀστέρων πρὸς αὐτὸν (Ὅτε ἐπιμερίζει ὁ Ζεὺς — τοῖς ἔργοις αὐτοῦ). — Cf. ibid., f. 278v.

F. 93. Περὶ τῆς σημασίας τοῦ Ἄρεος ἐπιμερίζοντος καὶ τοῦ συνεπιμερισμοῦ τῶν ἀστέρων πρὸς αὐτόν (Ὅτε ἐπιμερίζει ὁ Ἄρης — καὶ θηλείας ἀδελφάς). — Cf. ibid., f. 279.

F. 93v. Περὶ τῆς σημασίας τῆς Ἀφροδίτης καὶ τῶν συνεπιμεριζόντων αὐτῇ ἀστέρων (Ὅτε ἐπιμερίζει ἡ Ἀφροδίτη — τεύξεται ἀξίας πλούτου). — Cf. ibid., f. 279v.

F. 94. Περὶ τῆς σημασίας τοῦ Ἑρμοῦ ἐπιμερίζοντος καὶ τῶν συνεπιμεριζόντων αὐτῷ ἀστέρων (Ὅτε ἐπιμερίζει ὁ Ἑρμῆς — ἔσται τὰ ἀποτελέσματα). — Cf. ibidem.

F. 95. Περὶ τῆς κοινωνίας τοῦ χρονοκράτορος καὶ τοῦ ἐπιμερισμοῦ αὐτοῦ καὶ τῆς τοῦ ὡροσκόπου κατ' αὐτοὺς σημασίας (Ὅτε ἐστὶν ὁ — ὑπ' ἐκείνων βλαβήσεται). — Cf. ibid., f. 280v.

F. 97v pars inferior vacat.

F. 98. Περὶ τῆς τῶν ἀστέρων ἐπεμβάσεως (Ἐν τῇ ἐναλλαγῇ — ἐκείνων ἐν ἑτέρους). — Cf. ibid., f. 265v.

F. 99. Περὶ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ Κρόνου ἐφ' ἑαυτὸν καὶ ἐπὶ τοὺς λοιποὺς ἀστέρας (Ὁ Κρόνος ἀποκαταστὰς — νόσῳ περιπεσεῖται ἐπικινδύνῳ). — Cf. ibid., f. 266v.

Περὶ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ Διὸς ἐφ' ἑαυτὸν καὶ ἐπὶ τοὺς λοιποὺς ἀστέρας (Εἰ δ' ὁ Ζεὺς — δηλοῖ γέννησιν παιδός). — Cf. ibid., p. 267.

F. 99v. Περὶ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ Ἄρεος ἐφ' ἑαυτὸν καὶ ἐπὶ τοὺς λοιποὺς ἀστέρας (Ὁ Ἄρης ἐπέμβας — ἔχει ἀποβαλεῖται αὐτήν). — Cf. ibid., f. 267v.

F. 100. Περὶ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ Ἡλίου ἐφ' ἑαυτὸν καὶ ἐπὶ τοὺς

λοιποὺς ἀστέρας (Ὁ Ἥλιος ἐὰν — ἐφορᾷ ἡ Σελήνη). — Cf. ibidem.

F. 100v. Περὶ τῆς ἐπεμβάσεως τῆς Ἀφροδίτης ἐφ' ἑαυτὴν καὶ ἐπὶ τοὺς λοιποὺς ἀστέρας (Ὅταν ἡ Ἀφροδίτη — ἐπικτήσεται ἴσον ἀδολφῷ [*sic*]). — Cf. ibid., f. 268.

Περὶ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ Ἑρμοῦ ἐφ' ἑαυτὸν καὶ ἐπὶ τοὺς λοιποὺς ἀστέρας (Ὁ δὲ Ἑρμῆς — ἔσται τὰ εἰρημένα). — Cf. ibidem.

F. 101v. Κρίσεις ἐκλείψεων (Σκόπει τὴν γινομένην ἔκλειψιν — τὸ χεῖρον ἐτράπησαν). — Cf. codd. Flor. 11, f. 283v, cap. ρλβ'; Rom. 2, f. 134, cap. ρλβ'.

F. 102. Περὶ τροπῆς ἀέρος (Σκόπει τὴν ἐαρινὴν — τὴν κρίσιν ποιοῦνται). — Cf. codd. Ven. 6, f. 100v, cap. ρμδ'; 7, f. 305v, cap. φξη'.

F. 103. Ἔκθεσις καὶ διδασκαλία πῶς δεῖ ἀποτελεῖν τὰς γενέσεις (Μετὰ τὸ στῆσαι — ὑπόκειται ἐν τῇ δέλτῳ). — Rhetorii. Cf. codd. Ven. 7, f. 112, cap. ριγ'; Rom. 15, f. 240v; Par. 2506 [= 10], f. 22.

F. 103v. Περὶ σπορᾶς (Τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου — καὶ τῆς προγενομένης συνόδου ἢ πανσελήνου τῆς πρὸ... His verbis desinit f. 103v. Ex Rhetorio; v. *Catal.*, II, p. 186, 15-22. — Cf. cod. Rom. 15, ibidem

F· 104, a legatore additum, vacat.

F. 105. ...μαθήσῃ πάντας τοὺς χρόνους — καὶ λεπτῶν εἶναι. — Cf. cod. Rom. 15. ibidem.

Ὑπόδειγμα γενέσεως καὶ ἐναλλαγῆς (Ἡ γενεθλιαλογικὴ τάξις — πατρὶ καὶ ὑπήκοος). — Aleim filii Isaac. Cf. ibid., f. 242v.

F. 106. Περὶ ἀδελφῶν (Περὶ δὲ τῶν — ἐν δισώμῳ ζῳδίῳ). — Cf. ibid., f. 243v.

F. 107. Περὶ μητέρων (Τὰ δὲ περὶ — καὶ τῶν τοιούτων). - Cf. ibid., f. 244.

Περὶ ἀρρενογόνων καὶ θηλυγόνων (Καταλαμβάνεται δὲ τὸ — ταῦτα μὲν οὕτως). — Cf. ibid., f. 244v.

F. 108. Περὶ τῶν χρόνων τῆς ζωῆς (Ἐπισκεπτέον δὲ καὶ — μέγιστον σύμπτωμα γενήσεται). — Cf. ibidem.

F. 109. Περὶ εἴδους καὶ μορφῆς (Ἕπεται τῷ περὶ — τὴν κρᾶσιν θερμός). — Cf. ibid., f. 245v.

F. 109v. Περὶ τῶν σωματικῶν παθῶν (Λέγω τοίνυν περὶ — ἥμισυ τοῦ ζῳδίου). — Cf. ibidem.

F. 110. Περὶ ψυχικῶν παθῶν (Καὶ ἐπὶ τούτων ἔστι — καὶ φιλαλήθη εἶναι). — Cf. ibid., f. 246.

F. 110v. Ἔτι περὶ τῶν αὐτῶν (Ὥσπερ τῷ σώματι — τῶν ψυχικῶν παθῶν). — Cf. ibid., f. 246v.

Περὶ τύχης ἀξιωματικῆς καὶ κτητικῆς (Ῥητέον δὴ καὶ περὶ — ζωῆς αὐτοῦ χρόνον). — Cf. ibidem.

F. 112. Περὶ γάμου (Τὰ δὲ περὶ γάμου — ποιήσουσι τὰ γαμήλια). — Cf. ibid., f. 247v.

F. 113. Περὶ τέκνων (Ὁ δὲ περὶ τῶν τέκνων — τοῖς λοιποῖς χαρήσεται). — Cf. ibid., f. 248.

Sequuntur [F. 113v] Εἰ τάχα δὲ ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ πεποιήκαμεν τὰς τοιαύτας διαιρέσεις καὶ διὰ σαφῶν — διέγνωμεν εἶναι δυσχερῆ. — Cf. ibid., f. 249 [1].

F. 113v. Περὶ ἐναλλαγῆς (Τοῦ Ἡλίου ὄντος — τοὺς ἀνθρώπους συμβαίνοντα). — Cf. ibidem.

Ἀνατροπὴ τῶν μὴ δεχομένων τὸ ἡλιακὸν ἔτος καὶ ἀπόδειξις αὐτοῦ (Τινὲς τῶν ἀνθρώπων ἐξενίσθησαν τοὺς λόγους τῶν ἀρχαιῶν — τὴν ἰσομοιρίαν παραλλάττουσιν). — Cf. ibid., f. 249v.

F. 114. Πρὸς τοὺς ἀνατρέποντας τὰς τῶν ἐτῶν ἀναλλαγάς [*sic*] (Πάλιν τινὲς τῶν ἐπιχειρούντων ἀνατρέπειν τὴν ἀστρολογίαν — τριακοσιοστοῦ μορίου ἡμέρας). — Cf. ibidem.

F. 115. Περὶ ὧν συμβάλλεται εἰς διάγνωσιν τῶν διαθέσεων ἡ τῶν ἐτῶν ἐναλλαγὴ καὶ ἡ κατ' αὐτὴν σκέψις (Ἡ μὲν οὖν διάγνωσις — τῶν χρόνων ἐναλλαγῆς). — Cf. ibid., f. 250.

F. 115v. Περὶ τῆς κατασκευῆς καὶ σχηματοποιίας τῆς ἐναλλαγῆς τοῦ ἔτους καὶ τῶν ταύτῃ ἐγγραφομένων (Εἰ βούλει ποιῆσαι — τοῦ χρόνου σχῆμα). — Cf. ibidem.

Περὶ τοῦ ὡροσκόπου τοῦ ἔτους καὶ τῆς διαθέσεως τῶν ἀστέρων κατὰ τὴν ἐναλλαγήν (Ὅτε ποιήσεις τὸ θέμα — οὔσης τῆς σημασίας). — Cf. ibid., f. 250v.

F. 116. Περὶ τῆς τῶν ἡλικιῶν διαγνώσεως (Δεῖ δὲ ἐν ταῖς — καὶ νόσοις πιέζονται). — Cf. ibid., f. 251. Ed. Boll, *l. c.*, p. 13.

F. 117. Περὶ τῆς διαθέσεως τῶν ἀστέρων ἐν τοῖς γενεθλίοις καὶ κατὰ πάροδον (Ἐν ταῖς ἔπτα — ἀξιοπίστων παραδοθείσῃ σοφῶν). — Cf. ibid., f. 251v.

F. 117v. Περὶ τοῦ τίνα δεῖ προγινώσκειν τὸν ἀστρολόγον περὶ τοῦ ἔχοντος τὴν ἐναλλαγήν (Δεῖ πρὸ τοῦ ἀποτελέσματος — τὸ γεννηθῆναι τεθνήξεται). — Cf. ibid., f. 252.

F. 118v. Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν σημαντήρων τοῦ ἔτους (Ἰστέον ὅτι τὸ ἓν ἔτος — κατ' αὐτὸν πάθη). — Cf. ibid., f. 252v.

---

[1] De hoc libro, Apomasaris, qui perperam „Hermeti philosopho„ adscriptus latine ab Hieronymo Wolf editus est, cf. Ruelle, *Comptes rendus Acad. Inscr.*, 1910, p. 34 ss.; Boll, *Sitzungsb. Akad. Heidelberg*, 18, 1912 (*Eine arabische Quelle des Hermippos*).

F. 119. Περι τῶν σημασιῶν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος καὶ τῶν ἐν ταῖς ἐναλλαγαῖς σημασιῶν (Τὰς σημασίας ἃς προείπομεν — ἃς οὗτοι σημαίνουσιν). — Cf. ibid., f. 253.
Περὶ τοῦ ζῳδίου τῆς ἐναλλαγῆς καὶ τοῦ κυρίου τοῦ ἔτους ἤτοι τοῦ χρονοκράτορος καὶ ἣν ἔχει σημασίαν (Δεῖ σε ἐν τῇ τῶν ἐτῶν — καὶ οὕτως ἀποφαίνου). — Cf. ibid., f. 253ᵛ.

F. 120. Περὶ τῆς χρονοκρατορίας τοῦ Κρόνου ὅτε ἀκάκωτός ἐστιν (Ὁ μὲν Κρόνος — πάντα ὅσα προείπομεν). — Cf. ibid., f. 254.

F. 121ᵛ. Περὶ τῆς χρονοκρατορίας τοῦ Κρόνου ὅτε ὑπάρχει κεκακωμένος (Ὅτε ἐστιν ὁ Κρόνος — τοῦ Κρόνου προείπομεν). — Cf. ibid., f. 255.

F. 125. Περὶ τῆς σημασίας τῆς χρονοκρατορίας τοῦ Διὸς ὄντος κατὰ τὴν ἐν τοῖς τόποις αὐτοῦ πάροδον (Ὅτε ὑπάρχει χρονοκράτωρ — τῶν τοιούτων προφάσει). — Cf. ibid., f. 258.

F. 125ᵛ. Περὶ τῆς σημασίας τοῦ Ἄρεος ὅτε χρονοκράτωρ ἐστὶ καὶ ἀκάκωτος (Ὅτε ἐστὶ χρονοκράτωρ — περὶ σχημάτων ἀγαθῶν). — Cf. ibid., f. 262.

F. 126ᵛ. Περὶ τῆς σημασίας τοῦ Ἄρεος ὅτε ὑπάρχει χρονοκράτωρ καὶ κεκακωμένος (Ὅτε ἐστὶν ὁ Ἄρης — ἐλάττονα τὰ δεινά). — Cf. ibid., f. 262ᵛ.

F. 128. Περὶ τῆς τῶν τόπων σημασίας ἐν οἷς εὑρίσκεται ὁ Ἄρης ὅτε χρονοκράτωρ ἐστίν (Ὅτε ἐστὶν ὁ Ἄρης — τόπων καθὼς προϋπεδείξομεν) [1].

F. 128ᵛ. Περὶ τῆς σημασίας τοῦ Ἡλίου ὅτε χρονοκράτωρ ὢν ἀκάκωτός ἐστι (Ὅτε τύχει ὁ Ἥλιος — εἰ δὲ κεκακωμένοι τοὐναντίον).

F. 129ᵛ. Περὶ τῆς χρονοκρατορίας τοῦ Ἡλίου ὅτε ἐστὶ κεκακωμένος (Ὅτε ἐστὶ χρονοκράτωρ — ἔσται τὰ ἀποτελέσματα).

F. 130. Περὶ τῆς τῶν τόπων σημασίας ἐν οἷς ὁ Ἥλιος χρονοκράτωρ ὢν εὑρίσκεται (Ὅτε ὁ Ἥλιος — παραλλάσσει ἔσται ἀσθενέστερα).

F. 130ᵛ. Περὶ τῆς σημασίας τῆς Ἀφροδίτης ὅτε χρονοκράτωρ οὖσα ἀκάκωτός ἐστι (Ὅτε ἡ Ἀφροδίτη — ἀκηδιάσει πρὸς αὐτάς).

F. 131. Περὶ τῆς σημασίας τῆς Ἀφροδίτης ὅτε ἐστὶ χρονοκράτωρ καὶ ὑπάρχει κεκακωμένη (Ὅτε ἐστὶν ἡ — ἔσται τὰ ἀποτελέσματα).

F. 131ᵛ. Περὶ τῆς σημασίας τῶν τόπων ἐν οἷς ἐστὶν ἡ Ἀφροδίτη ὅτε ὑπάρχει χρονοκράτωρ (Ὅτε ἐστὶν ἡ Ἀφροδίτη — κέντρῳ τῆς ἐναλλαγῆς).

---

[1] Quae sequuntur usque ad f. 133ᵛ ex Apomasaris libro excerpta in cod. Vaticano foliis nonnullis avulsis nunc desunt.

F. 132. Περὶ τῆς σημασίας τοῦ Ἑρμοῦ ὅτε ὑπάρχει χρονοκράτωρ καὶ ἀκάκωτος (Ὅτε ὑπάρχει ὁ Ἑρμῆς — ἀφαιρεῖται τῆς σημασίας).

F. 132v. Περὶ τοῦ Ἑρμοῦ ὅτε χρονοκράτωρ ὢν καὶ κεκακωμένος τίνα σημαίνει (Ὅτε ἐστὶν ὁ Ἑρμῆς — μίξεις τῶν ἀποτελεσμάτων).

F. 133. Περὶ τῆς σημασίας τῶν τόπων ἐν οἷς ἐστιν ὁ Ἑρμῆς χρονοκράτωρ ὑπάρχων (Ὅτε ἐστὶν ὁ Ἑρμῆς — κρᾶσιν ἀμφοτέρων ἀποφαίνεσθαι).

F. 133v. Περὶ τῆς σημασίας τῆς Σελήνης ὅτε ἐστὶ χρονοκράτωρ καὶ ἀκάκωτος (Ὅτε ἐστὶν ἡ Σελήνη — φυλακὰς καὶ συνοχάς).
F. 134r maior pars, f. 135v vacant.

F. 135. Αἰτιολογία τῆς τῶν μηχανικῶν ἐνεργείας ὥς τινες λέγουσιν Ἀριστοτέλους (Θαυμάζεται μὲν τῶν — τὰ μείζω διέρχεται). — Ed. I. Bekker.

F. 140. <Π>ροεκτιθέναι σοι, ὦ Σύρε, τὰς ἐνεργείας τῶν ἀστέρων — τριγονοκρατόρων τοῦ αἱρετικοῦ φωτός). — Ptolemaei liber qui inscribitur ὁ Καρπός. Ed. Camerarius, Norimbergae, 1553.
F. 141r maior pars, ff. 141v-143v vacant.

F. 144. Ἐξήγησις εἰς τὴν τοῦ Πτολεμαίου τετράβιβλον (Βιβλίον πρῶτον. Προοίμιον. Τὰ προοίμια τῆς συμπερασματικῆς — λαμβάνει δὲ τὰς τοιαύτας τῶν σκέψεων). Fine mutilum. Ed. Hieron. Wolf, *In Claudii Ptolemaei Quadripartitum* etc., Basileae, 1559, pp. 1-155.

87. — Cod. Paris. gr. 2509. — Chartaceus, cm. 21 × 14, ff. 299, saec. XV magna ex parte una eademque, ut videtur, manu exaratus, praeter ff. 1-4 et 6-12 quae duabus manibus posterioribus eiusdem saeculi scripta sunt (quae ff. 1-12, postquam codice Galliae regem A. Eparchus donavit, addita esse videntur). — Ex bibliotheca Maximi Constantinopoleos patriarchi [Maximi III (1476-1482) vel IV (1491-1497), cf. Γεδεών, Πατριαρχικοὶ πίνακες, pp. 485, 491] (f. 14 in summa pagina, manu XV saec. : ἡ βίβλος αὕτη ἐδωρήθη ἐμοὶ παρὰ τοῦ θεοεικέλου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κυροῦ Μαξίμου), Antonii Eparchi (v. f. 13v), postea Fontebladensis (v. Omont, *Catal. des mss. grecs de Fontainebleau*, p. 149, n. 448), Regius MDCCXLI, 1904, 3206. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 274; Zach. von Lingenthal, *Byzantinische Zeitschrift*, II, 1893, p. 184.

F. 1. Τὰ ὥρια τῶν πλανοίτων [*sic*] (Ἐν Κριῷ αἱ πρῶται ϛ′ — φαῦλον ἢ ἀγαθόν). — Cf. cod. It. 31, f. 13. Doctrina est Vettii Valentis, I, 3, p. 14 ed. Kroll.

F. 4v. Περὶ ἀρσενικῶν καὶ θυληκῶν [*sic*] ζῳδίων (Τῶν μὲν ἀρσενικῶν ζῳδίων αἱ πρῶται — ἢ ἡ Σελήνη). — Cf. cod. It. 31, f. 18.
Folii 4v pars inferior vacat. F. 5 vacat.

F. 6. Alia manu. Χρὴ γινώσκειν καὶ εἰς τοὺς ἐντυγχάνοντας χρόνους ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ καὶ ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπαρῆλθον [*sic*]

χρόνοι ,βσμβ' — ἀπὸ δὲ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἐν τῷ ,ϛϡλη' (1430) [Rubro eadem, ut videtur, manu supra versum ,ϛων'] εἰσὶ χρόνοι ,αρα' [rubro ,αιβ'], ὡς εἶναι τὰ ὅλα ἔτη ,ϛϡλη' [rubro ,ϛωνβ'].

Calendarium. Ἔτους 'ϛϡ [λ supra versum] η' [1430] ἰνδικτιῶνος η' Ἡλίου κύκλος κβ' — Ἔτους ['ϛϡ prima manu deleta] ζ' [1492] ... ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρᾳ ϛ'.

Τέλος τῶν ἑπτὰ αἰώνων. [manu posteriore : ὁ γὰρ σοφὸς Σολομὼν φάσκει· δὸς μερίδα τῆς ἑπτά. λέγε ἐπὶ τῆς ὀκτώ.]

F. 12ᵛ (Εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἑπτὰ αἰώνων ἤτοι τῶν ἑπτακισχιλίων χρόνων, ἔστιν ἡ ἴνδικτος δεκάτη — τέλος αἰώνων καὶ χρόνων.) Eadem manu posteriore : Ἡ γὰρ συντέλεια παντὶ ἀνθρώπῳ ... ὡς φησὶ Παῦλος — ἐστὶ ὡς εἴρηται).

F. 12ᵛ dimidia pars et f. 13ʳ vacant.

F. 13ᵛ. Index ab Antonio Eparcho confectus et ab Angelo Vergecio completus.

Antonii Eparchi manu : Κτῆμα Ἀντωνίου τοῦ Ἐπάρχου — εἰς εὐχαριστίας σημεῖον.

F. 14. Alia manu, qua codicis reliqua pars scripta esse videtur. Τάδε ἔνεστιν ἐν τῷ α' βιβλίῳ κεφάλαια Κλαυδίου Πτολεμαίου τῶν πρὸς Σύρον ἀποτελεσματικῶν. [Manu posteriore : δηλονότι τοῦ Ἀριστοτέλους ἐν ἐπιτομῇ ὡς ἔοικεν οἶμαι]. α'. προοίμιον... [F. 14ᵛ]. Προοίμιον. Τῶν τὸ δι' ἀστρονομίας προγνωστικὸν — καὶ τῆς αἰτίας τῆς ἐκτῆς συγκράσεως. = Ptolemaei *Tetrabiblus*, ed. Norimbergae, 1535.

F. 82. Κλαυδίου Πτολεμαίου βιβλίον ὁ Καρπὸς ἐν κεφαλαίοις ρ' (Προεκθέμενοι, ὦ Σύρε, τὰς — ἔσται ὁ ἐχθρός). — Ed. *ibid.*, ff. 55-59.

F. 86. Περὶ σκευῶν καινῶν καὶ ἱματίων χρήσεως (Σκεύεσι δὲ ἢ — τῶν φθο<ρο>ποιῶν κοινωνίας). = Hephaestionis Thebani, III, 32. Cf. codd. Flor. 7, f. 176ᵛ; Ven. 7, f. 389, cap. μγ'; Germ. 27, f. 51.

Καθολικὰ παραγγέλματα (Καθολικά. αἱ μὲν ἀπόρροιαι τῆς Σελήνης — φεύγουσι γίνεται ἡ καταρχή). — V. supra, cod. 86, f. 56ᵛ.

F. 87. Περὶ πράξεων καὶ τῶν ἐν ἐλπίδι τὸ μέλλον θηρωμένων (Γένοιτο ἂν τὸ τέλος — τὰ φῶτα εὐχρημάτιστα). — Cf. codd. Ven. 7, f. 192ᵛ, cap. σϙδ'; It. 4, f. 58, cap. ϙθ'; Germ. 27, f. 52.

Περὶ ταξειδίου καὶ ἱματοφορεσίας (Εἴ τις ταξειδεύσει — ἐκεῖνα τὰ ἱμάτια). — Cf. codd. Ven. 6, f. 66aᵛ, cap. λ'; 7, f. 177ᵛ, cap. σμα'; Germ. 27, f. 52.

Περὶ κέρδους (Ὅρα τοὺς οἰκοδεσπότας — εἰ δὲ φθοροποιοὶ οὐδαμῶς). — Cf. codd. Flor. 11, f. 265, cap. ϙε'; Ven. 6, f. 126ᵛ,

cap. ρπβ'; 7, f. 196, cap. τθ'; It. 4, f. 60; Rom. 2, f. 127, cap. ϙε'; Germ. 27, f. 52.
Περὶ ἀποδημίας (Ἔστω ὁ ὡροσκόπος — οὕτω γὰρ ὑποστρέψει ταχέως). — Cf. codd. It. 4, f. 68; Germ. 27, f. 52^{v}.

F. 87^{v}. Περὶ καταρχῆς (Ἐν πάσῃ καταρχῇ — Σελήνη ὁ Ἄρης). — Cf. codd. Ven. 7, f. 197, cap. τκα'; It. 4, f. 60^{v}; Germ. 27, f. 53.
Περὶ αἰτήσεως πότε ἔσται (Σημβάλλεται [*sic*] πρὸς τὰς — καὶ σκέψις γινέσθω). — Cf. codd. It. 4, f. 61^{v}; Germ. 27, f. 53^{v}.

F. 88. Περὶ ἀποδημίας ὅτε τις βούλεται ἀποδημῆσαι (Ἔστω ἀγαθοποιὸς ἀστὴρ — ἢ λησταῖς περιτύχῃ). — Cf. codd. Ven. 6, f. 71, cap. νθ'; 7, f. 198^{v}, cap. τκη'; It. 4, f. 70; Germ. 27, f. 54.
Περὶ ἀποδήμων (Ταῦτα ἔσται ἀξιόλογα — ἡ μὲν γὰρ ἀναγωγὴ τὰ κατά). — Cf. codd. Ven. 6, f. 120, cap. ροδ'; 7, f. 180^{v}, cap. σμθ'; Germ. 27, f. 54.
F. 88^{v} pars inferior vacat.

F. 89. Περὶ πολευόντων καὶ διεπόντων (Ἰστέον· ἕκαστος τῶν ζ' ἀστέρων — ἐπάνοδον μετὰ ἀσθενείας σημαίνει). [F. 89^{v} κανόνιον π. καὶ δ.]. — Cf. codd. Flor. 7, f. 204^{v}; Ven. 7, f. 212^{v}; Germ. 7, f. 5; 27, f. 55. Capituli finis *Catal.*, VII, p. 88 edita est.

F. 90^{v}. Ἄλλως περὶ τῶν αὐτῶν λεπτομερέστερον ([In marg. ἡμέρα α', Ἥλιος]. Ἡμέρᾳ αῃ Ἥλιος πολεύει — πλησίον ἢ φρέατος ἢ βαλανείου). — Fine mutilum; f. 92^{v} pars inferior vacat. — Cf. codd. Flor. 7, f. 206; Germ. 7, f. 6; 27, f. 58. Ed. *Catal.*, VII, p. 90.

F. 93. De Romano calendario. Ἐπὶ Νο(εμβρίου), Δεκ(εμβρίου)... ἡ ε' νόνναι — καλανδῶν καὶ ἐφεξῆς). — Ff. 93-94^{v} tabulae. — Cf. cod. Germ. 27, f. 61.

F. 93-94^{v}. Μῆνες Ῥωμαίων, Ἑλλήνων, Ἀλεξανδρέων in summis tabulis nominantur. — Cf. ibid., f. 61^{v}.

F. 95. Νόναι παρὰ Ῥωμαίοις πληθυντικῶς ἀεὶ αἱ — προκατελάμβανεν ἀεὶ ἀριθμόν. — Cf. ibid., f. 63^{v}.
Περὶ γεωργίας (Σελήνης οὔσης ἐν Κριῷ, συμφέρει φυτεύειν, σπείρειν, σηκοὺς κατασκευάζειν — τὰ δὲ κακὰ ἐπαύξει). — Doctrina partim Hephaestionis (III, 14) est. Cf. codd. Ven. 7, f. 1^{v} et 3; Germ. 27, f. 63^{v} et 64^{v}; Par. 46, f. 22.

F. 95^{v}. Περὶ φυτεύσεως δένδρων (Εἰ βούλει φυτεῦσαι — ἔχει λόγον οἰκοδεσποτ<ε>ίας). — Cf. codd. Ven. 7, f. 311^{v}, cap. φπθ'; Germ. 27, f. 64^{v}. V. Apomasaris capitulum codd. Flor. 11, f. 117; It. 18, f. 273^{v}; Rom. 2, f. 59^{v}, cap. ρνζ' servatum.
Περὶ σπορᾶς γεωργικῇ<ς> εἰ βούλει σπεῖραι ἅπερ ἵνα θερείσης [*sic*] καὶ φάγῃς ἐν ἐκείνῳ τῷ ἔτ<ε>ι (Ἔστω ἡ Σελήνη — δρωμένη, ἔτι κρείττων). — Cf. codd. Ven. 7, f. 311^{v}, cap. φϙα'; Germ. 27, f. 64^{v}.

Περὶ μηνιαίων ἀποτελεσμάτων (Ὁσάκις οὖν ἐὰν — [F. 96^{v}] καὶ τὸ ὕδωρ μεταβάλ<λ>ειν πέφυκεν). — Cf. codd. Ven. 7, f. 311^{v}, cap. φπη'; Rom. 16, f. 78^{v}; Germ. 27, f. 64^{v}.

F. 96^{v} pars inferior vacat.

F. 120. Capitulorum ρλϛ' index qui sic desinit : ρλε'. Περὶ ἱππικοῦ καὶ ἀγῶνος ἄλλη. — ρλϛ'. μέθοδος ἀληθὴς καὶ εὔκολος εἰς τὸ γνῶναι τὴν ὥραν τῆς ἡμέρας (Σταθεὶς ἐν ὁμαλῷ — εὑρήσις [ει suprascript.] τὴν ὥραν). Cf. cod. Ven. 7, f. 380. — Syntagma vero in codice capitula πδ' tantum habet.

Incipit : [F. 120^{v}] α'. Περὶ διαθέματος (Τῆς οὐρανίας διαθέσεως — περὶ θέματος λέξομεν). Desinit : [F. 134^{v}] πδ'. Περὶ ἀκτινοβολίας (Ἀκτινοβολεῖ δὲ ἀστήρ — [F. 135] τὸν ἐν τῷ Κριῷ θεωρεῖν δέ). F. 135^{r} fere totum, ff. 135^{v}-136^{v} vacant. In hoc syntagmate codex cum codice Ven. 7, ff. 382, cap. α' — 396, cap. οα', nisi his tantum rebus, congruit : *a*) F. 122 pro capitulo ζ' legitur : Συνάγεται δ' ἑκάστου αὐτῶν ὁ ἀριθμὸς — ὁμοῦ γίνονται τξ' [In marg. 1^{a} m. rubro ζ' περὶ ὁρίων]. — Περὶ συσχηματισμῶν καὶ μαρτυρίας (Τοσαῦτα καὶ περὶ ὁρίων — καὶ κατὰ διάμετρον).

b) Capitulum numero λγ' in codice Ven. 7 signatum hic in tredecim capitula (λγ'-με'), sicut in codice Vind. 6, divisum est.

c) Capitula με'-ν' (id est capituli λγ' finis — λη' in codice Veneto) desunt.

d) Capitulum με' codicis Veneti hic in duo capitula (νζ'-νη') divisum est.

e) Finis capituli cum Ποῖος δεξιὸς etc. incipientis (= capitulum ν' in codice Veneto), capitulum insequens (= cap. να'), initium alius capituli (= cap. νβ') deficiunt.

f) Capitulum νε' codicis Veneti hic in duo capitula (ξζ'-ξη') divisum est.

E figuris astronomicis, quae ff. 248-254 obtinent, figura f. 254 ἀστρόλαβος inscripta notanda est, quippe quae partim astrologica videatur : e. g. πυρῶδες εἰς φλεβοτομίας. Μάρτιος. Κριός legitur.

88. Cod. Paris. gr. 2510. — Chartaceus ; cm. 18 × 14 ; ff. 142 ; constat *a*) ex codice saec. XV initio et fine mutilo (= ff. 1-133) toto eadem manu exarato praeter ff. 19-20 et 88-92^{r} alia manu eiusdem saec. scripta, *b*) ex fragmento codicis (= ff. 137-142) anno 1384 a Iohanne Staphidake exarati (f. 139, ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον ἐν ἔτει ,ϛωϙβ' ἰνδικτίονος ζ' διὰ χειρὸς ἰω(άννου) τοῦ σταφιδάκ(η) ὃς καὶ ἀνέθηκεν τῷ εὐαγεῖ ξενῶνι. Cf. Vogel-Gardthausen, ***Die griechischen Schreiber***, p. 199) praeter ff. 139^{v}-142^{v} manibus posterioribus scripta [*1*) f. 139^{v} saec. XV. *2*) ff. 140-142^{r} saec. XV. *3*) f. 142^{v} saec. XVI]; ff. 134-136 vacua a bibliopega addita

sunt. — Ex bibliotheca J. F. Asulani (f. 1 in ima pagina : *a me Io. Francisco Asulano*), Fontebladensis (Omont, *Catal. des mss. grecs de Fontainebleau*, 1889, p. 96, n. 284), Regius MDXXXIIII, 3495. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 275.

F. 1-10. Index initio mutilus ριε'-χϙγ' capitulorum (in folia 29v-133v) prima manu exaratus. Collectio medica, quae hic servata est, cum capitulo α' incipit sed in medio capitulo χξδ' abrumpitur. Folii 10r magna pars, f. 10v vacant.

F. 11. α'. Εἰ θέλης [*sic*] εὑρεῖν πόσων ἡμερῶν ἔνι ἡ Σελήνη, κράτησον ἐν τῇ χειρί σου — τόσων ἡμερῶν ηὑρέθη.

Δὴ ἰδέναι [*sic*] ὅτι εἶπον σοι ὅσων ἡμερῶν εὑρεθὴ τὸν ἰανουάριον μήναν εἰς τὴν α'. ἐκείνον [*sic*] λέγεται ποιμενικὸς θεμέλιος. αἱ δὲ ἐπακταὶ — καὶ στηγμῶν [*sic*] γ'. — Cf. quae ad cod. 32, f. 80 adnotavi.

Τὸ καθ' ἓν ζώδιον ἔχη [*sic*] βαθμοὺς λ' — καὶ ἀθυμιῶν ιβ'. Ἰστέον δὲ καὶ τούτω [*sic*] ὅτι ἡ Σελήνη ἔχη [*sic*] ἡμέρας φωτησμένας [*sic*] καὶ ἀφωτίστας — κε', κζ', κθ'.

F. 11v. Ἀγαθοὶ δὲ μήναις [*sic*] εἰσὶν οὗτοι. Μὴν Μάρτιος, εἰς τὰς κ' ὥρᾳ δ' τῆς νυκτὸς εἰσέρχεται ὁ Ἥλιος εἰς τὸν Κριόν. ὥρα α' τοῦ Κριοῦ. εἰ μέν ἐστιν Κριός, ἀγαθὴ ὥρα — κοινωνίαν παρέχε, φιλίαν ποίησον. — Cf. capitulum, quamvis diversum, Zanatae, *Catal.*, VII, p. 139 editum.

F. 12v. Ἰστέον ὅτι τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ ὁ Ἥλιος πολεύη [*sic*] — Αἰγόκαιρον καὶ Ὑδρωχόον [*sic*]. — Cf. Heliodori ἐπίσκεψιν in *Catal.*, VII, p. 136 editam.

Ὁ Ἥλιος βασιλεύη [*sic*] τῇ κυριακῇ καὶ ἔστιν τρίμορφος, καὶ ὅταν μὲν πυρώδης — [F. 13v] ἀπὸ παντὸς πράγματος ἀπέχου.

F. 18v. νβ'. Εἰσὶν αἱ παρὰτϋρήσϊμαι [*sic*] ἡμέραι τοῦ χρωνοῦ [*sic*] ὅλου (Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ εἰς — [F. 18v] καὶ εἰς τὰς ιε'). — Cf. quae ad cod. 42. f. 56v (Ἡμέραι σεσημειωμέναι) adnotavi.

Sequuntur multa medicinalia, quibus formulae partim magicae insunt. Haec tantum opuscula notare mihi visum est :

F. 88. τπ[δ']. α'. Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος καὶ ὁ λόγος — [F. 97] ϙγ'. Ἀγνωεῖν [ν 1a m. ex ς] περὶ τῶν κεκ<ο>ιμημένων... Ἑρμηνεία· ὡς θανάτου συμφωρᾶν [*sic*] δηλὴ [l. δηλοῖ] τὸ κεφάλαιον. — Cf. supra cod. 71, f. 1.

F. 97, figura. F. 97v, manu post. figura.

F. 105v. [υνϛ' manu post. In indice haec inscriptio legitur : ὧ (l. τὸ) ὁρωλόγιον τοῦ χρωνοῦ σὺν καὶ τῶν ζοδίων καὶ τῶν πλανίτων καὶ τῆς ἑρμηνίας τῆς Σελήνης (*sic*)]. Ff. 105v-106 tabulae. — Cf. praeter quae adnotavi ad cod. 27, f. 1, *Corpus inscriptionum graecarum*, 5038 (III, p. 474).

F. 106v. Ἀρχὴ τῶν ὁρῶν [*sic*] τῆς ἡμέρας τῆς κυριακῆς. ὥρα α'. Ἥλιος

αὐτὸς ὑψὴ καὶ διέπη [*sic*] — [F. 107^{v}] εξημερώνονταν [*sic*] ἡ παρασκευή). — Cf. supra cod. 40, f. 311.

F. 132. χνθ'. Τὰ ιβ' λιθάρια[?] τὰ εἰσὶν εἰς τὴν ἰατρικὴν τέχνην (α'. Σάρδιον μὲν τῶ [l. τὸ] — τῷ αὐτῷ ὄρη [l. ὄρει]). — Ex Sancto Epiphanio ed. Ruelle ap. de Mély, *Les lapidaires*, II, p. 194, 5-197, 22.

F. 133. χξ'. Περὶ φλευωτομίας τοῦ ὅλου χρωνοῦ (Εἰς ταῖς ιβ — [F. 133] διὰ ἓν χρώνοῃ [*sic*]).

89. Cod. Paris. gr. 2511. — Chartaceus, cm. 22 × 14, ff. 379, saec. XV permultis manibus scriptus (1 : ff. 1-5^{r} partim — 2 : f. 5^{r} partim-f. 6^{r} — 3 : ff. 7-16^{r} — 4 : ff. 19-26 — 5 : ff. 27-36 — 6 : ff. 37-44^{r} — 7 : ff. 45-55^{v} partim — 8 : f. 55^{v} partim-f. 80^{r} + f. 84^{r} partim-f. 84^{v} + f. 114^{v} — 9 : ff. 81-84^{r} partim — 10 : ff. 86-100^{r} — 11 : ff. 101-114^{r} partim — 12 : f. 114^{r} partim — 13 : f. 115 — 14 : ff. 116-202 + 204-379 — 15 : f. 203). — Ex bibliotheca Catharinae de Medicis (f. 6^{v}), *nº 7 quintae*), deinde Regius MCCCCLXIII, 150..., 2990. — Cf. Omont, *Inventaire*, II, p. 275.

F. 7. Βιβλίον ὀνειροκριτικὸν ὅπερ συνῆξε καὶ συνετάξατο Ἀχμέτ, υἱὸς Σερὴμ τοῦ ὀνειροκρίτου τοῦ πρωτοσυμβούλου Μαμοῦν (Πολλὰ κοπιάσας πρὸς — πρὸς τὰς δύο γωνίας). — Ed. Nicolaus Rigaltius, 1603, cap. II-LXV et R. Hercher, *Philologus*, X, 1855, p. 346 ss. Cf. Ruelle, *Revue des études grecques*, VII, 1894, p. 307 et cod. Paris. 2419 [= 4], f. 295.
F. 16^{v}-18^{v} vacant.

F. 19. Τοῦ ἀοιδίμου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κυροῦ Νικηφόρου ὀνειροκριτικὸν δι' ἰάμβων τὰς ἐμβάσεις ἀληθεῖς ἔχον εἰ τοιουτοτρόπως γένοιτο· ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον (Ἄρχε πρὸ πάντων — πρὸς πλοῦτον φέρει). — Ed. Rigaltius, 1663, pars III. Cf. Ruelle, *Revue des études grecques*, VIII, 1895, p. 251; Krumbacher, *Byzantinische Zeitschrift*, V, 1896, p. 200.
F. 25^{r} dimidia pars, f. 25^{v} vacant.

F. 26. Ὀνειροκριτικὸν ἕτερον ἐκ τῶν τῆς Σελήνης ἡμερῶν (Τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ — τὸ ὡραθὲν [*sic*] ἀποβήσεται). — Cf. codd. It. 19, f. 237^{v}; Germ. 24, f. 11^{v}?

F. 26^{v}. Ἕτερον παρασύντομον (Κράτησον ἐν τῇ — δηλώσει σοι ἔννοιαν). — Cf. codd. 27, f. 277^{v}; 43, f. 239; 45, f. 62 in marg.; infra cod. 106, f. 2^{v}.

F. 26^{v} in ima pagina et ff. 27^{r}-27^{v} etc. in marginibus alia manu onirocritica addita sunt : ἀγελαίων [? ex -αίου], χρέος σημαίνει etc.

F. 27. Ἕτερον ἀπὸ πείρας φρονίμων (Ἁγιάζεσθαί τινα, μεγάλην... Ἐὰν ἴδῃ τις ἑαυτὸν — [F. 36^{v}] φίλῳ συντρώγειν ἢ βασιλεῖ, καλὸν σημαίνει).

90. — Cod. Paris. gr. 2669. — Chartaceus (praeter ff. 314-315 quae sunt membranacea); cm. 21 × 15; ff. 315 : ff. 1-313 una eademque manu saec. XVII, ff. 314-315 saec. XII exarata sunt. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 23.

F. 297. Περὶ τῆς ἐκβολῆς καὶ ἐμβολῆς καὶ μετοχῆς τοῦ Ἡλίου ἐν τοῖς ζῳδίοις πῶς εἰσέρχεται καὶ ἐξέρχεται (Μάρτιος, ἐπειδὴ τὰ ιβʹ ζῴδια — εἰς τξεʹ ἡμέρας τὰ ιβʹ ζῴδια). — Cf. cod. It. 19, f. 13.

F. 297^{v}. Περὶ τῆς ἐμβολῆς τῆς Σελήνης [manu post. ι ex ή] καὶ ἐμβολῆς ἐν τοῖς ζῳδίοις πῶς γίνεται (Ἰδοὺ διεχαράξαμεν ὑμῖν — ἡμέρας δύο καὶ ἥμυσι [l. ἥμισυ]). — Cf. cod. It. 19, f. 13^{v}.

<Χ>ρὴ γινώσκειν ὅτι κατ' ἐνιαυτὸν βασιλεύει ζόδιον [*sic*] ἓν — τοῦ ζῳδίου ἐκείνου.

F. 298. Ἔτι ἰστέον ὅτι τὸ θεμέλιον τῆς Σελίνης [*sic*] ἄρχεται — τοῦ χρόνου ἐκείνου.

Ἔτι ἰστέον ὅτι εἰς τὰς ιγʹ τοῦ Μαρτίου μηνὸς γίγνεται σημεῖον — Αἰγόκερον δηλοῖ σεισμόν. — Cf. *Catal.*, VIII, 3, p 198, 12 sqq.

Ἔτι ἰστέον ὅτι τὰ τοῦ ὕδατος ζῴδια — ἐστὶ τὸ λαληθέν. — Achmetis? Cf. cod. Par. 61, f. 47^{v}; It. 19, f. 15; Vind. 4, f. 138.

Περὶ τοῦ θ^{ου} οὐρανοῦ τοῦ λεγομένου ἀνάστρου (Ἔστι δὲ καὶ — καὶ οὕτως ἐστί). — Ed. *Catal.*, VIII, 3, p. 197. Cf. Kunze, *Hermes*, XXXIV, 1899, p. 360, n. XXIII. V. infra cod. 91, f. 217^{v}.

F. 298^{v}. Περὶ θανάτου βασιλέως (Γνωστὸν ἔστω καὶ — ἀκριβῶς εὑρήσεις τἀληθές). — Cf. codd. Par. 61, f. 49; It. 19, f. 15^{v}.

Περὶ ὄμβρου καὶ ἀνουμβρίας [*sic*] ἐν ὅλῳ τῷ χρόνῳ (Χρὴ γινώσκειν ὅτι — ἐν τοῖς ὕδασι). — Cf. codd. Par. 59, f. 90^{v}; It. 19, f. 15^{v}.

Περὶ τοῦ πῶς δεῖ εὑρίσκειν τὸ βασιλεύων [*sic*] ζώδιων [o manu post.] κατ' ἑτοὺς [*sic*] (Γίνωσκε ὅτι τὰ <ιβʹ> ζῴδια — ἐκεῖνον βασιλεύει Παρθένος). Sequuntur numeri. — Cf. codd. It. 5, f. 83^{v}; 19, f. 15^{v}.

F. 299. Περὶ τὴν διάγνωσιν τῶ<ν> 12 ζῳδίων κατ' ἔτος (♈ Κριὸς ἥμερος εἰρηνοποιὸς τοὺς ἐγειρομένους — καὶ προβάτων ἀπόλια [l. ἀπώλεια]). — Arabi citantur. Cf. cod. It. 5, f. 84^{v} (?).

F. 299^{v}. Ὁ ξιφίας ταύτην τὴν τάξιν — τῷ κόσμῳ σημαίνει.

Περὶ τῶν κύκλων τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς Σελή<νη>ς καὶ τῶν ζῳδίων (<Ο>ἱ κύκλοι τοῦ Ἡλίου — ἀρχίζει ἀπὸ τὸν Κριόν).

F. 300. Περὶ τῶν κλημάτων [*sic*] τῆς γῆς (α^{ον} κλῆμα ἐστὶν — ζʹ ἡ Σκυθία).

Περὶ τῶν ἀγαθῶν ζῳδίων καὶ κακῶν καὶ μεσαίων (Τὰ ἀγαθὰ εʹ — ♎ καὶ Τοξότης ♐).

Δεῖ γινώσκειν ὅτι ἡ γῆ κατὰ Ἰουδαίους λέγεται Ἀδὰμ — ἀπὸ Ἀδὰμ [ἀν supra vers.] Ἀδὰμ λέγεται.

Τοξότης κατὰ τὴν ια' τοῦ Νοεμβρίου — [F. 300] ἐν τῷ Αἰγοκέρῳ.

91. Cod. Paris. gr. 2830. — Chartac.; cm. 20,5 × 15,2; ff. 285; ex compluribus codicibus confectus, saec. XVI plus decem manibus exaratis, quarum una (ff. 240-285) ante annum 1535 scripsisse videtur (v. f. 285ᵛ manu posteriore : ἔτους ,ζμγ' ἰνδικτιῶνος η' etc.). — Olim Fontebladensis (v. Omont, *Catal. des mss. grecs de Fontainebleau*, p. 22, n. 60), postea Regius DLXIV, 604, 3327. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 46; Demetrii et Libanii *qui feruntur* τυποὶ ἐπιστολικοί, ed. Weichert, 1910, p. LXV.

F. 217. Figura, qua lunae articuli illustrantur.
Κρόνος ♄ μόλιβδος — Σελήνη ☾ ἄργυρος. — V. supra cod. 77, f. 280.

F. 217ᵛ. Ὀφιόμορφος ἀστὴρ ὁ κατοικῶν ἐν τῇ θῃ ζώνῃ τοῦ οὐρανοῦ.
Figura. Χαρακτὴρ τοῦ θου οὐρανοῦ λεγομένου ἀνάστρου. V. supra cod. 90, f. 298 (Περὶ τοῦ θου etc.).
Manu posteriore. Ὁ ἥλιος ἀναδυόμενος καὶ ἡ Σελήνη μέγας φαίνεται — καὶ κατὰ κάθετον.

92. Cod. Paris. gr. 2847. — Chartaceus, cm. 23 × 17, ff. 196, saec. XVII una eademque manu exaratus. — Ex bibliotheca archiepiscopi Le Tellier (n. 97), postea Regius 3399. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p, 49.

F. 169. Ἐπιστολὴ Πετοσίρεως φιλοσόφου πρὸς τὸν Νεχεψὼ βασιλέα (Περὶ τῶν κατακλινομένων ἐν ἀρρωστίαις — ὄργανον ὑπέργειον ἀστρονομικόν. — Ed. *Catal.*, IV, p. 120.

F. 170. Ἑτέρα ψῆφος περὶ διαγνώσεως ἀρρώστων ἢ [l. εἰ] ἀναστήσονται ἢ τεθνήξονται καὶ ποίαν ἡμέραν τελευτῶσιν οἱ εὑρισκόμενοι εἰς τὸ τοῦ θανάτου λαχμόν (Ἐὰν ἐν κυριακῇ ἢ τετράδι — ἡ πέμπτη Διός). — Cf. cod. It. 13, f. 263.

F. 170ᵛ. Ψῆφος διαγνωστικὴ ζωῆς καὶ θανάτου (Μάθε πότε κατεκλίθη — σκόπος ὑπὲρ γῆν). — Cf. ibidem. Opusculum anno 1542 scriptum est (f. 171 : ἡμέρα τετάρτη εἰκοστὴ δὲ τετάρτη τοῦ Ἀπριλίου μηνὸς τῆς [*sic*] ,ϛν' ἔτους). Initium cum Ps. Pythagorae capitulo 12 a Paulo Tannery (*Notices et extraits*, XXXI, 2, 1886, p. 259) edito consentit.
F. 171 in ima pagina, figura. F. 171ᵛ, figura. F. 172, figurae duae. F. 172ᵛ, figurae duae. — Cf. ibidem.

93. Cod. Paris. gr. 2892. — Chartaceus; cm. 15 × 10,5: ff. 160; saec. XVI totus una eademque manu scriptus, praeter ff. 1-2ʳ, quae manui posteriori eiusdem saec., et ff. 157ʳ (magna ex parte), f. 157ᵛ + f. 160 alii manui posteriori eiusdem saec. tribuenda sunt. — Olim Fontebladensis (v. Omont, *Catal. des mss. grecs de Fontainebleau*, p. 14, n. 33), postea Regius MDLI, 1685, 3435. — Cf Omont, *Inventaire*, III, p. 55.

F. 1. Τοῦ Πυθαγόρ[ου] (<Π>ολλὰ καταμαθὼν καὶ — καὶ ὁ γηρεύων [*sic*]). —Haec epistulae Pythagorae ad Telaugem forma in compluribus locis a textu discedit quem Tannery (*Notices et extraits*, XXXI, 2, 1886, p. 248) edidit.

F. 2. Ἡ πληνθὶς [*sic*] τῶν ἐννεάδων. Tabula, – Cf. Tannery, *op. cit.*, p. 251.

94. Cod. Paris. gr. 2980. — Chartaceus, cm. 20,5 × 14, ff. 37; ff. 4-10 saec. XIV, ff. 3 + 11-29 + 34 saec. XV, ff. 30-33^r + f. 33^v partim tantum alia manu saec. XV, ff. 35-37 alia manu saec. XV scripta sunt. — Olim Colberti (n. 4929; v. f. 1), deinde Regius 3265, 5. — Cf. Omont, *Inventaire*, III p. 78.

F. 33^v. Περὶ τοῦ εὑρίσκειν εἰ ζήσεται ὁ ἄρρωστος ἢ τεθνήξεται (Ψήφισον τὸ ὄνομα τοῦ ἀρρώστου — [F. 33^v] ἔζησεν ἡ κάμνουσα) cum tabula. — Ps.-Pythagorae. Aliquantulum differt a capitulis, quae Tannery (*Notices et extraits*, XXXI, 2, 1886, p. 257 c. 6, p. 258 c. 11, p. 259, c. 12) edidit. Vide quae ad cod. 44, ff. 333, 335 adnotavi.

F. 34^v. Manu posteriore. Πάνυ μοι δοκεῖ γελοίως ἀποφήνασθαι ὁ τῷ παρόντι φύλλῳ [f. 35] ἐπιγράψας εἰσαγωγὴ συντετμημένη εἰς πᾶσαν τὴν ἀστρονομίαν — ὡς ἔτυχεν ἦν ἀρυσάμενος.

F. 35. Alia manu. Εἰσαγωγὴ συντετμημένως ἐκτεθεῖσα καὶ δι' ὀλιγογραφίας εἰσάγουσα καὶ ὁδηγοῦσα τὸν βουλόμενον εἰς πᾶσαν σχεδὸν τὴν τῆς ἀστρονομίας ὑπόθεσιν καὶ αὐτῆς δὲ μικρὸν τῆς ἀστρολογίας ἁπτομένη (Ὑπὸ τὴν οὐρανίαν σφαῖραν διάφοροι κύκλοι εἰσὶ — διὰ τοῦ παρόντος κανόνος ὑποδεικνύονται). Tabula. Achmetis. — Cf. codd. Ven. 5, f. 202; Rom. 2, ff. 158, 182; Par. 45, f. 69.

95. Cod. Paris. gr. 2992. — Chartaceus, cm. 20,5 × 14, ff. 4-376, saec. XV a Cesare Stratego exaratus (v. Vogel-Gardthausen, *Die griechischen Schreiber*, p. 224), praeter ff. 374^v-376^r quae manu posteriore eiusdem saeculi scripta sunt. — Olim Arsenii Monembasiae (v. f. 1^c in summa pagina, postea τοῦ Κορινθίου (v. ibid.) fuit, ad Venetiam transvectus est (v. f. 1^b verso in summa pagina ἐν βενετίᾳ). Nicolai « graeci » fuit (v. f. 1^c in ima pagina), a Io. Huraultio [*sic*] Boistallerio emptus est (v. ibid.); denique Regius MMXLII, 2259, 3824. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 82.

F. 369. Ἰστέον ὅτι ὁ ἐνιαυτὸς διαιρεῖται εἰς δ' καιρούς, εἰς ἔαρ τε καὶ θέρος — ἡ Σελήνης ἡμέρα. — Athenaei. Cf. supra cod. 73, f. 209.

F. 370^v. Εἴδησις δὲ καὶ τῶν ζῳδίων. περὶ Σελήνης (Κριός. Μηνὶ Μαρτίῳ α' — κη' καὶ κθ' Ὑδροχόος). — Cf. ibid., f. 210.

F. 372. Ὄργανον προγνωστικὸν βιωφελὲς χρήσιμον ἐξ Αἰγυπτι<α>-

κῆς βίβλου ἠκριβωμένον ἀντιγραφέν (Σκεπτέον δὲ οὕτως — ὁ μικρὸς θάνατος). — Petosiridis. Cf. ibid., f. 211.

F. 373. Ἰδοὺ καὶ τὸ κανόνιον. Tabula. — Cf. ibid., f. 211v.
Ἑτέρα διάγνωσις Ἔσδρα τοῦ προφήτου περὶ ἀρρώστων (Εἰς τὴν πρώτην — [F. 373v] λα', ἀσθενεῖ ἡμέρας ιη' καὶ ὑγιαίνει). — Cf. ibidem.

96. Cod. Paris. gr. 3035. — Chartaceus, cm. 15,5 × 10,5; ff. 237; saec. XIV variis manibus scriptus, praeter ff. 207v-208r, quae saec. XV sunt. — Ex bibliotheca Stephani Baluze (n. 894); Regius 3281, 2. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 96.

F. 188 incipit in medio enuntiato : ὑγιαίνει. ὁ ἐπιορκήσας κινδυνεύει· τὸ κλαπὲν εὑρεθήσεται... Ἡμέρα ἕκτη τῆς Σελήνης. Νευρὼθ ἐγεννήθη ἡμέρα καλὴ κυνηγᾶν — μετὰ ἡμερῶν ἀποβήσεται. — Ed. forma pleniore *Catal.*, III, p. 32. Cf. quae ad cod. 39, f. 650v adnotavi.

F. 192. Ψῆφος πῶς δεῖ εὑρίσκειν τὴν ἡμέραν τῆς Σελήνης ὁπότε καὶ βούλει (Εὑρὲ ἀρχὴν τὸν — ἡμέραι τῆς σελίνης [*sic*]).
Εἰσὶν αἱ ἡμέραι ὅλαι — λα', Αὔγουστος λα'.
Ἕτερος ψῆφος τῆς αὐτῆς Σελήνης (Οὗτοι εἰσὶν οἱ κατ' ἔτος — τῆς α' ἰνδικτιῶνος). — Pro exemplo scriptor anno ,ϛψϥϛ' [1288] utitur.

F. 193. <Περὶ> τῶν ἐπακτῶν τῆς Σελήνης ἐκ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ (Χρὴ γινώσκειν ὅτι τελεία ἐκτίσθη — τῶν ια' ἡμερῶν).]— Cf. cod. Ital. 4, f. 2.

F. 194. Εἰ τέλεις εὑρεῖν τὸν κύκλον τῆς Σελήνης... [F. 194v in marg. Πῶς δεῖ εὑρίσκειν τὴν ἡμέραν τοῦ νομικοῦ φάσκα] — εἰ θέλεις εὑρεῖν καὶ τὴν τεσσαρακοστήν. F. 195v desinit in medio enuntiato.

F. 196. Opusculum geomanticum in medio enuntiatio incipit : χαρὰν καὶ εὐθυνίαν [l. -θη-] καὶ αὔξησιν ... τὸ ιϛ' σχῆμα ∴ : καὶ καλεῖται οὐρὰ — ἐρώτησιν ἐναντίον ἐστί.
Figura geometrica.

F. 196v. Πῶς δεῖ εὑρίσκειν τὴν ἔνδικτον τὸν κύκλον τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς Σελήνης (Εἰ βούλει εὑρεῖν — ἔστιν ἡ ἔνδικτος).

97. Cod. Paris. gr. 3084. — Chartaceus, cm. 19 × 13, ff. 60, saec. XVII manu Emerici Bigot scriptus. — Ex bibliotheca Emerici Bigot. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 105; Wünsch. *Byzantinische Zeitschrift*, V, 1896, p. 414.

F. 3. Ἐκ τῶν Ἰωάννου τοῦ Φιλαδελφέως (Ὄρθως ἄρα οἱ τὰ μυθικὰ — δημιουργικὸς [*sic*] ἀριθμὸς ὀνομάζεται). — Excerpta ex Ioannis Lydi libro *de mensibus* (ed. Wünsch, 1898); cf. Wünsch, *Byzantinische Zeitschrift*, *l. c.*

Ff. 45v-48r vacant.

F. 49. Περὶ ἐπιτελλόντων καὶ δυόντων ἀστέρων καὶ ἐφημερίδων καλουμένων καὶ ἐν ταῖς ἀνατολαῖς καὶ δύσεσιν αὐτῶν ποιούντων ἀνέμους, ταραχὰς καὶ βίας θαλάσσης, ὄμβρους τε καὶ εὐδίας καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα. γίνονται δὲ ταῦτα ἐκ τῶν φαινομένων ἀστέρων. Ἐφήμερος τοῦ παντὸς ἐνιαυτοῦ σημείωσις ἐπὶ ἀνατολῶν τε καὶ δυσμῶν τῶν ἐν οὐρανῷ φαινομένων ἐκ τῶν Κλαυδίου τοῦ Θούσκου καθ' ἑρμήνειαν πρὸς λέξιν (Ἰαννουάριος. α'. ὁ Ἥλιος — καὶ πολὺς ὁ βορρᾶς) [Variae lectiones f. 48v, 49v ss. notantur]. = Ioannis Lydi *De ostentis*, ed. Wachsmuth², p. 117, 5-p. 155, 10. Cf. ibid., p. xix.

98. Cod. Paris. Coislin. 92. — Chartaceus, cm. 29,5 × 19, ff. 172; ff. 5-140r una vel potius duabus manibus saec. XV ineuntis, ff. 140r-151 manu saec. XVI, ff. 152-172 manu saec. XV scripta sunt; f. 137v autem quo tantum astrologica praebentur saec. XVI manu Occidentalis cuiusdam librarii scriptum est. — Olim (ff. 5-151 quidem) ut videtur presbyteri Νικολάου Βερ... Cretensis (v. f. 151v : οἱ φίλοι μου τοῦ χωρίου Σφακίου ἀπὸ τῆς νήσου τῆς Κρήτης...), deinde cancellarii Seguier (n. 82). — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 130.

F. 137. Figura qua menses, dierum numerus cuiusdam mensis, duodecim signa, indoles eorum etc. illustrantur.

99. Cod. Paris. Suppl. gr. 20. — Chartaceus, cm. 16 × 11 usque ad 29 × 19, ff. 296, saec. XVII manu Ismaelis Bouillaud scriptus. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 204.

Inter codices quos Ismael Bouillaud breve descripsit vel ex quibus capitula excerpsit, hi in codicum astrologorum numero sunt : Parisini 1043 [Regius 2215] = cod. 30, f. 156 codicis Imaelis Bouillaud ; — 1405 [42] = cod. 31, f. 215v-216 ; — 1630 [1998] = cod. 32, f. 72, 154, 216-216v ; — 2381 [1113] = cod. 45, f. 208 ; — 2411 [8] = cod. 15, f. 197, 199v, 244 ; — 2419 [145] = cod. 4, f. 163-181, 190, 208, 216v ; — 2424 [559] = cod. 9, f. 182, 186, 191, 192, 195, 196 ; — 2425 [1306] = cod. 82, f. 185v, 203-206 ; — 2490 [959] = cod. 20, f. 207 ; — 2506 [1015] = cod. 10, f. 198, 200 ; — 2509 [1904] = cod. 87, f. 199 ; — 2841 [2051] = cod. 22, f. 209-215.

Praeter hos Parisinos codicem Mediceum Laurentianum (ut videtur collatis f. 101 : « *XXXII Pluteus* » et f. 129 : « *In cod. Vergetii ms. Biblioth. Medicaeae* », excussit, ex quo f. 118-118v themata duo principum [1], f. 120v thema aliud descripsit :

[1] Eadem themata inveniuntur in codice Florentino 10 (Plut. 28, cod. 16), f. 24v-25v (cf. Bandini, *Catal.*, t. II, p. 32) ex quo, ut videtur, Bullialdus ea descripsit.

F. 118. Thema astrologicum, quo inscriptum est : Θέμα γεγονὸς ἐπὶ τῇ ἀναγορεύσει κυρίου Μανουὴλ τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου ἔτους ,ϛωπβ′ μηνὶ Σεπτεβρίῳ κεη ἐπ' αὐτῆς τῆς μεσημβρίας. *Anno Christi 1373.*

F. 118v. Thema astrologicum aliud quo inscriptum est : Μηνὶ Αὐγούστου ιβ′, ὥρα γ′ ἥμισυ τῆς ἡμέρας ἀπὸ ἀνατολῆς Ἡλίου τοῦ ,ϛωπδ′ ἔτους εἴσοδος εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν τοῦ βασιλέως κυρίου Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου καὶ κατασκευὴ τῆς βασιλείας. *Fuit annus Christi 1375.*

F. 120v. *In eodem codice*... [f. 121v] Post thema astrologicum : *Ex hoc themate praedicit fore 25 imperatores* etc.

Agmen claudunt ff. 217-217v Τοῦ Θεοφίλου περὶ κοσμικῶν καταρχῶν opusculum ex nescio quo codice excerptum, ff. 218-222 *Quaestiones astrologicae,* cuius dissertationis adumbratio ff. 224-229 locum obtinet.

100. Cod. Paris. Suppl. gr. 109. — Chartaceus, cm. 21,5 × 15,5, ff. 268, saec. XVI. — Cf. Omont, *Inventaire,* III, p. 217 ; Oppien, *La Chasse,* ed. P. Boudreaux, 1908, p. 19.

F. 155. Ἀρχὴ σὺν θεῷ βίβλου τῆς τυρίδος (α′ ἡμέρα σαββάτω [*sic*], α′ Κρόνος, ιϛ′ Ζεύς. β′ ἡμέρα κυριακοῦ, β′ Ζεύς — [F. 156v] η′ Ζεύς, ηκδ′ [*sic*] Ἥλιος, ιε′ Ἀφροδίτη).

101. Cod. Paris. Suppl. gr. 132. — Chartaceus, cm. 17 × 11, ff. 92, anno 1564 ab Angelo Vergecio scriptus (f. 92v, γέγραπται τὸ παρὸν βιβλίον ἐν λουτεκία τῶν παρησίων ἐν μηνὶ πυανεψιῶνι ἔτους ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως ,αου φου ξδου ἡδονῆς τε καὶ τέρψεως ἕνεκα τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου τε <καὶ> εὐπατρίδος ἐρρίκου μεμμονίου... χειρὶ ἀγγέλου βερκίου [*sic*] τοῦ κρητός... ; cf. Vogel-Gardthausen, *Die Griechischen Schreiber,* p. 2 s.). — Cf. Omont, *Inventaire,* III, p. 220.

F. 85. Post duo versus politicos XII syllabarum (Λίθων ἔμαθες τῶν καλῶν τὰς δυνάμεις, καὶ τῶν βοτανῶν τῶν γέ σε χρὴ εἰδέναι), et post indicem (Χαμαίμηλον - ἐρύσιμον), poema cum prosaïca interpretatione sequitur : Περὶ χαμαιμήλου. Τούς γε πυρέσσοντας - [F. 92] φάρμακα καὶ βασκανίας. καὶ τὰ ἑξῆς. τὰ δὲ λοιπὰ τῶν τριῶν κεφαλαίων λείπει). — Ed. Sillig (Macer Floridus, *De viribus herbarum,* ed. Choulant, 1832, p. 200-210, 212-215); F. S. Lehrs, *Oppiani et Nicandri quae supersunt* etc. (Poetae buc. et did. ed. Didot, 1851), p. 169-173 (cap. ιγ′, v. 190).

102. Cod. Paris. Suppl. gr. 223. — Chartaceus; cm. 19,5 × 14 ; ff. 4 + 64 ; ff. E + 1-42 eadem manu saec. XVI ; ff. A, ff. B-D, ff. 43-57, ff. 58-64 aliis manibus

saec. XVI scripta sunt. — Ex bibliotheca S. Germani a pratis (n. 885.3; v. f. B in ima pagina). — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 235.

F. B. Διήγησις περὶ τῶν μονωγραμμά[των...] τῶν ιϛ′ [σ]χ[η]μά[των]... [Litterae magna quidem ex parte compaginatoris cultro abscissae sunt] (Λαβὸν το ἅγιον [*sic*] — εἰ δὲ περὶ... [folium abscissum est] τιον μετατρέπει). — Cf. quae ad cod. 30, f. 73ᵛ adnotavi.

F. 41. Opusculum geomanticum in medio enuntiatio incipit. σου οἰκε πολλὰ ἐκεῖνος ἐφέκελται [*sic*] στρατεύματα... [In marg. συνομυλία [*sic*]. ☿ ♄ ⁞⁞ ῥαφεγγής]. ὥρα α′ τῆς δ′ καλῆται [*sic*] ἡ μύρα αὕτη παρὰ τῶν βαρβάρων ἐλεγξεμᾶά καὶ παρὰ Ἀράμβων [*sic*] γεμά, οἱ δὲ Ἕλληναις [*sic*] σύναξιν καὶ λαόν, οἱ δὲ Ῥωμαῖοι κονγρέγατζίω καὶ ἀλγενὰ καὶ κολέκτζεου. Καὶ τὸ μὲν κάστρον — ὥρα α′ τῆς ϛ′... ὅπου ἐὰν ἀπέλθῃ. Desinit in medio enuntiatio.

103. Cod. Paris. Suppl. gr. 257. — Membranaceus; cm. 27 × 19,5; ff. 100. saec. XI. — Ex bibliothecis Nicolai Maurocordati, Constantini Slutzaris (Curucismae prope Constantinopolim), Gabrielis Augusti de Choiseul-Gouffier (ex quo *Caseolinus* codex ille etiam nunc dicitur). — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 239; Wachsmuth, Lydi, *De ostentis*², p. IX; Wünsch, Lydi, *De mensibus*, p. VI et Lydi, *De magistratibus*, p. XIII.

F. 1. Initio mutilum. τουτὶ πράττειν ἐπαγγειλάμενοι — Φαζανία, Νασαμῶν [*sic*], Γαραμαντική. = Lydi, *De ostentis*, ed. Wachsmuth², p. 5, 20-160, 6.
Sequuntur f. 36 liber *de magistratibus*, f. 99 ex libro *de mensibus* fragmenta.

104. Cod. Paris. Suppl. gr. 292. — Chartaceus; cm. 32 × 21; ff. 593; saec. XVII, partim annis 1655 et 1656 (v. f. 181), manu Ismaelis Bouillaud praeter ff. 539-540 scriptus. — Cf Omont, *Inventaire*, III, p. 244.

Ff. 120-134ᵛ, 423-423ᵛ Ismael Bouillaud opuscula in codice Parisino 2424 [Regio 559] = cod. 9 servata exscripsit; f. 429-434 Artemidori *Oneirocritica* excerpsit et commentatus est.

105. Cod. Paris. Suppl. gr. 338. — Chartaceus, cm. 28 × 21, ff. 186, saec. XIV totus una eademque manu scriptus praeter ff. 184 (saec. XV), 185ʳ (saec. XVI), 185ᵛ-186ʳ (saec. XV), 186ᵛ (notulae saec. XVI etc.). — Ex bibliothecis Thomae Linacri, Thomae Clementis (v. f. 1 in summa pagina), ecclesiae Parisinae quae dicitur Notre-Dame. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 250.

F. 184. Manu saec. XV. Λίθος φρυνίτης, οὕτως [*sic*] χρήσιμος — [F. 184ᵛ] αὐθημερὸν ἴαμα ποιήσει. Sequuntur signa magica. — Cf. P. Boudreaux, *Revue de philologie*, XXXIV, 1910, p. 72.

F. 185v. Alia manu saec. XV. Geomantica. ☾ ♂ etc. Τὰ δὲ γράμματα τὰ ζυγὰ εἰσὶ ταῦτα — τ φ ψ.
Εὐαγγελιστίριον [*sic*] ἀρχαῖον καὶ ἀψευδὲς ὅπερ ἀπεκαλύφθη δι᾽ ἀγγέλου Κυρίου. τῶν δέκα ἓξ τούτων σχημάτων ἡ μέθοδος ἐστὶν ἀληθὴς καὶ ἐπενοήθη δι᾽ εὐσεβῶν ἀνθρώπων, ὅπως διὰ τῶν ἁγίων εὐαγγελίων μανθάνωσιν οἱ ἄνθρωποι τοῦ ζητουμένου παντὸς τὴν εὕρεσιν. (Λαβὼν τὸ ἅγιον — [F. 186] τιμῆς καὶ ἐξουσίας). — V. supra, cod. 79, f. 81.

106. Cod. Paris. Suppl. gr. 387. — Chartaceus, cm. 22 × 14, ff. 219, saec. XIV variis manibus scriptus (ff. 1-2r calendarium in annos ,ϛωιϛ' [1308]-,ϛϡϙθ' [1491] servatur). — Ex bibliotheca Modenensis. — Cf. Omont. *Inventaire*, III, p. 254.

Inter opuscula astronomica et arithmetica quibus hic codex abundat, haec tantum, quae propius ad rem nostram spectant, recensui :

F. 2v. Περὶ τοῦ διακρίναι ὄνειρον εἴτε ἀληθής ἐστι εἴτε καὶ μη (Κράτησον τὴν ἡμέραν — τοῦ θεαθέντος ὀνείρου). — V. supra cod. 89, f. 26v.

F. 5. Περὶ οὐρανοῦ (Οὐρανός ἐστιν περιοχὴ ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων — (f. 6v) τὸν ποιητὴν ὡς ἀριστοτέχνη δοξάζομεν).

F. 142v. Sine titulo (Σελήνην καὶ ἀστέρας ἃ σὺ ἐθεμελίωσας ἀπὸ κοινοῦ — (f. 147) ἀλλὰ λογικῶς ἔστω τὸ πόρισμα).

F. 150. Alia manu (Tabulas et opusculum manus posterior delere conata est). Tabula. Cf. *Notices et extraits*, XXXI, 2, 1886, p. 260. — Προγνωστικὴ ἀποτελεστικὴ ψῆφος ἀρρωστούντων (Εἰ θέλεις γνῶναι εἰ τεθνήξεται — τὴν α' [?] καὶ β'). — Cf. *op. cit.*, p. 258, n. 11 ; 259, n. 12. — Sequitur tabula. Cf. *op. cit.*, p. 259.

F. 162. Ἐκ τῶν Ἱππάρχου (Ἄρκτος μεγάλη ἀστέρες κδ' — ἀρκτικὸς καὶ βορείος καὶ ἀειφάνης). Cf. quae adnotavimus ad cod. Paris. 10, f. 126v, cap. τλβ'.

F. 163. Ἀρχὴ τῆς μεγάλης καὶ Ἰνδικῆς ψηφοφορίας. Εἴπωμεν δὲ καὶ περὶ τῶν ψήφων τῆς ἀστρονομίας κ. τ. λ.

F. 181. Εἰ βούλει προειπεῖν γυναικὶ ποδαπὸν γενήσεται ἔμβρυον δι᾽ ἀριθμητικοῦ λόγου ποιεῖ οὕτως — κατὰ τὸν δ' μῆναν (*sic*) καὶ ὄγδοον.

107. Cod. Paris. Suppl. gr. 447. — Chartaceus, cm. 22 × 14, ff. 236 ; saec. XIV quattuor manibus exaratus (1. : ff. 1-21r; 2. : ff. 21v-225r; 3. : ff. 225r-230; 4. : ff. 231-236). — Olim Augerii de Busbecke (in folio quod f. 1 praecedit et in f. 230v : *Augerius de Busbecke comparavit Constantinopoli*) ; Vindobonensis med. gr. n. 2

(Lambecius-Kollarius, VI, p. 193 = cod. 34 Nesselii, III, p. 45). — Cf. Lambecium-Kollarium; Nesselium, *l. c.*; Omont, *Inventaire*, III, p. 262.

Post Galeni in Hippocratis aphorismos commentaria :

F. 223. Τί δήποτε τῆς Σελήνης [☾ supra versum] μειουμένης τὰ φάρμακα προσφέρεσθαι ἐπιτέτραπται. Ἑρμηνεία (Ὅτι κατ' ἐκείνην συνδιατιθεμένων τῶν σωμάτων καὶ συνελαττομένων ληγούσης ἐπιτρέπεται τῶν φαρμάκων ἡ προσαγωγὴ — [F. 223v] ταῖς ἡλιακαῖς ἀκτῖσι περιθαλπομένην).

108. Cod. Paris. Suppl. gr. 501. — Chartaceus, cm. 20 × 14, ff. 19, saec. XVI. — Olim Minoïdis Mynae. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 270; Miller, *Notices et extraits*, XXIII, 2, 1872, p. 1 ss.

F. 1. <Στίχοι συντεθέντες παρὰ τοῦ μακαριωτάτου φιλοσόφου κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου τῇ σεβαστοκρατορίσσῃ κυρᾷ Εἰρήνῃ> (<Ἄ>γε ψυχὴ βασίλισσα — [F. 11] εὐγενεστάτη γυναικῶν ὀλβιοδωροτάτη). — Ed. Miller, *op. cit.*, pp. 8-39.

109. Cod. Paris. Suppl. gr. 574. — Papyraceus; cm. 27,3 × 14,8; ff. 35; saec. IV. — Antea papyrus Anastasi n. 1073. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 278; Miller, *Mélanges de littérature grecque*, p. 437*; Wessely, *Denkschriften der K. Akademie der Wissenschaften zu Wien*, XXXVI, 1888, p. 40.

F. 1v. Σαφφαιος βαελκοτα· νικάτουταρα — αὐτῇ τὰς τιμωρίας. — Magica inter quae [f. 4] Nephotis opusculum Psammeticho regi dicatum. Ed, Wessely, *l. c.*, p. 44-126.

110. Cod. Paris. Suppl. gr. 635. — Chartaceus; cm. 27,5 × 20; ff. 75; constat ex fragmentis quinque codicum (1 : ff. 2-23 saec. XIV; 2 : ff. 25-29 saec. XV; 3 : ff. 31-39 saec. XV; 4 : ff. 41-43 saec. XV; 5 : f. 49 saec. XV), quibus Mynas epistulam saec. XVII (ff. 44-46) et folia a se ipso scripta addidit. — Olim Minoïdis Mynae. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 287.

Ff. 28v-29v in marg. prima manu oneirocritica. [Initio litterae madore evanidae] ... ωρωτα, εἰς πλοῦτον στερεώτερον τῶν ἄλλων κρίνεται, τὰ δὲ ἄλλα εἰς ἐλάττονα. τὰ δὲ ἀπὸ ἐρίου κάστορος... Ἐὰν ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ὅτι ὥρισε τυφθῆναι τινὰ βουνεύροις — [F. 29v in marg. dextr.] τὸ τέλος εἰς τέλος ἐστιν.

F. 38v. Πυθαγόρου μέθοδος (Λέγει Εὔδημος νεανίᾳ θηρατικῷ συντρόφους <ε>ῖναι κύνα καὶ ἄρκτον — Ὅμηρε, κέρδος ἐστίν). — Hoc excerptum ex Aeliani *De natura animalium* (IV, 45) ad Pythagorae methodum nihil pertinet.
Sequitur : Πάρδαλιν ἐκνηπίου θηρατὴρ ἀνὴρ ἡμερώσας — καὶ φίλους ἀρχαίους. — Ex Aeliani *op. cit.*, VI, 2.

F. 39. Circulus cum inscriptionibus : Τριμητὰς σεκουλι + τέτρα

[infra ἀντίνοναι] + γράμματων [sic] [infra ξάξεμ] + ὑπόλλωνος etc.

Dextra parte et infra notulae quattuor manibus posterioribus : Βω... λειομένη etc. — Εὐθύμησις διὰ τὸ βώτανον [sic] etc. — Δη... [versus magna pars evanida] ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει π ρϊϊ / π κ Ἀρσένιος ὁ κορακονδ... etc. — ,αυμη' [1448] μηνὶ Ἰουνίῳ ιε' ὥρᾳ δη ἑορτῆ τοῦ ἁγίου πατρὸς Ἐλισσαίου etc. [F. 39r].

111. Cod. Paris. Suppl. gr. 636. — Chartaceus; cm. 20,5 × 14; ff 143; saec. XVII septem ut videtur manibus scriptus. — Cf. Omont, *Inventaire*, p. 288; Costomiris, *Revue des études grecques*, III, 1890, p. 146; K. Fuchs, *Rheinisches Museum*, XLIX, 1894, p. 532.

Ff. 1r, 1v, 133r, 136v, 140r phylacteria, ff. 107r, 107v, 129v, 130v, 131 formulae partim magicae traduntur.

F. 134. Περὶ τοῦ πότε διάφελβοτομεῖν [l. δεῖ φλεβοτομεῖν] εἰς τὰς ἡμέρας τῆς Σελήνης (Εἰς τὴν πρότην [sic] κακὸν — εἰς τὰς λ' πρόσεχε). — Ioannis Prodromi. Cf. codd. 43, f. 245v; 44, f. 438v.

Διάγνωσις περὶ ἀρ<ρ>ώστων <ε>ἰς ταῖς ἡμέραις [sic] τοῦ μηνὸς (Εἰς τὴν πρότην [sic] — ἀμὴ [intell. ἂν μὴ] ὑγιαίνει). — V. supra cod. 73, f. 211v.

F. 135. Ἕτερον ὅπου του [l. τὸ ; cf. f. 136v] ἐφανέρωσεν ὁ θεὸς τοῦ προφήτου Ἐσδρά (Περὶ τῶν ἐναντίον [sic] — καὶ εἶναι ἐναντίαις [l. -ες] καὶ προσέχε. τέλος τοῦ εἰακόβου [l. Ἰακώβου]). — Cf. Nau, *Revue de l'Orient chrétien*, II (XII), 1907, p. 15. V. cod. 27, f. 277.

F. 136. Τοῦ προφήτου Ἐσδρὰ περὶ τῶν ἡμερῶν τῶν ἐναντίων ἃς ἐφανέρωσεν<ὁ>Κύριος ὁ θεὸς νὰ τὰς ὁμολογῆ τοῦ Κώσμα[sic] — Μάρτιος εἰς δ' η'). — Cf. quae ad cod. 27, f. 277 et 73, f. 212 adnotavi. Eadem fere doctrina in opusculo a Boissonade (*Notices et extraits*, XI, 2, 1827, p. 187 n.) edito tradita est.

Περὶ τῶν ορῶν [sic] καὶ τῶν στοιχείων διὰ τῆς χολῆς καὶ τοῦ αἵματος καὶ τοῦ φλέγματος (Ἡ πρώτιτι [sic] τῆς ἡμέρας — ἀσθενοῦν καὶ τελευτῶσι).

F. 136v. Αἱ ὥραι τις ἐβδωμάδως [sic] εἰς του [l. τὸ] φλεβοτομεῖν (Ταῖς καλαῖς [l. Τὲς καλὲς] μόνον — [F. 136v] ια', ιβ' καλόν).

112. Cod. Paris. Suppl. gr. 652. — Chartaceus; cm. 21,5 × 14,5; ff. 296; saec. XV et XVI sex manibus scriptus (1 : ff. 2-41 saec. XV; 2 : ff. 42-47 + 148r + 168v + 203-296r saec. XVI; 3 : ff. 48-127 + 131-147 saec. XV; 4 : ff. 128-130 saec. XV; 5 : ff. 149-168r saec. XV; 6 : ff. 169-202 saec. XVI). — Olim Mynoïdis Mynae (cf. f. 2 et ιθ' M. Mynas). — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 290.

F. 168v. Tabula qua humani corporis umbrae dimensio per singulos menses horasque exhibetur. Cf. *Catal.*, V, 3, p. 77 (Dionysii); VII, p. 189 (Sexti τοῦ ὡροκράτορος); supra codd. 27, f. 1; 39, f. 663v.

F. 273. Ἰωάννου τοῦ Φιλοπόνου περὶ τῆς τοῦ ἀστρολάβου χρήσεως (Προοίμιον. Τὴν μὲν ἐν — διέστηκεν ἐπὶ θάτερα). — V. supra cod. 80, f. 1.

F. 281. Ἀμμωνίου ἀστρονόμου. Μέθοδος ἣ δεῖ κατασκευάζειν ὡροσκόπον ἤτοι ἀστρόλαβον (Τὸ μὲν ἔξω δοχεῖον — πρὸς βορρᾶν οἱ'). Sequuntur figurae (ff. 284v-285v). — V. ibid., f. 18v. Nicephori Gregorae.

F. 285v. Οὐχ ἁπλῶς καὶ ὡς ἔτυχεν — ἀναλογίαν ὅπερ ἔδει δεῖξαι. — Cf. codd. Mediol. 10, f. 35; 20, f. 191 (?); 27, f. 114.

F. 286. Ματθαίου τοῦ Καμαριώτου (Ὁ μὲν τεχνικὸς — πάντως ἔσται διδάσκαλος).

F. 286v. Περὶ κατασκευῆς κυκλικοῦ ἀστρολάβου (Λαβόντες κύκλους τρεῖς — τοῦ διὰ μέσων πλάτους). — Cf. cod. It. 23, f. 24.

F. 287v. Περὶ χρήσεως τοῦ τοιούτου κυκλικοῦ ἀστρολάβου (Προσήκειν δὲ ἡγησάμεθα — πλανωμένων ἢ μή). — Cf. ibidem.

F. 291. Τοῦ τρισμεγίστου Ἑρμοῦ ἰατρομαθηματικὰ ἐκ τῶν πρὸς Ἄμ<μ>ωνα Αἰγύπτιον (Ἐν τῇ καταβολῇ — ἀνθρώποις οὐδὲν ἐπιγίνεται). — Ed. Ideler, *Physici et medici Graeci minores*, I, p. 387.

F. 295. Περί τινος κλαπέντος (Εἰ ἐστὶν ἡ Σελήνη — Ἑρμοῦ, οὐδέποτε εὑρεθήσεται). — Cf. cod. Ven. 7, f. 207v, cap. τοδ'. <Κ>αλὸν στρατεύειν ἢ ταξειδεύειν — ἀποθανεῖται σὺν αὐτῷ πνιγμονῇ. — Cf. cod. Med. 22, f. 339v.

F. 295v. Περὶ χρονοκρατορίας (Εἰ βούλει γνῶναι — [F. 296] τὸ σισάμιν [l. σησάμιν] πληθυνθήσεται).

F. 295v in marg. Περὶ εὐφορίας καὶ ἀφορίας (Τοῦ ἀέρος τηρηθέντος — ἔσται πανταχοῦ εὐθηνία).

113. Cod. Paris. Suppl. gr. 696. — Chartaceus, cm. 21 × 18, ff. 77, saec. XVIII ante finem anni 1770 (f. 1v, *1770* σεπτεμ. *11*...; f. 76, *1770* ὀτομ. *2*...; f. 77, *1771* μαΐου ς'...) in Russia, ut videtur (cf. ff. 1v, 67r), una eademque manu praeter ff. 5v, 10v, 66v (partim), 68v scriptus. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 302. — Hoc geomantiae corpusculum mendis scatet, quae magna cura exscripsi; emendanda, nisi quid maxime necessarium videretur, notare nolui.

F. 1v. Rationes. *1770* σεπτεμ(βρίου) *11* ἐπίρα etc.
Ex transverso. Poematis versibus quindecim syllabarum confecti versus quattuor. Ἂν αὐτὸς ποῦ μὲ ὁρίζει δὲν 'μπορεῖ νὰ διδαχθῇ etc.

Notulae variae inter quas legitur : Πραγαδὴρ Ἡβὰν Βασιλοβίτζη Γουδοβίτζη ὁποῦ ἐδίοξεν τοὺς Τούρκους.

F. 2. Ἤξευρε ὅτι ὁ α' τύπος καὶ δ' καὶ ζ' καὶ ε' [ι' manu post.] καὶ ιγ' [delet. manu post.] εἶναι κέντρα εἰς τὸν ιδ' — νὰ τὸ πάθει.

F. 2v. Ψαλμὸς 41 : ὃν τρόπο ἐπιποθή, εἶναι ὀφέλιμος εἰς — εἰς τὸ σπήτι της. Sequuntur signa magica.

Ἕτερον περὶ κέρδος πεχνιδήον (Ὅταν θέλης νὰ — εἰς τὸ κεφέχη σου).

Sequuntur litterae et signa magica.

F. 3. Διὰ τριχόν εὔγαζμα (Μὲ τὸ αἷμα — δὲν εὐγένουν πλέον τρῆχαις).

Χάπια τῆς μελεφράντζας .(Διάργιρο δράμ(ια) : 8 — τῆς σαλτζσας).

F. 3v. Tabula geomantica. Dextra parte in summa pagina : Περὶ τῆς τύχης τοῦ πεδίου καὶ τοῦ καθενὸς καὶ ῥιζικοῦ. ὅτι ἀπὸ τοῦ ιβ' οἴκου γύρευε.

F. 4. Τοῦ εὑρεῖν τὴν Σελήνην ἐν τίνει ζωδείω καθ' ἑκάστην εὑρίσκεται. Tabula.

Πρέπει νὰ ἠξεύρομεν πῶς ἡ Σελήνη τὸ κάθε ζῴδιον — σχήματα καθὼς εἴπαμεν.

F. 5v. Manibus recentioribus. Περὶ τοῦ γνῶναι τὸ κεκρυμμένον εἰς χεῖρας aliaeque notulae.

F. 5v maior pars vacat. F. 6 periit.

F. 7. Περὶ τοῦ εὑρὶν τοῦ νοὸς τὴν διάνοιαν (Σκόπισον ἐν τὸ α' οἴκο — τοῦ νοῦ σιμενόμενου).

Παραδίγματος χάριν (Ἔλαχε ἐν τὸ — αὐτὴν τὴν ἔνδιξιν).

Περὶ τοῦ εὑρὶν τὰ ὀνόματα τινός (Ἐὰν θέλεις νὰ — εἰσὶν τὰ σχήματα). Sequitur tabula.

Post σχήματα quattuor : Τὰ δὲ 4 σχύματα δύο σώματα — ὀνόματα τοῦ ἐρωτούντος.

F. 7v. Εἰς τὸν ιδ' οἶκον κίταξε καὶ λέγε. Post σχήματα quinque : Ταῦτα εἰσιν τὰ τοὺς χρόνους — τὰς ὥρας διλούντα.

F. 7v maior pars vacat.

F. 8. Sine titulo (Γράψε τὸν ψαλμὸν — νά τα διασκελήσου. Sequuntur signa magica).

Νὰ καταλάβης ἡ κόρη φθαρμένυ εἶνε ἢ ὄχι (Ἔπαρε Σολομόντος λήθον — δὲν εἶνε κλέγει).

Νὰ μάθης τί κάμνη ἡ γυναίκα σου. (Ἔπαρον ἕναν βαθρακὸν — καὶ σε λέγει). — V. cod. 42, f. 61v.

Εἰς γυναῖκα νὰ μὴν κάμη πεδή (Κοπάνησον τῆς λεύκας — χρόνους δὲν καστρόνησει [l. γαστρων-]).

Ἕτερον. Τοῦ κυπαρησίου etc. — Ἕτερον. Τοῦ ὄνου etc.

F. 8ᵛ. Διὰ νὰ φανῇ κόρη πάρθενος (Σπόρον τοῦ ἀγριολαπέτου etc.). — Ἕτερον. Τὸν λάπετον etc.
Ἡ γηνὴ νὰ μὴν μιχθευθὴ μὲ ἄλλον (Ἔπαρε αἷμα — νὰ εἶναι παρθένος).
Νὰ γνωρήσῃς τί πεδή κάμι ἡ γυναῖκα σου (Ἔπαρε ἕνα ποτήρη — εἶναι ἀρσενιών).
F. 8ᵛ maior pars vacat.

F. 9. Πιον σχημάτων εἶναι καὶ εἰς πιον μέρος. Tabula geomantica.

F. 9ᵛ. Ἰδοὺ καὶ ἄλος τρόπως τῶν τύπον καὶ χαρακτίρον ἔχων τὰς ἡμέρας εὐδομ(άδας) μῆνας καὶ χρό[νους]. Tabula.
Χρεωστεῖς ὅταν κάμης τέλιον — ἐξίγισης τοῦ ἐρωτίματος.

F. 10. Στυχάσου εἰς τὸν ιδ' οἶκον πίος τύπος εἶναι καὶ ἀνίσως εὑρεθῇ ὁ ≗ — ἡμέρα φέρνη 13.

F. 10ᵛ. Tabula geomantica initio imperfecta.

F. 11. Tabula geomantica.

F. 11ᵛ. In infima pagina (folii maiore parte vacua relicta). Περὶ τοῦ γινόσκην τὰς καλὰς καὶ κακὰς ἡμέρας (Παράβλεπε καὶ θεώρη — μεσαίων ζῴδιον μαισέων).

F. 12. Πρέπει νὰ ἰξεύρομεν πία ὀνομάζονται κέντρα καὶ ἀναφοραὶ καὶ πία ἀποκλίματα καὶ τὸν χρόνον αὐτόν (Ὁ δὲ β', ια' — καὶ ὀνομάζονται ἀποκλίματα).
Περὶ τοῦ εὑρὶν τοῦ ρεμλίου τὸ ἐνθύμιον (Πρέπει ὅταν κάμνις — κακὸς κακὰ σιμένει). — V. supra cod. 79, f. 81. Cf. infra f. 17, 66ᵛ, 76ᵛ.

F. 12ᵛ. Περὶ ἀνδρογίνου ἂν πέρνονται ἢ ὄχει (Ψηφισὸν τὸ ὄνομα — ἀνάπαυσιν καὶ εἰρήνη).

F. 13. Ἕτερον (Ὅρα τὸν α' — εἰς αὐτὸν κρίνεται).
Τοῦτα εἰσὶν λευκόχροα — τοῦτα οὐρανόχροα. Sequuntur signa geomantica. — Cf. cod. 45, f. 76ᵛ.
Διὰ νὰ εὕρῃ τινὰς τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὅραν τὸ πότε γίνεται τὸ ἐρώτημα (Χρεωστῇ νὰ εὕρῃ — ἡμέραν ἢ εὐδομάδαν).

F. 14. Ἄλω τοῦ θ' οἴκου (Κείταξε εἰς τὸν — νὰ τὸ πάθῃ).

F. 14ᵛ. Καὶ κατὰ ἄλον τόπον τὰ προτότυπα δ' — σιμμετροῦντε καθὼς ἐδίξαμεν.

F. 15. Ταῦτα ἰσὴ τὰ ὁπία ὀνομάζονται τύποι καὶ χαρακτύρας (♄ signa geom. ἡμέρας 29 — μίνας 6, χρόνον 1 ½).
Ὁπόταν θέλεις νὰ κάμῃς τελείαν τὴν κρίσην — ἐξήγισῃς τοῦ ἐρωτήματος.
[Additum eadem, ut videtur, manu : ἐκ τῶν βαρβάρων].
Ἀπὸ τὸν οἶκον τὸν ιδ' — ὁ δὲ signum geom. ἡμέρας ξ'.

F. 15ᵛ. Τὰ κέντρα κρατῶ μοναχὰ — περισότερον καὶ ἀλιθέστερον.
Περὶ ἀποδιμίας τινός (Κίταξε εἰς τὸν δ' — τὰ βόρια μέρη).

De eadem re. Ἀπὸ τὸν θ′ καὶ γ′ — τὴν ἀποδημίαν καλήν.

F. 16. Εἰς τὸν θ′ καὶ γ′ γεώδεις ζῴδιον τὴ<ν> ἀποδημίαν διὰ ξερεῖς [l. ξερῆς].

Περὶ εἰς τί καταντὰ εἰς τὴν ξενιτείαν ἀνίσως εἰς τὸν θ′ ἧκον εἶναι (Ὁ ≗ ὁ γρηγορα πηγένει — κλέπτας φόβον ἔχει).

F. 16v. Περὶ βασιλέων καὶ αὐθέντων τί συμβένῃ (Στοχάσου εἰς τὸν — καὶ κακὴ μεσότητα).

Περὶ τριγῶνον ἀγαθὸν καὶ κακὸν καὶ μεσαίων (Πρέπει νὰ ἠξεύρομεν — σταθμὸν δὲν ἔχει).

F. 17. Τὰ τρίγωνα εἰς τὸ ρεμλεῖ ἀνίσως — ὁμίος τούτου γίνεται. — V. supra f. 12.

F. 18. Πῶς κάθε τύπος ὁποῦ εὐγένει ἀπὸ τοὺς κατὰ συζυγίαν τύπους δίδει μαρτυρίαν εἰς ἐκείνους ἀπὸ τοὺς ὁπίους ἔγινεν (Ἤγουν ὁ τύπος ὁ θ′ μαρτυρεῖ — τὰ λειπὰ ὁμοίος).

F. 18v. Αὐταὶ εἰσὶν τῆς ἐρωτίσεως αἱ χρύσιμαι ἡμέραι καὶ ὧραι (Σάββατω ἡμερ. τῆς Σελίνης ϛ′, ιγ′ — ὧραι δ′, ιϛ′). — Cf. supra cod. 73, f. 212.

F. 19. Τέχνι τοῦ προφίτου Δανιήλ (Πρέπει νὰ ἠξεύρομεν πῶς κάθε ἐρώτημα — δυστιχείαν τοῦ ἐρωτόντος). Cf. *Catal.*, VII, p. 171 ss.

F. 19v. Ἔχουν ἐδῶ τὰ μονὰ κουκία αὐτοὶ οἱ ἀστέραις etc.

Καὶ πίου σχύματος εἶναι τὸ ἐρώτιμα αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ μάθωμεν γυρεύοντάς το ἀπὸ — ἔφυγεν ποῦ εὑρίσκεται.

Ἀπὸ τοῦ α′ καὶ ιγ′ — λέγαι τὴν ἐνθύμισιν.

Διὰ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὰ μέτρα καὶ τὰ τέλει τοῦ ἐρωτίματος (Ἔπαρε τὸν α′ — εἰπὲς τὸ ἐρότιμα).

F. 20. Τὰ κουκία τοῦ ιε′ οἴκου γράφεται — εἰπὲ τὸ ἐρώτιμα.

Signum geom. τὸ κουκίον τὸ ἀπάνο — κουκίου εἶναι δοκιμασμένον.

Τὰ μονὰ κουκία τοῦ κάτω — τὸ ἐρώτιμα σου.

F. 20v. Χρεωστὴ νὰ μετρᾷ ἀπὸ τὰ ιε′ — εἶναι τὸ ἐρώτιμα.

Περὶ ἐλπίδος τεκνόσεως (Στοχάσου τὸν α′ — θυλικὸς θυλικὸν κάμῃ).

Ἀμὴ ἀνίσως ὁ ἕνας τύπος εἶναι ἀρσενικὸς — παιδὶ εἶναι δύδυμον.

Περὶ τῆς τύχης τοῦ πεδίου καὶ τοῦ ριζικοῦ του βλέπαι — χαρακτηίρας τοὺς ὄπιστεν.

F. 21. [Additum prima, ut videtur, manu: Οἱ τύποι καὶ χαρακτίραις]. Κρόνος. ♄ signa duo geom. κακὴν τύχην — ὀκνιρὸς ἀπολεσμένος ὀλιγοζώητος.

Περὶ εἰς πίαν ὅραν γενάτοε τὸ πεδή (Στοχάσου εἰς τὸν — καὶ τὰ ἑξῆς).

Περὶ νίκης ἐχθρόν (Ἐκ τῶν πρῶτον — ἀπὸ αὐτοὺς γίνεται).

F. 21^v. Περὶ φευγάτου κλέπτου (Μαζοξε τὰ μονὰ — ἀπὸ τὸν τύπον). Νὰ γνωρίσης τὸν κλέπτην καὶ τὸν ἀθῶον (Πέρνοντας τὰ κουκία — ἡπέφθηνος [l. ὑπεύθυνος] ὁ ἄνθρωπος).
Πέρνοντας τὸ ὄνομα τοῦ συκοφάντου — ἔτιος [l. αἴτιος] ὁ ἄνθρωπος.

F. 22. Ἀπὸ τί πρόσωπον ἠμπορῆ νὰ κερδήσι (Ἔπαρε τὰ μονὰ — ἢ ἀπὸ κλεπτιν [l. κλέπτην]).
Περὶ μαντάτου ἀλιθινοὺ εἶναι ἢ ψευτικοῦ (Στόχασον εἰς τὸν — μαντάτο εἶναι ψευτικόν).
Ἄλο (Τὰ μονὰ κουκία — 2, ἀλιθινὸν εἶναι).
Διὰ νὰ γνωρίσης ἀνίνε [l. ἂν εἶναι] θισαυρὸς ἢ ὄχη (Κίταξε τὸν α′ — θυσαυρὸς ἐκεῖ βαίβεα).

F. 22^v. Κρίσης καθολικὴ εἰς καθέκαστον σχῆμα (≗ πρῶτος ὀφίτης ὅταν λάχῃ — καὶ ὁ θεὸς εἶδε τὰ ἄδηλα). — Ex libro Zanatae (de quo cf. cod. Germ. 26, f. 52 sqq. = Par. 60, f. 3^v sqq.) hoc opusculum magnam partem excerptum esse videtur.

F. 29^v. [Manu posteriore?] Κριὸς Μάρτιος, Ταῦρος etc. παιδία — Ἰχθίες Ἰχθιες [? l. Φεβρουάριος] γέροντες.
Σάββατον, Κρόνος, μαύρη χολὴ — Ταῦρος signa geom.
Folii 29^v maior pars, f. 30^r vacant.

F. 30^v. Ταῦτα <ε>ἰσὶν ἀρσενικά· — <ε>ἰσὶν τοῦ πυρός... — Cf. infra, f. 51^v.
Tabula quae cum 1 2 incipit et cum 60 800 desinit signis geom. additis. [Manus posterior numeris litteras α β γ etc. supraposuit].
Alia tabula quae cum α β γ (| – |) incipit et cum χ ψ ω (– | –) desinit. — Cf. infra, f. 62^v.

F. 31. Ἀρχὴ τῶν ἓξ καὶ δέκα σχήματον (Signa geom. ἡ σύναξις ἐὰν καὶ ἐξέλθῃ ἐκ δύο συνάξεον. καλὴ πρὸς — καὶ διὰ τὴν γυναῖκαν του).

F. 51^v. Ταῦτα <ε>ἰσὶν γίεινα [l. γήϊνα]· signa — ταῦτα τοῦ πυρός· signa. — Cf. supra, f. 30^v.
Λόγου ἐν ἀλαγὶ [l. ἐναλλαγὴ] πρὸς τί ἐρωτοῦνται (Χρὴ εἰδέναι ὅτι ἡ — τοῦ δεκάτου οἴκου). — Cf. cod. Germ. 26, f. 57^v.

F. 52. Tabula geomantica.
Περὶ μοιχείας καὶ πορνείας (Ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῷ α′ — μήχευσαι [l. μοιχεῦσαι] τὴν γυναῖκα).

F. 52^v nihil praeter notulas quasdam recentiores praebet.

F. 53. Κανόνιον τοῦ θησαυροῦ τῆς ψαμοὺ [l. ψάμμου]. Incipit: α. ἴπνις λαχνία. ≗ etc. V. infra, f. 55^v. Haec tabula a tabula f. 62 infra descripta differt. — Cf. cod. Germ. 26, f. 54.

F. 53ᵛ. Φανέροσις τῶν ιβ' οἶκον ὅκαθε καὶ τί φανερόνῃ (Ὁ πρῶτος οἶκος καὶ ὁ ιγ' — δυνάμεως τοῦ ἐχθροῦ).

F. 54. Διὰ νὰ εὕρῃς θησαυρὸν ὅπου ἔχεις ὑποψίαν πῶς εἶναι (Σκόπισον ἐν τοῖς οἴκοις — φυγὰς καὶ θρήνους).

F. 55. Τὸ ἀναγινόσκοντι [l. Τῷ ἀναγινώσκοντι] (Ἐπειδὴ τὸ παρὸν βιβλίον εἶναι σπάνεων εἰς τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανοὺς διότι ἡ ἐκλισία μας τὸ ἐμποδίζῃ καὶ δὲν τὸ συγχωρεῖ etc. ἀλλὰ ἡ παροῦσα δὲν εἶναι οὔτε μαγικὴ οὔτε ἄλ<λ>η ἐξωτερικὴ ἀλλὰ μέθοδον [l. -ος] καὶ ἐφεύρεμα τῶν σοφοτάτων Βαβυλωνίων καὶ Περσῶν — ἐλπίδα καὶ προσδοκίας).

F. 55ᵛ. Οἱ οἶκοι τῆς ψάμμου (♑ ♂ ♎. Τὸ πρῶτον σχῆμα ἐστιν ... παρὰ Ῥω[μ]αίοις καλῆται χαρμονή, παρὰ δὲ Ἀρράβων ἰπνισλεγχίαν καὶ παρὰ Περσῶν ἀνθιτολή — καλῶς καὶ ἀποβήσεται). — In multis locis cum Prophetae Chaleth εὐαγγελητηρίῳ consentit, de quo vide cod. 30, f. 73ᵛ.

F. 59ᵛ. Ἰδοῦ συμιώνομεν [l. σημειώνομεν] ταῖς καλλαῖς καὶ ἐναντίας ἡμέρας τῆς Σελήνης — τῇ κη', κθ' καὶ τριακοστῇ διόλης [i. e. δι' ὅλης] τῆς ἡμέρας. — Cf. supra cod. 73, f. 212.

Θέλεις ἠξεύρει ὁ θέλων συμιῶσαι τῇ ψάμμου νὰ εἶναι καθαρὸς — ἄρχιζε νὰ σιμιώνεις. τέλος.

F. 61. Πάτερ παντοκράτωρ θεὲ καὶ κύριε — τὴν ἐπιζητουμένην μοι διάγνωσιν. ἀμήν.

Ἐδῶ φανερόνω τὴν ἡμέρα καὶ ὅρα τοῦ κάθε πλανήτου. (☉. Ὁ Ἥλιος κηριακὴ κυριεύει — καὶ νὰ ἀροστίσῃς ἄνθρωπον).

F. 61ᵛ. Γίνοσκε ὅτι αἱ ἡμέραι τὸν 7 πλανίτον — Ζ' τοῦ Κρόνου.

F. 62. Κανόνιον τοῦ θησαυροῦ τῆς ψάμμου. Tabula. — Non eadem est tabula quae supra f. 53 inseritur.

F. 62ᵛ. Τὸ κανόνιον τοῦ ἁγίου εὐανγγελίου τῆς ψάμμου. Τὰ ο εἶναι ἀρσενι<κὰ> καὶ — εἶναι θυλικὰ etc. — Cf. supra f. 30ᵛ.

Post sedecim σχήματα legitur : ἡ ἄνοθεν εἶναι τὸ κανόνιον τῆς ψάμμου πῶς νὰ τὸ ἀριθμίσῃς.

Ὅταν θέλεις νὰ διπλασιάσῃς — τὸ δυπλασιαζῆς τρίς.

F. 63. Tabula quae cum signis geom. deinde Αἰγόκαιρος, Ἥλιος, Ὑδροχόος. κηριακή. ἔχει τοῦ ἐγόκερου etc. incipit.

F. 63ᵛ. Κανόνιον διὰ νὰ ἠξεύρῃς τὴν κάθε ὥρα τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νύκτες [l. νυκτὸς] πίος πλανίτης κυριεύει. Tabula.

Sinistra parte. Τὰ τῶν ζῳδίων στοιχεῖα εἰσὶ ταῦτα (♈ α καὶ — ♓ μ ω).

F. 64. ἧφος [l. Ψῆφος] Πυθαγόρου τοῦ σοφοῦ (Δοκίμαζε ὁ [l. ὦ] ἄνθρωπε — ἢ ἀποθνήσκῃ ὁμοίος [l. -κει ὁμοίως]). Cf. infra cod. 120.

Ἰδοὺ καὶ ἡ σκάρα καὶ εἰδαῖς. V. f. 65.

F. 65. Ἡ σκάρα καὶ τὸ κανόνι. α καὶ α. ὁ ἐνκαλούμενος νικᾷ etc.

F. 66. Περὶ ἀνδρογοίνου ἂν πέρνονται ἢ οὔ (Ψήφισον τὸ ὄνομα — ἀνάπαυσιν καὶ εἰρήνη).
Folii 66^{r} dimidia pars vacat.

F. 66^{v}. Περὶ τοῦ εὐρὴν τοῦ ρεμλίου τὸ ἐνθύμιον (Πρέπει εἰς ἐκεῖνον — ἐνθύμιον τοῦ ἐροτόντος). — Cf. supra f. 12.
Πρέπει νὰ ἠξεύρομεν - εἶναι τὸ ἐνθίμιον. — Cf. ibidem.
Manu posteriore. Διὰ νὰ προθεσις — καὶ βλ<έ>πις θαῦμα.
Sequuntur signa magica.

F. 67. Prima manu. Ἀρχὴ μανδρίτης [l. Ἀρχιμανδρίτης] Δρεκαλοβίτζης Γρηγόριος ΤζερνεγοριτΖένος.
Ἡ ἐπιγραφεῖ τοῦ Ῥωμαιτζὸχ Φέρτμασέλη (Τῷ ὑψηλοτάτῳ καὶ etc. διοικητῇ τοῦ στρατεύματος τῆς κυρίας τῆς μεγάλης βασιλείας ὅλεις τῆς Ῥωσίας — κυρίῳ κυρίῳ μοι Ῥωμετζοφ).
Folii 67 dimidia pars, quae ut videtur vacabat, excissa est.

F. 68^{v}. Eadem manu posteriore quae notulam f. 66^{v} scripsit. Πρὸς ἀγάπη γηνεκος [l. γυναικός] (Ἔπαρε ἕνα — θελις ηδι [l. θέλεις εἴδῃ] θαῦμα). Sequuntur signa magica.
Eadem manu. Πρὸ τὴ ορα [l. ὥρα] τῆς παρασκεβης [l. -ευῆς].
Sequuntur signa magica.

F. 69. Prima manu. Περὶ ἀνδρογίνου τί τῶν δυὸ προτελευτᾷ (Ψίφισον τὸ ὄνομα — ὁ Ἀδὰμ πρῶτον τελευτᾷ).
Περὶ τοῦ εὐρὶν τοῦ κάθε ἑνὸς ἀνθρώπου τῶ ζῴδιον (Ἀρίθμισον τοῦ ἀνθρώπου — καὶ δὲν σφάλλῃς). — Cf. cod. 57, f. 228, 18°.
Tabula qua signum cuiusque mensis exhibetur.

F. 69^{v} vacat.

F. 70. Διὰ νὰ μαυρῶσεις [l. μαυρώσῃς] σαμούρια γένεια (Λάβε γ´ φοραῖς — καὶ τότε χὴ γίνονται μαῦρα).
Ἕτερον (Λάβε κικίδια καλὰ — ὅρας [l. ὥ-] καὶ γίνωνται).

F. 70. Εἰς τὸ νὰ κάμῃς ξανθαῖς τρίχαις (Λάβε σιδίρου ῥανίσματα — καὶ γίνονται ξανθά).
Εἰς κακοχιμίαν αἵματος (Ῥαβύντι δρα. 5 — τοῦ αἵματος μολευμένου).

F. 71. Μηνοευρέσιων παντοτινὸν καὶ οἱ κύκλοι τοῦ Ἡλίου. Tabula.

F. 71^{v}. Σεληνοδρόμιον παντοτινόν. Tabulae.

F. 75. Tabula solis et lunae cyclos in annos 1770-1818 exhibens.

F. 75^{v}. Tabula geomantica qua cuiusdam σχήματος nomen barbarum signumque exhibetur.
Οἱ πλανίται τοὺς οἴκους ὅπου ὁρίζουν. Tabula geomantica.

F. 76. *1770*. ὀκτομ(βρίου) *2* σημίωσε τὰ ἔξο[δι]α ὁποῦ γίνονται etc.
Sequuntur sumptuariae rationes.

F. 76v. Διὰ νὰ εὕρῃς τὸ ἐνθύμιον ('Απὸ τῶν α' — λέγαι τὸ ἐνθύμιον). — Cf. supra f. 12.
≜ etc. αὐτὰ εἶναι καλὴ ἔξοδος — καλοῦ καὶ κακοῦ.

F. 77. Notulae, computationes variae, e. g. : *1771* μαΐου ϛ' ἐστίχεισεν ὁ Θεοδορος etc.

114. Cod. Paris. Suppl. gr. 754. — Chartaceus. cm. 32 × 22, ff. 313, saec. XVIII et XIX scriptus (1 : ff. 7-206 + 249 + 252-253 + 258 + 288 + 313 saec. XIX (partim 1841 v. f. 37 et 162, 1842 v. f. 8 et 1843 v. f. 12v) manu Minoïdis Mynae; 2 : f. 208 saec. XVIII; 3 : ff. 209-223 saec. XVIII; 4 : ff. 228-248 + 250-251 + 254-257 saec. XVIII; 5 : ff. 261-273 saec. XVIII; 6 : ff. 275-276 anno 1842; 7 : ff. 277-280 saec. XVIII; 8 : ff. 281-286 saec. XVIII; 9 : ff. 289-310 saec. XIX; 10 : f. 310 saec. XVIII). — Olim Minoïdis Mynae. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 307.

Ff. 172-183 describitur cum excerptis a Minoide Myna codex Vatopedinus « in-4° cartaceus [*sic*] » continens Claudii Ptolemaei *Syntaxin mathematicam* cum scholiis [f. 172], Isaaci Argyri Μέθοδον... ἡλιακῶν καὶ σεληνιακῶν κύκλων... [f. 173v] (cf. cod. Par. 21, f. 32), Cleomedis *De motu circulari* [f. 175], Μιχαὴλ νοταρίου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τοῦ Χρυσοκόκκη opusculum, quod inscribitur ἔκδοσις γεγονυῖα εἰς τὸ ἰουδαϊκὸν ἑξαπτέρυγον κατὰ τὸ ,ϛϠμγ' [1435], ἔτος ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ παντός (f. 177v], Is. Argyri opusculum quod Παράδοσις εἰς τοὺς Περσικοὺς προχείρους κανόνας τῆς ἀστρονομίας inscribitur [f. 181]; cf. cod. Par. 21, f. 1 ss.

F. 281. Σύντομος πραγματεία περὶ τῆς κριτικῆς ἀστρολογίας, ἣ δοκεῖ πως χρησιμεύειν εἰς τὰς περὶ νοσημάτων κρίσεις (Κεφάλαιον πρῶτον. Περὶ τοῦ Ζῳδιακοῦ κύκλου καὶ τῆς διαιρέσεως τῶν Ζῳδίων καὶ τῶν κατ' αὐτὰ χρόνων. Καθὸ τὰ ἐν τῷ Ζῳδιακῷ — [F. 286] ἀστρολογούντων ἀκριβῶς διερευνῶνται).

115. Cod. Paris. Suppl. gr. 768-772 + 766. — Chartaceus; cm. 34 × 24; ff. 83; constat ex quinque codicibus vel codicum fragmentis : 1 : ff. 2-25 saec. XV; 2 : ff. 27-50 saec. XV; 3 : ff. 51-77 saec. XVII; 4 : ff. 78-80 saec. XV; 5 : f. 81 epistula saec. XVII; 6 : ff. 82-83 saec. XVI manu, ut videtur, Christophori Auer. — In f. 51 ima parte legitur *Ms Eustathii faent<ianus>* et supra in marg. alia manu *XXXVI*; in f. 82 ima parte, *Ex bibliotheca J. Sambuci Pannoriis 1562*. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 309.

F. 51. 'Ιωάννου τοῦ Καματηροῦ κανικλείου περὶ τῆς οὐρανίας τῶν ἀστέρων διαθέσεως ἐν συνόψει πρὸς βασιλέα τὸν Πορφυρογεννήτη. Ποίημα τοῦ κανικλείου τοῦ Καματηροῦ περὶ Ζῳδιακοῦ κύκλου καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων τῶν ἐν οὐρανῷ ('Εξ οὐρανίων ἀντύγων — βίβλος β' Βαβυλωνίων γράφει. τέλος τῶν στίχων τοῦ κανικλείου). — Ed. Miller, *Notices et extraits*, XXIII, 1872, p. 53-111.

116. Cod. Paris. Suppl. gr. 883. — Chartaceus; cm. 31 × 22; ff. 63; ff. 3-13 anno 1652 P. D. Huetius scripsit, cetera variis manibus eiusdem saec. exarata sunt. — Olim Huetii, postea collegii Claromontani (n. XXXVIII; v. f. 2r et 2v). — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 320.

F. 15. *Ex litteris Clmi Oldenburgii soc. Reg. Angl. Secretarii ad Gottfredum Guilielmum Leibnitium* (*Vectium Valensem quod attinet, scire te velim, Clmum Wallissium, post longam mstorum Seldeniarum evolutionem tandem librum illum invenisse — negotiis esse paratissimum*).

F. 16. Alia manu. [Manu posteriore: *Extrait de la lettre de Mr Bernard Bibliothequaire d'Oxford au P. Quesnel de l'Oratoire. d'Oxford 10 Aoust v. s. 1673*]. *Misi nuper ad doctissimum Huetium specimen Vettii Valentis — probé possunt adimpleri*).

F. 17. *Paris le 21me Juillette 1673. Monsieur. C'est pour vous donner advis que hier au soir ie receu une lettre d'Angleterre dans laquelle estoit inclus 4 feuilles de ms grec de Vettius Valens, que le sieur Gale m'a priér de vous donner — seruitr* Robert Scott. *Libraire de Londres.*

F. 19. Manu cuiusdam Gale, ut ex epistula Roberti Scott videtur. *In Arch. Seldenianis* [de codice Oxoniensi Seldeniano 22 (olim 19) saec. XVI vide Vettii Valentis editionem a Guillelmo Kroll confectam p. x]. Περὶ μεσουρανημάτων. Οὐάλεντος Ἀντιοχέως ἀνθολογιῶν βιβλίον πρῶτον (Μεσουράνημα δὲ ἀπὸ — σκηματογραφίαν [*sic*] ἑκάστου ἀστέρος). = Vettius Valens, ed. Kroll, pp. 22, 28-32, 17 + 53, 1-56, 15.
Ff. 25v-26r vacant.

F. 26v. *Characteres.* ♄ Κρόνος — κ. κλίμα.

F. 27. *In Archivo Seldeniano. A. Curavit hunc librum* etc. [cf. Kroll. *op. cit.*, p. x.]
Notarum explicatio. ♄ Κρόνος — ☊ δαίμων.
F. 27v vacat.

F. 28. Alia manu. Περὶ μεσουρανήματος. Οὐάλεντος Ἀντιοχέως ἀνθολογιῶν βιβλίον πρῶτον. = Vettius Valens, ed. Kroll, p. 22, 28-32, 17 + 53, 1-70, 10.
F. 40 vacat.

F. 40v. Epistula Bernardi Oxoniensis. *Domino Huëtio viro clariss°. Cl. Huëtt. Quaerebam ubi opportunus — varietatem in mss. A l'hostel d'Harcourt etc.*

117. Cod. Paris. Suppl. gr. 920. — Membranaceus, cm. 15 × 12, ff. 22, saec. X exeuntis. — Ex bibliotheca collegii Claromontani societatis Iesu (f. 1 in marg. :

Paraphé au désir de l'arrest du 5 juillet 1763 Mesnil). — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 323.

F. 1. Metrica in medio enuntiato incipiunt : ἔχοντας καὶ δύσκλεᾶ Ἄργος ἱκέσθαι — ἔνδειαν τοῦ ἑνὸς ε̄. τέλος σὺν θεῷ τοῦ κειμένου εὐτυχ(ίᾳ) χρῶ.

Πῶς χρὴ μερίσαι τὰ κδʹ γράμματα εἰς τρία μέρη ἰσόψηφα (ᾱ β̄ γ̄ — ,γϡϙθʹ).

Πῶς χρὴ κατ' οὐθοῦ [?] ἐκφωνῆσθαι [εἶ 1ª m. in marg.] τὰ κδʹ στοιχεῖα εἰς τὸν τῶν ἀριθμῶν (Ἄλφα βῆτα γάμμα — μχνʹ (?) ὁμοῦ ,αʹ). — Cf. cod. 32, f. 101ᵛ.

Ff. 1ᵛ-3ʳ in marg. Χρονογράφιον ἀφ' ἧς ἦλθον οἱ Σαρακ[η]νοὶ ἐν Σικελίᾳ (Ἐν ἔτι ἀπὸ κτίσεως κόσμου ,ϛτλεʹ [827] ἦλθον ἐν τῇ τῶν Καλαβρῶν χώρᾳ). — Ediderunt Cozza-Luzi et Wirth; cf. *Byz. Zeitschr.*, I, p. 353; VI, p. 169 [Serruys].

F. 2. Δεῖ γινώσκην [*sic*] ὅτι ἄρχεται ὁ κύκλος τοῦ Ἡλίου ἀπὸ — εἰς πρῶτον ὑποστρέφει.

Ὁ δὲ τῆς Σελήνης κύκλος — εἰς αʹ ὑποστρέφει.

Ἡ δὲ ἴνδικτος — εἰς αʹ ὑποστρέφει.

Ὁ χρόνος ἔχει ἑβδομάδας — βʹ μυριάδας ϡ.

Τὸ πῶς δεῖ εὑρίσκειν τὰς ἐπακτὰς τοῦ Ἡλίου (Αἱ ἐπακταὶ τοῦ — τὸν πρῶτον ἀναστρέφουσιν).

F. 2ᵛ. Τὸ πῶς γίνεται βίσεκτον (Ὁ ἐνιαυτὸς ἔχει — γίνεται τὸ βίσεκτον).

Σὺν θεῷ ψῆφος δι' οὗ εὑρίσκεται ὁ κύκλος τοῦ Ἡλίου (Γίνωσκε πόσα ἔτη — ἐστὶν τοῦ Ἡλίου).

F. 3. Ἕτερος ψῆφος δι' οὗ εὑρίσκεται ὁ κύκλος τῆς Σελήνης (Ὕφειλε ταῦτα τὰ — κύκλος τῆς Σελήνης).

Ἕτερος ψῆφος δι' οὗ εὑρίσκεται ἴνδικτος (Ὕφειλε ταῦτα τὰ — ιεʹ ἐστὶν ἴνδικτος).

Καὶ ἄλλος (Εἰ δὲ ὀκνῆς [l. ὀκνεῖς] — φλβʹ δηλοῦσιν αὐτήν).

F. 3ᵛ. Ψῆφος δι' οὗ εὑρίσκεται ἡ καθημερινὴ ποσότης τῆς Σελήνης (Γίνωσκε ποῖος κύκλος — λεπτά, ἡμέρα μία).

F. 4ᵛ. Ψῆφος σὺν θεῷ εἰς τὸ εὑρεῖν τὴν ἴνδικτον (Εἰσὶ τὰ ἔτη ἀπὸ κτήσεως [*sic*] κόσμου ἕως τῆς ἐνεστῶσις ιʹ ἰνδίκτου ,ϛυʹ — ἐστὶν ἡ ἴνδικτος).

F. 5. ☉. Ἕτερος ψῆφος εἰς τὸ εὑρεῖν τὸν κύκλον τοῦ Ἡλίου (Ὁ δὲ τοῦ — εἶναι τοῦ Ἡλίου).

Ἕτερος ψῆφος δι' οὗ εὑρίσκεται ὁ κύκλος τῆς Σελήνης (Ἀνέρχεται ὁ κύκλος — κύκλος τῆς Σελήνης). — Nota : ... ἔτους ἑξακισχιλιοστοῦ τετρακοσιοστοῦ ἕως τοῦ ἐνεστῶτος...

F. 5ᵛ. Ἕτερος ψῆφος τοῦ πασχαλίου εὑρίσκεται ἑκάστου ἔτους (Γνωθὶ ποῖος κύκλος — ἀπὸ τῶν κζʹ).

F. 6. Καὶ ἀνάπαλην [*sic*] (Βισέκτου ὄντως [*sic*] ἀπὸ — εὑρίσκεται ἡ ἀποκρέωσις).

F. 6v. Ἔστιν δὲ ὁ ψῆφος τῆς οἱασδηποτοῦν εὑρέσεως τῆς ἑβδομάδος οὕτως· γνῶθη [*sic*] ποῖος κύκλος — οὐκ εὑρίσκεις τὸ ἀσφαλές.

F. 7v. Ἕτερος ψῆφος δι' οὗ εὑρίσκεται ἑκάστη ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος (Ἔχε κατὰ νοῦν — ζ' σάββατόν ἐστιν).

F. 8. Ψῆφος τοῦ εὑρεῖν τὸ νομικὸν πάσχα (Κράτη [*sic*] ἐπὶ χειρῶν σου — αἱ ἐπακταὶ τῆς Σελήνης).

F. 8v. Ἕτερος ψῆφος τοῦ νομικοῦ πάσχα (Γίνωσκε τὰς ἐπακτὰς — τὸ νομικὸν πάσχα).

F. 9. Ἕτερος ψῆφος τοῦ πάσχα (Γνώθη [*sic*] πόσα ἔτι [*sic*] — τὸ νομικὸν πάσχα).

F. 9v. Ἕτερος ψῆφος σύντομος τοῦ πάσχα (Γίνωσκε ἀκριβῶς τὸ — τὸ ἡμέτερον πάσχα).

B̄ ψηφοφόριν [i. e. Δεύτερον ψηφοφόριον] τοῦ πάσχα (Γίνωσκε ὅτι ἐν — ιθ' πάσχα Ἀπριλλίου ιγ').

F. 10v. Περὶ ἐμβολήμου [*sic*] χρόνου (Γίνωσκε ἀπὸ πρώτου — μὴν τῆς Σελήνης).

F. 11. Ψῆφος ἕτερος εἰς τὸ εὑρεῖν τὰς ἐπακτὰς τοῦ Ἡλίου (Ἐὰν θέλεις εὑρεῖν — τὸν δρόμον αὐτῶν). — Citantur Aegyptii et οἱ ἀρχαῖοι σοφισταί.

F. 13. Τὸ πῶς γίνεται βίσεκτον (Τὰ τοῦ κόσμου — μὴν τῆς Σελήνης).

F. 13v. Ἐρώτησις. Διὰ τί κρατεῖ τὸ φέγγος λ' ἡμέρας καὶ ἑβδομάδας τεσσαρις [*sic*] (Ἀπόκρισις τῶν καὶ ἡ Σελήνη τέσσαρεις [*sic*] — καὶ τὸ φέγγος θεός).

F. 14. Καὶ γράφει θεὸς ζῶν. Σὺν θεῷ ψῆφος τὸ εὖ εὑρίσκειν τὴν ἀρχημινίαν [*sic*] ἑκάστου μηνὸς ἐν ποίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑβδομάδος ἐστιν (Γίνωσκε εἰ οὗ θέλεις — ἑβδομάδος γίνωσκε εἶναι).

F. 14v. Ἕτερος ψῆφος εἰς τὸ γνῶναι πώσας [*sic*] ὥρας λάμπει ἡ Σελήνη καὶ εὔθης [*sic*] πότε ἀνέρχεται (Ἀπὸ α' ἕως — ἀριθμοῦ τῆς Σελήνης).

α'. Σὺν θεῷ ψῆφος σύντομος τοῦ νομικοῦ πάσχα (Γίνωσκε ὅτι ἐν — ἐν τῷ Ἀπριλλίῳ).

F. 15v. Χρὴ γινώσκειν τὸ ὅπως ὑφείλονται τὰ ἔτ τη [*sic*] ἀπὸ κτίσεως κόσμου εἰς τὸ εὑρίσκειν τὴν ἴνδικτον καί τοὺς λυποῦς [*sic*] κύκλους — ις' ἥτις ἐστὶν ὁ κύκλος τῆς Σελήνης τοῦ ἐνεστῶτος χρόνου ἴνδικτος ι'.

F. 16. Γίνωσκε δὲ τέσσαρεις ὥρας ἔχει ὁ χρόνος τὰς καὶ καιροὺς λεγομένας (Πρώτη ὥρα ἄρχεται — τῆς δ' ἑβδομάδος). — Aratus citatur.

F. 17. Περὶ ἀνέμων (Γίνωσκε δὲ ὅτι ἄνεμοι εἰσιν τέσσαρεις — λιβόνοτον καὶ εὐράκυλον).
Δεξιὰ ζῴδια εἰσὶ ἕξ ..., ἀριστερὰ δὲ ἕξ — Σκορπίος, Ζυγός, [Δί]δυμ(οι).

F. 17v. Μαρτίου κα΄ ἰσημερία. Ἔχει ἡμέρα ὥρας ιβ΄ καὶ ἡ νὺξ — ...ρον στοιχεῖον τίκτει.

F. 18v. Περὶ το[ῦ? 8 fere litterae deletae] ῶν τίνες ἐξ αὐτῶν [13 fere litterae deletae l. εἰσιν ἄγαθοποι?] ει [*sic*] καὶ τίνες κακοποιοὶ ([8 fere litterae deletae] οι οἱ μὲν οὖν εἰσιν Ζεὺς — εὖ [10 fere litterae deletae] ἀγαθοποιὸς λέγεται [8 fere litterae deletae]).

F. 19. Π[ῦρ], γῆ, ἀήρ, θάλασσα — ἐκ τοῦ ὕδατος Καρκῖνος, Σκορπίος, Ἰχθύς.
Ἄλλη τάξις τῶν ιβ΄ ζῳδίων (α΄. Κριὸς τὸ μέτωπον — ιβ΄. Ἰχθύες οἱ πόδες). — Cf. Bouché-Leclercq, *L'astrologie grecque*, p. 319.

F. 19v. Περὶ αἱρέσεως ἀστέρων (Ὁ μὲν Ἥλιος τὸν περὶ ψυχῆς λόγον σημαίνει — ἦθος καὶ λόγον. τέλος). — Cf. cod. Vind. 10, f. 80.
Εὐχὴ τοῦ ἁγίου Βασιλείου (Δὸς ἡμῖν δέσποτα — τῶν αἰώνων ἀμήν).

F. 20. Προσευχὴ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκεσαρίας [*sic*] τοῦ θαυματουργοῦ καὶ πνευματοδιόκτου πρὸς φυλακτήριον ψυχῆς καὶ σώματος, τουτέστιν πρὸς φαρμακίαν καὶ κατὰ δεσμῶν καὶ φθόνου, ζήλου καὶ πραγίων (*sic*) ἐρεθισμάτων. Κύριε εὐλόγησον. ἀμήν (Ἐπικαλούμεθά σε τὸν θεὸν — Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ ὅπου ἐὰν ἐστὲ ἱερ. τόνε......). — Cf. quae ad cod. 44, f. 435 adnotavi.

118. Cod. Paris. Suppl. gr. 1190. — Chartaceus, cm. 22 × 14,5, ff. 14, saec. XV. — Cf. Omont, *Inventaire*, III, p. 404.

F. 1. Theologica. (Ἄβροχος καιρός, ποταμὸν καταβιβάζει — ὁ πέμπτος λέγει. Χριστὸς ζῇ). — In quibus notandum est : F. 1. Πόσοι οὐρανοὶ εἰσὶν (Εἷς οὐρανός ἐστιν — οὗτος ἐστὶν ὁ οὐρανός). — Καὶ ἐπάνω τοῦ οὐρανοῦ τί ἐστιν (Ὕδωρ καὶ ἐπάνω — ἐπάνω φῶς ἀένναον). — F. 1v. Καὶ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ τί ἐστιν (Ὕδωρ καὶ παρακάτω — καὶ κάτω Τάρταρος). — Καὶ εἰπέ μοι, τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ μονά εἰσιν ἢ ζυγά (Εἴπερ ἦσαν ἄλλα — αὐτὰ μόνα εἰσίν). — F. 2v. Εἰπέ μοι περὶ τοῦ Ἡλίου τὸν δρόμον πῶς ἀνατέλλει ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ δύνει ἐν τῇ δύσει καὶ πάλιν εὑρίσκεται ἐν τῇ ἀνατολῇ (Ἄκουσον περὶ τοῦ — τροχοειδῶς ὥσπερ μῦλος). — F. 3. Καὶ πῶς οὖν οὐ γυρίζει ὁ Ἥλιος καὶ ἡ Σελήνη καὶ τὰ ἄστρα μετὰ τοῦ οὐρανοῦ (<Ἐ>πεὶ οὐκ ἦν — ͵α΄ σπιθαμαὶ ἀνθρωπίναι). — Καὶ ὁ

''Ηλιος πῶς ἀνατέλλει (Δίδωσιν ὁ Χριστὸς — ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ).

F. 3v. Ἐκ τῆς λοιπάδος τῶν σελιδίων τῶν ἡμερῶν (Ἡμέρα ὡρῶν θ' — [F. 4] βλ βλ γϥ).

Ἐπείπερ εἰώθαμεν ψηφοφοροῦντες — νύκτα ταύτην γενήσεται.

F. 4v. Figura. Σφαῖρα δι' ἧς εὑρίσκεται βροντή, χειμών, ὄμβρος καὶ σεισμός. — Cf. supra cod. 83, f. 10.

Σελήνης οὔσης ἐν Κριῷ ... χρὴ ποιεῖν τὰς τῶν αἱμάτων ἀφαιρέσεις — οὐδ' ὅλως ποιεῖν.

F. 5. Πίναξ πρὸς τὸ εὑρεῖν ποῖος ἄνεμος πνεῖ, βροντή, βροχή, χειμών, σεισμός. Sinistra parte : <Τ>ὰ νέφη κινούμενα ἐκ τῶν — σχηματισμὸν τῶν ἀστέρων. — Dextra parte : Ὁ ἀὴρ κινούμενος ὑπὸ τῶν — συσχηματισμοὺς τῶν ἀστέρων. — Figura. — Sinistra parte : Ἡ γῆ κινουμένη ὑπὸ τῶν — ὑπὸ τῆς γῆς. — Dextra parte : Ὁ αἰθὴρ κινούμενος ὑπὸ τῶν — συσχηματισμὸν τῶν ἀστέρων. — Cf. supra cod. 83, f. 11.

F. 5v. De eadem re. Τὸν ἀστέρα τοῦ Ἡλίου τῆς προγενομένης συνόδου ἢ — ὁ κύριος τῆς συζυγίας ἔψυχεν ἀποφαίνου. — Figurae septem.

F. 6. De eadem re. Figura. — Εἰ πρὸς ὄρθρον ἡ πανσέληνος γένοιτο — μέχρι συνόδου τῶν ἀέρων κατάστασιν.

F. 6v. De eadem re. Figura.

F. 7. Ὁρίζοντος καταγραφὴ τοῦ διὰ Βυζαντίου παραλλήλου. Figura. — V. infra f. 14v.

Ὁ τῆς Σελήνης κύκλος δηλοῖ τὸ νομικὸν φάσκα — ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος.

F. 7v. Figura imperfecta. Ἡμεροευρέσιν [*sic*] (''Οταν βουληθῶμεν ἡμέραν εὑρεῖν — τοῦ μηνὸς ἐκείνου). — V. infra f. 8v.

Manu post. : α' Ἀπριλλίου, γ' — ζ' Σεπτέβριος [*sic*].

F. 8. Figura imperfecta sine inscriptione.

F. 8v. Ἡμεροευρέσιν [*sic*]. Tabula. — Cf. cod. 49, f. 2.

In summa pagina : τοῦ ϥδ ἔτους etc.

F. 9. Περὶ μέτρων δηλαδὴ τόπου (Δάκτυλος πρῶτον, εἶτα — πήχεις ,γ', πόδας ,δφ').

Ὁ μικρὸς δάκτυλος λέγεται — ὁ ε' ἀντίχειρ.

Αἱ ἀναδιδόμεναι ὧραι ἀπὸ τοῦ ἀστρολάβου εἰσὶ καιρικαὶ — εἰς ἀνατολὴν ἰόντες.

Τὸ μῆκος τῆς θέσεως τῆς γῆς ἄρχεται ἀπὸ τὰς νήσους τῶν μακάρων — ιϛ' ἕως λ'.

Ἰστέον ὅτι ἡ οἰκουμένη διαιρεῖται εἰς — τοῦ Ῥοδανοῦ στομάτων.

Κράτησον τὸν θεμέλιον τῆς Σελήνης — ἀσώτου καὶ καθεξῆς.

F. 9v. Ἡ γῆ σφαιροειδής ἐστιν ἔχουσα — σταδίων ιβ', πηχῶν τξϛ' (ἥμισυ).

Τὰς ἀπὸ τῆς νουμηνίας τοῦ Θὼθ — ἐπέχει ὁ Ἥλιος.

Τὰς ἐπακτὰς καὶ τὸ — τῆς Σελήνης ἐποχή.

Τὰς ἐπακτὰς καὶ τὸ — ἡ σύνοδος γίνεται.

Τὸ δ' τοῦ ἀπὸ Διοκλητιανοῦ — ἐλάττονα τῶν ζ'.

Διπλασιάσας τὸ πλῆθος τῶν ἀπὸ Θὼθ — ἡμέρα ζ' Κρόνου.

F. 10. Notula: Τοὺς πάντας ἀστέρας εἶναι Ἵππαρχος φησὶν ‚απ' ὅσοι πληροῦσι τὰ ἐν τοῖς Φαινομένοις δρώμενα. — Cf. cod. Rom. 15, f. 208 (Πόσοι etc.); Paris. 10, f. 126v, cap. τλβ'; 106, f. 162.

Ἡ μεσημβρία ἀρχή ἐστι — τῆς κδ' ἡμέρας.

Τῆς γῆς τὸ περίγειον — στάδια μύρια κε' (ἥμισυ).

Περὶ φαύσεως τῆς Σελήνης (Ἡ Σελήνη γεννηθεῖσα — τῶν καιρικῶν εἰς ἰσημερινάς).

F. 10v. Περὶ τῆς καταγραφῆς τῶν ἐφημερίδων (Εἰ χαράττονται ἐφ' — καλά, εἴτε ἐναντία). — Arabi, Persae, Romani nominantur. Cf. cod. Par. 21, f. 90.

F. 11. Περὶ τῆς ἐκβολῆς τῶν ἐποχῶν τῶν ἀστέρων εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐφημερίδων καὶ πρῶτον περὶ τοῦ Ἡλίου (Οὐχ ὅτι ἀσαφῶς — τοῦ Μαρτίου μηνός). — Cf. codd. Flor. 10, f. 266; Par. 21 f. 90v.

Ὅσον κινεῖται ἕκαστος τῶν ἀστέρων τὸ νυχθήμερον (Μετὰ τὴν τῶν — καταγραφὴ αὕτη). — Cf. cod. Flor. 10, f. 266.

F. 12. Περὶ τῶν πρὸς ἀλλήλους σχηματισμῶν τῶν ἀστέρων καὶ τῆς τούτων ὀνομασίας ἐκ τῆς τοῦ Ἡλίου ἐγγύτητός τε καὶ ἀποχῆς (Μετὰ τὴν διδασκαλίαν — τὰ ρπ' τξ'). — Cf. codd. Vind. 1, f. 279, cap. ρλη'; Par. 21, f. 91.

Περὶ ἀριστερῶν καὶ δεξιῶν μερῶν τῶν σχηματισμῶν, ἐν ᾧ καὶ περὶ ἀστέρων δεξίων καὶ ἀριστέρων (Τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου — τούτου σχηματισμὸν οὐδέτερον). — Cf. cod. Par. 21, f. 91v.

F. 12v. Περὶ φάσεων καὶ κρύψεων, στηριγμῶν πρώτων καὶ δευτέρων, ἔτι δὲ καὶ περὶ καυμάτων καὶ ἀκρονύκτων, ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ προχείρου (Ὀνομάζονται οἱ ἀστέρες — τῶν ἄλλων ἀστέρων). Cf. codd. Vind. 1, f. 279v, cap. ρλθ'; Germ. 26, f. 80; Par. 21, f. 92.

F. 13v. Περὶ τοῦ πῶς δεῖ εὑρίσκειν τὴν ὥραν καθ' ἣν οἱ ἀστέρες μετὰ τῆς Σελήνης μοιρικῶς σχηματίζονται (Περὶ τῶν πρὸς — τὴν ῥηθεῖσαν μέθοδον). — Cf. codd. Vind. 1, f. 274v, cap. ρκα'; Germ. 26, f. 75; Par. 21, f. 93v; 60, f. 41v.

F. 14v. Σχόλιον εἰς τὴν καταγραφὴν τοῦ ὁρίζοντος τοῦ διὰ Βυζαντίου παραλλήλου (Ἰστέον ὅτι οἱ — ἥτις ἐστὶ μοῖραι). Desinit in medio enuntiato. — Cf. supra f. 7.

119. Cod. Paris. Suppl. gr. 1292. — Ex fragmentis codicum confectus, partim chartaceis partim membranaceis; cm. 31,5 × 23,5; ff. 17; f. 12 quod unum ad nos pertinet saec. XVI manu Angeli Vergecii scriptum est. — Cf. Omont, *Nouvelles acquisitions du département des mss pendant les années 1900-1910*, 1911, p. LXV.

F. 12. Ἐν πάσῃ καταρχῇ ἐπιτηρητέον τὸν κύριον τοῦ ὡροσκόπου μὴ ἐμπεσεῖν εἰς τὸν η' [οἶκον 1a m. deletum] τόπον μήτε — εἰ δὲ μή, ἀρχεῖον καὶ ταπεινὸν ἔσεται. — Cf. codd. Ven. 7, f. 197; It. 4, f. 60v; Germ. 27, f. 53(?).

Codicibus Bibliothecae Nationalis quos descripsi codex numero 322 signatus in bibliotheca marchionis de Rosanbo addendus est, cuius descriptione ab Henrico Omont (*Inventaire*, III, p. 381) confecta usus sum.

120. Codex 322 [numero 106 in Henrici Omont indice signatus]. — Chartaceus, exiguus, ff. 44, saec. XVI.

F. 14v. Tabula magica : θ' καὶ α', τὸ α' νικᾷ, θ' καὶ δ' etc. — Haec tabula ad Pythagoricam methodum pertinet (cf. enim cod. Rom. 1, f. 328v) de qua vide P. Tannery, *Notices et extraits*, XXXI, 2, p. 231 sqq.; Boll, *Catal.*, VII, p. 21, n. 1; Diels, *Abhandl. Akad. Berlin*, 1906, I, p. 87; 1907, II, p. 64.

121. Duo papyri repertae in sepulcro Thebano a Saltio consule Britannico, anno 1828, nunc in Museo Louvre servatae. — Editae : *Hieroglyphics*, continued by the Royal Society of Literature arranged by Thomas Young. II, Londin. 1828 tab. 52; G. Seyffarth, *Beiträge zur Kenntniss der Literatur des alten Aegyptens*, IV. Lipsiae, 1838, p. 212 ss. (cum commentario); Brunet de Presle, *Notices et extraits des manuscrits*, t. XVIII, 2, p. 235 ss., nos 19, 19*bis*; Lauth, *Berichte Akad. München*, 1875, II, p. 96.

A) Fragmentum de septem planetis, ut videtur; incipiens Ἑπτὰ θε[οί]. | Σκεψάμενος ἀπὸ πολλῶν βίβλων ὡς παρεδόθη | ἡμεῖν ἀπὸ σοφῶν ἀρχαίων, τουτέστι Χαλδαικῶν | καὶ Πετόσιρις, μάλιστα δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς Νεχεὺς ὥσπερ καὶ αὐτοὶ συνίδρυσαν ἀπὸ τοῦ κυρίου ἡμῶν | Ἑρμοῦ καὶ Ἀσκληπίου, ὅ<ς> ἐστιν Ἰμούθου, υἱὸς Ἡφήστου, | κατὰ τὸν δοθέντα μοι χρόνον ἐπὶ α' (ἔτος) Ἀντωνίνου | Καίσαρος τοῦ κυρίου κ. τ. λ.

De hoc prooemio, cf. Riess, *Nechepsonis et Petosiridis fragmenta magica*, fr. 6; 7; 25; Boll, *Studien über Claudius Ptolemaeus*, 1894, p. 236.

B) *Genitura Anubionis.* Inc. : Ἀγαθῇ Τύχῃ. Γένεσις Ἀνουβίωνος α′ Ψ[α]νόνωτος. (Ἔτος) α′ Ἀντωνίνου Καίσαρος τοῦ κυρίου... Des. : Ὁ οἰκοδεσπότης τῆς γενέσεως αὐτοῦ ὁ τῆς Ἀφροδίτης ἀστήρ. Annus est 138 p. C. n.

Aliud apographum eiusdem geniturae est in Museo Britannico (Kenyon, *Greek pap. in the Br. Mus.*, I, 1893, p. 130, cx). Cf. Bouché-Leclercq, *Astrol. gr.*, p. 293, n. 1.

APPENDIX

TESTIMONIA DE ASTROLOGIS ROMANIS

ex codice Parisino Suppl. Gr. 607 A.

Ex hoc codice nitidissimo saec. X excerpta omnigena, quae promiscue sibi congessit lectitando anonymus Byzantinus, edidit Max. Treu a. 1880 (*Progr. 167, Städtisches Gymnasium zu Ohlau*). Inter quae nonnulla scriptor ille collegit de astrologis Romanis (p. 30-32). Quae omnia alibi quoque, vel apud Cassium Dionem vel apud posteriores annalium scriptores fere eisdem verbis inveniuntur. Sed cum Dionis textus genuinus partim deperditus sit et excerptor non ex hodie servatis chronicorum libris sed ex eorum fonte hauserit, nonnulla praebet quae in illis desunt neque omni utilitate caret. Quanti in his aestimandus sit, enucleate monstravit de Boor (*Byzant. Zeitschrift*, II, 1893, p. 209 s.; cf. etiam Lydum, *De mensibus*, ed. Wünsch, p. x). Itaque fragmenta illa hic repetere haud supervacaneum duximus, praesertim cum in scriptiuncula, quae vix repperiri potest, potius abdita sint quam edita.

F. 43. Νιγίδιος Φίγουλος βουλευτὴς ἀστρολόγος ἠρώτησεν Ὀκτάβιον τὸν πατέρα Αὐγούστου ἀνθ' ὅτου βραδὺ προῆλθεν. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο υἱὸν αὐτῷ τετέχθαι· κἀκεῖνος ἀνεβόησεν· « ὦ τί ἐποίησας; δεσπότην ἡμῖν ἐγέννησας. » ὁ δὲ πιστεύσας καὶ ταραχθεὶς ἠβουλήθη ἀνελεῖν αὐτὸν· Νιγίδιος δέ φησι πρὸς αὐτόν· « οὐκ ἰσχύεις, οὐ γὰρ συγκεχώρησαι τοῦτο ποιεῖν ».

F. 44v. Περὶ Θρασύλλου διδασκάλου Τιβερείου τοῦ Αὐγούστου.

Τοσοῦτον ἦν ἠσκημένος τὴν ἀστρονομίαν ὁ Θράσυλλος ὡς ἀγανακτήσαντος κατ' αὐτοῦ ποτε τοῦ Τιβερείου καὶ βουλομένου κατωθῆσαι αὐτὸν τοῦ τείχους ἐν Ῥόδῳ (ἐκεῖ γὰρ διέτριβεν) ἐστύγνασεν ὁ Θράσυλλος καὶ γεγονὼς σύννους ἠρωτήθη ὑπὸ Τιβερίου τὴν αἰτίαν· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο ὡς « αἰσθάνομαι μέγιστον κλιμακτῆρα ἐγγύς μου ὄντα »· θαυμάσας οὖν αὐτὸν ὁ Τιβέρειος εἴασεν αὐτόν.

1-6 Dio, XLV, 1, 5; Cedrenus, I, p. 301, 4 ss. etc. Boissevain ad Dionis locum (t. II, p. 142, 13 ss.). 1 Φίβουλος cod. 2 ἀνθότου cod. 9-14 Dio, LV, 11, 2; Cedrenus, I, p. 344, 1 Bonn. Cf. Boissevain ad Dionem, t. II, p. 496, 7. 9 ὡς] ὅτι cod. 13 κλημακτῆρα cod.

Ἄλλο β΄. Μακρόθεν ὄντος τῆς Ῥώμης τοῦ Τιβερείου καὶ παρὰ τὸν αἰγιαλὸν καθημένου ναῦς πρὸς αὐτὸν ἤρχετο· καὶ ἤρετο Θράσυλλον τὸν φόρτον τῆς νεώς· ὁ δὲ ἔφη Αὔγουστον εἶναι καὶ παρὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ κομίσειν γράμματα ἥκειν αὐτὸν εἰς Ῥώμην κελεύοντα.

Περὶ Τιβερείου.

Ὅτι τοσοῦτον ἦν ὠφεληθεὶς ὑπὸ Θρασύλλου εἰς τὰ περὶ ἀστέρων, ὥστε ὑπαντήσαντά ποτε τῷ Γάλβᾳ εἰπεῖν ὡς « καὶ σύ ποτε τῆς ἡγεμονίας γεύσῃ ».

Ἄλλο β΄. Διαπληκτιζομένων ποτὲ Γαΐου τοῦ υἱοῦ Γερμανικοῦ καὶ Τιβερείου τοῦ υἱοῦ Τιβερείου ἔφη πρὸς Γαΐον ὁ Τιβέρειος· « τί σπουδάζεις; καὶ σὺ τοῦτον φονεύσεις, καὶ ἄλλος σέ ».

Ἄλλο γ΄. Φοίνικος φανέντος ἐν Αἰγύπτῳ Θράσυλλος ἔφη τὸν Τιβερείου δηλοῦν θάνατον· ἀλλ' ὑπέκρυπτεν αὐτὸ ἐξ αὐτοῦ· καὶ ἄλλα δέκα ἔτη ζῆν αὐτῷ ἔλεγεν, ὡς ἂν ἐλπίζων μετὰ ταῦτα πρᾶξαι ὃ βούλεται, ῥαθυμότερος γένηται περὶ τοὺς φόνους καὶ τὰς τῶν χρημάτων διαρπαγάς.

Περὶ Νέρωνος.

Ἐν τῷ τέλει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ὀργισθεὶς τοῖς γόησι καὶ ἀστρολόγοις ἐποίησε πρόγραμμα καὶ ἀνατέθεικεν αὐτὸ ἐμφαῖνον ἐντός τινος ῥητῆς ἡμέρας ἐξέρχεσθαι αὐτοὺς ἐκ πάσης τῆς Ἰταλίας· οἱ δὲ νυκτὸς καὶ αὐτοὶ ἀνατεθείκασι προσαγγέλλοντες ἀπαλλαγήσεσθαι αὐτὸν τοῦ βίου ἐντὸς τῆς ἡμέρας· ἐν ᾗ καὶ ἐτελεύτησεν, οὕτως ἀκριβῶς τὸ γενησόμενον προέγνωσαν.

Καὶ τοιαῦτά τινα λεγόντων τῶν παλαιῶν ἐγὼ οὐ πείθομαι, καὶ μάλιστα περὶ τοῦ Βεσπασιανοῦ ὡς τυφλόν τινα καὶ ἕτερον λελωβημένον ἐξ ὄψεώς τινος ὀνείρου ἐθεράπευσεν.

α΄ Πῶς δὲ πεισθήσομαι καὶ τοῖς περὶ Δομετιανοῦ λεγομένοις ὑπὲρ φύσιν οὖσιν; λέγουσι γὰρ ὡς Πρόκλος ἀστρολόγος καὶ γόης ἐν Γερμανίᾳ δημοσίᾳ προεῖπεν τὴν ἡμέραν ἐν ᾗ τεθνήξεται. καὶ διὰ τοῦτο δεθεὶς ἀνεπέμφθη εἰς Ῥώμην καὶ προσήχθη τῷ Δομετιανῷ καὶ αὐτῷ εἶπεν εἰς ὄψιν αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἐν ᾗ μέλλει τελευτᾶν· ὁ δὲ ἐκέλευσεν αὐτὸν φυλαχθῆναι ἐν δεσμοῖς ὡς ὀφείλοντα ἐπ' ὄψεσιν αὐτοῦ ἀναι-

1-4 Dio, LV, 11, 3 (ex Xiphil.). 4 κομίσοι cod. 5-8 Dio, LVII, 19, 4 (Boissevain, t. II, p. 580, 20, ex Xiphil. et Zonara) 9-11 Dio, LVIII, 23, 3 (t. II, p. 610, 5). 11 φονεύεις cod. 12-16 Cf. Dio, LVIII, 27, 1-3 (t. II, p. 613, 25-614, 4 Boiss.). 17-23 Dio, LXV (LXIV), 1, 4; et alii, cf. Boissevain, t. III, p. 116, 2 ss. 17 Νέρωνος. Ad Vitellium referunt ceteri. 27-p. 101, 2 Dio, LXVII, 16, 2; Cedrenus, I, 430, 20-431, 2 Bonn et alii, cf. Boissevain, t. III, p. 184, 15. Nomen huius viri fuit Larginus Proculus; cf. *Prosopogr. Rom.*, II, p. 264, n° 64.

ρεθῆναι. τοῦ δὲ εἰπόντος· « Οὐ μέν με κτεινέεις ἐπεὶ οὔ τοι μόρσιμός εἰμι » ἐν τῷ μέσῳ Δωμετιανὸς ἀπώλετο.

β' Ἀσκληπιὸς ἀστρολόγος προσῆλθε τῷ Δομετιανῷ λέγων πάντως ἀποσφαγήσεσθαι αὐτὸν τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ πρὶν ἢ πέντε ὥρας παρελθεῖν τῆς ἡμέρας· ὁ δὲ γελάσας ἤρετο αὐτὸν εἴ τι περὶ αὐτοῦ ἔχει μαντεύσασθαι· ὁ δὲ εἶπεν ὡς καὶ αὐτὸς πάνυ ταχέως ὑπὸ κυνῶν διασπασθήσεται· ὁ δὲ βουλόμενος αὐτὸν ἀποδεῖξαι ψευδόμενον ἐκέλευσε σταυρῷ προσδεθέντα καυθῆναι. ὡς δὲ τὸ πῦρ ὑπέβαλον, ῥαγδαιότατος ὄμβρος ἐπεγένετο καὶ τὸ πῦρ ἀπέσβεσεν· καὶ διὰ τὴν σφοδρότητα τοῦ ὕδατος φυγόντων τῶν φυλάκων κύνες προσελθόντες διέσπασαν αὐτόν· ὅπερ μαθὼν ὁ Δομετιανὸς ἐν φόβῳ ἐγένετο μή πως καὶ περὶ αὐτοῦ ἀληθεύσῃ· ὅπερ καὶ γέγονεν.

1 Versum Homericum (*Il.*, XXII, 14) non Proculus sed Apollonius Tyanensis usurpavit (cf. Cedrenum, l. c. et Philostr., *V. Apoll.*, VIII, 4). οὔτοι cod. 3-12 Dio, LXVII, 16, 3 et alii; cf. Boissevain, t. III, p. 184, 12, qui haec adnotat: « Nomen nusquam additur nisi apud Treu, Ἀσκλήπιος, ut ex Dione (qui ἕτερος τις habet) fluxisse vix putes, Ἀσκλήπιος quoque *Chron. Pasch.*, I, 468, 13; ***Ascletario*** Suet. ***Domit.*** 15, ubi ***Asclepario*** scribendum est, ut observavit iam Cumanudis, Ἐπιγρ. ἐπιτ., p 408, nam forma Ἀσκλητaρίων nihili est nec usquam reperitur, Ἀσκληπαρίων redit C.I.A., III, 3521. » — Immo Ἀσκλατίων (ex quo Malalas, p. 266, 14, Bonn, Ἀσκληπίονα fecit) corrigendum esse iam *Catal.*, V, 1, p. 205, n. 1 monuimus.

EXCERPTA EX CODICE 68 (Paris. 1884)

Melampodis lunarii fragmenta.

De Melampode iam *Catal.*, IV, p. 110, n. 1, nonnulla adnotavimus. Nuper de eodem egerunt Hermannus Diels, qui opusculi eius Περὶ παλμῶν duas versiones optime edidit (*Abhandl. Berlin. Akad.*, 1907, IV, p. 21 ss.) et Bezold ac Boll (*Reflexe astrol. Keilinschriften* in *Sitzungsb. Akad. Heidelberg*, II, 1911, p. 5 ss.) qui in lunario eius, quod ex eodem fonte ac Lydus, *De Ostentis*, c. 17-20, fluxit (cf. *Catal.*, VIII, 3, p. 180 ss.), vestigia scientiae divinatoriae Babyloniorum deprehenderunt.

Frustula quae nunc publici iuris facimus, arcte cum libello Μέθοδος περὶ τῶν τῆς Σελήνης προγν. in *Catal.*, IV, p. 110 edito connexa sunt, nam illic de ominibus lunae in diversis zodiaci signis vel mensibus, hic in singulis mensis diebu agit auctor, quisquis ille est. Nec dubium est quin haec sicut priora ex opere Melampodis Περὶ τεράτων καὶ σημείων excerpta sint (Artemid., III, 28).

Excerptorum quae hic invenies prius summarium est exile epitomatoris Byzantini ex duobus fontibus haustum. Maioris momenti alterum est, quod ex duobus veteribus libris contextum esse titulus prodit, quorum unus erat: « Melampodis ἱερογραμμάτεως ad Nechepsonem regem. » Hunc Tzetzes inspexisse ex scholiis eius ad Hesiodi *Opera et dies* apparet: v. 800 (Gaisford, *Poet. Gr. min.*, II, p. 439, ed. 1823): Τοῦτο δὲ Ἡσίοδος ἐκ τοῦ Μελάμποδος εἴληφε· φησὶ γάρ που ἐκεῖνος· Ἐν πέμπτῃ Σελήνης τις ἐπίορκον ὀμόσας τοσαῖσδε ἡμέραις τελευτᾷ· καὶ σημειωσάμενός ποτε εὗρον τοῦτο ἀληθές. Cf. v. 820: Συμπεράνας τὴν τῶν ἡμερῶν διδασκαλίαν νῦν ἐπιλογικῷ κεφαλαίῳ ἐπαναληπτικῶς λέγει (Ἡσίοδος)· αἵδε μὲν ἡμέραι ἀνύσιμοι, αἱ δὲ ἀποφράδες· ἄλλος δὲ ἄλλην αἰνεῖ, τοῦτο δέ φησιν ὅτι Ὀρφεὺς ἄλλας παραδέδωκεν, ἑτέρας δὲ ὁ Μελάμπους (cf. Heeg, *Die Orphischen* Ἔργα καὶ ἡμέραι, 1907, p. 33, n. 5). Nam quae de periuris hominibus a Melampode proferebantur, excerptor in quinto die partim servavit (p. 106, l. 17; cf. *Catal.*, III, p. 33, 13: ὁ ὀμόσας καὶ ἐφιορκήσας οὐ ζήσει).

Libellus alter quo usus est excerptor Byzantinus, si huic fides est habenda, Heliopoli in cippo litteris hieroglyphicis inscriptus erat et regi Psammeticho dedicatus. Opera suppositicia saepe quasi descripta ex titulis antiquis venditabantur, qui vel in templorum reconditis abditi vel alio modo mirabiliter servati essent. Vide ipsius Melampodis opusculum, quod fertur, Περὶ παλμῶν, p. 21, 4 Diels: ἐξ ἀδύτων στηλῶν τὰ τέρατα σημειωσάμενος συνέγραψα. Cf. de Cyranidibus, Mély et Ruelle, *Lapidaires grecs*, II, p. 3, 11; 4, 21; 6, 1; de Hermeticis, Kroll, *Realencycl.*, s. v. « Hermes Trism. », col. 794, 22; 802, 29 ss.; de Euemeri libro, ibid., s. v. t. VI,

c 963; de pseudo-Democriti physicis et mysticis, Berthelot, *Alchimistes grecs*, I, p. 43. 14 = Diels, *Vorsokratiker*², I, p. 444, 9 (55 B, 18). Vide etiam Pseudo-Platonis *Axiochum*, p. 371; Plutarchi *De fac. lunae*, 26, p. 942 c; Luciani *Pseudomant.* 10; Orphica, fr. 242; Suidam s. v. Ἀκουσίλαος.

Nomen Psammetichi pariter in magicis adhibetur ut auctoritatem traditorum praeceptorum augeat; cf. supra cod. 109 (Wessely, *Zauberpap. aus Paris*, 1888, v. 154) : Νεφώτης Ψαμμητίχῳ βασιλεῖ Αἰγύπτου αἰωνοβίῳ χαίρειν κ. τ. λ. Ceterum quae hic de singulis mensis diebus proferuntur, revera ab Aegyptiorum doctrina vel potius superstitione originem duxisse verisimile est : eiusdem generis fuerunt ephemerides Petosiridis quae tempore Iuvenalis Romae lectitabantur (Iuv. VI, 574 ss.).

Idem opusculum « Heliopolitano templo inventum » ab auctore christiano retractatum in codice Germanico 26, f. 177r (*Catal.*, VII, p. 62) servatur ex quo cod. Parisinus suppl. gr. 1148, f. 189 ss., descriptus est. Quo codice usus Nau versionem franco-gallicam huius lunarii edidit, *Revue de l'Orient chrétien*, XII, 1907, p. 16 ss. — Ab eodem quoque fonte derivata est expositio brevior eiusdem argumenti quam *Catal.*, III, p. 33, ex codice Mediolanensi Martini et Bassi ediderunt et quae in codice Florentino 20, f. 242 (*Catal.*, I, p. 74) etiam invenitur. — Vide quoque Reitzenstein, *Poimandres*, p. 271.

F. 139v. Περὶ εὐχρήστων ἡμερῶν τῆς Σελήνης.

Σελήνης δὲ ἀρχομένης πάντοτε ποίει τῆς ** ὑπὸ διδασκαλίας, κἂν πρᾶξαί τι θέλεις ἢ ἀγοράσαι ἢ πραγματεύεσθαι καὶ ἁπλῶς ὅ τι ἂν βουληθῇς ἐγχειρεῖν πρᾶγμα, ζήτει τὴν εὔχρηστον τῆς Σελήνης ἡμέραν ἢ τοῦ μηνὸς ὁμοίως τοῦ ἐνεστῶτος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Σελήνης καὶ οὕτως ἐφ' ἑκάστῳ πράγματι ἐπιβάλλων εὖ πράξεις.

Ἡ πρώτη τῆς Σελήνης ὁ Μελάμπους εἶπεν ὅτι ὅλη εὔχρηστός ἐστιν, ἄλλος δὲ σοφὸς πρωῒ μόνον.

Ἡ β' τῆς Σελήνης· ἀπὸ ὥρας ϛ' ἕως ἑσπέρας ὁ Μελάμπους εἶπεν εὔχρηστον εἶναι, τὸ δὲ ἕτερον ἀντίγραμμα μέσον ἔφη.

Ἡ γ' τῆς Σελήνης· ὅλη ἄχρηστος· οὕτως εἶπον ἀμφότεροι.

Ἡ δ' τῆς Σελήνης· ὁ μὲν Μελάμπους εἶπεν ἀπὸ ὥρας γ' ἕως ὥρας δ' καλήν· ἄλλος δὲ τῶν σοφῶν τὸ πρωΐ.

A = Paris. 1884, f. 139v. **B** = Paris. 2184, f. 212. 1-6 Omisit B, qui haec praebet : Διαφοραὶ πραγμάτων καὶ ἐπιτηδείων περὶ εὐχαρίστων καὶ ἀχαρίστων τῆς Σελήνης ἡμερῶν. 2 post τῆς aliquid deesse videtur. 3 τι corr. : εἰ cod. ὅ τι corr. : εἴ τι cod. 4 βουληθεῖς cod. πράγμαν cod. 5 καὶ corr. : ἢ cod. 7-8 Τὴν μὲν α' ὁ μελάμπους εἶπεν ὅλην εὐχάριστον ὑπάρχειν B. 7 μελάμπων A. 8 ἄλλος — μόνον omis A. καὶ μόνον B. 9-10 ὁ μελάμπους — ἔφη omis. B. 9 μελάμπων A. 11 ἡ et τῆς om. A. εὔχρηστος A; cf. p. 106, 3. οὕτως — ἀμφότεροι A : εἶπον οἱ πάντες B. 12 ἡ et τῆς om. A. μελάμπων A. 13 καλὴν om. A. ἄλλος — σοφῶν A : ἄλλοι δ' εἶπον B. τὸ om. A.

Ἡ ε′ τῆς Σελήνης· ὁ μὲν Μελάμπους ἀπὸ ὥρας α′ ἕως ὥρας ε′· ἔστι δὲ πρωΐ.

Ἡ ϛ′ τῆς Σελήνης· πᾶσα εὔχρηστος κατὰ Μελάμποδα.

Ἡ ζ′ τῆς Σελήνης· ἀπὸ ὥρας ϛ′ ἕως ἑσπέρας, ὡς Μελάμπους εἶπεν.

Ἡ η′ τῆς Σελήνης· ἀπὸ ὥρας θ′ ἕως ἑσπέρας εἶναι εὔχρηστον ἔφη ὁ Μελάμπους· ἐν ἄλλῳ δὲ πᾶσα εὔχρηστος.

Ἡ θ′ τῆς Σελήνης· πρωΐας χρῶ <εἰς> ὃ θέλεις ἐπιτελεῖν.

Ἡ ι′ τῆς Σελήνης· μὴ χρῶ τί ποτε.

Ἡ ια′ τῆς Σελήνης· ἀπὸ ὥρας θ′ ἕως ἑσπέρας εὔχρηστος.

Ἡ ιβ′ τῆς Σελήνης· ὅλη ἡ ἡμέρα καλή.

Ἡ ιγ′ τῆς Σελήνης· ἀπὸ ὥρας ϛ′ ἕως ἑσπέρας καλή.

Ἡ ιδ′ πᾶσα εὔχρηστος.

Ἡ ιε′ εὔχρηστος.

Ἡ ιϛ′ τῆς Σελήνης· δείλ(η) χρῶ.

Ἡ ιζ′ τῆς Σελήνης· ἄχρηστος.

Ἡ ιη′ τῆς Σελήνης· εὔχρηστος.

Ἡ ιθ′ τῆς Σελήνης· δείλ(η) χρῶ.

Ἡ κ′ τῆς Σελήνης· καλὴ καὶ εὔχρηστος.

Ἡ κα′ τῆς Σελήνης· πρωΐ χρῶ.

Ἡ κβ′ τῆς Σελήνης· μὴ χρῶ.

Ἡ κγ′ τῆς Σελήνης· πᾶσα καλή.

Ἡ κδ′ τῆς Σελήνης· μέσον χρῶ.

Ἡ κε′ τῆς Σελήνης· δείλ(η) χρῶ.

Ἡ κϛ′ τῆς Σελήνης· μὴ χρῶ.

Ἡ κζ′ τῆς Σελήνης· πρωΐ χρῶ.

Ἡ κη′ τῆς Σελήνης· πρωΐ χρῶ.

Ἡ κθ′ τῆς Σελήνης· ἄχρηστος.

Ἡ λ′ τῆς Σελήνης· καλὴ καὶ εὔχρηστος. — Οὕτως χρῶ καὶ οὐδέποτε πέσεις.

1 ἡ et τῆς om. A ac sic deinceps quasi semper. μελάμπων A. ὥρας ε′ ἕως ζ′ B. 2 ἔστι δὲ πρωΐ om. B. Leg. ἄλλος δὲ πρωΐ? 3-4 ἡ ϛ′ τῆς — ἕως ἑσπέρας add. m. 2 in marg. B. 3 εὔχρηστος corr.; cf. p. 106, 23 : ἄχρηστος A : καλὴ καὶ χρήσιμος B. κατὰ μελάμπους A : om. B. ϛ′ A : ζ′ B. 4-5 ὡς μελάμπους εἶπεν om. B. 6 εἶναι εὔχρηστον om. A. εὐχάριστον B. 7 ὄλλων A, corr. ἄλλοι δὲ πᾶσαν εὐχάριστον B. 8 πρωΐας A : πρωΐ B (χράομαι τινός dicit Byzantinus). εἰς suppl. ὃ θελ. ἐπιτ. A : ὡς θέλεις B. 9 τίποτε A : τὸ τυχὸν B. 10 εὐχάριστος B. 11 ὅλη ἡ om. B. 12 ϛ′ A : θ′ B. ὅλη καλή B. 13 πᾶσα om. A. εὐχάριστος B. 14 εὐχάρίστος B. 15 ἡ ιϛ′ — χρῶ om. B. 16 ἄχρηστος B : εὔχρηστος A. 17 εὔχρηστος A : ὅλη καλή B. 18 δείλ(η) A : δειλινῷ (ει ex η m 2) B. 19 τῆς Σελήνης om. B. καὶ εὔχρηστος om. B. 20 πρωΐ χρῶ A : πρόσεχε B. 21 μὴ χρῶ A : πρωΐ χρῶ B. 22 ἡ κγ′ ὅλη ἡμέρα καλή B. 23 ἡ κδ′ μέσης ἡμέρας χρῶ B. 24 δειλινῷ B. 25 μηδ′ ὅλως B. 26 τῆς Σελ. om. B. πρωΐ χρῶ A : προσεκτέον B.

[F. 150v.] Σεληνοδρόμιον ταχθὲν ἐκ β' βιβλίων.

Τὸ σεληνοδρόμιον συνετάξαμεν ἐκ βιβλίων δύο· τὸ μὲν ἦν ἐκ τοῦ Μελάμποδος ἱερογραμματέως πρὸς Νεχεψὼ βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, τὸ δὲ ἕτερον βιβλίον εὑρέθη ἐν Ἡλιουπόλει τῆς Αἰγύπτου ἐν τῷ ἱερῷ ἐν ἀδύτοις γεγραμμένον ἱεροῖς γράμμασιν ἐπὶ βασιλέως Ψαμμητίχου· ἐγράφη δὲ ὑπὸ ἱερογραμματέων πανσόφων, τὸν τῆς Σελήνης ἐκπληροῦν δρόμον, καὶ ἐδόθη τῷ βασιλεῖ· ἡμεῖς δὲ τῶν δύο βιβλίων τούτων ἐντυχόντες εἰς ἓν συνεταξάμεν, καθὼς ὑπόκειται. ὁμοίως καὶ τὰ σχήματα τῆς Σελήνης οὕτως.

Ἡμέρα πρώτη τῆς Σελήνης· γεννᾶται.

Ἡ ἡμέρα αὕτη εἰς πάντα ἐγχειρούμενα πράγματα καλή ἐστι πραγματεύεσθαι, πλέειν τε καὶ ὁδοιπορεῖν, σώματα ὠνεῖσθαι, διαθήκας γράφειν, παῖδας εἰς μάθησιν διδόναι, μισθοὺς λαμβάνειν, θεμελίους τιθέναι. ὁ φυγὼν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν εὑρεθήσεται· ὁ ἀσθενεῖν ἀρξάμενος ταχέως ἀποθνήσκει· τὰ γεννώμενα τρόφιμα ἔσονται· τὰ ἀπολόμενα εὑρεθήσονται· τὸ γεννηθὲν παιδίον ἔσται εὔπορον καὶ εὐμετάβολον καὶ κυνηγὸν καὶ μέγας κατὰ τὸν βίον καὶ περιελεύσεται τὴν οἰκουμένην πρὸς τὴν οἰκείαν προαίρεσιν καὶ ἔσται γνήσιος θεοῦ καὶ ἀνθρώπων φίλτατος γενόμενος καὶ μέγας κατὰ τὸν βίον· νέος ἀποθνήσκει καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐν ᾗ ἐγεννήθη. [ὁ φυγὼν δυσκόλως εὑρεθήσεται.]

Ἡμέρα β' τῆς Σελήνης· φωσφορεῖ.

Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ὁ γεννηθεὶς τρόφιμος ἔσται, καὶ εἰ κοράσιον ὑπάρχει· γονὴ δὲ περιληφθεῖσα ταχέως διαισθήσεται· ἔχει δὲ ἡ ἡμέρα αὕτη ἱλαρίαν τοῖς θέλουσι γάμον ποιεῖν· παρατηρήσιμός ἐστι τοῖς τὰς φιλίας κτωμένοις καὶ πᾶσι * καὶ σώματα ἀγοράζειν, μισθοὺς δίδειν καὶ λαμβάνειν καὶ κοινωνίαν ποιεῖν· ὁ φυγὼν πρὸς θηλυκὸν πρόσωπον εὑρεθήσεται· ὁ ἀσθενεῖν ἀρξάμενος κινδυνεύσει· καλὸν δέ ἐστιν ἀγρῶν ἐπ<ιμ>ελεῖσθαι καὶ εἰς προῖκα τιθέναι τι καὶ πᾶσαν ἐργασίαν ἄρχεσθαι· ὁμοίως τὸ κλαπὲν καὶ ἀναχωρῆσαν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν εὑρεθήσεται.

2 Τὴν σεληνοδρόμιαν cod. sed cf. titulum. συνετάξαμεν scripsi, cf. v. 8: ἔταξε μὲν cod. 4 ἡλίου πόλει cod. 4-5 ἐν ἀδυτ.] ἀναδύτοις cod. 5 βασιλέα cod. ψαμμιτείχου cod. De Psammeticho, cf. p. 103. 6 τὸν (ων superscr. m. 1) cod. 7 τούτοις cod. 11 sqq. Cf. *Catal.*, III, p. 32, 2 ss. 15 Leg. οὐκ ἀποθνήσκει? cf. *ibid.*, v. 6. 18 εἰκείαν cod. Leg. γνήσιος <υἱὸς>? 20 ἐγενήθην cod. ὁ φυγὼν — εὑρεθήσεται del.; cf. v. 14 23 τρόφιμος] cf. *Catal.*, III, p. 32, 16: φρόνιμος male. 24-25 τοὺς ... κτωμένους cod.; corr. 25 Post πᾶσι verbum deesse videtur. 27-28 ἀγρῶν ἐπιμελεῖσθαι corr.: ἀγρὸν ἐπελεῖσθαι cod.; cf. p. 106, v. 7. 28 ἔρχεσθαι cod.; corr. 29 ἀναχυρῆσαν cod.; corr.

Ἡμέρα τρίτη τῆς Σελήνης.

Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ παντὸς πράγματος ἀπέχου· παρατηρήσιμος γάρ ἐστιν καὶ οὐδὲν εὔχρηστον ἐν αὐτῇ ἐστι· ἐν αὐτῇ γὰρ ὁ ποιῶν πρᾶγμα ζημιωθήσεται. τὸ γεννηθὲν τρόφιμον ἔσται· ὁ φυγὼν καὶ τὸ κλαπὲν οὐχ εὑρεθήσεται. ὁ ἀσθενῶν δυσκόλως ὑγιαίνει, καί, ει συμβῇ, ἀποτροπιασθεὶς ἀποθάνει· [καὶ] λύει δὲ καὶ κοινωνίαν· καὶ δανείζειν οὐ δεῖ οὐδ' ἀποδημεῖν, οὐδὲν πρᾶγμα τὸ καθόλου ἄρξασθαι, μόνων δὲ τῶν κατ' οἶκον πραγμάτων ἐπιμελεῖσθαι.

Ἡμέρα τετάρτη τῆς Σελήνης [ξει]μηνοειδής.

Αὕτη ἡ ἡμέρα ἐπὶ πάντος πράγματρς εὔθετος, εἰς ἵππους δαμάζειν, δικασταῖς ἐντυγχάνειν· τὰ γεννώμενα τρόφιμα ἔσται καὶ πολυχρόνια· κοράσιον τὸ γεννηθὲν παραχρήσεται τῶν ἰδίων γονέων· ἡ λαβοῦσα ἄνδρα χωρισθήσεται καὶ πάλιν ζευχθήσεται· ὁ φυγὼν ταχέως εὑρεθήσεται· ὁ ἀσθενῶν ἀμεληθεὶς ἀποθνήσκει.

Ἡμέρα πέμπτη τῆς Σελήνης· ὑψοῦται.

Ἡ ἡμέρα αὕτη παρατηρήσιμός ἐστι τοῦ μηδὲν ἐγχειρεῖν τὸ καθόλον, ἀλλὰ τοῦ σώματός σου ἐπιμελοῦ· μηδὲν ἐπιορκήσῃς, ἀλλὰ <ἐὰν> ἀπὸ ἑτέρου ᾖ ὅρκος, λάμβανε· ὁ γὰρ ἐπιορκήσας μεγάλων κινδύνων παρατηρηθήσεται· ὁ δὲ φύλαξας ἐκφυγεῖ· ὁ φυγὼν καὶ τὸ ἀπολλύμενον εὑρεθήσεται· ὁ νοσεῖν ἀρξάμενος κινδυνεύσει· ἡ λαβοῦσα ἄνδρα παραμενεῖ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς.

Ἡμέρα ϛ' τῆς Σελήνης· ἐπαίρεται.

Ἡ ἡμέρα αὕτη εἰς τὸ κυνηγεῖν καὶ ἁλιεύειν καλή ἐστι· πλέειν καὶ ὁδοιπορεῖν καὶ σπείρειν δέδοται καὶ φυτεύειν καὶ σώματα ὠνεῖσθαι καὶ τὰ τετράποδα καὶ οἴνους διαχύνειν· ὁ φυγὼν καὶ τὸ ἀπολλύμενον εὑρεθήσεται, ὁ νοσῶν ταχέως ὑγιαίνει· ἡ λαβοῦσα γυνὴ ταχέως διαλυθήσεται· κοινωνίαν μὴ ποιήσῃς γονικήν, μὴ παραλάβῃς τὰ γεννώμενα· καλὸν εἰ μὴ ἐγεννήθησαν, διότι τελευτῶσι κακῶς, ὅτι καὶ κακότροποί εἰσιν, περὶ δὲ τοῦ φυγόντος ὁ Μελάμπους εἶπεν ὅτι ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν εὑρεθήσεται.

4 Leg. οὐ τρόφιμον; cf. *Catal.*, III, p. 32, 23. 6 καὶ del. κοινωνεῖν cod. οὐδ' scripsi : δὶς cod. 7 ὑποδημεῖν cod. καθ' cod. 9 ξει del. 12 τὸ γεννηθὲν παραχρήσεται bis cod. 18-19 παρατηρηθήσεται suspectum. Melampodis verba Tzetzes servavit, cf. supra p. 102. 19 ἐκφύγη cod, scribendum forte ἐκφυγήσει. 20 An οὐχ εὑρεθήσεται? cf. *Catal.*, III, 33, 14. 21 παραμείνει cod. 29 παρὰ cod. μελάμπων cod.

Ἡμέρα ζ' τῆς Σελήνης· διχότομος.

Αὕτη ἡ ἡμέρα καλὴ εἰς πᾶσαν πρᾶξιν, πρὸς πᾶσαν νίκην μουσικήν, παῖδάς τε εἰς νουθεσίαν δίδοναι· τὸ γεννηθὲν ἕξει σημεῖον εἰς τὸν ἀριστερὸν μηρόν· ὁ ἀσθενεῖν ἀρξάμενος, εἰ (?) ὑγιαίνειν· τὸ ἀπολλύμενον οὐχ εὑρεθήσεται· τὰ γεννώμενα τρόφιμα ἔσται· καλὸν δὲ καὶ σώματα ἀγοράζειν.

Ἡμέρα η' τῆς Σελήνης· † γαψυρία.

Αὕτη ἡ ἡμέρα τοῖς πλέειν βουλομένοις ἀνεπιτήδειος· τοῖς δὲ εἰς ὁδὸν [τοῖς] βουλομένοις ἀπαίρειν καὶ εἰς πολέμου στρατίαν τοῖς προσιοῦσι καὶ τοῖς διαθήκας θέλουσι γράφειν, καλὴ καὶ εὔχρηστός ἐστιν ἡ ἡμέρα· παῖς ἐὰν γεννηθῇ, ἕξει σημεῖον παρὰ ὀφθαλμοῦ· οὗτος δὲ γενήσεται γράμμασι πολλοῖς πεπαιδευμένος. κόρη ἐὰν γεννηθῇ, ἕξει ὀδόντας βεβλαμμένους καὶ εἰς ἀλλοτρίαν ἐξουσίαν ἥξει καὶ τὸν ἴδιον ἄνδρα μεγαλυνεῖ· ὁ φυγὼν ἐν ἀλλοτρίᾳ χώρᾳ χρονίσας εὑρεθήσεται, ὁ ἀσθενεῖν ἀρξάμενος κινδυνεύσει.

Omina eiusdem generis praebentur in ceteris diebus. Desinit opusculum :

Ἡμέρα κθ' τῆς Σελήνης· παροχεύει.

Αὕτη ἡ ἡμέρα καλὴ εἰς πᾶν ἐπιτήδευμα καὶ ἐγχείρημα· θησαυροὺς κατατίθεσθαι, γαμεῖν, κοινωνεῖν, πωλεῖν, ἀγοράζειν, εἰρηνεύειν, φυτεύειν· τὰ γεννώμενα τρόφιμα καὶ εὔχρηστα ἔσονται.

7 γαψυρία corruptum. 9 τοῖς del. ἀπέρειν cod. 11 γεννήσεται cod. 20 γήμειν cod. εἰρηνεύειν vix sanum.

EXCERPTA EX CODICE 74 (Paris. 2219)

Pauli monachi fragmenta.

Farraginis astrologicae, physicae, medicae, quae « ex diversis libris et viris sapientissimis » in hoc libello congesta potius quam digesta est, auctor in titulo non indicatur, sed quaedam de se ipso prodit in capitulo *De serpentis morsu*, p. 114 edito. Ex quo docemur nomen ei Paulum fuisse et eum post multas vexationes in Siciliae deserta loca secessisse — nam hoc sine dubio significant verba (p. 113, v. 17) ἐν Αὐσίτιδι Σικελίας —, unde concludere licet eum monachum fuisse. Si dies quo tempore suo solem in Arietem ingredi dicit bis (p. 110, v. 10; p. 111, v. 5), i. e. d. 13 Martii, non dubius esset, scriptorem illum saeculo XI vixisse constaret, sed cum illo numero non congruunt alii, qui ad solis ingressum in cetera zodiaci signa spectant, ita ut hoc tantum affirmare liceat, Paulum istum inter saecula XI et XV, quo codex exaratus est, scripsisse (p. 110, n. 1). Etsi medicina eius vanibus superstitionibus infecta est, monachus ille eruditione quadam non fuit destitutus; fragmentum enim obscurum veteris philosophi, ut videtur, interpretari studuit et aliae apud eum inveniuntur res notabiles. Cum Basilium bis laudet (p. 108-9), conicere licet eum doctrinam suam partim certe ex scholiis ad Hexaemerum hausisse, quae placita veterum scriptorum multa servaverunt (cf. Pasquali, *Nachr. Ges. Wiss. Gött.*, 1910, p. 194 ss). Itaque fragmenta quaedam huius syntagmatis hic edere visum est, etsi pauca et exilia astrologiae tradunt praecepta.

F. 20. τκδ'. Περὶ οὐρανοῦ καὶ περὶ τῶν ζ' πλανήτων καὶ τῶν ιβ' ζῳδίων.

Πρῶτόν γε εἰπεῖν ἡμᾶς προσήκει περὶ οὐρανοῦ καὶ τῆς οὐσίας αὐτοῦ, εἶτά γε καθεξῆς περὶ τῶν ἐν αὐτῷ πλανήτων καὶ ζῳδίων. τὸν γοῦν οὐρανόν τινες εἶπον κρύσταλλον πεπηγμένον, ἄλλοι δὲ καπνοειδῆ καὶ αὐτὸς ὁ μέγας Βασίλειος, καὶ ἄλλοι ἄλλο τι εἴπασιν εἶναι <αὐτὸν> ἔξω τῆς τῶν τεσσάρων στοιχείων οὐσίας καὶ Ἀριστοτέλης. Πλάτων δὲ ὁ φιλοσοφώτατος οὕτως περὶ τοῦ οὐρανοῦ λέγει· « Ὁ οὐρανὸς οὐκ ἔστιν ἄλλο τι ἀλλ' ἢ τὸ ἄνθος τῶν τεσσάρων στοιχείων καὶ ἁπλῶς

3 γε] τε cod. 6 Basil., *Hexaem.*, I. 8 (P. G., XXIX, p. 20). αὐτόν suppl. Lacuna IV litt. in cod. 7 Cf. Plat., *Tim.*, 32 B. Sed haec e commentario quodam Platonis sumpta sunt.

εἰπεῖν τὸ ἐκφύσημα. » αὕτη ἡ πνοὴ ἡ λεπτοτάτη ἔνι τὸ οὐράνιον σῶμα· διὰ τοῦτο ὁ μέγας Βασίλειος καπνοειδῆ αὐτὸν ὠνόμασε, διὰ τὸ εἶναι λεπτότατον καθάπερ πνοήν· ὁ οὐρανὸς δὲ οὐχ ἵσταται ἐπάνω τῆς γῆς, ὥς τινες λέγουσιν, ὥστε εἶναι τὴν γῆν θεμέλιον καὶ ἀνάβαθρον τοῦ οὐρανοῦ· οὐχί. ὁ γὰρ οὐρανὸς κυκλοειδὴς ἔνι ὥσπερ πίθος στρογγυλοειδὴς μὴ ἔχων ἄνοιγμά ποθεν, ἔχων ἐν τῇ μέσῃ τοῦ χάσματος αὐτοῦ τὴν γῆν καθάπερ στιγμήν, γυρίζων καθ' ἑκάστην διηνεκῶς ἀπὸ ἀνατολῶν εἰς δυσμὰς συμπεριφερόμενος καὶ τοὺς ἀστέρας. ὁ οὐρανὸς γοῦν εἷς ἐστι κατὰ τὴν οὐσίαν, κατὰ δὲ τὰς ὑποστάσεις ἐννέα· ἐννέα γὰρ ἀπεφήναντο οἱ τῶν Ἑλλήνων μαθηματικοὶ καὶ οἱ τῶν Χαλδαίων· ἀλλ' ὁ μὲν εἷς ἐστι κατὰ μίμησιν τοῦ αἰῶνος τοῦ μετὰ τὴν ἀνάστασιν· οἱ δὲ ἑπτά εἰσι κατὰ μίμησιν τῶν ἑπτὰ αἰώνων τοῦ κόσμου· ἐν αὐτοῖς δέ εἰσιν καὶ οἱ ζ' ἀστέρες τῶν ἄλλων οἱ μεγιστότατοι· εἷς γοῦν ἕκαστος πλανήτης ὢν ἐν ἑκάστῳ οὐρανῷ ἔλαβε παρὰ Θεοῦ χιλιάδα μίαν τοῦ διεξάγειν αὐτὴν ἐν τῷ κόσμῳ, οὐχ ὡς θεοί, μὴ γένοιτο, ἀλλὰ παρὰ Θεοῦ λαβόντες τὴν δύναμιν. ὅπερ μὴ νοήσαντες οἱ πρότερον θεοὺς αὐτοὺς ἀπεκάλεσαν. εἰσὶ δὲ οὗτοι· Κρόνος, Ζεύς, Ἄρης, Ἥλιος, Ἀφροδίτη, Ἑρμῆς, Σελήνη. οἱ οὖν ἄλλοι ἀστέρες γυρίζουσιν ἀπὸ ἀνατολῆς εἰς δυσμάς, οὗτοι δὲ μόνοι τὴν ἐναντίαν πορεύονται, ὥσπερ εἴ ἔν τινι λίθῳ μυλικῷ ἐπικαθήμενος μύρμηξ οὐ <συμ>πεπόρευται τῷ δρόμῳ τοῦ λίθου ἀλλ' εἰς τὰ ὄπισθεν. ἐπάνωθεν δὲ τοῦ ἑβδόμου οὐρανοῦ ἐστιν ἡ τῶν ἀπλανῶν σφαῖρα ἐν ᾗ εἰσιν οἱ ιβ' ἀστέρες οἱ ἀπλανεῖς, ὧν τὰ ὀνόματα· Κριός, Ταῦρος, Δίδυμοι, Καρκίνος, Λέων, Παρθένος, Ζυγός, Σκόρπιος, Τοξότης, Αἰγόκερως, Ὑδροχόος, Ἰχθύες. Οὗτοι γοῦν λέγονται καὶ ἀπλανεῖς καὶ ζῴδια καὶ ὀσπήτια· καὶ ἀπλανεῖς μὲν διότι τὰ σημειούμενα ἐξ αὐτῶν ἀπλανῶς γίνονται [1], ζῴδια δὲ διὰ τὸ τῆς ζωῆς τὴν ὁδὸν ἔχειν πάντων ἀνθρώπων [2], οἶκοι δὲ διὰ τὸ εἰσερχόμενοι καὶ ἐξερχόμενοι ἐν αὐτοῖς οἱ πλανῆται, καθάπερ ἐν οἴκοις, τὴν τοῦ κόσμου δίαιταν ἐργάζονται καὶ διατάσσονται.

7 Ἡ γῆ στιγμή] Cleomed., *Cycl. theor.*, I, 11; M. Aur. imp., IV, 3, 8; Sen., *Ad Marciam*, 20 : « Terram puncti loco ponimus », *Quaest. nat.*, I, *Praef.*, 10 etc. Cf. infra p. 111, v. 20. 9 Nona sphaera, quae est ἄναστρος, super zodiacum volvitur cf. *Catal.*, VIII, 1, p. 197 ; Bouché-Leclercq, *Astrol.*, p. 129 [130], n. 1. 15 χιλιάδαν cod. De planetis vicissim per mille annos χρονοκρατορίαν exercentibus, cf. *Catal.*, IV, p. 113 ss.; V, 2, p. 135 ss.; VIII, 3, p. 199. 15-16 μὴ γένοιτο suspectum. 21 πεπόρευται cod.; corr.

---

[1] Cf. Cic., *Nat. deor.*, II, 21, § 56 : « Nulla in caelo... erratio » Favon. Eulog., *Disput. de somn. Scip.*, p. 12, 16 (Holder) : « Caeli orbes novem... Primus et summus est ἀπλάνης qui ... nulli videtur errori subiectus ».

[2] Cf. Bouché-Leclercq, *Astr. gr.*, p. 125, 2; 408, 3.

F. 20v. Περὶ σκαλλῶν καὶ βαθμιδίων τῶν ζῳδίων.

Δώδεκα δὲ ὄντων ζῳδίων ἐν ἑκάστον ἔχει δεκανοὺς γ', εἷς δὲ δεκανὸς ἔχει σκάλλας ι'· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ δεκανοὶ λέγονται διὰ τὸ ἔχειν αὐτοὺς ἀνὰ ι' σκαλλῶν. Post alia pergit : Μία δὲ ἑκάστη σκάλλα ἔχει βαθμίδια ζ' καὶ τὸ βαθμίδιον ἔχει παραθύρια β' καὶ γίνονται τὰ τῶν ξ' βαθμιδίων παραθύρια ρκ'. διέρχεται ὁ ἥλιος κ. τ. λ.

F. 21. τκε'. Περὶ τοῦ πότε εἰσέρχεται καὶ ἐξέρχεται ὁ Ἥλιος τὰ ιβ' ζῴδια.

Πρῶτον ζῴδιόν ἐστιν ὁ Κριὸς καὶ ἐν αὐτῷ εἰσέρχεται ὁ ἥλιος κατὰ τὴν ιγ' τοῦ Μαρτίου μηνὸς καὶ ποιεῖ ἐκεῖ ἡμέρας λ' καὶ ὥρας ι'· καὶ οὕτως ἐξέρχεται ἀπ' αὐτοῦ καὶ εἰσέρχεται ἐν τῷ Ταύρῳ κατὰ τὴν ιβ' τοῦ Ἀπριλίου μηνὸς ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ια'. ποιήσας οὖν καὶ αὐτοῦ τοσαύτας ἡμέρας καὶ ὥρας ἐμβαίνει ἐν τοῖς Διδύμοις κατὰ τὴν ιβ' τοῦ Μαΐου ὥρᾳ τῆς ἡμέρας θ'. Sic deinceps ingressum solis statuit in Cancrum d. 12 Iunii hora diei 5, in Leonem d. 15 Iulii (e corr.), in Virginem d. 12 Augusti hora noctis 3, in Libra d. 11 Septembris hora diei 1, in Scorpium d. 11 Octobris hora diei 11, in Sagittarium die 11 Novembris hora noctis 9, in Capricornum d. 11 Decembris hora diei 7, in Aquarium d. 11 Ianuarii hora noctis 5, in Pisces d. 10 Februarii hora diei 3 [1]. Sic completur anni circulus. Deinde addit scriptor :

1 σκαλλῶν] σκάλλα ubique scripsit pro σκάλα. « Σκάλα » vero dicit pro « μοῖρα » et « βαθμίδιον » pro « λεπτόν » παραθύριον est ei dimidia pars τοῦ λεπτοῦ. 12 ἀπριλλίου cod. 13 ὥρᾳ] ὥραν cod.

[1] Tempora quae hic notantur vel a Paulo perperam computata, vel a librario misere corrupta sunt. Ne longum faciam, sufficiet numeros huius monachi et Ptolemaei initio quattuor partium anni conferre :

	Ptolemaeus	Paulus	Differentia
Aries	22 Martii	13 Martii	dies 9
Cancer	25 Iunii	12 Iunii	» 13
Libra	25 Septembris	11 Septembris	» 14
Capricornus	22 Decembris	11 Decembris	» 11.

Cum Paulus — si recte verba eius intellegimus — in annos centum differentiam gradus vel diei unius statuerit (erratorum ex computatione calendarii, quod dicitur Iulianum, ortorum conscius esse non videtur), si numero Arietis, quem bis repetit, fidem habere liceret, annos fere 900 post Ptolemaeum i. e. medio saeculo XI vixisset, si Librae, annos circa 1400 i. e. saeculo XVI. Hoc quidem omnino fieri non potest, cum codex, quem ex archetypo descriptum esse errores librarii monstrant, saec. XV exaratus sit. Sed et cetera sunt absurda, cum Paulus crediderit solem pariter in singulis signis, duodecimam anni partem, id est dies 30 et horas 18, mansisse.

Ἰστέον ὅτι κατὰ ρʹ χρόνους μεταλλάσσει ὁ ἥλιος τὴν ἀρχὴν τῆς προσβολῆς αὐτοῦ ἐν τοῖς ζῳδίοις· ἰδοὺ γὰρ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰω(άννου) τοῦ Δαμασκηνοῦ τὴν ἀρχὴν ὁ ἥλιος ἐν τοῖς ζῳδίοις ἀπὸ τῆς † κηʹ τοῦ Ἀπριλίου μηνὸς ἐποίει, νῦν δὲ ἀπὸ τῆς ιγʹ τοῦ Μαρτίου μηνός, ὡς διελάβομεν.

F. 21ᵛ. τκηʹ. Περὶ σρατοπεδαρχίας βασιλέων τὸ πότε δεῖ κινεῖν ἐν τῷ ταξειδίῳ καὶ νικᾷν.

Ἐν τῷ Λέοντι πρὸς ταξείδι(ο)ν <εἰ κινήσει τις>, νικᾷ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. ὁμοίως καὶ ἐν τῇ Παρθένῳ οὔσης τῆς σελήνης <εἰ> κινήσει, νικᾷ· εἰ δὲ ἐν τῷ Τοξότῃ κινήσει, ὑπερνικᾷ αὐτούς· εἰ δὲ ἐν τῷ Σκορπίῳ οὔσης τῆς σελήνης κινήσει, νικᾶται. καὶ εἰ ἐν τῷ Αἰγοκέρωτι οὔσης σελήνης κινήσει, καὶ αὖθις νικᾶται· εἰ δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις ζῳδίοις ἔνι ἡ σελήνη, μεσαίως διαβιβάζεται νικῶν καὶ νικώμενος, ὡς Βηριάδης [1] ἐν Ἀθήναις.

F. 23. τλαʹ. Περὶ γῆς σχήματος καὶ περὶ τῶν ἐν αὐτῇ.

Τὸ τῆς γῆς σχῆμα οὔτε τετράγωνον ἔνι οὔτε στρογγύλον ὁλοτελῶς οὔτε τρίγωνον, ἀλλ᾽ οἷον ἀμφικυκλομῆκες καὶ οἱονεὶ αὐγοκατάστατον, ἔκτασιν μὲν ἔχουσα κατὰ τὴν ἑῴαν καὶ δύσιν ἀστέρων, ἀρκτικὴν δέ γε καὶ μεσημβρινὴν συστολήν· περὶ ἧς καὶ ἡ ποίησις ἔφη·

Στιγμὴ κεντρώδης τὸν ἴσον <κύκλῳ> λάχε χῶρον.

Μέσον γὰρ τοῦ παντὸς τὸ τῆς γῆς σῶμα κρέμαται ἐν τῷ ἀέρι. ἕτερος δὲ συγγραφεὺς τῶν Ἑλλήνων οὕτως φησί· Τέτρας λειβησαμένη τῶν αἰτιῶν· ἀτμὸς τῶνδε τοῖς ἔξω χωρίοις ἐχέθη· τὸ δέ γε

1 ρʹ corr.: φʹ cod. Nam in centenos annos, normam Ptolemaei secuti, astronomi gradum unum adicere solebant longitudinibus stellarum, cf. e. g. *Catal.*, V, 1, p. 193, 5. ἥλιος corr.: cf. l. 4; χρόνος cod., signis astrol. confusis. 4 κηʹ τοῦ ἀπριλλίου (sic cod.) aperte corrupta sunt. Iohannes Damascenus (*De fide orthod.*, II, 7, P. G., XCIV, 892) ingressum solis in Ariete μηνὶ Μαρτίῳ καʹ collocat, quod quidem ex scriptore quodam Romano transcripsit, nam cum vero die aevi sui hoc tempus non quadrat. 8 εἰ κινήσει τις suppl. 9 εἰ suppl. 15 ss., cf. *Catal.*, VII, p. 40 (cod. 23, f. 175). 17 ἀμφικυκλόμηκες cod. αὐγοκατάστατον = « in formam ovi constitutum, ovatum ». 18 ἔκστασιν cod. ἔχουσα] Anacoluthon non correxi. 19 μεσημβρικὴν cod. Poeta mihi ignotus. 20 στιγμή] cf. p. 109, 7. κεντρώδης, alias « aculeum habens », hic = κεντρικός. κύκλῳ suppl. 21 γὰρ corr.: δὲ cod. 22 ss. Fragmentum veteris philosophi ut videtur. l. λοιβησαμένη? 23 τῶν τε cod.

[1] Beriades vel Viriades mihi ignotus est.

βαρύτατον τῷ εἴσω βεβαιώθη τόπῳ· χάϊαν δήπερ κλητῶον αὐτό. ὃ δὲ ἔνια συλλαβὼν ἔχει οὕτως· Ἑλλήνων παῖδες θεὸν οὐκ ὠνόμαζον τοῦ παντὸς, ἀλλ᾽ ἐξ αὐτομάτου τὸ πᾶν συνίστασθαι ἔλεγον, ποιητὸν μὴ λέγοντες κόσμον· πειρώμενος δὲ τοῦτο δεῖξαι ὅπως ὅ τε οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ γεγόνασι καὶ τὰ τούτων διὰ μέσον, οὕτως κατὰ σκοπὸν εἶπεν· ἡ τέτρας, φησί, τῶν αἰτιῶν εἴτ᾽ οὖν τῶν τεσσάρων στοιχείων, λειβησαμένη ἤτοι συμβρασθεῖσα, ὁ μὲν ἀτμὸς τῶν τεσσάρων στοιχείων καὶ ἁπλῶς ἡ πνοὴ αὐτῶν ἐν τοῖς ἐξωτέροις τόποις τοῦ χάσματος ἐχέθη ἤγουν ἐκχέεται καὶ διασκορπίζεται, ὑφ᾽ οὗ γέγονεν ὅ τε αἰθήρ, ὁ οὐρανός, ἀστέρες καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· τὸ δὲ βαρύτερον καὶ παχύτερον μέρος τούτων ἐν τῷ μέσῳ τοῦ χάσματος τόπῳ ἐβεβαιώθη καὶ ὥσπερ ἐπαγιώθη καὶ ἵσταται. ἐκάλεσαν δὲ αὐτὸ χάϊαν καί ἐστιν ἡ γῆ. τὴν γὰρ γῆν οἱ Ἕλληνες χάϊαν λέγουσιν, οἱ δὲ καθ᾽ ἡμᾶς διδάσκαλοι τρέψαντες τὸ χ εἰς γ γάϊαν ἔλεξαν, κατὰ δὲ σύγκρασιν τοῦ αϊ εἰς αι γαῖαν ἐπιγραφόμεθα· συναιροῦντες δὲ τὴν χάϊαν χοῦν λέγομεν, τὴν δὲ γαῖαν γῆν. ἑρμηνεύεται ἡ μὲν χάϊα φύραμα ἤγουν ζύμη· γαῖα δὲ λέγεται τραχύτερόν τι.

Ἄλλοι δὲ τὴν γῆν ἔραν εἶπον, ὃ ἑρμηνεύεται στερρόν· κατὰ δὲ Ἰουδαίους ἡ γῆ ἀδάμαν καλεῖται· διὰ τοῦτο καὶ τὸν ἐξ αὐτῆς γενόμενον ἄνθρωπον Ἀδὰμ λέγουσιν, ὡς ἡμᾶς λέγομεν ἐκ τῆς γῆς γήϊνον. ἑρμηνεύεται δὲ Ἀδὰμ θερμότης καὶ τοῦτο δῆλον ‹ὅτι› διὰ τοῦ αἵματος· τὸ γὰρ αἷμα κατὰ Ἰουδαίους οὐτὰμ λέγεται· τὸ δὲ οὐτὰμ ζέσις ἑρμηνεύεται· ἡ δὲ ἀδαμὰν ὡς πλησιάζουσα κατὰ τὴν λέξιν πρὸς οὐτὰμ ἑρμηνεύεται θερμότης· θερμότης δὲ καὶ ζέσις ταὐτόν ἐστιν.

F. 23v. τλγ′. Περὶ τοῦ διαμέσου οὐρανοῦ καὶ γῆς διαστήματος.

Ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἑκατέρωθεν τῶν μερῶν καὶ ἁπανταχόθεν μίλια μυριάδας τξε′, ἅτινα κατὰ Χαλδαίους διέρχεται ὁ ἄνθρωπος ἐν χρόνοις πεντακοσίοις· τοῦτο γὰρ τὸ διάστημα ἀπέχει ὁ οὐρανὸς τῆς γῆς ἀπὸ πάντων τῶν μερῶν· ἡ δὲ γῆ μέσον πέτεται ὡς πτερόν τι.

F. 24. τλη′. Περὶ τῶν τεσσάρων μεγάλων θαλασσῶν.

Θάλασσαι μεγάλαι εἰσὶ τέσσαρες καὶ ἡ μὲν μία ἡ πρώτη ἄρχεται ἀπὸ Κυνοκεφαλίας καὶ μεσιτεύει τῇ τε Αἰγύπτῳ καὶ Ἐδὲμ καὶ διαιροῦσα τὴν

1 ἴσω cod. χάϊαν sic cod.: cf. infra v. 13. κλητῶον forma inaudita. 2 ἠδὲ cod.; corr., cf. v. 18. 4 ποιητὴν cod. 6 εἶπον cod. 10 αὐτῇ cod. 15 τοῦ ηι εἰς α cod. 18 ἔραν] cf. Hesych. s. v. 19 Hic ἀδάμαν, infra v. 23 ἀδαμάν. 19-20 cf. Philon. *Leg. alleg.*, I, 29. § 90 (I, 85, Cohn): καλεῖ αὐτὸν (Ἀδὰμ) γῆν· τοῦτό γὰρ Ἀδὰμ ἑρμηνεύεται.

Ἰνδίαν ἐκτείνεται πρὸς ὠκεανὸν ἄντικρυς ταῖς τῶν Μακάρων νήσοις· ἐν ἐκείνῳ γὰρ τῷ τόπῳ ἔχει ὁ ὠκεανὸς νήσους ἐν τῷ πλάτει αὐτοῦ. καλοῦνται δὲ τῶν μακάρων καὶ ᾀσματικαὶ διὰ τοιαύτην αἰτίαν· Εὐσέβιός τις τοὔνομα, πολυΐστωρ καὶ πολυμάθης ἄνθρωπος, θεασάμενος τὰς νήσους ἐκείνας καὶ βουληθεὶς τοῦ πορευθῆναι ἐκεῖ καὶ τὰ ἐν ἐκείνοις θεαθῆναι, μικρὸν πλοιάριον κατασκευασάμενος ἐκ στεάτων λευκῶν καὶ εἰσελθὼν ἐν αὐτῷ ἔνευσε τοῦ διαβιβασθῆναι πρὸς τὰς νήσους ἐκείνας· διαπλεύσας δὲ καὶ πλησιάσας ἐκεῖ ἤκουσε φωνὰς ᾀδομένας ἐν ταῖς νήσοις, καὶ ἐκπλαγεὶς ἐπὶ τῇ τῆς φωνῆς ἡδύτητι τῶν ᾠδῶν καὶ μὴ δυνάμενος πλέον ἐκεῖσε πορεύεσθαι, ἀπὸ τῶν ἀξιοθαυμάστων ἐκείνων ἀπέστρεψεν ὄπισθεν, μὴ δυνηθεὶς εἰσελθεῖν ἐν ἐκείνοις, καὶ ἔκτοτε τὰς μὲν νήσους ἐκάλεσαν μακάρων καὶ ᾀσματικάς· αὐτὸν δὲ τὸν Εὐσέβιον ἐκάλεσαν Ἰνδικοπλεύστην διὰ τὸ ποιῆσαι πλεῦσιν ἐν τοῖς Ἰνδικοῖς μέρεσι [1].

F. 34v. Περὶ τοῦ ἐὰν δάκῃ ὄφις ἄνθρωπον.

Ἐγὼ ὁ Παῦλος ὁ διωκτὸς καὶ λιθοβόλητος γέγονα πάλιν τίμιον σκεῦος Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ ἐν τῇ Αὐσίτιδι Σικελίας, καὶ συνάξας φρυγάνων πλῆθος, εὐθὺς ἐκεῖθεν ἔχιδνα ἐξελθοῦσα ἐκ τῆς γῆς ἐκρεμάσθη εἰς τὸν δεξιόν μου ἀντίχειρα· ἐγὼ δὲ πνεῦμα ἅγιον ἔχων παρὰ Θεοῦ ἐξετίναξα αὐτὴν ἐν τῇ φλογὶ τῇ καιομένῃ καὶ ἐκάη μετὰ τῶν φρυγάνων· ἐγὼ δὲ μηδὲν δεινόν τι παθὼν τῷ σώματι εἰς ὕπνον ἐτράπην, καὶ ἐλθὼν ἀρχάγγελος Μιχαὴλ ἐφώνησέ με λέγων· « Σαῦλε καὶ Παῦλε, ἔγειρε καὶ δέξου τὴν βίβλον. » ἥτις καὶ εἶχε τὴν ἱστορίαν γεγραμμένην οὕτως· « Ἐξορκίζω τὰς ἑξήκοντα γενεὰς τῶν θηρίων καὶ ἰοβόλων τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς εἰς τὸν Θεὸν τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ τὸν θρόνον τὸν ἀληθινὸν καὶ τὸν πυρινὸν ποταμὸν τὸν ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ ὑποποδίου τῶν πόδων τοῦ μεγάλου Θεοῦ [2] καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ, ὄφιν τὸν βλάπτοντα καὶ τὸν

1 ἰδίαν cod. ταῖς] τῆς cod. 3 ἀσματικὴν cod.; cf. v. 12. 6 Fuit, opinor, ἐξ ἐλατῶν. 11 δυνηθης cod. 13 ἐκάλεσεν cod. ἰνδικοπλεύτην cod. 16 διώκτης καὶ λιθοβοληστής (στ in τ corr. m. 2) cod. 17 Nomen Αὐσίτιδος, in deserto Arabico, ex LXX sumpsit monachus. Hic dictum videtur pro loco deserto. Αὐσονίτιδι corrigere nolui. 17-18 Anacoluthon servavi.

---

[1] Eusebius Indicopleustes mihi quidem ignotus est. De exploratoribus qui tempore Romanorum in Beatorum insulas navigasse feruntur, vide Rohde, *Psyche*, II⁴, p. 371, n 1. Sed et apud Arabes illarum fama viguit; cf. Blochet, *Sources orientales de la Divine Comédie*, 1901, p. 38 ss. Cantus, quorum dulcedine oblectatus est Eusebius, sunt Sirenum Homericarum.

[2] De flumine igneo quod in coelo currit, cf. *Acta Philippi*, 144 (p. 86 Bonnet), etc.

βασιλίσκον δράκοντα τὸν δεινόν, ὄφιν τὸν δενδραναβάτην, ὄφιν τὸν νεφελοειδῆ, ὄφιν τὸν κροκοειδῆ, ὄφιν τὸν τυφλὸν καὶ ἀόμματον, τὴν ἔχιδναν τὴν σκολιὰν τὴν ἔχουσαν τὸ φάρμακον εἰς τὴν δεξιὰν σιαγόνα αὐτῆς, ἥτις, ἂν δάκῃ ἄνθρωπον, ἀδύνατόν ἐστιν ἰαθῆναι, ἔτι δὲ καὶ τὸν σκορπίον τοῦ διαβόλου, ἔτι δὲ καὶ τὰς κδ' γενεὰς τὰς ἀπὸ φαλάγγων, ἕως οὗ φθάσῃ τοῦ πίστου Παύλου τοῦ χαριτωνύμου ἀποστόλου ἡ ἐπιτίμησις, δι' οὗ τὸ δάκνον θηρίων θνήξεται εἰς δόξαν Θεοῦ. » — Ταῦτα ἐξορκίσας ὕδωρ καθαρὸν πότισον τὸν ἀποσταλέντα καὶ ἄλειψον [καὶ] τὴν τομὴν τοῦ δηχθέντος καὶ ὑγιανεῖ.

5 φαλάγγων pro φαλαγγίων = phalangiorum. 7 θηρίων. Fort. θηρίον. 8 ταῦτα] Leg. τότε? τὸν ἀποσταλέντα i. e. aegrum ad monachum missum ut curaretur. 9 καὶ del. ὑγιαίνει cod.

EXCERPTA EX CODICE 82 (PARIS. 2425)

Rhetorii Aegyptii capitula selecta.

De Rhetorio astrologo post Franciscum Boll (*Catal.*, I, p. 140 ss.; VII, p. 107; *Sphaera*, p. 52 ss.; *Griechische Kalender*, I [*Sitzungsber. Heidelberg. Akad.*, 16], 1910, p. 8 ss.) ipse copiosius disserui in *Mélanges de l'École franç. de Rome*, 1918, p. 38 ss., ita ut paucis verbis de vita et opere eius praecipua hic memorare sufficiat.

Apud Ioh. Camaterum Ῥητόριος Αἰγύπτιος dicitur (*Sphaera*, p. 11) et eum revera Aegyptium fuisse ex pluribus libri eius locis verisimile fit (e. g. p. 120 n. 2, p. 122, v. 11), sed Constantinopolim se transtulisse (p. c. ριγ', ρδ', etc.) et ibi artem suam regnante Anastasio exercuisse videtur. Nam eum ineunte saeculo VI scripsisse constat ex numeris longitudinum stellis adscriptarum in capitibus duobus (cf. notulas ad c. νη' et ξβ').

Ex titulo qui in codicibus Rhetorii excerptis praemittitur (*Catal.*, I, 141 ss. et cod. 82, f. 76), apparet eum « Antiochi thesauros » expilasse. Hoc sine dubio ad primam praecipue partem operis eius in *Catal.*, I, p. 142 ss. editam pertinet, quae definitiones explicat vocabulorum astrologicorum : hae enim ex Antiochi Introductionis libro primo (Εἰσαγωγικά, cf. *Catal.*, VIII, 3, p. 111 ss.) Rhetorium hausisse constat. Sed et quae de iniuriis et morbis mentis et corporis, de honoribus et artibus, de parentibus et filiis, capitibus ξα' — ϙη' infra editis exponuntur, eodem, ordine liber II Antiochi praebebat (*Catal.*, VIII, 3, p. 119, 13-19), ita ut haec quoque in usum suum convertisse Rhetorium appareat, quibusdam ex Ptolemaeo, Valente, et aliis scriptoribus additis.

Multa enim in toto opere ex scriptoribus posterioris aevi sumpsit, Paulo Alexandrino (*Catal.*, I, p. 154, 13; 160, 11), Anonymo anni 379 (cap. ξα'), Iuliano Laodicensi (c. νη'), fortasse Heliodoro (*Catal.*, VII, 113 sqq.). Recentiora haec cum « antiquiorum » doctrina commiscuit (παλαιοί vel ἀρχαῖοι *Catal.*, I, p. 143, 2; 154, 12; c. ξα', f. 117ʳ; πβ', f. 127ᵛ; οζ', f. 133; ρδ', f. 137), praesertim « Aegyptiorum » (νδ', f. 90ᵛ, Paris. 2506 [= 10], κβ', f. 22ʳ), inter quos Phnaïs nominatur (Paris. 10, f. 20, c. ιϛ'). Poetas Dorotheum Sidonium (ριγ', f. 140ᵛ: ξα', f. 118; νε', f. 91ʳ; 2506, κβ', f. 22ᵛ) [1] et Anubionem (πβ', f. 127ᵛ) laudavit, sed versus quos affert fortasse ab Antiocho mutuatus est.

---

[1] In capitulo 18 (*Catal.*, I, p. 154, 16) Parisinus 2425 habet : Δωρόθεος ἐν τῷ δωδεκάτῳ βιβλίῳ.

Item Teucrum Babylonium (*Catal.*, VII, p. 192, cf. Paris. 2506, f. 22r, κβ', ad eundem referendum est cap. ξη', f. 122? cf. Boll, *Sphaera*, 5 ss.) et Critodemum (οζ', f. 123v [e Valente?]) num legerit iure dubitaveris, immo e traditione quadam cognovisse suspicari licet. Ipsos autem libros evolvit sine dubio et Ptolemaei, cuius locos longos ad verbum descripsit (*Catal.*, I, p. 145, c. 1; p. 152, c. 13; p. 154, c. 18 [Paris. habet ἐν τῷ κε' κεφαλαίῳ]; VII, p. 192; νδ', f. 89v; ξα', f. 120; πβ', f. 128v; πγ', f. 129, etc.), et Vetti Valentis, cuius capitula accurate indicat, unde intellegimus « Anthologiorum » exemplar quod adhibuit, integrius esse quam mutila quae servantur (*Catal.*, I, p. 152, c. 13; p. 154, c. 18; c. ξα', f. 117v; ξδ', f. 119v; οη', f. 125; πα', f. 126; cf. Paris. 2506, c. ιϛ'-κβ').

Codex Parisinus 2425 est solus, inter eos certe qui adhuc descripti sunt, qui Rhetorii opus praebeat, sicut iam tempore excerptoris Byzantini qui summarium confecit (συγκεφαλαίωσις, *Catal.*, VIII, 3, p. 104) legebatur, excepto ultimo capitulo, quod cum « genituras imperatorum » explicaret, librarius describere veritus est (v infra post c. ριζ'). Sed illud opus iam tum mancum et saucium fuisse vel ex eo apparet quod nonnulla capitula Rhetorii quae hic desunt, alib traduntur (e. g. in Parisino 2506 [= 10], f. 24v, c. κθ' ss. et Marciano 335 [= Venet. 7], f. 107-112v.

Non uno codice 2425 in edendis capitulis, quae hic invenies, usi sumus, sed plerumque validum subsidium excerpta nobis attulerunt quae epitomator Byzantinus paulo post annum 884 confecit et in syntagmate saeculi XI praecipue codicibus Paris. 2506 [= 10] f. 1 ss., cuius Paris. 2429 [= 9] apographum est, et Marciano 335 [= Venet. 7], f. 100 ss. traduntur. Rhetorii textum hic saepe decurtatum esse non mirum est, sed eum interdum tamen integrius vel rectius quam in Parisino 2425 servatum esse satis constat; immo librarius huius Parisini, qui orthographiam pessime custodivit et omnino neglegenter munus suum explevit, nomina auctorum a Rhetorio enuntiatorum, quasi nullius momenti ei essent, tacuit vel circumiit (e. g. Valentis commemorationem suppressit c. ξα', ξδ', οη', πα', pro Anubione « sapientium quendam » substituit c. πβ', f. 127v; etc.). In his maxime epitomator saeculi IX ad genuinum Rhetorii textum restituendum et ad fontes eius cognoscendas maximo nobis est usui. Sed et alibi textum eius recepimus, praesertim cum verba eius aliis fontibus collatis confirmarentur.

Alia Rhetorii capitula (c. ξη' ss., πδ' ss.) contractiore forma iam e codicibus Italicis vel Germanicis a Francisco Boll edita erant. E pleniore Parisini 2425 textu varias lectiones tantum decerpere poteramus, sed omnem verborum continuationem exhibere satius visum est quam additamenta eius uberrima enotare, ita ut mediam partem ampli operis uno in loco totam fere legi possit.

* * *

Inter omnia quae hic edentur Rhetorii capita, maximi est momenti grande illud (νζ') quod Ἀποτελέσματα τοῦ πίνακος τῆς δωδεκατόπου inscribitur. Cuius auctor antiquissimus Hermes Trismegistus in codicibus secundae classis memora-

tur, quod indicibus aliis (e. g. p. 131, v. 5; p. 132, n. 1) saltem ex parte confirmatur. De doctrina Hermetis duodecim locorum (δωδεκάτοπος) pluribus verbis disserui in *Revue de philologie*, 1918, p. 63 ss. Ex libello qui ferebatur Hermetis sine dubio graece altero ante C. n. saeculo conscripto iam Thrasyllus, astrologus Tiberii imperatoris, hanc doctrinam Romanis exposuit (*Catal.*, VIII, 3, p. 101, 16). Sed et Serapio Alexandrinus ante eum, si discipulus est Hipparchi, hoc opusculum Aegyptiacum legit (infra, f. 156v). Postea dogmata varia de duodecim locis sphaerae astrologi aetatis et Romanae et Byzantinae fere omnes exposuerunt (*Revue de philologie*, l. c., p. 65 ss.).

Quaenam praebeat Rhetorius, qui, ut supra diximus, collectanea sua praecipue ex Antiochi Introductione sed et ex aliis fontibus congessit, hic accuratius inquirendum est. Certissimum videtur eum ex duobus libris excerpta quae composuit hausisse. Nam saepe cum de effectibus singulorum planetarum in loco quodam sitorum in principio iam tractaverit, iterum in fine de iisdem plura sed diversa adiecit singulari quadam discrepantium mixtura. Quod in quarto et sexto loco maxime offensionem affert. Ita duodecim horum capitulorum unumquodque in duas partes facile dividitur :

a) Pars prior saepe ad verbum conspirat cum excerptis de XII locis quae in Vettii Valentis Ἀνθολογίαις (II, 5-14; cf. *Catal.*, V, 2, p. 156) servantur, ubi manca et mutila sunt sive scriptoris, sive librarii, sive utriusque culpa. Sed ea ab eodem libro orta esse atque collectanea Rhetorii primo obtutu, si ea comparaveris, manifestum fiet. Librum autem illum Introductionem Antiochi esse, collato summario Parisino horum Εἰσαγωγικῶν (*Catal.*, VIII, 3, p. 117; cf. infra p. 132, n. 1) probabile videtur. Sed quamvis adhuc incertum maneat utrum Antiochus ante Vettium Valentem vixerit an postea (cf. *Mélanges École franç. de Rome*, 1918, p. 39, n. 6), eum certe a Valente nusquam laudari constat. Itaque verisimilius videtur fontem illorum communem Hermetis libellum esse, cuius placita Antiochus et Valens, sicut ante eos Thrasyllus, repetierunt, Antiochum autem a Rhetorio compilatum esse.

Attamen ex his quae in loco VIII exponuntur quaedam (v. infra) in capite quoque οζ', Καθολικὰ σχήματα βιαιοθανάτων, inveniuntur, ubi auctor nominatur Critodemus, cuius opere astrologico Vettium Valentem alias usum esse scimus. An hunc librum fontem et Valentis et Antiochi sive Rhetorii fuisse putandum? Haec coniectura veritatem vix assequitur, nam si contextum verborum legeris, persuasum tibi erit, illa ex capitulo de biothanatis a Rhetorio huc translata et medio in argumento inclusa esse.

b) Partem autem posteriorem duodecim capitulorum cum Firmici Materni lib. III, cap. 2-7 et 13 arcta necessitudine coniunctam esse animadverti, ita ut plerumque astrologus saeculi quarti fontem, a quo Rhetorii dogmata manant, fideliter latine expressisse appareat, rhetorico quodam fuco adiecto, et verba eius interdum ex graecis melius intelligantur vel corrigi possint. Attamen horum praeceptorum ordo omnino differt cum in Firmico disponantur secundum seriem pla-

netarum qui duodecim loca percurrunt, in Rhetorio contra secundum seriem locorum in quos singuli planetae recipiuntur. Uter horum ordinum in fonte communi servatus sit, non omnino perspicuum est. Attamen Rhetorio fides maior habenda est, quamquam paene incredibili socordia in loco quarto, i. e. Dea, plurima quae ad locum nonum, i. e. Deum, pertinent inseruit, quae iterum iisdem fere verbis in loco nono repetiit; item quae in loco quarto, i. e. Bona Fortuna, de Mercurio et Luna profert, loci undecimi, i. e. Boni Daemonis, propria sunt atque ibi rectius leguntur. Sed plura habemus apud astrologos exempla eiusdem argumenti, i. e. bonorum et malorum quae in singulis sphaerae locis septem planetae efficiunt [1]. Praeter ceteros memorandus est Paulus Alexandrinus qui non numquam ad verbum, praecipue in loco VIII, cum Rhetorio conspirat et materiem eodem ordine digessit.

Quaenam sit origo illorum quae Rhetorio cum Firmico sunt communia non liquet. Fieri potest ut haec quoque ex alia parte eiusdem Antiochi operis sumpta sint, sed ista coniectura summario Εἰσαγωγικῶν Parisino (*Catal.*, VIII, 3, p. 117) non fulcitur, nec cognatione ulla haec coniunguntur cum versibus, qui Antiocho tribuuntur, « de planetis in loco genituiae», *Catal.*, I, p. 108 ss. editis [2]. Accedit quod Paulus Alexandrinus, cuius epitomen valde decurtatam ab eodem fonte derivatam esse atque Rhetorii collectanea ex multis locis eius apparet, modo cum priore, de qua supra diximus, parte duodecim capitulorum, modo cum posteriore congruit. Auctor antiquissimus a quo haec, sicut antecedentia de septem sortibus, usque ad Paulum tradita sunt, sine dubio Hermes est Trismegistus (*Rev. de Phil.*, l. c., p. 66), sed quis liber inter archetypum Aegyptiacum et Pauli Introductionem medius intervenerit ignoramus. Huic quaestioni implicatissimae operam dent, qui de auctoribus Firmici inquirent.

F. 88v. νδ'. Ἐπίσκεψις πινακική [3].

<Ἡ> πινακικὴ ἐπίσκεψις οὕτως ζητεῖται· πρὸ πάντων δέον ζητεῖν περὶ εὐτοκίας καί δυστοκίας καὶ οὕτως τὰς τῶν φώτων δορυφορίας εἰ ὑπὸ τῶν αἱρετιστῶν δορυφορεῖται ἢ τῶν ἀνταιρετιστῶν καὶ εἰ ἐν ἀρσενι-

Parisinum 2425 ubique littera **P** signavi, quo solo traditur hoc cap. Orthographica tacite correxi. 1 Ἡ om. in spatio P. 3 εὐτοκίας καὶ δυστ.] De his agitur in cap. νε' (p. 125). 4 εἰ] ἢ P.

---

[1] Cf. *Catal.*, I, p. 108 ss.; cod. Vatic. 1506 [= Rom. 20], f. 121 ss.; cf. *Rev. de philologie*, 1918, p. 66, n. 6. — Contra Iohan. Camaterus (ed. Miller, *Notices et extr. des mss. de la B. N.*, XXIII, part. 2, p. 78 ss.) Firmici ordinem sequitur.

[2] De his versibus, qui Dorothei esse videntur et ab Antiocho in libro suo inserti, cf. Boll, *Das Kalender des Antiochos* (*Sitzungsber. Heidelberg. Akad.*, XVI), 1910, p. 9 ss.; cf. *Mélanges École franç. de Rome*, 1918, p. 39.

[3] Cf. cod. Paris. 2381 [= 45], f. 61v: Περὶ πινακικῆς ἐπισκέψεως. Πινακικὴ ἐπίσκεψις λέγεται δίπτυχον δελτάριον ἐν ᾧ τὸν ζῳδιακὸν κύκλον ἐγγράψαντο

κοῖς ζῳδίοις εἰσὶν ἢ ἐπὶ θηλυκοῖς τεταρτημορίοις τοῦ πίνακος, εἰ τὰ φῶτα εὐσύνδετα ἢ ἀσύνδετα πρὸς ἀλλήλους καὶ τὸν ὡροσκόπον τυγχάνει, εἰ ὁ μὲν <ἐν> ἀρσενικῷ, ἡ δὲ ἐν θηλυκῷ καὶ πάλιν ἐναλλάξ· πολλὴ γάρ τίς ἐστιν ἀπὸ τούτων ἐνέργεια. καὶ τότε ζήτει τοὺς τριγωνικοὺς δεσπότας τοῦ αἱρετικοῦ φωτὸς καὶ τοῦ ὡροσκόπου καὶ τοὺς οἰκοδεσπότας αὐτῶν καὶ τοὺς ὁριοκράτορας Ἡλίου καὶ Σελήνης καὶ τὰ δωδηκατημόρια τῶν ἀστέρων ποῦ ἢ πρὸς τίνας ἐκπίπτουσι· <ζήτει> καὶ τὸν κλῆρον τῆς τύχης καὶ τοῦ δαίμονος καὶ τὸν κύριον αὐτῶν· οὗτοι γὰρ ὕπαυγοι πεπτωκότες καὶ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρούμενοι ἢ ἐμπεριεχόμενοι ἢ καὶ ἀλλήλοις ἐναντιούμενοι καὶ κακῶς πεπτωκότες ἄτροφα ποιοῦσι τὰ τικτόμενα, μάλιστα τῶν φώτων ὑπὸ κακοποιῶν θεωρουμένων ** ἢ καὶ ὑβρισμένην λέγε τὴν μητέρα, πλέον δὲ ἐν τῷ Καταβιβάζοντι. ἐν δὲ ταῖς τελευταίαις μοίραις τυχοῦσα μητρὸς ἀγένειαν σημαίνει, δίχα δὲ Ζυγοῦ διὰ τὸ τὰς τελευταίας μοίρας τοῦ Ζυγοῦ καλεῖσθαι αὔξησιν[1] καὶ δίχα Καρκίνου διὰ <τὸ> τὰς τελευταίας μοίρας τοῦ Καρκίνου καλεῖσθαι θεῶν γαῖαν ***[1].

Ζήτει δὲ καὶ τοὺς τριγωνικοὺς δεσπότας τοῦ ὑπογείου κέντρου· ὁ γὰρ πρῶτος σημαίνει τὴν τοῦ θανάτου ποιότητα, ὁ δὲ δεύτερος τὸ σῖνος· ἐὰν οὗτοι κακῶς κεῖνται ἢ καὶ ὑπὸ κακοποιῶν θεωροῦνται, κακοποιοῦσιν τὸν θάνατον καὶ τὸ σῖνος.

1 εἰσὶν e corr. P. εἰ] ἢ P. 2 ἢ] καὶ P. 3 εἰ] ἢ P. ἐν suppl. 7 ζήτει suppl. 12 lacunam signavi. De Venere agi videtur (τυχοῦσα v. 13). ὑμβρησμένην P. 15 τὸ suppl. 16 Lacunam sign. Multa hic deesse videntur, nam quae sequuntur finis est alius argumenti, videlicet de centris, quod erat τρίτη σκέψις, nam τετάρτη sequitur. Δευτέρα σκέψις tota periit.

οἱ ἀστρολόγοι καὶ τὰς τῶν ζῳδίων ψήφους ἀπέθεντο ἐν τῷ δελταρίῳ· ἐπειδὰν γὰρ γένεσίν τινος εν (?) ἐβουλήθησαν μαθεῖν, οὕτως αὐτοὺς ὑπετίθεντο ἐν τῷ κύκλῳ τῶν ζῳδίων ὥσπερ τότε καὶ ἦν ἡ γένεσις ἐν τῷ οὐρανῷ τῶν ἀστέρων. Cf. Vettius Val., IV, 11 (p 173, 26): ἐγγυμνασθέντας τῇ πινακικῇ καὶ φυσικῇ τῶν ἀστέρων θεωρίᾳ καὶ τῶν πρὸς τὰ φαινόμενα κανόνων πραγματείᾳ, infra p. 126 ad titulum cap. νζ' et *Catal.*, VIII, 3, p. 97, 16.

[1] Cur Librae extrema αὔξησις appellentur non intellego, nam de incremento noctis post aequinoctium autumnale, cuius Libra signum est, vix agi potest. Sed signa astronomica Librae et Capricorni confusa esse crediderim, nam si solstitium brumale gradu octavo Capricorni, sicut Babylonii, statueris (cf. Vitruv. IX, 2 [5]), vel quinto decimo, sicut Eudoxus, in gradibus posterioribus αὔξει φῶς, ut in calendario Antiochi notatur ad d. 25 Decembris (cf. *Natalis Invicti* in *Comptes rendus Acad. Inscr.*, 1911, p. 292 ss.).

[2] In Cancro et in Capricorno portae caeli esse credebantur, sed secundum Numenium philosophum Cancer porta hominum vocabatur, quia per hunc fiebat descensus animarum, Capricornus autem deorum, quia per eum animae ad sedem immortalitatis ascendebant; cf. Procl., *In Remp. Plat.*, II, 128 ss., Kroll; Macrob., *Somn. Scip.*, I, 12, 1 ss.

Ἐν δὲ τῇ τετάρτῃ σκέψει δέον ζητεῖν τὰς συνόδους καὶ πανσελήνους ἐν ποίοις τόποις τετυχήκασιν καὶ τίσι συνάπτουσιν ἀπὸ συνόδου ἢ πανσελήνου. βλέπε δὲ καὶ τίνες προαναφέρονται τοῖς φωσὶν καὶ ἐπαναφέρονται· καὶ ἐὰν μὲν ἀγαθοποιοὶ τύχωσιν, εὖ ἂν εἴη τὰ τῆς τύχης καὶ περὶ τῶν γονέων· εἰ δὲ κακοποιοὶ καὶ παραιρέται, λέγε τοὺς γονέας ἀλλοφύλους ἢ ἀλλοεθνεῖς ἢ ἀγενεῖς ἢ ταπεινούς· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὰ παρὰ τῶν γονέων διαφθείρεσθαι ἢ καὶ ὀφθαλμῶν ἀλγηδόνας. ἀλλὰ δὴ καὶ οἱ ὁριοκράτορες Ἡλίου καὶ Σελήνης κακοὶ καὶ ὕπαυγοι πεπτωκότες τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς τεχθέντας ταπεινοὺς σημαίνουσιν· ὁμοίως δὲ καὶ τὰ φωτα ἐὰν εὕρῃς ἐν τροπικῷ ζωδίῳ, λέγε τοὺς γονεῖς ἀλλοφύλους ἢ ἀλλοεθνεῖς εἶναι[1]. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ κακοποιοὶ μόνοι καθυπερτεροῦντες τὴν Σελήνην ἢ τὸν Ἥλιον κατὰ ἑξάγωνον ἢ τετράγωνον μᾶλλον κινδύνων εἰσὶν δηλωτικοί, ἐσθ' ὅτε δὲ καὶ βιοθανασίας. βλέπε δὲ καὶ τοὺς κυρίους τῶν συνοδοπανσελήνων καὶ τριγωνικοὺς αὐτῶν δεσπότας πῶς κεῖνται καὶ ὑπὸ τίνων θεωροῦνται καὶ ποίας φάσεις ἔχουσιν, καὶ <εἰ> μὴ ἀπόστροφοί εἰσιν τῶν συνόδων ἢ πανσελήνων ἢ ἐναντιοῦνται τοῖς τόποις. αἱ συνοδοπανσέληνοι καὶ οἱ κύριοι αὐτῶν ὑπὸ κακοποιῶν θεωρούμενοι καὶ τῶν κυρίων τῶν συνοδοπανσελήνων ἀποστρόφων ὄντων ἢ ἐναντιουμένων, βιοθανασίας εἰσὶ δηλωτικοί. εἰ δὲ καὶ ὁ κύριος τῆς κατὰ πῆξιν Σελήνης τύχῃ ἀπόστροφος ὢν αὐτῆς καὶ ὁ κύριος τοῦ ὡροσκόπου ἀπόστροφος αὐτοῦ, οὔτε ἄνθρωπος ἔσται ὁ γεννηθεὶς ἀλλὰ τέρας ἢ τετράποδον· καὶ εἰ μὲν ἀγαθοποιοὶ ἐπιθεωροῦσι τὰ κέντρα, τῶν χειροηθῶν ἢ ἐκθειαζομένων ἔσται τὸ γεννηθὲν οἷον κύων ἢ αἴλουρος <ἢ> ὄρνις[2] καὶ τὰ ὅμοια· εἰ δὲ καὶ κακοποιοὶ ἐπιθεωρήσουσιν τὰ κέντρα τῶν ἀγαθοποιῶν ἀποστρόφων ὄντων, ἄγριον <τι ζῷον> ἔσται τὸ γεννηθέν.

Ἐν δὲ τῇ πέμπτῃ σκέψει δέον ζητεῖν τὸν κλῆρον τῆς τύχης καὶ τοῦ δαίμονος καὶ τῆς βάσεως καὶ τοῦ ὑψώματος τῆς γενέσεως καὶ τὰς φάσεις αὐτῶν καὶ τὰς τοποθεσίας[3]· ἐὰν γὰρ καὶ ἀπόστροφοι

4 ἐὰν] εἰ P. 16 εἰ suppl. ἀπόστροφοι] οι e corr. P. 20-26 in caput ξη' περὶ δεκανῶν ἀσελγοποιῶν (infra f. 122) perperam inseruit excerptum M(onacense), cf. *Catal.*, VII, p. 115, 27 ss. 21-22 οὔτε ἄνθρωπός ἐστιν ὁ γεννηθεὶς οὔτε κτῆνος ἀλλὰ τέρας τι ἄσημον M; cf. 123, 16. 23 κακοποιοὶ male M. 24 ὄρνις om. M. Recte κύων pro κριός traditur. Boll (*Catal.*, VII, p. 248) contulit Ptolem., *Tetrab.*, p. 123, 18: τῶν ἐκθειαζομένων οἷον κυνῶν ἢ αἰλούρων ἢ πιθήκων ἢ τῶν τοιούτων; cf. infra n. 2. ἢ suppl., cf. infra n. 2. 26 τι ζῷον ex M suppl. 29 βάσεις P; corr.

---

[1] Similia infra in cap. ϙη', Περὶ ἀλλοφύλων γονέων, v. 3.

[2] Legebatur, opinor, apud Antiochum, Rhetorii fontem, οἷον κύων ἢ αἴλουρος ἢ πίθηκος ἢ ἶβις ὄρνις quae omnia sunt animalia dodecaori (c. infra p. 122, n. 1). Nam ὄρνιν hic gallum dici non potest, cum nusquam is quasi deus cultus fuisse videatur.

[3] Similia docebantur in capp. κϛ', κζ' « Introductionis » Antiochi (*Catal.*, VIII, 3, p. 117, 28 ss.); cf. ipsum Rhetorium, *Catal.*, I, p. 160, c. 47.

τύχωσι τοῦ ὡροσκόπου οἱ ἀποκεκλικότες, ἐπίκεντροι δὲ τῷ κλήρῳ τῆς τύχης μετὰ τῶν ἀγαθοποιῶν, καλὰ τῇ τύχῃ σημαίνουσιν, εἴπερ ἔξαυγοι τύχωσιν. εἰ δὲ τούτων οὕτω κειμένων τὸν ἑνδέκατον τόπον τοῦ κλήρου ἢ τοῦ ὡροσκόπου τὸν καλούμενον περιποιητικὸν κακοποιὸς μόνος θεωρήσει <ἢ> τὸν ὄγδοον τόπον τοῦ ὡροσκόπου ἢ τὸν κλῆρον τῆς τύχης ἢ τὸν κύριον τοῦ ὀγδόου τόπου, μετὰ τῆς ἐκπτώσεως καὶ βιοθανασίαν δηλοῖ τὸ σχῆμα[1]. εἰ δὲ ὁ κλῆρος τῆς τύχης καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ καλῶς τύχωσιν, ὁ δὲ κλῆρος τοῦ δαίμονος καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ κακῶς τύχωσι καὶ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρηθῶσι, ἔκπτωσιν τελοῦσι τῇ γενέσει μάλιστα ἐπὶ νυκτερινῆς γενέσεως διὰ τὸ κατὰ Πτολεμαῖον κλῆρον τύχης ὑπάρχειν τὸν κλῆρον τοῦ δαίμονος. εἰ δὲ καὶ ὁ κύριος τοῦ ὑψώματος τῆς γενέσεως κακῶς τύχῃ ἢ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρηθῇ, καθαιρέσεις <τῶν> ἀξιωμάτων ἢ τῶν πράξεων, ἀργίας καὶ νωχελίας ποιήσει· εἰ δὲ τοῦ κλήρου τῆς τύχης καλῶς κειμένου καὶ ὑπὸ ἀγαθοποιῶν θεωρουμένου ὁ κύριος αὐτοῦ εὑρεθῇ ἐν τῷ ἐννάτῳ τόπῳ τοῦ ὡροσκόπου ἢ ὁ κύριος τοῦ δαίμονος, ἀπὸ ἱερῶν πραγμάτων ἢ ἱερῶν τόπων ὁ τοιοῦτος ἐπικτήσεται. εἰ δὲ ἐν τῷ ὑπογείῳ τύχῃ ὁ κύριος τοῦ κλήρου, θησαυροφύλαξ ὁ τοιοῦτος γενήσεται· εἰ δὲ ἐν καθύγρῳ ζῳδίῳ τύχῃ ὁ κλῆρος τῆς τύχης καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ, ἐξ ὑγρῶν πραγμάτων ἢ ναυτικῶν ὁ τοιοῦτος ἐπικτήσεται· καὶ ἁπλῶς δέον κατὰ τὴν φύσιν τοῦ ζῳδίου καὶ τὴν τοποθεσίαν <ἐν ᾗ> ἔτυχεν ὁ κλῆρος τῆς τύχης καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ, ἀποφαίνεσθαι τὰς εὐδαιμονίας ἤτοι ἐκπτώσεις. ἐὰν τύχῃ Ἄρης ἢ Κρόνος ἐν τῷ δωδεκάτῳ τῆς τύχης, εὑρεθῇ δὲ ὁ τῆς αἱρέσεως ἐν ἰδίῳ οἴκῳ ἢ τριγώνῳ ἢ ὑψώματι, ἀπὸ βίας καὶ ἁρπαγῆς τὰς περικτήσεις ποιήσει καὶ ἀδικίας. ἰδὲ δὲ τινὰς ἐσχηματικότας ἐν τῷ ἕκτῳ τοῦ κλήρου τῆς τύχης καὶ ἀπὸ δουλικῶν προσώπων ἀδικηθέντας καὶ προδοθέντας ὡς διὰ τὸν ἕκτον τόπον· ὁ γὰρ δωδέκατος τόπος τοῦ κλήρου τῆς τύχης ὑπὸ κακοποιῶν μόνον θεωρούμενος μάλιστα καὶ παραιρετῶν σημαίνει τὰς ἐκπτώσεις οὕτως· ὑπὸ μὲν Ἄρεως ἀπὸ ἐμπυρισμῶν ἢ ἀρχόντων ἢ στρατιωτικῶν ἢ ληστρικῶν ἐφόδων ἢ τῶν ὁμοίων· ὑπὸ δὲ Κρόνου ἀπὸ ναυαγίων ἢ δικῶν ἢ πρεσβυτέρων προσώπων καὶ (ἐκκλη)σιαστικῶν ἢ εὐνούχων ἢ ἀνασκευῶν τινων χάριν παλαιῶν πραγμάτων ἢ νεκρικῶν προσώπων· ὁ κλῆρος τῆς τύχης καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ ἀπόστροφοι τοῦ Ἡλίου ἐκπτώ-

1 τῷ ὡροσκόπῳ P. 5 ἢ suppl. 8 καλός P. 10 τὸν P. 13 τῶν suppl. 16 τοῦ ὡροσκόπου, i. e. ἀπὸ τοῦ ὡροσκόπου, cf. 123, 14. 17 τὸ τοιοῦτον ἐπικτίσεται P. 21 ἐν ᾗ suppl. 25 περικτίσεις. ἰδὲ] ἴδω ut vid. P. 26 τῶν κλήρων P. 28 γὰρ] Leg. γε? 30 ὑπὸ μὲν corr. : εἴπωμεν P. ἢ στρατ. ἢ ἀρχόντων P; cf. 129, 2. 32-33 ἢ δικῶν corr. : ἰδικῶν P. 33 ἐκκλησιαστικῶν (ἐκκλη in margine) P : leg. ἐξουσιαστικῶν?

[1] De his et eis quae sequuntur, cf. infra cap. νζ′ doctrinam Hermetis de locis.

τους ποιοῦσι δίχα ὁμοζωνίας καὶ τῶν ἰσαναφόρων ζῳδίων καὶ τῶν ἰσοδυναμούντων· ἀλλὰ καὶ ὁ κύριος τῆς συνόδου ἢ πανσελήνου ἐν τῷ <δω>δεκάτῳ <ἢ> ὀγδόῳ τοῦ ὡροσκόπου ἐκπτώτους ποιοῦσι. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ σύνοδος καὶ ἡ πανσέληνος ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἢ ὀγδόῳ. καὶ ἐὰν τὰ πλείονα σχήματα καὶ οἱ τούτων κύριοι ἐπὶ <ἀγαθοῦ> τόπου εὑρεθῶσι κεκοσμημένα φύσεσιν καὶ σχηματισμοῖς, ἐπίμονα τὰ τοῦ βίου καὶ τὰ τῆς δόξης γενήσονται· ἡ δὲ χρονιότης <τῆς> εὐτυχίας ἢ δυστυχίας ἢ ἀνωμαλίας ἐκ τῆς τῶν περιπάτων [καὶ] κολλήσεως τῶν γινομένων ἀπὸ πάντων τῶν ἀστέρων καὶ τοῦ κλήρου τῆς τύχης καὶ τοῦ δαίμονος. ἀλλὰ δέον καὶ ἐκ τῆς τοῦ ζῳδίου ἀναφορᾶς, καθὼς Αἰγύπτιοι, καὶ ἐκ τῆς ἑκάστου ἀστέρος κυκλικῆς περιόδου, τουτέστιν τῶν τελείων καὶ μέσων καὶ ἐλαχίστων ἐτῶν, κατὰ τρίτον καὶ ἥμισυ καὶ δίμοιρον τῶν χρόνων μετὰ τῶν ἀναφορῶν τῶν ζῳδίων ** καὶ τὰς παραδόσεις καὶ παραλήψεις τῶν ἀστέρων· καὶ ἐὰν μὲν οἱ ἀστέρες κακῶς ἐπισχηματίζωνται πρὸς τὸν ἀνατολικὸν ὁρίζοντα, καλῶς δὲ πρὸς τὸν κλῆρον τῆς τύχης καὶ τὸν κύριον αὐτοῦ, τὰ μὲν πρῶτα ἄπρακτα ἔσται, ἐξ ὑστέρου δὲ πρακτικά. εἰ δὲ ἐναλλὰξ τὸ σχῆμα γίνεται καὶ τοῦ ὡροσκόπου καὶ τοῦ κλήρου τῆς τύχης καὶ τοῦ κυρίου αὐτῆς, ἀνάπαλιν τὴν πρᾶξιν ἢ τὴν ἔκπτωσιν λέγε. ὁμοίως οἱ μὲν κλῆροι σημαίνουσιν τὴν πρώτην ἡλικίαν, οἱ δὲ κύριοι αὐτῶν τὴν τελευταίαν· ἡ μὲν γὰρ τύχη τὰ σωματικὰ πάθη καὶ περικτήσεις σημαίνει, μάλιστα ὁ ια' αὐτῆς τόπος καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ· ὁ δὲ δαίμων τὰ ψυχικὰ καὶ τὰς πράξεις καὶ τὰς δόξας καὶ τὸν τρόπον. ὁ δὲ κύριος τῆς βάσεώς ἐστι θεμέλιος τῆς τύχης. μερίζων οὖν τὰ ἔτη τῆς γεννήσεως μὴ μόνον ἀπὸ τοῦ ὡροσκόπου τοὺς ἐνιαυτοὺς δέον ἐκβάλλειν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ Ἡλίου καὶ Σελήνης καὶ κλήρου τῆς τύχης. εἰ δὲ καὶ πατέρα ἔχῃ καὶ μητέρα, ἐκβά(λλοντ)αι τὰ ἔτη ἀπὸ τοῦ κλήρου τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς καὶ οὕτως σκέπτου τὸν ἐνιαυτὸν τῶν γονέων. ζήτει δὲ μή πως <ὁ> πλείονα λόγον ἔχων πρὸς τὴν γένεσιν κακῶς πέσῃ ἢ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρηθῇ· καὶ τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα φαῦλον ὑπάρχει· κακοθανασίας γὰρ ποιήσει τῇ γενέσει.

Μετὰ πάντων δὲ τῶν σχημάτων σκέπτου καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ὁρίων καὶ τὰς τοπικὰς διακρίσεις καὶ τοὺς συσχηματισμοὺς τῶν ἀστέρων καὶ τὰ πρόσωπα τῶν δεκανῶν μετὰ καὶ τῶν παρανατελλόντων αὐτῶν καὶ τῆς μορφώσεως τῆς δωδεκαώρου[1]· ζήτει δὲ καὶ τὸν κύριον

3 δεκάτῳ P; cf. v. 4. Duodecimus locus malus est. ἢ suppl. 5 ἀγαθοῦ suppl. 7 τῆς suppl. 8 καὶ del.; cf. infra p. 124, 26. 11 κυκλικῆς corr. : θυλικῆς P (i. e. θηλυκῆς). 12 cf. Vettius Valens, III, 16, p. 157, 5 Kroll. 13 lac. sign. 14 κακῶς corr. : καὶ P. 21-23 cf. Hermet. Trism. apud Paulum Alex., K. 4, et *Catal.*, I, p. 168, 28 ss. 21 παρακτίσεις ut vid. P. 23 cf. p. 132, 4. 26 ἐκβαλ(λ)αι sic P. 28 ὁ suppl. 33 cf. 124, 15 ss. 34 L. αὐτοῖς?

---

[1] De dodecaoro Aegyptiaco, cf. Boll, *Sphaera*, p. 295 ss. Rhetorius, qui de signis dodecaori simul cum zodiaci consurgentibus in capitulo *Catal.*, VII,

τοῦ δωδεκάτου τόπου καὶ τοῦ ἕκτου ἀπὸ ὡροσκόπου, μή πως ἐπίκεντροι τύχωσι· ὡρονομούντων γὰρ βλάπτουσιν τὴν νεότητα, δύνοντων δὲ τὸ γῆρας. Ζήτει δὲ καὶ τὴν Σελήνην, <εἰ> μὴ ὁρᾷ τὸν κλῆρον τοῦ ἀναιρέτου ἀστέρος· σημεῖόν ἐστιν τοῦτο βιοθανασίας· λαμβάνεται δὲ ὁ κλῆρος τοῦ ἀναιρέτου ἀστέρος ἀπὸ τοῦ οἰκοδεσπότου τοῦ ὡροσκόπου ἐπὶ Σελήνην καὶ τὰ ἴσα ἀπὸ ὡροσκόπου, νυκτὸς δὲ ἐναλλάξ.

Ἐν δὲ τῇ ἕκτῃ σκέψει δέον ζητεῖν τὸν Ἀναβιβάζοντα καὶ Καταβιβάζοντα ἐν ποίοις τόποις καὶ δεκανοῖς τετυχήκασιν καὶ ὑπὸ τίνων θεωροῦνται· πολλάκις γὰρ καὶ τῶν ἀστέρων καλῶς κειμένων μάλιστα τῶν ἀγαθοποιῶν ὁ καταβιβάζων συμπαρὼν μετὰ Ἡλίου ἢ Σελήνης ἢ Διὸς ***.

Ἐν δὲ τῇ ἑβδόμῃ σκέψει ζήτει τὰ δωδεκατημόρια τῶν ἀστέρων μάλιστα Ἡλίου καὶ Σελήνης καὶ ὡροσκόπου ἐν ποίοις τόποις τοῦ ὡροσκόπου τετυχήκασιν καὶ ὑπὸ τίνος θεωροῦνται· εἰ γὰρ εἰς τετράποδα ζῴδια τύχωσι τὰ δωδεκατημόρια αὐτῶν μετὰ τοῦ ὡροσκόπου, λέγε μὲν τετράποδον ἢ τέρας τὸ γεννηθέν, μάλιστα καὶ τῶν φώτων οὕτως τυχόντων, ἐξαιρέτως δὲ καὶ τοῦ κλήρου τῆς τύχης καὶ τοῦ κυρίου αὐτῆς. πολλάκις δὲ τὸ σχῆμα τοῦτο ἐποίησεν ἡνιόχους καὶ ἱπποδρόμους ἢ θηριοτρόφους τῶν ἀγαθοποιῶν μαρτυρούντων· εἰ δὲ

2 ὡρονομούντων (i. e. ὡροσκοπούντων) corr. : ὡρονομοῦντος P. νεότηταν P. δύνοντος P. 3 μὴ ὅραν (sic) τὸν κύριον P, corr. 8 δεκάτοις P. 9 κάλλων (sic P). 11 Post Διός multa deesse videntur. In P lacuna non indicatur. 14 ἀπὸ τοῦ corrigere nolui, cf. p. 121, 16; 122, 3. 16 λέγε μετὰ P. ἢ] καὶ P; cf. p.120, 22; 124, 3. 17 ἐξεραίτος P. 19 θυρηοθρόφους P.

---

p. 195 ss. edito agit, ipse infra duo animalia eiusdem nominat, nempe cap. οϛ' Τράγος (cf. *Catal.*, VII, p. 204, 7 ss.) et cap. ϙϛ' Πίθηκος qui est Κυνοκέφαλος vel Δυσώνυμος (*Catal.*, VII, 208, p. 23 ss.); cf. etiam supra p. 120, l. 2. — Cum verbo μορφώσεως, cf. *Catal.*, V, 1. p, 188, 25 : τὰς μορφώσεις τῶν δεκανῶν. — Notabilia de dodecaoro praebet papyrus magica Parisina (Wessely, *Griech. Zauberpap.* in *Denkschr. Akad. Wiss. Wien*, XXXVI, 1888), v. 1635 ss., ubi in longa Solis invocatione legitur : "Ωρᾳ α' μορφὴν ἔχεις αἰλούρου, ὄνομά σοι φαρμακουνήθ· δὸς δόξαν καὶ χάριν τῷ φυλακτηρίῳ τούτῳ· ὥρᾳ β' μορφὴν ἔχεις κυνός· ὄνομά σοι σουφι ac sic deinceps usque ad ὥρᾳ ιβ' μορφὴν ἔχεις κροκοδείλου, ὄνομά σοι ἀερθο κ. τ. λ. Itaque Sol in horas formam et nomen mutat, figura singulorum τῆς δωδεκαώρου animalium assumpta. Cf. Iambl., *De mysteriis*, VII, 3 (p. 253, 9 Parthey) : Σχηματίζεσθαι μὲν κατὰ ζῴδιον (τὸν Ἥλιον) καὶ τὰς μορφὰς ἀμείβειν καθ ὥραν ... κατὰ ζῴδιον καὶ καθ' ὥραν μεταβάλλεσθαι αὐτόν, qui his transfigurationibus varias virtutes a Sole descendentes indicari explicat, additque talibus orationibus Aegyptios uti etiam ἐν ταῖς κοινοτέραις εὐχαῖς. Quod Aegyptiorum veteribus monumentis confirmari collega Bruxellensis Ioannes Capart interrogantem me certiorem fecit; cf. Maspero, *Hist. anc. des peuples de l'Or.*, I, p. 89; Brugsch, *Thes. inscriptionum Aegyptiacarum*, p. 57; Daressy, *Annales du service des antiquités*, t. XVII, 1917, p. 15 ss. — Vide praeterea quae congessit Franciscus Boll in *T'oung Pao*, XIII, 1912, p. 704, 710 ss.

καὶ ἡ Σελήνη ἀπέστραπται τὸν οἰκοδεσπότην αὐτῆς ἢ ἐναντιοῦται αὐτῷ, τὸ αὐτὸ σημαίνει. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡ τριταία τῆς Σελήνης [1] ἐν τετραπόδῳ τυχοῦσα καὶ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρουμένη τέρατα ἢ τετράποδα σημαίνει τὰ γεννώμενα· ἐὰν δὲ τούτων οὕτως κειμένων εὑρεθῇ <ἡ> τριταία τῆς Σελήνης ὑπὸ κακοποιῶν θεωρουμένη, ὁ δὲ κύριος τῆς προγενομένης συνόδου καὶ πανσελήνου ἀπέστραπται τὸν ὡροσκόπον καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, τὸ αὐτὸ σκόπει.

Ζήτει δὲ καὶ τὸν αἰτιατικὸν κλῆρον τὸν λαμβανόμενον ἀπὸ Κρόνου [καὶ] ἐπὶ Ἄρεα καὶ τὰ ἴσα ἀπὸ ὡροσκόπου, νυκτὸς δὲ ἐναλλάξ· οὗτος γὰρ ὁ κλῆρος ὑπὸ κακοποιῶν θεωρούμενος ἐπισφαλὴς καὶ ἐπικίνδυνος καθαιρετικὰς ποιῶν τὰς γενέσεις. ἐπιθεώρει δὲ τὸν σχηματισμὸν τῶν ζῳδίων κατὰ τὰ † ἰσανεφηκτα καὶ κατὰ τὰς ἰσοδυναμίας· δέον γὰρ Παρθένον καὶ Κριὸν † διάμετρα λογίζεσθαι καὶ Ζυγὸν καὶ Ἰχθύας καὶ τὰ λοιπὰ ἰσανάφορα καὶ ὁμόζωνα ζῴδια. καθ᾽ ἑκάστην γένεσιν δέον ζητεῖν καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν δεκανῶν πρὸς τοὺς ἀστέρας καὶ τοὺς παρανατέλλοντας καὶ τὰ πρόσωπα τῶν δεκανῶν καὶ τὴν λαμπρομοιρίαν τῶν ζῳδίων [2].

Τούτων γὰρ πασῶν τῶν ἑπτὰ σκέψεων οὕτως ἐξεταζομένων οὐχ ἁμαρτήσῃ περὶ τὰ τῆς γενέσεως θεμέλια.

Ζήτει δὲ καὶ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἑνδεκάτου τῆς τύχης καὶ φυλάττου τῶν ἐκλειπτικῶν τὰ τρίγωνα· ζήτει δὲ καὶ τὰς μοίρας τῶν κέντρων. πολλάκις γὰρ τῶν ἀστέρων τῆς γενέσεως παραπεπτωκότων οἱ λαμπροὶ τῶν ἀπλανῶν εὑρίσκονται μοίραις ἐπικέντροις, καὶ μεγάλας καὶ ὑπερβαλλούσας ποιοῦσιν τὰς γενέσεις· πολλοὶ γὰρ ἀγνοοῦσιν τὰς τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων δυνάμεις τε καὶ ἐνεργείας. ἀλλὰ δὲ καὶ ἐν ταῖς κολλήσεσιν τῶν περιπάτων μεγάλως ἐνεργοῦσιν, εἴπερ ὁ κολλῶν ἀστὴρ τὸν τοῦ ἀπλανοῦς ἄνεμον τρέχει. ὁμοίως δὲ ἐνεργοῦσιν πάλιν οἱ ἀπλανεῖς, εἴπερ ἰσόμοιροι τῶν πλανητῶν τύχωσιν κατὰ τὸν αὐτὸν ἄνεμον [3].

1 L. τοῦ οἰκοδεσπότου? sed cf. v. 6. 4 γενόμενα P. 5 ἡ suppl. 6-7 L. τοῦ ὡροσκόπου καὶ τοῦ οἴκου? sed cf. v. 1. 9 καὶ del. ἀπὸ, ἐπὶ superscr. P. 10 ἐπισφαλεῖς P. 12 L. ἰσαννάφορα? cf. 122, 1 2. 13 διάμετρα (signo astr.) P. Leg. σύζυγα. 15-16 Eadem p. 122, 33. 18 οὐκ P. 22 πολλάκις corr.: πολλὰ P. παραπεμπτωκότ(ων) P. 26 εἴπερ corr.: ὑπὲρ P.

---

[1] De tertio die Lunae cf. Bouché-Leclercq, *Astrol. grecque*, p. 487, n. 2 et infra cap. πα'.

[2] Cf. infra cap. πα': τὰς λαμπρομοιρίας τῶν ἀστέρων. In hoc codice P exstat ipsius Rhetorii tabula Περὶ λαμπρῶν καὶ σκιερῶν μοιρῶν (f. 173. supra p. 35); cf. *Catal.*, I. p. 151, cap. 12.

[3] Haec de stellis fixis (v. 22-28) ex astrologo anni 379 (*Catal.*, V, 1, p. 196, 1-197, 22) hausisse videtur Rhetorius, qui ex eodem fonte cap. νη' repetiit.

νε'. Περὶ τοκετοῦ. [Περὶ εὐτοκίας καὶ δυστοκίας καθὼς Δωρόθεος].

Ἐπὶ μὲν ἀρσενικῆς γενέσεως τὰ φῶτα ἐν ἀρσενικοῖς ζῳδίοις τυχόντα καὶ ὁ ὡροσκόπος ὑπὸ ἀγαθοποιῶν θεωρούμενος εὐτοκίαν ποιοῦσιν· ἐπὶ δὲ θηλυκῆς γενέσεως δυστοκίαν ποιοῦσι, καὶ μάλιστα ἐὰν ὦσιν τὰ φῶτα τρίγωνα ἀλλήλων καὶ ἐν ἀρσενικοῖς ζῳδίοις. ἐπὶ δὲ ἀρσενικῆς γενέσεως τὰ φῶτα ἑαυτῶν τρίγωνα καὶ ἐν θηλυκοῖς ζῳδίοις μετὰ τοῦ ὡροσκόπου δυστοκίαν ποιοῦσι· αὕτη γὰρ ἡ φάσις τῶν φώτων καλεῖται ἀμφίκυρτος. Ζεὺς ὡροσκοπῶν εὐτοκίαν δίδωσι, καὶ εἰ μὲν ἀρσενικὸν εἴη τὸ ὡροσκοποῦν ζῳδίον, τὸν πατέρα εὐγενέστερον εἶναι τῆς μητρός· εἰ δὲ θηλυκόν, τὴν μητέρα τοῦ πατρός. Κρόνος ὡροσκοπῶν δυστοκίαν παρέχει, μάλιστα ἐν τοῖς θηλυκοῖς ζῳδίοις. Ἄρης ὡροσκοπῶν, μάλιστα ἐν θηλυκοῖς ζῳδίοις, ἐξαπίνης καὶ σύντομον ποιεῖ τὸν τοκετὸν μάλιστα ἐν ὁδῷ ἢ λούτρῳ. φησὶ δὲ καὶ τὰ ὀρθὰ καὶ τὰ πλάγια ζῴδια πολλὰ συμβάλλεσθαι εἰς τὸν περὶ τοκετοῦ λόγον· ὀρθὰ μὲν ζῴδιά εἰσιν ἀπὸ Καρκίνου ἕως Τοξότου, πλάγια δὲ τὰ λοιπὰ ἀπὸ Αἰγόκερω ἕως Διδύμων. ἡ οὖν Σελήνη ἐν τοῖς πλαγίοις ζῳδίοις τυχοῦσα καὶ ὑπὸ τῶν κακῶν ἐμπερισχομένη δυστοκίαν ἀποτελεῖ, μάλιστα καὶ τῶν κακοποιῶν ἐν τοῖς πλαγίοις ζῳδίοις τυχόντων καὶ τὴν Σελήνην ἔκκεντρον ἐπιθεωρούντων.

νϛ'. Περὶ γεννημάτων ἀπὸ τοῦ πολεύοντος καὶ διέποντος.

Κρόνου πολεύοντος ὡροσκόπου α' γ' η' ι' οἱ γεννώμενοι ἀγενεῖς καὶ ἐπισινεῖς καὶ βιοθάνατοι.

Διὸς πολεύοντος ὡροσκόπου α' δ' ι' ια' οἱ γεννώμενοι ἄρχοντες, ἔνδοξοι, ἐπαφρόδιτοι.

Ἄρεως πολεύοντος ὡροσκόπου α' ε' ϛ' η' ἀπὸ σιδήρου ἢ πυρὸς τελευτῶσι ἢ χόλῳ μεγιστάνου ἢ αἵματος ἀναφορᾷ.

P(arisinus) f. 91v. **V**(aticanus) 1056, f. 71v = *Catal.*, V, 3, p. 79-80. 1 Περὶ τοκετοῦ P (cf. *Catal.*, VIII, 3, p. 108, 22, νε') : Περὶ ... Δωρόθεος V. Verbum poeticum τοκετός ex Dorotheo sumpsit Rhetorius; cf tamen supra cap. νδ', p. 118, v. 3: περὶ εὐτοκίας καὶ δυστοκίας, ita ut titulus genuinus fuisse videatur : Περὶ εὐτοκίας καὶ δυστοκίας ἐκ τῶν Δωροθέου περὶ τοκετοῦ. 3 ἀρρενικῆς V. ἀρρενικοῖς V ac sic semper. 4 ὁ om. P. 5 δυστοκίαν ex δυστοκίας correct. P. καὶ om. P. 5-6 τριγωνίζωσιν τὰ φῶτα ἀλλήλους V. 7 ἑαυτοῖς τριγονίζοντα V. 9 κεῖται ἀφύκηρτος P. 11 τοῦ πατρὸς om. V. 12-13 ὁ δὲ Ἄρης — ζῳδίοις bis in P. 14 τὸν] τὸ P. μᾶλλον V. λούτρῳ P : βαλανείῳ V, cf. infra p. 133, 4. 15 εἰς τὰ πολλὰ P. συμβάλλονται V. τοῦ τοκ V. 16 μὲν γὰρ P. 17 τὰ λοιπὰ om. P. 17-20 ἡ οὖν — ἐπιθεωρούντων om. V. 18 στυχοῦσα i. e. στείχουσα? P. 19 τυχόντων corr. : στειχόντων P. 21 **P**(arisinus) f. 92v. Exstat hoc Rhetorii caput et in cod. Veneto 7, f. 393, νγ', quem propter bellum inspicere mihi non licuit. 22 et 24 γενόμενοι P. 26 ἢ] καὶ P. 27 ἀναφορᾶς P.

Ἡλίου πολεύοντος ὡροσκόπου α′ β′ γ′ ϛ′ η′ λαμπροί, ἔνδοξοι, μεγιστάνων φίλοι, θεοφιλεῖς.

Ἀφροδίτης πολευούσης ὡροσκόπου α′ β′ ε′ η′ θ′ ι′ ἐπαφρόδιτοι πρακτικοί.

Ἑρμοῦ πολεύοντος ὡροσκόπου α′ δ′ ϛ′ ζ′ η′ ἔμπρακτοι, δραστικοί, πολυΐστορες.

Σελήνης πολευούσης ὡροσκόπου α′ γ′ ϛ′ ζ′ η′ ἐπὶ μεγάλων πραγμάτων γινωσκόμενοι.

Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν νυκτερινῶν ὡρῶν, ἐὰν ὁ κύριος τῶν ὡρῶν τοῦ διέποντος κακοδαιμονίσῃ θυριοβόλους ποιεῖ· ἐὰν δὲ Κρόνου διέποντος Σελήνη διαμετρῇ, ἐπιληπτικὸν καὶ θεοφορούμενον ποιεῖ.

νζ. Ἀποτελέσματα τοῦ πίνακος τῆς <δωδεκατόπου> [Ἑρμοῦ τοῦ Τρισμεγίστου περὶ τῆς τῶν ιβ′ τόπων ὀνομασίας καὶ δυνάμεως] [1].

Τόπος δωδέκατος [2].

Ὁ δωδέκατος τόπος καλεῖται κακοδαιμόνημα καὶ προαναφορὰ τοῦ ὡροσκόπου καὶ μετακόσμιος. σημαίνει τὰ περὶ ἐχθρῶν καὶ δούλων καὶ τετραπόδων καὶ πάντα τὰ πρὸ τῆς ἀποκυητικῆς ὥρας ἀποτελούμενα

8 γωσσώμενοι ut vid. P. 10 θυριωβόλους P. Verbum novum? L. θηριοβρώτους? cf. p. 128, 23 et Περὶ τεταρτ. f. 117. 12 **P**(arisinus) 2425, f. 92; **A** = Parisinus 2424 [= 9], f. 5 (descripsit Boudreaux); **V**(enetus) 7 = Marcianus 335, f. 28 (descripsit Riccoboni). 12-14 ν′. Ἀποτελέσματα τοῦ πίνακος P : τῆς δωδεκατόπου supplevi ex ipsius Rhetorii cap. κζ′ codicis Parisin. 2506 [= 10], f. 22r, qui ad hoc caput se refert verbis « τὰ ἀποτελέσματα τοῦ πίνακος τῆς ιβ′ τρόπου (sic) », cf. Paul. Alex., L, 1 : Περὶ τῆς τῶν δώδεκα τόπων πινακικῆς ἐκθέσεως. Tabulam duodecim locorum, quae explicabatur, librarii suppresserunt; cf. p. 118, n. 3. Titulum omis. A (et Paris. 2506, f. 1); quem V praebet (cf. cod. German. 26, f. 48 et 34, f. 159), Ἑρμοῦ τοῦ Τρισμ. — δυνάμεως, commenticius est, sed auctoris nomen, ut alioquin haec classis codicum (p. 116), hic quoque servavit. cf. p. 131, v. 5 et p. 132, n. 1. 15 Τόπος ιβ′ PV : om A. 16 ὁ om. P. ιβ′ AV. 16-17 καλεῖται κ. κ. π. τοῦ ὡ. καὶ μετακόσμιος P : μετακόσμιος καλούμενος AV cet. om. κακοδαιμόνημα] an κακὸς δαίμων? cf. Hermet., *Catal.*, VIII, 3, p. 101, 8; Antioch., ib., p. 117, 18 (ubi leg. καὶ <κακὸν> δαίμονα); Paul. Alex., O, 1; Vett. Val., p. 62, 8 (κακοδαίμων); Firmic. Mat., II, 19, 13 (cacos daemon). 18 ἀποκυκλικῆς A. τελούμενα AV.

[1] De hoc capitulo vide praefationem supra p. 116 ss.

[2] Duodecimus locus primum locum obtinet quia ea quae ante natalem diem in sinu matris fiunt significat. Hunc ordinem Rhetorii esse monstrat consensus codicum AP (cf. Paris. 2506 [= 10], f. 1; German. 26, f. 48); cf. Vett. Val., II, 5. — Primo loco i. e. horoscopo incipit V (cf. German. 34, f. 159) et hic erat ordo veteris libelli Hermetis Trismegisti (cf. *Catal.*, VIII, 3, p. 101, 16 ss.), quem sequuntur Antiochus (Ibid., p. 117, 1 ss.) et Paul. Alex., L, 2.

καὶ τῇ μητρὶ καὶ τῷ τεχθησομένῳ, ἐπειδὴ πρὸ τῆς τοῦ βρέφους ἐκκρίσεως τοῦτο τὸ ζῴδιον ἀνέτειλε. Κρόνου δὲ τόπος ἐκλήθη, καθὸ διὰ τῆς προχοῆς τῶν ὑδάτων ἐκκρίνεται τὸ βρέφος καὶ ὅτι μέσον ζωῆς καὶ θανάτου ἡ τίκτουσα καθέστηκε ὑπὸ Κρόνου καὶ Ἄρεως κατὰ διάμετρον ἐπιθεωρουμένη.

Οἱ οὖν κακοποιοὶ ἐπὶ τούτῳ τῷ τόπῳ τυχόντες δυστοκίας ποιοῦσι καὶ σωματικὰ πάθη καὶ τομὰς ἢ σίνη περὶ τοὺς πόδας ἢ τὸ στόμα ἢ τὸν δακτύλιον καὶ δούλων ἀναιρέσεις καὶ ἐχθρῶν· εἰ δὲ ὁ κλῆρος τῆς τύχης ἐπὶ τούτου τοῦ τόπου γένηται καὶ οἱ κακοποιοὶ ἐπιθεωρήσωσι τὸν κλῆρον, πλεῖστα κακὰ ἐπιφέρουσι βλάπτοντες ἐν τοῖς ἰδίοις πάντοτε χρ(όνοις). ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀγαθοποιοὶ βλάπτουσιν ἐν τῷ ιβʹ καὶ οὐ μερίζουσι τὰ ἑαυτῶν ἀγαθά. ὁ μὲν γὰρ Ἥλιος παρὼν τῷ τόπῳ πατρὸς δούλου ἢ ἐκπτώτου ἢ ἀγενοῦς τὸν τοκετὸν λέγει ἢ τῶν πατρικῶν ἀποβολὴν ἢ καὶ σεσινωμένον τὸν πατέρα. ἡ δὲ Σελήνη ὁμοίως τὰ πρὸς τὴν μητέρα δηλοῖ. ὁ δὲ Ζεὺς ἐπιπαρὼν τῷ τόπῳ ἐχθρῶν ἐπαναστάσεις ποιεῖ· ἡ δὲ Ἀφροδίτη κακογάμους ἢ δουλογάμους· ὁ δὲ Ἑρμῆς κακοτρόπους, κακοπράγμονας. ἐὰν δὲ οἱ κύριοι τῶν συνόδων ἢ πανσελήνων εὑρεθῶσιν ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, κακὸν τὸ σχῆμα πρόλεγε· ἐκπτώτους γὰρ ποιεῖ ἢ βιοθανάτους. τὸ δωδεκατημόριον τοῦ Ἡλίου ἢ τῆς Σελήνης, ἐὰν ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ τύχωσι, ἀγενεῖς ἢ ἐκπτώτους τοὺς γονεῖς λέγε ἢ πατρικὰ φθείροντας. ἐὰν δὲ ὁ Ἥλιος καὶ ἡ Σελήνη ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ τύχωσιν τῶν κακοποιῶν ἐπικέντρων ὄντων ἀγαθοποιοῦ μὴ ἐπιθεωροῦντος, κυνανθρώπους ποιοῦσιν τοὺς γεννηθέντας· ἐὰν δὲ Ἄρης καὶ

1 τεχθησομένῳ P; formam servavi : τεχθέντι AV. ἐπεὶ δὲ P. τοῦ βρέφους om AV. 1-2 ἐκρήσεως P. Leg. ἐκκρίσεως, cf. v. 3 : ἐκτροπῆς AV, cf. Vett. Val., 62, 13. 2 τοῦτο corr. : αὐτὸ P : αὐτοῦ AV. ἀνέτελλε AP. καὶ Κρόνου P. καθότι AV. 3 προχοῆς ὑδάτων] Nam Saturni domicilium Aquarius est. 4-5 καθέστηκε — θεωρουμένη om. AV. 6-12 Οἱ οὖν — ἀγαθὰ] cf. Vett. Val., II, 5 (p. 62, 9-14). 6 οἱ οὖν AV : οἷον P. ἐπὶ τ. τ. τ. τυχόντες P : ἐν τῷ ιβʹ ὄντες AV. 7 ἢ (prius) : καὶ AV. τὸ om. AV. 8 δάκτυλον P. ἀναίρεσιν P. 8-11 τούτου — χρόνοις] τοῦ ιβʹ πέσῃ ἢ καὶ Ἄρεως ἐπιθεωροῦντος πλεῖστα ἐπιφέρεται κακὰ ἐν τοῖς οἰκείοις βλάπτοντα χρ(όνοις) AV. 11 ὁμοίως δὲ καὶ οἱ P et Valens : οἱ δὲ AV. ἐν τῷ ιβʹ om. P. 11-12 μερίζουσι PA Val. : μετρίζουσι V. 12-17 Similia pluribus verbis explicat Paul. Alex., O, 1, v. 9 ss. 12 τῷ τόπῳ om. AV. 12-13 πατέρα δοῦλον ἢ ἐκπτώτων ἢ ἀγενῆ λέγ(ει) AV. 13 ἐκγένους P. ἀποβάλλειν (ἀπο e corr.) P. 14 καὶ om. AV. ἡ δὲ Σ. ὁμοίως P : ὡσαύτως καὶ ἡ Σελήνη AV. τὰ πρὸς P : τὰ κατὰ AV. τὴν om. AP : τακτὴν V. 15 δηλοῖ om. P. ἐπιπαρὼν τῷ τόπῳ om. AV. 17 Post κακοπράγμονας] ὁ δωδέκατος τόπος σημαίνει καὶ τὸν περὶ τετραπόδων λόγον P. Ex Paulo Alex., O, 1, v. 8, addidit lector quidam. τῶν συνοδοπανσελήνων A : τῆς συνοδοπανσελήνου V. 18 ἐν τῷ ιβʹ κακὸν σχῆμα (sine προλ.) AV. ἢ AV : καὶ P. 19-20 τὸ ιβʹ μόνον ἡλίου ἢ σελήν(ης) ἐκεῖσε πέσων A : ἐν τῷ ιβʹ μόνον ἥλι(ος) καὶ σελήν(η) ἐκεῖ πεσὼν V. 20 τοὺς γονεῖς om. AV. 21 ὁ om. AV. καὶ ἡ P : ἢ AV. 21-22 ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ τύχωσι P : ἐνταῦθα πέσῃ AV. 22 ἀγαθοποιοῦ V : ἀγαθοῦ P : ἀγαθὰ A. 23 κυνανθρώπους P : κακὸν ἀνθρώποις V : κυνάγους A. ποιεῖ P. 23-p. 128, 4 τοὺς γεννηθέντας — κακοτύχον ποιοῦσι om. AV.

Ἀφροδίτη εὑρεθῶσι ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, γυναικοκτόνους ποιοῦσιν. Ἐὰν δὲ ὁ οἰκοδεσπότης τοῦ κλήρου τῆς τύχης εὑρεθῇ ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ ὑπὸ Κρόνου ἢ Ἄρεως θεωρούμενος καὶ ἐπιθεωρήσῃ τὸν κλῆρον τῆς τύχης, κακότυχον ποιοῦσι. ἐὰν δὲ ὁ κύριος τοῦ τρίτου τόπου εὑρεθῇ ἐν τῷ δωδεκάτῳ, ἀδελφοὺς καὶ φίλους ἐχθροὺς ἕξει. ἐὰν δὲ ὁ κύριος τοῦ ὑπογείου κέντρου ἐκεῖ εὑρεθῇ, ἐπὶ ξένης τὴν τελεύτην πρόλεγε. ἐὰν δὲ ὁ κύριος τοῦ δωδεκάτου τόπου εὑρεθῇ ἐν τῷ πέμπτῳ καὶ ὁ κύριος τοῦ πέμπτου ἐν τῷ δωδεκάτῳ, πατρυιοὺς ποιοῦσι τοὺς τοιούτους ἑτέρων τέκνων. ἐὰν δὲ ὁ κύριος τοῦ ἑβδόμου τόπου τύχῃ ἐν τῷ δωδεκάτῳ, κακογάμους ἢ δουλογάμους ἀποτελεῖ καὶ χάριν τούτων ζημίας ἢ βλάβας ὑπομένοντας. ἐὰν δὲ ὁ κύριος τοῦ ὀγδόου τόπου ἐν τῷ δωδεκάτῳ, χάριν νεκρικῶν πραγμάτων βλάβας τῷ τοιούτῳ ποιεῖ ἢ ἐπὶ ξένης ἀποθανεῖται. ἐὰν δὲ ὁ κύριος τοῦ ἐννάτου τόπου ἐν τῷ δωδεκάτῳ ᾖ, πλανωμένους τοὺς τοιούτους ἐπὶ ξένης ἀποτελεῖ. ἐὰν δὲ ὁ κύριος τοῦ δωδεκάτου τόπου εὑρεθῇ ἐν τῷ ὡροσκόπῳ, τὴν νεότητα καματηροτέραν ποιεῖ. ἐὰν δὲ ὁ κύριος τοῦ δωδεκάτου τόπου εὑρεθῇ ἐν τῷ δυτικῷ κέντρῳ, τὸ γῆρας τοῦ τοιούτου μοχθηρὸν ποιήσει. ἐὰν δὲ ὁ οἰκοδεσπότης τῆς γενέσεως εὑρεθῇ ἐν τῷ δωδεκάτῳ, δοῦλον ἢ ἀγενῆ ἢ ἔκπτωτον τὸν γεννηθέντα λέγε ἢ σεσινωμένον. ἐὰν ὁ κύριος τοῦ δωδεκάτου τόπου εὑρεθῇ μετὰ Ἡλίου, τὸν πατέρα εὐτελῆ λέγε ἢ τὰ πατρικὰ φθείρειν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ Σελήνης οὕτως ἐπιθεώρει τὰ περὶ γονέων. ἐὰν δὲ κύριος εὑρεθῇ τοῦ δωδεκάτου τόπου Κρόνος ἢ Ἄρης καὶ ὡροσκοπῇ, κυνοβρώτους <ἢ> θηριοβρώτους τοὺς τοιούτους ἀποτελεῖ ἢ φιλοκυνήγους. ἐὰν δὲ ὁ κύριος τοῦ ἐννάτου τόπου γένηται ἐν τῷ δωδεκάτῳ, εἰ μὲν μετὰ τοῦ Κρόνου, ναυάγια τῷ τοιούτῳ ποιεῖ γενέσθαι ἢ ἐν θαλάττῃ κινδύνους, εἰ μὴ ἀγαθοποιὸς ἐπιθεωρήσει

3 θεωρουμένης P. 4 ποιοῦσι in ποεῖ corrigere nolui. τρίτου P : γ′ AV. 5 δωδεκάτῳ P : ιβ′ AV. φύλλους ἐγχθροῦς P. 6 ὑπογείου P : δ′ τόπου AV. κ(έντρου) om. AV, cf. v. 17. ἐκεῖ om. P. 6-7 τὴν τελεύτην πρόλεγε P : τελευτήσει AV. 7 δωδεκάτου τῶπου sic P : ιβ′ AV. πέμπτῳ et πέμπτου P : ε′ AV ac sic deinceps. 8 πατρίους codd. 9 ἑτέρων τέκνων om. P. 10 δολογάμους V. ἀποτελεῖ P : ποιοῦσι AV. 11 ἢ βλάβας om. AV. ὑπομήνει sic P. Leg. ὑπομενεῖ? δὲ om. P. 12 βλάβας τ. τ. ποιεῖ P : ἡ βλάβη γίνεται AV. 13 ἀποθανεῖται P : θανάτους AV. δὲ om. P. 14 ᾖ V : ἢ A : om. P. πλαζομένους AV. ἐπὶ ξένης τοὺς τοιούτους AV. δὲ om. P. 15-16 τὴν νεάτ(ην) τὴν (τὴν om. V) καματηρὰν AV. 16 καματωτέραν P. δὲ om. P; corr. 16-17 τοῦ ιβ′ ἐν τῷ ζ′ ἢ ἐν τῷ ζ′ (ζ′ om. in lac. V) AV. 17 τοῦ τοιούτου om. AV. δὲ om. P. 18 εὑρεθῇ P : ᾖ A : ἡ V. 18-19 δούλους ἢ ἀγενεῖς ἢ ἐκπτώτους ποιεῖ ἢ σεσινωμένους AV. ἢ ἔκπτωτον om. P. 20 τοῦ ιβ′ ᾖ AV. μετὰ τὸν ἥλιον V. 21 πατρῷα AV. φθείρει AV. δ' ἀπὸ AV. 21-22 οὕτως — γονέων] τὰ περὶ μητρὸς ὅρα AV. 22-23 ὁ κύριος τοῦ δωδεκάτου τόπου ἢ Κρονικὸς ἢ Ἀρεϊκὸς AV (i. e. ad trigonum pertinet cuius τριγωνοκράτωρ est Saturnus vel Mars ?). 23 κυνοβρώτους om. AV. ἢ suppl. τούτους ποιεῖ AV. 23-24 τοῦ β′ ᾖ ἐν τῷ ιβ′ AV. 25 τοῦ om. AV. 25-26 ποιεῖ γενέσθαι P : γίνεται AV. ἢ ἐν θ. κινδ. om. AV. ὑποθεωρής' A.

τὸ σχῆμα. εἰ δὲ μετὰ Ἄρεως εὑρεθῇ ἐν τῷ δωδεκάτῳ τόπῳ, στρατιωτικὰς ἢ λῃστρικὰς ἐφόδους ποιεῖ τῷ τοιούτῳ ἐπὶ ξένης ἢ ἐν ὁδῷ.

Ἐὰν δὲ ὁ Ἀναβιβάζων ἐν τῷ δωδεκάτῳ τόπῳ τύχῃ καὶ ὁ Ἥλιος καὶ ἡ Σελήνη μετὰ τοῦ Ἄρεως καὶ <τοῦ> Ἑρμοῦ ἐκεῖ τύχωσι, κακοπαθείᾳ περιπεσεῖται ἢ ὀστέον αὐτοῦ καταγήσεται ἢ τυφλοῦται ἢ πυρὶ καίεται ἢ κακομόρως τελευτᾷ ἢ ὑπὸ ἐχθρῶν ἀναιρεῖται, μάλιστα ἐὰν παρῇ αὐτοῖς καὶ Κρόνος. εἰ δὲ Ζεὺς καὶ Ἀφροδίτη ἐκεῖ τύχωσι, μετρίως τῶν κακῶν ἀπαλλαγήσεται, πλὴν κακομόρως τελευτᾷ. εἰ δὲ Ζεὺς καὶ Ἀφροδίτη ἐκεῖ τύχωσι μόνοι, κάκιστον μὲν οὐκ ἂν πάθοι, εὐτελῆ δὲ ὑπάρχοντα κτήσεται ἢ ἀπὸ δούλων εὐτυχήσει. ἐὰν ὁ Καταβιβάζων ἐν τῷ δωδεκάτῳ τύχῃ καὶ Ἄρης καὶ Κρόνος ἐκεῖ τύχωσι ἢ θεωρήσωσι αὐτόν, κάλλιστον ἔσται· ἢ γὰρ εὕρημα εὑρήσει ἢ ἀπὸ ἀλλοτρίων ὑπαρχόντων μεταδοθήσεται. ἐὰν δὲ Ζεὺς καὶ Ἀφροδίτη ἐκεῖ τύχωσι μόνοι δίχα Κρόνου καὶ Ἄρεως καὶ Ἑρμοῦ ἐπιθεωρίας, ἀκαταστατήσει πρὸς γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τέκνα καὶ σῖνος ἕξει ἀπόκρυφον ἢ εἰς τὸν σπλῆνα. εἰ δὲ Ἥλιος καὶ Ἄρης καὶ Ἑρμῆς ἐπιθεωρήσωσιν, ὁ δὲ Κρόνος ἐκεῖ τύχῃ, ἀτυχέστατος ἔσται παντὶ τῷ βίῳ.

Ἐπὶ δὲ τῶν κακοδαιμονούντων ζῳδίων νυκτὸς τυχὼν ὁ Κρόνος ἔκλειψιν τῶν πατρικῶν δηλοῖ καὶ δούλων χάριν κινδύνους καὶ ἐπιβουλάς, τινὰς δὲ καὶ σίνεσι περιτρεπομένους ἢ παθητικούς. ἡμέρας δὲ μετριώτερος ὁ θεὸς ἐν τούτοις γενήσεται. ἐὰν δὲ καὶ τὴν Σελήνην τετραγωνίζῃ ἢ διαμετρῇ, ἀστασίας καὶ φθίσεως προδηλωτικὸς γενήσεται, εἰ μή πως ὁ τοῦ Διὸς μαρτυρήσας ἢ τῇ Σελήνῃ ἢ τῷ Κρόνῳ ἐπικράτησιν τῶν ὑπαρχόντων ἀπὸ μέρους ποιήσεται· γίνονται δὲ καὶ ἐν βαρείαις νόσοις καὶ τῶν ἐντὸς ἀλγήματα ἔχουσιν.

1 τὸ σχῆμα om. AV. 1-2 εὑρεθῇ — ἐφόδους] ἀστρικὰς ἐφόδους cet. om. AV; cf. p. 121, 30. 2 ποιεῖ om. V : post τῷ τοιούτῳ A. 3 ἐν τῷ ιβ′ ῇ AV. 3-4 ὁ ... ἡ ... τοῦ om. P. Signa Solis et Martis e corr. A. 4 τοῦ suppl. ἐκεῖ AV : ἴσσον sic P. 5 ὀστοῦν AV. θλασθήσεται AV. 6 κακομόρως — ἀναιρεῖται] κακοθάνατος γίνεται cet. om. AV. κακῷ μόρρῳ sic P; corr., cf. v. 8. 7 αὐτῷ AV. ἐκεῖ AV : ἴσσον P. μετρία AV. 8 ἀπαλλαγὴ ἔσται AV. πλὴν κακοθανασία γίνεται AV. κακομώρω P. καὶ Ζεὺς V. ἢ Ἀφρ. P. 9 ἐκεῖ AV : ἴσσον sic P. τύχοιεν V. κακὸν AV. πάθοι V : πάθη A : πάθωσ(ι) P. εὐτελεῖ P : ὀλίγα AV. 10 κτίσεται P. εὐτυχήσουσι AV. ὁ om. A. 10-11 ἐν τῷ ιβ′ ῇ μετὰ Ἄρεως καὶ Κρόνου συνόντων ἢ ἐπιθεωρούντων AV. 12 κάκιστον A. εὑρήσει ἢ AV : εὕρισκον P. 12-13 ὑπαρχόντων μεταδωθήσεται sic P : πλουτήσει AV. 14 καὶ Ἑρμοῦ om. AV. πρὸς P : καὶ V : om. A. 15 αὐτοῦ om. P. ἢ εἰς τὸν σπλῆνα om. P. 16 ἐπιθεωρήσουσιν εἰ δὲ AV. τύχοι V : τυχ' A. 17 ἔστι P. τῷ om. P. 18-25 cf. Firmic., III, 2, 26; infra p. 156, 28 ss. 18 Post Κρόνος] ἐν τῷ δωδεκάτῳ P, cf. ad p. 130, v. 1. 19 δούλων AV; cf. Firmic. : δικῶν P. 20 δὲ om. AV. 21 μετριωτέρας καθὼς ἐν τοῦτο (sic) P. γίνεται AV. ἡμέρας post γίνεται iter. A. 22 τετραγωνίσει ἢ διαμετρίσει P. ἀστασίες A. δηλωτικὸς AV; cf. Vett. Val., p. 80, 6. 22-23 γίνεται μήπω V. 23 ἤτοι (ante τῇ Σελ.) P. 24-25 γίνεται δὲ αὐτοῖς καὶ βαρεῖα νόσος AV. γίνεται P; corr. 25 ἀλγήματα ἔχουσιν P : ἄλγημα (sine ἔχ.) AV.

Ἐπὶ δὲ τῶν κακοδαιμονούντων ζῳδίων τυχὼν ὁ Ζεὺς μάχας καὶ κινδύνους καὶ κρισιολογίας πρὸς ὑπερέχοντας ἀποτελεῖ. πάντοτε δὲ ὁ θεὸς οὗτος ἐν τοῖς ζῳδίοις τούτοις οὐκ ἀγαθοποιὸς γίνεται, μάλιστα δὲ νυκτός.

Ἐν δὲ τοῖς κακοδαιμονοῦσι ζῳδίοις τυχὼν ὁ Ἄρης παθῶν καὶ σινῶν παραίτιος γίνεται. γίνονται δὲ καὶ ἐν κινδύνοις καὶ ἐπιβουλαῖς οὐκ ὀλίγαις ἕνεκα δουλικῶν ἢ κατακρίτων καὶ συνεχομένων προσώπων, μάλιστα δὲ ἡμέρας. νυκτὸς δὲ μετριώτερα τὰ κακὰ γίνονται. ἐπίκεντρος γὰρ ὁ θεὸς οὗτος τυχὼν ὑπογείῳ ἡμέρας καθόλου ὀλέθριος καθέστηκεν.

Ἐν δὲ τῷ κακοδαιμονοῦντι ζῳδίῳ τυχὼν ὁ Ἥλιος ἀγενεστέρους τοὺς γονεῖς ἢ δούλους ἢ αἰχμαλώτους ποιεῖ. τινὲς δὲ καὶ σινῶν ἢ παθῶν πειρῶνται.

Ἐπὶ δὲ τῷ κακοδαιμονοῦντι ζῳδίῳ τυχοῦσα ἡ Ἀφροδίτη νυκτὸς διὰ γυναικῶν προφάσεις λυπουμένους <ποιεῖ>· ἐὰν δὲ κατοπτεύηται ὑπὸ Κρόνου καὶ Ἑρμοῦ ἢ Ἄρεως καὶ πάθεσι ψυχικοῖς περικυλιομένους τουτέστιν ἐρωτικοῖς· τινὲς δὲ καὶ δούλαις ἢ ἑταίραις ζεύγνυνται, ὧν χάριν καὶ ἐν ἀτεκνίᾳ γίνονται. ἡμέρας δὲ τυχοῦσα ἐπὶ τοῦδε τοῦ τόπου κακῶς καὶ βιαίως ἕνεκα γυναικῶν ἀπολλυμένους σημαίνει κατὰ τὴν τῶν ζῳδίων φυσικὴν ἰδιότητα· ἔχει γὰρ ποικίλους καὶ δυσευρέτους ἡ θεὰ χρηματισμούς, οἷς καὶ τὰ τοῦ βίου πράγματα ὁδηγηθήσεται.

1-4 Multo plura apud Firmicum, III, 3, 22. 1 Ἐπὶ δὲ τῶν κακοδαιμονούντων ζῳδίων P : Ἐν δὲ τῷ ιβʹ (ιαʹ V) ἢ τῷ ϛʹ AV, qui κακοδαιμονοῦντα ζῴδια interpretantur locum XII et locum VI, id est κακὸς δαίμων et κακὴ τύχη. Cf. v. 5, v. 11, v. 17 ubi ἐν τῷ δωδεκάτῳ in P glossa esse videtur. Vide etiam locum XI : ἐπὶ δὲ τῶν ἀγαθοδαιμονούντων ζῳδίων. 1 Post Ζεὺς | ἐν τῷ δωδεκάτῳ P. 2 ὑπερέχοντας AV ; cf. p. 187, 4 : Firmic. « potentes » : ἐλαχιστοτέρους P. ἀποτελεῖ om. AV. 3 οὗτος om. P. Post τούτοις signum Martis AV. ἀγαθὸς γενήσεται P. 4 δὲ om. AV. 5-10 cf. Firmic. Mat. III, 4, 34. 5 Ἐν δὲ τῷ ϛʹ ἢ τῷ ιβʹ AV ; cf. supra v. 1. Post Ἄρης] ἐν τῷ δωδεκάτῳ P. ἢ νόσων A : ἀνοσίων V. 7 δοξῶν οὐ κατακρίτων V. 8 δὲ om. P. ἡμέρας signo astr. P : signum Solis AV. δὲ om. AV. μετριώτερα τ. κ. γίνονται AV, cf. Firmic. « haec omnia mitigantur » : μέτριον ἔσται τὸ κακόν P. 9 γὰρ om. P. οὗτος om. P. ὑπογείῳ (signo astr.) P : om. AV. καθόλου (καθολικῶς V) ἡμέρας τυχὼν AV. 11-13 cf. Firmic., III, 5, 39. 11 Ἐν δὲ τῷ ιβʹ τόπῳ AV. Post Ἥλιος] ἐν τῷ δωδεκάτῳ P. 12 ποιήσει P. ἢ AV : καὶ P. 13 πειρῶνται ἡμέρας AV, qui νυκτὸς (v. 14) omittunt. 14-21 cf. Firm. Mat., III, 6, 25 (usque ad p. 152, 10). 14 Ἐπὶ δὲ τοῦ ιβʹ τυχοῦσα Ἀφροδ AV. 15 λυπηθήσονται AV. ποιεῖ suppl. 16 καὶ Ἑρμοῦ ἢ sic P : ἢ Ἄρεως sine Ἑρμοῦ AV : « Mars et Mercurius » Firm., qui Saturnum omittit. περικυλίονται AV : περικοιλυομένους P. An περικωλυομένους? 17 τούτεστιν ἐρωτικοῖς glossa esse videtur. ἢ AP : καὶ V. δούλοις A. ἑταίραις V : ἑτέραις P : ἑτέροις A. 18 καὶ χάριν P. ἀτεκνίας P. ἡμέρας P : « per diem » Firm. : ὑπὸ ἡλίου AV (signo astr.). τυχοῦσα — τόπου om. AV ; cf. Firm. : « in hoc loco posita ». 19 κακοὺς καὶ βιαίους A. σημαίνει om. P. 20 φυσικὴν ἰδιότητα P : φύσιν AV : « naturam qualitatemque » Firm. γὰρ AV : « enim » Firm. : δὲ P. θεὸς AV. 21 χρηματισμοὺς P : σχηματισμοὺς AV : « decernendi potestates » Firm. οἷς scripsi : ἧς P : ὑφ' ἧς AV. ὁδηγηθήσονται V.

Ἐὰν δὲ ἐν τῷ κακοδαιμονοῦντι ζῳδίῳ τύχῃ ὁ Ἑρμῆς, μεγάλων πραγμάτων ἀντιλαμβανομένους γεννήσει ἢ καὶ μισθωτὰς δημοσίων, ὑπὸ ἄλλων κινδυνεύοντας πραγμάτων, εὐημεροῦντας δὲ καὶ ἐν αὐτοῖς. ἑσπέριος δὲ τυχὼν ἐπὶ τοῦδε τοῦ τόπου πολυπράγμων γίνεται. οὐ γὰρ εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχεν ἀλλὰ κατὰ μοῖραν Ἑρμῆς τοκετῷ τὸν τόπον ἐσημειώσατο, ἐν ᾧ ἡ μοῖρα τῆς ὠδινούσης ἐφέστηκεν, εἰ κέκυηκε συμπάσχοντος αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ διάμετρον ζῳδίου, ἀφ' οὗ τόπου οἱ συμπλεκόμενοι ἀστέρες ἀργοτέρας τὰς πράξεις ἀποδιδόασιν. ὁ δὲ τοῦ Ἑρμοῦ ἀστὴρ ἐπὶ τοῦδε τοῦ τόπου τυχὼν γραμματικούς, ῥήτορας, γεωμέτρας, διδασκάλους, λόγους πιπράσκοντας γεννήσει ἢ διὰ λόγου τῶν ὁμοίων ἀνθρώπων εὐεργέτας γινομένους καὶ περισσότερον τῶν ἄλλων φρονοῦντας. ἐναντιωθεὶς δὲ ὑπὸ Ἄρεως κακὸς γενόμενος καταδικάσει ἕνεκα ἀπορρήτων πραγμάτων ἢ πλαστῶν ἢ οἰκονομίας ἢ δούλων χάριν, ἢ καὶ καταδίκῃ περιτρέψει.

Ἐὰν ἐν τῷ κακαδαιμονοῦντι ζῳδίῳ τύχῃ ἡ Σελήνη ***

Περὶ ὡροσκόπου· τόπος πρῶτος.

Ὁ δὲ πρῶτος τόπος καλεῖται ὁ περὶ ζωῆς· διὰ δὲ τοῦτο οὕτως ἐκλήθη ἐπειδὴ μετὰ τὴν τοῦ κακοδαιμονήματος ἀνατολὴν τοῦτο τὸ ζῴδιον ἀνατέλλει καὶ μετὰ τὴν τοῦ κλιμακτῆρος πάροδον περὶ ζωῆς

1-14 cf. Firm., III,7, 24-26. 1 ἐν δὲ τῷ ιβ' τυχὼν AV. Leg. ζῳδίῳ <ἑῴος> ? cf. v. 4; sed et apud Firm. « matutinus » deest. 2 μισθωτοὺς AV. δημοσίους codd.; corr. ex Firm. : « conductores publicorum negotiorum ». 4 ἕσπερος A. ἐπὶ τοῦ ιβ' AV. 5 εἰκῇ AV : ἴσον (sic) P. 5-6 ἔτυχεν — ἐσημειώσατο] ἔτυχεν ὁ τόπος οὗτος ἐσημειώθη AV. ἀλλὰ corr. : ἢ cod. Ερμῆς (signo astr.)] i. e. Hermes Trismegistus; cf. Firm. Mat. « prudentissimi viri notaverunt ». τοκετῷ corr. : τούτῳ cod. : « partum » Firm.; Paul. Alex., O, 1, v. 10 : σημαίνει τοκετοῦ λόγον et supra p. 127, 13. 6 ἐν ᾧ τὴν μοῖραν P : ἐν τούτῳ γὰρ ἡ μοῖρα AV. εἰ κέκρικε P; corr. : om. AV : « editura sobolem » Firmic. 7 αὐτῷ corr. : αὐτὸ P : αὐτοῦ AV. διάμετρον (signo astr.) P : τὸ AV : « sextus locus » Firm. ἐφ' οὗ P. 7-8 εἰ συμπλανώμενοι P; sed συμπλέκεσθαι de astris usurpatur, cf. Vett. Val., p. 120, 2; 281, 30; cf. 119, 27; 120, 6. 9 τοῦδε τοῦ τόπου P : τοῦ ιβ' V : τῶν ιβ' A. γραμματικούς AV : « grammaticos » Firm. : πρακτικούς P. 10 γεωμετρικούς P : « geometras » Firm. λογικοὺς P. τοὺς πράσκοντας A : « defensiones ... vendentes » Firm. ποιήσει AV. ἢ om. P : « aut » Firm. λόγων P : « orationis » Firm. 11 ὁμοίων vix sanum : « laborantibus hominibus » Firm. (i. e. κινδυνευόντων? Bidez). εὐεργέτας γινομένους P : εὐεργετικοὺς AV. καὶ om. P. 12 ἄλλων AV : αὐτῶν P. κακῶς γινομένων P. 13 ἢ ... ἢ om. P. οἰκονομιῶν P. 13-14 ἢ καὶ δουλ. P : ἢ δουλ. AV. 14 καὶ om. P. 15 Ἐὰν — Σελήνη P solus servavit. Quae de Luna hic desunt, invenies apud Firmicum, III, 13, 12. 16 Περὶ ὡροσκόπου τόπος α' P, f. 94r : περὶ (ὡροσκόπου) m. 2 in ras. A : tit. om. V. 17 Ὁ om. P. δὲ om. V. Post πρῶτος] ὡροσκόπου m. 2 in ras. A : ὁ καὶ ὡροσκόπος V. δὲ om. AV. 17-18 οὕτως ἐκλήθη om. AV. 18 ἐπιδεὶ sic P : ὅτι AV. κακοδαιμονήματος P : κακοῦ δαίμονος AV : cf. supra p. 126, 16. 18-19 τοῦτο τὸ ζῴδιον om. AV.

ἐξετάζεται καὶ ἡ τίκτουσα καὶ τὸ βρέφος, καὶ ὅτι ἀμφότεροι ἀπὸ κινδύνων καὶ σκότους ἐπὶ τὸ φῶς ἐληλύθασιν καὶ τὴν ζωήν· οἴαξ δὲ καλεῖται[1] καὶ πρῶτον τόπον λέγομεν ὅτι ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπισκέψεως τοῖς μαθηματικοῖς ἐκεῖθεν γνωρίζεται· ἔτι δὲ καὶ πνεύματος καὶ βάσεώς[2] ἐστι δηλωτικός. ἐν δὲ τούτῳ τῷ τόπῳ ὁ τοῦ Ἑρμοῦ χαίρει παρὼν ὅτι τὸ πνευματικὸν διὰ τοῦ λόγου καθέστηκεν[3].

Ἐπὰν δέ τις τῶν ἀγαθοποιῶν ὡροσκοπῇ δίχα τῆς τῶν κακοποιῶν θεωρίας καὶ τοῦ κυρίου τοῦ ὡροσκόπου καλῶς κειμένου καὶ τῶν τριγωνοκρατόρων τοῦ ὡροσκόπου, εὔτροφον ἔσται τὸ γεννηθὲν καὶ καλὴν ἕξει τὴν πρώτην ἡλικίαν. εἰ δέ τις τῶν κακοποιῶν ὡροσκοπεῖ καὶ τὸν Ἥλιον καὶ τὴν Σελήνην κατοπτεύει, ἄτροφα ἢ ὀλιγοχρόνια ἢ σεσινωμένα ἢ ἐπιπαθῆ ἢ ἐν ὀρφανίᾳ διατελοῦντα τὰ τικτόμενα λέγε. ἐπὰν δὲ ὁ Ἥλιος ἐν τῷ ἰδίῳ τριγώνῳ ὡροσκοπῇ, πρωτοτόκους ἢ πρωτοτρόφους λέγε τοὺς γεννηθέντας· καὶ ἡγεμονίαν καὶ προκοπὴν παρέχει δίχα τῆς τῶν κακοποιῶν ἀκτινοβολίας. ὁ δὲ Κρόνος ὡροσκοπῶν πρωτοτόκους ἢ πρωτοτρόφους λέγει τοὺς γεννηθέντας. Ἀφροδίτη δὲ ὡροσκοποῦσα χαριέντας, τερπνούς, φιλομούσους, πολυκοίνους λέγει τοὺς γεννηθέντας, οὐκ εὐγάμους δέ· Ἑρμῆς δὲ ωροσκοπῶν λογι-

1-2 καὶ ὅτι — τὴν ζωήν om. AV. κυνδίων ut vid P : corr. 2 καλεῖται δὲ καὶ οἴαξ. AV. 3 τόπος πρῶτος (α' A) λέγεται AV. τῆς μαθηματικῆς ἐπισκέψεως AV. 5 δηλωτικός ἐστιν AV. ἐν δὲ VP : ἐνὶ A. παρὼν om. AV. 7-12 cf. Paul. Alex., L, 2, v. 5-12. 7 ἐπὰν δέ τις τῶν ἀγαθοποιῶν ὡροσκοπῇ AV : cf. Paul. Alex., l. c., v. 5 : ἐπὰν δὲ τῶν ἀγαθῶν ὡροσκοπούντων P. 9 ἔσται AV, Paul. : λέγ(ε) P. γεννηθὲν P (γεννώμενον Paul.) : τικτόμενον AV. 10 λέγ(ε) τὴν π. ἡ. γένεσθαι P. ὡροσκοπῇ codd. 11 κατοπτεύοι V. 12 ἐπιπαθῆ P, Paul. : ἐμπαθῆ AV. ὀρφανίαις P. διατελοῦντα τὰ γενόμενα P : cf. Paul., v. 12 : διατελέσαι τὰ τικτόμενα AV. 13 ἐπὰν AV : ἐὰν P. ὁ om. P. ἐν μὲν P. ὡροσκοπῶν P. 13-14 πρωτότοκοι ἢ πρωτότροφοί εἰσιν (εἰσιν om. in lac. XII litt. V) οἱ γεννηθέντες καὶ ἡγεμονίαι καὶ προκοπαὶ ἔσονται αὐτοῖς AV. 15 δίχα AV : διὰ P. τῶν κακοποιῶν τῆς AV. 16 λέγε P. γεννωμένους AV. δὲ om. AV. 17 φιλομούσους P : φιλαγάθους οὐ AV. 17-18 λέγει τοὺς γενηθέντας P : ποιεῖ AV. 18 εὐγαμία sic AV. δὲ (post Ἑρ.) om. P.

[1] Cf. Hermetem Trism. apud Thrasyllum (*Catal.*, VIII, 3, p. 101, 18) : τὸν μὲν ὡροσκόπον οἴακα καὶ τύχης καὶ ψυχῆς καὶ τρόπου ζωῆς δηλωτικόν, Antiochum, *Ibid.*, 117, 1 : ὁ ὡροσκόπος καὶ οἴαξ τοῦ βίου καὶ τῆς ζωῆς εἴσοδος, δηλωτικός τε ψυχῆς καὶ τρόπου καὶ ὅσα τοιαῦτα. Genitura saec. I p. C. n. (Kenyon, *Papyri in the Brit. Mus.*, I, p. 137, nº CXXX, v. 165) : ὁ δ' οἴαξ τῶν ὅλων ὡροσκόπος. Cf. Paul. Alex., L, 2, v. 1 : ζωῆς καὶ πνεύματος ὁ ὡροσκόπος δοτὴρ καθέστηκεν, ὅθεν οἴαξ καλεῖται. Sculptores gubernaculum insigne proprium Fortunae tribuunt.

[2] Βάσις, quasi fundamentum totius vitae, horoscopus vocabatur ab Hermete, cf. *Revue de philologie*, 1918, p. 71, n. 5.

[3] Cf. *Ibid.*, p. 78.

κούς, φρονίμους, ἀγχινοῦς ποιεῖ τοὺς γεννηθέντας. Ἄρης δὲ ὡροσκοπῶν θερμούς, παραβόλους, τολμηρούς, ῥιψοκινδύνους ἀπεργάζεται, ἔσθ᾽ ὅτε δὲ καὶ σεσινωμένους ἢ ἐπιπαθεῖς· ὀξυτοκίαν δὲ ποιεῖ ἢ ἐν ὁδῷ ἢ ἐν λούτρῳ. ὁ δὲ τοῦ Διός, ἐὰν ὡροσκοπῇ ἐκτὸς τῶν κακοποιῶν, λαμπρούς, ἡγεμόνας, ἄρχοντας τῆς ἰδίας πατρίδος πάντοτε ποιεῖ.

Ὁ δὲ κλῆρος τῆς τύχης καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ ὡροσκοπῶν ἐπικείμενος τῷ τόπῳ ἑῷος ἀνατολικὸς ἀθεώρητος ὑπὸ κακοποιῶν εὐτυχεῖς, πολυχρονίους ποιήσει τοὺς τοιούτους. ὁ κύριος τοῦ ὡροσκόπου ὕπαυγος ὢν καὶ ὁ κλῆρος τῆς τύχης καὶ οἱ οἰκοδεσπόται τῶν φώτων ὀλιγοχρονίους ποιήσουσιν. ἐὰν δὲ ὁ κύριος τοῦ Ἀγαθοδαίμονος ὡροσκοπῇ, εὔπορον ποιεῖ ἐν τῇ νεότητι καὶ τὸ σχῆμα καλόν. Ἑρμῆς δὲ ἑῷος ὡροσκοπῶν μετὰ Ἡλίου ἢ Σελήνης ἐν θηλυκῷ ζῳδίῳ καὶ μοίραις θηλυκαῖς ἀποκόπους ποιήσει τοὺς τοιούτους τῶν ἀναγκαίων. ὁ κύριος τοῦ σίνους καὶ ὁ κύριος τοῦ κλήρου τοῦ σίνους ὡροσκοποῦντες ἐν τροπικοῖς ζῳδίοις καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς γονεῖς πηροὺς ποιοῦσι· ἐὰν ὁ κύριος τοῦ ἑβδόμου τόπου ὡροσκοπῇ, ἐναντιουμένην αὐτῷ γυναῖκα λήψεται ὁ τοιοῦτος. ἐὰν ὁ κύριος τοῦ ἐννάτου τόπου ὡροσκοπῇ δίχα τῆς τῶν κακοποιῶν ἀκτινοβολίας, ἐπὶ ξένης καλῶς διάξει ὁ τοιοῦτος. ἐὰν τὸ δωδεκατημόριον τῶν φώτων ὡροσκοπῇ, εὐγενεῖς τοὺς γονεῖς πρόλεγε. ἐὰν οἱ κλῆροι τῶν γονέων νυκτὸς ὡροσκοπῶσιν, εὐγενεῖς οἱ γονεῖς.

Ἀφροδίτη ὡροσκοποῦσα ἐν θηλυκῷ ζῳδίῳ τὴν μητέρα εὐγενεστέραν καὶ πλουσιωτέραν καὶ πολυχρονιωτέραν τοῦ πατρὸς ποιεῖ· καὶ ἐπὶ τοῦ Διὸς οὕτως νόει ἀπὸ ὡροσκόπου· ἐὰν ὁ Ζεὺς ὡροσκοπῇ ἐν θηλυκῷ ζῳ-

1 ἀγχίνους AV : ἀγχοίνους P. ποιεῖ τοὺς γεννηθέντας om. AV. 2 ἀπεργάζεται om. AV. 3 ἐμπαθεῖς AV. 3-4 ἢ ἐν ὁ. ἢ ἐν λούτρῳ om. AV; cf. supra p. 125, 14. 4 Ζεύς (m. 2 in ras. A) ὡροσκοπῶν AV. 5 πατρίδος V : πραγματείας AP. 6 αὐτοῦ V : αὐτῆς AP. 6-7 ἐπικείμενος τῷ τόπῳ om. AV. 7 ἀπὸ P. 8 ποιήσει τοὺς τοιούτους om. AV. 10 ποιοῦσιν AV. δὲ om. P. ἀγαθοδαίμονος P : ια' τόπου AV. 11 ποιεῖ AV. ἐν τῇ νεότητι — καλὸν AV : τὸν τοιοῦτον καὶ καλὸν τὸ σχῆμα πρόλεγε ἐνεότητι (sic) δὲ τοῦτο ποιεῖ P. δὲ om. P. 12 μετὰ e corr. P. καὶ μοίραις P ἐν γροι cum lineola superscripta AV (sed μ° i. e. μοίραις habet Paris. 2506). 13 ποιήσει τοὺς τοιούτους P : ποιεῖ AV. ἤτοι εὐνούχους post ἀναγκαίων (i. e. αἰδοίων) add. AV, sed glossa esse videtur. ὁ γὰρ κυρ. P. 15 τροπικῷ (τῷ πικῷ A) ζῳδίῳ AV. γόνους V. πηροὺς ποιοῦσι P : πηροῦσι AV. 15-17 ὁ κύριος τοῦ ζ' ὡροσκοπῶν ἐναντιουμένας (-νους A) αὐτῷ γυναῖκας (γυναῖκα A) δίδωσι AV. 17-18 ὁ κύριος τοῦ θ' ὡροσκοπῶν δίχα τῆς τῶν κακοποιῶν (κακῶν A) μαρτυρίας AV. διάξει ὁ τοιοῦτος P : πράξειν ποιεῖ AV. 19 ὡροσκόπῃ τῶν φώτων P. 19-20 λέγε τοὺς γεννωμένους AV. 20-21 ἐὰν οἱ κλῆροι — γονεῖς om. P. νυκτὸς om. V. 22 Ζεὺς ἢ Ἀφροδίτη ὡροσκοποῦντες AV. 23 πλουσιωτέραν λέγ(ε) καὶ πολυχρονιωτέραν cet. om. AV. 23-p. 134, 6 καὶ ἐπὶ τοῦ Διὸς — ἐπιτρόπους ποιεῖ | Ἀφροδίτης ἢ Διὸς ὡροσκοποῦντος ἐν δισώμῳ ἢ διπατέρα ἢ διώνυμον λέγε τὸν γεννώμενον. Ἑρμοῦ δὲ ὡροσκοπουντος εἰ μὲν ἐν δισώμῳ ζῳδίῳ διὰ γυναικός (γυναίκων V) τῶν γεννωμένων προκοπαὶ καὶ συστάσεις ἔσονται AV.

δίῳ τὴν μητέρα εὐγενεστέραν λέγε· Ζεὺς ὡροσκοπων ἐν δισώμῳ ζῳδίῳ ἢ διπάτριον ἢ διώνυμον ποιεῖ τὸν γεννηθέντα· τὰ δὲ αὐτὰ καὶ ἡ Ἀφροδίτη ποιεῖ ὡροσκοποῦσα ἐν δισώμῳ ζῳδίῳ. Ἑρμῆς ὡροσκοπῶν, εἰ μὲν ἐν θηλυκῷ ζῳδίῳ, διὰ γυναικὸς τῷ γεννηθέντι προκοπὰς καὶ συστάσεις δίδωσι. Ἑρμῆς ὡροσκοπῶν ἐν δισώμῳ ζῳδίῳ ἀλλοτρίων τέκνων ἐπιτρόπους ποιεῖ. ὁ δὲ Κρόνος ἐπίκεντρος μετὰ Ἡλίου τοῦ Ἡλίου ἔκλειψιν ποιοῦντος ἐπὶ τῆς γεννητικῆς ἡμέρας ἐν αἰχμαλωσίαις καὶ συνοχαῖς καὶ δουλίαις ποιεῖ τὸν γεννηθέντα· ει δὲ σύνεστιν Ἀφροδίτη καὶ Ἑρμῆς, εὐνοῦχοι γίνονται. Ἥλιος καὶ Ἀφροδίτη ὡροσκοποῦντες ἐν Λέοντι ἐν ἡμερινῇ γενέσει ἀθεμιτοφάγους ποιοῦσι τοὺς τοιούτους ὑπὲρ βρώματα βίου. Κρόνος δὲ καὶ Ἀφροδίτη ωροσκοποῦντες ἐν οἴκῳ Κρόνου ἢ Ἀφροδίτης ποιοῦσι τοὺς τοιούτους μίγνυσθαι θυγατράσιν ἢ ἀδελφαῖς ἰδίαις. ἐὰν δὲ καὶ Σελήνη ἐπιθεωρήσῃ, μητρογάμους ποιήσουσιν ἢ πρὸς θείας· ἐὰν δὲ μὴ θεωρήσῃ ἡ Σελήνη ἀλλὰ Ἄρης ἐπιβλέψῃ τὸ σχῆμα, ὠνητὴν γυναῖκα διδόασιν ἢ ἐπ' αὐτῶν βλάβας ποιοῦσι ἐκ τοιαύτης αἰτίας.

Ἐὰν ὁ Ἀναβιβάζων τύχῃ ἐν τῷ ωροσκόπῳ καὶ Ζεὺς καὶ Ἀφροδίτη ἐκεῖ τύχωσι δίχα Κρόνου καὶ Ἄρεως, ἀνὴρ μέγας καὶ εὐτύχης ἔσται ἐν πόλει. εἰ δὲ καὶ Σελήνη συμμαρτυρήσῃ αὐτοῖς, βέλτιον τὸ ἀγαθόν. εἰ δὲ καὶ Ἥλιος συμπαρῇ τῷ τόπῳ ἢ ἐπιθεωρήσῃ αὐτούς, ἄμεινον τὸ τῆς εὐτυχίας. ἢ γὰρ μεγιστᾶνες ἢ τύραννοι γενήσονται οἱ τοιοῦτοι. ἐὰν δὲ καὶ Κρόνος καὶ Ἄρης ἐπιθεωρήσωσιν αὐτοῖς ἢ συμπαρῶσιν τῷ ὡροσκόπῳ νεότητα μοχθηρὰν καὶ ἀπόκτησιν ἕξει καὶ ἀλγηδόνας ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ ἐν οὐδενὶ εὐοδοῦται, ἕως ἂν ὑπερβῇ ἔτη λϛ'· ἐπὰν δὲ ὑπερβῇ, ἀπαλλαγήσεται πάντων τῶν κακῶν. εἰ δὲ Κρόνος καὶ Ἄρης μετὰ Ἡλίου καὶ Σελήνης ἐπιτύχωσι Διὶ καὶ Ἀφροδίτῃ κατὰ συμπαρουσίαν ἢ ἐπιθεωρίαν, σινωθήσονται ὀστέα αὐτοῦ ἢ τυφλοῦται ἢ ἀπὸ πάθους

6 δὲ om. AV. 7-8 ἐν αἰχμαλωσίαις — γεννηθέντα] αἰχμαλώτους καὶ δούλους καὶ συνεχομένους AV. 9 εὐνοῦχος γίνεται AV. 9-11 Ἥλιος καὶ — βίου] om. AV. 10 βρώματα dubitanter corr. : χρώμ(α)τ(α) cod. 11 καὶ Ἀφροδίτη om. V. ὡροσκοποῦντες om. AV. 12 Post Ἀφροδίτης] καὶ Ἀφροδίτη μετ' αὐτοῦ V. 12-13 ποιοῦσι τοὺς τοιούτους — ἀδελφαῖς ἰδίαις] καὶ θυγατράσιν ἢ ἀδελφαῖς ἰδίαις μίγνυνται AV. 12 μίγνυσθαι scripsi : μὴ ἄγεσθαι P. 13 καὶ om. AV. μητρογαμοῦσι (om. ἢ πρὸς θείας) AV. 14 ἡ om. AV. θεωρήσει P. 14-15 ἐὰν δὲ μὴ Σελήνη ἀλλὰ Ἄρης ἐπιθεωρήσῃ δούλαις ζεύγνυνται ἢ βλάπτονται διὰ τοιαύτας αἰτίας AV. 15 δίδωσιν P; corr. 15-20 ἐὰν δὲ μὴ θεωρήσῃ — τῆς εὐτυχίας] Ἀναβιβάζοντος ὡροσκοποῦντος μετὰ Διὸς Ἀφροδίτης δίχα Κρόνου καὶ Ἄρεως μέγας ἔσται καὶ εὐτυχής. εἰ δὲ ἡ Σελήνη συμμαρτυρεῖ μετὰ ἀγαθοποιοῦ καὶ Ἥλιος συμπαρῇ τῷ τόπῳ ἢ ἐπιθεωρεῖ κρεῖττον AV. 20 ἢ γὰρ — οἱ τοιοῦτοι] τύραννοι γὰρ γίνονται ἢ μεγιστᾶνες AV. 20-22 ἐὰν δὲ καὶ — ὀφθαλμοις] εἰ δὲ Κρόνος καὶ Ἄρης μαρτυρήσουσιν ἢ ἐπῶσιν, νεότης μοχθηρὰ καὶ ἀποκτητικὴ ἔσται καὶ ὀφθαλμιάσει AV. 22 ἀποκτίσειν P: corr. 23-24 ἕως ἂν — τῶν κακῶν] ἕως λϛ' ἐτῶν καὶ μετὰ τούτων ἀπαλλαγὴν ἕξουσι τῶν κακῶν AV. 25-26 ἐπιτύχωσι — ὀστέα αὐτοῦ] ὡροσκοποῦσι δίχα Διὸς Ἀφροδίτης σινοῦται τὸ ὀστοῦν αὐτῶν AV. καὶ συμπαρουσίας ἢ ἐπιθεωρίας P; corr. 26 ἀπὸ om. P.

τομὴν ἕξει καὶ ὅσα ἂν κτήσηται, ἀπολέσει, ἐσθ' ὅτε δὲ καὶ βιοθανατήσει.

Ἐὰν δὲ Καταβιβάζων ἐν τῷ ὡροσκόπῳ τύχῃ καὶ Κρόνος καὶ Ἄρης ἐκεῖ τύχωσι δίχα τῆς τῶν ἀγαθοποιῶν ἐπιθεωρίας, πανὺ χρηστὸν τὸ σχῆμα· πολύγνωστος γὰρ ἔσται καὶ δυνάστης καὶ εὐκτήμων. εἰ δὲ καὶ Ἑρμῆς καὶ Ἥλιος συμπαρῶσιν αὐτοῖς, τῷ πατρὶ κακὸν τὸ σχῆμα· ζημίας γὰρ καὶ μάχας καὶ καταπλοκὰς ὑπομενεῖ. εἰ δὲ καὶ Ζεὺς καὶ Ἀφροδίτη ἐκεῖ τύχωσιν μόνοι μετὰ Καταβιβάζοντος, κάκιστον τῷ γεννηθέντι, μάλιστα ἐὰν συμπαρῇ αὐτοῖς καὶ ἡ Σελήνη· μέτριος γὰρ ἔσται καὶ οὐδὲν κτήσεται.

Ὁ τοῦ Κρόνου ἡμέρας τυχὼν ἐπὶ τοῦ ὡροσκοποῦντος ζῳδίου κραυγὴν γεννήσει καὶ τὰ διὰ φωνῆς πρασσόμενα τῷ γεννωμένῳ· ποιεῖ δὲ καὶ πρωτοτόκους ἢ πρωτοτρόφους ἢ τῶν πρὸ αὐτοῦ ἀδελφῶν σπάνιν· πάντοτε δὲ ὁ θεὸς οὗτος ἐπιπαρὼν τοῖς κέντροις ποιεῖ πρωτογενεῖς ἢ καὶ πρωτοτρόφους ἤτοι τοὺς πρὸ αὐτοῦ ἀδελφοὺς ἀναιρεῖ· νυκτὸς δὲ βλάβας καὶ ἐναντιώσεις καὶ μόχθους τελεῖ, νυκτὸς δὲ καὶ παρ' ὑγροῖς τὰς πράξεις.

Ὁ Ζεὺς τῆς αἱρέσεως τυχὼν ἐπὶ τοῦ ὡροσκοποῦντος ζῳδίου ἐπισήμους, δοξαστικούς, πόλεων προηγουμένους, ἡδυβίους δὲ καὶ καλοψύχους ποιήσει· παρ' αἵρεσιν δὲ τυχὼν ἐπὶ τοῦδε τοῦ τόπου ποιήσει πρωτοτόκους ἢ πρωτοτρόφους <ἢ> πρὸ αὐτῶν ἀδελφοὺς ἀναιρεῖ· ἔτι δὲ τραφέντας καλῶς καὶ ἐν εὐδαιμονίᾳ γονέων τυχόντας, ἀπολλύοντας δὲ τὰ τῶν γονέων καὶ ἐκπίπτοντας τῶν ἰδίων. παντότε δὲ ὁ θεὸς οὗτος

1 τομὸν V. ἂν om. P. κτήσεται P. 2 Ἐὰν καταβιβάζων — τύχῃ καὶ] καταβιβάζοντος ὡροσκοποῦντος εἰ AV. δὲ καὶ P. 3 δίχα — θεωρίας] χωρὶς Ἀφροδίτης Διὸς AV. 4 πολλῶν γνωστός P. Post γὰρ] καὶ μέγας add. V : ἀστὴρ cum signo obscuro A. πολυκτήμων AV. 4-5 εἰ δὲ καὶ — κακὸν] εἰ δὲ μετὰ Ἡλίου καὶ Ἑρμοῦ, κακὸν τῷ πατρὶ AV. 6 γὰρ AV : δὲ P. καὶ (ante καταπλ.) om. AV. ὑπομείνει AV : ὑπομήνη P; corr. καὶ (ante Ζεὺς) om. AV. 7 μόνοι ἐπὶ τοῦ ὡροσκόπου καὶ τὸν καταβιβάζοντα P sed ἐπὶ τοῦ ὡροσκόπου glossa verbi ἐκεῖ esse videtur. κάκιστοι V. 7-8 τῷ τέχθεντι AV : τὸ γεννηθὲν P; corr. 8 συμπαρούσης αὐτοῖς (αὐτῆς A) καὶ τῆς Σελήνης AV. γὰρ AV : δὲ P. 10-16 cf. Firm. Mat., III, 2, 1-3. 10 Ὁ τοῦ Κρόνου P ; Κρόνος AV. ὡροσκοποῦντος ζῳδίου P : ὡροσκόπου AV. 11 τὰ om. P. τὸ γενήμενον P; cf. Firm. « faciet cum summo clamore edi partum ». 12-14 τῶν πρὸ αὐτοῦ — ἤτοι om. V. 12-13 ἢ — σπάνιν om. A. 12 τὸν ... ἀδελφόν P : corr. 13 σπάνιν vix sanum ; « a parentibus separatur » Firm. 14 πρωτωγενίους P; corr., cf. p. 136, 19 : πρωτοτόκους A, qui bis repet. : « primos nasci » Firm. ἤτοι scripsi : ἤ τις P. 15 νυκτὸς AV : κυρίων P : cf. Firm., p. 98, 4, sed aliqua post κυρίων fortasse desunt. τελεῖ AV : τελεῖους sic P. 15-16 νυκτὸς — πράξεις om. AV. παρύγροις P; cf. Firm. « circa aquam dabit actus », cf. p. 140, 13. 17-p. 136, 2 cf. Firm. Mat., III, 3, 1 et 3. 17 ὡροσκοποῦντος ζῳδίου P : ὡροσκόπου AV. 18 δοξαστικοῦ P : ἐνδόξους AV : « gloriosos » Firm. ἡγουμένους AV. δὲ καὶ om. AV. 19 ποιεῖ AV. τυχὼν — ποιήσει] ὢν ὁ Ζεὺς ποιεῖ AV. 20 ἢ suppl. πρὸ αὐτῶν ἀ. ἀναιρεῖ om. AV. 21 καλῶς τραφέντας AV. ἐν εὐδαιμονίᾳ AV : εὐδαιμονίαν P : « in maxima felicitate » Firm. ἀπολλύντας AV. 22 τὰ om. P. ἐκπίπτοντας τῶν ἰδίων P : ἐκτρώτους AV. ὁ θεὸς οὗτος P : Ζεὺς AV.

ἐπίκεντρος τυχὼν ποιεῖ πρωτοτόκους ἢ πρωτοτρόφους ἢ τῶν μειζόνων ἀδελφῶν ἀναίρεσιν.

Ὁ τοῦ Ἄρεως ἀστὴρ τῆς αἱρέσεως τυχὼν ἐπὶ τοῦ ὡροσκοποῦντος ζῳδίου πολεμάρχους, στρατιώτας, στρατοπεδάρχας, ζωῆς καὶ θανάτου κυρίους, βλοσυροὺς πόλεσι καὶ χώραις γεννήσει· παρ᾽ αἵρεσιν δὲ τυχὼν ἐπὶ τοῦδε τοῦ τόπου θέρμους, παραβόλους, ξενιτεύοντας, ἐν ταῖς δόξαις ἀβεβαίους καὶ ἐν ταῖς ἐπιβολαῖς ἀποπίπτοντας καὶ μάλιστα τεχνίτας ἀποτελεῖ ἀπὸ πυρὸς ἢ σιδήρου ἢ τὸν βίον ἐν στρατείαις ἔχοντας.

Ἥλιος ἐπὶ τοῦ ὡροσκοποῦντος ζῳδίου ⟨Κρόνῳ⟩ ὁμόκεντρος τυχὼν βασιλεῖς ἢ ἡγεμόνας γεννήσει· ἐὰν δὲ ὁ τοῦ Ἄρεως συμπαρῇ ἢ κατὰ τετράγωνον ἢ διάμετρον στάσιν ἐπιθεωρήσῃ, μετὰ φθόνων καὶ κινδύνων καὶ πολέμων τὰς βασιλείας ἢ καὶ τὰς ἡγεμονίας ἕξοντας. νυκτὸς δὲ ὁ θεὸς οὗτος ἐπὶ τοῦ ὡροσκοποῦντος ζῳδίου τυχὼν ταπεινοτέρους τοὺς γονεῖς ἀποδείξει· ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου τόπου ὑπὸ Κρόνου ἐπιθεωρηθεὶς ἢ Ἄρεως κατὰ τετράγωνον ἢ διάμετρον στάσιν ἢ καὶ τοῖσδε συσχηματισθεὶς ἀδελφῶν μειζόνων ἢ καὶ τῆς ζωῆς ἢ καὶ τῶν ὅλων ὑπαρχόντων τε καὶ πράξεων ὀλετὴρ γενήσεται· πάντοτε δὲ ὁ Ἥλιος ἐπιπαρὼν τοῖς ἐπικέντροις μέρεσι τῶν ζῳδίων μειζόνων ἀδελφῶν ἄχρηστος γενήσεται, τινὰς δὲ καὶ πρωτογενεῖς ἢ πρωτοτρόφους ὑπάρχοντας ἀποδείκνυσιν.

Ἡ Ἀφροδίτη τῆς αἱρέσεως τυχοῦσα ἐπὶ τοῦ ὡροσκοποῦντος ζῳδίου ἡμιθέους ταῖς διανοίαις γεννήσει, μεγάλους, μεγαλοφίλους, φίλους βασιλέων καὶ δυναστῶν πράγματα πιστευομένους, σοφιστὰς ἀγαθοὺς κατὰ τὴν τοῦ ζῳδίου ἰδιογενῆ φύσιν· ἔσονται γὰρ ἐν μὲν τοῖς ἀνθρωποειδέσι ζῳδίοις ἀρχιερεῖς χρυσοκόμητοι, κοσμοφόροι, τιμὴν

1 τυχὼν P : ὢν AV. μειζόνων P et A compendio : μικρῶν V : « maiores » Firm. 2 ἀναιρέσει ποίη P. 3-8 cf. Firm. Mat. III, 4, 2-3. 3-4 Ὁ τοῦ — ζῳδίου] Ἄρης ὡροσκοπῶν κατὰ αἵρεσιν AV. 4 πολεμάρχας στρατιώτας στρατοπεδάρχας AV : πολέμων ταραχὰς ἢ πόλεων μάχας P, sed ad AV propius accedit Firmicus. 5 Post κυρίους] στρατοπεδάρχας add. P. βλοσυροὺς P : φοβεροὺς AV. ποιεῖ AV. 5-6 τυχὼν ἐπὶ τ. τ. τόπου om. AV. 6 περιβολους A : « audaces » Firm. 6-7 ἀβεβαίους ἐν ταῖς δόξαις AV. 7 ἐπιβουλαὶς sic P. τεχνὰς P. 8 στρατ(οῖς?) P. 9-12 cf. Firm. Mat., III, 5, 2. 9 Ἥλιος ἐπὶ — τυχὼν] Ἥλιος ὡροσκοπῶν κατὰ κάθετον AV. Κρόνῳ ex Firm. suppl. 10 ἢ om. AV. ποιεί AV. συμπαρῇ τῷ Ἄρει AV. 11 ἐπιθεωρήσῃ om. AV. 12 ἢ καὶ P : ἢ AV ἕξουσι AV. 12-20 cf. Firm. Mat., III, 5, 11. 12 ἡμέρας δὲ V. 13 ὁ θεὸς — τυχὼν] ουτος ὡροσκοπῶν AV. 14 τοῖς γονεῦσι P. δὲ P : γὰρ AV. 15 ἢ Ἄρεως θεωρηθεὶς AV. ἢ] καὶ P. τετράγωνον] signum trigoni P : « quadratum » Firm. 15-16 ἢ σχεματισθεὶς V : τοῦδε σχηματισθεὶς A. 17 γίνεται AV. 19 ἄχρηστος vix sanum : « debilitat » Firm. πρωτογενεῖς ἢ P : προτογεννήτους AV; cf. p. 135, 14. 21-p. 137, 11 cf. Firm. Mat., III, 6, 1 usque ad p. 143, 23. 21 οὖσα AV. 21-22 ὡροσκοποῦντος ζῳδίου P : ὡροσκόπου AV. μεγαλοφίλους P : καὶ μεγάλους φίλους V : καὶ μεγάλων φίλους A. 23 φίλους βασιλέων om. AV. καὶ P : ἢ AV. 24 ἰδιογενῆ φύσιν P : ἰδιοτροπίαν AV : « naturam qualitatemque » Firm. 25 ἀνθρωπομόρφοις (om. ζῳδίοις) AV. χρυσοκομῆται (sic) : χρυσὸν κοσμούμενοι AV; corr. κοσμοφόροι om. AV.

παρὰ θεῶν ἔχοντες, τὰ μέλλοντα προφοιβώμενοι, μέγιστοι τῷ βίῳ. ἐν δὲ τοῖς ἡμιφώνοις ζῳδίοις τυχοῦσα ποικίλους θηρευτάς, δραστικωτέρους, φίλους βασιλέων, μηχανωμένους ὅσα πρὸς θεωρίαν βασιλέων θαυμαστὰ ἀνῆκεν, ὀψωνιζομένους παρὰ βασιλέων καὶ ἐκ τούτου εὐδαιμονοῦντας· ἐν δὲ τοῖς χερσαίοις ἢ παρύγροις τυχοῦσα μυροποιητὰς ἢ καὶ ἱματίων εὐκόσμων κτήτας ἢ χρωματουργοὺς ἀποτελεῖ· ἐν δὲ τοῖς τετράποσιν ἐπισέμνους, φιλοδόξους, ἀγαθούς, φιλοτρόφους ζῴων <ἢ ζῴων> ἡγεμόνας ποιήσει· παρ' αἵρεσιν δὲ τυχοῦσα ἐπὶ τοῦ ὡροσκοποῦντος ζῳδίου πολυκοίνους, ἐπιψόγους, λάγνους, ἀσελγεῖς ποιήσει· γίνονται δὲ καὶ λινουργοὶ ἢ ἱματίων πλοκεῖς ἢ χρωμάτων ἢ βαμμάτων καὶ τροφῶν τινων ἢ ποτῶν εὑρεταί.

Ὁ τοῦ Ἑρμοῦ ἐπὶ τοῦ ὡροσκοποῦντος ζῳδίου ἡμέρας τυχὼν φιλοσόφους, γραμματικοὺς γεννήσει, <ἐσθ'> ὅτε δὲ καὶ ῥήτορας ἢ γεωμέτρας ἢ καὶ τῶν οὐρανίων μύστας ἢ καὶ θείων προσόδων ἀντεχομένους ἢ καὶ ἀπορρήτων πραγμάτων ἵστορας. θεωρηθεὶς δὲ ὑπό τινος τῶν τὴν αἵρεσιν ἐχόντων μεγάλους, στεμματοφόρους, βασιλέων πράγματα πιστευομένους ἀποδείκνυσιν. Ἄρεως δ' ἐπιθεωρήσαντος κατὰ διάμετρον ἢ τετράγωνον στάσιν ἢ καὶ κατὰ συμπαρουσίαν μοιρικὴν τρὶς κακὸς γενήσεται. ἐπὶ δὲ τριγωνικῆς στάσεως πραγματικώτερος καὶ ἀγαθώτερος ὁ τρόπος σοι νοείσθω. νυκτὸς δὲ ἐπὶ τοῦ ὡροσκοποῦντος ζῳδίου τυχὼν ἡμιθέους γεννήσεται ταῖς διανοίαις καὶ ταῖς ἐπιβολαῖς ἐπιτευκτικοὺς καὶ εὐσχήμονας τοῖς βίοις καὶ φροντίδων ἢ μισθώσεων

1 παρὰ AV : ὑπὸ P. θεοῦ AV. προφοιβόμενοι P (προφοιβάω pro προφοιβάζω dictum) : προφοβούμενοι AV : « qui futura praedicant » Firm ; cf. tamen infra p. 147, 14. μεγάλοι AV. 2 θηρευτάς] Leg. « venatores » pro « veneratores » apud Firm. 3 φίλους om. P. βασιλέων om. AV, 4 ἀνῆκεν om. AV. 5 τυγχάνουσα AV. 5-6 μυροποιητὰς P : μυρουργ(οὺς) V : μυρει (η superscr.) A : « qui odorum pigmenta faciant » Firm. 6 ἢ καὶ ἱμ. εὐκ. κτήτας om. AV : « qui magnificas vestes texant » Firm. qui πλοκεῖς (v. 10) legisse videtur. χρωματουργοὺς AV ; χρώματα γεννῶντας P : « tinctores » Firm. 7 ζωῆς AV. 8 ἢ ζῴων suppl. ; cf. p. 151, 8 : « regis animalibus praepositos » Firm Fuitne ἢ βασιλικῶν ζῴων ? ποιήσει om. AV. οὖσα AV. 8-9 ὡροσκόπου (om. ζῳδίου) AV. 9 ποιήσει om. AV: 10 λινουργοὶ – ἢ βαμμάτων] ἱματουργοί, χρωματουργοὶ καὶ μυρεψοί AV : « linteones aut plumarii aut colorum inventores atque tinctores » Firm. πλοκῆς P; corr. 12-p. 138, 2 cf. Firm. Mat. III, 7, 1-3. 12 ὁ τοῦ — ζῳδίου] ὁ δὲ Ἑρμῆς ὡροσκοπῶν AV. τυχὼν om. AV. 13 ποιεῖ AV. ἐσθ' suppl. 14 ἢ καὶ τῶν om. AV. μυστηρίων V. θείων AV : περὶ τινῶν P. 15 ἢ om. AV. 16 μεγάλως P : « magnos viros » Firm. 17 ἀποδείκνυσιν om. AV. θεωρήσαντος AV. 17-18 κατὰ — στάσιν] signa tetragoni et diametri AV. 18 καὶ om. AV. συμπαρισίαν μερηκὴν sic P. 19 τριγωνικῆς στάσεως P : signum trigoni AV. 19-20 πρακτικώτερος καὶ ἀγαθός AV fors. recte : « bonis ac prosperis actibus occupari » Firm. 20 συνοήσθη sic P. σοι om. AV. 20-21 ἐπὶ τοῦ — τυχὼν om. AV. 21 γένηται P : ποιεῖ AV. 22 φροντίδων pro λογισμῶν perperam substitutum ; cf. Firm. « rationibus praepositos ».

ἢ γραμματείων ἢ τελωνικῶν πράξεων ἀντεχομένους, τελείους κατὰ τὴν τοῦ Ζῳδίου φύσιν.

Σελήνη τῆς αἱρέσεως τυχοῦσα ἐπὶ τοῦ ὡροσκοποῦντος Ζῳδίου μηδενὶ τὴν συναφὴν ποιουμένη οὐκ ἀγαθὴ κριθήσεται· ὁμόκεντρος δὲ τοῦ ὡροσκοποῦντος τυχοῦσα ἀρχικούς, ἡγεμόνας, μεγιστᾶνας, βασιλεῖς γεννήσει, τοῦ Ἄρεως των ἐναντίων αὐτῇ τόπων μὴ μετέχοντος μηδὲ τοῦ Κρόνου αὐτῇ συμπάροντος, μήτε κατὰ διάμετρον μήτε κατὰ τετράγωνον αὐτῇ στάσιν τυγχάνοντος. ἐπὶ γὰρ τῶνδε τῶν σχημάτων ὑπὸ τούτων οὕτως θεωρηθεῖσα ἢ καὶ ὑπὸ ἑκατέρου τῶν δυοῖν ἀχρόνους ἢ καὶ ἐκθέτους ἢ βιοθανάτους ποιήσει κατὰ τὴν τοῦ τόπου φυσικὴν ἐνεργείαν Ζῳδιακῷ· τῆς αἱρέσεως ἐπὶ τοῦ ὡροσκοποῦντος Ζῳδίου τυχοῦσα ἱεροπράκτους ἢ ἀρχιερεῖς ἢ ἱερῶν ἀγωνοθέτας ἢ ἐν ἱεροῖς τὰς πράξεις καὶ δωρεὰς ἔχοντας γεννήσει, ἐάνπερ ὑπὸ τῶν τῆς αἱρέσεως ἀστέρων δορυφορουμένη τύχῃ· ἡ δὲ δορυφορία ἐστὶ τῆς Σελήνης εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος, ὅ ἐστιν ἑσπέριον, ὑπαρχούσης, <εἰ> οἱ ἀστέρες ἑπόμενοι τύχωσι· τὸν γὰρ Ἥλιον οἱ ἀστέρες δορυφοροῦσιν κατὰ τὰς ἑῴους φάσεις, τὴν δὲ Σελήνην, ὡς προείρηται, κατὰ τὰς ἑσπερίους. καθολικῶς δὲ κενοδρομοῦσα <ἡ> Σελήνη ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων τόπων πάσης γενέσεως οὐκ ἀγαθὴ γενήσεται. συνεπικρινεῖς δὲ ἐπὶ ποίου τόπου τῆς γενέσεως τυχοῦσα ποίαν κεκλήρωται φάσιν· ἐπὶ γὰρ τοῦ ὡροσκοποῦντος Ζῳδίου ἡμέρας μὲν ὁμόκεντρος τυχοῦσα κυβερνήτας ἢ πειρατὰς ἢ δυσβάτων τόπων ἡγεμόνας γεννήσει· ὑπὸ δὲ τοῦ Ἄρεως κατὰ συμπαρουσίαν βλεφθεῖσα ἢ κατὰ διάμετρον ἢ τετράγωνον στάσιν σινῶν τε καὶ παθῶν παραιτία γενήσεται ἢ καὶ τὸ καθόλου ἄχρονον καὶ βιοθάνατον ποιήσει.

1 τελωνικῶν P : « vectigalium » Firm. : δαιμονικῶν AV. Byzantinis τελώνια sunt daemones aerei 1-2 τελείους κατὰ τ. τ. Ζῳδίου φύσιν P : κατὰ τὴν τοῦ τελείου φυσικὴν μείωσιν AV : « differentiam qualitatemque signorum » Firm. τελείους vix sanum. 3-4 τῆς αἱρέσεως — ποιουμένη] Σελήνη ἐπὶ αἱρέσεως ὡροσκοποῦσα μηδενὶ συνάπτουσα AV. Post Ζῳδίου verbum erasum P. 4 ποιουμένην P. ἀγαθῶς V : ἀγαθὸς A. 5 ὡροσκόπου AV. 6 ὁ τοῦ P. 6-8 τῶν ἐναντίων — τυγχάνοντος] μὴ ὄντος αὐτῇ (αὐτοῦ V) διαμέτρου μηδὲ τοῦ Κρόνου συμπάροντος ἢ τετραγώνου ἢ διαμέτρου αὐτῇ AV. 6 αὐτῆς P. μὴ suppl. 7 μηδὲ μὴ Κρόνου P (μὴ ex v. 6 transp.). 8 αὐτῆς P. ἐπὶ AV : ὑπὸ P. 8-11 cf. Firm. Mat., III, 13, 2 (p. 187, 14). 8-9 τῶν σχημάτων τούτων ἤτοι ὑπὸ τοῦ ἑνὸς ἢ ὑπὸ τῶν δύο βλαβεῖσα AV. 9 θεωρηθῆσαν sic P. ἑκατωτέρου P. 10 καὶ om. AV. ἢ βιοθανάτους om. AV. ποιεῖ AV. 10-11 τὴν τῶν Ζῳδίων φύσιν AV. 11 Ζῳδιακῶς P : om. AV. 11-14 τῆς αἱρ. — δορυφορουμένη τύχῃ] ποιεῖ δὲ καὶ ἀρχιερεῖς ἀγωνοθέτας ἐάνπερ ὑπὸ τῶν συναιρητικῶν δορυφορεῖται AV. 12 Leg. ἱεροπράκτορας? 14-17 ἡ δὲ δορυφορία — ἑσπε- ρίους om. AV; fort. interpolata. 14 ἡ corr. : ει P. 15 εἰ suppl. 18 δὲ AV : γὰρ P. ἡ suppl Σελήνη om. P. τῶν om. AV. 19 πάσης γενέσεως om. AV. γενήσεται P : ἐστι AV. 19-25 συνεπικρινεῖς — ποιήσει om. AV. 19 συνεπικρίνεις P; corr. 20-22 cf. Firm. Mat., III, 13, 1-2. Nautas gignit Luna, quia ipsa navis est caelestis; veterem hanc opinionem servaverunt e.g. Manichaei. 21 Leg. <Διί> ὁμόκεντρος? 23 συμπαρρισίαν ληφθήσει P: dubitanter corr. στάσει P. 24 γενήσονται P.

Περὶ τοῦ δεύτερου τόπου.

Ὁ δεύτερος τόπος καλεῖται βίος καὶ Ἅιδου πύλη[1] καὶ ἀργὸς τόπος· ἐν τούτῳ τῷ ζῳδίῳ ἀργότεροι μένουσιν οἱ ἀγαθοποιοί, πλὴν τὰ ἐλπιζόμενα καλὰ ἀποτελοῦσι[2] καὶ ἀπὸ νεκρικῶν πραγμάτων ἐλπίδας παρέχουσι, καθὸ ὁ τόπος ἐπαναφορὰ καθέστηκεν τοῦ ὡροσκόπου. οἱ δὲ κακοποιοὶ παρόντες τῷ τόπῳ ποιοῦσι ἀπράκτους καὶ νωχελεῖς καὶ σίνη περὶ τὰς ὄψεις. ἐὰν δὲ ὁ κλῆρος τῆς τύχης ἐκεῖ ᾖ καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ καὶ ὁ οἰκοδεσπότης τοῦ ὡροσκόπου, οὗτοί γε κακοποιοὶ ὄντες, ἐπιθεωρήσωσι τὸν τόπον, νεκροφύλακας ποιοῦσι καὶ τὸν βίον ἔξω τῆς πόλεως διατελοῦντας· οἱ τοιοῦτοι δὲ καὶ κυνόβρωτοι γίνονται· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων ἐκβάλλονται.

Ὁμοίως ὁ Κρόνος ἐπιπαρὼν τῷ τόπῳ καὶ οἰκοδεσποτῶν τὸν κλῆρον τῆς τύχης ἢ καὶ τὸν ὡροσκόπον νεκροψύχους, νοσεροὺς ἀποτελεῖ ** ἢ καὶ λῆψιν χρημάτων ποιήσουσιν.

Ὁ δὲ τοῦ Ἄρεως οἰκοδεσπότης ὢν τοῦ κλήρου τῆς τύχης ἢ καὶ τοῦ ὡροσκόπου καὶ ἐπιπαρὼν τῷ δευτέρῳ τόπῳ ποιεῖ ἀποβολὰς καὶ

1 **P**, f. 97; **A**, f. 8; **V**, f. 29. Περὶ τ. δ. τόπου P : Δεύτερος τόπος AV. 1-14 cf. Vettium Val., II, p. 68. 10-15. 2 τόπος (alter.) om. AV; cf. Firm., II, 19, 3 « piger locus ». 3 τῷ ζῳδίῳ om. AV. μαίνουσι P : εἰσὶν AV. ἀγαθοὶ AV. 4-5 παρέχουσι om. AV. 5 ὁ τόπος om. AV. ἐπαναφορὰν P. καθέστηκεν P : ἐστι AV. 6 παρόντες τῷ τόπῳ om. AV. νωχελεῖς ἀπράκτους AV. 7 παρὰ P. 7-8 ὁ κύριος τύχης (τύχη V) ἐκεῖ ἢ καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ AV : ὁ κύριος τοῦ κλήρου τοῦ τόπου ἐκεῖ παρῆν καὶ ὁ κλύρος (sic) τῆς τύχης ἐκεῖ ἐστιν P; cf. Val., p. 68, 14. 8 ουτοι δὲ P; corr. : om. AV. 9 ἐπιθεωρήσουσιν P : θεωρήσωσιν AV. τὸν τόπον om. AV. 9-11 καὶ τὸν βίον — ἐκβάλλονται] καὶ κυνοβρώτους καὶ ἀποκηρύκτους τῶν γονέων AV. 10 πόλεως] πύλης Valens; quod ad nomen loci « portam infernam » convenire videtur; de his loquitur qui extra portam urbis circa sepulcra degunt. 12 ὁμοίως Κρόνος ἐπιπαρὼν P : εἰ ὁ Κρόνος δὲ παρῇ (παρῆν A) τῷ β' AV. οἰκοδεσπότ(ης) A : οἰκοδεσποτῇ V. τὸν κλῆρον om. AV. 13 ἢ τοῦ ὡροσκόπου AV. 13-14 ἀποτελεῖ — ποιήσουσιν] ποιεῖ καὶ πτωχοὺς AV. Lacunam signavi, nam quae sequuntur non ad Saturnum pertinent sed ad Iovem, cf. Vett. Val., 68, 19. 14 λῆψιν. Leg. ἀνάλωσιν, ut apud Val., vel ἔκλειψιν? 15-16 ὁ δὲ Ἄρης ὡσαύτως τυχὼν ποιεῖ AV.

---

[1] Cf. Paul. Alex., L. 2, v. 19 : Τὸ δὲ β' ἀπὸ ὡροσκόπου καλεῖται βίος καὶ Ἅιδου πύλη καὶ ἐπαναφορὰ τοῦ ὡροσκόπου; Vett. Val., p. 68, 9; Firm. Mat., II, 17 : « Qui locus inferna porta dicitur vel anafora (leg. epanafora) »; II, 19, 3 : « Ideo inferna appellatur porta quod nulla cum horoscopo radiatione coniungitur. » Haec explicatio absurda est. Cur revera secundus locus « inferorum porta » vocetur, sicut Occidens « ianua Ditis » apud Manilium dicitur, vide in *Revue de philologie*, 1918, t. XLII, p. 71 et *Comptes-rendus Acad. Inscr.*, d. 13 Aug. 1920.

[2] Cf. Hermet. Trism. apud Thrasyllum, *Catal.*, VIII, 3, p. 117, 2 : τὴν δὲ ἐπαναφορὰν ἐλπίδων σημαντικήν et Antiochum, *ibid.*, 117, 2; Firmic. Mat., II, 19, 3 : « Ex hoc loco spei ac possessionis incrementa noscuntur »; Paul. Alex., *l. c.* : ἀγαθῶν ἐλπίδων δοτὴρ καθέστηκεν.

ἀντιπτώματα πλεῖστα τῷ γεννωμένῳ, ἐσθ' ὅτε καὶ περὶ τὰς ὄψεις σίνος ποιεῖ. ἐὰν δὲ Ἀφροδίτης εὑρεθῇ οἴκῳ, καὶ ἀπὸ γυναικῶν βλαβὰς ἕξει καὶ πρὸς τὴν φύσιν τοῦ ἀστέρος οὗ ἐστι τὸ ζῴδιον, ἀποκρίνου τὴν βλάβην. ἐὰν δὲ εὑρεθῇ καὶ Ἄρης ἐν ἰδίῳ προσώπῳ **, ἐσθ' ὅτε δὲ καὶ δεσμοφύλακες γίνονται ἢ ἀπὸ καρκάρων τὸν βίον ἕξουσι.

Ἐὰν δὲ ὁ Ἥλιος ἐπιπαρῇ τῷ ζῳδίῳ οἰκοδεσποτῶν τὸν κλῆρον τῆς τύχης ἢ τὸν ὡροσκόπον κατὰ μοῖραν προσώπῳ ἰδίῳ, τοῦ Ἄρεως ὄντος ἐν τῷ ὡροσκόπῳ ἐν Κρόνου ζῳδίῳ, ὁ γεννώμενος ἀπολεῖ τὴν ὅρασιν ἐν τοῖς τοῦ Ἄρεως χρόνοις καὶ ἐπαιτήσει ἢ καὶ τῶν πατρῴων στερηθήσεται.

Ἐὰν δὲ ὁ τῆς Ἀφροδίτης ἐπιπαρῇ τῷ τόπῳ οἰκοδεσποτῶν τὸν κλῆρον τῆς τύχης ἢ τὸν ὡροσκόπον, οἱ γεννώμενοι ἀποδημήσουσιν ἢ ἐφ' ὑγρῶν τὰς πράξεις ἕξουσιν, ἐάν ἐστιν ἑῴα ἀνατολική. ἐὰν δὲ ἑσπερία ὑπάρχῃ, ἐν ἱεροῖς θηλυκῶν < θεῶν > καταφεύγουσιν εὐπορούμενοι τῶν δεόντων ἢ μυστήρια θεῶν ἢ καὶ τελετὰς περιποιοῦνται· τὸ δὲ γῆρας ἀγαθὸν ἕξουσι.

Ἐὰν δὲ καὶ ὁ τοῦ Ἑρμοῦ ὕπαυγος ὢν ἐπιπαρῇ τῷ τόπῳ, ἀμυήτους ποιεῖ καὶ ἀγραμμάτους. ἐὰν δὲ ἀνατείλῃ, οἱ τοιοῦτοι εὐμαθεῖς, περίεργοι γίνονται καὶ ἐπιχειροῦνται ἃ οὐκ ἔμαθον· γίνονται δὲ καὶ ἐπιτευκτικοὶ ἐν τοῖς μαθήμασιν.

Ἐὰν δὲ Σελήνη παρῇ ἐν τῷ δευτέρῳ τόπῳ καὶ τοῦ Κρόνου ὡροσκοποῦντος, ὑποχυθήσεται τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁ τοιοῦτος.

Ἐὰν κακοποιὸς ἐπίδῃ τὸν δευτέρον τόπον κατὰ τετράγωνον ἢ διάμετρον ἢ συμπαρῇ ἔκπτωσιν βίου σημαίνει τῷ γεννηθέντι· καὶ εἰ μὲν

1 πλεῖστα om. AV. τῶν γενομένων P. ἐσθ' ὅτε om. AV. 1-2 δὲ πολλάκις σίνος (sine ποιεῖ) AV. 2 οἶκος P, corr. 2-4 ἐπὶ δὲ Ἀφροδίτης οἴκου ἀπὸ γυναικῶν ἔσται ἡ βλάβη καὶ κατὰ τὸν ἀστέρα οὗ ὁ (ὁ om. V) οἶκος ἔσται ἡ βλάβη AV. 3 Leg. τοῦ ζῳδίου οὗ (= ubi) ἐ. ὁ ἀστήρ? 4-5 ἐὰν δὲ – ἕξουσι om. AV. 4 Lacunam signavi. 5 καρκάρων corr. Kroll (Vett. Val., p. 68, 26) : κακὸν P. 6-7 ἥλιος δὲ ἐν τῷ β' ὢν οἰκοδεσπότης τοῦ κλήρου ἢ τοῦ ὡροσκόπου AV. 6 παρὸν P; corr. ex Val.; cf. v. 11, 17. 8 γενόμενος P. ἀπολὴ (sic) τὴν ὥρασιν P : τυφλοῦται AV 9 ἐπαιτήσει AV Val. : ἐπέτην P. ἢ om. AV. 9-10 στραθήσεται V. 11-12 Ἀφροδίτη δὲ τῷ β' οὖσα τόπῳ οἰκοδεσπότης τῆς τύχης ἢ τοῦ ὡροσκόπου AV. 12-13 ὁ γεννώμενος ἀποδημήσει ἢ ἐφ' ὑγρῶν τὰς πράξεις ἕξει AV : γενόμενοι δι' ὑγρῶν τὰς πράξεις ἕξουσιν P; cf. p 135, 16 14 ὑπάρχῃ om. AV. ἱερεῖς θυλικῶν P : ἱερεῖς θηλείοις A : ἱεροῖς θηλείοις V; corr. θεῶν suppl. 14-15 εὐπορ. τῶν δεόντων om. AV. 15 καὶ om. AV. περιποιοῦντες AV. 17-19 Ἑρμῆς δὲ ἐν τῷ β' ὢν ὕπαυγος ἀγραμμάτους ποιεῖ. ἀνατολικὸς δὲ εὐμαθεῖς περιέργους ἐπιχειροῦντας AV. 17 ἀμυήτους] ἀνοήτους Val. (p. 69, 4). 18 ἐπιμαθεῖς P vix recte. 19 cf. infra p. 144, 5. γίνονται δὲ καὶ ἐπιτευκτικοὶ P : ἐπιτευκτικοὺς AV, cf. Val. 21 Σελήνη δὲ παροῦσα τῷ β' τόπῳ Κρόνου AV. 22 ὑποχυθήσεται corr. ex Val. (p. 69, 9) : ὑποχηθήσεται P : ὑποδειχθῆναι AV. ὁ τοιοῦτος om. AV. 23-p. 141, 2 ἐὰν Κρόνος Ἄρης τὸν β' τόπον ἴδῃ τετράγων(ος) ἢ διάμετρ(ος) ἢ συμπαρὼν ἔκπτωσις βίου ἔσται· εἰ δέ ἐστιν ὁ β' τόπος (τόπος om. A) ἀφροδίτης οἶκος ζημιωθήσεται ὁ τοιοῦτος διὰ γυναικῶν (γυναῖκα A) AV.

ὁ δεύτερος τόπος ἐστιν οἶκος Ἀφροδίτης, ὁ τοιοῦτος ζημιωθήσεται χάριν γυναικῶν ἢ διὰ γυναικῶν· εἰ δὲ οἶκος Ἑρμοῦ, χάριν γραμμάτων ἢ ψήφων ἢ κληρονομιῶν ἢ χωρισμῶν· εἰ δὲ οἶκος Διός, παρὰ μεγιστάνων ἢ δημοσίων πραγμάτων τὴν βλάβην ἕξει· εἰ δὲ οἶκος Ἄρεως, λέγε τὴν βλάβην ἀπὸ στρατιωτικῶν πραγμάτων ἢ προσώπων τοιούτων ἢ πολέμου ἢ ἐμπρησμοῦ ἢ μάχης ἢ ἁρπαγῆς ἢ λῃστρικῶν ἢ ἐφοδικῶν προσώπων· εἰ δὲ οἶκος Κρόνου, λέγε τὴν βλάβην ἀπὸ γερόντων ἢ δούλων ἢ ἀπελευθέρων χάριν γῆς ἢ κληρονομίας ἢ τάφων ἢ νεκρικῶν πραγμάτων ἢ ἐξ εὐτελῶν προσώπων· εἰ δὲ Ἡλίου οἶκος ᾖ, τὴν βλάβην ποιήσει ἀπὸ πατρὸς ἢ πατρώων ἢ προγόνων ἢ χάριν δανείων ἢ χρημάτων τινῶν ἢ πράξεων. ἐὰν δὲ Σελήνης οἶκος ᾖ, χάριν μητρὸς ἢ μητρικοῦ γένους ἢ μητρυιᾶς ἢ τῶν τοιούτων προσώπων.

Ἐμοὶ δὲ δοκεῖ καὶ ἐπὶ ἑκάστου οἴκου καὶ τόπου βλαπτομένου ὑπὸ κακοποιοῦ ἀποφήνασθαι τὴν βλάβην κατὰ τὴν φύσιν τοῦ οἰκοδεσπότου τοῦ ζῳδίου καθ' ὃ ὁ κακοποιός ἐστιν, καὶ τὰ σημαινόμενα ἀπὸ τοῦ τόπου. εἰ δὲ θέλεις λαβεῖν καὶ κλῆρον βίου, κατὰ Δωρόθεον λάμβανε πάντοτε νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἀπὸ οἰκοδεσπότου τοῦ δευτέρου τόπου ἐπ' αὐτὸν τὸν τόπον τὸν δεύτερον, καὶ τὰ ἴσα ἀπόλυε ἀπὸ τοῦ ὡροσκόπου, καὶ ὅπου ἂν ἐκπέσῃ ὁ κλῆρος, σκόπει τὸν κύριον τοῦ κλήρου καὶ αὐτὸ τὸ ζῴδιον ἐν <ᾧ> ὁ κλῆρος ἐνέπεσεν, καὶ εἰ καλῷ τόπῳ ἔτυχεν ὁ κλῆρος καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ δίχα τῆς τῶν κακοποιῶν ἀκτινοβολίας, καλὸν τὸν βίον λέγε· εἰ δὲ εὑρεθῇ ὁ κύριος τοῦ κλήρου ἑῷος δυτικός, μετὰ ἑπτὰ ἡμερῶν γενήσεται, <εἰ δὲ> ἑῷος ἀνατολικός, κρυπτὸν καὶ λαθραῖον πλοῦτον ποιήσει.

2-3 εἰ δὲ Ἑρμοῦ οἶκος διὰ ψηφοὺς ἢ κληρονομίας ἢ χωρισμοὺς γραμμάτων AV. 2 πραγμάτων P, corr. 3 χειριγμῶν P. Possis χειρισμῶν, sed hereditates memorantur quia Mercurius deus est mortuorum, discessus, quia itinerum. 3-4 εἰ δὲ Διὸς οἶκος διὰ μεγιστᾶνας ἢ δημόσια πράγματα ἡ βλάβη ἔσται AV. 4-5 λέγε τὴν βλάβην om. AV. 5-7 πραγμάτων — προσώπων] προφάσεων ἢ ἐμπρησμῶν ἢ μάχης ἔσται ἡ βλάβη AV. 7 λέγε τὴν βλάβην om, AV. ἀπὸ P : διὰ AV. 8 τάφων AV : τόχου (sic) P. 9 ἐξ om. AV. 9-10 οἶκος Ἡλίου ἡ βλάβη γίνεται AV. ἦν P; corr. 11 τινῶν om. AV. 12 ᾖ corr. : ἦν P : om. AV. 12-13 μητρικοῦ γένους ἢ μητρυιᾶς AV : γένους μ(ητ)ριῶν ἢ μ(ητ)ριὰν P. 12 ἢ τοιούτου τινὸς AV. 13-24 aliunde petita et interpolata sunt, sed, opinor, ab ipso Rhetorio. 13 ὅτι καὶ AV. 13-14 ἀπὸ κακοποιοῦ P : ὑπὸ Κρόνου Ἄρεως AV. 14 ἀποφήνασθαι τὴν βλάβην P : τὴν βλάβην γίνεσθαι AV. 14-15 τοῦ οἰκοδ. τοῦ ζῳδ. φύσιν AV. 15 καθ' ὅ — ἐστιν] ἔνθα ὁ κλῆρος ἔστηκε AV. 16 εἰ δὲ θέλεις λαβεῖν καὶ om. AV. κλήρου V. κατὰ Δωρόθεον om. P, qui nomina auctorum ubique suppressit (p. 116). Omnino diversa de « sorte vitae » invenies *Catal.*, I, p. 170, 2. 16-17 λάμβανε πάντοτε om. AV. 17 καὶ ἡμέρας (signum Solis A) καὶ νυκτὸς ἀπὸ τοῦ κυρίου τοῦ β' τόπου ἐπ' αὐτὸν τὸν β' AV. 18 ἀπόλυε om. AV. τοῦ om. P. 19-23 καὶ ὅπου ἂν — γενήσεται om. AV. 20 ᾧ suppl. 23-24 ἐὰν εὑρεθῇ ὁ κύριος τοῦ κλήρου μετὰ ζῳδίου (ζῳδίων V) ἡμέρας ποιῶν ἑῴαν ἀνατολὴν κρυπτὸν πλοῦτον ἕξει AV. 23 εἰ δὲ suppl., sed post γεν. verbum aliud deest. 23-24 κρυπτῶν καὶ λαθραίων P.

Ἐὰν δὲ ὁ Ἀναβιβάζων ἐν τῷ βίῳ εὑρεθῇ καὶ ἐκεῖ τύχωσι Ζεὺς καὶ Ἀφροδίτη <καὶ> Ἥλιος [καὶ Σελήνη] καὶ Ἑρμῆς, ὑπάρχοντα κτήσεται καὶ πίστος ἔσται καὶ φιλάργυρος· εἰ δὲ Κρόνος ‹καὶ› Ἄρης καὶ Σελήνη ἐπιθεωρήσωσιν αὐτοῖς, ἐν νεότητι ἀκαταστατήσει καὶ ἀποκαταστήσεται καὶ κακοπαθήσει ἕως ὑπερβῇ ἔτη λε′· μετὰ δὲ ταῦτα ἀπαλλαγήσεται καὶ ὑπάρχοντα κτήσεται. ει δὲ Κρόνος καὶ Ἄρης ἐκεῖ τύχωσι μόνοι δίχα Διὸς καὶ Ἀφροδίτης ἐπιθεωρίας, ἀτύχης ἔσται· ἐσθ᾽ ὅτε καὶ κακομόρως τελευτᾷ. ἐὰν δὲ ὁ Καταβιβάζων ἐν τῷ βίῳ εὑρεθῇ, τῷ πατρὶ κάκιστον ἔσται· ζημίας γὰρ καὶ συκοφαντίας ἕξει. εἰ δὲ Κρόνος καὶ Ἄρης ἐκεῖ τύχωσι, κάλλιστον τὸ σχῆμα. ὑπάρχοντα γὰρ κτᾶται ἀπὸ πραγμάτων δυσκόλων καὶ φόνων καὶ νεκρικῶν πραγμάτων ἢ καταλύσεως οἰκίας ἀπὸ πράγματος ἀδοκήτου. εἰ δὲ Ζεὺς καὶ Ἀφροδίτη ἐκεῖ τύχωσι, οὐδὲν κτᾶται ἀλλὰ κακοτυχὴς ἔσται.

Ἐπὶ δὲ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ὡροσκοποῦντος ζῳδίου <νυκτὸς> Κρόνος τυχὼν ἔκλειψιν παίδων καὶ ταραχὰς οὐκ ὀλίγας ποιήσει καὶ ἔκπτωσιν βίου καὶ ὑποδειγματισμοὺς καὶ πατρικῶν καὶ μητρικῶν ἀποβολάς· καὶ νωχελεστέρους ταῖς πράξεσιν ἀποτελεῖ, τινὰς δὲ καὶ πάθεσι σωματικοῖς περιτρεπομένους. ἡμέρας δὲ αὐξητικοὺς τοῖς βίοις κατὰ πρόβασιν γιγνομένους ποιήσει, ἀνεπιφαντικοὺς δὲ καὶ πενιχροὺς ταῖς ψυχαῖς, τινὰς δὲ καὶ ἀπὸ παρύγρων βιοῦντας.

Ἐπὶ δὲ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ὡροσκόπου Ζεὺς τυχὼν ἀποτελεῖ κληρο-

1-6 Ἐὰν δὲ Ἀναβ. — ὑπάρχοντα κτήσεται] ἐὰν δὲ Ἀναβιβάζων ἐν τῷ κλήρῳ εὑρεθῇ τοῦ βίου σὺν Διὶ Ἀφροδίτῃ Ἡλίῳ Σελήνῃ Ἑρμεῖ πλούσιος ἔσται καὶ πιστός, φιλάργυρος δέ· εἰ δὲ Κρόνος Ἄρης Σελήνη τούτοις συμμαρτυροῦσιν ἐν νεότητι, ἀκαταστατήσει ἕως ἐτῶν λε′. μετὰ ταῦτα δὲ εὐτυχήσει AV. 1 δὲ om. P. καὶ ἐκεῖ corr. : κακὴ cod. 2 καὶ Σελήνη del. : cf. v. 3. 3 καὶ suppl. 4 ἐναι ὥτητι sic P. Leg. ἀποκατασταθήσεται ? 6 καὶ om. AV. 6-8 ἐκεῖ τύχωσι — τελευτᾷ] ἄνευ Διὸς Ἀφροδίτης μαρτυρίας μόνοι ἐκεῖ τύχωσιν ἀτυχὴς ἔσται καὶ βιοθάνατος ἔσθ᾽ ὅτε AV. 7 κακῷ μώρῳ sic P. 8 κλήρῳ τοῦ βίου AV. εὑρεθῇ P : ᾖ AV. 8-9 κακὸν ἔσται AV : κακίστῳ P sine ἔσται. 9 γὰρ AV : δὲ P. καὶ om. AV. 10 ὦσι, καλὸν AV. ὑπαρχ. — κτᾶται] πλουτήσει γὰρ AV. 11 ἀπὸ φώνων sic P. νεκρικῶν πραγμάτων P : νεκριῶν AV. κατὰ λύσεως A : καταλύσει V: καταλήσεως P. 12 ἀπὸ πράγματος ἀδωκήτου P : ἀπροσδοκήτως AV. καὶ om. AV. 12-13 οὐδὲν — ἔσται] δυστυχεῖ V : δυστυχῇ A. 13 κακότυχως ἔσται (sic) P : corr. Fort. κακοτυχήσει. 14-20 cf. Firm. Mat., III, 2, 4 et 6 14-17 Κρόνος δὲ ἐν τῷ β′ (βίῳ V) ὢν σπανοτεχνίαν (-νίας V) καὶ ταραχὰς ποιήσει καὶ ἔκπτωσιν βίου καὶ γονικῶν (γονέων V, sed cf. p. 149, 16) ἀποβολὴν καὶ νωχελεῖς ταῖς πράξεσι. τινὰς δὲ καὶ ἐμπαθεῖς AV. 14 νυκτὸς Κρόνος om. P. 15 ἔκλειψιν corr., cf. p. 143, 8 : ἔκκλυψιν P : « filiorum interemptor » Firm. 16 ὑποδειγματισμούς non capio. 18-19 ἡμέρας δὲ τὸν βίον τῶν ἀνθρώπων αὔξει τῷ χρόνῳ. πενιχροὺς δὲ ταῖς ψυχαῖς καὶ ἀνεπιφάντους. 18 αὐξητικῆς P; corr. 20 ὑγρῶν AV. ποιοῦντας P. 21-p. 143, 2 cf. Firm. Mat., III, 3, 4. 21 Ζεὺς δὲ ἐν τῷ β′ ὢν ἀποτελεῖ AV. Ζεὺς om. P. 21-p. 143, 1 κληρονόμοι P.

νόμους ἀλλοτρίων καὶ υἱοθετημένους ὑπό τινων καὶ ἐγγαίων καὶ θεμελίων κυρίους ἡμέρας καὶ νυκτός.

Ἐπὶ δὲ τοῦ βίου ἡμέρας ὁ τοῦ Ἄρεως τυχὼν ἀλλοτριώσεις τῶν ἰδίων καὶ ξενιτείας ποιεῖ· αὐτοῖς δὲ τοῖς γεννωμένοις σίνη ποιεῖ καὶ τομὰς σιδήρου. ἐὰν δὲ καὶ ἡ Σελήνη ἐπὶ τῶν κέντρων καὶ τῶν ἐπαναφορῶν καὶ <τῶν> ἐπικαταφορῶν τύχῃ, σινώσει τοὺς γεννωμένους ἀπὸ ὕψους ἢ τετραπόδων φύξεως, τινὰς δὲ ἐκθέσεως ἢ καὶ αἰχμαλωσίας ἢ καὶ ὑποταγῆς πειρωμένους <ποιεῖ>· γίνονται καὶ ἐκλείψεσιν καὶ στενοχωρίαις οὐ ταῖς τυχούσαις. ἐὰν δὲ ὁ τοῦ Διὸς ἢ ὁ τῆς Ἀφροδίτης τοῦτον ἐπιμαρτυρήσῃ, τοὺς ἐπιφερομένους κινδύνους διεκδραμοῦνται καὶ τὰς ὑποταγὰς διεκφεύξονται· τῶν μὲν βίῳ δεόντων οὐκ ἀπορήσουσι, ἀλλ' ὅτε μὲν ἕξουσι, ὅτε δὲ θλιβήσονται. νυκτὸς δὲ στρατίαις καὶ ἀθλήσεσιν ἕτοιμος ὁ θεός, ἐπισφαλεῖς δὲ καὶ αὐτοὺς ταῖς πράξεσιν καὶ ταῖς δόξαις ἀποτελεῖ.

Ἐπὶ δὲ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ὡροσκόπου τυχὼν ὁ Ἥλιος ἰδιοκτήμονας ἀποτελεῖ καὶ ἡδυβίους.

Ἐπὶ δὲ τοῦ βίου τυχοῦσα ἡ Ἀφροδίτη ἡμέρας ἐναντιώσεις ἢ καὶ ὀψιγαμίας ἀποτελεῖ καὶ κρίσεις πρὸς θηλυκὰ πρόσωπα· τινὲς δὲ καὶ θάνατον γυναικῶν ὁρῶσιν, πλὴν οὐ κακοβίους τελεῖ ἐν γήρᾳ. νυκτὸς δὲ κτητικωτέρους καὶ κατὰ πρόβασιν εὐτυχεστέρους καὶ ἡδεῖς κατὰ <τὰ> ἀφροδίσια καὶ ἐπιχαρεῖς τοὺς γεννωμένους ἀποτελεῖ.

1 τινῶν P : τινὸς AV : « ab extraneis » Firm. Leg. ξένων? ἐγγύων AV : ἐγγυίων vel ἐγγαίων P : « magnorum mobilium » (lege « immobilium ») Firm. 2-3 Καταβιβάζ(οντος) (signo astrol.) καὶ νυκτὸς (item) ἐπὶ δὲ τοῦ βίου ἡμέρας (item) ὁ τοῦ Ἄρεως τυχὼν P : ἡμέρας καὶ νυκτὸς (signis astr.) Ἄρης δὲ ἐν τῷ βίῳ ὢν ἡμέρας A : ἡμέρας δὲ καὶ νυκτὸς (signis astrol.) Ἄρης ἐν τῷ βίῳ ὢν V ; cf. v. 12 (νυκτὸς δέ). Quamvis βίου, βίῳ hic et infra ex $β^{ου}$ $β^{ω}$ (δευτέρου, δευτέρῳ) orta esse possint, credo secundum locum hic βίον vocari, sicut tertius θεά, nonus θεός appellatur etc. 3-14 Firmic. Mat., III, 4, 5-6. 4 δηλοῖ AV. αὐτῆς δὲ τῆς γενομ(ένης) P : καὶ (cet. om.) AV. ποιεῖ om. AV. 5-9 ἐὰν δὲ καὶ ἡ — τυχούσαις] Σελήνης (-νη V) δὲ μαρτυρούσης (-σα V) αὐτῷ σίνη ἀπὸ συμπτωμάτων ἕξει ἢ αἰχμαλωσίαν (-σίας V) ἢ δουλείαν (-είας V) καὶ τὸν βίον λυπηρόν. 5 τὸν K- P. 6 τῶν suppl. ὕψους] « a frigore » Firm. Leg. ψύχους? 7 φύξεις P : « aut a quadrupede vulneratos » Firm. 8 πυρομένους P ; corr. ποιεῖ suppl. 9-12 ἐὰν δὲ ὁ τοῦ — θλιβήσονται] Ζεὺς δὲ Ἀφροδίτη μαρτυρήσαντ(ες) τὰ κακὰ Ἄρεως ἀποστρέφουσι AV. 9-10 ἐπιμαρτυρίσει P. 11 μὲν βίῳ corr. : μέντι τῷ (dubium) P : « quae necessaria sunt vitae » Firm. 12-14 νυκτὸς δὲ (δὲ post ἀθλ. A) ἀθλήτας (-τὴν V) καὶ στρατιώτας (-την V) ποιεῖ, ἐπισφαλεῖς δὲ ταῖς δόξαις καὶ ταῖς πράξεσι AV. 13 ἐπισφαλὴς P. τῆς δόξης P. 15-16 cf. Firmic. Mat., III, 5, 12. 15 Ἥλιος ἐν τῷ β' τυχὼν AV. ἰδιοκτήμονα V : « per semetipsos patrimonia quaerentes » Firm. 16 τῷ βίῳ ἡδύς P : « in omni vita suaves » Firm., qui ambo verbum rarius explicaverunt ; cf. p. 135, 18. 17-21 cf. Firmic. Mat., III, 6, 5-6. 17 Ἀφροδίτη δὲ (ἢ ἡμέρας add. A) ἐν τῷ β' οὖσα AV. 18-19 θηλυκὰ — ὁρῶσιν] γυναῖκας (cet. om.) AV. 19 τελεῖ om. AV. γήρει P. 21-22 καὶ εἰδὺς κατὰ ἀφροδίσεια P : om. AV ; cf. v. 21 : « amoenos in veneriis cupiditatibus » Firm. 21 καὶ ἐπαφροδίτους post ἐπιχαρεῖς add. AV. τοὺς γενομένους ἀποτελεῖ P : om. AV.

Ἐπὶ δὲ τοῦ βίου ἑῷος ἀνατολικὸς τυχὼν Ἑρμῆς νυκτὸς μὲν ἄφρονας, σκολιούς, ἀλλοτρίους γραμμάτων, καὶ τοῖς βίοις ἐνδεεῖς γεννήσει. ἑσπέριος δὲ τυχὼν νυκτὸς ἐπὶ τούτου τοῦ τόπου τοκιστάς, ἐμπόρους ἢ ἀλλοτρίων φροντιστάς, ἐπιτρόπους γεννήσει σοφούς· ἡμέρας δὲ φιλοσόφους ἢ μονοτρόπους ἢ ἰδιοφυεῖς, ἃ μὴ ἔμαθον ἐπιχειροῦντας, σαπροζώους τε καὶ ἑαυτῶν τιμωρητάς. [Ὁ κύριος τῆς προγενομένης συνόδου εἰ ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ τύχῃ, ἐκπτώτους τοῦ βίου ποιεῖ.]

** καὶ πάθει περιπεσεῖται καὶ ἐν στενοχωρίᾳ ἔσται· εἰ δὲ Κρόνος καὶ Ἄρης ἐκεῖ τύχωσι καὶ ἐπιθεωρήσωσι τὸν τόπον, ἐν νεότητι αὐτὸς κακοπαθήσει καὶ μετὰ ταῦτα ἐν ἀγαθοῖς ἔσται κτώμενος ἀπὸ δυναστῶν καὶ βασιλέων ὑπάρχοντα καὶ ὀνομαστὸς ἔσται καὶ τύραννος· εὐτελὴς δὲ ἔσται καὶ οὐ φροντίσει τινὸς διὰ τὸ τὸν Ἄρεα καὶ Κρόνον χαίρειν ἐν τῷ Καταβιβάζοντι· εἰ δὲ Κρόνος μετὰ Ἀφροδίτης ἐκεῖ τύχῃ, εἰς γυναῖκας ἀκαταστατήσει καὶ μετὰ ταῦτα ἐν καλοῖς ἔσται καὶ ζήσει ἔτη ο'.

Τρίτος τόπος.

Ὁ τρίτος τόπος καλεῖται θεᾶς Σελήνης, κατάσκιος, ἐξουσιαστικός, μετακόσμιος[1]. σημαίνει δὲ τὸν περὶ ξένης λόγον καὶ τὸν περὶ ὀνείρων καὶ θρησκείας καὶ τραπέζης καὶ ἀδελφῶν καὶ φίλων καὶ βασιλίδος.

Ἐὰν οὖν Σελήνη τύχῃ ἐν τῷ γ' τὴν οἰκοδεσποτείαν ἔχουσα τοῦ ὡροσκόπου ἢ τοῦ κλήρου τῆς τύχης ἐν ἰδίῳ προσώπῳ μάλιστα καὶ τῆς αἱρέσεως καὶ μεστὴ καὶ τοῖς ἀριθμοῖς προσθετική, ὁ γεννώμενος ἔσται

1-7 cf. Firmic. Mat., III, 7, 4. 1-2 Ἑρμῆς δὲ ἑῷος διαδοσικὸς (διαδυτικὸς Paris. 2506) ἐν τῷ β' ὢν νυκτὸς A : Ἑρμῆς δὲ ἑῷος ἀνατολικὸς ἐν τῷ βίῳ ὢν νυκτὸς V. 1 ἑῷον δυττοικῶς sic P : « matutino ortu » Firm. 2 ἀλλοτρίους γραμμάτων P : ἀγραμμάτους AV. « alienos ab scientia litterarum » Firm. καὶ τοῖς β. ἐ. γεννήσει om. AV. 3-4 ἑσπέριος δὲ — σοφοὺς] ἑσπέριος δὲ ἐμπόρους, τοκιστάς, ἀλλοτρίων ἐπιτρόπους, σοφούς AV. 4-7 ἡμέρας δὲ — ἐκπτώτους ποιεῖ om P. 5 Leg. φιλολόγους ? « pilogos » Firm. codd. 5 ᾧ μὴ A ; cf. p. 140, 19. 6-7 ὁ κύριος — ποιεῖ interpolata videntur, cf. cap. οη' περὶ ἐκπτώτων. P pro vv. 4-7 praebet vv 8-14, qui in AV desunt, itemque apud Firmicum. Fortasse ad paragraphum de Luna in secundo loco pertinent, sed differunt ea quae apud Firm. II, 13, 3 inveniuntur. 8 στενωχρ' P. 9 ενέοτητι sic P. 11 βασιλέων corr. : βίας P (compendio perperam soluto). 13 ἀφροδίτης deinde signum Veneris P. 14 ἔσται] verbum in codice dubium (ἰάσεται ?)). 15 P, f. 99 : A, f. 8v ; V, f. 30v, 16 ὁ om. P. καλεῖται θεὸς σελήνη (signo astr.) codd.; cf. Vett. Val., II, 13 : Τρίτος τόπος θεᾶς Σελήνης, Antiochum, *Catal.*, VIII, 3, p. 117, 4 ; Paul. Alex., 4, 3 ; Firmic. Mat., II, 19, 4 et infra locum IX et Iulian. Laod., f. 216r. 18 βασιλέων V. 19-p. 145, 16 ἐὰν οὖν Σελήνη — μεθέξει] Eadem fere praebet Vett. Val., p. 67, 13-68, 8 Kroll. 19 τὴν οἰκοδεσποτ' P : τὸν οἰκοδεσπότην AV. 20 καὶ om. P. 21 τοῖς ἀριθμοῖς (signo arithm.) προσθετική AV : τῆς οὖν προσθετικῆς P. γενόμενος P.

---

[1] Cur μετακόσμιος dicatur hic locus, vide infra ad locum nonum. p. 163, n. 1.

μέγας, πλούσιος, ὑπὸ θεῶν χρηματιζόμενος, καὶ ἱερῶν τόπων ἕξει διάφορα χρήματα, ἄρξει δὲ πόλεων. ἐὰν δὲ συμπαρῇ ὁ Ἥλιος τῇ Σελήνῃ ἀπὸ συνόδου, ἱερεὺς ἔσται. ἐὰν δὲ ὁ τοῦ Κρόνου συμπαρῇ τῇ Σελήνῃ, ἔσται ἱεροσκόπος, φιλόδικος, ζημιώδης, θεοχόλωτος, βλάσφημος εἰς τὸ θεῖον. ἐὰν δὲ Ζεὺς συμπαρῇ τῇ Σελήνῃ, μάγος, προφήτης, πλούσιος. ἐὰν δὲ Ἄρης συμπαρῇ τῇ Σελήνῃ, ἔσται πρακτικὸς καὶ ἀποστερητὴς ἀλλοτρίων. ἐὰν δὲ παρῶσιν ἐν ἰδίοις τόποις ἢ προσώποις μάλιστα ἐπὶ νυκτός, γίνεται στρατηγός, ἐπίορκος χάριν χρυσοῦ, ἔσθ' ὅτε καὶ χόλῳ βασίλειας ἀπολεῖται. ἐὰν δὲ ὁ τῆς τύχης κλῆρος ἐπιπαρῇ σὺν τῷ τῆς Ἀφροδίτης ἐν ἰδίῳ προσώπῳ μάλιστα νυκτὸς καὶ ἡ Σελήνη οἰκοδεσποτοῦσα τοῦ κλήρου συνῇ ἐκεῖ ἐν ἰδίῳ προσώπῳ, ὁ γεννώμενος ἔσται μέγας, πλούσιος καὶ ὑπὸ γυναικὸς εὐεργετηθήσεται· τινὲς δὲ καὶ ἐν ἡγεμονίαις διάγουσιν· οἱ δὲ καὶ ἀρώματα μεταχειρίζονται. ἐὰν δὲ ὁ τοῦ Ἑρμοῦ σὺν τῇ Σελήνῃ τύχῃ ἐκεῖ ἰδίοις προσώποις καὶ κυριεύσωσι τοῦ ὡροσκόπου ἢ τοῦ κλήρου τῆς τύχης, ὁ γεννώμενος ἐρεῖ τὰ μέλλοντα ὡς θεὸς καὶ μυστηρίων ἀπορρήτων μεθέξει καὶ τῶν οὐρανίων μέτοχος ἔσται καὶ πολύπειρος καὶ ὀνείροις χρηματιζόμενος καὶ μαντικός. Ἥλιος δὲ σὺν Σελήνῃ παρὼν ξενιτεύοντας ποιήσει· καὶ ὁ κύριος τοῦ ὡροσκόπου ἐνταῦθα ὢν ξενιτείας παρέχει. ὁ δὲ κύριος τοῦ γ' καλῶς κείμενος φάσει <ἢ> τόπῳ, ὑψώματι ὑπὸ ἀγαθοῦ θεωρούμενος, ἀνδρῶν μεγάλων φίλους τοὺς τοιούτους ποιήσει καὶ τὰς περὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν εὐεργεσίας δίδωσι, μάλιστα εἴπερ ἀγαθὸς τύχῃ ἐπὶ τοῦ τόπου· εἰ δὲ κακοποιὸς ἐπὶ τοῦ τόπου τύχῃ, τὰς παρὰ φίλων καὶ ὑπὲρ φίλων βλάβας ποιοῦσιν γενέσθαι· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ βλασφήμους ποιοῦσι καὶ κινδύνους ἐπὶ ξένης.

Κρόνος δὲ καὶ Ἑρμῆς ἐν τῷ γ' ὄντες ὀνείρων ἀποκαλύψεις καὶ μυστηριώδη ποιοῦσιν. ὁ δὲ κλῆρος τοῦ γάμου ἐν τῷ γ' ὢν ἐπὶ ξένης λέγει τὸν γάμον γενέσθαι ἢ ἀπὸ ξένης· Ἀφροδίτη δὲ ἐν τῷ γ' οὖσα τὰς ἀπὸ γυναικῶν χάριτας καὶ δωρεὰς παρέχει τῷ γεννηθέντι. ὁ δὲ

1 ἕξει δὲ V. 2 καὶ ἡ σελήνη codd.; ex Val. corr.; cf. v. 3. 3 συνόδου om. P. ἱερεὺς AV : ἱερέων P. An ἱέρεια? cf. Val. ὁ om. PA. τοῦ om. V. τῆς Σελήνης V. 4 ἱερόκωπος P. An ἱεροσκώπτης? βλάστημος P. 5 τὸ θεῖον] θεοὺς Val. 6 Ἄρης] signum Iovis P. 7 ἐν ἰδίῳ τόπῳ ἢ προσώπῳ V. 8 στρατηγὸς P et Val. : τρατητὴς (sic) AV (pro στρατηλάτης?). 9 βασιλείας ἀπόλειται sic P (cf. Val., p. 67, 28 : ἀπολεῖται χόλῳ ἐξουσίας) : βασιλικῷ ἀπόλλυται AV : βασίλειας corr.; cf. p. 144, 18, βασιλίδος. κλήρου P. 10 ἡ om. AV. 11 τῷ κλήρῳ A. σύνην P. 13 εἰ δὲ P. 14 ὁ Ἑρμῆς V. ἰδίῳ προσώπῳ V. 14-15 κυριεύσουσι PA : κυριεύσουσα V (κυριεύσῃ Val.). 18 μάντις ut vid. P. ξενιτεύον A (sed ξενιτεύοντας Paris. 2506) : ξενιτεύειν V. πιήσει P; cf. 21 : ποιοῦσι AV (ποιεῖ Paris. 2506). 19 κύριος PA : κλῆρος V. 20 ἢ suppl. ἀγαθῶν P. 22 μάλιστα iter. V. ὑπὲρ P. 23 καὶ κακοπ. P. παρὰ P : περὶ AV. 24-27 ἔσθ' ὅτε — ποιοῦσιν om. V. 24 δὲ om. A. 25 ξένοις P. 26 Ἑρμῆς A : Ἀφροδίτη (signo astr.) P. 27 μυστηριῶδης sic P : μυστηριώδ' A. 27 et 28 ξένοις P. 28 λέγ' cod. Fort. λέγε cum anacolutho. ὁ pro signo Veneris P. τῷ om. P.

κύριος τοῦ ϛ′ ἢ τοῦ ιβ′ ἐν τῷ γ′ ὧν φίλων ὑποκρίσεις καὶ προδοσίας καὶ τὰς παρ᾽ ἐχθρῶν βλάβας ποιεῖ· ἔσθ᾽ ὅτε δὲ καὶ σῖνος ἢ πάθος ἐπὶ ξένης ποιοῦσιν. ὁ δὲ κύριος τοῦ γ′ ἐν τῷ β′ ἢ τῷ ϛ′ ὧν ποιεῖ † κληματικοὺς ἐν ὁδῷ. ὁ δὲ κύριος τοῦ ε′ καὶ ια′ ἐν τῷ γ′ ὧν ἀγαθὰς καὶ ἐπικερδεῖς τὰς ξενιτείας ποιεῖ καὶ φιλίας. ὁ δὲ κύριος τοῦ ζ′ ἐν τῷ γ′ ὧν ξενογαμίας ποιεῖ. ἐὰν δὲ ὁ γ′ εὑρεθῇ περιέχων δίσωμον ζῴδιον καὶ ὁ κύριος τοῦ γ′ ἐν δισώμῳ ᾖ, ἐξ ἄλλων καὶ ἄλλων γονέων ἀδελφοὺς λέγε γενέσθαι καὶ οὐχ ὁμοπατρίους <ἢ> ὁμογαστρίους. ἐὰν δὲ τὰ δύο φῶτα εὑρεθῇ ἐν διαφόροις ἀποκλίμασιν, ἀλλοεθνεῖς τοὺς γονεῖς λέγε. ἐὰν δὲ ὁ γ′ ᾖ Καρκίνῳ, Λέοντι καὶ Ζεὺς μετὰ Ἀφροδίτης ἢ Ζεὺς μετὰ Ἑρμοῦ ἐπιθεωρῶσιν, εὐτυχίας σημαίνει. ἐὰν δὲ Κρόνος καὶ Ἄρης τὸν τόπον θεωρῶσιν, πλανήτας ποιοῦσι καὶ κακοφίλους· εἰ δὲ ἀγαθός, χρηστοφίλους. ἐὰν ὁ γ′ εὑρεθῇ Τοξότῃ ὑπὸ Διὸς Ἀφροδίτης μαρτυρούμενος, εὐτυχέστατος ἔσται, εἴπερ ἡμέρα εἴη· ἐὰν δὲ συσχηματισθῇ τούτοις καὶ Ἄρης, στρατοπεδάρχας ποιεῖ. εἰ δὲ Κρόνος Ἑρμῆς ἐπιθεωρήσουσιν τὸν τόπον, γραμματικούς, ῥήτορας, σοφιστάς. εἰ δὲ Κρόνος καλῶς σχηματίζεται, οἰκονόμους καὶ ἐπιτρόπους ποιεῖ· εἰ δὲ Ἀφροδίτη, γάμον κρύφιον καὶ εὔπορον καὶ εὐτυχῆ, μάλιστα ἐπὶ νυκτὸς ἀνατολικῆς οὔσης. Ἀφροδίτη καὶ Ἑρμῆς προσώποις Διὸς καὶ οἱ κακοποιοὶ τῆς αἱρέσεως ὄντες, ἐν οἷς χαίρουσι ζῳδίοις, ἀγαθὰ παρέχουσι. Ζεὺς δὲ καὶ Κρόνος ἐν τῷ γ′ δίχα Ἄρεως εὐτυχίας δηλοῦσιν.

Ἐὰν δὲ ὁ γ′ ᾖ Κριῷ Σκορπίῳ ἐπιθεωρούντων Ἄρεως Ἀφροδίτης, ποιοῦσι μόχθους τῶν ἰδίων φίλων ἢ ἀδελφῶν, μάλιστα Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης τὰ ὅρια ἀμειψάντων. ἐὰν δὲ Κριῷ ἢ Σκορπίῳ <ἢ> Ζυγῷ Ἄρεως θεωροῦντος, μοιχοὺς μάλιστα ὁρίοις ἢ προσώποις Ἀφροδίτης· εἰ δὲ μετὰ Ἄρεως θεωρεῖ, μοιχαλίδας ἕξει γυναῖκας. ἐὰν ὁ γ′ ᾖ Διδύμοις ἢ Παρθένῳ Ἄρεως θεωροῦντος, ποιεῖ κακοπαθῆ τὸν τοιοῦτον διὰ

1 κύριος PA : κλῆρος V, ac sic vv. 3, 4, 5, si recte a Riccobonio lectus est. φίλων A : φύλων P : φιλιῶν V. 2 πάθος P : καὶ βλάβην AV. 3 β′ AV : δευτέρῳ P. τῷ om. V. 3-4 ποιεῖ — γ′ ὧν om. P. κληματικοὺς non capio. An κτηματικούς? 5 ποιοῦσι AV. φιλίας scripsi : φίλ᾽ A : φίλους V : φυλαῖς (sic) P. δὲ om. P. τῷ γ′ V : τρίτῳ AP. 6 ξενογαμίαν A. δίσωμον ζῴδιον P : δίσωμα ζῴδια AV. 7 γονέων om. P. ἀδελφῶν P. 8 λέγε P : λέγει V : λέγεται A. ὁμοπατρίους om. P. ἢ suppl. ὁμογαστρίους om. AV. 9 εὑρεθῶσιν AV. 10 λέγουσιν V. ὁ om. P. ᾖ A : ἢ V : εἴεν P (i. e. ᾖ ἐν?). Λέοντι] signum dubium, fort. νυκτὸς P. 10-11 μετὰ Ἑρμοῦ Ζεὺς AV. 11 τοῦ ante Ἑρμ. add. P. ἐπιθεωροῦσιν AV. εὐτυχίας V : εὐτυχίαν A : εὐτυχῆς P. 12 κακόφυλον P. 12-13 εἰ δὲ — χρηστοφ. om. AV. 13 χρηστόφυλλοι P; corr. 14 ἐὰν AV : εἰ P. 15 καὶ Ἄρης om. P. στρατοπεδάρχους (sic) ποιεῖ P : στρατοπεδάρχης ποιεῖται AV. καὶ Ἑρμῆς P. 19 ἀνατολῆς V. Ἀφροδίτη Ἀφροδίτη (signis astr.) A (Ἑρμῆς καὶ Ἀφροδίτη Paris. 2506). προσώποις Διὸς scripsi : προσώπ᾽ ἢ cum signo Iovis, codd. 19-20 καρποὶ V. 21 τῷ om. V. δίχα Ἄρεως om. P. δηλοῖ A. 22 ἐπιθεωροῦντες AV. 23 μόχθους] Fuit, opinor, μοιχείας; cf. v. 25. 24 Κριῷ ἢ om. AV. ἢ suppl. 25 θεωροῦντες A. μοίχοι P. 25-27 μοιχοὺς μάλιστα — θεωροῦντος om. AV. 27 ἢ Ἄρ. P. κακοπαθ᾽ AV. ὁ τοιοῦτος codd.

φίλους ἢ παρὰ φίλων. ὁ κύριος τοῦ γʹ ἐὰν εὑρεθῇ ἐν πολυσπόρῳ ζῳδίῳ ὑπὸ ἀγαθοῦ μαρτυρούμενος, πολλοὺς ἀδελφοὺς ἕξει. ἐὰν δὲ εὑρεθῇ ὁ κύριος τοῦ γʹ ἐν βʹ ἢ ια ἢ ιʹ ἢ θʹ, ὁπλοτέρους καὶ προτέρους ἀδελφοὺς δηλοῖ· εἰ δὲ ἐν τῷ ὡροσκόπῳ, πρωτότοκον ἢ μονογενῆ. ἐὰν ὁ κύριος τοῦ γʹ εὑρεθῇ ἐν καλῷ τόπῳ ἢ ὑψώματι, ποιεῖ ὑπὸ φίλων εὐωχίαις τέρπεσθαι καὶ ζωὴν ἢ τέχνην ἀνενδεᾶ.

Εἰ δὲ ὁ Ἀναβιβάζων ἐν τῷ περὶ ἀδελφῶν τύχῃ καὶ Ζεὺς καὶ Ἀφροδίτη καὶ Ἥλιος μετὰ Σελήνης ἐκεῖ ὦσιν ἢ ἐπιθεωρῶσιν, ἐπὶ ἀδελφῷ λυπηθήσεται ἢ ἀποβαλὼν ἢ σεσινωμένον σχών. ἐὰν ὁ Καταβιβάζων ἐν τῷ περὶ ἀδελφῶν τύχῃ καὶ Ζεὺς καὶ Ἀφροδίτη ἐκεῖ ὦσιν ἢ ἐπιθεωρῶσιν, κάκιστον τὸ σχῆμα τοῖς γονεῦσιν. εἰ δὲ Κρόνος καὶ Ἄρης ἐκεῖ τύχωσι, θραύεται αὐτῶν ἡ κακία, ὁ δὲ πατὴρ πάντως σινοῦται.

Ἐν δὲ τῷ θεῷ[1] ἡμέρας ὁ Κρόνος τυχὼν μύστας, ἀρχιμάγους, φιλοσόφους, θεῶν τεράστια προφοβουμένους· τινὰς δὲ καὶ ἀσχολίαις περιβάλλει· νυκτὸς δὲ ἐγκατόχους, ἀποφθεγγομένους, φιλοσόφους.

Ἐν δὲ τῷ θεῷ ἡμέρας τυχὼν ὁ Ζεὺς χρηματιζομένους τὰ μέλλοντα. τινὲς δὲ καὶ ἱερῶνται καὶ τεράστιά τινα ποιοῦσι· νυκτὸς δὲ ἀβεβαίους τοῖς ὀνείροις καὶ καταψευδομένους θεῶν, φιλοχρύσους.

Ἐν δὲ τῷ θεῷ ἡμέρας ἢ νυκτὸς Ἄρης τυχὼν ἀτιμωρήτους, σοφιστάς, παρὰ θεοῖς φοβερούς, κἂν ματαίως ὀμνύωσι, σωτηρίας τόπον ἔχοντας. γίνονται δὲ καὶ φοβεροὶ δαίμοσιν.

Ἐν δὲ τῇ θεᾷ τυχὼν ὁ Ἥλιος θεοσεβεῖς, θεολήπτους, ἐν ἱεροῖς δουλείας ἀδόξους ἢ δουλικὰς κεκτημένους.

1 παρὰ PV : περὶ A. 2 ἀγαθῷ V. εἰ PA. 4 εἰ δὲ ἐν P : ἐν δὲ AV. μονογενεῖν P. 5 γʹ AV : τώπου sic P. 5-6 ὑπὸ φίλων εὐωχίαις P : ἐν εὐωχίᾳ AV. 6 ἢ AV : καὶ P. 10 ἐπὶ ἀδελφῶν τύχης P. ἢ ἐπιθεωρῶσιν om. P. 11 καὶ om. AV. 12 θραύεται AV : φρανεύεται vel θρανεύεται P. 13-14 ἐν δὲ τῷ — φιλοσόφους om. V. 14 θεοτεράστια P. Leg τεραστίοις? cf. infra p. 165, 5. προσφοβουμένους V : προσφωβούμένους P. Leg. προφοιβωμένους? cf. p. 137, 1. τινι V. καὶ om. V. ἀσχολίᾳ V. 15 παραβάλλει P. 16-18 ἐν δὲ τῷ θεῷ — φιλοχρύσους om. V. 16 χρωματιζωμένους P. 17 ποιοῦσι scripsi : ποιήσει P : ποιήσαντες AV. ἀβεβαίοις codd.; cf. p. 165, 7. 18 καταψευδομένοις codd.; cf. ibid. An φιλοχρήσμους? cf. p. 165, 8. θεὸν AV : θεῷ vel θεῶν P. 20 παρὰ θεοὺς AV. An παρὰ θεῶν? sed cf. p. 165, 10. ματαίως corr. ex p. 165, 10; τὲ ὡς P : τέως AV. 22-23 Haec ad deam recte referuntur, cf. Firm. Mat., III, 5, 15 (p. 132, 17) : « In templis ignobilia officia <aut> servile ministerium ».

[1] Haec et sequentia non ad tertium locum, i. e. deam, sed exceptis nonnullis (p. 147, 22) ad nonum, i. e deum, pertinent, et paucis mutatis in capitulo « Τόπος ἔνvατος » repetuntur p. 165, v. 1 ss. Errore Rhetorii, ut videtur, hic inserta sunt. Quae fons eius de planetis in tertio loco constitutis praebebat, servavit fere Firmicus Maternus, III, 2, 7 ; 3, 5; 4, 7 etc.

Ἐν δὲ τῷ θεῷ ἢ τῇ θεᾷ παρ᾽ αἵρεσιν οὖσα ἡ Ἀφροδίτη δαίμοσι προσπλεκομένους ἀποτελεῖ ἢ καὶ ἐν ἱεροῖς ῥακοδύτας, ἀπὸ θεοῦ φθεγγομένους, φιλοσόφους. ταῦτα δὲ γίνεται μάλιστα Ἀφροδίτης ἐπιθεωρηθείσης ὑπὸ Κρόνου· νυκτὸς δὲ ἡ Ἀφροδίτη κατὰ αἵρεσιν ἐν τοῖς τόποις τούτοις εὐχρηματίστους, τεραστίους, θεοσεβεῖς, ἱερατεύοντας. τινὲς δὲ καὶ ἐν ἱεροῖς τάξεις ἢ δωρεὰς ἴσχουσι. Κρόνου δὲ ἢ Ἄρεως συμπαρόντων αὐτῇ ἢ τετραγώνων ἢ διαμέτρων κρίσεις ποιεῖ ἕνεκα γυναικῶν καὶ μάχας καὶ δυστυχίας καὶ ἀχαριστίας, μάλιστα δὲ ἐπὶ τῶν τροπικῶν ζῳδίων· ταῦτα γὰρ τὰ ζῴδια τῶν πλείσταις συνερχομένων. ἐὰν δὲ ὁ τοῦ Διὸς ταύτῃ συμπαρῇ ἢ τρίγωνος ἢ τετράγωνος ‹ ἢ › διάμετρος, ποιεῖ ἐπαφροδίτους, ἐπιτευκτικούς, κυρίους τῶν τῆς γυναικὸς ἀγαθῶν. τινὲς δὲ φροντισταὶ γίνονται γυναικῶν καὶ ἐν μεγιστᾶσιν ἀναστρέφονται ἕνεκα θηλυκῶν προφάσεων, ὧν χάριν καὶ προκόπτουσιν.

Ἐν δὲ τῷ θεῷ ἑῷος τυχὼν ὁ Ἑρμῆς θύτας, ἱερομάντεις, οἰωνιστάς, ἰατρούς, ἀστρολόγους, θεολήπτους· ἀφ᾽ ὧν καὶ τὸν βίον ἔχουσιν. ἐναντιόθετος Ἄρει ἀσεβεῖς ποιεῖ, ἱεροσύλους· ἑσπέριος δὲ τυχὼν ἱερεῖς, μάγους, ἰατρούς, τεχνικούς, ἃ οὐκ ἔμαθον ἐπινοοῦντας.

Ἐν δὲ τῇ θεᾷ ἡ Σελήνη νυκτὸς οὖσα ξενιτευτὰς ἐνδόξους, κτητικούς· τινὲς δὲ καὶ γυναικῶν πράγματα πιστεύονται καὶ θεοσεβεῖς γίνονται. ἡμέρας δὲ ξενιτευτὰς ἀδόξους, τὸν βίον ἐν πλάναις καὶ κινδύνοις ἔχοντας· τινὲς δὲ καὶ ἐν ἱεροῖς ἀδόξους ἢ δουλικὰς ἔχουσι πράξεις· ἢ θεῷ προσπλόκους ἢ ἐξαγορεύοντας, καὶ μάλιστα ὅταν ὑπὸ κακοποιῶν Ἀφροδίτη ὁραθῇ.

Τόπος τέταρτος.

Ὁ τέταρτος τόπος καλεῖται ὑπόγειον κέντρον καὶ ἡ τοῦ γήρως ἡλικία. σημαίνει δὲ τὸν περὶ γονέων λόγον καὶ περὶ ἐγγείων καὶ κρυπτῶν πραγμάτων[1] καὶ οἴκου ἐν ᾧ τις ἐγεννήθη, καὶ περὶ θεμελίων

1 ss. Haec rursus ad locum IX pertinent. 1 οὖσα PV : σινοῦσα A. 1-2 δαίμοσι προσπλεκομένους] cf v. 22; δαιμονοπλόκους vel δαιμονιοπλήκτους p. 165, 15. 2 ῥακωδίτας P. τοῦ θεοῦ AV. 3 γίνεται P : signum Arietis AV. 4 5 τῷ τόπῳ τούτῳ AV. 5 εὐχρηματιστὰς P (i. e. prophetae? cf. p. 147, 16). εὐσεβεῖς V. 8 τροπῶν V. 9 συνεχομένων AV : cf. p. 165, 22 πολυγάμων. 10 ἢ suppl. 12 φροντίστους P. ἀνατρέφονται V : ἀνατρέφωνται P : cf. p. 166, 3, 11, 24. 13 οὗ χάρ. P. καὶ om. V. 16 ἐναντιόθετον P : ἐναντιόθεος AV. 17 μάγους ἱερεῖς P. 18 Imo ἐν τῷ θεῷ, cf. infra p. 166, 7 ss. νυκτὸς om. P. 21-22 θεοπροσπλοκους V : θεωάποπλωκ' sic P : θεοαποπλόκους A : cf. supra ad v. 2 et infra p, 166, 6. 22 ὅτε V. ἀπὸ P. 24 **P**, f. 101; **A**, f. 10; **V**, f. 32. τέταρτος τόπος A : τόπος δ' V. 26 παρὰ ἐγγείων A : ἐγγύων P. 27 οἴκου κ. τ. λ., cf. p. 150, v. 12-13.

---

[1] Haec sine ullo dubio ex Antiochi Introductione Rhetorius hausit: cf. *Catal.*, VIII, 3, p. 117, 5 : Τὸ δὲ δ', ὅ ἐστιν ὑπόγειον κέντρον, καλεῖσθαί φησιν οἰκίαν καὶ ἑστίαν· κειμηλίων [lege θεμελίων] τε καὶ εὐγενείας καὶ ἐγγαίων καὶ τῶν τοιούτων

καὶ τῶν μετὰ θάνατον [1]. ἐπὶ δὲ τῶν καταρχῶν σημαίνει τὴν τοῦ μαθηματικοῦ πρᾶξιν κατὰ τὴν τῶν ἀστέρων ἐπιθεωρίαν· ἢ γὰρ κέρδος καὶ ἐπαίνους παρέξουσι Ζεὺς Ἀφροδίτη ἢ ζημίας καὶ καταγνώσεις Κρόνος Ἄρης τῷ μαθηματικῷ.

Ἀγαθὸν οὖν τὸ γῆρας διὰ Διὸς ἢ Ἀφροδίτης ἐν τῷ δʹ ὄντων καὶ ὁ θάνατος· Ἄρης δὲ καὶ Κρόνος ἐκεῖ τυγχάνοντες οὐ μόνον κακοθανασίαν τῷ τεχθέντι ἀλλὰ καὶ σῖνος ἢ πάθος διδόασιν. πάντως δὲ τὰ γονικὰ φθείρουσι. Ἀφροδίτη δὲ ἐκεῖ κακογάμους ποιεῖ, ἀλλὰ τὸ γῆρας ἄμοχθον. ἡ δὲ Σελήνη ὑπὸ Κρόνου ἢ Ἄρεως ὁρωμένη, κρυπτῶν τόπων πόνους ποιεῖ ἢ χάριν τινῶν πραγμάτων κρυπτῶν· συνοχὰς γὰρ καὶ δεσμοὺς ἐπάγει· θάπτουσι δὲ γυναῖκα καὶ τέκνα οἱ τοιοῦτοι. ὑπὸ δὲ ἀγαθῶν ὁρωμένη ἀπὸ κρυπτῶν ἔργων ὠφέλειαν φέρει. εἰ δ' ἡ Σελήνη ἐν οἴκῳ Ἄρεως ᾖ ὑπὸ κακοποιοῦ ὁρωμένη, ἔκπτωσιν καὶ μείωσιν τῶν πατρικῶν σημαίνει, εἰ μὴ ἄρα ᾖ οἴκῳ ἢ ὑψώματι Διός.

Ὁ δὲ Κρόνος ἐκεῖ ὢν κατὰ αἵρεσιν οἴκῳ Διὸς ἢ ὑψώματι θησαυροῦ εὑρετὰς δηλοῖ καὶ μάλιστα στηρίζων, τῶν δὲ γονικῶν ἀποβολάς· πάντως δὲ κρυπτὰ δώσει καὶ θάψει τέκνα. ὁ Ζεὺς ἐκεῖ ὢν ὠφέλειαν ποιεῖ ἐξ ἀπορρήτων πραγμάτων ἢ κληρονομιῶν ἢ θησαυρῶν εὑρέσεως· ἐὰν δὲ τοιοῦτος ᾖ ἐν τῇ μέσῃ ἡλικίᾳ, ἔκπτωσιν δηλοῖ καὶ περὶ τὸ γῆρας αὔξησιν· καὶ ἀνατολὴν τύχης καὶ εὐθανασίαν δηλοῖ. Ἀφροδίτη ἐκεῖ οὖσα μαρτυρουμένη ὑπὸ Κρόνου ἢ Ἄρεως· γυναικὸς θάνατον ὄψεται. εἰ δ' ἐν τροπικῷ εἴη, οὐ μίαν θάψει, ἀλλὰ πολλάς. ἐὰν δὲ μόνη εὑρεθῇ στηρίζουσα, οὐ μόνον μοιχοὺς ἀλλὰ καὶ μαλακοὺς ποιεῖ. Ἑρμῆς δὲ ἐκεῖ ὢν μετὰ Ἀφροδίτης βλάπτει τὸν περὶ ἀδελφῶν λόγον καὶ τέκνων, φρονίμους δὲ ποιεῖ καὶ διαβολὰς καὶ κατηγορίας, μάλιστα δ' ὑπὸ Ἄρεως θεωρούμενος καὶ ἐν ἀνοικείοις ζῳδίοις παρών· ἀλλὰ καὶ φαρμακίδα γυναῖκα δώσει. ἐν δὲ Διὸς οἴκῳ ἢ ὑψώματι ἀλλοτρίων τέκνων πατὴρ γίνεται καὶ τεκνοποιεῖται ὑπό τινος σεσινωμένου. Σελήνη ἐκεῖ οὖσα τὴν μητέρα ἀγενεστέραν λέγει· εἰ δὲ ὁ οἰκοδεσπότης αὐτῆς ἀποκλίνει,

1-2 μαθητικοῦ P. 3 κατὰ γνώσεως P. 4 μαθητκ' P. 5 ἀγαθὸς A. 7 πάντες V. 9 ἢ om. AV. κρυπτὸν τύπον A. 10 κρυπτῶν πραγμάτων (sine τινῶν) P. 13 κακοποιῶν P. 15 οἶκον P. 16 δηλοῖ om. P. δὲ om. PV. γονέων V. 16-17 πάντος P. 17 κρυπτὰς P. 18 εὑρήσεις ἢ θησαυρῶν V. ἐὰν corr. : ἐν codd. 19 τοιοῦτον ἐν P : om. AV : corr. καὶ περὶ τὸ P : τὸ δὲ AV. 20 ἀθανασίαν AV. 21 ἢ om. AV. γυναικῶν codd., sed cf. v. 22. θανάτους AV. 21-22 cf. p. 148, 9-10. 22 θάψει e corr. P. εἰ PA. μόνους V. 23 δὲ om. P. 24 τῶν V. 27 ἢ PA : καὶ V.

εἶναι σημαντικόν. Cf. Firmic. Matern., II, 19, 5 : Hic locus ostendit nobis parentes, patrimonium, substantiam [οὐσίαν pro οἰκίαν ?], fundamenta, mobilia [lege nobilia = εὐγενείας vel immobilia = ἐγγαίων?] et quicquid ad latentes et repositas patrimonii pertinet facultates; cf. Paul. Alexandr., L, 3.

[1] De inferis in imo caelo collocatis, cf. *Les enfers selon l'Axiochos* in *Comptes-rendus Acad. Inscr.*, d. 13 Aug. 1920.

πάντως δούλην ποιεῖ καὶ κακοθάνατον· τὰ δ' αὐτὰ νόησον καὶ ἐπὶ πατρὸς ἀπὸ τοῦ Ἡλίου.

Κρόνος μετὰ Ἡλίου ἐκεῖ ὢν τοῦ Ἡλίου ἐκλείποντος ἐπὶ τῆς γεννητικῆς ἡμέρας· ἐν αἰχμαλωσίαις καὶ συνοχαῖς γίνεται. εἰ δὲ ἐπιθεωρήσουσιν Ἑρμῆς καὶ Ἀφροδίτη, εὐνοῦχος γίνεται. τὰ αὐτὰ δὲ γίνεται καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν κέντρων. Ἄρης παρ' αἵρεσιν ἐν ἀλλοτρίῳ ζῳδίῳ θηριόπληκτον ποιεῖ. ὁ τοῦ δ' οἰκοδεσπότης ἐναντιούμενος τῷ τόπῳ ἢ ἐν τῷ ϛ' ἢ η' ἢ ιβ'· ἐπὶ ξένης τελευτήσει. Κρόνος καὶ Ἄρης καὶ Ἀφροδίτη ἐκεῖ τὰς γυναῖκας αὐτῶν φθείρουσιν ἀπὸ ὠμοτοκίας ἢ μανίας. Ἀφροδίτη ἐκεῖ ἐν τροπικοῖς μάλιστα Καρκίνῳ Αἰγοκέρωτι· πόρνας γαμοῦσι καὶ διὰ τοῦτο δανείοις περιπίπτουσι. Ἀναβιβάζων ἐκεῖ μετὰ Διὸς ἢ Ἀφροδίτης Σελήνης καὶ Ἡλίου <δρώντων>· ὁ οἶκος ἐν ᾧ γεννᾶται εὐτυχήσει. Ἥλιος μετὰ Κρόνου ἐκεῖ· ἄτεκνος γίνεται καὶ ἡ οἰκία, ἔνθα ἐγεννήθη, ἐρημοῦται ἢ ἀλλοτριοῦται τοῦ δεσπότου. Ἥλιος ἐκεῖ μετὰ Ἀναβιβάζοντος· ὁ πατὴρ μέγας ἔσται. εἰ δὲ συμπαρῇ Κρόνος καὶ Ἄρης, ἐρημοῦται ὁ οἶκος ἐν ᾧ ἐγεννήθη καὶ ὁ πατὴρ τελευτᾷ ἢ ἔκπτωσιν τῶν ὑπαρχόντων ἕξει, καὶ τὸ γεννώμενον ὀλιγοχρόνιον ἔσται ἢ ἐπὶ γυναικὶ καὶ τέκνοις ἀκαταστατήσει. εἰ δὲ Σελήνη καὶ Ἀφροδίτη τύχοιεν ἐν τῷ Ἀναβιβάζοντι, ἀστρολόγος ἔσται καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐπιστήμης περίκτησις ἔσται αὐτῷ. εἰ δὲ Κρόνος καὶ Ἄρης καὶ Ἑρμῆς ἐκεῖ ὦσι χωρὶς Διὸς ἢ Ἀφροδίτης, κακοπαθήσει καὶ πάθος ἕξει καὶ σῖνος καὶ τομὰς καὶ κακοθανατήσει, καὶ ἡ οἰκία ἐν ᾗ ἐγεννήθη ἐκριζοῦται. ἐὰν δὲ τύχῃ ὁ Ἥλιος μετ' αὐτῶν, ὁ πατὴρ ταχέως τελευτᾷ. ἐὰν δὲ Σελήνη συνῇ Κρόνῳ Ἄρει Ἑρμεῖ, τὸ γεννηθὲν καὶ ἡ μητὴρ ταχέως τελευτῶσι. Καταβιβάζων ἐκεῖ τυχὼν μετὰ Διὸς ἢ Ἀφροδίτης· ἀβλαβὴς ἔσται ὁ τεχθείς. εἰ δὲ Ἥλιος ἢ Σελήνη ἐκεῖ ὦσιν, ἄμφω οἱ γονεῖς κακοθανατοῦσιν ἢ τυφλοῦνται ἢ κρημνίζονται.

Ἐν δὲ ἡμέρᾳ ὁ Κρόνου ἐκεῖ ὢν σωρευτὰς χρημάτων καὶ χρυσοφύλακας ποιεῖ, νυκτὸς δὲ γονικῶν ἀπώλειαν καὶ πατρὸς κίνδυνον καὶ νόσους τῷ τεχθέντι καὶ ἄδοξον τὴν νεότητα. μαρτυρήσας δὲ τῇ Σελήνῃ κατὰ διάμετρον ἢ τετράγωνον ἢ συμπαρουσίαν ἀτεκνίας ποιεῖ, ἀλλοτρίων δὲ τέκνων πατέρας ἢ ἐπιτρόπους. περὶ δὲ τὰ ἐντὸς καὶ στόμαχον μακρονοσίας ποιεῖ καὶ μητρὶ χηρείαν καὶ <ἐκ> γυναικείων ὄχλησιν.

1 πάντος P. 3-4 γενητικῆς P. 4 γίνονται A. 4-5 ἐπιθεωρήσει V : ἐπιθεωρίσει P. 5 καὶ om. A. δὲ γίνονται AV. 6 ἐν om. P. 7 θυριόπληκτον P. οἰκοδεσπότου A. 9 μανίας P : μαγίας A : μαγείας V ; cf. p. 151, 12. 10 εἰκῆ A. τροπικῷ codd. 12 δρώντων suppl. 13-14 ἐνήθη sic P ; cf. v. 16. 14 ἄλλο τοιοῦτον V. 17 ἔκπτωσιν P : ἐκ AV. 19 τύχοιεν scripsi : τύχοι AV : τύχωσιν P. 20 περικτίσεις P. αὐτοῦ A. Κρόνος et καὶ (alter.) om. AV. 21 ἢ om. AV. 23 ἐὰν V : εἰ PA. 24 καὶ Ἑρμ. P. τάχυ A. 25 τελευτᾷ AV. ἢ om. AV. 26 ἢ om. AV. 26-31 ἐκεῖ — τετράγωνον om. V. 28-33 cf. Firmic. Mat., III, 2, 8-9. 30 δὲ om. P. 31 συμπαρουσία AV. 32 πατέρες AV. καὶ AV : ἢ P. στόμαχον AV : στόμαχα P. Fuit στομάχου? Aliqua hic desunt post ἐντός, cf. Firm., p. 99, 14 et 17. 33 ἐκ suppl. : cf. Firmic. « ex mulieribus ». γυναικίων P : γυναικείαν AV.

Ο δὲ Διὸς ἐκεῖ κατὰ αἵρεσιν μεγάλους ἡγεμόνας, γνωστοὺς ἄρχουσι δημόσια πράγματα πράσσοντας, εὐσεβοῦντας, ἐν θεοῖς ἑαυτοὺς ἐμπιστεύοντας καὶ ὑπὸ θεῶν ὁδηγουμένους, περὶ τῶν μελλόντων <προνοοῦντας>. τινὲς δὲ καὶ τάξεις ἐν ἱεροῖς ἔχουσι καὶ εὑρεμάτων καταξιοῦνται· διὸ καὶ τὸ γῆρας καλῶς διάξουσι. παραιρέτης δὲ ὢν μετρίους ποιεῖ, τοῖς δὲ κατὰ πρόβασιν χρόνοις εὐτυχεστέρους καὶ ἐνδοξοτέρους.

Ὁ δὲ Ἄρεως ἐκεῖ νυκτὸς ὢν στρατηλάτας, ἐπιμόχθους, ἐρημοβάτας, θηρίων ἡγεμόνας, πεζούς, ἀγγέλους βασιλικούς. ἡμέρας δέ πτωματικούς, νοσεροὺς καὶ τομῆς σιδήρου διὰ νόσον πειρωμένους καὶ ἀδικουμένους ὑπὸ γυναικῶν καὶ ἀχαριστουμένους. ἐὰν δὲ καὶ τῷ Ἡλίῳ μαρτυρῶν ᾖ Κρόνος ἢ συμπαρὼν ἢ τετράγωνος ἢ διάμετρος, πολυκινδύνους ἀποτελεῖ, ἔτι δὲ καὶ μανιώδεις καὶ ἐπιλήπτους, ἐάνπερ οἰκοδεσποτήσῃ τοῦ κλήρου τῆς τύχης ἢ τοῦ ὡροσκόπου ἢ τοῦ δαίμονος.

Ὁ δὲ Ἡλίου ἐκεῖ ὢν τὸν τικτόμενον φθείρει μετὰ τῶν γονέων ἢ τὸν βίον αὐτοῦ ** κατὰ τὴν τῶν μαρτυρούντων αὐτῷ ἀστέρων διάκρισιν.

Ἐὰν δὲ Ἀφροδίτη ἐκεῖ ᾖ ἐπὶ τῆς προβάσεως τῶν ἐτῶν εὐτυχοῦντας ἀποτελεῖ καὶ μεγάλων φίλους καὶ ἐπαφροδίτους, ἐπὶ δὲ τῆς νεότητος εὐσχήμονας μὲν τῷ βίῳ, ἀνενδεεῖς δὲ καὶ ἐμπαθεῖς. ἐν δὲ τροπικῷ ἢ δισώμῳ χηρείας ἀποτελεῖ καὶ βλάβας καὶ μάχας ἕνεκα γυναικῶν. ἐν δὲ τοῖς στερεοῖς εὐνοηθήσονται ὑπὸ γυναικῶν ὠφελούμενοι, χωρὶς τοῦ τὴν Ἀφροδίτην Ὑδροχόῳ ὑπὸ Σελήνης ἐναντιοῦσθαι, οὐ γὰρ ἀσπέρμους καὶ στειρώδεις καὶ δυσγάμους ἢ παιδεράστας ἀποτελεῖ.

Ἐκεῖ δὲ ὁ τοῦ Ἑρμοῦ ἑῷος τυχὼν μυστηρίων ἀπορρήτων ἀναδείκνυσι μετόχους. ἐπὰν δὲ Κρόνος ἢ Ἄρης ἐν ἰδίῳ σχήματι αὐτὸν θεωρήσωσι, κρίσεων ἢ συνοχῆς ἢ καταδίκης μετέχοντας ποιοῦσιν. ἑσπέριος δὲ χρυσίου τορευτὰς ἢ καὶ εὑρετὰς ἢ τῶν ἀποκρύφων μύστας ἢ ἀριθμῶν <ἐπιστήμονας> ἢ παλαίστρας ἡγεμόνας ποιήσει.

Σελήνη δὲ ἐκεῖ καθ᾽ αἵρεσιν μητέρα ἔνδοξον τελεῖ καὶ τῷ γεννηθέντι αὐξήσει τὸν βίον. παρ᾽ αἵρεσιν δὲ μητέρας μὲν ἀγενεῖς, εὐπόρους δὲ

1-6 cf. Firmic. Mat., III, 3, 6-7. 2 ἑαυτοῖς P. 3-4 προνοοῦντας suppl.; cf. Firmic. « futura praenoscunt ». 4 τάξεις AV : κατάρξεις P. ἱερεῖς P. ἴσχουσι AV. 5 καλῶς P : καλὸν AV. παραιρέτης PV : παραρέπει A. 7-13 cf. Firmic. Mat., III, 4, 9-11. 8 βασιλ' (sic) AV. Leg. apud Firm., p. 116, 22 « cursores » pro « eversores »; cf. ibid., p. 106, 28. 9 τομὴ P. 11 ἢ ante διάμ. om. A. 12 οἰκοδεσποτήσῃ V : οἰκοδεσπότης' A : οἰκοδεσποτίσει P. 14-15 cf. Firmic. Mat., III, 5, 17. 14 τικτόμενον AV : τικῶντα μόνον P. 15 Lacunam sign.; cf. Firmic. τὴν om. P. 16-22 cf. Firmic. Mat., III, 6, 9. 16 εἰ VP. 17 φύλλους P. ἀφροδήτους P. 19 χηρείας V : χρείας AP : « viduitates » Firm. 21 Ὑδροχόῳ] est enim ὀλιγογόνος; cf. Maximum, 108, 22 Ludw.; Maneth., I, 106 [Kroll ad Firm.]. ἢ ὑπὸ P. 21-22 οὐ γὰρ ἀσπέρμους P : ἀσπέρμους γὰρ V : ἀσπέρμους A. 23-27 cf. Firmic. Mat., III, 7, 7. 23 ὁ om. A. 24 αὐτὸν V : αὐτοῦ PA. 25 ἢ καταδίκης ἢ συνόχης AV : « custodias carceris, damnationes » Firm. 26 Leg. σωρευτάς? cf. p. 154, 5; sed Firmicus habet « aurifices ». καὶ om. P. μύστας corr. : κτίστας codd; cf. Vett. Val., p. 405 Kroll, s. v. 27 ἐπιστήμονας suppl. : « calculo instructo » Firmic. 28-p. 152, 4 cf. Firmic. Mat., III, 13, 7. 28 τελεῖ AV : δειλοῖ P (pro δηλοῖ) : « faciet » Firm.

ποιεῖ· καὶ ἐν δόσεσι καὶ λήψεσι γίνονται, ἐάνπερ ὁ Ἥλιος μὴ ὡροσκοπῇ. εἰ δὲ Ἥλιος ὡροσκοπεῖ, δόξης καὶ προεδρίας καὶ δυναστείας ἢ βασιλείας ἀξιοῦνται, τοῦ Κρόνου ἢ Ἄρεως ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς τοῦ Ἡλίου ἤτοι τοῦ ὡροσκόπου ἀπόντος.

Τόπος πέμπτος.

Ὁ πέμπτος τόπος ἀπὸ ωροσκόπου καλεῖται Ἀγαθὴ Τύχη καὶ ἐπιπόρευσις. ἔστι δὲ τόπος Ἀφροδίτης· χαίρει γὰρ ἐκεῖ. ὅταν οὖν Ζεὺς ἢ Ἀφροδίτη ἐκεῖ τύχωσι οἰκοδεσποτοῦντες ἢ τοῦ κλήρου τῆς τύχης ἢ τοῦ ὡροσκόπου, ὁ γεννώμενος ἄρχει διὰ λαοῦ· μάλιστα δὲ ἡ Ἀφροδίτη ** ἰδιοπροσωποῦσα ἔξαυγος. ὁ γὰρ τοιοῦτος κυριεύσει χώρας καὶ ἐπαφρόδιτος ἔσται καὶ εὐσχήμων καὶ τιμὰς ἕξει πρὸς ὅλων, εἴπερ μὴ θεωρεῖται ὑπὸ κακοποιοῦ. ὁ δὲ Ζεὺς καὶ ἀγαθὸν σύμβουλον πρὸς τοῖς εἰρημένοις ποιεῖ. ὁ δὲ Ἄρης ἐκεῖ τύραννον, στρατηγόν. ὁ δὲ κύριος τοῦ ὡροσκόπου ἢ ‹ὁ κύριος› τῆς τύχης ἐκεῖ ἰδιοπροσωποῦντες ποιοῦσι κυρίους ζωῆς καὶ θανάτου. ὁ δὲ Κρόνος ἐκεῖ πολυκτήμονας, ἐγγείων ἄρχοντας, θεμελίων κτίστας ἢ χωρῶν ἢ πόλεων. ὁ δὲ Ἥλιος ἐκεῖ ἰδιοπροσωπῶν βασιλέων φίλους καὶ ἱερῶν θείων ἄρχοντας· ὁ δὲ Ἑρμῆς πολυπείρους καὶ γραμματεῖς ποιεῖ, προκόπτοντας διὰ λόγων καὶ πίστιν χρημάτων ἔχοντας, μάλιστα δὲ εἴ ἐστιν ἔξαυγος καὶ ἰδιοπροσωπεῖ μὴ ὁρῶντος Ἄρεως ἢ Κρόνου. ἡ δὲ Σελήνη ἐκεῖ καλῶς κειμένη εὐτυχεῖς ποιεῖ, μάλιστα οἰκοδεσποτοῦσα τοῦ κλήρου τῆς τύχης ἢ τοῦ ὡροσκόπου καὶ ἰδιοπροσωποῦσα καὶ τοῖς ἀριθμοῖς προστιθεῖσα. ἀλλ' οἱ μὲν ἀγαθοὶ συμπαρόντες αὐτῇ τὰ ἀγαθὰ δώσουσιν, οἱ δὲ κακοποιοὶ θραύσουσιν.

Ἐὰν δὲ ὁ οἰκοδεσπότης τοῦ ιβ' ἐν τῷ ε' ἢ η' ᾖ, ἢ ὁ κύριος τοῦ ε' ἐν τῷ ιβ', ἔσται πατρυιὸς παίδων ἀλλοτρίων τροφεύς· ἐὰν δὲ ὁ κύριος τοῦ ε' ἢ ὁ κύριος τοῦ κλήρου τῶν τέκνων ἐν τῷ η' ᾖ, ἀτέκνους ποιεῖ ἢ τέκνα θάπτοντας. ἐὰν δὲ ὁ κύριος τοῦ γαμοστόλου ἐν τῷ ε' ᾖ ἢ τοῦ κλήρου τοῦ γάμου, εὔγαμον ἄνδρα ποιεῖ καὶ χήραν λήψεται ἔχουσαν υἱόν.

1 μὴ ὁ ἥλιος V. 2 εἰ — ὡροσκόπει om. P. 3 τοῦ δὲ AP. 4 ἤτοι τοῦ ὡροσκόπου ἀπόντος P : ἤτοι ὡροσκ(οποῦντος) ἢ ἀπόντος AV. 5 ss. **P**, f. 103; **A**, f. 11; **V**, f. 33. 5 πέμπτος τόπος A : om. P. 6 ὁ om. P. ἀπὸ ὡροσκ. om. AV. 7 γὰρ ex δὲ m. 1 corr. A. 7-23 = Vett. Val., II, p. 66, 9-28. 8 τύχ' A : τύχη PV. οἰκοδεσπότ' V. 9 τοῦ ὡροσκόπου] τὴν ὥραν λαχόντες Val. γενόμενος P. ἡ om. AV. 10 Lacunam signavi; deest μέγιστα χαρίζεται (Val.) vel simile quid. 11 εὐκτήμων Val. ὅλων] ὄχλων? cf. p. 153, 20 et Val., 66, 10. 12 ἀγαθὰ (vel -θῷ) σύμβολον P. 14 ὁ κύριος suppl. 15 κύριον P. 15-16 πολυκτήμονας ἐγγαίων καὶ τετραπόδων δεσπότας Val. 17 θείων delendum? 18 πολυσπείρους A. 19 καὶ ante χρημ. add. P. ἔξαυστος V. ἰδιοπροσωπῶν P. μὴ] καὶ V. 21 οἰκοδεσποτοῦσα PV : εὐτυχοῦσα V. 22 τῶν ἀριθμῶν A. προστιθεῖσα V : προσθετικὰ P : προστίθεται A. 23 θραύσουσιν] οὐκ ἰσχύουσι βλάπτειν Valens. 24 ἢ η' ᾖ, ἢ corr. : ἢ η' ἢ P : ᾗ ἢ η καὶ V. 25 πατριὸς codd. 27 ἐὰν P : εἰ AV. γαμοστόλου, i. e. loci VII

Εἰ δὲ Ἀναβιβάζων ἐκεῖ μετὰ Διός, Ἀφροδίτης, Ἑρμοῦ ᾖ ἐπιθεωρούντων τὸν τόπον, εὔτεκνος ἔσται καὶ ὀνομαστὰ ἕξει τέκνα. ἐὰν δὲ Ἄρης ἢ Κρόνος τὸν τόπον ἴδωσι, τὰ πρῶτα τέκνα ἀπολέσει ἢ ἐν ἐνιαυτῷ βιοθανατήσει. ἐὰν δὲ Ἥλιος ἐκεῖ τύχῃ ἢ ἐπιθεωρήσῃ, τῶν μὲν κακῶν ἀπαλλαγήσεται, τέκνα δὲ αὐτοῦ σινωθήσεται. ἐὰν δὲ Καταβιβάζων ἐκεῖ ᾖ μετὰ Κρόνου Ἄρεως Ἑρμοῦ, τὰ πρῶτα τέκνα ἀπολέσει καὶ ἀπὸ γυναικῶν εὐτυχήσει. ἐὰν δὲ μετὰ Διὸς Ἀφροδίτης ᾖ ἐπιθεωρούντων, ὁ υἱὸς αὐτοῦ ξενιτεύσας οὐχ' ὑποστρέψει.

Κρόνος δέ ** ἐγγίσας βραδυτέρας τὰς βασιλείας καὶ τὰς ἡγεμονίας δίδωσιν. ἐάνπερ ὁ Ἥλιος ὡροσκοπῇ, ἐκδεχόμενος [δὲ] καὶ τὴν συναφὴν τῆς Σελήνης αὐξιφωτούσης, μετὰ ἀγαθοῦ τὰς ἀρχὰς δίδωσιν. ἐὰν δὲ μὴ ὡροσκοπῇ, Ἥλιος, Κρόνος δέ ἐστιν ἐκεῖ, προβαινόντων τῶν χρόνων τὰ τέλεια κτωμένους ἀποτελεῖ. ἐπὶ δὲ νεότητος ἀνώμαλός ἐστι καὶ μειοῖ τὰ ὑπάρχοντα νεοῖς. νυκτὸς δὲ βραδυτέρους ταῖς ἐπιβολαῖς καὶ ἀργοτέρους ταῖς πράξεσι ποιεῖ. τινὰς δὲ καὶ ἐκπίπτοντας ἐκ τῶν περικτηθέντων.

Ζεὺς δὲ ἐκεῖ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἰσχυρός ἐστιν· γενήσονται γὰρ ἐπ' ἀγαθῷ τὸ κράτος ἔχοντες.

Ὁ δὲ Ἄρης νυκτὸς ἐκεῖ πολλῶν ἀγαθῶν ὑπάρξεις ποιήσει, ἐνδόξους τε <καὶ> ὑπὸ ὄχλων <τιμωμένους> καὶ γνωστοὺς ἄρχουσιν· ἐὰν δὲ ἐν ἰδίῳ οἴκῳ ἢ μοίρᾳ ἢ δεκανῷ συμπαρούσης Σελήνης, μεγάλους δυνάστας, φοβεροὺς ἐπὶ στρατοπέδου. τῆς δὲ Σελήνης ἀπούσης, ἐὰν ὁ τῆς Ἀφροδίτης παρῇ ἢ τρίγωνος αὐτοῦ ἢ ἑξάγωνος, εὐδαίμονας ποιεῖ καὶ προσεκτικοὺς ἐν ταῖς πράξεσι καὶ ἐπαφροδίτους. ἡμέρας δὲ ἐκεῖ ξενιτείας ποιεῖ βλαβερὰς καὶ ἐπικινδύνους· πλὴν Ζεὺς ἢ Ἀφροδίτη ἰδόντες ὠφελοῦσιν ἐν ξενιτείαις καὶ ταχεῖαι ἔσονται ὑπονοστήσεις.

Ἡλίου δὲ ὄντος ἐκεῖ μετριώτεροί εἰσιν πρὸς τὰς εὐδαιμονίας καὶ ἄτεκνοι ἢ δυστυχεῖς ἐπὶ τέκνοις.

1 Ζεὺς (signo astr.) ἐκεῖ μετὰ Ἀφροδ. AV. 1-2 ᾖ ἐπιθεωρούντων corr. : ᾖ (ἢ P) ἐπιθεωροῦντες codd. 2-3 εὔτεκνος — τὸν τόπον om. V. 2 ἄτεκνος A. 3 ἀπολοῦνται P. ἐν ἐνιαυτῷ corr. : ἐν αὐτῷ codd.; cf. Ptolem., *Tetr.*, Περὶ ἀτρόφων (III, 2), p. 124, ed. 1553. 4 δὲ om. P. 5 τέκνα AV : τέκνον P. 7 εὐτυχήσει om. A et spatio relicto V. ἐπιθεωροῦντες (-ταις P) codd. : corr. 8 οὐχὶ προστρέψη sic P. 9-16 cf. Firmic Mat., III, 2, 10. Aliqua desunt de Saturni positione. 10 δὲ del. 11 τὰς ἀρχὰς scripsi : καὶ ἀρχὰς P : καὶ ἄρχοντας AV. δὲ om. AV. 13 ss. Ordo sententiarum turbatus; cf. Firmic., p. 100, 2 ss. 13 ἀνώμαλλως ἔσται P. 14 βραδυτέρας AV. 15 καὶ om. V. 15-16 περικτισθέντων P. 17-18 cf. Firmic. Mat., III, 3, 8. Multa de Iove desunt. 17 Ζεὺς PA : Ἄρης signo astr. V. ἐκεῖ om. AV. 19-26 cf. Firmic. III, 4, 12-14. 19 νυκτὸς] signum non noctis sed Veneris P. 20 καὶ et τιμωμένους suppl ; cf. Firm. « honores a populo decerni » et supra p. 152, 11 adn.; infra p. 168, 7. δὲ ἐν om. V. 23 αὐτοῦ om. AV. 26 ἐν ξενιτείαις AV : αἱ ξενιτεῖαι P. 27-28 cf. Firmic. Mat., III, 5, 18 (p. 133, 10). Multa de Sole desunt. 27 εἰσιν om. AV.

Ἀφροδίτη δὲ ἐκεῖ ἀγωνιστὰς ἀγαθούς, πλουσίων ἄθλων νικητάς, δυναστικούς, ἐν πᾶσι τύχην ἔχοντας, τὰ μέλλοντα προθεσπίζοντας, γνωστοὺς ἄρχουσιν, ὑπὸ γυναικῶν σωματοποιουμένους ἢ ἀπὸ ἀφροσίων ἔργων προβιβαζομένους καὶ κατὰ πρόβασιν τῶν ἐτῶν κτωμένους.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ε′ ἑῷος τυχὼν ὁ Ἑρμῆς χρυσοῦ σωρευτὰς καὶ ἀγαθῶν ἐφευρετὰς ἢ ἀλλοτρίων χρημάτων ἡγεμόνας ποιεῖ καὶ πολυχρονίους καὶ εὐτέκνους. ἑσπέριος δὲ οὐ τηρητὴς οὐδὲ φύλαξ <χρημάτων> γενήσεται, ἀλλὰ σκορπιστὴς τῶν ἐν ἀποκρύφῳ κειμένων. ποιεῖ δὲ πραγματικοὺς ἢ διδασκάλους ἢ γεωμέτρας ἢ ἀριθμητικῶν ἢ παλαιστρικῶν ἡγεμόνας. ἐκδεχόμενος δὲ καὶ τὴν συναφὴν αὐξιφωτούσης Σελήνης λευκαῖς ἐπισπιλώσει τὸν γεννώμενον, ἢ πάθος ἕξει. μειουμένης δέ, ἀσχήμονα τὰ σίνη ποιεῖ ἢ καὶ τὰς φρένας βλάπτει.

Σελήνη δὲ ἐκεῖ νυκτὸς πολυχαριεστάτη γενήσεται. ποιεῖ γὰρ ἡγεμόνας, εὐδαίμονας, ἐπιδόξους, προέδρους, ἐκ γονέων ἀγαθὰ ἔχοντας, εἴπερ μὴ μαρτυρεῖται ὑπὸ Κρόνου ἢ Ἄρεως. ἡμέρας δὲ ξενιτείας ἀποτελεῖ, γονέων ἀλλοτριώσεις ἢ ὀρφανίας, κατὰ δὲ πρόβασιν εὐδαιμονίσει.

Τόπος ἕκτος.

Ὁ δὲ ἕκτος τόπος καλεῖται φαῦλον ἀπόκλιμα καὶ πρόδυσις καὶ προκαταφορὰ καὶ μετακόσμιος [1] καὶ Κακὴ Τύχη. σημαίνει δὲ περὶ σίνους καὶ δούλων καὶ ἐχθρῶν καὶ τετραπόδων, ἔσθ᾽ ὅτε δὲ καὶ περὶ πράξεως διὰ τὸ εἶναι δεξιὸν τρίγωνον τοῦ μεσουρανήματος, ἀλλὰ καὶ τοῦ περὶ

1-4 cf. Firmic. Mat., III, 6, 10-11. 3 Leg. χρηματοποιουμένους? « patrimonia maxima conferantur » Firm. 4 τῶν AV : δὲ P. 5-12 cf. Firmic. Mat., III, 7, 8-10. Haec infra in undecimo loco repetuntur. 5 δὲ om. P. ἑσπέριος ἢ ἑῷος ἀνατολικὸς in loco XI. ἀγαθοῦ P. 6 ἢ ἡμιθέων τρόπων ἐπέχοντας supplendum ex loco XI, cf. Firmic. « qui divinis moribus esse videantur ». 7 τηρητὴς AV : τι ῥῆτον sic P. χρημάτων suppl. ex loco XI : « pecunias servare » Firm. 8 Post κειμένων] γενήσεται add. P. 8-9 γραμματικοὺς PV ; sed cf. loc. XI et Firmic. « negotiosos ». 9 διδασκαλικούς V. Post διδασκάλους] ἢ ἐπὶ λογιστηρίων θεωρουμένους in loco XI ; cf. Firmic., p. 158, 27. 10 καὶ om. AV. 11 Plura in loco XI servantur. λευκαῖς σπηλωσ᾽ P, cf. locum XI : ἐπισπιλώσει V : post spatium ἐπισπηλωσ᾽ A. γενόμενον P. 13 ss. plenius in loco XI servantur. 13-16 Desunt in Firmico folio avulso (189, 9), sed infra in loco XI repetuntur. 13 πολυχαριέστατος PV, cf. loc. XI. 14 ἀγαθῶν ἔχοντα P. 15 ὑπὲρ P. 16 πρόσβασιν codd.; cf. p. 151, 16; 153, 12 et loc. XI. εὐδαίμον(ας) V : εὐδαιμον(ίαν) A. 17 **P**, f. 104; **V**, f. 34; **A**, f. 11ᵛ. Ἕκτος τόπος A : τόπος ς′ P. 18 ὁ δὲ om. P. ἕκτος P : ς′ AV. ἀπόκλιμα om. V. 19 μετάκυσμιον P. περὶ σίνους AV : περισσίνης P. 20 πράξεων V. 21 δεξιὸν om. P τὸ μεσουράνημα AV.

---

[1] Μετακόσμιος dicitur, quia primus locus est hemisphaerii mortis, cf. *Revue de Philologie*, 1918, p. 74. Vide etiam infra ad locum IX, p. 163 n.

ποδῶν τόπου καὶ τῶν παθῶν τῶν περὶ τοὺς πόδας. οἱ οὖν κακοποιοὶ ἐκεῖ ποιοῦσι πάθη ἢ σίνη περὶ τοὺς πόδας καὶ ἀποβολὰς χρημάτων.

Ἥλιος δὲ ἐκεῖ· καταδυναστευθήσεται παρ᾽ ὑπερεχόντων καὶ ἐν ὑποταγῇ ἔσται, ὅθεν δοῦλον τὸν πατέρα ποιεῖ ἢ ἀγενῆ ἢ σεσινωμένον, πάντως δὲ ἀλλόφυλον, μάλιστα δὲ εἰ καὶ ὁ οἰκοδεσπότης τοῦ Ἡλίου ἐκεῖ εἴη ἢ ὁ κλῆρος τοῦ πατρὸς ἢ τὸ δωδεκατημόριον τοῦ Ἡλίου ἢ οἱ τριγωνοκράτορες τοῦ Ἡλίου. ταῦτα γὰρ τὰ σχήματα δεικνύουσιν ἀγενεῖς ἢ σεσινωμένους ἢ ἐκπτώτους τοὺς γονεῖς ἢ ξένους. τὰ δ᾽ αὐτὰ νόει καὶ ἀπὸ τῆς Σελήνης περὶ τῆς μητρὸς καὶ <ἀπὸ> τοῦ οἰκοδεσπότου καὶ τοῦ δωδεκατημορίου. μάλιστα καὶ ἐὰν ἐν τῷ Καταβιβάζοντι τύχωσιν οἱ φωστῆρες, ὑβρισμένους τοὺς γονεῖς προλέγε· καὶ ἐὰν ὁ Κρόνος ἐπιπαρῇ τῷ τόπῳ, πλανήτην καὶ ζημιώδη ποιεῖ τὸν γεννώμενον καταλιπόντα τὰ ἑαυτοῦ μετὰ λύπης. Ζεὺς δὲ ἐκεῖ· ἐν δημοσίοις πράγμασι ζημιωθήσεται. Ἀφροδίτη δέ· διὰ γυναῖκα <ἢ> εἰς γυναῖκα ζημιωθήσεται καὶ κρίσεις ἕξει πρὸς τὸ γένος· μίγνυται δὲ δούλαις ἢ μισθίαις ἢ σεσινωμέναις· ἔσονται δὲ καὶ ἀναφρόδιτοι καὶ ἀχάρεις. Ἄρης δὲ ἐκεῖ σῖνος περὶ τοὺς πόδας ποιεῖ, κακίζει δὲ καὶ τὸν περὶ δούλων λόγον· καὶ ἐχθρῶν ἐπαναστάσεις καὶ ἐπὶ ξένης κινδύνους καὶ σῖνος δίδωσιν οὗ ἐστὶ τὸ ζῴδιον οἰκεῖον ἔνθα ὁ Ἄρης. ὁ δὲ Ἑρμῆς ἐκεῖ κακοβούλους, κλέπτας, ἀλλοτρίων ἐπιθυμητάς, κακολόγους, δυσεπιτεύκτους· καὶ κακὰς φήμας κτήσονται. Ἥλιος δὲ καὶ Σελήνη συνοδεύοντες ἐκεῖ μανικούς, ἐπιλήπτους, φρενοβλαβεῖς. Κρόνος δὲ ἐκεῖ ἐξ ὑγρῶν καὶ ψυγμῶν καὶ μελαίνης χολῆς ποιεῖ τὸ σῖνος ἢ πάθος, ἔσθ᾽ ὅτε δὲ καὶ παρέσεις, ποδάγρας, χειράγρας, χειρῶν ἕλκη πρὸς τὴν τοῦ ζῳδίου φύσιν, μάλιστα νυκτός. ὁ δὲ Ἄρης ἐκεῖ ποιεῖ τομάς, καύσεις, θηριοδήκτους, βίας, πληγάς, ληστῶν <ἐφόδους>, εἴπερ εἴη ἑῷος ἀνατολικός. εἰ δὲ ὕπαυγος, κρυπτὰ πάθη τῶν σπλάγχνων ἢ αἱμορροίας πρὸς τὸ ζῴδιον καὶ μᾶλλον ἡμέρας.

1 Post τοὺς πόδας] καὶ ἀποβολὰς χρημάτων add. P, cf. v. 2. 2 πάθος AV. 3 ss. cf. Vett. Val., II, 10, p. 65, 23 ss.; Paul. Alex., M, 3. 4 τὸν om. AV. ποιήσει V. 5 πάντως corr.: πάντα codd. καὶ εἰ V. τοῦ om. AV. 6 ἐκεῖ ᾖ ἢ καὶ (καὶ om. V) AV. 7 σχήματα AV : κτήματα P. 8 ἢ ἀγενεῖς V. ξένης A, 9 ἀπὸ suppl. 9-10 τὸν οἰκοδεσπότην καὶ τὸ δωδεκατημόριον PA. 11 ἠμβρισμένους P. προσλεγ᾽ A. 12 γενόμενον P. 12-13 καταλιπόντα AV : κατὰ λοιπὸν P. 14-20 cf. Vett. Val., p. 65, 26-66, 3 14 διὰ γυναῖκα A et Val. : διὰ γυναικῶν PV. ἢ suppl εἰς γυναῖκα om. V; cf. p. 141, 2. 15 γένος AV : γενόμενον P. μιγνύνται A. μισθίαις A : μοιχείας sic P : om. V. 16 ἀνεπαφρόδιτοι corr. Kroll ad Val. ἄχαρις codd. 17 ἐγχθρῶν P. 18 ξένοις κινδύνοις P. 18-19 Fort. κατὰ τὸ μέλος ὅ ἐστι τοῦ ζῳδίου οἰκεῖον, cf. Val., p. 66, 1. οἰκεῖον AV : οἰκίῳ P. 21 δὲ καὶ om. AV. 22 ψυχρῶν AV. 23 ποιεῖ τὸ scripsi : ποιεῖται codd. ἢ corr. : καὶ codd. 24 χειράγρας A : πυράγρας P : om. V. τοῦ om. P. 25 et 27 secundum signi naturam; cf. cap. ξα'. 25 An θηριοδηγμούς? 26 ἐφόδους suppl., cf. p. 129, 2 et cap. ξα' s. fine. εἰ δὲ om. V. 27 Post αἱμορροίας] ἢ AV; verbum deest?

Ζεὺς οἰκοδεσποτήσας τοῦ ϛʹ, βλαπτόμενος ὑπὸ Κρόνου ἢ Ἄρεως ἑστὼς ἐν τῷ ϛʹ κακῶς ἢ τῷ ιβʹ ποιεῖ ἡπατικοὺς καὶ ἀπὸ οἴνου βλάβας. Ἀφροδίτη δὲ οἰκοδεσποτοῦσα τοῦ ϛʹ κακῶς κειμένη καὶ ὑπὸ Ἄρεως ἢ Κρόνου θεωρουμένη γυναικομανεῖς ποιήσει· ἐὰν δὲ ἐν ἀρσενικῷ ζῳδίῳ ᾖ, παιδεράστας, καὶ διὰ τοῦτο πολλὰ κακὰ πείσονται· πάθος δὲ ἕξουσι καὶ περὶ τὸν πνεύμονα. Ἑρμῆς δὲ οἰκοδεσποτήσας τοῦ ϛʹ ὑπὸ Κρόνου ἢ Ἄρεως θεωρούμενος σινώσει τὰς ἀκοὰς ἢ τὴν λαλίαν ἢ τὸν λαιμόν. Ἥλιος Ἄρης Σελήνη κακοσχημάτιστοι κείμενοι ἐκεῖ τὴν ὅρασιν κακοῦσιν. ἡ δὲ Σελήνη καὶ σπληνικοὺς ποιεῖ. Σελήνη μεστὴ πρὸς Ἄρεα φερομένη χωλούς, κυλλούς. Ἥλιος· ἐκεῖ οἴκῳ Ἀφροδίτης κακώσει διὰ γυναῖκα.

Ὁ τοῦ δʹ οἰκοδεσπότης ἐπιπαρὼν τῷ ϛʹ ἢ ὁ τοῦ ηʹ ἢ ὁ τοῦ θʹ πλανήτας καὶ ἐπὶ ξένης θνήσκοντας. ὁ κύριος τοῦ ζʹ ἐν τῷ ϛʹ ἢ ὁ κλῆρος τοῦ γάμου ἢ ὁ κύριος τοῦ κλήρου τοῦ γάμου, μίγνυσι δούλαις, σεσινωμέναις, οἰκτραῖς. Κρόνος Ἄρης Ἀφροδίτη συμπαρόντες ἐκεῖ γαμετὰς φθείρουσι κακῶς. ὁ κύριος τοῦ γʹ ἐν τῷ ϛʹ ποιεῖ κάκωσιν ὑπὸ φίλων ἢ ἀδελφῶν ἢ σίνει τοὺς ἀδελφούς. τὸ δωδεκατημόριον τῆς Σελήνης ἐν τῷ ϛʹ σινοῖ τὸ γεννώμενον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ ἀγενῆ λέγει· τὸ δʹ αὐτὸ καὶ τὸ τοῦ Ἡλίου ποιεῖ ἐπὶ τοῦ πατρός.

Ἀναβιβάζων ἐν τῷ ϛʹ μετὰ Ἄρεως καὶ Κρόνου ὢν ἢ ἐπιθεωρούμενος πρὸς αὐτῶν· κρημνισθήσεται ἐν ὕδατι ἢ ἐν φρέατι ἢ σινοῦται οστοῦν αὐτοῦ. Ζεὺς Ἥλιος Σελήνη ἐκεῖ, εἰ θεωρήσουσι Κρόνον ἢ Ἄρεα ἐκεῖ ὄντας, ἀπαλλάσσουσι τῶν κακῶν τούτων, πλὴν συντηρείτω ἑαυτὸν ἕως ἐτῶν κϛʹ καὶ ἕως ἐτῶν λεʹ, καὶ τότε ἔσται ἄφοβος. Καταβιβάζων ἐν τῷ ϛʹ· κακοπαθήσει ἐν νεότητι. Ζεὺς δὲ καὶ Ἀφροδίτη ἐκεῖ· πάθος κρυπτὸν ἕξει. εἰ δὲ Κρόνος καὶ Ἄρης, ἀπαλλαγήσεται κακῶν, πλὴν σινοῦται αὐτῷ μέλος τοῦ σώματος.

Νυκτὸς δὲ Κρόνος ἐκεῖ ἔκλειψιν τῶν πατρικῶν ποιήσει, καὶ χάριν δούλων κινδύνους καὶ ἐπιβουλάς. τινὲς δὲ καὶ σινοῦνται. ἡμέρας δὲ μετριάζεται τὰ κακά. ἐὰν δὲ καὶ πρὸς τὴν Σελήνην τετράγωνος ‹ἢ› ἢ

1 ss. Similia in cap. ξαʹ traduntur. 1 οἰκοδεσποτήσει P. 2 κακῶς om. AV. ἡπατικοὺς corr. : ὑπατικοὺς P : ὑποτακτικοὺς AV. Leg. καὶ οἰνοβλαβεῖς sicut in cap. ξαʹ? 3 δὲ om. AV. κακῶς P : καλῶς AV. ἢ om. AV. 5 ᾖ] εἴη P. παιδεράστας AV : εὐεράστας P. πίσσονται κακὰ sic P. πάθη AV. 7 ἢ om. AV. Cf. cap. ξαʹ : κωφοὺς ἢ ἀλάλους ἢ βράγχους κ. τ. λ. 9 ss. Similia in cap. ξαʹ. 9 ποιεῖ om. P. 10 Ante κυλλούς] τυφλοὺς expunct. P. 12 ἐπιπαρὼν τῷ (τοῦ P) ϛʹ οἰκοδεσπότ(η) codd., corr. ὁ ante τοῦ θʹ om. AV. 13 ξένοις P. 14 μίγνυσι AV : μὴ P ; cf. 157, 13. 18 αὐτοῦ om. P. 19 λέγει V : λέγ' A : λέγεται P. 20 καὶ P : om. AV. 21 τὸ ὀστοῦν AV ; cf. p. 129, 5. 23 ὄντας V : ὄντα P : ὄντος A. ἑαυτὸν AV. ἑαυταῖς P. 25 κακοπαθῆ V. 27 αὐτῷ P. 28-p. 157, 3 cf. Firmic. Mat., III, 2, 26 et supra p. 129, 18 ss. 28 δὲ AV : καὶ P. ἐκεῖ ἔκληττον τὸν πατρικὸν sic P : « patrimonium dissipat » Firm. 29 ἀποβολὰς codd. : corr. : cf. p. 129, 19; 157, 6. 30 ἢ suppl.

διαμέτρος, ἀστασίας καὶ φθίσεις ποιεῖ, εἰ μὴ ὁ Ζεὺς μαρτυρήσει ἢ τῇ Σελήνῃ ἢ τῷ Κρόνῳ καὶ ἐκ μέρους ὠφελήσει. ποιεῖ δὲ καὶ νοσηματώδεις.

Ζεὺς ἐν τῷ ϛʹ μάχας καὶ κρίσεις πρὸς ὑπερέχοντας ποιεῖ· καὶ κακὸς γίνεται ὁ Ζεὺς ἀεὶ ἐν τῷ ϛʹ καὶ ιβʹ μάλιστα νυκτός.

Ἄρης ἐν τῷ ϛʹ πάθη καὶ σίνη ποιεῖ καὶ κινδύνους καὶ ἐπιβουλὰς ἕνεκα δούλων ἢ κατακρίτων ἢ συνεχομένων μάλιστα ἡμέρας. ἐπίκεντρος δὲ Ἄρης ὢν καθόλου ἡμέρας ὀλέθριος γίνεται.

Ἐν δὲ τῷ ϛʹ <Ἥλιος> πατέρα κακοθάνατον ἢ κατάδικον ποιεῖ καὶ σινοῖ καὶ τὰ ὑπάρχοντα φθείρει, ἐάνπερ μηδεὶς ἀστὴρ ᾖ ἐπὶ τοῦ ιʹ, εἰ δ᾽ εὑρεθῇ τις ἐν τῷ δεκάτῳ, ἀπὸ γονέων εὐδαίμονας ποιοῦσιν.

Ἀφροδίτη ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἀγενεστέραις ἢ χήραις ἢ σεσινωμέναις μίγνυσι καὶ οὐκ εὐνοουμένους ὑπὸ γυναικῶν ποιεῖ, ἐάνπερ μηδεὶς ᾖ ἐν τῷ ιʹ. ἐὰν δὲ ᾖ γυναικὸς τὸ θεμάτιον, δυστοκίαι ἢ ἐμβρυοτομίαι ἔσονται. ἐὰν δέ τις ἐπὶ τοῦ ιʹ ἀστὴρ ᾖ, μάλιστα νυκτὸς καὶ τῆς αἱρέσεως, ἐπαφροδίτους καὶ ἐπιχαρίτους ἀποτελεῖ καὶ εὐτυχεῖς διὰ γυναικῶν καὶ εὐεπιτεύκτους· ἀχρόνους δὲ καὶ ἐκβολίμους ποιεῖ προσκλίνασα τοῖς κέντροις τῶν κακοποιῶν τὰ κέντρα ἐχόντων καὶ Σελήνην διακρατούντων.

Ἑρμῆς δὲ ἐν τῷ ϛʹ ἡμέρας ἀπὸ λόγου ἢ ῥητορείας ἢ ἐμπορίας ἢ παρὰ θεῶν τινὰς προσόδους καὶ τύχας ἔχοντας, μάλιστα δ᾽ εἴπερ ἐν τῷ ιʹ τύχῃ τις ἀστήρ· νυκτὸς δὲ ἐπὶ τοῦ ϛʹ Ἑρμῆς ἑῷος τυχὼν ἑρμηνέας, ἁλιεῖς, ἰξευτάς, γλυφεῖς ποιεῖ, ἐάνπερ τις ᾖ ἐπὶ τοῦ ιʹ ἀστήρ· εἰ δὲ μηδείς, κακόφρονας ποιεῖ, ἀργούς, δυσεπιβόλους, τυφώδεις· ἑσπέριος δὲ συνετούς, νοήμονας, κριτικούς, ἐπὶ λογιστηρίων ἢ τραπεζῶν ἢ ἀποθηκῶν ἢ γραμμάτων ἢ ἐμποριῶν τασσομένους, ἀφ᾽ ὧν καὶ εὐδαιμονοῦσιν. ἐὰν δὲ καὶ τὴν συναφὴν τῆς Σελήνης ἐπισχῇ, πόλεως γραμματεῖς ἢ καθηγητὰς βασιλέων ἢ διοικητὰς ποιεῖ, μάλιστα ἐάν τις ᾖ ἀστὴρ ἐν τῷ ιʹ.

<Σελήνη δὲ ἐν τῷ ϛʹ> ***.

1 ἢ om. V. 2 μέρου P. δὲ om. AV. 4-5 Plura habet Firmicus, III, 3, 22; cf. supra p. 130, 1 ss. 4 καὶ om. AV. 6-8 Cum Firmico, III, 4, 34 conspirant; cf. p. 130, 5 ss. 7 συνεχομένης P. 8 ὢν om. AV. καθολ᾽ AV : καθ᾽ ὅλης sic P. 9 Post ϛʹ signum Solis deest. Cf. Firmic. Mat., III, 5, 19 (p. 133, 27 ss.). 10 ἐπὶ] Leg. ἐν? sed cf. vv. 15, 22. 11 δεκάτῳ P : ιʹ AV. 12-18 cf. Firmic. Mat., III, 6, 12. 14 δὲ om. P. 15 Ante νυκτὸς] signum erasum P. 16-17 ἐπιτεύκτους P. 17 ἐμβολίμους V. 19-28 cf. Firmic. Mat., III, 7, 11-13, 19 δὲ om. P. καὶ ἐμπορίας ἢ ῥητορείας V. 20 παρὰ θεῶν corr. : κατὰ θεὸν (θεῶν e corr, P) codd. : « ex deorum reditibus faciet fortunam » Firmicus. πρώσωδον sic P. 21 ἑρμηνείας A : « interpretes » Firmicus. 22 ἐάνπερ τις A : εἴπερ τις V : ἢ πεμπτῆς sic P. τοῦ P : τῷ AV. 23 δυσεπιβωλικὸς P : δυσβούλους legit Firm. 28 ιʹ cum signo finis capituli A : ιβʹ P. 29 De Luna in sexto loco nil traditur. Quae praebebat Firmicus, nunc desunt folio avulso, sed quae in Rhetorio desiderantur non ad sextum sed ad duodecimum locum pertinuisse videntur, sicut ea quae de Saturno, Iove, Marte supra dicuntur, cf. p. 131, 15.

Τόπος ἕβδομος.

Ὁ ἕβδομος τόπος καλεῖται κέντρον δυτικόν, σημαίνει δὲ τὸ γῆρας καὶ τὸν γάμον, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ τὸν περὶ κληρονομίας λόγον καὶ περὶ σίνους. μάλιστα δὲ σημαίνει τὸν περὶ τῶν δακτύλων λόγον ἢ τῆς κύστεως ἢ τῶν ποδῶν. ποιεῖ δὲ καὶ ξενιτείας.

Ὁ οὖν Ζεὺς παρὼν ἐκεῖ καλὸν τὸ γῆρας καὶ ἄμοχθον ποιεῖ καὶ εὑρήματα ἢ κληρονομίας ἐπὶ ξένης καὶ πράξεις, τὴν δὲ νεότητα μοχθηροτέραν, δυσγάμους δὲ μάλιστα ἐν τροπικῷ ζῳδίῳ καὶ δυστέκνους ἢ ἀτέκνους. εἰ δὲ Ἀφροδίτη ἐκεῖ τύχῃ, ἐπίχαριν καὶ ἐν τῷ γήρᾳ νεωτερίζοντα καὶ εὔγηρων καὶ πολύκοινον καὶ ἄστατον περὶ γάμου ποιεῖ. εἰ δὲ Ἀφροδίτη δυτικὴ ἐκεῖ, δίχα τῆς τῶν κακοποιῶν θεωρίας, σώφρονας· καὶ ταπεινουμένη δὲ τὸ αὐτὸ ποιεῖ, τὴν δὲ νεότητα ἄστατον, καὶ δούλαις ἢ πόρναις μίγνυσι. Ἑρμῆς δὲ ἐν τῷ Ζ' πλουσίους, πεπαιδευμένους, φρονίμους, τὰς δὲ τούτων γυναῖκας περιέργους ἢ θηριοψύχους ἢ φιλοφαρμάκους. ὁ δὲ Κρόνος ἐκεῖ οὐ μόνον κακογάμους ἢ χήρας, ἀλλὰ καὶ πάθη ποιεῖ περὶ τοὺς δακτύλους ἢ αἱμορροίας ἢ ῥεύματα περὶ τοὺς πόδας. πάντως δὲ σινοῖ τὸ σῶμα καὶ κακοτεκνίαν ποιεῖ μάλιστα παρ' αἵρεσιν· εἰ δὲ κατὰ αἵρεσιν ἐν ἰδίῳ οἴκῳ ἢ ὑψώματι, πολυχρονίους ποιεῖ καὶ περὶ τὸ γῆρας πλουσίους, τὴν δὲ νεότητα προλυπεῖ. Ἄρης δὲ ἐκεῖ ὢν δυσγαμίας <ποιεῖ> καὶ μοιχαλίδι ζεύγνυσι. σινοῖ δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἢ τοὺς δακτύλους ἢ τοὺς πόδας καὶ τρομώδεις ποιεῖ. πάντως δὲ τὰ γονικὰ διαφθείρει, μάλιστα δὲ παρ' αἵρεσιν καὶ ἀλλοτρίοις οἴκοις, καὶ τὸ γῆρας κακοῖ· εἰ δὲ κατὰ αἵρεσιν ἐν ἰδίῳ οἴκῳ ἢ ὑψώματι, τὸ κακὸν μέτριον γίνεται. Σελήνη δὲ ἐκεῖ φιλόξενον, ἐν δὲ θηλυκῷ ζῳδίῳ ὑπὸ Ἡλίου καὶ Ἀφροδίτης θεωρουμένη κατὰ συμπαρουσίαν ἢ διάμετρον, πάντως μαλακοὺς καὶ πρὸς δύο ἀδελφὰς μίξεις. εἰ δὲ γυναικὸς εἴη τὸ θεμάτιον, Σελήνη ἐν ἀρσενικῷ ζῳδίῳ Ἡλίου καὶ

1 **P**, f. 105ʳ; **A**, f 12ʳ; **V**, f. 34ᵛ. τόπος ἕβδομος V : rasura ante τόπος A : τόπος Ζ' (alia manu) P. 2 ὁ Ζ' AV : εὔδομος P. 4 τῶν περὶ δακτύλων P. λόγον corr., cf. p. 148, 26 : τόπον AV : τόπων P. 6-7 εὑρέματα A. 7 ξένοις P. 9 ἐπίχαριν V : ἐπιχάρεις P : ἐπίχαρις A. γῆρα (sic) A : γήρει P : βίῳ V. νεωτερίζων A. Cf. Paul. Alex., M, 3 : νεωτερίζοντας ποιήσει. 10 πολύκινον P. γάμους V. ποιεῖ om. P. 11 ἐκεῖ PA : τύχῃ V. 14 θηραψύχους AV : χειριὸ ψύχους sic P : corr.; cf. Paul. Alex., *l. c.*: φρονίμους πλὴν πάθεσι ψυχικοῖς περιτρεπομένους. 15 φιλομάρκους AV. 16-17 cf. Vett. Val., p. 65, 12. 16 Post ῥευμ.] περὶ AV : παρὰ P. 17 σινῆ P. κακοτεκνία P; cf. p. 159, v. 2. 18 εἰ δὲ κατὰ αἵρεσιν om. V. 18-19 cf. Paul. Alex., M, 2, v. 18 ss. 19 πρὸς λυπῆ sic. P. 20 ποιεῖ suppl. μηχαλήδη P. σίνη P. 22 δὲ καὶ τὰ AV. παρ' αἱρ. καὶ ἀλλοτρ. om. AV. 23 κακοὶ sic AP : κακὸν V. οἴκῳ V : τόπῳ AP. 24 θηλυκοῖς P. 25 ζῳδίοις AV. Ante Ἀφροδίτη] Ἑρμῆς signis astr. P. συμπαρουσία P. 26 ἢ διάμετρον A : κατὰ διάμετρον P : om. V. 26 μίξει P : μίξιν AV; corr., cf. infra 159, 10. 27 ἐν om. P.

Ἀφροδίτης ὁρώντων ἐξ ἀρσενικῶν ζῳδίων, πάντως τριβάδας ποιεῖ. Ἥλιος δὲ ἐκεῖ κακογαμίαν καὶ δυστεκνίαν καὶ εὐπορίαν καὶ πλοῦτον.

Ὁ κύριος τοῦ ζ′ ἐν τῷ ιβ′ ἢ ὁ τοῦ ιβ′ ἐν τῷ ζ′ δυσγαμίαν ἢ δουλογαμίαν ποιεῖ. ὁ κύριος τοῦ ζ′ θεωρούμενος ὑπὸ τοῦ κυρίου τοῦ η′ χήρους ποιεῖ ἢ διαζευγνυμένους, ἀλλ᾽ ἐν μὲν στερεῷ ἅπαξ, ἐν δὲ δισώμῳ δίς, ἐν δὲ τροπικῷ πολλάκις. ὁ κύριος τοῦ ζ′ μεσουρανῶν, ὁ δὲ κύριος τοῦ ιβ′ ἐν τῷ δ′ ἢ δουλογάμους ἢ ἀγοραστὰς τῶν ἰδίων γυναικῶν. ὁ κύριος τοῦ ζ′ ἐν τῷ θ′ ξένην ἢ θεοσεβῆ γυναῖκα δίδωσιν. ὁ κύριος τοῦ ζ′ ὕπαυγος ὢν ἢ ἐν τῷ δ′ ἢ ὑπὸ κακοποιῶν βαλλόμενος πρὸς πόρνας ἢ δούλας τὰς μίξεις ποιεῖ.

Ὁ Ἀναβιβάζων ἐν τῷ ζ′ μετὰ Κρόνου Ἀφροδίτης Ἑρμοῦ τὴν γυναῖκα τούτου δίγαμον ποιεῖ. εἰ δὲ Ἀφροδίτη καὶ Ἄρης ἐκεῖ τύχωσι ἢ ἐπιθεωρήσουσι, γραῦν γαμήσει πλουσίαν ἢ σεσινωμένην τὴν ὅρασιν. Ζεὺς Ἀφροδίτη Ἑρμῆς ἐκεῖ· εὐγενίδα γαμήσει καὶ ἀπὸ γυναικείας φιλίας εὐτυχήσει, γυναῖκα δὲ θάψει. Καταβιβάζων ἐκεῖ γυναῖκα προαναιρεῖ ἢ σινοῖ. Κρόνος Ἄρης ἐκεῖ ὄντες ἢ ὁρῶντες γυναῖκα δώσουσι πρακτικὴν ἢ εὐτελῆ ἢ χήραν. Ἀφροδίτη δὲ ἐκεῖ οὖσα ἢ ὁρῶσα νέαν γυναῖκα δίδωσι. Ζεὺς δὲ ἅμα αὐτῇ ἐκεῖ ὢν ἢ ἐπιθεωρῶν· εἰς γυναῖκας ἀκαταστατήσει. Ἥλιος Ἑρμῆς ἐκεῖ ὄντες ἢ ἐπιθεωροῦντες· ξένην γαμήσει γυναῖκα <ἢ> γλαυκήν.

Κρόνος ἡμέρας ἐκεῖ ὀψιτύχους, μακρογήρως, θησαυροφύλακας ποιεῖ. ἀλλ᾽ ἢ ἕδρας ἢ κρυπτῶν τόπων σίνη ἕξουσι. νυκτὸς δὲ χείρων· ποιεῖ γὰρ ἐπινόσους, ῥευματιζομένους, πυρωτικοῖς πάθεσιν ἐνεχομένους.

Ζεὺς ἐκεῖ ἡμέρας μακροβίους, σπανοτέκνους ποιεῖ· πλουσίους περὶ τὰ ἔσχατα. νυκτὸς δὲ μετρίους τῷ βίῳ καὶ περὶ τὴν μέσην ἡλικίαν εὐτυχοῦντας.

Ἄρης ἡμέρας ἐκεῖ ἐπιμόχθους ποιεῖ, ἀνοσίους, βιαίους, φονεῖς, βασανιστάς, προδότας· τινὰς δὲ καὶ ὀλιγοχρονίους, μάλιστα ἐὰν τὴν Σελήνην κεκεντρωμένην βλέψῃ. καθόλου δὲ ὁ Ἄρης ἡμέρας ἢ νυκτὸς ἐκεῖ βιοθανάτους ποιεῖ· μάλιστα δὲ ἐν ἀλλοτρίοις τόποις <σινοῖ· γίνονται γὰρ> ἐν πόνοις καὶ τομαῖς ἢ πτώσεσι. νυκτὸς <δὲ> λύπας καὶ

1 ποιεῖ corr. : ποιοῦ A : ποιοῦσι PV. 2 εὐπορίας V. καὶ πλοῦτον AV : πλού-τ(ου) P. 6 δὲ AV : τῷ P. 8 θ′] ἐνάτ(ῳ) P. 13 γραίαν P. πλουσίαν ἢ om. V. 14 εὐγενίδαν P. 18 αὐτῆς P : αὐτοῖς AV. Fort. aliquid deest. 19 ἀκαταστατοῖς sic P. 20 ἢ suppl. 21-23 cf. Firmic. Mat., III, 2, 14; Paul. Alex., M. 2, v. 17 ss. 21 Pro signo diei signum Solis PV. ὀξυτύχους P. μακρογήρους AV. 22 ἀλλ᾽ ἢ om. V. Pro signo noctis] ὁ P. χειρῶν P. 23 πορρωτ(ι)κ(οῖς) P. Leg. ὑδρωπικοῖς? 24-26 cf. Firmic. Mat., III, 3, 15; Paul. Alex., M, 3, v. 1 ss. 24 σπανοτόκους P; sed σπανοτέκνους habet Paulus. περὶ AV : παρὰ P; cf. v. 25; p. 160, 23. 25 ἡλικίαν e corr. P. 27-p. 160, 5 cf. Firmic. Mat., III, 4, 17-20 (usque ad p. 120, 12). 27 φωνῆς P. 29 ἡ Σελήνη κεκεντρωμένη P. κεκρυπτομένην V. 30-31 σινοῖ· γίνονται γὰρ suppl.; cf. Firmic., p. 119, 24. 31 ἐμπόν(ους) δὲ P. πτύσεσι A. νυκτὸς om. P. δὲ suppl.

ταραχὰς ποιεῖ ἐν πᾶσιν οἷα διαπράττεται· ἔτι δὲ καύσεις ἢ τομὰς σιδήρου ἢ κρυπτῶν πόνους ποιεῖ κατὰ τὸν ἐπιβάλλοντα αὐτῷ χρόνον. καὶ πράξεις δὲ παρέχει τὰς ἀπὸ σιδήρου ἢ πυρὸς ἢ στρατείας ἢ βίας τινὸς τῆς ἐπὶ βασάνοις ἢ ἐνοχαῖς ἢ καὶ ἀναιρέσεσι ἀνθρώπων γινομένης.

Ἥλιος δὲ ἐν τῷ ζ΄ πάθους καὶ σινῶν αἴτιος γίνεται κατὰ τὴν τοῦ συμπαρόντος ἢ μαρτυροῦντος ἀστέρος φύσιν.

Ἀφροδίτη δὲ ἐκεῖ ἡμέρας ἢ νυκτὸς ἐπὶ τῆς προβάσεως τῶν ἐτῶν, νεωτερίζοντας ποιεῖ καὶ βραδυγάμους καὶ εὐδιαβλήτους. ἐν μὲν τοῖς τροπικοῖς ἢ ἰχθυϊκοῖς ἢ λατρώδεσι ζῳδίοις, κακουμένη μάλιστα ὑπὸ Ἄρεως, ἀσελγεῖς ποιεῖ καὶ ἐμπαθεῖς. ἐπὶ δὲ γυναικός, ἐὰν ὑπὸ Κρόνου κακωθῇ, αἰσχρὰς ποιεῖ καὶ πόρνας, μάλιστα δὲ περὶ τὸν Αἰγόκερων.

Ἡμέρας δὲ ὁ Ἑρμῆς ἐκεῖ οὐκ ἀγαθὸς Ἀφροδίτης αὐτὸν μεσαζούσης. πάθεσι γὰρ κατακρίνει τοὺς γεννωμένους οὐκ ἀγνώστοις, οἷον ἀσελγεῖς, πορνοβόσκους καὶ τὰ τοιαῦτα· ἐναντιωθέντος δὲ Ἄρεως ἢ καθυπερτερήσαντος ὀλιγοχρονίους, φθισικούς, φυγάδας, καταδίκους ποιεῖ. νυκτὸς δὲ Ἑρμῆς ἐκεῖ γυναικῶν πλουσίων προϊσταμένους καὶ ἐξ ἀφροδισίων εὐτυχοῦντας καὶ ἀριθμῶν ἢ μουσικῆς ἢ γραμμάτων σκολιῶν εὑρετάς.

Σελήνη ἡμέρας ἐκεῖ ξενιτείας καὶ κινδύνους ἢ ἀπὸ ὑγρῶν τόπων ἢ λῃστῶν ἢ ὑπὸ δούλων κακουμένους ἢ νοσηματώδεις, μάλιστα ει καὶ κακοποιῷ συνάπτει. τότε γὰρ ἀπαραίτητα τὰ κακὰ γίνεται. Σελήνη νυκτὸς τόπων μεταβολάς καὶ ξενιτείας ποιεῖ καὶ αὐξοβίους περὶ τὴν τοῦ χρόνου πρόβασιν.

1 οἷα A : οἷς V : ἣ P. διαπράττονται AV : « dolores ‹et› aestus faciet ex omnibus actibus » Firm. καύση P. 2 κρυπτὸν P. αὐτῷ A : αὐτοῖς P : om. V. 3 δὲ om. P. παρέχει τὰς scripsi : παρέχων τὰς V : παρέχοντας A : παρέχωντ' P. ἢ (ante πυρὸς) P : καὶ AV. 4 ἀναιρέσει A : ἀναιρέσεις V : ἀναίρεσι P. 4-5 γινομένη P. 6-7 Multo plura habet Firmicus, III, 5, 20. 6 τὴν om. P. 8-12 cf. Firm., III, 6, 14-15; Paul. Alex., M. 3, v 4. 8 βάσεως P. 9 νεωτερίζοντας ex Paulo corr.: cf. supra p. 158, 9 : νεωτέρους ζῶντας A : νεωτέρων ζῶντας V : νεοτέροις (vel -ρους) ζῶντας P. ἐνδιαβλήτους V. 10 ἰχθυκοῖς P : ἰχνικοῖς AV : « squamosis » Firm. λαυπρώδεσι A. Cf. *Catal.*, I. p. 166, 24. κρατουμένη P. 12 αἰσχρὰς i. e. αἰσχροποιούς, cf. infra cap. ξϛ΄ : « mulieres inpure et inpudice cum mulieribus coibunt » Firm. 13-19 cf. Firm. Mat., III, 7, 14-15. 13 αὐτῶν P. μεσαζούσης vix sanum. 14 γινομένους AP. ἀγνώστοις AV : ἀγνῶσθεις sic P. An οὐκ ἀγωνιστοῖς? Sed multa hic desunt, cf. Firm., p. 160, 23. 15 ἐναντιωθέντα AV. δὲ om. P. 15-16 καθυπερτερήσαντα AV. 17 Ἑρμῆς om. AV. προϊσταμένους] « procuratores » Firm. 18 πραγμάτων V; sed cf. Firmic. « notarum aut difficilium litterarum » et Lexx. s. v. σκολιογραφέω. 20 ss. Deest in Firmico (p. 189, 8). 20 Pro signo diei signum Solis AV. 21 κακομένους P. 22 γίνονται A. 23 τόπῳ A. περὶ AV : παρὰ P. 24 πρόσβασιν A.

Τόπος ὄγδοος.

Ὁ ὄγδοος τόπος καλεῖται ἀργὸς καὶ ἐπικαταφορὰ τοῦ ὡροσκόπου καὶ ἐπικατάδυσις καὶ ἀμαύρωσις. ἔστι δὲ τὸ ζῴδιον ἀποστρόφον τοῦ ὡροσκόπου· διὰ τοῦτο καὶ τὸν περὶ θανάτου λόγον σημαίνει τὸν ἀπόστροφον τῆς ζωῆς.

Ἐὰν οὖν ἐκεῖ τύχῃ καὶ ὁ κλῆρος τῆς τύχης καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ καὶ ὁ κύριος τοῦ ὡροσκόπου, δυσπραγίας καὶ ἀνωμαλίας ποιεῖ. ἐὰν δὲ καὶ κακοποιοὶ ὦσιν οὗτοι, χεῖρον τὸ κακόν· ἀτυχεῖς γὰρ ποιεῖ. εἰ δὲ καὶ ὕπαυγοι, ὀλιγοχρονίους. Ἑρμῆς κύριος ὢν τοῦ δαίμονος, ἐπιπαρὼν τῷ η' ἀνοήτους καὶ ἀγραμμάτους καὶ νωχελεῖς. Ἑρμῆς κύριος ὢν τοῦ η' ἢ τοῦ ιβ' ἢ τοῦ ϛ' παρὼν τῷ η' ὕπαυγος μετὰ Κρόνου καὶ Ἄρεως κωφοὺς καὶ ἀλάλους. Σελήνη νυκτὸς ἐκεῖ τοῖς ἀριθμοῖς καὶ τῷ φωτὶ προστιθεῖσα, μάλιστα Διὸς <ὄντος> ἐν τῷ ια', ἀπὸ νεκρικῶν πραγμάτων καὶ κληρονομιῶν ὠφελήσει. ὁ δεσπότης τοῦ δ' ἐν τῷ η' ἐπὶ ξένης ἀναιρεῖ. τὰ δ' αὐτὰ ποιεῖ καὶ ὁ κύριος τοῦ η' ἀποκλίνας. Ἀφροδίτη ἐν τῷ η' κακοβίους καὶ αἰσχροὺς ποιεῖ. ὁ κύριος τοῦ η' ἐν τῷ ι' ἢ ια' ἢ ε' ἀπὸ νεκρικῶν πραγμάτων πλουτίζει, μάλιστα οἴκῳ ἢ ὑψώματι ἰδίῳ καὶ ἔξαυγος καὶ προσθετικὸς τοῖς ἀριθμοῖς. εἰ δὲ ὕπαυγος, ποιεῖ μὲν τὴν κληρονομίαν, ἀλλ' εὐθέως σκορπίζει. ὁ κύριος τοῦ γ' ἐν τῷ η' ἀδελφοὺς προαναιρεῖ. ὁ κύριος τοῦ ε' ἐκεῖ ὢν ἀτεκνίαν ποιεῖ· ὁ κύριος τοῦ ιβ' ἢ τοῦ ϛ' ἐκεῖ ὢν ἐχθρῶν καὶ δούλων θανάτους.

Ὁ Ἄρης ἐκεῖ σινοῖ τὴν ὄψιν, μάλιστα εἰ ὁ Ἥλιος ὡροσκοπεῖ ἢ ἡ Σελήνη. Κρόνος Ἄρης ἐκεῖ ἄνευ Διὸς Ἀφροδίτης ἐκπτώτους ποιοῦσι. Ζεὺς ἐκεῖ ἐν ἰδίῳ οἴκῳ ἢ ὑψώματι προσθετικὸς τοῖς ἀριθμοῖς ἀπὸ νεκρικῶν πραγμάτων ὠφελεῖ καὶ μάλιστα ἐκτὸς Κρόνου καὶ Ἄρεως. Ἑρμῆς καὶ Ἄρης ἐκεῖ πλαστογράφους.

1 **P**, f. 107; **A**, f. 13v; **V**, f. 35v. Τόπος ὄγδοος V : τόπος η' P : rasura ante τόπος A. 2 ὁ om. P. ὄγδος] sic P : η' m. 2 in rasura A. ἀργὸς (γὸς in ras.) A. 3-4 ἐπικατάδυσις — ὡροσκόπου om. V. 3 ἀμαυρώσεις A. τὸ om. A. 6 καὶ (ante ὁ κλῆρος) om. AV. τῆς om. V. καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ om. V 7 ἐὰν V : εἰ AP. 9 ss cf. Vett. Val., II, 8, p. 64, 12 ss. 9 κυρ(ίου) ὄντος AV. 10 η' m. 2 in ras. A. 10-11 ἀνοήτους — παρὼν τῷ η' om. AV. 11-12 cf. Vett. Val., p. 64, 17-18. 12-13 cf. Paul. Alex., M, 4, v. 8-12; Firm. Mat., II, 19, 9 (p. 63, 24 ss.); Vett. Val., p. 64, 17. 12 ἐκεῖ om. V. 13 προστιθεῖσα V et Paulus : προστεθοικοὶ (= προσθετική) P : προστίθεται A. 14 ὀφέληται P. δ' evanidum P. η' AP : κ' V. ξένοις P. 15 αὐτὰ δὲ AV. η' A : κ' V : dubium in P. 16 ι A : $ι^{ω}$ V : δ' P. 17-19 ἀπὸ νεκρικῶν — ἐν τῷ η' om. P. 18 προσθετικὴ A : προσθετικ' ut vid. V. καὶ τοῖς V. Fuitne <τῷ φωτὶ> καὶ τ. ἀ.? cf. v. 12. 20 ἀτεκνίας V. 22 ἢ ἡ V : ἢ AP. 23 ποιεῖ P. 24-25 cf. Paul. Alex., M, 4, v. 4 ss. 24 προσθετικὸς scripsi : προσθεταὶ A : προθέτει P : πρ cum ligatura V. 25 ὀφεληθὴ sic P. ἐκτὸς AP : ἐκ τοῦ V. Ἄρεως AV : Διός P (sign. astr.).

Κρόνος[1] δεσπότης τοῦ η' ὁρῶν αὐτὸν ἐξ ὕδατος ἀναιρεῖ ἢ ἐπὶ ξένης μάλιστα ἐν ὑγρῷ ζῳδίῳ ἢ ἀλλοτρίῳ κεκακωμένος· εἰ δὲ ἐν χερσαίῳ ὁ Κρόνος, ἐν ὄρεσιν ἀναιρεῖ. ἁπλῶς δὲ ἑκάστου ζῳδίου τοῦ η' ζήτει τὸν οἰκοδεσπότην ἐν ποίῳ ἐστὶ ζῳδίῳ· τοιοῦτος γὰρ γίνεται καὶ ὁ θάνατος. Ἥλιος δεσπότης τοῦ η' ἐν ἀλλοτρίῳ ζῳδίῳ κεκακώμενος, ἐὰν καὶ αὐτὸς ὁ η' κακωθῇ τόπος, ἀπὸ ὕψους ἀναιρεῖ πρὸς τὴν φύσιν τοῦ ζῳδίου. Ἄρης κύριος τοῦ η' κακωθέντος τοῦ τόπου βιοθανάτους ποιεῖ, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ κυνηγούς. μαρτυρούμενος δὲ ὑπὸ Ἡλίου ὁ Ἄρης ἀπὸ βασιλέων ἢ ὄχλων τὴν βιοθανασίαν ποιεῖ. Ἀφροδίτη δεσπότης τοῦ η' κεκακωμένη καὶ τοῦ η' κακωθέντος ἀπὸ οἴνου πολλοῦ ἢ φαρμακείας γυναικῶν τὴν βιοθανασίαν ποιεῖ. Ἑρμῆς δὲ οἰκοδεσπότης τοῦ η' κεκακωμένος καὶ αὐτὸς καὶ ὁ η' ἀπὸ δούλων ἢ διὰ γραμμάτων τὸν θάνατον ποιεῖ. Ζεὺς οἰκοδεσπότης τοῦ η' κεκακωμένος σὺν τῷ τόπῳ ἀπὸ βασιλέων ἢ μεγιστάνων ποιεῖ τὸν θάνατον, καὶ εἰ μὲν <ἐν> ἰδίοις οἴκοις ἢ τριγώνῳ ἢ ὑψώματι ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ, εἰ δὲ ἐν ἀλλοτρίοις, ἐπὶ ξένης. εἰ δὲ ὁ Ἀναβιβάζων τύχῃ ἐν τῷ η' μετὰ Ἡλίου Ἄρεως Ἑρμοῦ Κρόνου ἢ ἐπιθεωροῦσι τὸν τόπον, κακοθανασίαν ποιεῖ ἢ ὀλιγοχρονιότητα. εἰ δὲ Ζεὺς καὶ Ἀφροδίτη ἐν τῷ η' μόνοι, εὐθανασίαν καὶ εὐτυχίαν μεγάλην. εἰ δὲ ὁ Καταβιβάζων τύχῃ ἐν τῷ η' καὶ Ζεύς, Κρόνος, Ἀφροδίτη καὶ Ἄρης ἐκεῖ, βιαιοθανάτους ποιοῦσι.

Ὁ δὲ Κρόνος ἡμέρας ἐκεῖ προβαινόντων τῶν χρόνων κτωμένους ἀποτελεῖ, ὥστε καὶ ἑτέροις ἐπαρκεῖν· τινὰς δὲ ἐκ θανάτου κτωμένους. νυκτὸς δὲ ἐκεῖ ὢν ἐκπτώτους, φθινώδεις, κακοθανάτους ποιεῖ.

Ζεὺς δὲ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐκεῖ προβαινόντων τῶν χρόνων περίκτησιν ἀποτελεῖ καὶ κληρονομίαν.

1 cf. Paul. Alex., M, 4, v. 24. ξένοις cod. 1-3 ἢ ἐπὶ ξένης — ἀναιρεῖ om. AV. 2 κεκακωμένος scripsi : καὶ κακομένους cod. 4 ζῳδίῳ ἐστὶ V. τοιοῦτος γὰρ V : καὶ τοιοῦτος P : τοιοῦτος A. καὶ om. AP. 5-7 ἐν ἀλλοτρίῳ ζῳδίῳ — κύριος τοῦ η' om. P. 5 κακώμενος A : κεκακομένος V. 7 βιοθανάτους AP : βιογράφους V. 7-9 ἔσθ' ὅτε καὶ — βιοθανασίαν ποιεῖ om. V. 9 ὄχλου A. κεκακωμένους A. 11-12 Ἑρμῆς οἰκοδεσπότης — θάνατον ποιεῖ ante Ἀφροδίτη — ποιεῖ transp. AV. 11 δὲ om. AV. η' τόπος V. 14 ἐν suppl. τριγόνις sic P. 15 ὑψώμασι codd. : corr. 16-19 τύχῃ ἐν τῷ — Καταβιβάζων om. V. 16 Leg. ἐπιθεωρῶσιν? scil. quatuor planetae. 17 κακοθανασίας ποιήσει P. 18 μόνη P. ἀθανασίαν AV : ἀθθανασίαν P : corr. ex Critodemo; cf. supra p. 149, 20. δὲ om. P. 20 βιαιωθάνατ' P : βιαιοθάνατα A. 21-23 cf. Firmic. Mat., III, 2, 16-17. 22 ἑτέρων V. 24-25 Diversa praebet Firmic., III, 3, 16.

---

[1] Quae sequuntur usque ad v. 20 fere iisdem sed interdum pluribus verbis infra in cap. οζ', Καθολικὰ βιαιοθανάτων σχήματα, repetuntur, ubi fons proditur Critodemus, p. 199, 15; cf. supra p. 117.

Ἄρης δὲ ἐν τῷ η' ἡμέρας ἐνδείας καὶ ταραχὰς καὶ κινδύνους ποιεῖ. Ἥλιος ἐν τῷ η' πατρὸς προτελευτὴν ποιεῖ, τινὰς δὲ καὶ φρενητικούς. οἱ δὲ συμπαρόντες αὐτῷ ἀστέρες ἢ μαρτυροῦντες δηλοῦσι τὸ ποιόν. Σελήνην δὲ διαμετρῶν ὁ Ἥλιος τοῦ συνδέσμου μὴ λυθέντος σινοῖ τὸν τεχθέντα.

Ἀφροδίτη ἡμέρας ἐπὶ τοῦ η' βραδυγάμους, καὶ ἀγενεστέραις ἢ χήραις ἢ παισὶ μίγνυσι, καὶ γονορροϊκοὺς ἢ σπαστικοὺς ἢ ἀποπληκτικοὺς γενομένους ἀναιρεῖ. νυκτὸς δὲ εὐκτήμονας καὶ πλουσίους ἀποτελεῖ καὶ ἐκ γυναικῶν θανάτου εὐτυχοῦντας· καὶ τοὺς θανάτους ὀξεῖς καὶ ἀβαρεῖς καὶ ἀπόνους ποιεῖ.

Ἑρμῆς ἐν τῷ η' ἡμέρας ἑσπέριος δυσεπιτεύκτους, ἀπράκτους, νωχελεῖς, ἐπιμόχθους. νυκτὸς δὲ ἑσπέριος κληρονόμους ἀλλοτρίων, ἀξίους εὑρεμάτων, εὐτυχεῖς, παθητικοὺς δὲ καὶ εὐκόλως νοσοῦντας. ἑῷος δὲ ἐν τῷ η' αὐξητὰς χρημάτων καὶ πράξεων μεγάλων ἀντεχομένους ποιεῖ, τινὰς δὲ καὶ φροντίδων ἢ πίστεων ἢ οἰκονομιῶν ἢ γραμματείων μεθέξοντας ἢ καὶ ἀλλοτρίων κληρονόμους.

Τόπος ἔννατος.

Ὁ ἔννατος τόπος καλεῖται θεός· ἔστι δὲ ὁ τόπος Ἡλίου. σημαίνει δὲ τὰ περὶ θεῶν πάντα καὶ βασιλέων καὶ ξένων καὶ ὀνείρων καὶ θρησκείας. ἔστι δὲ τὸ ζῴδιον ἀστρονομικὸν καὶ μετακόσμιον[1]. ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ οἱ ἀγαθοὶ ὄντες ἐπὶ ξένης τὰς εὐτυχίας ποιοῦσι καὶ περὶ τὴν θρησκείαν εὐσεβεῖς καὶ δικαίους, μάλιστα εἰ καὶ ὁ κύριος τοῦ τόπου καλῶς κεῖται καὶ ἐν ἰδίῳ οἴκῳ ἢ ὑψώματι καὶ ἀθεώρητος ὑπὸ κακοποιῶν. καὶ ὁ μὲν Ἑρμῆς ἐπιπαρὼν τῷ θ' οἴκῳ ἰδίῳ ἢ ὑψώματι ἢ ἑῷος ἀνατολικός, εἰ ἀθεώρητος ὑπὸ κακοποιῶν τύχῃ, ἐν χρηματισμῷ γίνονται οἱ τοιοῦτοι,

1 Multo plura servavit Firmic. III, 4, 22 ss. ἐνδείας A (cf. Firm., p 121, 2) : ἐνοδείας V : ἐν βίας P. 2-5 cf. Firmic., III, 5, 29-30. 3 μαρτυροῦσι A. ποῖον AV. 4 σύνδ' μὴ λυθέντα A. μὴ om. V. σινὴ P. 6-10 cf. Firm., III, 6, 16. 7 παισὶ] αἰσχραῖς legit Firm. σπαθηκοὺς P. 8 ἀναιρεῖν P. ἀποτελῶν P. 9 ὀξὺς καὶ βαρὺς P. 11-16 cf. Firm., III, 7, 16-17. 11 ἡμέρας om. V. ἀπράκτους om. AV. 12 ἀξίους εὑρεμ.] cf. p. 151, 4. 13-14 εὐτυχεῖς — χρημάτων omis. P. 15 δὲ om. V. 16 κληρονομίαν P. γραμματειῶν codd.; corr. : « instrumentorum » Firm. Nil de Luna in VIII nec hic nec apud Firm. (p. 189, 9). 17 **P**, f. 108v; **A**, f. 14r; **V**, f. 36v; cf. Vett. Val., II, 7, p. 63, 15 ss., Kroll. 18 Ὁ rasura τόπος A. ἔνατος P : θ' V et in ras. m. 2 A. θεὸς in ras. m. 2 A. ὁ om. V. 19 θεῶν in ras. m. 2 A. 22 καλὸς P. 23 ἀθεώριστος P. 23-25 καὶ ὁ μὲν — κακοποιῶν om. V. 24 θ' in ras. m. 2 A. ἢ om. P. 25 τύχης V. χρηματισμοῖς Val. γίνεται V.

---

[1] Μετακόσμιοι dicuntur loci Lunae (p. 144, 17) et Solis, quia haec astra animas ex hoc mundo egredientes recipiunt. Ἀστρονομικός autem appellatur hic locus, quia cetera astra Sol regit secundum Chaldaeos (cf. p. 164, 3, ἀστρονόμους). — Vide etiam supra p. 154, n.

περὶ ὄχλων ἡγούμενοι διὰ τὴν ἐμπορίαν, τινὲς δὲ βασιλικοὶ γραμματεῖς γίνονται· ταῦτα δὲ ποιεῖ μετὰ τὴν πρώτην ἡλικίαν. ποιεῖ δὲ καὶ ἀστρονόμους. Ἥλιος ἐκεῖ καὶ Σελήνη· τοὺς γονεῖς θεοσεβεῖς λέγε ἢ ξένους, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ τὸ γεννηθὲν θεοσεβές. πάντως δὲ ξενιτεύει πολλά· ἐὰν Κρόνος καὶ Ἄρης ἐκεῖ ἑῷοι ἀνατολικοὶ ἢ στηρίζοντες καὶ ἐπιθεωρῶσι τὸν κλῆρον τῆς τύχης ὄντα ἐν τῷ ὡροσκόπῳ, ποιοῦσι μέγαν τύραννον, ἱερόσυλον, ἀσεβῆ καὶ οὐχ ἕξει ἀμύνην ὑπὸ θεοῦ διὰ τὸν τοῦ κακοῦ δαίμονος ἀστέρα ἢ καὶ τὸν τῆς κακῆς τύχης ἀστέρα Ἄρεα ἐν τῷ θεῷ ὄντα. ἐὰν δὲ μὴ ὡροσκοπῇ ὁ τῆς τύχης κλῆρος ἀλλὰ τύχῃ ἐν τῷ ϛ' ἢ ιβ', τοῦ Κρόνου καὶ Ἄρεως ἐν τῷ θ' ὄντων, δυστυχέστατος ἔσται καὶ πλανήτης καὶ δαιμονιόπληκτος.

Ὁ κύριος τοῦ η' ἐν τῷ θ' ἐπὶ ξένης ἀναιρεῖ. καλῶς δὲ κείμενος ὁ κύριος τοῦ θ' καὶ ἔξαυγος ἐν ἰδίῳ ζῳδίῳ ἢ ὑψώματι ἐπὶ ξένης τὰς εὐτυχίας δώσει. εἰ δὲ εἴη ἐν τῷ ϛ' ἢ β' ἢ γ' ἢ ιβ' ἢ η', πλανήτας ἐπὶ ξένης ἀποτελεῖ. Ἀφροδίτη δὲ ἐν τῷ θ' οὐκ ἀγαθὴ πρὸς γάμον ἐπὶ ἀνδρός, ἐπὶ δὲ γυναικὸς ὁ Ἄρης <ἢ> ὁ κύριος τοῦ ζ' ἐν τῷ θ' ξένην ἢ θεοσεβῆ γυναῖκα δίδωσι τῷ παιδί. Ἄρης ἐν τῷ θ' χωρὶς Διὸς καὶ Ἀφροδίτης βλασφήμους ἀποτελεῖ. Κρόνος ἐν τῷ θ' ἵστορα μυστηρίων ποιεῖ καὶ ὀνείρων ἀποκαλύψεις. Ἀφροδίτη δὲ ἐν τῷ θ' ἄστατον ποιεῖ τὸν γάμον. Ἀναβιβάζων ἐν τῷ θ' μετὰ Ἡλίου καὶ Κρόνου καὶ Ἄρεως δυστυχεῖς ἐπὶ ξένης ἢ διὰ ξένους ἢ αἰχμαλώτους ἢ πλανήτας ἢ κακοθανάτους. εἰ δὲ Ζεὺς καὶ Ἀφροδίτη ἐκεῖ ἄνευ Κρόνου καὶ Ἄρεως, ἐπὶ ξένης ἀνδρῶν μεγάλων φίλους καὶ εὐτυχεῖς. εἰ δὲ Ἥλιος καὶ Ἀφροδίτη καὶ Ἑρμῆς ἐκεῖ, θεοσεβεῖς, ἱερεῖς καὶ ἀναθήματα ναῷ θήσοντας, ἀπὸ ὑπαρχόντων θεοῦ ἢ βασιλέως ἢ μεγάλων ἀνδρῶν ** καὶ τιμηθήσονται ἐπὶ ξένης ἀπὸ ἱεροῦ τόπου καὶ ἐν ὁράματι χρηματισθήσονται· μάλιστα ἐὰν τύχῃ Σελήνη μετὰ Διὸς καὶ ἐπιθεωρήσωσιν τὸν Ἀναβιβάζοντα, ἐν ἀγαθοῖς τὸν βίον διαβιβάσουσι καὶ ἔσονται εὐτυχεῖς καὶ πολυχρόνιοι. ἐὰν ὁ Καταβιβάζων ἐν τῷ θ' μετὰ Κρόνου καὶ Ἄρεως ἢ ἐπιθεωρῶσιν αὐτόν, καλὸν τὸ σχῆμα. ἄρξουσι γὰρ ἐπὶ ξένης ἐνδόξως καὶ εὐτυχήσουσιν. εἰ δὲ Ἥλιος καὶ Ἑρμῆς ἐκεῖ, ἐπίδοξοι ἔσονται.

1 περὶ AV : παρὰ P. ἡγουμένων codd. : corr. Perperam Val., 63, 21 : τὴν αὐτῶν ἐμπειρίαν ὄχλοις ἐξηγοῦνται. 3 τοὺς om. P. λεγ' codd. = λέγουσιν? 5 καὶ om. V. 7 μέγα A et ut vid. P. ἀσεβεῖν P. ἀμύνην scripsi : μήνην P : μῆνιν AV. 8 τῶν .. ἀστέρ(ων) A. τοῦ ... ἀστέρ(ος) V. 10 τοῦ P : τὸ AV. καὶ om. P. ὄντος P. 13 ζῳδίῳ PA : οἴκῳ V. 14 εἰ δὲ εἴη P : ἐὰν δὲ ᾖ V : εἰ δὲ ᾖ A. η' PA : κ' V. 15 δὲ prius om. AV. 16 ἢ suppl. 19 δὲ om. AV. ἐνάτῳ P. 20 δυστυχεῖς A : δυστυχεῖ V : om. P. ξένοις P ac sic semper. 21 ἢ καὶ αἰχμ. V. ἢ (ante κακοθ.) A : καὶ P : om. V. δὲ καὶ V. 22 ξένοις P. ἀνδρὸς μεγάλου PA, sed cf. v. 25. 24 ναῶν AP. θύσοντας P. ἀπὸ V : ἐπὶ PA. θεῳ V verba quaedam desunt; cf. Paul. Alex., N, 1 : ἀπὸ θεῶν ἢ βασιλέων χάριτας ἢ δωρεάς. 27 καταβιβάζοντα (signo astr.) V. 28 ἐὰν οὖν ἀναβιβάζων (signo astr.) P. 29 τὸ om. PA. 30 καὶ εὐτ. ἐπὶ ξένης ἐνδ. V. ἐνδόξους AP : ἐν δόξ' V. ἐκεῖ om. V.

Ἐν τῷ θ′ Κρόνος ἡμέρας μύστας ποιεῖ, ἀρχιμάγους, φιλοσόφους, τὸ μέλλον προλέγοντας, τινὰς δὲ καὶ ἐν ἱερατικαῖς ἀσχολίαις ἢ ἱερῶν προεστῶτας ποιεῖ· νυκτὸς δὲ ἐγκατόχους, ἀποφθεγγομένους, ὀνειροπόλους, φιλοσόφους, ἐνίους δὲ καὶ κόμας τρέφοντας.

Ζεὺς δὲ ἡμέρας ἐκεῖ τὸ μέλλον χρηματιζομένους τεραστίοις θεῶν, τινὰς δὲ καὶ ἱερωσύνης ἀξιουμένους ἢ δωρεὰς ἀναφαιρέτους ἔχοντας. νυκτὸς δὲ ἀβεβαίους τοῖς ὀνείρασι καὶ καταψευδομένους θεῶν καὶ ἐλπίσι χρησμῶν ἀναλαμβανομένους καὶ ἑαυτοὺς μακαρίζοντας.

Ἐν τῷ θ′ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ὁ Ἄρης ἀτιμωρήτους, σοφιστάς, παρὰ θεοῖς φοβερούς, κἂν ματαίως ὀμνύωσι σωζομένους. γίνονται δὲ οὗτοι καὶ φοβεροὶ δαίμοσιν.

Ἐν δὲ τῷ θ′ Ἥλιος ἱεροτέκτονας, ἱερογλύφους καὶ θεῶν κοσμητὰς καὶ ὑμνητὰς ἢ ἱεροκτίστας, ὧν χάριν ἔνδοξοι γίνονται. τινὲς δὲ καὶ τάξεις ἐν ἱεροῖς ἢ δωρεὰς ἢ ἀποστασίας ἔχουσιν.

Ἐν τῷ θ′ παρ᾽ αἵρεσιν ἡ Ἀφροδίτη δαιμονιοπλήκτους ἀποτελεῖ ἢ ἐν ἱεροῖς ῥακενδύτας, κομοτροφοῦντας, ἀπὸ θεῶν τι θεῖον ἔχοντας ἀγγέλλειν ἢ ὀνείρων, φιλοσόφους· ταῦτα δὲ γίνονται ὁρῶντος μάλιστα Κρόνου. κατὰ αἵρεσιν δὲ ἡ Ἀφροδίτη ἐκεῖ εὐχρηματίστους, ἱερεῖς, θεοσεβεῖς· Κρόνου δὲ καὶ Ἄρεως συμπαρόντων ἢ τετραγώνως ἢ διαμέτρως ἐχόντων ἀναστατουμένους διὰ γυναικῶν καὶ κρινομένους καὶ δυστυχοῦντας καὶ ἀχαριστουμένους δι᾽ αὐτάς, μάλιστα δὲ ἐπὶ τῶν τροπικῶν ζῳδίων· ταῦτα γὰρ τὰ ζῴδια τῶν πολυγάμων εἰσίν. ἐὰν δ᾽ ὁ τοῦ Διὸς ταύτῃ συμπαρῇ ἢ τρίγωνος ἢ τετράγωνος, τεκνοποιουμένους

1 ss. cf. Firm. Mat., III, 2, 18 et supra locum tertium p. 147, 13 ss. 3 ἀποφθεγγομένους P; cf p. 147, 15 : ἐκ πόν(ου) φθεγγομένους AV. Leg. ἐκ πνεύματος φθεγγομένους? cf. p. 148, 2. ἐγκατόχους] cf. *Catal.*, V, 2, p. 146, 24 ss. 4 κῶ(μας) e corr. P. κόμας τρέφοντας] sicut galli vel fanatici, Firm. Mat., *l. c.*, p. 102, 6 (philosophos capillatos); cf. infra ad v 16; Maneth., I [V], 241 ss. 5-8 cf. Firm. Mat., III, 3, 17. 5 τεραστίοις θεῶν AV : περασθεῖ εἰς θεόν sic P. 8 ἀναλαμβανομένους AV : ἀνακλοινομέν(ου)ς P. 9 ἐν τ(ῷ) τῷ ἡλίῳ (signo astr.) ἱεροτέκωνας sic P. παρὰ VP : περὶ A. Delendum (cf. v. 11 et Firm. Mat., III, 4, 27, p. 123, 4 : « diis terribiles ») aut legendum παρὰ θεῶν? 12 ss. cf. Firm. Mat., III, 5, 33 et supra p. 148, 1 ss. 13 ἱεροκτίτας P : ἱεροκτήτας AV; cf. Firm. « fabricatores templorum ». δὲ om. AV. 14 An ἐπιστασίας? 15 ss. cf. Firm. Mat., III, 6, 17 et p, 148, 1. 15 δαιμονιοπλήκτους P (cf. p. 164, 11 et Firmic. « daemonis interpellatione pulsari ») : δαιμονοπλόκους AV, fors. recte; cf. p. 148, 1-2 : δαίμοσι προσπλεκομένους et p. 160, 6, 11 : θεοπλόκους. 16 ῥακενδύτας V : ῥακενίτας A : ῥακοδώτας (pro ῥακοδύτας quod habemus p 148, 2) P; cf. Firm. Mat., l c., p. 148, 8 « in templis sordidos »; Plut.; *De superst.*, 7, p. 168 D; Maneth., l. c. κοσμογραφοῦντας codd., corr.; cf. v. 4 et Firmic. p. 148, 9 : « qui nunquam tondeant comam ». 17 ἀγγέλειν VP. γίνεται V. 20 ἀναστατωμένους P. καὶ διὰ γυναικῶν κριν. codd. : e Firmico corr. 21 δυστυχοῦντας AV : ἀστοχοῦντας P; cf. Firmicum « infelicitas » et p. 148, 8. Attamen videtur verbo ἐπιτευκτικούς p. 166, 1 oppositum. εὐχαριστουμένους AV. δι᾽ AP : δὲ V. 22 ζῷα AV. 23 ταῦτα P. τεκνοποιουμένους AV : ταῦτα (vel πάντα) ποιουμένους P.

ὑπὸ γυναικῶν, ἐπαφροδίτους, ἐπιτευκτικοὺς καὶ κυριεύοντας τῶν τῆς γυναικός· τινὲς δὲ καὶ φροντισταὶ γυναικων γίνονται καὶ ἐν βασιλείοις ἀναστρέφονται διὰ γυναικῶν προφάσεις προβιβάζομενοι.

Ἑρμῆς ἑσπέριος ἐν τῷ θ' ἱερεῖς, μάγους, ἰατρούς, ἐπιτηδεύοντας ἃ οὐκ ἔμαθον. ἑῷος δὲ ἱερομάντεις, θύτας, οἰωνοσκόπους, ἀστρολόγους θεοπλόκους, ἀφ' ὧν καὶ βιοῦσιν.

Σελήνη δὲ ἐν τῷ θ' ‹ νυκτὸς › ξενιτευτὰς ἐπιδόξους. τινὲς δὲ καὶ ἀπὸ θεῶν ἱερῶν εὐπραγοῦσιν· ἐνίους δὲ καὶ γυναικῶν πράγματα πιστευομένους, εὐχρηματίστους, θεοσεβεῖς. ἡμέρας δέ, ξενιτευτὰς ἀδόξους, τὸν βίον ἐν πλάναις καὶ κινδύνοις ἔχοντας. τινὰς δὲ καὶ ἐν ἱεροῖς ἀδόξως ἀναστρεφομένους ἢ δουλικοὺς ἢ θεοπλόκους καὶ ἐξαγορευτάς, μάλιστα Ἄρεως ἢ Κρόνου ὁρώντων.

Τόπος δέκατος.

Ὁ δέκατος τόπος καλεῖται κέντρον, μεσουράνημα καὶ τεταρτημόριον τοῦ ὡροσκόπου. σημαίνει δὲ τὴν νεότητα καὶ τὴν πρᾶξιν καὶ γάμον καὶ τέκνα καὶ γονέων ὑπόστασιν. ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ οἱ αἱρεσιάρχαι χαίρουσι καὶ πράξεις ἀγαθὰς καὶ ἐπωφελεῖς διδόασιν.

Ὁ οὖν Κρόνος ἐπὶ ἡμέρας ἐκεῖ, ἰδίῳ οἴκῳ ἢ ὑψώματι πλούσιον ἄνδρα ποιεῖ καὶ ἐν δημοσίαις χρείαις ὑπουργοῦντα, εὔγηρων, πλὴν τὸν γάμον καὶ τὰ τέκνα κακίζοντα· ἀλλὰ ‹ καὶ › εὐθανασίαν ποιεῖ. ἔσται δὲ καὶ φιλογεωργός. ἐπὶ δὲ νυκτὸς φθείρει τὰ γονικὰ καὶ τὸν γάμον κακίζει καὶ τὰ τέκνα καὶ νωχελεῖς ποιεῖ καὶ κηπωροὺς καὶ ὑδραγωγοὺς ἢ ναύτας ἢ ἁλιεῖς ἢ πορθμ(εῖς) καὶ ὅλως πένητας καὶ περὶ ὑγρὰς ὕλας ἀναστρεφομένους. ὁ δὲ Ἄρης μεσουρανῶν ἡμέρας σκορπίζει τὰ τῶν γονέων καὶ ἢ θανατοῖ ἢ διΐστησι τοὺς τοκεῖς· ποιεῖ δὲ καὶ πλανήτας καὶ πένητας καὶ μοχθηρὰν τὴν νεότητα· κακίζει δὲ καὶ τὸν γάμον καὶ τὰ τέκνα. νυκτὸς δὲ μέτρια γίνονται τὰ κακά. ὁ δὲ Ζεὺς ἡμέρας μεσουρανῶν πλουσίους, εὐτέκνους, εὐγάμους καὶ φίλους ἐπισήμους, εἰ μὴ κακοποιὸς βλέψας βλάψει. νυκτὸς δὲ μέτρια γίνονται τὰ κακά. Ἀφροδίτη μεσουρανοῦσα νυκτὸς καὶ ἡμέρας, μάλιστα δὲ ἔξαυγος καὶ ἀκά-

3 ἀνατρέφονται AV; cf. infra v. 11, 24. 4-6 cf. Firm. Mat., III, 7, 18. 5-6 cf. Paul. Alex., N, 1. 6 θεοπλόκους AV : θεωπλόκους P; cf v. 11 et p. 148. 15 : θεολήπτους. 7-12 cf. Firm. Mat., III, 13, 8 (p. 189, 9 ss.). 7 δὲ prius, om. AV. νυκτὸς suppl. ξενιτεύοντας Paul. Alex. : ξενιτευτής verbum novum; cf. supra p. 148, 18, 20. 11 θεοπλώκους P; cf. supra v. 6 et p. 148, 21. ἐξαγορευτάς] « qui peccata confitentur », cf. *Religions orientales*[2], p. 325 ss. : ἐξαγορεύοντας p. 148, 22. 14 Initium loci decimi, folio avulso, deest in P usque ad p. 167, 30. ὁ δέκατος τόπος A, 15 γάμους V. 19 εὐγέρων A : om. V. 19-20 πλὴν — κακίζοντα delenda? cf v. 21-22. 20 καὶ suppl.; cf. p. 167. 2. ἀθανασίαν codd., corr.; cf. p. 167, 3. 22-24 cf. Maneth., I (V), 83 ss. 23 πορθμεῖς dubitanter scripsi; verbum litteris cryptogr. exaratum, πορθμυ superscr. m. 2 A : πορινόυνσε V. De πόρνοις cogitavit qui hoc celavit. 23-26 cf. Maneth., I (V), 167 ss. 25 τοκεῖς V : γονεῖς A. 25-26 ποεῖ δέ — γάμον om. V.

κωτος, πιστευομένους δημόσια πράγματα καὶ γάμῳ πλουσίων γυναικῶν ὁμιλητὰς καὶ ὑπὸ γυναικῶν φιλουμένους καὶ εὐγηρίαν καὶ εὐθανασίαν. Ἑρμῆς μεσουρανῶν πολυμηχάνους, εὐφυεῖς περὶ πάντα καὶ φρονίμους, εὐτέκνους, τιμωμένους ἐν πόλεσι καὶ μεγάλους ὀνομαζομένους καὶ φίλους πολλοὺς ἔχοντας, οἷς καὶ καταλείψουσι πράγματα. Σελήνη καὶ Ἥλιος μεσουρανοῦντες δίχα τῆς τῶν κακοποιῶν θεωρίας πατέρας ἐπισήμους, τὰ δὲ γεννηθέντα πολύφιλα καὶ φίλα μεγιστᾶσιν. εἰ δὲ τὸ δωδεκατημόριον τοῦ Ἡλίου ἢ τῆς Σελήνης ἐκεῖ πέσῃ, εὐγενεστάτους λέγε τοὺς γονεῖς. ὁ κλῆρος ἢ ὁ κύριος αὐτοῦ μεσουρανῶν ἔξαυγος καὶ ἀκάκωτος εὐτυχεστάτους, ὁ κύριος τοῦ ζ' μεσουρανῶν εὐγαμίας, ὁ κύριος τοῦ η' μεσουρανῶν ἐκ κληρονομιῶν αὐξήσεις, ὁ κύριος τοῦ θ' μεσουρανῶν εὐτυχίας ἐπὶ ξένης δίδωσιν. ὁ Ἀναβιβάζων μεσουρανῶν μετὰ Σελήνης Ἀφροδίτης Διὸς εὐτυχεῖς ἐπισήμους καὶ φίλους.

Κρόνος καὶ Ἄρης μεσουρανοῦντες, ἐὰν θεωρήσωσι Δία καὶ Ἀφροδίτην καὶ Ἥλιον, κάκιστον τὸ σχῆμα. ἔσονται γὰρ οἰκτροί, κλέπται, ἢ μετὰ γυναικῶν εὐτελῶν βιοῦντες. ὃ ἂν δὲ κτήσωνται, ἀπωλέσουσιν ἢ δημεύονται ἢ ὀλιγοχρόνιοι ἢ βιοθάνατοι γενήσονται, μάλιστα τῆς Σελήνης παρούσης.

Ὁ Καταβιβάζων μεσουρανῶν μετὰ Διὸς Ἀφροδίτης ἀκαταστατήσουσιν ἐν τῷ βίῳ αὐτῶν καὶ ἐμπαθεῖς ἔσονται καὶ ἐπικίνδυνοι καὶ ἃ πορίζονται, ἀπολέσουσιν· ἔσονται δὲ καὶ μητρὸς ἐμπαθοῦς, πενιχρᾶς. εἰ δὲ Κρόνος καὶ Ἄρης μεσουρανήσωσιν ἢ θεωρήσωσι τὸν τόπον, ἐν μὲν τῇ νεότητι αὐτῶν κακοπαθήσουσι καὶ μετὰ ταῦτα ἐν ἀγαθοῖς ἔσονται, κτώμενοι ἀπὸ δυναστείας καὶ βίας, ὑπάρχοντα ἀποστεροῦντες ἰσχύϊ καὶ τυραννίδι, εὐτελῶν δὲ υἱοὶ καὶ οὐ φροντίζοντές τινος διὰ τὸ Ἄρεα καὶ Κρόνον χαίρειν ἐν τῷ Καταβιβάζοντι. εἰ δὲ Κρόνος μετὰ Ἀφροδίτης μεσουρανεῖ, εἰς γυναῖκας ἀκαταστατήσουσι καὶ μετὰ ταῦτα ἀνασφαλοῦσι.

Ἐπὶ δὲ τοῦ μεσουρανήματος ὁ Κρόνος <ἡμέρας> ἡγεμόνας γεννήσει, ἐάνπερ καὶ Ἥλιος ὡροσκοπῶν τυγχάνῃ. ἐὰν δὲ ὁ Ἥλιος μὴ ὡροσκοπῇ, ὁ δὲ τοῦ Κρόνου ἡμέρας μεσουράνῃ, ποιεῖ εὐσχήμονας καὶ φιλογεώργους καὶ φιλοπαρύγρους. νυκτὸς δὲ ὁ τοῦ Κρόνου μεσουρανῶν

2 εὐγηρίαν A; cf. p. 166, 19 : εὐπορίας V. 4 καὶ om. V. 9 λέγει A. 12 αὐξήσει V. 15-16 Ἀφροδίτην, Δία καὶ Ἥλιον V. 17 γυναικῶν V : litter. crypt. in A, εὐτυχῶν superscr. m. 2. 18 δημεύοντες V. γεννήσονται A. 22 ἐμπαθεῖς V. 23-24 τὴν νεότητα V. 28-29 ἀνασφήλωσι A : ἀνασφήλλουσι V. 30 Iterum incipit P, f. 110 : ... πει δε (l. ἐπὶ δὲ) τοῦ μεσουρανήματος 30-33 cf. Firm. Mat., III, 2. 20. 30-31 Κρόνος μεσουρανῶν Ἥλιος ὡροσκοπῶν ἡγεμόνας ποιοῦσι. εἰ δὲ ὁ Ἥλιος AV. 30 ἡμέρας suppl. 32 ὁ τοῦ Κρόνου μεσουρανῶν ἡμέρας εὐσχήμονας AV. 32-33 πολλυγειώργους καὶ πολλυπαρύγρους P : corr.; cf. Firm. 33 καὶ φιλοπαρύγρους om. AV. 33-p. 168, 5 Firm. Mat., III, 2, 21. 33 ὁ τοῦ Κρόνου μεσουρανῶν om. AV.

δυσπράκτους ἀποτελεῖ καὶ ἐπὶ παρύγρων τάσσει· καὶ τὰ τῆς γυναικὸς οὐκ ἀγαθὸς ὁ θεός, ἀλλ᾽ οὐδὲ [μὲν ὁ] περὶ τέκνων ὠφέλιμος ἔσται, ει μή πως ἀγαθοποιὸς ἐπιμαρτυρήσας τῷ τοῦ Κρόνου ὀλίγου παρωφελήσει τῆς τεκνώσεως μητρός. καθόλου δὲ ὁ θεὸς οὗτος νυκτὸς ἐπίκεντρος τυχὼν οὐκ ἀγαθός ἐστι ἔτι δὲ καὶ λύπας ἐπὶ γυναιξὶν ἀποτελεῖ.

Ἐπὶ δὲ τοῦ μεσουρανοῦντος ζῳδίου ἡμέρας τυχὼν ὁ Ζεὺς ἀγωνιστὰς ἀποτελεῖ, δημοσίων πραγμάτων ἄρχοντας, ὑπὸ ὄχλων τιμωμένους, λαμπρούς, ἐμφανεῖς, τρυφηλούς, ἢ παρὰ βασιλέων ἢ μεγιστάνων πιστευομένους πράγματα, στεφανηφοροῦντας ἐν ὅλῳ τῷ βίῳ· νυκτὸς δὲ ἐπὶ τοῦδε τοῦ τόπου τυχὼν εὐσχήμονας ἀποτελεῖ, εὐκόπως δὲ σφαλλομένους καὶ ἐκπίπτοντας τοῦ βίου.

Ἐπὶ δὲ τοῦ μεσουρανοῦντος ζῳδίου νυκτὸς μὲν ὁ τοῦ Ἄρεως τυχὼν ἐπισφαλεῖς μὲν καὶ ἐπικινδύνους, ἡγεμόνας δὲ ζωῆς καὶ θανάτου κυρίους ἢ στρατοπεδάρχας φοβεροὺς κλίμασιν ἀποτελεῖ. ἡμέρας δὲ ὁ τοῦ Ἄρεως μεσουρανῶν οὐκ ἀγαθός· ἀπράκτους γὰρ ποιεῖ ἢ ἐγκοπτομένους ταῖς πράξεσι ἢ ἐπιβολαῖς καὶ βίων συνάρπαγας ἢ καὶ φυγάδας γιγνομένους καὶ ἐπὶ ξένης τελευτῶντας. Ἄρης μεσουρανῶν ὁμόκεντρος Ἡλίῳ ἀπὸ πατέρων ποιεῖ τὰς βασιλείας ἢ ἡγεμονίας ἀντιπαραδιδομένας τέκνοις.

Ἐπὶ δὲ τοῦ μεσουρανοῦντος ζῳδίου τυχοῦσα Ἀφροδίτη δοξαστικοὺς ἀποτελεῖ· ἐάνπερ ἀκαταμαρτύρητος ἤτοι κατὰ τετράγωνον ἢ διάμετρον ἤτοι κατὰ συμπαρουσίαν τύχῃ ὑπὸ Κρόνου καὶ Ἄρεως ἐν διαφόροις πράγμασιν ποιήσει, μάλιστα ἐὰν καὶ ἀνατολικὴ τύχῃ· ποιεῖ

1 ἀποτελεῖ om. AV. καὶ ἐν ὑγροῖς τασσομένους AV. ἐπὶ e corr. P. γτάσσει. pro (ἐν)τάσσει? P. 1-2 καὶ τὰ τῆς — ἔσται] δυσγαμίαν τε ποιεῖ καὶ δυστεκνίαν A : δυσγαμίας τε ποιεῖ καὶ δυστεκνίας V. 2 μὲν ὁ del. 2-4 εἰ μὴ ἀγαθοποιὸς τὸν Κρόνον ὁρῶν ὠφελήσει· καθ᾽ ὅλου (καθ᾽ ὃ V) γὰρ ὁ Κρόνος ἐπὶ νυκτὸς AV. 3 πρ(οσ)οφειλησ P; corr. 5 τυχὼν om. AV. ἔτι δὲ — ἀποτελεῖ om. AV. 6-11 cf. Firm. Mat., III, 3, 18 ss. Ζεὺς ἡμέρας μεσουρανῶν ἄρχοντας δημοσίων, ἐντίμους, τρυφηλούς, στεφανηφόρους (σφραγηφόρ. V) ἢ φιλαγωνιστάς, νυκτὸς δὲ εὐσχήμονας ἀλλ᾽ ἐκπτώτους AV. 8 τρυφηλούς om. P : « luxuriosos » Firm. 9 στεφανηφόροι διὰ βίου saepe in titulis memorantur. 10 εὐκό(πω)ς dubium in P : « cito » Firm. 12-15 Firm. Mat., III, 4, 28. 12-17 Ἐπὶ δὲ τοῦ — τελευτῶντας] Ἄρης μεσουρανῶν ἢ ὡροσκοπῶν νυκτὸς (νυκτ. om. V) ἡγεμόνας ζωῆς καὶ θανάτου, ἀλλ᾽ ἐπικινδύνους. ἡμέρας δὲ Ἄρης μεσουρανῶν οὐκ ἀγαθὸς (-θὸν V) ἀπράκτους γὰρ ποιεῖ ἢ ἐγκοπτομένους ταῖς πράξεσι καὶ ζημίους καὶ (ἢ V) φυγάδας καὶ ἐπὶ ξένης τελευτῶντας AV. 12 μὲν corr. : δὲ P. 14 κλήμασιν P. 15-19 Firm. Mat., III, 4, 32. 15 ἀγαθούς P. γὰρ ποιεῖ om. P. 16 ἐκκοπτωμένους P. ἀποβόλαις P: corr.; cf. p. 153, 14 : 172, 11. συναρπαγαῖς P; corr. 17 φυγαῖς P· ξένοις P. 17-19 Ἄρης — τέκνοις om. P. 20 ss., cf. Firm. Mat., III, 6, 21. 20-p. 169, 1 Ἄρης — τιμωμένους] Ἀφροδίτη μεσουρανοῦσα ἀκάκωτ(ος), τουτέστιν ὑπὸ Κρόνου καὶ Ἄρεως μὴ ὁρωμένη κατὰ τετράγωνον ἢ διάμετρον ἢ συμπαρουσίαν, ἐνδόξους ποιεῖ. μάλιστα ἐὰν ᾖ ἔξαυγος AV. 22 ἤτοι κατὰ corr. : γ(ίνετ)αι καὶ P. ἀπὸ P. 23 Leg. εὐδιαφόρους i. e. versutos? καὶ ἐὰν P.

γὰρ δημοσίους, μουσικούς, ἀπὸ πόλεων τιμωμένους· εἰ δὲ ὁ τοῦ Κρόνου συμπάρῃ ἢ μαρτυρήσῃ κατὰ τὸν ὑποδεδειγμένον τρόπον, ἐπιψόγους ποιεῖ καὶ ἐν ταῖς δόξαις οὐκ αὐθέντας ἀλλὰ ὑπὸ ἑτέροις πράξαντας ἢ καὶ τὰ ἑαυτῶν ἑτέροις ἐμπιστεύοντας· ἐὰν δὲ καὶ ὁ τοῦ Ἄρεως κατοπτεύσῃ τὸν τῆς Ἀφροδίτης, καθάπερ προϋποδέδεικται, ἐπαίσχρους καὶ περιβοήτους ἀποτελεῖ. εἰ δὲ γύνη τύχῃ ἐπὶ τοῦδε τοῦ διαθήματος, πολυκοινήσει ἑταιριζομένη καὶ ἐπὶ τέγαις σταθήσεται [ταῖς] διὰ ζωῆς· κατὰ δὲ τὰς τῶν ζῳδίων ἀναλογίας αἱ διαφοραὶ τῶν πράξεων <καὶ> παθῶν τελίσκονται· ἐν γὰρ τοῖς λατρώδεσι καὶ τοῖς τροπικοῖς καί Κρονικοῖς ἢ ἰχθυϊκοῖς ζῳδίοις τὰ τοιαῦτα τελεσθήσεται. εἰ δὲ [ὁ] ἀνὴρ εἴη, <ἔσται> πολύψογος καὶ παιδεραστεύσεται καὶ ἀσελγῶν πάντα διαπράξεται. εἰ δέ πως καὶ ὁ Ἥλιος ἐν θηλυκῷ ζῳδίῳ τύχῃ, τῆς Σελήνῃ ὁμοκέντρου μετὰ τοῦ Ἄρεως συγγενομένης ἐν θηλυκῷ ζῳδίῳ, ἄνδρες γεννώμενοι εὐνοῦχοι ἢ ἀπόκοποι ἢ ἑρμαφρόδιτοι ἔσονται γυναικῶν ἔργα ἐπιτελοῦντες.

Ἐπὶ δὲ μεσουρανοῦντος ζῳδίου ἑῷος τυχὼν ὁ Ἑρμῆς θαυμαστικωτέρας καὶ ἐναργεστέρας τὰς πράξεις ἀποδείξει· ἔσονται γάρ, μαρτυρουμένου αὐτοῦ οἰκείως ὑπό τινος τῶν τῆς αἱρέσεως, μεγάλοι δυνάσται, πόλεων ἢ βασιλέων ἢ μεγιστάνων πράγματα πιστευόμενοι, πιστικοὶ ἀγαθοί, κριτικοί. Ἄρεως δὲ ἐναντιουμένου αὐτῷ σφαλήσονται ἐπὶ προκοπαῖς οἰόμενοι ἀναβιβάζεσθαι καὶ ἢ φυγῆς ἢ καταδίκης ἢ καὶ βιοθανασίας μεθέξουσι· ἑσπέριος δὲ τυχὼν Ἑρμῆς μεσουρανῶν κλιμάτων

1 πόλεως P. 1-4 εἰ δὲ ὁ τοῦ — πράξαντας] κακωθεῖσα δὲ ὑπὸ Κρόνου ἐπιψόγους καὶ ὑποτεταγμένους ἄλλοις. 2 ἢ] καὶ P. 3 ἐπιψογέρους P. ἑτέρους P; corr. 4 καὶ prius om. AV. 4-6 ἐὰν δὲ καὶ — ἀποτελεῖ] ὑπὸ δὲ Ἄρεως κακωθεῖσα αἰσχροὺς κακοφήμους ποιεῖ. 5 προυποδέδεκται P : corr. 6-12 εἰ δὲ γυνὴ — διαπράξεται] ἐπὶ δὲ θηλειῶν, ἑταιρίδας, ζώσας ἀπὸ τοῦ σώματος πρὸς τὴν τοῦ ζῳδίου φύσιν, οἷον τὰ λατρώδη καὶ τροπικὰ καὶ κρονικὰ καὶ ἰχθυκά, ποιεῖ ὡς εἴρηται, ἐπὶ δὲ ἀνδρῶν, ἀσελγεῖς AV. 7 πολυκίνησει P; corr., cf. p. 137, 9. ἐπιταγαῖς P; corr., cf. Vett. Val., p. 121, 32 : πολύκοινοι γίνονται καὶ ἔπὶ τέγαις σταθήσονται. Maneth. VII (III), 143, 533; II, 430 : « quae propter necessitatem vitae in meritorio se statuat » Firm. 7 ταῖς del. Leg. δι' ἀνάγκην ζωῆς? 8 κατὰ corr. : παρὰ P. ζῴων P. 9 καὶ om. P. 9-10 cf. supra p. 160, 10. 10 ἰχθυϊκοῖς] cf. Suet., *Tib.*, 44. 11 ὁ del. ἔσται suppl. : « infamis erit in infinitum » Firm. ἀσελγεῖ P. 12-15 εἰ δέ πως καὶ — ἐπιτελοῦντες] ἐὰν δὲ ὁ Ἥλιος ἐν θηλυκῷ ᾖ ζῳδίῳ τῆς Σελήνης ὁμοκέντρου οὔσης, τοῦ δὲ Ἄρεως ἐν θηλυκῷ ζῳδίῳ, εὐνούχους ἢ ἀποκόπους ἢ ἑρμαφροδίτους γυναικῶν ἔργα ποιοῦντας AV. 13 ὁ γενομένη sic P. 14 γενόμενοι P. 16 ss, cf. Firm. Mat., III, 7, 21. 16-18 Ἐπὶ δὲ — μεγάλοι] Ἑρμῆς μεσουρανῶν ἑῷος θαυμαστὰς καὶ ἐνεργεῖς πράξεις δίδωσιν. εἰ μαρτυρεῖται οἰκείως ὑπό τινος τῶν τῆς αἱρέσεως. ἔσονται γὰρ μεγάλοι AV. 16 Ante ἑῷος duo verba expuncta P. 17 ἐνεργεστέρας P : corr. : « magnos » Firm. Leg. « magnificos »? γὰρ] δὲ P. 18 οἰκείως] εικίοι sic P. 19-20 πιστικοὶ — κριτικοί om. AV. 20 σφαλλήσονται V : σφάλλωνται P. 21 καὶ ἢ om. P. καὶ om. AV. 22-p. 170, 2 ἑσπέριος δὲ Ἑρμῆς μεσουρανῶν ξενιτείας ποικίλας ποιεῖ καὶ δεδημοσιευμένας τὰς πράξεις AV. 22 Ἑρμῆς μεσουρανῶν om. P.

μεταβολὰς καὶ ξενιτείας ποικίλας ποιεῖ· ἔστι δὲ καὶ δεδημοσιευμένους τὰς πράξεις ἀποδείξει. ἐπιθεωρούμενος δὲ ὑπὸ Κρόνου κατὰ διάμετρον ἢ τετράγωνον στάσιν παρύγρους τὰς ἀσχολίας καὶ τὰς ἐπιχειρήσεις ἀποδίδωσι καὶ πάθεσιν ὑγροῖς περικυλίεται τοὺς γεννωμένους.

Ἐπὶ δὲ τοῦ μεσουρανοῦντος ζῳδίου τῆς αἱρέσεως τυχοῦσα ἡ Σελήνη ὁμόκεντρος μεγάλους δυνάστας, βασιλεῖς, ζωῆς καὶ θανάτου κυρίους γεννήσει. ζῳδιακῶς ἐπὶ τοῦ μεσουρανήματος τόπου τῆς αἱρέσεως τυχοῦσα μεγάλους ταῖς πράξεσι καὶ ταῖς ἐπιβολαῖς ταῖς ἐγχειριζομέναις ἢ διαπρασσομέναις, ὑποδεδεγμένους χρήματα· ** πόνους δὲ καὶ ταλαιπορίας πολλάκις γεννήσει. παρ' αἵρεσιν δὲ τυχοῦσα ἐπὶ τοῦδε τοῦ τόπου μετρίους τοῖς βίοις καὶ ταῖς πράξεσιν, ἐπισφαλεῖς καὶ ἐπιτευδημάτων ‹μὴ› ἐφαπτομένους γεννήσει· ἐὰν δὲ ὁ Ἥλιος μήτε ὡροσκοπῶν μήτε μεσουρανῶν τύχῃ, μεγάλους δυνάστας, ἀρχικούς, βασιλεῖς φοβεροὺς ἀποδείκνυσιν.

Τόπος ἑνδέκατος.

Ὁ ια' τόπος καλεῖται Ἀγαθὸς Δαίμων καὶ ἐπαναφορὰ τοῦ μεσουρανήματος. οἱ οὖν ἀγαθοποιοὶ ἀστέρες ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ τυχόντες ἰδίοις ὄντες προσώποις ἢ οἴκοις ἢ ὑψώμασιν ἢ ὁρίοις σημαίνει μέγαν πλοῦτον καὶ πράξεις ἐπιφανεῖς. δηλοῖ δ' ὁ ια' τόπος καὶ τὴν τρίτην ἡλικίαν· σημαίνει δὲ καὶ περὶ πράξεως καὶ πατρωνίας καὶ προστασίας λόγον κατὰ τὴν ἀκμὴν τῆς νεότητος.

Πᾶς δὲ κλῆρος ἢ πᾶς οἰκοδεσπότης κλήρου ἢ κέντρου ἢ τόπου ἢ

1 ποικίλας om. P. δεδημοσιωμένους P. 2-4 ὁρώμενος δὲ ὑπὸ Κρόνου τετραγών(ως) ἢ διαμέτρ(ως) παρύγρους τὰς ἀσχολίας δίδωσι καὶ ὑγρῶν ὀχλήσεις AV. 3 τὰς τὰς P. 4 περικηλύεται (η dubium) P : corr., cf. tamen ad p. 130, 16. γενομένους P. 5 ss., cf. Firm. Mat., III, 13, 9. 5-6 Ἐπὶ δὲ — ὁμόκεντρος] καὶ μεσουρανῶν ὁμόκεντρος κατὰ αἵρεσιν AV qui Mercurio attribuunt. 5 ὡροσκοποῦντος P : corr. 6 ὁμόκεντρος] i. e. in exaltatione vel in domicilio? cf. Firm. Mat., l. c. 6-7 ζωῆς — γεννήσει om. AV. 7-10 ζωδιακῶς — γεννήσει] ζωδιακῶς (ἐν ζωδιακῷ V) δὲ μόνον (μόνους V) ἐμπράκτους, μεγαλοπράγμονας, φθονουμένους δὲ AV. 9 διαπράσσοντας ὑποδεδειγμένα P : corr. Ante πόνους deest : « si ad Saturnum feratur » Firm. 10 γενησ' P. παρ' ερισ' sic P, 10-11 τυχοῦσα ἐπὶ τοῦδε τοῦ τόπου om. AV. 11-12 καὶ ἐπιτ. ἐφαπτομένους γεννήσει om. AV. 12 μὴ suppl. γενησ' P. δὲ AV : τε P. ὡροσκοποῦντος P. 13 μεσουρανοῦντος P. 13-14 ἀρχικοὺς — ἀποδείκνυσι] βασιλεῖς ποιεῖ AV. 15 **P**, f. 111; **A**, f. 16; **V**, f. 38. 16 ια' m. 2 in rasura A. 16-17 καὶ ἐπ. τ. μεσουρανήματος om. AV. 17-19 cf. Vett. Val., II, 6, p. 62, 20-23. 17 ἀστέρες ἐν τ. τ. τ. τυχόντες] ἐνταῦθα AV. 18-19 μέγαν πλοῦτον σημαίνει AV. 19 ὁ δὲ ια' τόπος δηλοῖ P : δηλοῖ δ' ὁ (ὁ om. V) ια' (ια' in ras. m. 2 A) AV. τρίτην P : γ' AV. 20 σημαίνει δὲ om. AV. πράσεως V. 20-21 προστασίας λόγον P : ἀποστασίας AV ; cf. Paul. Alex., M, 4, v. 3 : σημαίνει δὲ τὸν περὶ συστάσεως καὶ προστασίας λόγον.

τριγώνου ἐκεῖ τυχὼν πάντα ἀγαθὰ σημαίνει, εἰ μὴ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρηθῇ ἢ ὑπὸ τὰς αὐγὰς τοῦ Ἡλίου τύχῃ ἢ ἐν τῷ ἰδίῳ ταπεινώματι ἢ ἐναντιώματι ἢ τοῖς ἀριθμοῖς ἀφαιρῶν καὶ βλάψῃ τὴν τοσαύτην ἀγαθότητα τοῦ τόπου. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ κακοποιοὶ ἐκεῖ τυχόντες καὶ λόγον ἔχοντες πρὸς τὴν γένεσιν (λέγω δὴ κλήρων ἢ τόπων ἢ τριγώνων κυρίους) δίχα τῶν κακῶν φάσεων (λέγω δὴ ὑπαύγων ἢ ταπεινωμάτων ἢ ἐναντιωμάτων ἢ ἀφαιρέσεων) ἀγαθὴν παρέχουσι τὴν γένησιν καὶ τὰ μὲν ἀγαθὰ πληθύνουσι τὰ δὲ κακὰ μειοῦσιν.

Ὁ δὲ τόπος καλεῖται Διὸς ἐπειδὴ ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ χαίρει παρὼν ὁ Ζεύς· σημαίνει δὲ ὁ τόπος καὶ τὸν περὶ τέκνων λόγον.

Ἐὰν ὁ κύριος τοῦ ια' τόπου ὡροσκοπῇ, ὁ δὲ τοῦ Κακοῦ Δαίμονος δύνῃ, εὔπορόν γε ἐν νεότητι καὶ ἐπὶ τοῦ γήρως μέτριον ποιεῖ. εἰ δὲ ἐναλλάσσει τὸ σχῆμα, ἐναλλάξει καὶ τὴν τύχην· ἐὰν δὲ ὁ Ἀναβιβάζων τύχῃ ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ καὶ εὑρεθῶσιν ἐκεῖ Ἀφροδίτη ἢ Ἑρμῆς, ἀπὸ γυναικῶν πάσας εὐτυχίας ἕξει ἢ ἀπὸ εὐνούχων ὑπάρχοντα κτήσεται. ἐν δὲ τοῖς πρώτοις χρόνοις ἀκαταστατήσει ἐπὶ γυναικὶ καὶ τέκνοις, φιλητὸς δὲ ἔσται παρὰ γυναιξίν. εἰ δὲ συμπαρῇ αὐτοῖς Ζεύς, ἀγαθὸς ἔσται· ὑπάρχοντα γὰρ πολλὰ κτήσεται καὶ ἐξουσιάστης ἔσται πόλεως αὐτοῦ· εἰ δὲ Κρόνος καὶ Ἑρμῆς ἐκεῖ τύχωσιν, ἀγαθὸς δὲ ἀστὴρ μὴ ἐπιθεωρήσῃ, ἀτύχης ἔσται ἀλώμενος καὶ ἐπιδικαζόμενος τῆς ζωῆς. εἰ δὲ Ζεὺς καὶ Ἀφροδίτη μετὰ Σελήνης ἢ μετὰ Ἡλίου ἐκεῖ τύχωσι, εὐτυχεῖς ποιήσει καὶ πολλὰ ὑπάρχοντα κτωμένους. ζήσουσι δὲ ἔτη ο'. ἐὰν ὁ Καταβιβάζων ἐν τῷ ια' τόπῳ τύχῃ, καὶ Ζεὺς καὶ Ἀφροδίτη ἐκεῖ τύχωσι, ἀκαταστασίαν <ἕξει> καὶ ὅσα ἂν κτήσεται ἀπολέσει καὶ μετὰ ταῦτα εὐπορήσει. εἰ δὲ Κρόνος καὶ Ἀφροδίτη ἐκεῖ τύχωσι, κακοπαθήσει ἐν νεότητι καὶ μετὰ ταῦτα ὑπάρχοντα κτήσεται καὶ ἐπὶ ὑγρῶν χαιρήσει καὶ βιώσει τὸν λοιπὸν

1-2 ὑπὸ κακοποιῶν — τύχῃ] κακωθῇ ἢ ὕπαυγος ᾖ ἐν ἰδίῳ οἴκῳ ἢ ἐναντιώματι AV. 3 ἀναφέρων P. βλάψει AV. 5 κλῆρον ἢ τόπον ἢ τρίγων(ον) (signo astr.) P. 6 κυρίους om. PV : κυ (compendio) A. 7 ἀγαθὴν ἔχουσι τὴν γένεσιν P : ἀγαθὰ παρέχουσιν AV. 8 πλήθουσι P. 9-10 Paul. Alex., N, 4, v. 2. 9 ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ om. AV. 10 ὁ Ζεὺς P : ἐκεῖ AV. τὸν et λόγον om. AV. 11 τόπου om. AV. τοῦ ιβ' δὲ AV. 12 δύνει V. εὔπιρον γεναιότητι sic P : ἄπορον ἐν νεότητι AV. τὸ γῆρας AV. ποιήσει P. 13 ἐναλλὰξ καὶ ταύτης τύχης ἐναλλὰξ V : ἀναλλὰξ (sic) κατὰ (leg. καὶ τὰ) τῆς τύχης ἐναλλάξ A. ἐναλλάξεισιν P : corr. ἐὰν δὲ om. AV. ὁ om. P. 13-15 ἐὰν δὲ — κτήσεται] ὁ ἀναβιβάζων ἐν τῷ ια' μετὰ Ἀφροδίτης Ἑρμοῦ ἀπὸ γυναικῶν (γυνεκων cryptogr. A) εὐτυχίας ἢ ἀπὸ εὐνούχων (ευνουχων cryptogr. A) AV. 15 εὐνούχου P. 16 γυναιξὶ P. καὶ φιλετὸς P. 17 ὑπὸ γυναικῶν AV. 17-p. 172, 3 Formam contractiorem praebent AV : εἰ δὲ καὶ Ζεὺς συμπάρῃ, ἔσται πλούσιος καὶ ἄρξει τῆς πατρίδος. Κρόνος Ἑρμῆς ἐν τῷ ια' ἀθεώρητοι ὑπὸ Διὸς Ἀφροδίτης δυστυχεῖς καὶ πλάνητας καὶ ἐπιδίκους ποιήσει. Ζεὺς Ἀφροδίτη μετὰ Σελήνης ἢ μετὰ Ἡλίου ἐκεῖ· εὐτυχεῖς καὶ πλουσίους. ζήσουσι δὲ καὶ ἔτη ο'. ὁ Καταβιβάζων ἐν τῷ ια' κακοπαθείας ἐν νεότητι καὶ μετὰ ταῦτα εὐπορίας καὶ εὐτεκνίας καὶ εὐγηρίας. 18 γὰρ corr. : δὲ P. κτίσεται P. 19 ἐπιθεωρίσει P. 20 εὐτύχης P. 22 ζήσει P. 24 ἕξει suppl. 25 ἐνεῶτητη sic P. 26 Leg. ἐπὶ γήρως? cf. supra v. 12. χαίρετε P.

βίον ἐν καλοῖς. εἰ δὲ ἀπὸ Καταβιβάζοντος εἰς Ἀναβιβάζοντα ἐρχόμενοι τύχωσι, πάνυ κάλλιστον· ἐν τῷ τέλει τοῦ βίου αὐτὸς εὐτυχήσει καὶ ὑπάρχοντα κτήσεται καὶ ἔτη πολλὰ ζήσεται ἐπεὶ εἰς φῶς ἦλθον οἱ ἀστέρες.

Ἐπὶ δὲ τῶν ἀγαθοδαιμονούντων ζῳδίων ἡμέρας τυχὼν Κρόνος βραδυτέρας τὰς βασιλείας καὶ τὰς ἡγεμονίας ἀποδίδωσιν ἐάνπερ ὁ Ἥλιος ὡροσκοπῶν τυγχάνῃ· ἐκδεχόμενος δὲ καὶ τὴν συναφὴν τῆς Σελήνης αὐξομένης ἐπὶ πλέον τὰ ἀγαθὰ μείζους † αἱρεσιαρχέτας ἀποδίδωσιν. ἐὰν ὁ Ἥλιος ‹μὴ› ὡροσκόπῃ, τύχῃ δὲ ὁ ἀστὴρ ἡμέρας ἐπὶ τῶν ἀγαθοδαιμονούντων ζῳδίων ὑπάρχων, προβαίνοντων τῶν χρόνων τὰ τέλεια κτωμένους ποιεῖ· τῶν δὲ ὑπαρχόντων ἐστὶν μειωτὴς καὶ ἐπὶ νεότητος ἐπίβουλος. νυκτὸς δὲ βραδυτέρους ταῖς ἐπιβολαῖς καὶ ἀργοτέρους ταῖς πράξεσι ἀποδείκνυσιν, τινὰς δὲ καὶ ἐκπίπτοντας τῶν ἰδίων καὶ τὰ περικτηθέντα ἀποβάλλοντας.

Ἐπὶ δὲ τῶν ἀγαθοδαιμονούντων ζῳδίων ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς τυχὼν ὁ Ζεὺς ἰσχυρότερος καθέστηκε· γενήσονται γὰρ ἐπ' ἄθλων τὸ κράτος ἔχοντες. καὶ θεῖα θνητοῖς δόγματα γεννήσεται, καὶ τοῖς ὀστέοις ὁλοκλήρους ἀναπλάσσει.

Ἐν δὲ τοῖς ἀγαθοδαιμονοῦσι ζῳδίοις νυκτὸς ὁ τοῦ Ἄρεως τυχὼν πολλῶν ἀγαθῶν ὕπαρξιν ποιεῖ καὶ ὑπ' ὄχλων τιμῆς ἠξιωμένους καὶ

1 εἰ δὲ Καταβιβάζων εἰς ἀναβιβασμὸν ἐρχόμενος P. 2 3 πάνυ κάλλιστον — ἐπεὶ] πάνυ καλόν ἐστιν. ἐν γὰρ τῷ τέλει τοῦ βίου εὐτυχοῦσι καὶ ζήσονται ἔτη πολλὰ ἐπειδὴ P. 3 καὶ om. P. 4 ss. Diversa praebet Firmic., III, 2, 25. Haec ad quintum locum pertinent, cf. supra p. 153, 9. 3-13 Κρόνος ἡμέρας ἐν τῷ (ἐν τῷ om. A) ια' βραδυτέρας τὰς βασιλείας (βασιλείας litt. crypt. A) καὶ τὰς ἡγεμονίας δώσει (δώσουσιν A) ἐάνπερ ὁ Ἥλιος ὡροσκοπῇ, δεχόμενος δὲ καὶ τὴν τῆς Σελήνης συναφὴν αὐξιφωτοῦσαν, εὐτυχίας δώσει πολὺ μείζονας, ἀλλ' ἐν μὲν νεότητι μειοῖ τὰς κτίσεις, ἐν δὲ τῷ τέλει χορηγεῖ ἀγαθὰ (ἀγαθὸν V)· νυκτὸς δὲ βραδυτέρους ταῖς ἐπιβολαῖς καὶ ἀργοτέρους ταῖς πράξεσι ποιεῖ· τινὰς δὲ καὶ ἐκπτώτους AV. 6 τὴν om. P. 7 μείζους αἱρεσιαρχέτας verba corrupta; cf. Firmic., p. 99, 24: « perpetuas tribuit felicitates et maiorum potestatum ornamenta decernit ». 8 μὴ suppl; cf. p. 153, 12 — ἀστὴρ] Legendum Ζεὺς (etiam p. 153, 12 pro Κρόνος) cf. Firmic., p. 99, 5. 9 προβένοντας τῷ χρόνῳ τὰ τελυεχθωμένους P: corr. ex p. 153, 12 et Paulo, N, 4. v. 11. 10 μειώτης] cf. Paul. Alex, l. c., v. 18. 11 βραδύτερος ταῖς ἐπιβουλαῖς καὶ ἀργοτερ' τὰς πράξεις P, sed cf. p. 153, 14 et Paul. Alex., N, 4, v 12: ἀργοτέρους ταῖς πράξεσι καὶ ταῖς ἐπιβολαῖς. 14-17 cf. supra p. 153, 17-18. 14-15 Ἐπὶ δὲ — ὁ Ζεὺς] Ζεὺς ἐν τῷ ια' ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς AV. 15 Post ἰσχυρότερος] καὶ θεὸς P quod ex καὶ θεῖα v. 16 ortum videtur. Leg. ἐπ' ὄχλων? cf. Firm., p. 107, 23 vel ἐχθρῶν? cf. Paul., l. c., v. 15: ἐπικρατεστέρους τῶν ἐχθρῶν. 16 γενήσεται V: γεννήσονται A: γεννωσ'. sic P. Expectes δηλώσει vel simile quid: cf. Firm., p. 108, 4: « cunctis hominibus divina documenta proferantur ». 16-17 καὶ τοῖς — ἀναπλάσσει om. AV: cf. Firm., p. 108, 5: « fortis corpore, validis ossibus ». 18-p. 173, 10 cf. Firm. Mat., III, 4, 33 et supra locum quintum, p. 153, 19 ss. 18 Ἐν δὲ — τυχὼν] Ἄρης ἐν τῷ ια' νυκτὸς AV. 19-p. 173, 1 τιμῆς — ἀστήρ] τιμωμένους (τιμωρουμένους V) καὶ γνωστοὺς μεγιστᾶσιν, ἐὰν δ' ᾖ AV; cf. Paul. Alex., l. c, v. 23-25 qui cum P conspirat.

παρ' ὑπερέχουσι γνωστούς. ἐὰν δὲ καὶ τύχῃ ὁ ἀστὴρ ἐν ἰδίοις ζῳδίοις ἢ δεκανοῖς ἢ μοίραις τῆς Σελήνης συμπαρούσης αὐτῷ, μεγάλους δυνάστας, φοβερούς, ἐπὶ στρατοπέδων ἢ μαχαίρας τασσομένους. τῆς Σελήνης ἀπούσης, ἐὰν ὁ τῆς Ἀφροδίτης παρῇ καὶ τρίγωνος ἢ τετράγωνος αὐτῷ τύχῃ, εὐδαίμονας ποιήσει καὶ περιεκτικοὺς ἐν ταῖς πράξεσιν καὶ ἐπαφροδίτους. ἡμέρας δὲ τυχὼν ἐπὶ τῶνδε τῶν τόπων καὶ τόπων μεταλλαγὰς καὶ ξενιτείας ποιεῖ χάριν τῶν συμβαινόντων αὐτοῖς ἀτοπημάτων· γίνονται δὲ καὶ ἐπὶ κινδύνοις οὐ τοῖς τυχοῦσιν· ἐὰν δὲ ὁ τοῦ Διὸς ἢ ὁ τῆς Ἀφροδίτης ἐπιθεωρήσῃ, ὠφελίμους τὰς ξενιτείας ποιεῖ καὶ πάλιν ἀποκαθισταμένους εἰς τὴν ἰδίαν διὰ τάχους ἀποδείκνυσιν.

Ἐν δὲ τῷ τοῦ Ἀγαθοῦ Δαίμονος ζῳδίῳ μόνος τυχὼν ὁ Ἥλιος εὐδαίμονας ἀποτελεῖ καὶ πατρὸς ἐνδόξου καὶ ἐπισήμου <γεννηθέντας> ποιήσει καὶ κατὰ πρόβασιν τῶν χρόνων ἐπὶ τὰς τύχας καὶ τὰς εὐδαιμονίας τρεπομένους.

Ἐν δὲ τῷ ἀγαθοδαιμονοῦντι <ζῳδίῳ> τυχοῦσα ἡ Ἀφροδίτη μάλιστα ἐπὶ τῆς ἑσπερίας φάσεως ὑπάρχουσα, κατοπτευομένη ἔτι πλέον ὑπὸ Κρόνου καὶ Ἄρεως ἢ ἀσπέρμους ἢ στειρώδεις ἢ δυσγάμους ἢ παιδεραστὰς ἢ καὶ γυναικῶν <σκηνικῶν ἐραστὰς> γεννήσει· μάλιστα δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τροπικῶν ζῳδίων ὑπάρχουσα τελεῖ· ταῖς δὲ βιωτικαῖς κτήσεσι κατὰ πρόβασιν αὐξάνοντας, καὶ ἀπὸ φίλων προβιβαζομένους, ἐπιχαρεῖς τε καὶ εὐηθεῖς ἀποτελεῖ.

Ἐπὶ δὲ τῶν ἀγαθοδαιμονούντων ζῳδίων ἑσπέριος ἢ ἑῷος ἀνατολι-

1 ζῳδίοις P : τόποις AV. 2 ἢ μοίραις — αὐτῷ] συμπαρούσης σελήνης AV. ἢ μοίραις corr., cf p. 153, 21 : ἡμέρας P. 3 στρατοπέδοις AV. μαχαίρας P : μαχαίραις A : μάχαις V : « ius gladii » Firm., pp. 117, 26; 125, 2. 4 ἐὰν δὲ Ἀφροδίτη AV. καὶ AV : ἢ P. 5 τύχῃ om. AV. περιεκτικούς scripsi : περικτήτους AV : περιεκτήτους P : προσεκτικοὺς p. 153, 24. ἐν ταῖς πράξεσιν P : καὶ ἐμπράκτους AV. 6-10 ἡμέρας δὲ τυχὼν — τάχους ἀποδείκνυσιν] Ἄρης ἡμέρας ἐκεῖ ξενιτείας κινδυνώδεις· ἐὰν δὲ ὁ τοῦ Διὸς ἢ ὁ τῆς Ἀφροδίτης βλέψῃ, ἐπωφελεῖς τὰς ξενιτείας ποιεῖ AV. 6 τὸν δὲ τὸν τόπον P : corr. 7-8 cf. Paul. Alex., l. c , v. 20-23. ἀντιπτωμάτων Paulus. 9 ἐπιθεωρήσει P. 11-14 cf. Paul. Alex., l. c., v. 5 ss.; Firmic. Mat., III, 5, 38. 11-13 Ἥλιος ἐν τῷ ια' μόνος εὐδαίμονας καὶ τοὺς πατέρας ἐνδόξους καὶ ἐπισήμους καὶ κατὰ πρόβασιν τῶν ἐτῶν εὐτυχοῦντας AV. 11 ζῳδίῳ e corr. P. 12 γεννηθέντας suppl. ex Paulo. 14 An μᾶλλον τρεπομένους? cf. Firm. « augmenta felicitatis et dignitatis accipient ». 15-21 cf. Firmic. Mat., III, 6, 23. 15 Ἐν δὲ τῷ — Ἀφροδίτη] Ἀφροδίτη ἐν τῷ ια' AV. 15 ζῳδίῳ suppl. 16 τῆς om. AV. ὑπάρχουσα κατοπτευομένη ἐπὶ πλέον P : οὖσα ὁρωμένη AV. ἔτι corr. 17 cf. supra p. 151, v. 21. ἢ ... ἢ ... ἢ om. AV. 17-18 ἢ παιδεράστας — γεννήσει] ἀσελγεῖς cet. om. AV. σκηνικῶν ἐραστὰς suppl,; cf. Firm. « amatores ... mulierum scenicarum ». 18-19 δὲ καὶ om. AV. 19 τελεῖ ταῖς scripsi : τελεῖται P : ταῖς VP. 20 πρόβασιν P : ἀπόβασιν AV : « gradatim » Firm. αὐξάνοντας AV : αὐξανόντων P. An αὐξανομένους? Sed « crescentes » Firm. 21 ἐπίχαρις A : ἐπὶ χαριεῖς V. καὶ εὐηθεῖς om. AV. ποιεῖ AV. 22-p. 174, 11 Haec ex quinto loco, i. e. Bona Fortuna, p. 154, 5 ss. repetuntur. Diversa praebet Firmicus, III, 7, 23 22-p. 174, 1 Ἐπὶ δὲ — Ερμῆς] Ἑρμῆς ἐν τῷ ια' ἑσπέριος ἢ ἑῷος ἀνατολικός AV. 22 ἑσπέριος om. in loco quinto, recte ut videtur : « in matutino ortu » Firmicus, p. 158, 16. ἢ om. P.

κὸς τυχὼν Ἑρμῆς χρυσοῦ σωρευτὰς καὶ ἀγαθῶν ἐφευρετὰς ἢ καὶ ἀλλοτρίων χρημάτων ἡγεμόνας, ἡμιθέων τρόπους ἔχοντας γεννήσει· ἔσονται δὲ καὶ πολυχρόνιοι καὶ εὔτεκνοι· ἑσπέριος δὲ δυτικὸς ἐπὶ τῶνδε τῶν τόπων τυχὼν οὐ τηρητὴς γενήσεται οὐδὲ φύλαξ χρημάτων, ἀλλ' ἐξοδιαστὴς τῶν ἐν ἀποκρύφοις κειμένων. ποιήσει δὲ καὶ πραγματικοὺς ἢ ἐπὶ λογιστηρίων θεωρουμένους ἢ διδασκάλους ἢ γεωμέτρας ‹ ἢ › ἀστρικοὺς ἢ ἀριθμῶν ἀστρικῶν ‹ εὑρετὰς › ἢ παλαιστρικῶν ἡγεμόνας· ἐκδεχόμενος δὲ τὴν συναφὴν αὐξομένης Σελήνης λευκαῖς σπιλώσει τοὺς γεννωμένους ἢ εὐπαθητικοῖς νοσήμασιν περιτρέψει πρὸς τὴν τοῦ ζῳδίου φύσιν· μειουμένης δὲ τῆς Σελήνης ἀσχημονεστέροις σίνεσι περιβαλεῖ ἢ καὶ τὰς φρένας βλάψει.

Ἐν δὲ τοῖς ἀγαθοδαιμονοῦσι ζῳδίοις νυκτὸς τυχοῦσα ἡ Σελήνη πολυχαριεστάτη γενήσεται· ποιεῖ γὰρ ἡγεμόνας, ἐπιδόξους καὶ ἐπὶ προεδρίαις τεταγμένους καὶ ἀπὸ γονέων τὰ ἀγαθὰ παραλαμβάνοντας, ἐάνπερ ἀκαταμαρτύρητος τύχῃ ὑπὸ Κρόνου καὶ Ἄρεως· ἡμέρας δὲ ξενιτείας ἀποτελεῖ καὶ γονέων ἀλλοτριώσεις ἢ χωρισμοὺς ἢ ὀρφανίας προδηλοῖ· κατὰ δὲ πρόβασιν τοῦ χρόνου εὐδαίμονας γεννήσει.

νη'. Περὶ τῆς τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων δυνάμεως[1].

Ἀναγκαῖον ᾠήθην καὶ τὴν τῶν ἀπλανῶν δύναμίν τε καὶ ἐνεργείαν

2 τρόπους ἔχοντας AV : τρόπον ἐπέχοντας P; cf. Firm., p. 158, 19 : « qui divinis moribus esse videantur ». γεννήσει corr. : γενήσ(ει?) P : om. AV. 3 ἔσονται δὲ om. AV. καὶ πολιχρονίους καὶ εὐτέκνους AV. δυτικὸς om. P; cf. 173, 22. 3-4 ἐπὶ τόνδε τὸν τόπον τυχὼν P : ἐν τῷ ια' AV. 4 τηρηταὶ γίνονται A : τηρευταὶ γίνονται V; cf. p. 154, 7. φύλακες AV. 5 ἐξοδιασταὶ AV; cf. p. 154, 8 σκορπιστής. τῶν ἐν ἀποκρύφοις κειμένων om. AV (ἐν ἀποκρύφῳ supra l. c.). ποιεῖ AV. 5-6 γραμματικοὺς AV sed m. 1 πραγ superscr. A; cf. p. 154, 9 7 ἢ suppl. ἀστρικοὺς pro ἀστρολόγους dicit : « astrologos » Firm. ἀριθμῶν ἀστρικῶν AV : ἀστρικῶν (om. ἀριθμῶν) P : « qui siderum cursum prudentia computationis inveniunt » Firm., unde εὑρετάς suppl. 8 σπιλοῖ AV. 9 τοὺς γεννωμένους om. AV. ἢ ὁ παθητικοῖς νοσήμασιν περιτρέψει P : εὐπαθεῖς ποιεῖ AV : « vitiosis valitudinibus implicabit » Firm. 10 μιγνυμένης AV. τὴν Σελήν(ην) P. ἀσχημονέστερον σύνεσι P. 11 περιβάλλει codd.; corr. βλάπτει AV. 12-17 Ad quintum locum se refert Firmicus, III, 13, 11 et revera Rhetorius hic repetit quae de luna in quinto loco (p. 154, 13 ss.) dixerat. 12-13 Ἐν δὲ τοῖς — γενήσεται] Σελήνη ἐν τῷ ια' νυκτὸς πολὺ ἀγαθή ἐστι AV. 14 προεδρίαις AV : προέδρους P. καὶ ἀπὸ — παραλαμβάνοντας om. AV. 15 ἐάνπερ — Κρόνου] ἀκάκωτος οὖσα ὑπὸ Κρόνου AV. καὶ Ἄρεως om. V. δὲ om. P. 16 ἀποτελεῖ om. AV. καὶ om. P. 17 προδιλεῖ P. κατὰ δὲ — γεννήσει] τοῦ δὲ χρόνου προβαίνοντος εὐδαιμονίας AV. 18 **P**(arisinus) 2425, f. 112v; cf. **An**(onymum) anni 379, *Catal.*, V, 1, p. 198, 12 ss. Lectiones praecipuas tantum adnotavimus excerptoris Byzantini (= **B**) cum textus eius totus iam *Catal.*, V, 1, p. 219 legi possit. Conferendum est caput Rhetorii (= **R**) *Catal.*, VII, p. 194 editum. 19 τὰς τ. ἀ. δυνάμεις B. ἐνεργείας B.

[1] Longitudines stellarum eaedem sunt, si numeros quosdam corruptos exceperis, quae in capitulo Rhetorii de signis zodiaci traduntur (*Catal.*, VII, p. 195) et

καθυποτάξαι, ὡς πολλὰ δύνανται ἰσομοιροῦντες τοῖς κέντροις καὶ τοῖς πλάνησι· ξένας γὰρ καὶ παραδόξους γενέσεις παρασκευάζειν εἰώθασιν, ὥς φησιν ὁ πολυΐστωρ Ἰουλιανὸς ἐν τοῖς αὐτοῦ ἀποτελέσμασιν. οἳ δέ εἰσιν οὗτοι.

Ὁ Στάχυς Ζύγου μοίρᾳ οὐδὲν κ' βόρειος, μεγέθους πρώτου, κράσεως Ἀφροδίτης καὶ Ἑρμοῦ.

Ὁ λαμπρὸς τῆς Λύρας Τοξότου μοίρας κα' μεγέθους πρώτου, κράσεως Ἀφροδίτης καὶ Ἑρμοῦ.

<Ὁ ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ μεγάλου Ἰχθύος Ὑδροχόου μοίρας ιβ νότιος, μεγέθους α', κράσεως Ἀφροδίτης καὶ Ἑρμοῦ.>

Ὁ λαμπρὸς τοῦ Ὄρνιθος Ὑδροχόου ιβ' <ν'>, βόρειος, μεγέθους πρώτου κράσεως Ἀφροδίτης καὶ Ἑρμοῦ.

Ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου Στεφάνου Ζυγοῦ μοίρας ιε' κ', βόρειος, μεγέθους πρώτου, κράσεως Ἀφροδίτης καὶ Ἑρμοῦ.

Οὗτοι οἱ ἀστέρες ἰσομοίρως ὡροσκοποῦντες ἢ μεσουρανοῦντες ποιοῦσι τοὺς οὕτω γεννωμένους οὐ μόνον περιφανεῖς καὶ εὐπόρους καὶ ἐνδόξους ἀλλὰ καὶ πολυμαθεῖς καὶ ἐμφιλοσόφους καὶ λογίους καὶ ποιητικοὺς καὶ ἐπιστημονικοὺς καὶ εὐφυεῖς καὶ φιλομούσους καὶ φιλοτέχνους καὶ χρηστοηθεῖς καὶ ἀπολαυστικοὺς καὶ τρυφεροδιαίτους καὶ

2 πλανήταις B. γὰρ B : δὲ P. περιδόξους B. 3 ὥς φησιν ὁ πολυΐστωρ Ἰουλιανὸς — ἀποτελέσμασιν om P ; cf infra n. 5-6 Ὁ Στάχυς παρανατέλλει τῇ κθ' μοίρᾳ τῆς Παρθένου τοῦ Ζυγοῦ δ' ι', νότιος β' ο', μεγέθους α', κράσεως Ἀφροδίτης Ἑρμοῦ ac sic deinceps de ceteris astris B. 5 Ζυγῷ P. μοίρᾳ οὐδὲν καὶ P ; correxi (vide infra adnotationem). 9-10 Ὁ ἐπὶ τοῦ στόματος — Ἑρμοῦ errore omisit P ; cf. An., p. 198, 16 ; R, p. 210, 16. 11 ιβ' vel ιη' P. ν' suppl. ex R. βόρειος B : νότιος P. πρώτου] β' B. 13 ὁ βορειος Στεφάνου B. 14 πρώτου] β' B. 15 οἱ om. P. οὗτοι οἱ ἀπλανεῖς ἀστ. B. μεσουρανοῦντες B : μαρτυροῦντες P. 16 γεννομένους P. 17 φιλοσόφους B. καὶ om. P. 18-19 φιλοτέχνους An. : φιλοτέκνους PB. 19 καὶ ἀπολαυστικούς om. P. τρυφηλούς B.

---

cum 3° 40' a Ptolemaei notationibus differant, in annum circiter 505 p. C. n. competunt. Quae hic de stellis fixis proferuntur, ex astrologo anonymo anni 379 (*Catal.*, V, 1, p. 198 ss.) fluxerunt, sed utrum ex eo Rhetorius ipse hauserit an ex Iuliano Laodicensi, qui anonymum illum scriptorem adhibuerit, olim dubitavi cum de ea quaestione fusius disputarem in *Mél. Éc. franç. de Rome*, 1918, p. 46. Attamen cum ubique codex P nomina auctorum suppresserit (p. 116), hic quoque putandum est idem accidisse, et Iuliani mentionem (p. 175, v. 3) excerptorem Byzantinum ex ipso Rhetorio exscripsisse. Cf. infra p. 190, vv. 6 ss. et n. 1. — Quamvis nil novi praebeat hoc caput Rhetorii, cum fons eius servatus sit, tamen edendum mihi videbatur, quia codicum nostrorum auctoritas hinc maxime perspicua fit. Nam etsi Rhetorii textus in excerpto Byzantino saepe consulto decurtatus vel immutatus est, tamen librarius codicis P tanta neglegentia vel potius ignorantia exemplar suum descripsit ut multa non solum rectius sed etiam plenius apud epitomatorem inveniantur. — Cur bini planetae in hoc capitulo ad XXX lucidas stellas relati sint enucleate explicavit Fr. Boll, *Antike Beobacht. farbiger Sterne* (*Abhandl. Ak. Wiss. München*, XXX, 1918, p. 71 ss.).

εὐφροσύνους, συνετούς τε καὶ διανοητικοὺς καὶ εὐεπιβόλους καὶ κατορθωτικοὺς καὶ σχεδὸν αὐτοδιδάκτους καὶ καθολικῶς διὰ λόγων ἀρετὴν ἤτοι φρονήσει δοξαζομένους, ζηλωτὰς τῶν ἀρετῶν, εὐστόμους, ἐπιχάρεις τῷ λόγῳ καὶ ἐρασμίους καὶ εὐαρμόστους τοῖς ἤθεσι, σπουδαίους, κριτικούς, μεγαλόφρονας, ἐνιότε καὶ πολυκοίνους, εὐκινήτους περὶ τὰ ἀφροδίσια ἐάνπερ καὶ ὁ Ἄρης ἀνατωλικὸς ὢν ὑπέργειος ἐπιθεωρήσῃ ἕνα αὐτῶν ὡρονομοῦντα· ἐὰν δὲ ἐπιθεωρήσῃ ἐπίκεντρος ὁ Ἄρης καὶ πράγμασι περιπλέκονται γραπτῶν χάριν ἢ ἐπιθυμιῶν τινων, ἐὰν μάλιστα οὕτως ὢν Ἄρης πρὸς Ἥλιον ὡρονομήσῃ· ἐὰν δὲ ἐν τῷ ὑπογείῳ τόπῳ εὑρεθῶσι ἥ τε Ἀφροδίτη καὶ ὁ Ἄρης ἑνὸς τούτων ὡρονομοῦντος ἢ καὶ ‹ἐν› τῷ δυτικῷ κέντρῳ, ἐκ τῶν ἐναντίων σωφρόνας ποιοῦσι καὶ θεοσεβεῖς ἢ ἐνεργεῖν ‹μὴ› δυναμένους ἐν τοῖς ἀφροδισίοις ἢ σπανοτέκνους ἢ θηλυγόνους· μεγάλη γὰρ διαφορὰ γίνεται ἐκ τῆς πρὸς τὰ κέντρα σχέσεως τῆς Ἀφροδίτης καὶ τοῦ Ἄρεως. ἐὰν ‹Κρόνος› ἐπίδῃ τινὰ αὐτῶν τῶν ε′ λαμπρῶν ἀστέρων ὡρονομοῦντα, ἰατρικῆς ἔμπειροι γίνονται καὶ προγνῶσται, ἀποκρύφων βίβλων καὶ τελετῶν πολυΐστορες. ἐὰν δὲ Ζεὺς ἐπιθεωρήσῃ ὡρονομοῦντα ἕνα ὧν προεῖπον λαμπρῶν ἀστέρων μείζονας τὰς εὐτυχίας καὶ τὰς δόξας καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἡγεμονίας παρέχεται. καὶ ἐν αὐτοῖς δὲ τούτοις διαφορὰν ἄλλην εὑρήσομεν· ἐὰν γὰρ ὡροσκοπῇ ἢ μεσουρανῇ ὁ τοῦ Στάχυος ἀστήρ, ποιεῖ ἱεροφάντας, ἱερεῖς μεγαλοτίμους ἢ φιλοσόφους ἢ τελετῶν τινων προφήτας καὶ μάλιστα τοὺς περὶ τὴν Ἑλλάδα γεννωμένους· ἐπὶ θηλυκῶν δὲ γενέσεων οὕτως εὑρεθεὶς ποιεῖ ἱερείας ἢ ἱεροφαντίδας ἢ καὶ μυστηρίων καὶ τελετῶν εἰδήμονας καὶ τελεσμάτων τινῶν ἀπεχομένους καὶ διὰ θεῶν μεγάλως βοηθουμένους. ἐὰν δὲ ὡροσκοπῇ ἢ μεσουρανῇ ὁ τοῦ βορείου Στεφάνου, ποιεῖ ἐνδόξους στεφανηφόρους, ἀρχιερεῖς, βασιλέων φίλους καὶ τῷ

1 καὶ ante εὐεπιβ. om. P. εὐεπιβούλους P; cf. p. 177, 19. 3 ἤτοι φρονήσει om. B. τῶν om. B. 4 ἐπιχάρης P. τοῖς ἤθεσι om. B. 6 περὶ bis repet. P. 7 ἐπιθεωρήσει P, qui deinde add. ἐν ὡροσκόπῳ· ἐὰν δὲ ἐπιθεωρήσει. 8 πράγμασι P et An., p. 199, 1 : γράμμασι B. 9 οὗτος P. 9-11 ἐὰν δὲ — κέντρῳ] ἐὰν δὲ ἐν τῷ δ′ τύχῃ Ἄρης ἢ Ἀφροδίτη ἢ τῷ ζ′ ἑνὸς τούτων ὡροσκοποῦντος B. ἐν suppl. ex An. 12 ποιοῦσι καὶ om. B. 12-13 ἐνεργεῖν ἀδυνάτους ἐν τοῖς ἀφροδισίοις B : ἐνεργῶς δυναμένους εἰς τὰ ἀφροδίσια P : corr. ex An. 13 θηλυγονίους P : θηλυτέκνους B. γὰρ B : δὲ P. 14 ἀπὸ τῶν κέντρων B. 15 Κρόνος suppl. ex An. λαμπρῶν ἀστέρων P : ἀπλανῶν B. 15-16 ὡροσκοποῦντα P. 16 ἔμπειρος γίνεται καὶ προγνώστης P. 17 βίβλων om P. 18 ὡροσκοποῦντα P. ὧν — ἀστέρων] τῶν ε′ B. μόνας B. 19 καὶ τὰς ἡγεμονίας om. B. 20 διαφορὰ ἄλην sic P. γὰρ B : δὲ P. 21 ἀστὴρ ποιεῖ om. B. 23 Ἑλλάδα] Graecia Virgini tribuitur (Bouché-Leclercq, p. 332). γενομένους P. οὗτος B. 24 ποιεῖ om. B. ἢ ἱεροφαντίδας om. P. τελεστικῶν B. 25 καὶ τελ. τιν. ἀπεχομένους om. B. τελεσμάτων] Leg. ἐδεσμάτων, sed iam tempore Rhetorii verbum corruptum fuisse videtur (cf. An., p. 199, 19). ἀπερχωμένους sic P. Leg. ἀπεχομένας et βοηθουμένας sed cf. cod. An., p. 199, 19, 20. μεγάλους P. 26 ὁ βόρειος Στέφανος sine ποιεῖ B. 27 εὐδόξους B.

σώματι ἰσχυροὺς καὶ ὀνομαστοὺς γιγνομένους, παρὰ πολλῶν φιλουμένους. ἐὰν δὲ ὡροσκοπῇ ὁ τοῦ νοτίου Ἰχθύος, σπανοτέκνους ποιεῖ ἢ βραδυτέκνους ἢ θηλυγόνους ἢ ἀτέκνους, λογίους δὲ πάνυ καὶ μᾶλλον εὐειδεῖς.

Πάλιν <ἡ> Καρδία Λέοντος, <Λέοντος> μοίρας ϛ' ι', βόρειος, μεγέθους πρώτου, κράσεως Διὸς καὶ Ἄρεως.

<Ὁ Ἀρκτοῦρος, Ζυγοῦ μοίρας ε' μ', βόρειος, μεγέθους πρώτου, κράσεως Διὸς καὶ Ἄρεως.

Ὁ λαμπρὸς τοῦ Ἀετοῦ, Αἰγόκερω μοίρας ζ' μ', βόρειος, μεγέθους πρώτου, κράσεως Διὸς καὶ Ἄρεως.

Ὁ Ἀντάρης, Σκορπίου ιϛ' κ', νότιος, μεγέθους δευτέρου, κράσεως Διὸς καὶ Ἄρεως>.

Ὁ Κύων, Διδύμων κα' κ', νότιος, μεγέθους πρώτου, κράσεως Διὸς καὶ Ἄρεως.

Οὗτοι οἱ ἀστέρες ἰσομοίρως ὡροσκοποῦντες ἢ μεσουρανοῦντες ποιοῦσιν ἐνδόξους στρατηγικούς, χώρας καὶ πόλεις καὶ ἔθνη ὑποτάσσοντας καὶ διοικοῦντας, καὶ φοβεροὺς ἀνθρώπους καὶ ἡγεμόνας καὶ στρατηλάτας, διοικητικούς, κεκινημένους, ἀνυποτάκτους, παρρησιαστικούς, φιλονείκους, ἀνυστικούς, εὐεπιβόλους, ἐπάνδρους, νικητικούς, πολυκτήμονας πάνυ καὶ ἄγαν πλουσίους, μεγαλοψύχους καὶ φιλοτίμους, φιλοκάλους, οὐ πάντως δὲ καλῷ τέλει τελευτῶντας.

Πάλιν ὁ τοῦ ἀριστέρου ἀκρόποδος Ὠρίωνος, Ταύρου κγ' λ', νότιος, μεγέθους β', κράσεως Διὸς καὶ Κρόνου.

Ὁ μέσος τῶν τριῶν τῆς Ζώνης τοῦ Ὠρίωνος, Διδύμων μοῖραν μίαν, νότιος, μεγέθους β', κράσεως Διὸς καὶ Κρόνου.

Ὁ ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ὤμου τοῦ Ἡνιόχου, Διδύμων μοίρας ϛ' λ', βόρειος, μεγέθους β', κράσεως Διὸς καὶ Κρόνου.

Ὁ ἐπὶ τοῦ γόνατος τοῦ Τοξότου, Τοξότου κ' μ', νότιος, μεγέθους β', κράσεως Διὸς καὶ Κρόνου.

Ὁ τῆς Γοργόνης, Ταύρου μοίρας γ' κ', βόρειος, μεγέθους β', κράσεως Διὸς καὶ Κρόνου.

Ὁ τῆς Αἰγός, Ταύρου μοίρας κη' μ', βόρειος, μεγέθους πρώτου, κράσεως Διὸς καὶ Κρόνου.

Οὗτοι ἰσομοίρως ὡροσκοποῦντες ἢ μεσουρανοῦντες ποιοῦσι τοὺς οὕτως ἔχοντας πολυκτήμονας καὶ πλουσίους ἄγαν καὶ εἰς διαφό-

1-2 παρὰ πολλῶν φιλουμένους P : πολυφίλους B. 2 ὁ νότιος Ἰχθύς B. ποιεῖ om. B. 5 ιβ' R. 7-12 Ὁ Ἀρκτοῦρος — Ἄρεως om. P. Suppl. ex An., p. 199, 28 ss. et R, p. 204, 21 ; 209, 3. 16 χώρας καὶ πόλεις καὶ om. B. 17 καὶ διοικοῦντας om. B. ἀνθρώπους καὶ om. B. Leg. ἀνθρώποις? ἡγεμονικοὺς B. 18 κεκινημένους] καὶ κυνημένους P. 19 φιλονείκους] φισινοίκους sic P. 21 καλῷ τέλει τελευτῶντας P An. ; cf. p. 179, 23 : εὐθανατοῦντας B. 22 πάλιν om. P. κγ' λ' P : κγ' R. 23 β'] Leg. α'? 28 κ' μ'] κ' R. 30 κ'] Leg. μ'. 34-35 τοὺς οὕτως ἔχ. πολυκτήμονας καὶ om. B. 35-p. 178, 1 ἐν διαφόροις τόποις κτωμένους B. διαφόρας P.

ρους χώρας καὶ πόλεις κτωμένους καὶ φιλογεώργους καὶ φιλοικοδόμους· εἰ καὶ ἡ Σελήνη ἐπιθεωρήσῃ ἕνα ὧν εἶπον ἀστέρων ὡροσκοποῦντα ἢ μεσουρανοῦντα, τούσδε τοῖς τρόποις ἀγαθοὺς καὶ τιμητικοὺς τῶν πρεσβυτέρων καθεστῶτας, καλογνώμονας, μεταδοτικούς, ἀνεξικάκους, σώφρονας, φιλοικείους· ἰδίως δὲ πάλιν ἐκ τούτων ὁ μὲν ἐπὶ τοῦ γόνατος τοῦ Τοξότου καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ὤμου τοῦ Ἡνιόχου, ἐὰν ὡροσκοποῦντες ἢ μεσουρανοῦντες κατὰ κάθετον τύχωσι, τετραπόδων ἢ καὶ ἡνιόχων ἐργάτας ἢ καὶ αὐτοὺς περὶ ἱππολοχείαν ἢ ἡνιοχικὴν ἔχοντας.

Πάλιν ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου Διδύμου, Καρκίνου λεπτὰ κ΄, βόρειος, μεγέθους β΄, κράσεως Ἄρεως μόνου.

Ἐὰν οὗτος τύχῃ ὡροσκοπῶν ἢ μεσουρανῶν ἐπὶ γενέσεως καὶ μάλιστα νυκτός, ποιεῖ ἀρχικούς, δεινούς, δράστας, παραβόλους ἢ ἀνυποτάκτους, θυμικούς, αὐθάδεις, τυραννικούς, πολέμων προϊσταμένους, ἐνδόξους καὶ μεγάλους· ἡμερινῆς ἐπὶ γενέσεως ὡροσκοπῶν ποιήσει ὑβρίστας, ὠμούς, ἀνελεήμονας, προπετεῖς, ἅρπαγας, τεταραγμένους μεθύσους· ἐὰν δὲ μεσουρανῇ, λογίους μὲν πάνυ ποιεῖ καὶ φίλους βασιλέων ἢ τυράννων, οὐ καλῷ δὲ τέλει πάντως ἀπολλυμένους.

Πάλιν ὁ ἐπὶ τῆς ἀριστέρας χηλῆς τοῦ Σκορπίου, Ζυγοῦ μοίρας κε΄ γ΄, βόρειος, μεγέθους δευτέρου, κράσεως Διὸς καὶ Ἑρμοῦ.

Ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου Διδύμου, Διδύμων μοίρας κζ΄, βόρειος, μεγέθους δευτέρου, κράσεως Διὸς καὶ Ἑρμοῦ.

Ἐὰν οὗτοι τύχωσι ὡροσκοποῦντες ἢ μεσουρανοῦντες, ποιοῦσι φιλολόγους, πολυΐστορας, δημηγορικούς, φιλομούσους, ποιητικούς, φιλοκάλους, εὐεπιβόλους, εὐφυεῖς, πολυπράκτους, ἀξιωματικούς, εὐσεβεῖς, φιλοθέους, εὐχρηματίστους, πολυγνώστους ἢ καὶ ἀπὸ δοσοληψίας εὐτυχοῦντας μεγάλως χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου καὶ τῶν τοιούτων καὶ πρὸς τὰς συμπεριφορὰς ἐλευθεριωτέρους καὶ μάλιστα ἐπὶ ἡμερινῆς

2 εἰ μὴ καὶ B. 2-3 ἐπιθεωρήσῃ — ἀγαθούς] οὕτως ὄντας ἐπιθεωροίη ποθὲν αὐτούς, ἀγαθοὺς δὲ τοῖς τρόποις B. 2 ἐπιθεωρείσει P. τοῖσδε P. Leg. <ποιοῦσι> τούσδε? 4 καθεστῶτας καλογνώμονας om. B. 7 ἐὰν ὡροσκ. — τύχωσι om. B. 8 ἐργάτας vix sanum (ἐραστάς coni. Kroll), iam tempore Rhetorii apud An. legebatur (p. 200, 30). 8-9 περὶ ὑπολυχέαν οἰνωοχεικὴν ἔχωντας P; dubitanter corr : ἱππηλασίας ἢ καὶ ἡνιοχικήν An. : ἱππηλάτας ἢ ἡνιόχους B. 12 οὗτος om. P. ἐπὶ γνώσεως P : om. B. 13 ἀρθηκούς sic P. 14 πολέμων] Leg. πόλεων? cf. supra p. 135, 18 15 ἡμερινῆς ἐπὶ (dubium) τῆς γενέσεως P : ἡμέρας δὲ B; cf. infra v. 28. 16 ὑμβριστάς P. τεταγμένους P. 17 μεσουρανῶν δὲ B. ποιεῖ om. B. 17-18 φίλους βασιλέων ἢ τυράννων P (quod est in An. restituendum p. 201, 7) : φίλους ἐλεῶν B. 21 διδύμου διδύμου P. 23 ὡροσκοπῶσιν (sine τυχ.) ἢ μεσουρανῶσιν B. 23-24 φιλοσόφους B. 24 ποιητικούς om. P. 24-25 φιλοκάλλους sic P : φιλόχλους B (perperam apud An., p. 201, 15 restit.). 26 ἢ καὶ om. B. δωσωληψίας P : δωροδοκίας B (δοσοληψίας male apud An. p. 201, 15 correxi). 27 καὶ τῶν τοιούτων om. B. 28 συμφορὰς B et An. 29-p. 179, 1 ἐπὶ ἡμέρας. ἐπὶ γὰρ νυκτὸς ὡροσκ. B.

γενέσεως· ἐπὶ γὰρ τῶν νυκτὸς γινομένων ὡροσκοποῦντες ποιοῦσι δοξοσόφους, ἀλαζονικούς, ἐπιτηδευματικούς, ὑποκρινομένους, πολυΐστορας δὲ καὶ μνημονικοὺς καὶ διδασκάλους καὶ καθαροὺς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις.

Πάλιν ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ Ὠρίωνος, Ταύρου μοίρας κζ μ', νότιος, μεγέθους δευτέρου, κράσεως Ἄρεως καὶ Ἑρμοῦ.

Ὁ Προκύων, μοίρας τρεῖς δ' α' Καρκίνου, μεγέθους α', κράσεως Ἄρεως καὶ Ἑρμοῦ.

Ὁ ἐν τῷ δεξιῷ ὤμῳ τοῦ Ὠρίωνος, Διδύμων μοίρας ε' μ', νότιος, μεγέθους α', κράσεως Ἄρεως καὶ Ἑρμοῦ.

Ὁ κοινὸς Ἵππου καὶ Ἀνδρομέδας, Ἰχθύων μοίρας κα' λ', βόρειος, μεγέθους β', κράσεως Ἄρεως καὶ Ἑρμοῦ.

Ἵππου ὦμος, Ἰχθύων μοίρας ε' ν', βόρειος, μεγέθους β', κράσεως Ἄρεως καὶ Ἑρμοῦ.

Οἱ τοιοῦτοι ἀστέρες πάλιν ἰσομοίρως ὡροσκοποῦντες ἢ μεσουρανοῦντες, μάλιστα ἐπὶ νυκτερινῆς γενέσεως ποιοῦσι στρατηγικούς, δεινούς, δράστας, πολυτρόπους, σοφιστικούς, πολυπράγμονας, λογίους, ἀπαρεγκλίτας, ὀξυφώνους, ἐξαπατήτας, ἐπιτευκτικούς, ὀξεῖς δὲ ἅμα καὶ ἀπροσκορεῖς πρὸς τὰς ἐπιθυμίας, διαφθορεῖς ὄντας ἀθῴων καὶ παρθένων, ἐπιόρκους. ἐπὶ δὲ ἡμερινῆς γενέσεως ὡροσκοποῦντες ποιοῦσι τολμηρούς, ὠμούς, μεταμελητικούς, ψεύστας, κλέπτας, ἀθέους, ἀφίλους, ἐπιθέτας, θεατροκόπους, ἐφυβρίστας, μιαιφόνους, πλαστογράφους, γόητας, ἀνδροφόνους, οὐ καλῷ τέλει ἐνίοτε χρωμένους μάλιστα, ὡς προείπομεν, ἐπὶ ἡμερινῆς γενέσεως.

Πάλιν ὁ ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ποδὸς τοῦ Κενταύρου, Σκορπίου μοίρας ιβ', νότιος, μεγέθους α', κράσεως Ἀφροδίτης καὶ Διός.

<Ὁ> ἔσχατος τοῦ Ποταμοῦ, Κριοῦ μοίρας γ' ν', νότιος, μεγέθους α', κράσεως Ἀφροδίτης καὶ Διός.

Καὶ οὗτοι πάλιν ἰσομοίρως ὡροσκοποῦντες ἢ μεσουρανοῦντες ποιοῦσι καθαρίους, ἀπολαυστικούς, φιλοκάλους, φιλομούσους, φιλοθέους, φιλοδώρους, φρονίμους, φιληκόους, καλοσυμβούλους, ἐν τῷ σεμνῷ μεγαλοψύχους, εὐγνώμονας, εὐσχήμονας πρὸς τὰ ἀφροδίσια ἢ

2 δοξοσόφους ἀλαζονικούς B : σοφοάλλεζωνικούς sic P. 5 ὁ om. P. 7 τρεῖς δ' α' P. Legendum λ(επτὰ) δέκα? 11 κα' λ' P : κα' R. 15 καὶ οὗτοι πάλιν B. 16 καὶ τῆς νυκτερινῆς γενέσεως P : δὲ νυκτός B : corr., cf. v. 20. στρατηγούς P. 18 ἀπαρεγκλήτας P : om. B. An. ὀξὺς P. 19 ἀπροσκορεῖς B : πρὸς κωρῆς P. 19-20 διαφθήρωντας ἀθῶων καὶ παρθένων sic P : ἀσελγεῖς B : διαφθ. ὄντας corr. ex An. 20 ἐπὶ δὲ ἡμερινῆς γενέσεως ὡροσκοποῦντες P : εἰ δὲ ὡροσκοποῦσιν B. 22 ἀφίλους B : ἀφύλλους P. ἐφυμβριστάς P : ἐφυβρίστους B. 23 γόητας om. P. ἀνδροφώνους P : om. B. 23-24 οὐ καλῷ — γενέσεως] βιοθανάτους πολλάκις cet. om. B. 24 ἡμερινῆς apud An. p. 202, 8 scribendum. 25 ιβ' P : ια' vel ιβ' R. 27 νοτίου P. 30 ἀπολαυστικούς om. P. 30-31 φιλοθέους φιλοδώρους φρονίμους om. P. 31-32 ἐν τῷ σεμνῷ om. P. 32 ἢ om. B.

καὶ ἀπὸ γυναικείων προσώπων ὠφελουμένους, μεγάλους τε καὶ ἀγαθούς, ξανθοτρίχας δὲ μᾶλλον καὶ εὐειδεῖς, ἁπαλοσώμους, μάλιστα δὲ ἐὰν τὴν Σελήνην ἐπιθεωρήσωσιν.

Πάλιν οὐρὰ Λέοντος, Λέοντος μοίρας κη' ι', βόρειος, μεγέθους α', κράσεως Κρόνου καὶ Ἀφροδίτης.

Ὁ ἐπὶ τῆς ὀσφύος τοῦ Λέοντος, Λέοντος μοίρας ιζ' η', βόρειος, μεγέθους α', κράσεως Κρόνου καὶ Ἀφροδίτης.

Ὕδρου αὐχήν, Λέοντος μοίρας γ' μ', νότιος, μεγέθους β', κράσεως Κρόνου καὶ Ἀφροδίτης.

Καὶ οὗτοι πάλιν ὡροσκοποῦντες ἢ μεσουρανοῦντες ποιοῦσιν εὐτυχεῖς μὲν καὶ περικτήμονας καὶ περιφανεστάτους, ἐμπαθεῖς δὲ καὶ αἰσχροποιοὺς καὶ μαλακολάλους ἢ καὶ φιλορχηστὰς καὶ κακοφήμους δὲ περὶ τὰ ἀφροδίσια, προβαίνοντας δὲ τῇ ἡλικίᾳ ἱερωσυνῶν τινων μεταλαμβάνοντας, διὰ θρησκείαν τινὰ θεϊκὴν ἢ ἐγκράτειαν τιμωμένους καὶ ἐδεσμάτων τινῶν ἀπεχομένους. καὶ βιβλίων τέ τινων ἀπορρήτων εἰδήμονες γίνονται καὶ περὶ τὰ οὐράνια φιλόκαλοι, τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς μᾶλλον ὑπογλαύκους ἢ χαροποὺς ἔχοντες, εὐειδεῖς δὲ ταῖς ὄψεσιν.

Ὁ λαμπρὸς τῶν Ὑάδων ἀνατέλλων ἐπὶ τῆς ἀποκυητικῆς ὥρας κείμενος ἐν τῷ ζῳδιακῷ κύκλῳ Ταύρου μοίρας ιϛ' κ', κράσεως Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης, ποιεῖ εὐτυχεῖς μὲν ἄγαν καὶ πλουσίους καὶ χώρας καὶ πόλεις καὶ ἔθνη ὑποτάσσοντας ἢ διοικοῦντας· ὥσπερ γὰρ αὐτὸ τὸ ἄστρον καὶ ἡ θέσις τῶν Ὑάδων ὅλῳ τῷ κόσμῳ καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις εὐεπίγνωστόν ἐστιν ἢ καὶ μᾶλλον φανερώτερον ὑπάρχει, οὕτως οἱ γεννώμενοι ἀνατέλλοντος ἢ μεσουρανοῦντος τοῦ λαμπροῦ τῶν Ὑάδων ἐνδοξότατοι καὶ περιφανέστεροι καὶ πλουσιώτεροι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων γίνονται. τὰ αὐτὰ δὲ ποιεῖ καὶ ὅταν ἰσομοιρήσῃ ἢ παρανατείλῃ τῇ Σελήνῃ, μάλιστα ἐπειδὴ οὗτος μόνος ὁ ἀστὴρ σχεδὸν διπλῆν δύναμιν ἔχει τῶν ἄλλων ἀστέρων. ἀνατέλλοντος γὰρ αὐτοῦ δύνει ὁ λαμπρὸς τοῦ Ἀντάρεος κατ' ἰσομοιρίαν αὐτοῦ κειμένος Σκορπίου μοίρας ιϛ' κ' καὶ ἀμφότεροι ἐν αὐτῷ τῷ ζῳδιακῷ κύκλῳ εἰσίν. οὕτως μὲν οὖν καὶ περὶ τὰ

1 ὠφελουμένους om. P. 1-2 τε καὶ ἀγαθοὺς om. B. 2 δὲ et καὶ om. B. ἁπα(λλω)σώμους (λλω superscr.) P. 4 κη' ιβ' B. 6 Leg. ιζ' ν'. 10 καὶ et πάλιν om. P. 12 μαλακρολάλλους P : μαλακοὺς B. φιλοκτίστας καὶ κακολίμους P. 13 ἱεροτάτων P. 14 μεταλαμβάνουσιν B. τιναν P. τιμώμενοι B. 15 βίβλων P. τε om. B. 17 μᾶλλον B An. : μεγάλους P. ἔχοντας P. δὲ P : εἰσι B. 18-20 Mutavit B (p. 225, 1-2). 18 ἀνατέλει ἀπὸ τῆς ποιητικῆς ὥρας P; corr. ex An. 20-21 καὶ πόλεις καὶ ἔθνη om. B. 22 ὅλῳ τῷ κόσμῳ om. B. ὅλη P. 23 ἢ καὶ μᾶλλον φανερώτερον ὑπάρχει om. B. οὗτοι ἡ (sic) γενόμενοι P : ἐκεῖνοι B. 24-25 ἀνατέλλοντος — ἐνδοξότατοι καὶ om. B. 25 καὶ (alt.) om. P. ἀνθρώπων om. B. 26 ἰσομοιρήσει P. παρανατέλει P. 28-29 ὁ Ἀντάρης B. 29 κατ' ἰσομοιρίαν — μοίρας ιϛ' κ' om. B. οἰσσομοιρίαν P. 29-30 ἄμφω B. 30 κύκλω εἰσίν P : κεῖνται B. 30-p. 181, 2 οὕτως μὲν οὖν — δύνανται] διὰ τοῦτο συμπερίδοξοι οἱ οὕτως γεννώμενοι ἔν τε τοῖς ἑῴοις καὶ ἑσπερίοις κλίμασι τῆς γῆς B.

δυτικὰ μέρη τῆς οἰκουμένης καὶ περὶ τὰ ἀνατολικὰ καὶ <περὶ> τὰ ἄλλα κλίματα δοξάζονται καὶ μέγα δύνανται. αὐτὸς δὲ ὁ τοῦ Ἀντάρεως κατ' αὐτὸ τὸ κέντρον <τὸ> δῦνον γαμοστολικῷ τόπῳ εὑρισκόμενος ποιεῖ, καθὼς προείπομεν, διὰ γυναικείων προσώπων μεγάλας εὐτυχίας καὶ κληρονομίας· καὶ γὰρ αἱ γυναῖκες τῶν οὕτως γεννωμένων περίβλεπτοι μὲν καὶ πάνυ πλούσιαι γίνονται, οὐ πολυχρόνιοι δέ, ἐπειδὴ οὗτος ὁ Ἀντάρης εὐθέως δύνει, ὡς προείπομεν, ἐν τῷ γαμοστολικῷ τόπῳ εὑρισκόμενος. ὁ δὲ λαμπρὸς τῶν Ὑάδων ὡροσκοπῶν καὶ ἔχων τὸ ποιητικὸν τῆς τοῦ Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης ἐνεργείας ποιεῖ τοὺς οὕτω γεννωμένους περιθύμους καὶ θερμοὺς πάνυ περὶ τὰς ἐπιθυμίας καὶ ἀδιαφόρους περὶ τὰ ἀφροδίσια. φύσει γὰρ αὐτὸς ὁ τόπος τῶν Ὑάδων ἀνατέλλων ἤτοι οὗτος ὡροσκοπῶν ἀπὸ μοίρας ιβ' κ' ἕως ιϛ' κ' ἐμπαθεῖς περὶ τὰς ἡδονὰς ποιεῖ καὶ ἐπισήμους μᾶλλον καὶ εὐειδεῖς καὶ καλοτραχήλους.

Ἰδικῶς δὲ καί τινα ζῴδια καὶ ἀστέρες τῶν ἀπλανῶν ἐν τῷ περὶ θεῶν τόπῳ καὶ ἐν τῷ ὑπογείῳ μοιρικῶς εὑρισκόμενοι ἢ καὶ ὡροσκοποῦντες μεγάλας βοηθείας διὰ θεῶν [ἢ δι'] ἐπιφανείας ἢ δι' ὀνείρων παρέχονται τοῖς γεννωμένοις· ὁ μὲν γὰρ Σκορπίος οὕτως εὑρισκόμενος καὶ μάλιστα περὶ μοίρας κη' ιϛ', ἔνθα ἐστὶν ὁ λαμπρὸς τοῦ Ὀφιούχου, δι' ἐπιφανείας ἢ δυνάμεως Ἀσκληπιακῆς ἢ Σαραπιακῆς[1] <ἢ> ἰατρῶν ἀρίστων συναστρίας θεραπεύει τοὺς οὕτω γεννωμένους· ὁ δὲ τοῦ Στάχυος τῆς Παρθένου, ὅς ἐστιν τοῦ Ζυγοῦ περὶ λεπτῶν κ', [αὐτὸς] οὕτως εὑρισκόμενος διὰ Μητρὸς θεῶν ἢ Κόρης ἢ Ἀφροδίτης

1 περὶ suppl. ex An. 2 δοξάζονται] Krollii coniecturam (An., p. 203, 19) confirmat P. 2-3 αὐτὸς δὲ — ποιεῖ] διὰ γὰρ τὸ εἶναι τὸν Ἀντάρην ἐν τῇ δύσει ποιεῖ B. τὸ δῦνον An. : δύνων P. 4 γυναικίων προσώπων P : γυναικῶν B. 5-6 τῶν οὕτως — πολυχρ. δὲ] αὐτῶν πλουσιώταται μὲν ἀλλ' οὐ πολυχρόνιοι B. 5 γενομένων P. 6 οὗτος om. B. 7 ὡς προείπομεν om. B. 8 εὑρισκόμενος P : κείμενος B. λαμπρὸς om. P. 8-10 καὶ ἔχων — περιθύμους καὶ] ποιεῖ διὰ τὸν Ἄρην καὶ τὴν Ἀφροδίτην (cet. om.) B. 9 τὴν ... ἐνεργητικήν P; corr. ex An. 10 γενομένους P. 11 διαφόρους P. καὶ φύσει αὐτὸς P. οὗτος B. 12 ἀνατέλλων ἤτοι om. B. κ' corr. : μ' P et B (nam ια' An. + 1° 20 = ιβ' κ'). 13 ἐπισήμους B et An. : ἐπισὶν οὐδὲν sic P. καὶ μᾶλλον εὐηδεῖς P (εὐειδεῖς supplendum apud An.). 13-14 καὶ καλοτραχήλους om. B. 15 ss. cf. An., p. 210, 1 ss. 15 καὶ om. P. 15-16 ἐν — τόπῳ] ἐν τῷ θ' B. 16 ἢ ἐν τῷ ὑπὸ γῆν An. 17 ἢ δι' P et An. : om. B. An ἢ δαιμόνων? 18 τοῖς γενομένοις P : om. B. 19 κη' ιϛ' P : κζ' An : om. B. ἐστιν] ἐκεῖνος P. 20 δι' ἐπιφαν. — σαραπιακῆς om. B. ἢ ex An add. 21 ἀρίστων B : ἄριστον P : om. An. τοὺς οὕτω γεννωμένους om. B. γινομένους P. 22-23 τῆς Παρθένου — εὑρισκόμενος om. B. 22 τοῦ Ζυγοῦ περὶ λεπτῶν κ' P : περὶ τὴν κθ' μοῖραν An. αὐτὸς om. An. 23-p. 182, 1 διὰ Ἀφροδ. ἢ K. ἢ τῆς M. τ. θ. ὑγείας ἀποτέλει B. 23 διὰ Μητρὸς An : διάμετρος signo astrol. P.

[1] De his deis et illis qui postea nominabuntur, vide quae in *Catal.*, V, p. 210 ss. adnotavimus.

ἡ Ὑγείας ἐπιφανείας ἀποτελεῖ· ὁ δὲ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου Διδύμου μοίρᾳ κζʹ εὑρισκόμενος, ὡς προείπομεν, ἐν τῷ περὶ θεῶν τόπῳ ἢ ἐν τῷ ὑπογείῳ κέντρῳ ἢ ὡροσκοπων δι᾽ Ἑρμοῦ ἢ Τελεσφόρου ἢ Ἀπόλλωνος τὰς βοηθείας ποιεῖ· ὁ δὲ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου Διδύμου, ὅς ἐστιν ἐπὶ των κʹ λεπτων τοῦ Καρκίνου οὕτως εὑρισκόμενος καὶ μάλιστα ἐπὶ νυκτερινῶν γενέσεων δι᾽ Ἡρακλέους ἢ Διοσκόρων βοηθείας ἢ ἐπιφανείας παρέχεται· καὶ ὁ λαμπρὸς δὲ τοῦ Κυνὸς Διδύμων καʹ κʹ, ἐν οἷς προεῖπον τόποις εὑρισκόμενος, καὶ μάλιστα ἐπὶ νυκτερινῶν γενέσεων ἀπὸ Ἑκάτης ἢ Ἀνούβιδος ἢ καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἄρεως ἢ καὶ τὰς διὰ στοιχείων ἢ πυρὸς ἢ αἵματος ἢ ἀποτροπιασμῶν βοηθείας ἢ ἐπιφανείας παρέχεται· ὁ δὲ ἐπὶ τῆς Λύρας διὰ Ἀπόλλωνος ἢ Ἑρμοῦ, οἱ δὲ ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ Αἰγόκερω καὶ οἱ Ἔριφοι καὶ ἡ Αἴξ, ἐφ᾽ ὧν προεῖπον τόπων εὑρισκόμενοι, διὰ Πανὸς ἢ καὶ Ἑρμοῦ τὰς βοηθείας καὶ τὰς ἐπιφανείας ποιοῦσι, μάλιστα ἐὰν καὶ τῶν ἀγαθοποιῶν τις τοὺς προειρημένους τόπους ἐπιθεωρήσῃ.

Καὶ ἕκαστος δὲ τῶν πλανητῶν κατὰ τὴν οἰκείαν αὐτοῦ φύσιν ἐπὶ τῶν προδεδηλωμένων τόπων εὑρισκόμενος καὶ μάλιστα οἱ ἀγαθοποιοὶ τὰς βοηθείας καὶ ἐπιφανείας ποιοῦσι κατὰ τὰς τῆς φύσεως αὐτῶν δυνάμεις, καὶ ὁ Κρόνος δὲ ἐπὶ ἡμερινῶν γενέσεων τὰς ἰδίας ἢ καὶ τὰς διὰ Πλούτωνος καὶ Ποσειδῶνος ὄψεις καὶ βοηθείας παρέχεται καὶ ἐξ ἀντιπαθείας τῶν ἰδίων βοτανῶν καὶ τῶν ἄλλων θεραπείας παρέχεται· ἐπὶ δὲ τῶν νυκτερινῶν γενέσεων καλῶς κείμενος τὰς διὰ τετελευτηκότων προσώπων ἢ ἐπισημασιῶν καὶ δεισιδαιμονιῶν παρέχεται καὶ ὁ Ἄρης δὲ τὰ τῇ ἑαυτοῦ φύσει ἐοικότα παρέχεται καὶ τοῖς μὲν νυκτερινοῖς ὠφέλιμα, φοβερὰ δὲ τοῖς δι᾽ ἡμέρας γεννωμένοις καὶ ἐναντία καὶ βλαβερά.

1 ἡ Ὑγείας ἐπιφανίας ἀποτ. P : ὕπαυγος ὑγείας ἀποτέλει An. κεφαλῆς An., B : κάλπης P, errore librarii ut vid. Urna enim est Aquarii. 2 μοίρᾳ κζʹ P : ὅς ἐστιν περὶ τὰς κϛʹ μοίρας αὐτῶν An. ὡς προείπωμεν sic P : πρὸ ζʹ μοιρῶν An. 2-3 ἐν τῷ θʹ B qui sequentia omisit usque ad μάλιστα v. 6. 3 ἢ ὡροσκοπῶν δι᾽ An. : ὡροσκοποῦντος δὲ P. 4 τὰς om. P. 4-5 ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομ. Διδύμου om. P. ἐπὶ τῶν κʹ λεπτῶν οὐ τοῦ Καρκίνου P : ἐπὶ τῆς κθʹ μοίρας αὐτῶν An. 6 ἐπὶ ν. γενέσ.] νυκτὸς B. Ἡρακλέα P. 6-7 ἢ ἡμέρας Διοσκούρων B : unde ἢ ἐπὶ ἡμερινῶν διὰ correxi, vix recte. 7 παρέχει An. 8 Κυνὸς ὁ παρανατέλλων τῃ κʹ μοίρᾳ τῶν Διδύμων καὶ An. ὁ δὲ Κύων ἐν τῷ θʹ καὶ μάλιστα νυκτὸς B. 9 ἑκάστης P. 10-11 τὰς δι᾽ εὐχῆς βοηθείας παρέχεται καὶ παρακλήσεως B. 10 διαστοιχειῶν sic P : διὰ θυσιῶν An. 12 ἡ ἐροιφη sic P. 13 Αἴξ om. spatio relicto P. ἐφ᾽ ὧν — εὑρισκόμενοι] ἐν τῷ θʹ B. πόνος P. 14-15 παθοποιων P. 17 παθοποιοὶ P. 18 καὶ ἐπιφανείας om. B. 19 ἡμερινῆς γενέσεως An. : ἐπι ἡμέρας B. 20 πλάτωνος P. 21 ἐν ἀντιπαθείαις P. θεραπειῶν P. 22 ἐπὶ — γενέσεων] νυκτὸς δὲ B. κακῶς An. 23 ἐπισήμων P, An. : γυναικῶν ἐπισήμων B : corr. δυσειδαιμονίων An. : δυσιδαιμόνων P : om. B. 24 τὰ om. P. τὰ οἰκεῖα τῇ ἑαυτοῦ φύσει δωρεῖται B. 24-26 καὶ τοῖς μὲν ἐν νυκτὶ ὠφέλιμα καὶ φοβερά, τοῖς δὲ ἐν ἡμέρᾳ γεννωμένοις ἐναντία καὶ βλαβερὰ An. : καὶ νυκτὸς μὲν ὠφέλιμα, ἡμέρας δὲ φοβερὰ καὶ ἐναντία καὶ βλαβερά B. 25 νυκτερινῆς ὀφειλεῖ P. τῆς — γινομένης P.

νθ'. Περὶ σχημάτων Σελήνης καθολικῶν.

Σελήνη Σκορπίῳ ἢ Ἰχθύσιν ἢ Καρκίνῳ Κρόνου καὶ Ἄρεως ἰσομοίρων αὐτῇ ὄντων λεπροὺς ἢ ἐλεφαντιῶντας ποιεῖ ἢ φαρμάκῳ ἀναιρεῖ. Σελήνη μετὰ Κρόνου καὶ Ἄρεως ἐν ὑστέραις μοίραις τῶν ζῳδίων κυλλοὺς ἢ χωλοὺς ποιεῖ. Σελήνη ἀπόστροφος τοῦ ὡροσκόπου ποιεῖ τοὺς γεννηθέντας ἑαυτοῖς τὰ ἐναντία φρονεῖν. συνόδου καὶ πανσελήνου οἱ κύριοι κακοδαιμονοῦντες ἐκπτώτους ποιοῦσι. Σελήνη μεστὴ ἐν Ἰχθύσι πάντοτε τὸν πατέρα προαναιρεῖ τῆς μητρός. Σελήνη ἐν Τοξότῃ πάντοτε ἀδελφοὺς ἀναιρεῖ. Σελήνη καὶ Ἥλιος ἐν τῷ ϛ' ἢ ιβ' Κρόνου καὶ Ἄρεως καὶ Ἑρμοῦ ἐπικέντρων ὄντων δίχα Διὸς ἢ Ἀφροδίτης κυνανθρώπους ἢ κυνοβρώτους ποιοῦσι. Σελήνη καὶ Ἀφροδίτη ὁμοῦ ποιοῦσι ῥευματιζομένους συχνῶς τοὺς ὀφθαλμούς, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ μαλακοὺς καὶ μιγνυμένους δυσὶν ἀδελφαῖς ἢ μητρὶ καὶ θυγατρί. Σελήνη καὶ Ἑρμῆς τετράγωνοι ἢ διάμετροι ἢ συνόντες ποιοῦσι ψεύστας καὶ ἅρπαγας τῶν ἀλλοτρίων, εἰ δὲ καὶ Ἄρης παρῇ, πλαστογράφους ἢ φιλοφαρμάκους ἢ δρομεῖς. Σελήνη διαμετροῦσα τὸν ἴδιον οἰκοδεσπότην φυγάδας, ἀτίμους, μετανάστας, ξενιτεύοντας. Σελήνη συνοδικὸν ἢ διχότομον ἢ ἀμφίκυρτον ἢ πανσέληνον ἢ δευτέρως ἀμφίκυρτον ἢ δευτέρως διχότομον σύνδεσμον ποιουμένη καὶ ὑπὸ κακοποιῶν ἀκτινοβολουμένη σίνη ἢ πάθη ποιεῖ. Σελήνη ὑπογείῳ τὴν μητέρα ἀγενῆ ἢ σεσινωμένην ποιεῖ· εἰ δὲ καὶ ὁ οἰκοδεσπότης αὐτῆς ἀποκλίνει, δούλην. ἐὰν δὲ καὶ συνάπτῃ κακοποίῳ, βιαιοθάνατος ἔσται.

1 **P**(arisinus) 2425, f. 116ʳ; Parisinus 2506 (= 10 = **A**), f. 12ᵛ; Venetus 7 (= **B**), f. 103. Titulum ex epitom. *Catal.*, VIII, 3, p. 109, 1 recepi : Κλήματα ☾ καθολικά P : περὶ καθολικῶν σχημάτων τῆς Σελήνης (καὶ τῶν add. A) δωδεκατημορίων τῶν ἀστέρων AB (cf. infra cap. ξ'). 2 Καρκίνῳ P : Διδύμοις (signo astr.) AB. 2-3 Κρόνου — ὄντων] Κρόνος καὶ Ἄρης ἰσομοιροῦντες αὐτοὶ P. 3 ἐλεφαντιότας P. φαρμάκῳ AB : φαλλακρούς P. ἀναιρεῖς B. 4 μετὰ AB : σὺν P. 5 κουιλοὺς P. ποιεῖ om. AB. 5-7 σελήνη — κύριοι P : ἀπόστροφος δὲ τοῦ ὡροσκόπου ἑαυτοῖς ἐναντία φρονοῦντας (φονοῦντα A) τῆς προγενομένης συζυγίας οἱ οἰκοδεσπόται AB. 8 ἐν alter. om. AB. 9-11 Eadem fere supra p. 127, 21-23. 10 καὶ bis om. AB. ἐπικ. ὄντων P : κεκεντρωμένων AB. 11 ἢ om. P. ἢ κυνοβρώτους] finis hexametri? ποιοῦσι om. A, ac sic deinceps. 12 συχνῶς P : πυκνῶς A : πυκνοὺς B. 13-14 δὲ γίνονται καὶ μαλακοὶ καὶ τὰς μίξεις ποιουμένους (sic) πρὸς δύο ἀδελφὰς ἢ μητέρα καὶ θύγατρα P, circumlocutione usus. 14 κατὰ διάμετρον ἢ τετράγωνον σινόνταις P. ἢ om. B. 15 καὶ om. A. Post παρῇ] ποιεῖ add. P. 16-17 διάμετρος τῷ ἰδίῳ οἰκοδεσπότῃ AB. 17 ἢ φυγ. P. ξενιτεύοντας om. AB. 18 συνοδικὴ ἢ πανσεληνιακὴ B : συνοδικὸν ἢ πανσεληνιακὸν A : συνοδικῶν P. 18-19 ἢ διχοτόμων ἢ ἀνθηκέρτων ἢ πανσελίνων ἢ δευτέρως ἀνθηκέρτων ἢ δευτέρως ἀνθηχωτόμον (θη in δι corr.) P : ἢ διχότομον ἢ ἀμφίκυρτον cet. om. AB. 20 ἀκτινοβολουμένη P : ὁρωμένη AB. 20-21 Σελήνη — ποιεῖ om. B. 20 σελήνη ὑπογείῳ AB (sign. astr.) : σελήνη ὑποτριταίαν P; cf. p. 149, 28 ss. 21 ἢ A : καὶ P. 22 δοῦλος B. κακοποιῶν P. βιωθθάνατος (sic) P.

ε'. Περί δωδεκατημορίων.

Ἐὰν τὸ τῆς Σελήνης δωδεκατημόριον τρίγωνον αὐτῇ γένηται, ἐνδόξους σημαίνει· ἐὰν δὲ εἰς τὸ διάμετρον, ἐναντίον αὐτὸ καὶ ἄδοξον. ἐὰν τὸ τῆς Σελήνης δωδεκατημόριον εἰς τὸ ἑαυτῆς διάμετρον ἐμπέσῃ ἐν τετράποδι ζῳδίῳ, ἐπιμαρτυρήσῃ δὲ ὁ τοῦ Ἄρεως, θηριοβρώτους ποιεῖ. ἐν δὲ τοῖς ἀνθρωποειδέσιν, ὑπὸ λῃστῶν ἀναιρουμένους ποιεῖ. εἰ δὲ νυκτὸς εἴη ἡ γένεσις, ποιεῖ ἐμπράκτους καὶ γενναίους. ἐὰν δὲ πρὸς τὸν τοῦ Κρόνου, ἔσται ἡ μήτηρ ὑποτακτικὴ ἢ ἀλλόφυλος καὶ αὐτὸς δὲ ὑποταγήσεται. αἱ δὲ μεγάλαι γενέσεις διαπίπτουσι τοῦ βίου, μάλιστα νυκτός. ἐὰν δὲ πρὸς τὸν τοῦ Ἑρμοῦ πέσῃ, λογίους, πεπαιδευμένους· ἐὰν δὲ πρὸς Δία, σεμνούς, ἰσοθέους· εἰ δὲ πρὸς Ἀφροδίτην, προσφιλεῖς, ἱλαρούς, εὐφροσύνους· εἰ δὲ πρὸς Ἥλιον, εὐδιανοήτους, ἰσοθέους, περὶ τῶν θειῶν καὶ κοσμικῶν ζητοῦντας καὶ λέγοντας. ἐὰν δὲ εἰς τὸ μεσουράνημα μετὰ κακοποιῶν, φυλακῆς πεῖραν λήψεται καὶ μεταβολὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον ὄψεται, ἐὰν εἰς τὸ τετράγωνον αὐτῆς, αὐτὸς ἑαυτῷ σύμφορος· ἐὰν δὲ εἰς ἐκεῖνον ὅπου Ζεὺς καὶ Ἀφροδίτη, ἀγαθόν. ἐὰν δὲ Κρόνου τὸ δωδεκατημόριον εἰς τὸ ἴδιον τρίγωνον ἐμπέσῃ, ἄδοξον· εἰ δὲ σύμφωνος πρὸς τὴν Σελήνην καὶ τὸν Ἥλιον γενήσεται, γενέσεις εἰς πρόσωπα βασιλέων ἔσονται. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀστέρων ἁπάντων, ἐὰν οὕτως ἐμπίπτῃ τὰ δωδεκατημόρια, τὸ αὐτὸ σημαίνει. ἐὰν τὸ τοῦ Κρόνου καὶ τὸ τοῦ Ἄρεως δωδεκατήμοριον εἰς τόπον τῆς Σελήνης ἐμπίπτῃ ἢ τοῦ Ἡλίου, οὐ καλόν. ἐὰν δὲ εἰς τὰ ἴδια τρίγωνα ἐμπίπτῃ

1 **P**, f. 116v; **A**, f. 13; **B**, f. 103v. Titulum om. A; cf. supra, cod. νθ' adnot.: ιβ' μόριον τῆς Σελήνης B. 2 ἐὰν om. AB. τρίγωνον P : ἐὰν τετράγωνον AB. 3 ἔνδοξον AB. εἰ δὲ διάμετρον ἄδοξον AB cet. om. Post ἄδοξον haecce praebent AB, quae infra (v. 13-22) aliter expressa in P inveniuntur : ἐὰν μεσουρανοῦν, κακοποιόν, ἅμα φυλακῆς πεῖραν λήψεται καὶ μεταβολὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον. ἐὰν ἔνθα Ζεὺς ἢ Ἀφροδίτη, ἀγαθόν· τὸ τοῦ Κρόνου δωδεκατημόριον, εἰ εἰς τὸ ἴδιον τρίγωνον ἐμπίπτει, ἄδοξον [ἄδ. om. A], εἰ δὲ συμφωνεῖ ὁ Κρόνος πρὸς Σελήνην ἢ ὁ Ἥλιος, ἔνδοξον. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πλανήτων (ἀστέρων A) πάντων. ἐὰν τὸ τοῦ Κρόνου ἢ Ἄρεως δωδεκατημόριον εἰς τὸν τόπον τοῦ Ἡλίου ἢ τῆς Σελήνης ἐμπίπτει, κακόν. 4 ἐὰν post δωδεκ. transp. AB. 5 ἐπιμαρτ. — Ἄρεως P : ὁρῶντος Ἄρεως AB. 6 ποιεῖ om. AB. 6-7 εἰ δὲ νυκτὸς εἴη P : νυκτὸς δὲ AB. 7 ἡ γένεσις ποιεῖ om. AB. καὶ om. P. 8-9 καὶ αὐτὸς ὑποτ. om. AB. 9 ὑπο(τα)γήσεται (τα dubium) P. αἱ δὲ μ. γ. διαπ. τοῦ βίου P : τὰς δὲ μεγάλας γενέσεις ἐκπτώτους ποιεῖ AV. 10 εἰ δὲ πρὸς Ἑρμῆν AB. πέσῃ AV : ῃ P. λογικοὺς AB. 11 πρὸς δὲ Δία AB. 11-12 εἰ δὲ πρὸς — ἰσοθέους om. B. 11 εἰ δὲ πρὸς P : πρὸς δὲ A. 11-12 προσφιλεῖς post εὐφροσύνους transp. A. 12 εἰ δὲ πρὸς P : πρὸς δὲ A. 13 περὶ τὸν θεὸν καὶ κοσμικῶν ζητοῦντος καὶ λέγοντος P : περὶ τὰ φεῖα lac. 3 litt. βιωτικ(ὰ) ζητικούς A : περὶ τὰ θεῖα ζητητικοὺς B. 13-22 ἐὰν δὲ εἰς τὸ μεσουρ. — οὐ καλόν. Hic om AB, partim supra inveniuntur, cf, ad v. 3. 14 μεταβολῆς codd. 15 ἐπὶ τὸ χεῖρον AB. πτωχ(οὺς) P. 15-16 συμφώρους P : corr. 17 ἄδοξον om. P : ex AB suppl. (cf. v. 3). 18 γενεῖται P. γεν(έσεις) P : om. AB. 19 ἐπὶ om. P : ex AB suppl. 20 ἐμπίπτει P. 22-p. 185, 1 τὰ δωδεκ. αὐτ. εἰς τ. ἴ. τρίγ. ἐμπίπτῃ (ἐμπίπτει B) AB.

τὰ δωδεκατημόρια αὐτῶν, τὰ ἀγαθὰ μείζονα ποιεῖ· θεώρει δὲ πότερον ἀγαθοποιῶν ἢ κακοποιῶν. ἐὰν εἰς τὸ ὡροσκοποῦν ζῴδιον ἐμπίπτῃ, ἐπὶ τέκνοις λυπηθήσονται καὶ νοσεροὶ γίγνονται. ἐὰν δὲ εἰς τὸ δυτικόν, κινδυνεύσουσι κρίσεσι καὶ πτώσεσι καὶ ὀφθαλμίαις· ἐὰν εἰς τὸ μεσουράνημα, ἐγκοπὰς ἔχουσιν ἐν ταῖς δόξαις· ἐὰν δὲ εἰς τὸ ὑπόγειον, ὑπὸ κρυφίμων τόπων ὀχλοῦνται. τὰ παραπλήσια ποιεῖ καὶ τὸ τοῦ Ἄρεως δωδεκατημόριον· ἐὰν τὸ τοῦ Κρόνου δωδεκατημόριον εἰς τὸν τόπον τοῦ Διὸς ἐμπίπτῃ, διαφορὰν ἕξει πρὸς ἡγούμενον· ἐὰν δὲ εἰς τὸν τοῦ Ἄρεως, ἐν κρίσεσι πολλαῖς ἔσται· ἐὰν δὲ εἰς τὸν τοῦ Ἑρμοῦ, ἐπὶ τέκνοις καὶ ἀδελφοῖς λυπηθήσεται· ἐὰν δὲ εἰς τὸν τῆς Ἀφροδίτης, ἐπὶ γυναικὶ λυπηθήσεται· ἐὰν ⟨δὲ⟩ εἰς τὸν τοῦ Ἡλίου, τὰ πατρικὰ χρήματα βλάπτει ἢ αὐτὸν τὸν πατέρα κακοποιεῖ· ἐὰν τὸ τοῦ Ἄρεως δωδεκατημόριον, εἰς τὸν τῆς Ἀφροδίτης τόπον ἐμπέσῃ, μοιχὸς ἔσται· ἐὰν εἰς τὸν τοῦ Ἑρμοῦ, ἰδίοις ἢ ἀδελφοῖς διάφορος ἔσται· ἐὰν εις τὸν τοῦ Ἡλίου, ἀπὸ πυρὸς κίνδυνον ἕξει καὶ ἀπὸ τραύματος ἢ ὁ πατὴρ αὐτοῦ· ἐὰν τὸ τοῦ Ἑρμοῦ δωδεκατημόριον ἐμπίπτῃ εἰς τὸν τοῦ Διός, χρήματα πιστευθήσεται καὶ διὰ λόγων ἢ γραμμάτων προκόψει καὶ ὑπερέχοντι συσταθήσεται· ἐὰν δὲ εἰς τὸν τῆς Σελήνης, οὐκ ἔσται ἐμπαίδευτος, ἀεὶ δὲ ἐν γράμμασιν καὶ λόγοις ἔσται· ἐὰν δὲ εἰς τὸν τοῦ Ἄρεως [ἢ εἰς τὸν τοῦ Ἑρμοῦ] ἢ εἰς τὸν τῆς Ἀφροδίτης, πολλοὺς ψόγους ἕξει διὰ γυναῖκα καὶ πρεσβυτέραις ἢ δούλαις ἐπιμιγήσεται.

1 καὶ τὰ ἀγ. AB. θείωρει A : θεωρῇ P : θεωρία B. Deest aliquid? 1-2 πρότερον ἀγαθοποιοῦ ἢ κακοποιοῦ P. 2 εἰς τὸν ὡροσκόπον πίπτῃ AB. 3 λυπουμένους καὶ νοσώδεις AB. γίνονται om. AV. δὲ om. AB. δυτικὸν P : ζῴδιον AB. 4 κινδυν. κρισ. κ. πτ. κ΄ ὀφθ. P : πτώσεις ἢ ὀφθαλμίας AB. 5 ἐγκοπὰς ἔχουσιν P : ἐγκόπτοντας B : ἐγκοπτῶντας (γκο corr.) A. δὲ om. AB. ὑπὄγειον P : δυτικὸν AB. 5-6 ὑποκρυφίμων A : ὑποκρυφήμων P : ὑποκρυφίων B; corr. 6 ὀχλοῦντας codd., corr. 7 τὸν om. P. 8 πίπτῃ P : πίπτει B. διαφορὰν (φ corr.) A : διαφωρὰν P. ἕξουσιν ἡγουμένων AB ἐὰν P : εἰ AB. 9 ἐγκρίσεσι P. ἔσονται AB. δὲ om. P. εἰς om AB. 9-10 τέκνων καὶ ἀδελφῶν λυπηθήσονται AB. δὲ om. P. 10 εἰς τὸν τῆς P : εἰς A : om. B. 11 λυπηθήσεται om. AB. δὲ suppl. εἰς ἥλιον AB. 11-12 τὰ πατρικὰ — κακοποιεῖ P : ἐπὶ τοῖς πατρικοῖς (πατρίοις B) ἢ τοῖς πατράσιν AB. 12 τὸ τοῦ Ἄρ. ἐὰν P. δωδεκατημόριον om. AB. 13 τὸν τῆς scr. : τῆς P : om. AB. Ἀφροδίτην (sign. astr.) AB : Ἀφροδίτης τόπον P. ἐμπέσει P : πέσῃ AB. μοιχοὺς ποιεῖ AB. τὸν τοῦ om. AB. 14 ἰδίοις ἢ ἀδ. διαφώροις ἔσται P : ἀδελφοῖς ἢ οἰκείοις (οἰκίοις A) διαφόρους AB. τὸν τοῦ om AB. 15 ἢ τραύματος κινδυνεύσει AB. ἢ AB : καὶ P. 16 πέσῃ AB : ἐμπίπτει P. τὸν τοῦ om. AB. 17 πιστευθήσονται AB. ἢ om P. προκόψουσι AB. 18 συσταθήσονται AB. τὸν τῆς om. AB. οὐκ ἔσται ἐμπαίδευτος om. AB. 19 δὲ om. A. ἔσονται καὶ λόγοις AB. 19-20 εἰς τὸν τ. Ἀ. ἢ εἰς τ. τ. Ἑ. ἢ εἰς τ. τ. Ἀφρ. P : εἰς Ἑρμῆν ἢ Ἀφροδίτην (sign. astr.) AB cet. om. ἢ εἰς τὸν τοῦ Ἑρμοῦ del. 20 ψόγους πολλοὺς ἕξουσι AB. 21 ἐπιμηγείσεται P : μιγήσονται AB.

ξα΄. Καθολικὰ σχήματα περὶ σινῶν καὶ παθων.

Πολλὰ μὲν οὖν καὶ διάφορα συνεγράψαντο οἱ παλαιοὶ εἰς τὸν περὶ σινῶν λόγον καὶ παθῶν, τὰ δὲ καθολικὰ καὶ ἀναμφίβολα αὐτῶν κατὰ μέρος ὑποτάξω, τὴν ἀλήθειαν αὐτῶν ἐν τοῖς ὑποδείγμασιν αὐτῶν προβαλλόμενος. ὅτι γὰρ οἱ κακοποιοὶ μόνοι ἐπίκεντροι ἢ καὶ ἐναπαφερόμενοι ἢ καὶ ἐπιθεωροῦντες τὰ φῶτα σίνη ἢ πάθη παρέχουσι δῆλον. οἱ γὰρ κακοποιοὶ ἀνατολικοὶ ὄντες σίνη ποιοῦσι, δυτικοὶ δὲ πάθη. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ Σελήνη τὴν ἀπόρροιαν ἀπὸ τῶν κακοποιῶν μόνων ποιουμένη σίνη ἢ πάθη παρέχει. ὁ δὲ ἕκτος τόπος καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ ὑπὸ κακοποιῶν μόνων θεωρούμενοι σίνη ἢ πάθη ποιοῦσι· ἐὰν δὲ ὁ κύριος τοῦ ϛ΄ τόπου ὡροσκοπῇ ἐν τροπικῷ ζῳδίῳ, σίνος περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ποιεῖ. ἐὰν δὲ ὁ ϛ΄ τόπος καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ ἐν καθύγρῳ ζῳδίῳ τύχωσι ὑπὸ Κρόνου θεωρούμενοι, ἐξ ὑγρῶν ἢ ῥευμάτων ἢ δυσεντεριῶν ἢ τῶν ὁμοίων τὰς ὀχλήσεις ποιοῦσιν· εἰ δὲ ὑπὸ Ἄρεως, ἀπὸ βαλανείων ἢ ζεμάτων ἢ τῶν ὁμοίων γίνεται τὰ σίνη καὶ πάθη. ἐὰν οὖν ὁ Ζεὺς κύριος τοῦ ἕκτου τόπου τύχῃ, καὶ ὑπὸ κακοποιῶν μόνων θεωρηθῇ, οἰνοβλαβεῖς ποιεῖ. ἐὰν δὲ ἡ Ἀφροδίτη οὕτως τύχῃ, γυναικομανεῖς ἢ πνευμονικοὺς ποιεῖ· ἐὰν δὲ Ἑρμῆς, κωφοὺς ἢ ἀλάλους ἢ βράγχους ἢ τραυλοὺς ἢ ψελλοὺς ποιεῖ. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ μετὰ Κρόνου ἢ καὶ ὁρίοις Κρόνου τὸ αὐτὸ ποιεῖ· ὁ δὲ Ἥλιος αὐτοῦ τυχὼν καρδιακοὺς ἢ τυφλοὺς ποιεῖ, ἡ δὲ Σελήνη ἡπατικοὺς ἢ τυφλούς· τὰ αὐτὰ δὲ ποιοῦσι κύριοι τυχόντες τοῦ ϛ΄ τόπου ἀπὸ ὡροσκόπου καὶ ὑπὸ κακοποιῶν μόνων θεωρούμενοι

1 **P**, f. 117ᵛ; **A**, f. 13; **B**, f. 103. 1-5 Πολλὰ — προβαλλόμενος] Πολλὰ μὲν οἱ ἀρχαῖοι συνεγράψαντο εἰς τὸν περὶ σινῶν καὶ παθῶν λόγον, τὰ δὲ κ. καὶ ἀν. τούτων κατὰ μέρος ὑπέταξαν ὅσα ἐκ πείρας μαρτυρεῖ τὴν ἀλήθειαν AB; cf. *Catal.*, I, p. 145, 28. 3 τῶν παθῶν P. 4 ὑποδείγμασιν] Exempla quae doctrinam illustrabant hodie desunt. Servantur in Vettii Valentis l. II, cap. 36. 5 καὶ om. AB. 6 ἢ (ante καὶ) om. AB. παρέχουσι P : ποιοῦσι AB. 7 οἱ γὰρ κακοποιοὶ — ποιοῦσι] ἀλλὰ ἀνατολικοὶ (ἀνατολικὰ A) μὲν τὰ σίνη AB. δυτικὰ A. τὰ πάθη AB. μόνων A : μόνως B : μόνον P; cf. infra v. 16, 22. παρέχει P : ποιεῖ AB. 9-10 ὁ δὲ ἕκτος — ποιοῦσι om. B. 10 κακοποιῶν μόνων A : κακοποιοῦ μόνου P. ποιοῦσι P : ποιεῖ A. ἐὰν δὲ om. AB. 11 τόπου om. AB. ὡροσκοπῇ scripsi : ὡροσκοπ(ῶν) ut vid. AB : ὡροσκόπου οὖν P. 11-12 σινοῖ τοὺς ὀφθαλμοὺς AB. 12 ἐὰν δὲ om. AB. καθύγροις ζῳδίοις P; cf. v. 11. τύχωσι P : ὄντες AB. 13 ὁρώμενοι AB ἐξ AB : ἢ P. δυσεντερικῶν B. 14 ποιεῖ P. ἀπὸ Ἄρ. AB. 15 ζευμάτων P. γίνονται A : om. P. καὶ πάθη AB : ποιεῖ P. 15 ss. Cf. supra cap. de sexto loco, p. 156, 1 ss. 15 ἐὰν οὖν om. AB. ὁ om. P. 16 τόπου τύχῃ om. AB. μόνως B. θεωρούμενος AB. 17 εἰ δὲ Ἀφρ. P. οὕτως τύχῃ om. AB. 18 ποιεῖ om. AB. ὁ om. P. ἢ (primum) om. AB. βραγχίας AB : βρύγχους (γ superscr.) P. 19 μὴν P : μὲν AB. καὶ om. AB. 20 δὲ (prius) om. AB. αὐτῷ A : τοῦτο P. ποιεῖ om. AB. 20 et 21 τυφλούς recte, nam Sol et Luna sunt duo oculi caeli (*Rev. de philol.*, XLII, 1918, p. 75, n. 3; cf. Ptol., *Tetr.*, III, 15, p. 149, ed. a. 1553). Item Sol est cor mundi. 21 τυχῶντες (sic) P : ὄντες AB. 22 τόπου ἀπὸ ὡροσκόπου om. AB. ἀπὸ scripsi : ὑπὸ P. μόνως B : μόνον P; cf. v. 8.

Διὸς καὶ Ἀφροδίτης ἀποστρόφων ὄντων· ὁ Ἄρης κύριος ὢν τοῦ ϛ' τόπου ἢ ὡροσκόπου πηροὺς ποιεῖ δίχα Διὸς ἢ Ἀφροδίτης. ἰδίως δὲ καὶ αἱ ἐμπεριοχαὶ τῶν κακοποιῶν πρός τε τὸν Ἥλιον καὶ τὴν Σελήνην καὶ τὸν ὡροσκόπον σίνη καὶ πάθη περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ περὶ τὰς ὄψεις ποιοῦσι.

Μή σε λαθέτω, καθὼς προεῖπον, ὅτι οἱ Δίδυμοι ἀντιμετροῦσιν τὸν Αἰγοκέρωτα καὶ ὁ Καρκίνος τὸν Τοξότην κατὰ τὰ ἰσανάφορα, ἀλλὰ δὲ καὶ Κριὸς τὴν Παρθένον διαμετρεῖ καὶ ὁ Ζυγὸς τοὺς Ἰχθύας κατὰ τὰς ἰσοδυναμίας. πολλὰ γὰρ ἀπὸ τούτων πτώματα γίνεται, καθὼς προεῖπον, ἀπὸ τοῦ νομίζειν αὐτοὺς ἀποστρόφους ἀλλήλων εἶναι. οὔτε γὰρ τὰ ὁμόζωνα ἀπαγορεύει τι τῶν συσχηματισμῶν. ἔθετο δὲ καὶ κλῆρον σίνους Δωρόθεος λαμβανόμενον ἡμέρας μὲν ἀπὸ Κρόνου ἐπὶ Ἄρεα καὶ τὰ ἴσα ἀπὸ ὡροσκόπου, νυκτὸς δὲ ἐναλλάξ. καὶ χρὴ σκοπεῖσθαι τοὺς ἐπικειμένους τῷ κλήρῳ ἢ τοὺς ἐπιθεωροῦντας τὸν κλῆρον ἢ τὸν τόπον. ἀλλὰ δὲ καὶ ὁ τριγωνικὸς δεσπότης τοῦ ὑπογείου ὑπὸ κακοποιῶν θεωρούμενος ἢ κακῶς κείμενος δίχα Διὸς καὶ Ἀφροδίτης σίνος ἢ πάθος ποιεῖ. τοὺς φωστῆρας ἐπαναφερόμενοι οἱ κακοποιοὶ μόνοι ὀφθαλμοὺς ἀδικοῦσιν ἢ ἀμβλυωπίαν ποιοῦσι. ἡ Σελήνη σύνδεσμον λύουσα ἀπὸ Ἡλίου ἢ πανσελήνη καὶ ὑπὸ Ἄρεως ἢ Κρόνου βλαπτομένη ὀφθαλμοὺς ἀδικεῖ· ἡ Σελήνη ἐν ταῖς <σινωτικαῖς> μοίραις τῶν ζῳδίων τυχοῦσα καὶ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρουμένη σίνη ἢ πάθη ποιεῖ μάλιστα περὶ τοὺς ὀφθαλμούς· σινωτικαὶ δὲ μοῖραι τῶν ζῳδίων εἰσὶν αὗται· Λέοντος μοῖραι ιη' κζ' κη', Σκορπίου ιθ' κε', Τοξότου α' ζ' η' ιη' ιθ', Ταύρου ϛ' ζ' η' ι', Καρκίνου ἀπὸ μοίρας θ' ἕως ιε', Ὑδροχόου ιη' ιθ', Αἰγοκέρωτος ἀπὸ μοίρας κϛ' ἕως κθ'. ἐν ταύταις ταῖς μοίραις ἡ Σελήνη λήγουσα καὶ βλαπτομένη ὀφθαλμοὺς σινοῖ, μεστὴ δὲ ἀμβλυωπίαν παρέχει. καὶ ὁ μὲν Ἄρης τὰ σίνη καὶ τὰ πάθη ποιεῖ ἀπὸ πληγῆς ἢ σιδήρου ἢ πυρὸς ἢ κρούσματος ἢ πτώματος, ὁ δὲ Κρόνος δι' ὑποχύσεως ἢ ψύξεως ἢ γλαυκώσεως ἢ ῥεύματος ἢ ἀμβλυωπίας τὸ αἴτιον ποιεῖ· καὶ ἰδίως μὲν

1 κύριος ὢν P : κυριεύων AB. 2 τόπου om. AB. ἢ (ante ὡρ.) AB : καὶ P. Fort. ἀπὸ; cf. supra p. 186, 12. ὡροσκόπου δίχα Δ. ἢ 'Α. πηροὺς (sine ποιεῖ) AB. ἰδίως δὲ scr.; cf. v 29: ἤδωσι (sic) δὲ P : ἀλλὰ AB. 3 αἱ ἐμπεριοχαὶ scr. : αἱ περιοχαὶ AB : ἐμπερωχὲ P. 4 περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ om. AB. 5 ποιεῖ P. 6-p. 188, 11 Μή σε λαθέτω — παρασκευάζει ἢ ἰατὰ γίνεται om. AB. 6 προεῖπον] cf. *Catal*, I, p. 153, cap. 16 et supra p. 124, 13 ss. 8 διὰ μετρὴν sic P. 11 ἀπαγορεύειν cod. 13 δὲ ἐναλλάξ corr. : ἐὰν ἐναλλάξει cod. 14 κλήρῳ corr. : κύκλῳ cod. 14-15 τὸν κύριον cod. : corr.; cf. infra p. 188, 12. 16 ἢ κακῶς corr. : ἀκακῶς cod. 17 τοὺς φωστῆρας accus. pro dativo : cf. *Catal.*, V, 1, p. 208, 5. 19 Ἡλίου signum dubium, quod ἡμέρας explicari potest. 20 σινωτικαῖς suppl.; cf v. 22. 22 ss. cf. *Catal.*, VII, p. 111, 19 ss., e codice G(erman.) 7 et infra cap. ξβ'. 23 ιθ'] θ' G. ιθ' om. G. 24 θ'] ἐνέα P. 27 ss. Fere eadem repetuntur in fine huius cap. ex Ptolemaeo. 29 ῥευμάτων cod, ποιοῦσι cod. 29 ss. = Ptolem., *Tetr.*, II, 15, p. 152, 24 ss., ed. a. 1553.

ὁ Καρκίνος καὶ Αἰγόκερως καὶ Σκορπίος καὶ Ἰχθύες βλαπτόμενοι διά των νομῶν ἐμπάθη ποιοῦσι καὶ λειχήνων ἢ λεπρῶν ἢ χοιράδων ἢ ἐλεφαντιάσεων ἢ συρρίγγων ἢ καρκίνων ἢ ἄλλου τινὸς τῶν τοιούτων. ὁ δὲ Τοξότης καὶ οι Δίδυμοι τὰ διὰ πτώματος σημαίνει καὶ ἐπιλήψεων ἢ παρέσεων.

Καὶ ὁ μὲν τοῦ Διὸς ἀνατολικὸς ὢν καὶ ἐπιθεωρῶν τοὺς τὰ σίνη ἢ τὰ πάθη παρέχοντας τὰ μὲν σίνη κρυπτὰ ποιεῖ, τὰ δὲ πάθη παρηγορεῖν εἴωθεν· σὺν δὲ τῷ τοῦ Ἑρμοῦ ἀπὸ ἰατρων τὰς παρηγορίας παρέχει· ὁ δὲ τῆς Ἀφροδίτης ἐπιβλέπων τοὺς τὸ αἴτιον ποιοῦντας διὰ προφάσεων θεῶν καὶ χρησμων τὰ μὲν σίνη τρόπον τινὰ εὔμορφα καὶ χαρίεντα ποιεῖ, τὰ δὲ πάθη ἀπὸ ἰατρίας θεων παρασκευάζει [ἢ] ιατὰ γένεσθαι.

Φησὶ δὲ Οὐάλης ὅτι δεῖ ἐπιβλέπειν τοὺς ἐπιθεωροῦντας τὸν κλῆρον τῆς τύχης καὶ τὸν κύριον αὐτοῦ καὶ ἐὰν κακοποιοὶ μόνοι ἐπιθεωρήσωσιν αὐτούς, σίνος ἢ πάθος διδόασι κατ' ἐκεῖνο τὸ μέλος ἐν ᾧ ζῳδίῳ τετύχηκεν ὁ κληρος τῆς τύχης ἢ ὁ κύριος αὐτοῦ, κατὰ τὴν ιδίαν αὐτοῦ φύσιν καὶ καθ' ὃ μέλος κυριεύει, καθὼς ἐξέθετο Οὐάλης ἐν τῷ β^{ω} κεφαλαίῳ τοῦ πρώτου βιβλίου. καὶ ἀμφότεροι ἐὰν μὲν ἐν Κρονικοῖς ζῳδίοις τύχωσιν ἢ ὑπὸ Κρόνου θεωρηθῶσι, σίνος διὰ ῥευμάτων ἢ περιψυγμων ποιοῦσι, ὑπὸ δὲ Ἄρεως, ὅσα διὰ τομων ἢ καύσεων ἢ τῶν ὁμοίων κατὰ τὸ μέλος ἐκεῖνο ὃ σημαίνει τὸ ζῴδιον ἔνθα ἔτυχεν ὁ κλῆρρς ἢ ὁ κύριος αὐτοῦ.

Ἐὰν δὲ ὁ Ἀναβιβάζων ἐν τῷ περὶ σίνους τόπῳ τύχῃ ἢ καὶ ὁ Κρόνος καὶ ὁ Ἄρης ἐκεῖ τύχωσιν, ἀπὸ ὕψους πεσεῖται ἢ εις φρέαρ βαθὺ ἢ σίνος ἕξει ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ· πολλὰ δὲ καὶ δεσμωθεὶς σινοῦται. εἰ δὲ Ζεὺς καὶ Ἀφροδίτη ἐκεῖ τύχωσιν καὶ μηκέτι Κρόνος καὶ Ἄρης

1 καὶ suppl. καὶ Σκορπίος in Ptol. deest. 2 τὸν νόμον cod.; corr. ex Ptol. 3 ἄλλο τι cod.: corr. Deest in Ptol. 6 ss. cf. Ptol., l. c., p. 153, 23 et Anonym. anni 379, *Catal.*, V, 1, p 209, 21 ss. 8 τῷ Ptol.: τὸ cod 9 ἐπιβλέπων τοὺς corr.: ἐπιβλέποντος cod. προφάσεως Ptol. 10 χρησμῶν Ptol.: χρηστῶν cod. χαρείεντα sic cod.: καὶ ἐπιχαρῆ Ptol. 11 ἢ del. 12 Φησὶ δὲ Οὐάλης ὅτι δεῖ ἐπιβλέπειν AB: καὶ σκόπει P, qui semper de auctoribus tacet; cf. Vett. Val., II, 36 (p. 111, 15 ss.). τὸν θεωροῦντα AB. 13 κύριον PB: κλῆρον A. 13-14 καὶ ἐὰν ὦσι κακοποιοὶ ουτοι μόνοι οἱ δρῶντες (sine αὐτοὺς) AB. κακοποιοὶ μόνοι] κακοποιούμενοι P. 14 ἢ PA: καὶ B. διδώασι (sic) P: ποιοῦσι AB. ζῴδιον B. 15 ἢ om. A. ἰδέαν AB. ἑαυτοῦ P. 16 φύσιν om AB. ἢ καὶ A καθ' ὧν μελων κυριεύῃ P. 16-17 καθὼς — βιβλίου om. P. 17 τοῦ πρώτου βιβλίου om. B; ἐν τῷ β' κ. τ. πρ. βιβλίου a lectore perperam addita? cf. Vett. Val., p. 109, 27 ss. ἐὰν P: εἰ AB. 17-18 ἐν κρονικῷ ζῳδίῳ B: ἐκ κρονικῶν ζῳδίων A. 18 τύχωσιν P: ὦσιν AB. θεωροῦνται P. διαρημάτων P. 19 ψυγμῶν A: ψυγμάτων B. ἢ καυσ. P: καὶ AB. 20-21 κατὰ τὸ — αὐτοῦ om. AB. 22-24 cf. supra p. 156, 20. 22 δὲ om. AB. ἐν τόπῳ σίνους AB. ἢ om. P. 22-23 ὁ ... ὁ om. AB. 23 τύχωσιν om. AB. πτῶσιν AB. Post βαθὺ] σημαίνει AB. 24 σίνος ἕξει — σινοῦται] ἢ τὰ ὀστᾶ σινοῦνται cet. om. AB. δαισμηθεὶς P; corr. 25-p. 189, 1 τύχωσι — ἐπιθεωρήσωσι] ἀθεώρητοι ὑπὸ Κρόνου καὶ Ἄρεως AB.

ἐπιθεωρήσωσι, ἀσινεῖς γίνονται. ἐὰν δὲ ὁ Καταβιβάζων ἐκεῖ τύχῃ, κακοπάθειαν ἐν νεότητι ποιεῖ· εἰ δὲ Ζεὺς καὶ Ἀφροδίτη ἐκεῖ τύχωσιν, πάθος κρυπτὸν ἕξουσι. εἰ δὲ Κρόνος καὶ Ἄρης ἐκεῖ τύχωσιν, ἀσινὴς μὲν ἔσται περὶ τὸ σῶμα, τοὺς δὲ πόδας αἰτιαθήσεται.

Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλα κεφάλαια σινῶν ἀλλὰ μετὰ συσχηματισμῶν τῶν ἀστέρων γινόμενα, οἷον Σελήνη μεστὴ ἐν τῷ ϛʹ τόπῳ πρὸς Ἄρεα φερομένη κατὰ σῶμα ἢ κατὰ διάμετρον κυλλοὺς ποιεῖ ἢ χωλοὺς ἢ ξυλόποδας· Κρόνος δύνων ἐν τῷ ὡροσκόπῳ ἢ ἐν τῷ ιβʹ ποιεῖ πάθος περὶ τὸν δακτύλιον. Ἄρης στηρίζων βλάπτει πόδας, ὄμματα δὲ δύνων. ὁ Ἄρης ἀκρόνυχος ἐκστατικοὺς ποιεῖ καὶ συριγγώδεις. ἡ Σελήνη ἐξ ἀποκρούσεως πρὸς Κρόνον φερομένη μετὰ τὴν λύσιν τοῦ συνδέσμου δίχα Διὸς καὶ Ἀφροδίτης ποιεῖ κελεφούς, ἐλεφαντιῶντας, λελωβημένους, ῥευματιζομένους. ὁ Ἄρης ἐν Λέοντι δίχα Διὸς ἢ Ἀφροδίτης σίνη ἢ πάθη περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἢ ἀπὸ στομάχου ἢ σπληνὸς ἢ πλευρῶν. ὁ Ἄρης ἐν Παρθένῳ δίχα Διὸς καὶ Ἀφροδίτης ποιεῖ κοιλιακούς, αἱμοπτυϊκούς. ὁ Ἄρης ἐν Ζυγῷ δίχα Ἀφροδίτης καὶ Διὸς ποιεῖ περὶ τοὺς βουβῶνας σίνος ἢ πάθος. ὁ Ἄρης ἐν Σκορπίῳ δίχα Διὸς καὶ Ἀφροδίτης μάλιστα ὡρονομῶν περὶ τὰ μόρια ἢ τὰ σπλάγχνα ἢ τὰ ἄκρα τὸ σίνος ἢ τὸ πάθος δίδωσι. ὁ Ἄρης ἀπέχων τοῦ Ἡλίου μοίρας πβʹ ἑῷος ἢ ἑσπέριος σίνος ποιεῖ περὶ τὸ σῶμα ἢ βλάβος περὶ τοὺς ὀφθαλμούς. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ὁ Κρόνος ἐν τοῖς προειρημένοις ζῳδίοις παρὼν ἀποτελεῖ.

Ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ λοιπὰ κεφάλαια μετὰ συσχηματισμῶν εἶπον οἱ παλαιοὶ καὶ οὐ μονοειδῆ, ταῦτα οὐχ ὑπέταξαν· ὁ Ἄρης καὶ ὁ Κρόνος ἐν τῷ ϛʹ ἢ ιβʹ κρυπτὰ πάθη ποιοῦσιν καὶ καρκίνου ἕλκος παρέχουσιν. Κρόνος καὶ Ἄρης καὶ Ἀφροδίτη καὶ Σελήνη ἐν Ἰχθύσιν ἢ Σκορπίῳ ἢ Καρκίνῳ λέπρας ἢ ἀλφοὺς ἢ λειχῆνας ποιοῦσιν. Ἀφροδίτη * ὡροσκό-

1 ἀσινεῖς γίνονται AB : σίνος ποιοῦσι P. 1-4 cf. p 156, 23 ss. 1 ἐὰν P : εἰ δὲ AB. τύχῃ om. AB. 2 τῶν τέκνων ποιοῦσι P : τῶν ἐντὸς ποιεῖ AB; corr. ex p. 156, 25. τύχωσι om. AB. 3 κριθοντ' (ut vid.) ἕξει P. ἐκεῖ τύχωσιν om. AB. 3-4 ἀσινεῖς μὲν γίνονται AB. 4 δὲ om P. βλαβήσονται AB. 5-6 Εἰσὶ δὲ — οἷον om. AB. 6 cf. supra loc. VI, p. 156, 9. τόπῳ om. AB. 7 κ. διάμ. ἢ κ. σῶμα AB. 8 ξηλόποδας P. Leg. κυλλόποδας? δύνων om P. ἐν om. A. ιβʹ τοῦ ὡροσκόπου AB ποιεῖ πάθος A ; ποιεῖ πάθη P : πάθος περιποιεῖ B. 9-10 δύνων δὲ ἀκρόνυχος (om. ὁ Ἄρης) AB. 10 ποιεῖ om. AB. συρηγκῶδεις sic P. ἡ om. AB. 11 λύσιν AB : κλησ' P. Fort. ἔκλυσιν. 12 ποιεῖ κελιφους (ι dubium) P : om. AB; corr. Delcourt. λωβούς AB. 13 ὁ om. AB. ἐν Λέοντι P : Λέοντι A : Καρκίνῳ B sign. astr. δίχα P : χωρὶς AB. ἢ σίνοι P. 14 καὶ σπληνῶν ἢ πλευρᾶς P. 15 ὁ om. AB. 15-16 δίχα Διὸς — ἐν Ζυγῷ om AB. 16 δίχα P : χωρὶς AB. καὶ om. AB. ποιεῖ om AB. 16-17 σίνη περὶ τ. β. ἢ πάθος AB. 17 Ἄρης Σκορπίῳ χωρὶς AB. καὶ om. AB. 18 ὡρ(οσκόπῳ) AB. τὸ ... ἢ τὸ om. P. 19 ποιεῖ AB. ὁ om. AB. 20 τὸ σῶμα ποιεῖ AB. τὰ δ' αὐτὰ AB. 21 εἰρημένοις AB. ποιεῖ παρὼν AB. 22-23 ἀλλ' ἐπ. — ὑπέταξαν om. AB. μόνον εἴδη P; corr. 23 οὐχὶ πέταξαν P; corr. ὁ ... καὶ ὁ om. AB. 24 ποιεῖ P. 25 Σελήνη P : ἥλιος (sign. astr.) AB. 26 ἢ ... ἢ om. AB. Post Ἀφροδίτη supplendum, καὶ Κρόνος vel Ἄρης, nam Venus sola non est malefica. 26-p. 190, 1 ὡρ(οσκόπῳ) AB.

ποῦσα δυσουρίαν ἢ στραγγουρίαν ποιεῖ. ὁ ὡροσκόπος καὶ ἡ Σελήνη ὑπὸ κακοποιῶν θεωρούμενοι ἐπινόσους καὶ ἀσθενεῖς ποιοῦσι τὰς γενέσεις. ἡ Σελήνη καὶ ὁ Ἄρης δύνοντες ὀφθαλμοὺς βλάπτουσι ἢ αἰχμαλώτους ποιοῦσι. ὁ Κρόνος ἐν τῷ ιβ' ἢ ἐν τῷ ϛ' ἐν καθύγρῳ ζῳδίῳ ἢ τοὺς σπερματικοὺς τόπους σινοῖ ἢ τοὺς πόδας ἢ χρόνιον ἕλκος ποιεῖ.

Πολλοὶ μὲν οὖν ἐπεσημήναντο ‹ ὅτι › οἱ φθοροποιοὶ ἐπιθεωροῦντες τοὺς φωστῆρας κατὰ παρουσίαν ἢ διάμετρον ἢ τετράγωνον ἢ ἐν ταῖς ἐπαναφερομέναις μοίραις ἢ ζῳδίοις βλάπτουσι τὰς ὄψεις ἢ τοὺς ὀφθαλμοὺς δίχα τῆς τῶν ἀγαθῶν ἐπιθεωρίας καὶ μάλιστα μὲν ἐὰν ἡ Σελήνη λείπῃ καὶ ὁ Κρόνος νυκτὸς ἐπιθεωρήσῃ, μεστὴν δὲ ὁ Ἄρης ἐπὶ ἡμέρας, καὶ πάλιν ὅταν ἐπικέντρων ὄντων τῶν κακοποιῶν οἱ φωστῆρες ἐπαναφέρονται· καὶ ὁ μὲν τοῦ Κρόνου τὸ σίνος παρέχων, καθὼς προκεῖται, δι' ἐπιρευματισμῶν καὶ ψύξεως καὶ ἐπιχύσεως ποιεῖ τὰ σίνη· ὁ δὲ τοῦ Ἄρεως ἀπὸ πληγῆς ἢ κρούσματος ἢ πυρὸς ἢ σιδήρου ἢ θερμοῦ ῥεύματος. μετὰ δὲ Ἑρμοῦ συσχηματισθεὶς καὶ θεωρῶν τὸν Ἥλιον ἢ τὴν Σελήνην ἐν παλαίστραις ἢ γυμνασίοις ἢ κακούργων ἐφόδοις.

ξβ'. Περὶ μοιρῶν σινωτικῶν ὀφθαλμῶν [1].

Χαίτη Λέοντος ἀπὸ μοίρας κζ' λϛ' ἕως μοίρας κη'.

Κέντρον Σκορπίου Τοξότου μοίρᾳ α' κράσεως Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεως.

Μέτωπον Σκορπίου ἀπὸ μοίρας θ' ϛ' ἕως μοίρας ι' κράσεως Ἄρεως καὶ Κρόνου.

1 ποιεῖ om. A. ὁ om. P. 2-3 ποιοῦσι τὰς γενέσεις om. AB. ποιεῖ cod.; corr. 3 ἢ ... ὁ om. AB. δύνων AB. βλάπτει A. 4 αἰχμαλώτον A : ἐγχυαλώτους P. ὁ om. AB. τοῖς ιβ' B. δωδεκάτῳ P. ἐν τῷ om. AP. 5 χρόνιον P : χειρῶν A. 7-18 πολλοὶ μὲν κ. τ. λ. usque ad finem om. AB. Excerpta sunt ex astrologo Anonymo anni 379, *Catal.*, V, 1, p. 208, 1 ss. 7-8 ὅτι om. cod.: suppl. ex Anon. 11 λείπῃ corr. : λύπει sic cod, corr. 12 μεστῶς cod. 14 καθὼς προκεῖται] cf. supra p. 87, 23 ss., sed Anonymus item habet καθὼς πρόκειται, i. e. « si aster positus est ut supra indicavimus »? 15 Leg. ὑποχύσεως? cf. An., p. 208, 11. 19 **P**(arisinus 2425), f. 120. Edidi in *Catal.*, V, 1, p. 226, ex codicibus Paris. 2506, f. 11 (= **A**) et Marciano 335, qui est noster Venetus 7, f. 100 ss. (= **B**) Μοῖραι σινωτικαὶ ὀφθαλμῶν AB. 20 Χαίτη] ἔτην P. μοιρῶν P : om. AB. ἕως AB : μέχρι P. μοιρῶν P : om. A. 22 κράσις P. Ἄρεως PA : Διός B.

[1] Similia inveniuntur in *Catal.*, VII, p. 111-112 (ex Rhetorio) et V, 1, p. 170 (ex Apomasare) et supra p. 187, 22 ss. Etsi numeri nonnulli corrupti sunt vel perperam a scripore computati, apparet longitudines stellarum, quae hic praebentur, 3° 26' a Ptolemaeo differre, unde efficitur haec circa annum 480 scripta esse. Fortasse ex Iuliani Laodicensis libro hoc capitulum Rhetorius transcripsit: cf. quae *Mél. École française de Rome*, 1918, p. 43 ss. disserui. Attamen ex astrologo Aegyptio haec

Ἡ ἀκὶς τοῦ Τοξότου μοίρᾳ ζ′ νϛ′.
Ἡ Πλείας Ταύρου ἀπὸ μοίρας ε′ λϛ′ ἕως ζ′ η′.
Τὸ νεφέλιον τοῦ Καρκίνου ἀπὸ μοίρας ι′ ἕως ιε′.
Ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ Τοξότου μοίρᾳ ιϛ′ λϛ′.
Ἡ κάλπις τοῦ Ὑδροχόου ἀπὸ μοίρας ιη′ ιϛ′ ἕως μοίρας ιθ′.
Ἡ ἄκανθα τοῦ Αἰγόκερω ἀπὸ μοίρας κϛ′ μϛ′ ἕως κθ′.

ξγ′. Περὶ φαλακρῶν.

Κυρίως μὲν καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ Λεοντιανοὶ καὶ Παρθενιανοὶ καὶ Σκορπιανοὶ καὶ Τοξιανοὶ φαλακροὶ γίνονται ἢ ἀναφαλαντιαῖοι. ἰδικῶς δὲ ὅσοι ἔχουσι τὸν κλῆρον τῆς τύχης ἢ τοῦ δαίμονος ἢ τοὺς κυρίους αὐτῶν ἐν Κριῷ φαλακροὶ ἢ ἀναφαλαντιαῖοι γίνονται· ὁμοίως δὲ καὶ ἐν Τοξότῃ καὶ ἐν Λέοντι καὶ Αἰγοκέρωτι καὶ Σκορπίῳ <καὶ> Καρκίνῳ· οἱ γὰρ Αἰγοκεριανοὶ μᾶλλον ἀναφαλαντιαῖοι γίγνονται.

ξδ′. Περὶ ποδαγρῶν.

Ὅσοι ἔχουσι τὸν κλῆρον τῆς τύχης ἢ τοῦ δαίμονος ἢ τοὺς κύριους αὐτῶν ἐν τῷ Τοξότῃ ἢ ἐν τῷ Αἰγοκέρωτι ἢ Ὑδροχόῳ ἢ Ἰχθύσι ποδαγροὶ ἢ ῥευματικοὶ γίνονται μάλιστα Κρόνου αὐτοῖς ἐπιθεωροῦντος. εἰ δὲ ἐν ἄλλῳ ζῳδίῳ τύχῃ ὁ κλῆρος τῆς τύχης ἢ ὁ κύριος αὐτοῦ ὑπὸ Κρόνου θεωρούμενος, καὶ οὕτω ῥευματικοὺς ποιεῖ περὶ τοὺς πόδας

1 Ἰακὶς P. μοίρας P : om. AB. 2 Ταύρου P : ἡμέρας (signo astrol.) AB. ζ′ ϛ′ AB. 3 Legendum ιβ′ ἕως ιε′. 4 μοίρας P : μοίρ᾽ A. ιϛ′ λϛ′ AB : ιη′ λϛ′ P. 5 μοίρας om. B. 7 **P**(arisinus) 2425, f. 120; cf. *Catal.*, VII, p. 112, 7. 8 (Κ)ύριος cod. 10 ὅσοι corr.; cf. v. 15 : ὦσι cod. 10-11 τοῦ κυρίου cod., cf. ibid. 12 καὶ suppl. 14 **P**, f. 120: **A** (= Paris. 2506). f. 14; cf. *Catal.*, VII, p. 112, 8, ubi ποδαλγῶν, ποδαλγίας ubique. Κεφάλαια ποδαγρῶν A. 16 ἐν τῷ ... ἢ ἐν τῷ ... ἢ ... ἢ om. A. 17-18 Κρόνου — ἐπιθεωροῦντος P : θεωροῦντα Κρόν(ον) A. 18 δὲ om. A. τῆς τύχης κλῆρος A. ἢ P : καὶ A. 19 οὗτος A. ποιεῖ περὶ om. A.

hausta esse videntur, nam Aegyptii saepe lippitudinibus laborabant et laborant. Inter ibros medicinales cuius auctorem Hermetem Trismegistum sacerdotes Aegyptii praedicabant, unus exstabat Περὶ ὀφθαλμῶν, teste Clemente Alexandrino (*Strom.*, VI, 37, 3, p. 430, Stähelin). Impios ab Iside obcaecari (cf. Iuv., XIII, 93 : « Isis et irato feriat mea lumina sistro »), ab eademque oculos sanari vulgo credebatur (Roussel, *Cultes égyptiens à Délos*, 1916, p. 290). Sed astrologi, ut ex hoc capitulo constat, stellis quibusdam perniciosis huiusmodi morbos induci autumabant. Nec mirum est viros qui instrumentorum nostrorum subsidio destituti intenter stellas observabant, saepe luminum aciem amisisse. Quod contagione quadam fieri credebant « nebulosarum constellationum » (τῶν νεφελοειδῶν συστροφῶν supra *Catal.*, V, p. 208, 17), de quibus eruditissime disseruit Franciscus Boll, *Antike Beobachtungen* [l. c., supra p. 175 adn.], p. 63 ss.

καὶ τὰς χεῖρας, ἐξαιρέτως δὲ Διδύμοις ἢ Καρκίνῳ. — Ζήτει δὲ καὶ ἐν τῷ α' βιβλίῳ Οὐάλεντος ποίων μελῶν κυριεύουσιν οἱ ἑπτὰ ἀστέρες καὶ ὃς ἂν αὐτῶν εὑρεθῇ κύριος τύχης ἢ δαίμονος καὶ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρηθῇ, κατ' ἐκεῖνο τὸ μέλος τὸ σίνος καὶ τὸ πάθος δίδωσι, καθ' ὃ κυριεύει. εἰ δὲ τύχωσιν οἱ δύο κλῆροι καὶ οἱ κύριοι αὐτῶν ἐν τοῖς κυρτοειδέσι ζῳδίοις, κυρτοὺς ποιοῦσιν. ὁ δὲ Κρόνος ἐν Λέοντι τὸν πατέρα βλάπτει ἀπὸ ποδάγρας ἢ ὑγρῶν ὀχλήσεως ἢ βιοθάνατον ποιεῖ.

ξε'. Περὶ μαινομένων καὶ ἐπιληπτικῶν.

Ἐὰν ἡ Σελήνη καὶ ‹ὁ› Κρόνος ὡροσκοπῶσιν, ὁ δὲ Ἑρμῆς δύνῃ κατὰ κέντρον, μαινομένους καὶ φρενοβλαβεῖς ποιοῦσιν, δίχα τῆς τῶν ἀγαθῶν ἐπιθεωρίας. ἐὰν ὁ Ἄρης δύνῃ, ὁ δὲ Κρόνος καὶ ‹ὁ› Ἑρμῆς ὡροσκοπῶσιν δίχα Διὸς καὶ Ἀφροδίτης, μαινομένους καὶ φρενοβλαβεῖς ποιοῦσιν. ἐὰν ὁ Ἥλιος καὶ ἡ Σελήνη ὡροσκοπῶσιν, ὁ δὲ Κρόνος δύνῃ δίχα Διὸς καὶ Ἀφροδίτης, λυσσῶντας καὶ μαινομένους ποιοῦσιν. ἐὰν δὲ Κρόνος καὶ Ἑρμῆς ὡροσκοπῶσι, ὁ δὲ Ζεὺς δύνῃ, μωροὺς καὶ ἀφρόνους ἢ ἀνοήτους ποιοῦσιν. ἐὰν ἡ Ἀφροδίτη ἐμπεριέχηται ὑπὸ Κρόνου καὶ Ἄρεως ἐν ἑνὶ ζῳδίῳ, τετραγωνίζηται δὲ ὑπὸ Σελήνης καὶ Ἑρμοῦ, ποιοῦσι θεοφορούμενους καὶ φοιβαζομένους καὶ ἐνθέους. ἡ Σελήνη ὡροσκοποῦσα καὶ Κρόνος μεσουρανῶν καὶ Ἑρμῆς δύνων παραπληκτικοὺς καὶ φρενοβλαβεῖς ποιοῦσι. Σελήνη καὶ Ἄρης καὶ Ἑρμῆς ἐπίκεντροι τυχόντες δίχα Διὸς καὶ Ἀφροδίτης ποιοῦσι λῃστάς, κλέπτας, θυρεπανοίκτας· εἰ δὲ καὶ Κρόνος ὢν ἐν τῷ ὑπογείῳ τούτους ἐπιθεωρήσει, τυμβωρύχους ποιεῖ. ἐὰν Ἄρης καὶ Ἑρμῆς ἐν τῷ δυτικῷ κέντρῳ τύχωνται, [καὶ] ὑπὸ Σελήνης θεωρούμενοι κατὰ διάμετρον ἢ τετράγωνον, λῃστάς, ἀνδροφό-

1 χεῖρας ποιεῖ A. 1-2 ἐν τῷ α' β. Οὐάλεντος om. P (praef., p. 116); cf. Vett. Val., I, 1. 2-5 κυριεύουσιν — κυριεύει] κυριεύει ἕκαστος τῶν ζῳδίων· καὶ ὃς ἂν κακωθῇ, ἐκεῖ ἔσται τὸ σίνος ἢ τὸ πάθος ἔνθα κυριεύει A. 3 ὡς codd. : ὃς corr. τύχη codd. : corr. 6 κυρτοὶ γίνονται A. ὁ δὲ om. A. 7 ὀχλήσεων P et *Catal.*, l. c. 8 **P**, f. 120ᵛ; **A**, f. 14; cf. *Catal.*, VII, p. 112, 11 ss. Κεφάλαια μαινομένων ἐπιληπτῶν καὶ παρέτων A. 9 ἡ om. P. ὁ add. ὡροσκοπῇ P : ὡρ' A. 10 κέντρον P : νύκτα A; cf. *Catal.*, l. c. μαινόμενοι A. 10-11 γίνονται, εἰ μὴ Ζεὺς ἢ Ἀφροδίτη ἴδοιεν A. 11 ὁ om. A. ὁ Κρόνος P : Κρόνος δὲ A. ὁ suppl. 12 δίχα P : ἄνευ A. μαινόμενοι P. 13 ποιοῦσιν om. A. ὁ om. A. ἡ om. A. δύνῃ om. A. 14 δίχα P : χωρὶς A. καὶ om. A. μαινομένους ποιεῖ P : μανιωδεῖς A. ἐὰν δὲ om. A. 15 ὡρ(οσκοποῦντες) Ζεὺς δὲ δύνων A. 15-16 ἀφρόνους ἢ om. A. 16 ποιεῖ P. ἡ om. A. περιέχεται A. Κρόνου P : Διός A. 17 τετραγωνίζονται codd. 17-18 γίνονται θεοφορούμενοι κ. φοιβαζόμενοι καὶ ἔνθους sic A. θηβαζωμ(ένους) P. καὶ ἐνθέους om. P; cf. p. 193, 17. ἡ om. A. 19 καὶ ... καὶ om. A. 19-20 παραπληκτικοὺς καὶ om. A; cf. *Catal.*, l. c., v. 14. 20 φρενοβλάβους P. ποιοῦσι *Catal.*, l. c. : ποιεῖ P : om. A. καὶ ... καὶ om. A ἐπίκοινοι A. τυχόντες om. A. 21 καὶ om. A. ποιεῖ λ. κλ. θυρεπανείκτας (sic) P : λῃσταὶ κλέπται A cet. om. 23 καὶ om. A. 23-p. 193, 1 εἰ δὲ Κρόνος ἐν τῷ δ' ὢν θεωρήσει αὐτούς, τυμβωρύχοι. Κρόνος Ἄρης Ἑρμῆς δύνοντες ὑπὸ Σελήνης ὁρώμενοι ἐκ τετραγώνου ἢ διαμέτρου λῃστὰς ποιοῦσι A.

νους ποιοῦσι σταυρουμένους ἢ κρημνιζομένους. Ἄρης καὶ Ἑρμῆς ἐπικέντροι τυχόντες καὶ ἰσόμοιροι δίχα τῆς τῶν ἀγαθῶν ἐπιθεωρίας ποιοῦσι ψεύστας, ψευδοκατηγόρους, πλαστογράφους, ἐπιόρκους. ἐὰν δὲ Κρόνος καὶ Σελήνη ἐπιθεωρήσωσιν, ποιοῦσι ῥυπαρούς, γόητας, νεκυομάντεις· ἡ Σελήνη μεστὴ κατὰ σῶμα ἀπορρέουσα τὸν Κρόνον ἀποπληκτοὺς ἢ μαινομένους ποιεῖ, ἔσθ᾽ ὅτε δὲ καὶ τυφλούς. ἀποκρουστικὴ δὲ τὸν Ἄρην κατὰ σῶμα ἀπορρέουσα τὸ αὐτὸ ποιεῖ. ἐὰν ὁ Ἄρης ὡροσκοπῇ, ὁ δὲ Ζεὺς ἰσομοίρως δύνῃ τῶν ἄλλων ἀποστρόφων ὄντων θεοφορουμένους ποιεῖ. ἐὰν ὁ Κρόνος διέπῃ τὴν Σελήνην διαμετρῶν αὐτὴν, ἔσται τὸ γεννηθὲν θεοφορούμενον, ἐπιληπτικόν· ἐὰν οἱ τριγωνικοὶ δεσπόται τοῦ αἱρετικοῦ φωτὸς διάμετροι τύχωσι καὶ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρηθῶσιν, ἐπιληπτικοὺς ποιοῦσι μάλιστα τοῦ ὡροσκόπου ἢ τοῦ κυρίου αὐτοῦ ὑπὸ Κρόνου ἢ Ἄρεως θεωρουμένου. ὁ Ἑρμῆς πάντοτε ἀπόστροφος ὢν τοῦ ὡροσκόπου καὶ τῆς Σελήνης ἐπιληψίας ποιεῖ· εἰ δὲ καὶ κακοποιὸς ἐπιθεωρήσῃ, δαιμονιοπλήκτους ποιεῖ. ἡ Σελήνη σύνδεσμον πανσεληνιακὸν ἔχουσα ποιεῖ θεολήπτους, ἐνθέους, φοιβαζομένους· ἐὰν δὲ καὶ Ἄρης ἐπιθεωρήσῃ, ποιεῖ δαιμονιοπλήκτους ἢ μαινομένους. ἐὰν ὁ κύριος τοῦ κλήρου τῆς τύχης ἢ τοῦ δαίμονος ἐν τῷ θʹ ἢ τῷ γʹ τύχωσιν ὑπὸ κακοποιῶν ἐναντιούμενοι, ἀποφθεγγομένους ἢ μανιώδεις ἢ προγνωστικοὺς ποιοῦσι. ἡ Σελήνη συνοδικὴν ἔχουσα φάσιν ἢ πανσεληνιακὴν καὶ ὑπὸ Κρόνου θεωρουμένη δίχα Διὸς ἢ Ἀφροδίτης δαιμονιοπλήκτους ποιεῖ· ἐπὶ δὲ πανσελήνου ὑπὸ Ἄρεως μόνου θεωρουμένη μάλιστα ἐν τῷ Τοξότῃ καὶ ἐν Ἰχθύσι, ** ὁ μὲν Ζεὺς ἐπιθεωρῶν θεραπείας δίδωσι ἀπὸ ἰατρῶν ἢ διαίτης

1 καὶ om. A. 2-3 ἐπίκοινοι ἰσόμενοι (sic) μὴ δρῶντος Διὸς ἢ Ἀφροδίτης ψεύστας, πλαστογράφους A; cf. *Catal.*, l. c., v. 15. 3 πλαστογράφους om, P. 4 ἐὰν δὲ καὶ] εἰ δὲ A : καὶ P. καὶ Σελήνη om. A. θεωρήσει A. ποιοῦσι om. A. 5 ἡ om. A. κατὰ σῶμα ἀπορρέουσα P : ἀπορρέουσα σωματικῶς A. 5-6 Leg. τοῦ Κρόνου? sed cf v. 7. 6 ἀποπλέκτους A. ποιοῦσι P : om. A; corr. 7 ἀποκρουστικὴ A : λοιποῦσας (sic) P. ἀπορρέουσα Ἄρην τὸ αὐτὸ A. 8 ἐὰν — δύνῃ] Ἄρης ὡροσκοπῶν ἐὰν Ζεὺς δίχα ἰσομοίρως A. ἰσόμοιρος P. 9-10 ἐὰν ὁ — ἐπιληπτικόν om. A. 10 αὐτή P; corr. 11 ἐὰν om. A, τρίγωνοι A. τύχωσι καὶ P : ὄντες A. 12 θεωρηθῶσιν P : δρώμενοι A. ἐπιλήπτους (om. ποιοῦσι) A. 12-13 τοῦ ὡροσκόπου — Κρόνου ἢ om. P. 13 ὁ om. A. 14-15 ἐπιληψίας P; cf. *Catal.*, l. c., v. 18 : ἐπιλήπτους A. 15 κακοποιὸς ἐπιθεωρίσει P : κακῶς ἐπιθεωρήσῃ *Catal.*, l. c. : Κρόνος ἢ Ἄρης δρᾷ A. 15-16 ποιεῖ. ἡ om. A. 16 σύνδ. πανσ. ἔχουσα ποιεῖ P; cf. *Catal.*, v. 19 : πανσεληνιάζουσα ὑπὸ συνδέσμων A. ἐνθέους A : ἢ καὶ P. 17 φηβαζωμένους (φη ex θη corr.) P, cf. p. 192, 18. ἐὰν P : εἰ A. ἐπιθεωρηθῇ P : δρᾷ A. ποιεῖ om. A. 18 ἐὰν om. A. κλήρου A : κ- (i. e. κέντρου) P. 19 θʹ ἢ τῷ om. A. τύχωσιν om. A. ὑπὸ Κρόνου ἢ Ἄρεως ἐναντιούμενος A. 19-20 ὑποφεγκομένους P; cf. p. 194, 4. 20 ἢ (prius) om. P. ποιοῦσι· ἡ om. A. 21 ἔχουσα φάσιν A : φαῦσιν ποιοῦσα P. πανσέληνος signo astr. A. καὶ om. A. θεωρουμένη P : δρωμένη A. 22 Διὸς ἢ om. A. ἢ corr. : καὶ P. ποιεῖ om. A. πανσελίνου P : συνόδου (sign. astr.) A. 23 μόνου θεωρουμένη om. A. τῷ om. A. ἐν om. P. 24-p. 194, 1 ὁ μὲν Ζεὺς — ἐπικουρίας om. A. 24 lacunam signavi. δηέτηι P; corr.

ἢ φαρμακείας, ἡ δὲ Σελήνη ἀπὸ χρησμῶν καὶ τῆς τῶν θεῶν ἐπικουρίας. ὁ Ἄρης ἢ <ὁ> Κρόνος ἐν τῷ ὑπὸ γῆς δαιμονιοπλήκτους ἢ ὑπὸ εἰδώλων φοβεριζομένους[1]· εἰ δὲ καὶ Ἀφροδίτη συνῇ, ποίει θεοφορουμένους ἢ ἀποφθεγγομένους. Κρόνος ἢ Ἄρης ἐπικείμενοι τῷ δαίμονι ἢ διαμετροῦντες μανιώδεις ἢ ἐκστατικοὺς ποιοῦσιν δίχα Διὸς καὶ Ἀφροδίτης· τὸ δὲ αὐτὸ νόει καὶ ἐπὶ τῶν συνόδων <ἢ> πανσελήνων. ὁ κύριος τοῦ κλήρου τοῦ δαίμονος ἐναντιούμενος αὐτῷ ποιεῖ ἀκριτοβούλους, ἐναντιόφρονας, ἀλαζόνας, ὑβριστάς.

ξϛʹ. Περὶ ἀσελγῶν καὶ μεθυστῶν καὶ ἐμπαθῶν.

Ἡ Ἀφροδίτη οἴκοις Ἑρμοῦ τοῦ Ἑρμοῦ κακῶς κειμένου παιδεραστὰς ποιεῖ. ὁ κλῆρος τοῦ γάμου οἴκοις Ἑρμοῦ, τοῦ Ἑρμοῦ ἐν ἀρσενικῷ ἐπικέντρου ὄντος, τὸ αὐτὸ ποιεῖ. Ἄρης καὶ Ἑρμῆς ἐναλλάξαντες τοὺς ἀλλήλων οἴκους ἢ τετραγωνίζοντες ἀλλήλους ἢ διαμετροῦντες παιδεραστὰς ποιοῦσιν. ἡ Ἀφροδίτη Αἰγοκέρωτι ἢ Ἰχθύσιν ἢ Σκορπίῳ ἢ Ταύρῳ ὑπὸ Κρόνου ἢ Ἄρεως θεωρουμένη ἀσελγεῖς ποιεῖ, μάλιστα ὕπαυγος. <ἡ> Ἀφροδίτη οἴκοις Κρόνου ἢ Ἄρεως ὑπ' αὐτῶν θεωρουμένη ἀσελγεῖς ποιεῖ. ἡ Ἀφροδίτη καὶ Ἑρμῆς καὶ Ἄρης θεωρήσαντες ἀλλήλους ἀσελγεῖς ποιοῦσι. ἡ Ἀφροδίτη καὶ ἡ Σελήνη ἐν τῷ δύνοντι

1 Leg. ἡ Ἀφροδίτη? cf. supra cap. ξαʹ, p. 188, 9. χρηστῶν P; corr. 2 ὁ et ἢ om. A. ὁ suppl. ὑπὸ γῆς P : δʹ A (i. e. in quarto loco). 3 φωβεριζωμένους sic P : δειματουμένους A. σινοῖ P. ποιεῖ om. A. 3-4 θεωφορουμένη ἢ ἀποφθεγκομένη P. 4-6 Κρόνος ἢ Ἄρης — πανσελήνων om. A; cf. *Catal.*, l. c., v. 20 ss. 4 τῶν cum signo daemonis (i. e. τὸν δαίμονα) P. 6 ἢ suppl. Boll. ἡνίκα ὁ κύριος, *Catal.*, l. c. 7 κλήρου A : κ- (i. e. κέντρου) P. ἑαυτῷ A : ἑαυτὸ P; cf. *Catal.* ποιεῖ om. A. 7-8 ἀκριτοβώλους τὰ ἐναντία φρονοῦντας P. 8 καὶ ὑμβρηστάς P. 9 **P**, f. 121r; **A**, f. 14, cap. ζʹ; cf. *Catal.*, VII, p. 113, 2-10. Κεφάλαια ἀσελγῶν ἐμπαθῶν μεθύσσων (sic) μοιχῶν A. 10 ἡ om. A. ἡ Ἀφροδίτης deinde signum Veneris P. οἶκος A : ἥτις P; corr. τοῦ Ἑρμοῦ om. P. κειμένη P. παιδεραστὰς litteris cryptographicis A. 11 γάμου litt. crypt. A. οἶκος Ἑρμοῦ τοῦ Ἑρμοῦ A : ἥτις Ἑρμ(οῦ) ὁ Ἑρμ(ῆς) (signis astr.) P. 12 ἐπικ(έντρου) ὄντος A : ἐπίκεντρος P. καὶ om. A. 12-13 τοῖς οἴκοις ἀλλήλων P. 13 τετραγωνήσαντες ut vid. A. ἀλλήλων ἢ διαμετρίσαντες P : τετράγωνοι ἢ διάμετροι (signis astr.) ἀλλήλοις A. 13-14 τὸ αὐτὸ ποιοῦσι A. 14 ἡ om. A. Σκορπίῳ P : signum dubium A. 15 ὁρωμένη A. ποιεῖ om. A. 16 ὑπαύγους P. ἡ add. οἴκου A. ὑπ' P : ἐπ' A. 17 ἀσελγεῖς P : τὸ αὐτὸ A. ἡ ... καὶ ... καὶ om. A. 17-18 θεωρίσανταις (sic) ἀλλήλους P : ἀλλήλους ὁρῶντες A. 18 ποιοῦσι om. A. ἡ ... καὶ ἡ om. A. δύνοντι P : δʹ A (i. e. ὑπογείῳ).

---

[1] Fuit, opinor, ἀπὸ εἰδώλων φοιβαζομένους (cf. supra pp. 192, 18; 193, 17), quod aliis verbis dicit Vettius Valens, p. 112, 34 (νεκρῶν εἰδωλοποιητάς); cf. p. 67, 5; 113, 16, Kroll. Necromantios producunt malefici planetae in imo medio caelo, quia ibi collocabantur inferi (cf. supra p. 149, n. 1), unde umbras elicere ars magorum pessima docebat. — Vide etiam supra p. 182, 22 praedictiones per mortuos.

τὰς μὲν γυναῖκας ἀσελγεῖς ποιοῦσι, τοὺς δὲ ἄνδρας μαλακούς, πλέον δὲ εἰ καὶ ὑπὸ Κρόνου ἢ Ἄρεως θεωρηθῶσιν. ὁ Ἥλιος καὶ ἡ Σελήνη πρὸς ἀλλήλους τρίγωνοι μοιχικούς, πολυτόλμους ποιοῦσι τοὺς ἄνδρας, μάλιστα δὲ τὰς γυναῖκας. ἡ Ἀφροδίτη ὑπὸ γῆν ἐν ἀρσενικοῖς ζῳδίοις πολυψόγους γυναῖκας ποιεῖ· ἐὰν δὲ στηρίζῃ, μαλακούς. ὁ Ἄρης τὴν Ἀφροδίτην ἰσομοίρως θεωρῶν κατὰ τρίγωνον ἢ τετράγωνον ἢ διάμετρον ἐν τροπικοῖς ζῳδίοις καὶ ἀλλήλων τὰ δωδεκατημόρια ὑποδεξάμενοι ἢ ἐπιθεωρήσαντες, ποιοῦσι μεθυστάς, μοιχούς, ἀναστάτους· εἰ δὲ Κρόνος ἐπιθεωρήσῃ, ποιεῖ κιναίδους, ἀσελγεῖς, μάλιστα ἐν θηλυκοῖς ζῳδίοις. ἡ Ἀφροδίτη ἐν τῷ ἕκτῳ παιδεραστὰς ποιεῖ· ἡ Ἀφροδίτη ἐν τῷ ἐννάτῳ κακίστη πρὸς γάμον τοῖς ἀνδράσιν, ταῖς δὲ γυναιξὶν ἀγαθή. ὁ Ἄρης ἐν τῷ ἐννάτῳ κακὸς ὑπάρχει. ἡ Σελήνη δὲ ὡροσκοποῦσα καὶ ἡ Ἀφροδίτη ἐν τετραπόδοις ζῳδίοις τὰς μὲν γυναῖκας ἀσελγοπύγους ποιοῦσιν, τοὺς δὲ ἄνδρας λείκτας καὶ αἰσχροποιούς.

ξζ'. Περὶ τόπων καὶ μοιρῶν ἀσελγοποιῶν καὶ ἐμπαθῶν.

Ὁ ὡροσκόπος Κριοῦ μοίραις ιγ' ιδ' κβ' κδ' κζ' κη' λ' ἐμπαθεῖς καὶ ἀσελγεῖς ποιεῖ. ὁ ὡροσκόπος Ταύρῳ, μοίραις αὐτοῦ τῶν Ὑάδων, ἀπὸ μοίρας ιβ' ἕως ιζ', ὡροσκόπος Λέοντι ἀπὸ μοίρας κε' ἕως λ', ὡροσκόπος Αἰγοκέρωτι ια' ιβ'· ἐπὶ τούτων τῶν μοιρῶν δέον παρατηρεῖν τὸν ὡροσκόπον καὶ τὸν δύνοντα καὶ τὴν Ἀφροδίτην καὶ τὴν Σελήνην καὶ τὸν κλῆρον τῆς τύχης καὶ τὸν κλῆρον τοῦ γάμου καὶ τοῦ ἔρωτος. καὶ τόποι μαλακοποιοί εἰσιν αἱ τελευταῖαι μοῖραι Κριοῦ, Λέοντος, Τοξότου. οἱ οὖν

1 ποιοῦσι om. A. 2 ἢ καὶ P : εἰ A. Ἄρεως ἢ Κρόνου P. ὁ ... καὶ ἡ om. A. 3 πρὸς ἀλλήλους τρίγονοι P : signum trigoni A. μοχήμους (sic) πολλυτόμους P : πόρνους A; corr. Delcourt. 3-5 ποιοῦσι τοὺς — μαλακούς om. A. 5 ss. cf. *Catal.*, l. c., v. 8 ss. ὁ om. A. 6 θεωρῶν — διάμετρον P : δρῶν διάμετρος ἢ τετράγωνος (signis astr.) A. 7 ἐν τροπικῷ ζωδίῳ A. καὶ om. A. 7-8 ὑποδεξαμένων P : δεξάμεναι (vel -να) A : ἐπιδεξάμενοι *Catal.*, l. c. 8 θεωρήσαντες A. ποιοῦσι om. A. μεθήσους sic P, sed cf. p. 194, 9. ἀναστάτους P : om. A : ἀνουστάτους *Catal.*, v. 10. 8-9 εἰ δὲ Κρ. ἐπιθεωρίσει P : Κρόνου δὲ δρῶντος A. 9 ποιεῖ om. A. κιναίδεις A : καινεδ' (sic) P. μάλιστα om. A. 9-10 θηλυκῷ ζῳδίῳ A. 10 ἡ om. A. ἕκτῳ P : ϛ' A. παιδεραστὰς litt. crypt. A. ποιεῖ· ἡ om. A. 11 ἐνάτῳ P : ε' A. κακίστη e corr. P. 12 ὁ om. A. κακῶς P. ὑπάρχει P : ἐστι A. 12-14 ἡ Σελήνη — αἰσχροποιούς om. A. Ante v. 8 transp. *Catal.* (l. c., v. 5) rectius, ut vid. 13 Post ζῳδίοις] ἤγουν Κριῷ Ταύρῳ Λέοντι Αἰγοκέρωτι add. *Catal.*, l. c. ἀσελγοφύγους P; dubitanter corr. *Catal.* habet ἀσελγεῖς. 14 κλέπτας P et *Catal.*; corr.; cf. p. 196, 6; 197, 7. 15 Tit. om. A, qui sequentia cum praecedentibus coniungit; cf. *Catal.*, l. c., v. 10-17 et Anonym. a. 379 in *Catal.*, V, 1, p. 206, 15 ss.; *Maximi rel.*, p. 108, 25. 16 ὁ om. A. Κριοῦ A : ἕως P; *Catal.* ιγ' ιδ'] ιδ' ιδ' sic A. κη' P : κα' A. 16-17 καὶ et ποιεῖ om. A. 17 ὁ om. A. Ταύρων P. μοῖραι P. αὐτοῦ om. A. τῶν om. P. 19 δέον P; *Catal.* : δεῖ A. 20 τὸν δύνοντα P *Catal.* : τὸ δ' A. 21 γάμου et ἔρωτος litt. cryptogr. A. καὶ om. A. 22 εἴσιν] signum Geminorum A. τελεταὶ P. Κριοῦ] signum Mercurii A. οὖν om. P.

ὡροσκοπηθέντες ταύταις ταῖς μοίραις μαλακόσωμοι γίνονται ἢ κιναιδίζοντες τοῖς ἤθεσιν.

ξη'. Περὶ δεκανῶν ἀσελγοποιῶν [1],

Ἐν οἷς ἡ Ἀφροδίτη. Ἡ Ἀφροδίτη ἐπιτυχοῦσα Κριοῦ δεκανῷ πρώτῳ ἀσελγεῖς ποιεῖ καὶ ἀθεμιτοφάγους καὶ ἀθεμιτογάμους καὶ ἀρρητοποιοὺς καὶ λείκτας καὶ ψογιστὰς καὶ ἐμπαθεῖς καὶ ἀρρενοκοίτας καὶ ἅρπαγας γυναικῶν· ἀγαθοποιηθεῖσα δὲ οὐχ οὕτως φαύλη. Ἀφροδίτη Διδύμων δεκανῷ δευτέρῳ παραιρέτης καὶ ἀποκλίνασα ἀρρενοκοίτας, λάγνους, αἰσχρούς, ἀψικόρως συναπτομένους· μοιχικοὺς καὶ ἐπιμανεῖς πρὸς τὰ ἀφροδίσια. Ἀφροδίτη Λέοντος δεκανῷ πρώτῳ κακῶς κειμένη ποιεῖ ἐρωτικούς, κακογάμους, ἀρρητοποιούς· ἢ καὶ ἀρρητοποιῶν γυναικῶν <δῶρα> λήψεται καὶ πολυκοίνων. Ἀφροδίτη Λέοντος δεκανῷ τρίτῳ κακῶς κειμένη ποιεῖ μοιχούς, ἅρπαγας γυναικῶν· ζημιωθήσονται δὲ καὶ ἀτυχήσουσι διὰ γυναικῶν. Ἀφροδίτη Ζυγοῦ δεκανῷ πρώτῳ ἀσελγεῖς

1-2 κιναιδίζονταις sic P : κίναιδοι A; cf. *Catal.*, l. c., v. 17. 3 **P**, f. 122; **A**, f. 14ᵛ, qui haec cum praecedentibus coniungit. Similia ex cod. Monacensi [= **G**(ermanico) 7] edidit Boll, *Catal.*, VII, p. 115. « Antiochi [rectius Rhetorii] inter capitula numero λδ' signatum in Vindob. 3, f. 53ᵛ; item in Cantabrig. Trin. O. 7, 39. s. XVII, part. III, f. 9 invenitur, ubi inscribitur Π. δ. ἀσ. ἐν οἷς ἡ Ἀφροδίτη καὶ οἱ λοιποί· Ἀντιόχου » [Boll]. Titulum om. A. 4 ἐν οἷς ἡ Ἀφρ. om AG. Ante Ἀφροδ. (prius) signum Veneris P. ἡ alter. om. PA. ἐπιτυχοῦσα om PA. δεκανῷ α' Κριοῦ G. 5 ποιεῖ om. A. καὶ ἀθεμιτοφάγους om. AG. 5-6 καὶ ἀθεμιτογ. — ψογιστὰς om. G. καὶ λύπτας καὶ ψωγηστὰς P : om. A; corr. Legendum ψογιστούς? Sed cf. infra p. 197, 8. 6 ἐμπαθεῖς AG : ἐπιπαθεῖς P. ἀρρενοκοίτας litt. crypt. A. 6-7 καὶ ἀρρενοκ. — φαύλη] καὶ ἄρσενας ἐπιμαινομένους G cet om. 7 φαῦλοι P. 8 δευτέρῳ P : β' AG ac sic semper deinceps. παραιρέτης — ἀρρενοκοίτας om. G. ἀρρενοκοίτας litt crypt. A. λαγνοὺς ποιεῖ G. 9 αἰσχροὺς] Leg. αἰσχροποιούς sicut *Catal.*, V, 1, p. 206, 23? cf. tamen p. 197, 1. ἀψικόρως om. G. συναπτομένους om. AG. μο(υσ)ικοὺς ut vid. P : μοιχούς A, qui post ἀφροδίσια transp. ἐπιμανεῖς AP : κατωφερεῖς G. 9-10 πρὸς τὰ ἀφροδ. om. A. 10 Ἀφροδίτη A : ἐν δὲ PG. κακῶς κειμένη om. G. ποιεῖ om. A. 11-12 ἀρρητοποιούς — πολυκοίνων om. G. ἢ καὶ — πολυκοίνων] ἢ γυναῖκας μαχλάδας λαμβάνοντας fors. recte A. 12 δῶρα dubit. suppl. πολλύκυνον P; cf. infra p. 197, 12. Ἀφροδίτη Παρθένου δεκανῷ γ' A : ἐν δὲ τῷ τρίτῳ P : ἐν δὲ γ' δεκανῷ G : i. e. Leonis. 13 κακῶς κειμένη om. G. ποιεῖ om. A. 13-14 ζημιωθήσονται — διὰ γυναικῶν om. A : καὶ ὑπὸ γυναικῶν ἀτυχήσει G. 14 ἀτυχήσωσι P. Ἀφροδίτη A : ἐν δὲ PG. δεκανὸς A.

[1] Haec ex Teucro Babylonio hausit Antiochus vel Rhetorius, qui ipse dicit in cap. Διδασκαλία πῶς δεῖ ἀποτέλεσθαι γενέθλια (Paris. 2506 [= 10], f. 22ʳ): Εἶτα ζήτει τὰ δεκανικὰ ἀποτελέσματα ὡροσκόπου Ἡλίου καὶ Σελήνης καὶ τῶν ε' ἀστέρων καὶ τῶν κλήρων (τὸν κλῆρον cod.) κατὰ Τεῦκρον τὸν Βαβυλώνιον. Cuius originis indicium servatur verbis διὰ τὸν Τράγον τὸν παρανάτελλοντα sc. Ζυγῷ (p. 198, 17): Haedus signum est « sphaerae Barbarae » quod secundum Teucrum Librae consurgit (*Catal.*, VII, 204, 7 ss.). — Similia praebebat liber Ἰατρομαθηματικῶν Hermetis Trismegisti, quo fonte fortasse Teucrus usus est; cf. *Catal.*, V, 1, p. 209, 9 et *Revue de philol.*, XLII, 1918, p. 106 ss.

ποιεῖ καὶ αἰσχρούς, περὶ τὰς ὀρέξεις ἐπιμανεῖς. Ἀφροδίτη Σκορπίου δεκανῷ πρώτῳ κακῶς κειμένη καὶ ἀποκλίνουσα ποιεῖ ὑπὸ αἰσχροποιῶν βλαπτομένους καὶ φεύγοντας διὰ γυναῖκα. Ἀφροδίτη Τοξότου δεκανῷ τρίτῳ κακῶς κειμένη ποιεῖ αἰσχροποιούς, διὰ γυναικῶν δυστυχοῦντας καὶ εἰς ἐρήμους τόπους ἢ θάλασσαν πλεῦσαι χάριν γυναικός, καὶ ἔπαισχρος ἔσται. Ἀφροδίτη Αἰγοκέρωτος δεκανῷ πρώτῳ κακῶς κειμένη ποιεῖ ἀσελγεῖς, αἰσχροὺς καὶ τὰ παρὰ φύσιν πράττοντας, λείκτας ἢ ψογιστάς. Ἀφροδίτη Αἰγοκέρωτος δεκανῷ δευτέρῳ κακωθεῖσα ποιεῖ μοιχούς, ψογιζομένους ἢ καὶ ἐπὶ ξένης διὰ γυναῖκα ἢ μετὰ γυναικὸς καὶ ἐν θαλάσσῃ δεινὰ ὑπομένοντας. Ἀφροδίτη Ὑδροχόου δεκανῷ τρίτῳ κακωθεῖσα ποιεῖ πολυκοίνους, ῥυπαρούς. Ἀφροδίτη Ἰχθύων δεκανῷ τρίτῳ κακουμένη ποιεῖ πολυκοίνους, μοιχούς, ἐπιμανεῖς ταῖς μίξεσιν.

ξθ′. Περὶ Ἡλίου. Ὁ Ἥλιος Κριοῦ δεκανῷ τρίτῳ καὶ Ζυγοῦ δεκανῷ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ καὶ τρίτῳ καὶ Σκορπίου δεκανῷ πρώτῳ καὶ Ἰχθύων δεκανῷ πρώτῳ καὶ τρίτῳ ποιεῖ ἀσελγεῖς καὶ μαλακούς.

ο′. Περὶ Σελήνης. Ἡ Σελήνη Κριοῦ δεκανῷ τρίτῳ μαλακοὺς καὶ ἀσελγεῖς καὶ ἐμπαθεῖς ποιεῖ καὶ Λέοντος δεκανῷ τρίτῳ καὶ Αἰγοκέρωτος δεκανῷ τρίτῳ καὶ Ζυγοῦ δεκανῷ τρίτῳ καὶ Ὑδροχόου δεκανῷ τρίτῳ καὶ Ἰχθύων δεκανῷ πρώτῳ.

οα′. Περὶ Κρόνου. Κρόνος Κριοῦ δεκανῷ τρίτῳ καὶ Ζυγοῦ δεκανῷ

1 ποιεῖ — ἐπιμανεῖς om. A : ποιεῖ καὶ ἐπὶ τ. ὀρ. ἐπ. G. Ἀφροδίτη A : ἐν δὲ PG. 2 κακῶς — ἀποκλίνουσα om. G. ποιεῖ om. A. 2-3 ὑπὸ αἰσχροπ. βλαπτομ. καὶ φεύγοντας διὰ γυναῖκα A : αἰσχροποιῶν βλάβην γυναικῶν PG. 3 Ἀφροδίτη A : ἐν δὲ τῷ P : ἐν δὲ G. 4 κακῶς κειμένη om. G. αἰσχροποιοὺς διὰ γυναικῶν δυστυχοῦντας A : ποιεῖ ἀτυχῆσαι διὰ γυναῖκα PG. 5 καὶ εἰς — γυναικὸς om. AG. 5-6 καὶ ἔπ. ἔσται om. A. 6 Ἀφροδίτη A : ἐν δὲ PG. κακῶς κειμένη om. G. 7 ποιεῖ om. A. αἰσχροὺς] Leg. αἰσχροποιοὺς? cf. p. 196, 8. καὶ τὰ P : καὶ ταῦτα G : τὰ A. 7-8 λικτὰς ἢ ψωγηστάς sic P : om. AG; cf. supra p. 196, 6 et infra v. 9 ψογιζομένους. Sunt fellatores et cinaedi. 8 Ἀφροδίτη Αἰγοκέρωτος δεκ. A : ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ (β′ G) δεκανῷ PG. κακωθεῖσα om. G. ποιεῖ om. A. 9-10 ψογιζομένους — ὑπομένοντας om. A : πόρνους cet. om. G. 9 ψωγιζωμένους P. ξένοις P. 10 Ἀφροδίτη Ὑδροχόου A : ἐν δὲ τῷ Ὑδροχό(ῳ) PG. 11 κακωθεῖσα om. G. ποιεῖ om. A. πολυκοίνους A : πολλυκύνους P (cf. v. 12 et p. 196, 12) : om. G. ῥυπαρούς PG : αἰσχοποιούς A. Ἀφροδίτη Ἰχθύων A : ἐν δὲ Ἰχθύσι (signo astr.) PG. 12 κακουμένη om G. ποιεῖ om. A. πολλυκύνους P : om. G. καὶ ἐπιμ. G. ἐπιμανεῖς ταῖς μίξεσιν (μοίξαισιν P) PG; γυναικομανεῖς A. Leg. ἐπὶ ταῖς μ.? 13 ξθ′] Numeri capit. in P additi sunt manu posteriore. Titulos Περὶ Ἡλίου, Περὶ Σελήνης etc. om. AG. Revera sequentia cum praecedentibus unum tantum caput efficiunt; cf. summarium *Catal.*, VIII, 3, p. 109. 14. ὁ om. AP. 13 Κριοῦ] Σκορπίου A. Post τρίτῳ] ποιεῖ (ποιεῖ om. P) μαλακοὺς καὶ ἀσελγεῖς (v. 15) transp. PG. ἐν Ζυγῷ G. 15 ποιεῖ om A. 16 ἡ om. AP. τρίτῳ] γ′ AG : πρώτῳ P. 16-17 μαλακοὺς — ποιεῖ om A; cf. v. 15. 17 καὶ om. P. Post τρίτῳ] καὶ Ἰχθύων δεκ. α′ (v. 19) transp. G. καὶ Λέοντος δεκ. γ′ post Pisces v. 19 transp. A. Αἰγοκέρωτος G : Παρθένου PA. 18 δεκ. γ′ GA : δεκανῷ πρώτῳ P. Post v. 19 versus quosdam capituli νζ′, Πινακικὴ ἐπισκ. supra p. 120, 20 ss. inseruit G.

πρώτῳ καὶ τρίτῳ καὶ Αἰγοκέρωτος δεκανῷ πρώτῳ καὶ τρίτῳ ἀσελγεῖς ποιεῖ.

οβʹ. Περὶ Διός. Ζεὺς Κριοῦ δεκανῷ τρίτῳ καὶ Ζυγοῦ δεκανῷ πρώτῳ καὶ τρίτῳ καὶ Αἰγοκέρωτος δεκανῷ πρώτῳ καὶ τρίτῳ <ἀσελγεῖς ποιεῖ>.

ογʹ. Περὶ Ἄρεως. Ἄρης Κριοῦ δεκανῷ τρίτῳ καὶ Ζυγοῦ δεκανῷ πρώτῳ καὶ τρίτῳ τὰ αὐτὰ σημαίνει.

οδʹ. Περὶ Ἑρμοῦ. Ἑρμῆς Ζυγοῦ δεκανῷ πρώτῳ καὶ Αἰγοκέρωτος δεκανῷ πρώτῳ <τὰ αὐτὰ σημαίνει>.

οεʹ. Περὶ ὡροσκόπου. Ὡροσκόπος Κριοῦ δεκανῷ τρίτῳ καὶ Ζυγοῦ δεκανῷ πρώτῳ καὶ τρίτῳ καὶ Αἰγοκέρωτος δεκανῷ πρώτῳ ἀσελγεῖς καὶ ἡδυπαθοῦντας ποιεῖ.

Ὁ Κλῆρος τῆς Τύχης καὶ τοῦ Δαίμονος καὶ οἱ κύριοι αὐτῶν ἐν ἀσελγεῖ ζῳδίῳ ἐμπεπτωκότες μαλακοὺς καὶ ἀσελγεῖς ποιοῦσιν.

οϛʹ. Περὶ ζῳδίων ἀσελγῶν. Ἀσελγῆ δὲ ζῴδιά εἰσιν Κριός, Ταῦρος, Λέων, Αἰγόκερως ἀπὸ μέρους δὲ Ἰχθύες καὶ Ζυγὸς διὰ τὸν Τράγον τὸν παρανατέλλοντα [1].

[Ἀφροδίτη ἐν ἀρσενικῷ ζῳδίῳ καὶ οἴκῳ ἢ ὁρίοις Ἑρμοῦ παιδεραστὰς ποιεῖ, ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ Ἑρμῆς οἴκοις ἢ ὁρίοις Ἀφροδίτης τὰ αὐτὰ <ποιεῖ>. Ἀφροδίτη ἐπίκεντρος καὶ ἐν θηλυκῷ ζῳδίῳ ὑπὸ Ἄρεως θεωρουμένη δίχα Ἑρμοῦ φιλογυναίους ποιεῖ, μάλιστα δὲ ἑσπέριος.]

1 αʹ καὶ γʹ A (καὶ superscr.) : τρίτῳ P : γʹ G. 1-2 ἀσελγεῖς ποιεῖ PG : τὰ αὐτὰ σημαίνει A. 4-5 ἀσελγεῖς ποιεῖ suppl. 6 τρίτῳ P : γʹ A : αʹ G. 6-7 Ζυγ. δεκ. πρ. κ. τρίτῳ P : Ζυγοῦ δεκανῷ αʹ A : Αἰγοκέρωτος δεκανῷ αʹ G. 7 τὰ αὐτὰ σημαίνει om. PG. 8-9 De Mercurio tacent AG. 9 τὰ αὐτὰ σημαίνει suppl. 10 καὶ om. A. 11-12 ἀσελγ. καὶ ἡδυπ. ποιεῖ PG : ἀσελγεῖς ποιοῦσιν A. 14 εἰς ἀσελγῆ ζῴδ(ιον) πεσόντες A. ἀσελγεῖς ἢ μαλακοὺς (sine ποιοῦσιν) A. 15 De titulo cf. *Catal.*, VIII, 3, p. 109, 16 et de re *Maximi reliquias* ed. Ludwich, p. 108, 25; *Catal.*, I, p. 166, 7. δὲ om. P. 16 καὶ Ἰχθ. A. 16-17 διὰ τὸν τράγον τὸν παρανατέλλοντα P : διὰ τὸν παρανατέλλοντα τράγον A : om. G. 18-21 Haec postea addita esse videntur, nam de Venere supra p. 196, 4 ss. Rhetorius egit. 18 καὶ om. A. 18-19 παιδεραστὰς P : litt. cryptogr. A : ἀσελγεῖς G. 19-20 ἀλλὰ δὴ — τὰ αὐτὰ ποιεῖ om. G. 19 ποιεῖ· ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ om. A. οἴκῳ AG. τὰ αὐτὰ A : om. P. 20 ποιεῖ suppl. ἐπὶ κέντρῳ G. καὶ om. AP. 21 ὁρωμένη A. δίχα Ἑρμοῦ om. G. φιλογυινέους (vel -γοιν-) P : γυναικομανεῖς A : πρὸς φίλτρον ἐγείρει τοὺς ἔρωτας καὶ ἐπιχαρεῖς G, fors. recte. μάλ' ἑσπερία ante γυναικομ. transp. A. δὲ om. P.

---

[1] Signum « sphaerae Barbarae », cf. supra p. 196, n. 1 et Boll, *Sphaera*, p. 48, 23; p. 295 ss.

οζʹ. Καθολικὰ σχήματα βιαιοθανάτων.

Κλῆρος ἀναιρέτου ἀπὸ τοῦ οἰκοδεσπότου τοῦ ὡροσκόπου ἐπὶ Σελήνην καὶ τὰ ἴσα ἀπὸ ὡροσκόπου, νυκτὸς δὲ ἐναλλάξ· ἡ Σελήνη ὁρῶσα τὸν κλῆρον τοῦ ἀναιρέτου βιαιοθανάτους ποιεῖ, χεῖρον δὲ ἐὰν ἡ Σελήνη εὑρεθῇ ἐν τοῖς μελεοκοπουμένοις ζῳδίοις· ὁ κύριος τῆς προγενομένης συνόδου ἢ πανσελήνου ἀπόστροφος ὢν τοῦ ἰδίου οἴκου καὶ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρούμενος· ἡ συνοδοπανσέληνος ἡ προγενομένη ὑπὸ κακοποιῶν θεωρουμένη μόνων· ἐὰν ὁ κύριος τοῦ ὡροσκόπου ἢ τοῦ κλήρου τῆς τύχης ὑπὸ κακοποιῶν θεωρούμενος εὑρεθῇ· ἐὰν ὁ πρῶτος τριγωνικὸς δεσπότης τοῦ ὑπογείου κέντρου κακῶς πέσῃ καὶ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρηθῇ δίχα Διὸς καὶ Ἀφροδίτης. — Κλῆρος θανάτου ἀπὸ Σελήνης ἐπὶ τὸν ὄγδοον τόπον τοῦ ὡροσκόπου ἐπὶ ἡμέρας καὶ νυκτός· καὶ ὅπου ἂν ἐκπέσῃ ὁ κλῆρος, σκόπει τοὺς ἐπιθεωροῦντας· ἐὰν γὰρ κακοποιὸς μόνος ἐπιθεωρήσῃ τὸν κλῆρον, βιαιοθανάτους ποιεῖ· Ἄλλως κατὰ Κριτόδημον[1]. ὁ ὁριοκράτωρ τοῦ δύνοντος κέντρου κακοποιὸς ὢν καὶ ὕπαυγος ἐν ταῖς τοῦ Ἡλίου μοίραις τυχὼν ἐκ δόλου καὶ ἐξ ἐνέδρας τὸν θάνατον σημαίνει, ἔξαυγος δὲ ὢν βιαιοθανάτους ποιεῖ καὶ φανερῶς ἀποθνήσκοντας. ὁ ὁριοκράτωρ τοῦ δύνοντος κακοποιὸς ὢν καὶ στηρίζων ἢ ἀναποδίζων ἀπὸ σίνους καὶ φαρμάκων ἢ τραυμάτων ἀναιρεῖ. ὁ ὁριοκράτωρ τοῦ δύνοντος κακοποιὸς ὢν καὶ ἐν ἀνθρωποειδέσιν ζῳδίοις ὢν καὶ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρούμενος ἐξ ἀνθρώπων τὸν θάνατον ποιεῖ, ἐν δὲ παρύγροις ζῳδίοις ἀπὸ ὑγρῶν, ἐν δὲ θηριωδέσιν

1 **P** = Paris. 2425. f. 123v; **A** = Paris. 2506 (= astrol. 10), f. 15. βιαιοθανάτων σχήματα A. Formas contractas populares βιόθανατος, βιοθανασία ubique adhibuit P; cf. *Catal.*, VIII, 3, p 109, 17 et *Thes. l. Lat.* s. v. «Biothanati». 2 λῆρος (κ omisso) P. τοῦ ante οἰκ. om. P. 3 νυκτὸς P : εἰ A. ἡ om. A. 4 ὡροσκοποῦσα P. κλῆρον corr. : κύριον codd. βιοθανασίας P. 5 εὑρεθῇ P : ᾖ A. μελεοκοπουμένοις scripsi: cf. *Catal.*, I, p. 165, 3; 166, 9 : μελοκοπουμένοις A : μελλωκοπιμένοις P. 5 ss cf. Vett. Val., II, 40, p. 126, 2 ss. Kroll. 7 κακοποιοῦ A συνοδοπ. ἡ προγεναμένη P : προγενομένη συζυγία A. 8 μόνων θεωρουμένη A. ἐὰν ante ὑπὸ transfert A. κύριος om. P. 9 θεωρούμενος εὑρεθῇ P : θεωρῆται A. 10 τοῦ ὑπογείου κέντρου P : τοῦ δʹ A. 11 καὶ om. A 11-14 κλῆρος θανάτου — ποιεῖ] τὸν ηʹ σκόπ(ει) τίνος ἐστὶ καὶ τίς αὐτῷ ἐπικεῖται καὶ οὕτως στοχάζου A. 12 ἐπὶ] ἀπὸ P; corr. 13 ἂν] ἐὰν P; corr. 15 Ἄλλως — Κριτόδημον om. P. δύνοντος κέντρου P : ζʹ A. 16 ὕπαυγος om. P. μοίραις om. A. 17 καὶ ἐξ ἐνέδρας om. A. σημαίνει P : δηλοῖ A. ἔξαυγος A : ὕπαυγος P. βιοθανάτους P. 18 ποιεῖ καὶ φανερῶς (dubium) ἀποθνήσκοντας P: βιαιοθανάτους φανερῶς ποιεῖ A. An φονικῶς? sed cf. p. 200, 25. ὁρικράτωρ P. δύνοντος P : ζʹ A. 19-20 στηρίζων — δύνοντος om. P. 20 ss. cf. Firmic. Mat., VII, 23 (p. 259, 19). δύνοντος scripsi: ζʹ A. 21 ὢν καὶ om. A. 22 ζῳδίοις om. A. δὲ om. P.

[1] Quae hic ex Critodemo excerpuntur, partim (p. 200, 2 ss.) inveniuntur quoque supra in capitulo de loco VIII, p. 162, 1 ss. — Βιαιοθανασίας praedictionem iam Socrati Syrum quemdam magum fecisse ex Aristotele refert Diogenes Laertius II, 5, 24. Cf. Lamprid., *Heliogab.*, 33, 2.

ἀπὸ θηρίων ἢ ὕψους. ἡ Σελήνη συνεχομένη ὑπὸ Κρόνου καὶ Ἄρεος ἐν ἑνὶ ζῳδίῳ ἐπίκεντρος ἢ ἐπαναφερομένη βιαιοθανάτους ποιεῖ. Κρόνος οἰκοδεσποτῶν τὸν ὄγδοον τόπον καὶ μαρτυρῶν αὐτὸν δίχα τῶν ἀγαθοποιῶν ἐξ ὑγρῶν ἀναιρεῖ· ἐὰν δὲ καὶ ὁ Κρόνος ἐν παρύγροις ζῳδίοις τύχῃ, ἐν ποταμοῖς ἢ ἐν θαλάσσαις· ἐν δὲ χερσαίοις ἢ ἐν ὄρεσιν ἢ ἐν ἐρημίᾳ. ὁ δὲ Ἑρμῆς ἀπέχων τοῦ Ἡλίου μοίρας κδʹ βιαιοθανάτους ποιεῖ, ἡ δὲ Ἀφροδίτη μοίρας κηʹ τὸ αὐτὸ ποιεῖ. ὁ δὲ Ἥλιος οἰκοδεσποτῶν τὸν ὄγδοον τόπον καὶ ἐν ἀλλοτρίοις τόποις ἑστώς, τοῦ Ἡλίου καὶ τοῦ ὀγδόου τόπου κεκακωμένων, ἀπὸ ὕψους τὸν θάνατον ποιεῖ. ἐὰν δὲ ὁ Ἄρης οἰκοδεσποτήσῃ τὸν ὄγδοον τόπον καὶ κακωθῇ ὁ τόπος δίχα Διὸς καὶ Ἀφροδίτης, ὑπὸ λῃστῶν ἢ θηρίων ἢ ἐχθρῶν τὸν θάνατον ποιεῖ· μαρτυρηθεὶς δὲ ὁ Ἄρης ὑπὸ Ἡλίου, ἀπὸ δήμου ἢ πλήθους ἢ βασιλέων ἀναιρεῖ σταυρουμένους [1] ἢ ἀποκεφαλιζομένους ἢ θηριομαχοῦντας. ἐὰν ἡ Ἀφροδίτη οἰκοδεσποτήσῃ τὸν ὄγδοον τόπον καὶ κακωθῇ καὶ αὐτὴ καὶ ὁ ὄγδοος τόπος δίχα Διός, ἀπὸ γυναικὸς ἢ οἴνου πολλοῦ ἀναιρεῖ ἢ φαρμάκῳ. Ἑρμῆς οἰκοδεσποτῶν τὸν ὄγδοον τόπον καὶ κακούμενος καὶ αὐτὸς καὶ ὁ ὄγδοος τόπος ἀπὸ δούλων ἢ γραμμάτων ἀναιρεῖ. Ζεὺς οἰκοδεσποτῶν τὸν ὄγδοον τόπον καὶ κακούμενος σὺν τῷ τόπῳ ἀπὸ βασιλέων ἢ ἡγεμόνων ἀναιρεῖ. ὁ κύριος τοῦ ὀγδόου τόπου μὴ ἐπιβλέπων αὐτὸν ἀλλὰ κακούμενος καὶ ἐν ἀλλοτρίῳ ζῳδίῳ ἑστὼς ἐπὶ ξένης τὰ προειρημένα ποιεῖ· ἐὰν δὲ ἐπιβλέπῃ τὸν ὄγδοον τόπον ἐν ἰδίῳ οἴκῳ ἢ τριγώνῳ ἢ ὑψώματι τυχών, ἐν τῇ πατρίδι ταῦτα πείσεται. τοῦ ὀγδόου τόπου καὶ τοῦ οἰκοδεσπότου αὐτοῦ κακῶς κειμένων, ἐὰν οἱ ἀγαθοποιοὶ τὸν ὄγδοον τόπον ἢ τὸν κύριον ἀποβλέπωσιν, τοὺς αὐτοὺς θανάτους καὶ οὐ φανεροὺς ποιοῦσι. σκέπτου δὲ καὶ τὴν τριταίαν καὶ ἑβδομαίαν καὶ τεσσαρακοσταίαν τῆς Σελήνης· ἡ γὰρ τεσσαρακοσταία

2-6 Κρόνος — ἐρημίᾳ om. A. 4 ἀναιρεῖται cod. : corr. ex p. 162, 1 ss. 6 ὁ δὲ om. A. τοῦ om. A. 6-7 βιοθανάτους ποιεῖ om. A. 7 ἡ A : εἰ P. μ(οίρας) ηʹ A. τὰ αὐτὰ ποιοῦσιν A. δὲ om. A. 7-9 cf. supra p. 162, 5. οἰκοδεσποτῶν τοῦ Κρόνου (♄ pro ηʹ) ἐν ἀλλ. τόπ. ἑστὼς κεκακωμένος ἅμα τῷ ηʹ ἀπὸ ὕψους ἀναιρεῖ A. 9 κεκακωμένου P; corr. ἐὰν δὲ ὁ om. A. 10 οἰκοδεσποτιῶν τοῦ ηʹ κεκακωμένου τοῦ ηʹ ἄνευ A. 11 καὶ om. A. ἐγχθρῶν P. τὸν θ. ποιεῖ P : ἀναιρεῖται A. 12 ὁ om. A. ἀπὸ] ὑπὸ A. ἢ πλήθους om. A. 13 ἀναιρεῖ A : ποιεῖ P. ἢ θηριομ. ἢ ἀποκεφαλ. A. 14 ἐὰν ἡ Ἀφροδίτη usque ad 25 ποιοῦσι om. A. 15-16 ὄνω πολὺ ἀναιρεῖται P : corr., ex p. 162, 10. 17 ὑπὸ cod. : corr. γράμματα P : corr. 19 ὑπὸ cod.; corr. cf. p. 162, 13. 21 ξένοις P. 23 κειμένου P; corr. 24 ἀποβλέπουσιν P. 26 ζʹ καὶ μʹ A : ἑβδομιαίαν καὶ μηνιαίαν P falsa interpretatione numeri μʹ : cf. infra p. 206, 13 et Vett. Val., p. 126, 7. τεσσαρακοσταία scripsi : μʹ A : μηνιαία P.

[1] Haec ante aetatem scripta Constantini Magni, qui crucis supplicium suppressit (Mommsen, *Strafrecht*, p. 921), nihil cogitans transcripsit Rhetorius. — Item p. 201, 22.

πρὸς κακοποιὸν φερομένη, βιαιοθανάτους ποιεῖ. ἔτι οὖν χρή, καθὼς προείπομεν, ζητεῖν καὶ τοὺς ἐκλειπτικοὺς συνδέσμους. ἐὰν ὁ Ἀναβιβάζων τύχῃ ἐν τῷ ὀγδόῳ τόπῳ <καὶ> ἐπιθεωρήσωσι Ἄρης καὶ Κρόνος καὶ Ἑρμῆς, βιαιοθανασίαν ποιοῦσι· ἢ γὰρ ἀποκεφαλίζονται ἢ ἀνασκολοπίζονται. εἰ δὲ καὶ ὁ Ἥλιος τούτοις ἐπιμαρτυρήσῃ, σινοῦνται τὴν ὅρασιν ἢ τοὺς πόδας. εἰ δὲ ἀγαθοποιοὶ μόνοι θεωροῦντες τύχωσιν τὸν ὄγδοον τόπον δίχα Κρόνου Ἄρεως, εὐθανασίαν ποιοῦσι. ἐὰν ὁ Καταβιβάζων τύχῃ ἐν τῷ η′ τόπῳ καὶ Ζεὺς καὶ Ἀφροδίτη καὶ Ἄρης ἐκεῖ τύχωσι, βιαιοθανάτους ποιεῖ ἢ ἀποκεφαλιζομένους.

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα κεφάλαια βιαιοθανασίαν ποιοῦντα ἀλλ᾽ οὐχ οὕτω μονοσχηματοῦντα ἀλλ᾽ ἀπὸ πολλῶν ἀστέρων συσχηματιζόμενα. οἷον Σελήνη μεστὴ ἐν τῷ μεσουρανήματι, Ἄρεως καὶ Ἡλίου διαμετρούντων ἐν τῷ ὑπογείῳ, Διὸς καὶ Ἀφροδίτης ἀποστρόφων ὄντων, βιαιοθανάτους ποιεῖ καὶ ζῶντας καιομένους. ἐπεὶ οὖν ταῦτα τὰ κεφάλαια ἐκ διαφόρων σχημάτων γίνεται, οὐκ ἀναγκαῖον ἡγησάμην ταῦτα ὑποτάξαι διὰ τὸ ἅπαξ μὲ προθέμενον ἐξ ἀρχῆς τὰ μονοειδῆ καὶ ἀνυπέρβλητα κεφάλαια τῆς γενέσεως κατὰ μέρος ὑφηγήσασθαι τὴν ἐπιλογὴν ἀπὸ διαφόρων ἀρχαίων ποιησάμενος· τὰ γὰρ λοιπὰ τοῖς ἀρχαίοις κατέλιπον. ὁ κύριος τοῦ κλήρου τῆς τύχης καὶ ὁ κύριος τοῦ ὀγδόου τόπου ἐναντιούμενοι ἀλλήλοις βιαιοθανάτους ποιοῦσιν. ὁ Κρόνος ὡροσκοπῶν Ἄρης δύνων ἐκ διαμέτρου ποιοῦσιν κυνηγοὺς ἢ θηριομάχους ἢ κυνοβρώτους. ὁ Κρόνος ὑπογείῳ, Ἄρης μεσουρανῶν νυκτὸς ποιοῦσιν ἐσταυρωμένους καὶ ὑπὸ ὄρνεων βεβρωμένους. ἐὰν ὁ κύριος τῶν ὁρίων τοῦ διέποντος κακοδαιμονήσῃ, θηριόβρωτον ποιεῖ τὸν γεννηθέντα. εἰ δὲ <ὁ> Ἄρης καὶ ὁ Κρόνος τύχωσιν ἐν Λέοντι καὶ ἐν Καρκίνῳ, ἢ ὀλιγοχρονίους ποιοῦσιν ἢ βιαιοθανάτους. ὁ κύριος τοῦ ὡροσκόπου καὶ τῆς Σελήνης διαμετροῦντες ἑαυτοὺς ξενοθανάτους ποιοῦσιν· εἰ δὲ καὶ

1-2 ἔτι — συνδέσμους om. A. 1 ἔτι corr. : ἐπὶ cod. 2-4 ἐὰν — ἀνασκολοπίζονται] ἀναβιβάζων ἐν τῷ η′ ὑπὸ Κρόνου Ἄρεως Ἑρμοῦ θεωρούμενος βιαιοθανάτους ποιεῖ A. 3 καὶ suppl. 3-4 Ἑρμῆς corr. : Ἀφροδίτη signo astr. P; cf. p. 162, 16. 5 καὶ ὁ om. A. μαρτυρ(εῖ) A. ἢ P : καὶ A. 6-7 εἰ δὲ Ζεὺς Ἀφροδίτη μόνοι ἄνευ τῶν κακοποιῶν θεωρήσωσιν, εὐθαν. A. 7-8 καταβιβάζων ἐν τῷ η′ μετὰ Διὸς Ἀφροδίτης Ἄρεως A. 8 ιη′ P. 9 ποιοῦσι P. ἢ ἀποκεφαλιζομένους om. A. 10 ss. De re, cf. Firm. Mat., VII, 23. 10-11 ἔστι δὲ — συσχηματιζόμενα οἷον om. A. 10 δὲ corr.: μὲν cod. ποιοῦντες P. (οὔ)τω dubium P. 12 διαμ. Ἄρ. καὶ Ἡλ. A. 13 ἐν τῷ ὑπογείῳ om A. ἀπεστραμμένων Διὸς καὶ Ἀφρ. A. 14 ποιεῖ om. A. 14-18 ἐπεὶ οὖν ταῦτα — κατέλιπον om. A. 16 μονοηδοὶ cod. 19 ὁ κύριος τοῦ ὀγδ. τόπου P : ὁ τοῦ Κρόνου A. 20 βιοθαν. ποιοῦσι P : βιαιοθανατοῦσι A. ὁ om. A. 20 ss. cf. supra p. 128, 22; infra p. 212, 22 sq. 21 ἐκ διαμέτρου om. P. ποιοῦσι om. A. 22 ὁ om. A. ὑπογείῳ P : ἐν τῷ δ′ A. ποιοῦσιν om. A. 22-23 ἐσταυρ. — βεβρωμένους P : σταυρουμένους A. 23 ἐὰν om. A. 24 κακοδαιμονήσῃ — τὸν γεννηθέντα P : ἐν τῷ ιβ′ θηριοβρώτους A cet. om. δὲ om. A. 25 ὁ prius suppl. ὁ om. A. καὶ ἐν om. A. 26 ποιοῦσιν om A. 27 ἑαυτοὺς om. A. ξενοθανάτους ποιοῦσιν P : ἐπὶ ξένης ἀναιροῦσιν A. καὶ om. A.

ὑπὸ κακοποιῶν θεωρηθῶσιν, καὶ βιαίως ἀναιροῦσι. ὁ κύριος τοῦ κλήρου τῆς τύχης ὕπαυγος πάνυ τυχὼν δίχα Διὸς καὶ Ἀφροδίτης κακοθανάτους ποιεῖ πρὸς τὴν φύσιν τοῦ ζῳδίου. τῇ τεσσαρακοσταίᾳ τῆς Σελήνης Κρόνος Ἑρμῆς Ἄρης ἐπικειμένοι, βιαιοθανάτους ποιοῦσι. ἡ Σελήνη μεστὴ ὑπὸ Ἄρεος δεκατευομένη ἐν τοῖς μελεοκοπουμένοις ζῳδίοις δίχα Διὸς καὶ Ἀφροδίτης βιαιοθανάτους ποιεῖ. οἱ κακοποιοὶ καθυπερτεροῦντες τὰ φῶτα δίχα Διὸς καὶ Ἀφροδίτης βιαιοθανάτους ποιοῦσι. Σελήνη ἐν τῷ δ', οἴκῳ Ἄρεως, διχὰ Διὸς Ἀφροδίτης βιαιοθανάτους <ποιεῖ>. ὁ Ἑρμῆς ἐναντιούμενος τῇ πανσελήνῳ καὶ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρούμενος βιαιοθανάτους ποιεῖ.

οη'. Καθολικὰ σχήματα ἐκπτώτων.

Κλῆρος αἰτιατικοῦ τόπου ἡμέρας ἀπὸ Κρόνου ἐπὶ Ἄρεα καὶ τὰ ἴσα ἀπὸ ὡροσκόπου, νυκτὸς δὲ ἐναλλάξ. οὗτος ὁ κλῆρος ὑπὸ κακοποιῶν μόνον θεωρούμενος ἐπισφαλεῖς καὶ ἐπικινδύνους καὶ καθαιρετικὰς ποιεῖ τὰς γενέσεις[1]. συνοδοπανσέληνοι ὑπὸ κακοποιῶν μόνον θεωρούμενοι μετὰ Ἡλίου δίχα Διὸς καὶ Ἀφροδίτης ἐκπτώσεις σημαίνουσιν· χεῖρον δὲ εἰ καὶ οἱ κύριοι αὐτῶν ὑπὸ κακοποιῶν θεωροῦνται ἢ ἀπόστροφοι αὐτῶν τύχωσι. οἱ κύριοι τῶν συνοδοπανσελήνων κακοδαιμονοῦντες ἢ κακοτυχοῦντες ἐκπτώτους ποιοῦσιν. ἡ Σελήνη λείπουσα καὶ ἀπὸ Ἄρεος μόνου τὴν ἀπόρροιαν ποιουμένη, οὐκ ἀγαθὴν λέγει τὴν γένεσιν· ὁμοίως δὲ καὶ <ἀπὸ> Κρόνου μεστὴ ἀπορρέουσα· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ μαινομένους ἢ ἀποπλήκτους ποιεῖ. ἡ Σελήνη ἀπορρέουσα ἀπὸ κακοποιοῦ καὶ πρὸς κακοποιὸν φερομένη ἔκπτωσιν σημαίνει. ἡ Σελήνη καὶ ὁ ὡροσκόπος ὑπὸ κακοποιῶν ἐμπεριεχόμενοι ἔκπτωσιν ποιοῦσιν.

1 καὶ βιαίως ἀναιροῦσι P : βιαιοθανάτους A. 2 καὶ om. A. 2-3 κακοθανάτους — ζῳδίου P : κακωθέντα A. 3 ἡ μηνιαία P : τῇ μ' A ; corr ; cf p. 200. 26. 4 Ἑρμῆς Κρόνος A. ποιοῦσι om. A. ἡ om. A. 5 μελοκοπουμένοις A : τοῖς μελλωκοπιμένοις P. καὶ om. A. 6 ποιοῦσι P : om. A. 7 καὶ om. A. ποιοῦσι om. A. 8 Σελήνη — βιαιοθ. om. P. 9 ποιεῖ suppl. ὁ om. A. διαμέτρος τῇ A. καὶ om. A. 11. F. 125 **P**; f. 15v **A**. καθολικὰ ἐκπτώτων σχήματα A. 12 λῆρος ἐπιατοικοῦ sic P. ἡμέρας om. P. 13 ὡροσκόπου P : Ἑρμοῦ (signo astr.) A. 14 ἐπισφαλεῖς καὶ ἐπικ. καὶ om. A. 15 ποιοῦσι P. σύνοδοι πανσέλινοι P : ἡ προγενομένη συζυγία A. μόνον om. P. 15-16 θεωρουμένη A. 16 μετὰ Ἡλίου — Ἀφροδίτης om. A· ἔκπτωσιν σημαίνει A. 17 ὁ κύριος αὐτοῦ A. 17-18 θεωροῦνται — τύχωσι P : ὁρᾶται ἢ ἀπέστραπται αὐτῆς A. 18-20 οἱ κύριοι — ποιουμένη P : ὁ κύριος τῆς προγενομένης συζυγίας ἐν τῷ ϛ' ἢ τῷ ιβ' ὢν ἔκπτωσιν σημαίνει· Σελήνη ἀπὸ Ἄρεως μόνον ἀπορρέουσα A. 21 ὁμοίως — ἀπορρέουσα om. A. 22 ἢ ἀποπλήκτους om. A. 22-23 ἡ Σελήνη — σημαίνει P : Σελήνη ἀπὸ Κρόνου εἰς Ἄρη φερομένη ἢ ἔμπαλιν ἔκπτωτον ποιεῖ A. 23-24 Κρόνος Σελήνη καὶ ὡροσκόπος A 24 περιεχόμενοι ἔκπτωτον A.

[1] Haec ex Vettii Valentis lib. V cap. 1 hausta esse videntur, ubi Krollii supplementum καὶ ἐπικίνδυνοι (p. 208, 16) hoc excerpto confirmatur.

ζήτει λοιπὸν τοὺς τριγωνικοὺς δεσπότας τοῦ αἱρετικοῦ φωτός· κακῶς γὰρ κείμενοι καὶ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρούμενοι ἢ ὕπαυγοι ἔκπτωσιν ποιοῦσι. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ οἰκοδεσπότης τῆς γενέσεως κακῶς κείμενος καὶ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρούμενος ἐκπτώτους ποιεῖ τὰς γενέσεις. ἔτι δὲ καὶ ὁ κλῆρος τῆς τύχης καὶ τοῦ δαίμονος καὶ οἱ κύριοι αὐτῶν κακῶς κείμενοι καὶ ὕπαυγοι καὶ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρούμενοι μετὰ καὶ τοῦ ια' τοῦ κλήρου τῆς τύχης ἐκπτώσεώς εἰσιν δηλωτικοί. Κρόνος καὶ Ἄρης ἑξάγωνοι Ἡλίῳ καὶ Σελήνῃ αἰτιατικὰς τὰς γενέσεις ποιοῦσιν. ὁ Ἥλιος καὶ ἡ συνοδοπανσέληνος ὑπὸ κακοποιῶν θεωρουμένοι, αἰτιατικὰς τὰς γενέσεις ποιοῦσιν. ἔτι δὲ ὡροσκόπος ἢ Σελήνη ὑπὸ κακοποιῶν θεωρουμένοι ἐπινόσους τὰς γενέσεις ποιοῦσι. οἱ δὲ κύριοι τῶν συνοδοπανσελήνων ἀπόστροφοι τῶν τόπων ἢ ἐναντιούμενοι τοῖς τόποις ἐναντιώσεων καὶ δυστευξιῶν εἰσι δηλωτικοί. αἱ συνοδοπανσέληνοι καὶ οἱ κύριοι αὐτῶν ἐν τῷ ιβ' ἢ τῷ η' κείμενοι ἔκπτωσιν ποιοῦσιν, ἐξαιρέτως δὲ εἰ καὶ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρηθῶσιν. ὁ Ἥλιος μὴ ἐπιθεωρῶν τὸν κλῆρον τῆς τύχης ἢ τὸν κύριον αὐτοῦ μήτε κατὰ τὰ ἰσανάφορα μήτε κατὰ τὰς ἰσοδυναμίας μήτε κατὰ τὰς ὁμοζωνίας ἔκπτωσιν ἀποτελεῖ. οἱ κακοποιοὶ μόνοι ἐπιφερόμενοι τῷ ὡροσκόπῳ ἢ τῷ μεσουρανήματι ἔκπτωσιν ποιοῦσι· πλεῖον δὲ οἱ παραιρέται ἢ ὁριοκράτορες Ἡλίου καὶ Σελήνης κακῶς κείμενοι καὶ ὕπαυγοι πεπτωκότες τοὺς γονεῖς ἢ τοὺς τεχθέντας ταπεινοὺς ποιοῦσι.

[οθ'. Περὶ φάσεων τῆς Σελήνης.]

Εἰσὶ τῆς Σελήνης φάσεις ια'· σύνοδος· εἶτα ἀπόστημα τοῦ Ἡλίου

1 ζήτει — δεσπότας P : τριγωνικοὶ δὲ δεσπόται A. 2 γὰρ om. A. καὶ ὑπὸ — ἔκπτωσιν P : ἢ ὕπαυγοι ἢ κακούμενοι ὑπὸ Κρόνου Ἄρεως ἐκπτώτους A. 3-7 ὁμοίως δὲ — δηλωτικοί P ; τὸ δ' αὐτὸ γίνεται καὶ ἐπὶ τοῦ οἰκοδεσπότου τῆς γενέσεως καὶ τοῦ κλήρου τῆς τύχης καὶ τοῦ δαίμονος καὶ τῶν κυρίων αὐτῶν τὸ αὐτὸ παθόντων· ἀλλὰ καὶ ὁ ια' τοῦ κλήρου τῆς τύχης τὸ αὐτὸ παθὼν ποιεῖ A. 7 τοῦ om. P. 8 καὶ P : ἢ A. 9 ὁ Ἥλιος καὶ ἡ συνοδ. P : Ἥλιος καὶ ἡ προγενομένη συζυγία A. θεωρουμένη P. 10 αἰτ. τὰς γεν. P : τὸ αὐτὸ A. ἔτι] ἐπὶ P. ὑπὸ A : ἐπὶ P. 11 θεωρουμένη codd. 11-12 εἰ δὲ κῦριοι — τόπων P : οἱ κύριοι τῶν προγενομένων συζυγιῶν ἀπεστραμμένοι A. 13 δυστεύκτων P. 13-14 αἱ συνοδοπ. — κειμένοι P : ἡ προγενομένη συζυγία ἢ ὁ κύριος αυτῷ (sic) ἐν τῷ β' ἢ η' κειμένη A. 15 ἐξαιρέτως — θεωρηθῶσιν P : μάλιστα δὲ ὑπὸ κακοποιῶν δρωμένη A. 16 θεωρῶν P. τὰ om. P. 17 ὁμοδωνίας P : ὁμοζωνοίας A. 18 ποιεῖ A. μόνοι om. P. 19 καὶ τῷ P. 19-20 καὶ μάλιστα παρ' αἵρεσιν οἱ ὁριοκράτορες A. 20-21 κακῶς κείμενοι ὕπαυγοι A : κακῶς καὶ ὕπαυγοι πεπτωκότες P. 22 **P**(arisinus 2425), f. 125^{v} ; **A** (= Paris. 2506), f. 15^{r} ; cf. *Catal.*, VII, p. 116, p. 222. Titulus falsus. Sunt cap. II 34-35 Vettii Valentis. 23-p. 204, 6 sic praebet A : Φάσεις τῆς Σελήνης ια' (postea γ' μηνοειδὴς μοίρ(ας) με' rubr. expunctum) α' σύνοδος μοῖρα α'. β' ἀνατολὴ μοίρ(ας) ιε'. γ' μηνοειδὴς μοίρ(ας) με'. δ' διχότομος μοίρ(ας) ϛ'. ε' ἀμφίκυρτος μοί(ρας) ρλε'. ϛ' πανσέληνος μοί(ρας) ρπ'. ζ' ἀμφίκυρτος μοί(ρας) ρλε'. η' διχότομος μοί(ρας) ϙ'. θ' δευτέρ(α) μηνοειδὴς μοί(ρας) με'. ι' δύσις μοί(ρας) ιε'. ια' σύνοδος μοῖ(ρα) α'. 24 σύνοδος] διάμετρος signo astr. P.

μοίρας ιε', ἀνατολή· τρίτον ἀπόστημα μοίρας με' μηνοειδής· τέταρτον ἀπόστημα τοῦ Ἡλίου μοίρας ϙ', διχότομος· πέμπτον ἀπόστημα τοῦ Ἡλίου ἀπὸ μοίρας ϙα' ἕως ρλε' καὶ καλεῖται ἀμφίκυρτος· ἕκτον ἀποστάσα τοῦ Ἡλίου μοίρας ρπ' πανσέληνος· ἕβδομον ἀποστάσα τῆς πανσελήνου μοίρας ρξε' μηνοειδής· ** ἑνδέκατον πληρωθεῖσα ἀπὸ Ἡλίου μοίρας τξ' δύσις ἢ καὶ ἀφώτιστος.

Τούτων τῶν φάσεων τοὺς κυρίους καὶ τοὺς τόπους ἀπὸ τοῦ ὡροσκόπου [τοὺς οἰκοδεσπότας] χρὴ ζητεῖν· ὁ μὲν γὰρ τόπος τῆς φάσεως τὸν τόκον καὶ τὴν πρώτην ἡλικίαν σημαίνει· ὁ δὲ κύριος τῆς φάσεως τὴν δευτέραν ἡλικίαν. ἐὰν οὖν τὸ ζῴδιον τῆς φάσεως ἢ ὁ κύριος τοῦ ζῳδίου ἐν κακῷ τόπῳ τύχῃ καὶ ὑπὸ κακοποιῶν κατοπτευθῇ, ἀγενεῖς καὶ καθαιρετικοὺς ποιεῖ τὰς γενέσεις· ἐὰν δὲ ἐπίκεντρος ἡ φάσις τύχῃ καὶ ὁ κύριος αὐτῆς ὑπὸ ἀγαθοποιῶν θεωρηθῇ, εὐγενεῖς καὶ ἔνδοξοι γενήσονται. ἐὰν δὲ ὁ μὲν τόπος ἐν χρηματιστικοῖς ζῳδίοις τύχῃ, ὁ δὲ κύριος παραπέσῃ καὶ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρηθῇ, ἐλεύθεροι γεννηθέντες ἢ καλῶς ἀναχθέντες, ἐνδείαις καὶ ὑποταγαῖς περιτραπήσονται. ἐὰν δὲ ὁ μὲν κύριος ἐν χρηματιστικοῖς ζῳδίοις εὑρεθῇ, ὁ δὲ τόπος παραπέσῃ, ἐν τοῖς πρώτοις χρόνοις κακοπαθήσαντες περὶ τὰς ὑποταγὰς καὶ ** ἐξ ὑστέρου ἐλευθερίας καὶ προκοπῆς ἀξιωθήσονται, μάλιστα εἰ καὶ ὑπὸ ἀγαθοποιῶν θεωρηθῶσιν. ἐὰν δὲ τοῦ τόπου καὶ τοῦ κυρίου παραπεπτωκότων ἀγαθοποιοὶ ἐπιθεωρήσωσι, μετὰ τοὺς τῶν κακοποιῶν χρόνους τῆς ὑποταγῆς ἢ τῆς αἰχμαλωσίας ἀπαλλαγέντες ἐν περιουσίᾳ γενήσονται. ἐὰν δὲ ὁ μὲν τόπος ὑπὸ κακοποιῶν θεωρηθῇ, ὁ δὲ κύριος ὑπὸ ἀγαθοποιῶν, ὑποτακτικοὶ γεννηθέντες, ἐλευθέρως ἀνατραφήσονται ἢ εἰς ὑποβολὴν καὶ τεκνοποιΐαν χωρήσουσιν. ἐὰν δὲ ὁ μὲν τόπος ὑπὸ ἀγαθοποιῶν θεωρῆται, ὁ δὲ οἰκοδεσπότης ὑπὸ κακοποιῶν, ἐλεύθεροι γεννηθέντες εἰς δουλείαν ἀνατραφήσονται. ἢ ἑαυτοὺς ἐν ὑποταγῇ παραδώσουσι διὰ τροφῆς ἔνδειαν ἢ πίστεως ἢ πράξεως ἀφορμήν.— Αἱ σύνοδοι καὶ διχότομοι τῆς Σελήνης ὑπὸ Κρόνου θεωρού-

5 Lacunam signavi. 7 κυρίους P : οἴκους A. 8 τοὺς οἰκοδεσπότας P : καὶ τοῦ οἰκοδεσπότου A; delevi. ζητεῖν χρὴ A. 9-10 τὸν τόκον — φάσεως om. P, qui tantum ση(μαίνει) habet. 10 δευτέραν P : β' A. 10-28 = Vett. Val. II, 34 11 τοῦ ζῳδίου P : αὐτοῦ A. τύχῃ τόπῳ A. καὶ om. A. 11-12 κατωπτευστῇ (sic) P : ὁρώμενος A. 12 ποιοῦσι P. 14 ἔνδοξοι γενήσονται P : ἐνδόξους A. δὲ ὁ μὲν A : μὲν ὁ P. χρηματικοῖς AP; corr. 15 καὶ om. A. θεωρηθ(είς) A. 16 ἢ om. A. κακῶς A. ἀφέντες P ἐνδείαις A : ἐν βίαις P. 17 δὲ ὁ μὲν A : ὁ P. χρηματικοῖς A. 18-20 κακοπαθήσαντες — θεωρηθῶσιν om. A qui habet tantum: δυστυχήσαντες ὕστερον εὐτυχήσουσιν. 19 Post καὶ] ἐνεχθέντες add. Val. Lac. sign. Kroll. 20 κακοποιῶν cod.; corr. ex Val. τόπου P : πρώτου A. 21 ἀγαθοποιὸς ἐπιθεωρήσῃ A. μετὰ τοὺς τῶν A : μὴ καὶ τῶν P. 22 τῆς ante αἰχμ. om. A. ἐγχμαλωσίας P. 23 ἐν περιουσίᾳ γενήσονται P : εὔποροι ἔσονται A. 24 γενόμενοι A. ἐλευθερίαν P. Fort. < εἰς > ἐλευθερίαν, cf. v. 27. 26 μὲν om. P. 27 ἀνατραφήσονται P : ἀχθήσονται A. 28-29 δι' ἔνδειαν τροφῆς ἢ διαφορὰν πίστεως ἢ πράξεως (sine ἀφορμὴν) A. 29 αἱ om. P. τῆς om. P. 29-p. 205, 1 θεωρουμένη P.

μεναι, ἐκπτώσεως εἰσὶ δηλωτικαί. αἱ πανσέληνοι καὶ ἀναδιχότομοι ὑπὸ Ἄρεως θεωρούμεναι ἀοιδίμους τὰς ἐκπτώσεις ποιοῦσιν, ἐπὶ μὲν τῶν στερεῶν ζῳδίων ἅπαξ, ἐπὶ δὲ τῶν δισώμων πλεονάκις, ἐπὶ δὲ τῶν τροπικῶν δημοσίως καὶ περιθρυλλήτως. καὶ ἐπίκεντροι μὲν οὖν ἐκ μεγίστης τύχης πίπτουσιν, ἐπαναφερόμενοι δὲ ἐξ ἑτέρων ἕτερα ὑπομένουσιν, ἀποκεκλικότες δὲ εἰς φυγὴν καὶ ὕβρεις καὶ βασάνους καὶ πλεονεξίας καὶ βιαιοθανασίας ἐκπεσοῦνται.

[π'. Περὶ Ἀναβιβάζοντος καὶ Καταβιβάζοντος.]

Ἐὰν ὁ Ἀναβιβάζων ᾖ μετὰ Διὸς ἢ Σελήνης ἢ Ἀφροδίτης ἢ Ἡλίου, ἐκπτώσεις ποιεῖ· καὶ μετὰ μὲν Ἡλίου τὸν πατέρα σινοῖ, μετὰ δὲ Σελήνης τὴν μητέρα ἢ εὐτελίζει ἢ ὑβρισμένην λέγει, μάλιστα εἰ ἐπίκεντρος εἴη. ὁ Ἀναβιβάζων μετὰ Κρόνου καὶ Ἄρεως τὸ αὐτὸ ποιεῖ, ἐξαιρέτως δὲ εἰ ἐπίκεντροι εἶεν. ἐπὶ μὲν τῶν ἀγαθοποιῶν ὁ Ἀναβιβάζων καλός, ἐπὶ δὲ τῶν κακοποιῶν ὁ Καταβιβάζων καλός. οἱ τριγωνικοὶ δεσπόται τῶν φώτων, ὁ πρῶτος καὶ ὁ δεύτερος, ἀσύμφωνοι πρὸς ἀλλήλους τυχόντες ἢ ἐναντιούμενοι ἑαυτοῖς καὶ μὴ θεωρούμενοι ἡμέρας μὲν ὑπὸ Ἡλίου, νυκτὸς δὲ ὑπὸ Σελήνης αἰχμαλώτους ποιοῦσιν ἢ δουλεύοντας ἢ φυγάδας διὰ τὰ συμβαίνοντα αὐτοῖς ἐν τῇ πατρίδι κακά. ἡ Σελήνη καὶ ὁ Κρόνος ἐν ἑνὶ ζῳδίῳ τυχόντες ἐκπτώτους ἀεὶ ποιοῦσιν, ἀλλὰ μετὰ λϛ' ἐνιαυτοὺς ἀνανεύοντας, εἴπερ ἐν καλῷ τόπῳ τύχωσιν. ἐὰν ὁ κύριος τοῦ κλήρου τῆς τύχης εὑρεθῇ ἐν τῷ ζ' ἢ τῷ ὑπογείῳ, ἔκπτωσιν δηλοῦσιν, εἰ δὲ ἐν τῷ η' ᾖ, δι' ὀνείρων τὰς κτήσεις δίδωσι καὶ οὐ παραμόνους· οἱ κακοποιοὶ μόνοι καθυπερτεροῦντες τὰ φῶτα κατὰ τετράγωνον ἢ ἑξάγωνον μεγάλους κινδύνους ποιοῦσιν, ἐσθ' ὅτε δὲ καὶ βιαιοθανασίαν.

1 εἰσὶ om. P. αἱ om. P. ἀναδιχότομοι A (quod διχότομος δευτέρα esse videur): εὔπ$^{\tau}$ρω δηχωτόμος P (pro δευτέρως διχ.?). 2 θεωρούμενοι ἀειδήμους P. 3-4 ἐν δὲ τοῖς τροπικοῖς P. 4 ιδημοσίως καὶ περιθρηλήτως P : δημοσίως A cet. om. περίκεντρι sic P. οὖν om. A. 5 μεγάλης A. ἑταίρων P : ἑτέρας A 5-6 An ὑπομενοῦσιν? 6 δὲ om. P. ὕμβρην sic P. 7 καὶ βιαιοθανασίας om. P. 8 **P**(arisinus 2425), f. 126^{v} : **A** (= Paris. 2506), f. 16 ; cf. *Catal.*, VII, p. 117, 3 ss. (= **M**). Titulum omisit A, qui haec cum praecedentibus coniungit ; recte, nam ad primos tantum versus titulus convenit. 9 ᾖ scripsi : ἢ A : om. PM. 10-12 καὶ μετὰ — τὸ αὐτὸ ποιεῖ om. PM. 12 ἐξόχως M. εἰ P : οἱ AM. 13 μὲν corr. ; δὲ PM : γὰρ A. καλός A : καλῶς PM. 14 καλός A : καλῶς P : κακῶς M. τρίγωνοι A. 15 ὁ α' καὶ ὁ β' AM. 15-16 ὄντες ἢ ἐνάντιοι ἢ μὴ A. 17 αἰχμαλωσίας M : ἐγχμαλώτους P. δούλους A. 18 διὰ τὰ ἐν τ. πατ. αὐτ. συμβ. κακά A : om. M. ἡ om. A. ὁ om. A. 19 τυχόντες PM : ὄντες A. ἀεὶ om. M. 19-20 ἀλλὰ — τύχωσιν om. M. 20 ἐνιαυτοὺς P : ἔτη A. ἐὰν om. A. 20-21 τοῦ κλήρου om. PM. 21 εὑρεθῇ om. A. ἢ τὸ ἀντιμεσουράνημα M. ὑπογείῳ P : δ' (= τετάρτῳ) A. ποιοῦσιν M. 22 ᾖ om. PM. κτίσεις P : κτήσεις ex κρίσεις corr. A. 22-24 καὶ οὐ παραμ. — ποιοῦσιν om. M. 23 τετράγωνον καὶ τούτων ἢ P. 24 ἐσθ' ὅτε δὲ A : ἔκτοτε δὲ P. εἶτα M. βιοθανασίαν M : βιοθανασίας A.

πα΄. Καθολικὰ σχήματα εὐτυχούντων.

Τὰς εὐτυχεῖς γενέσεις, αἱ τῶν φώτων δορυφορίαι ποιοῦσι κατὰ τὴν αἵρεσιν τυχοῦσαι, καὶ αἱ τῶν ἀγαθοποιῶν πρὸς αὐτοὺς ἐμπεριοχαὶ καὶ οἱ συσχηματισμοὶ καὶ οἱ τριγωνικοὶ δεσπόται τοῦ αἱρετικοῦ φωτὸς καλῶς κείμενοι. φάσει καὶ τόπῳ καὶ ὑπὸ ἀγαθοποιῶν καλῶς θεωρούμενοι καὶ αἱ προγενόμεναι συζυγίαι καὶ οἱ κύριοι αὐτῶν καλῶς κείμενοι καὶ ὑπὸ ἀγαθοποιῶν θεωρούμενοι καὶ οἱ κλῆροι τῆς τύχης καὶ τοῦ δαίμονος καλῶς κείμενοι μετὰ τῶν κύριων αὐτῶν φάσει καὶ τόπῳ καὶ ὑπὸ ἀγαθοποιῶν θεωρούμενοι, ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ ια΄ τοῦ κλήρου τῆς τύχης καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ καλῶς κείμενοι καὶ ὑπὸ ἀγαθοποιῶν θεωρούμενοι, ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ὁριοκράτορες καὶ οἱ οἰκοδέκτορες τῶν φώτων καὶ τοῦ ὡροσκόπου καλῶς κείμενοι φάσει καὶ τόπῳ. Ζήτει δὲ καὶ τὴν τριταίαν καὶ ἑβδομαίαν καὶ τεσσαρακοσταίαν[1] τῆς Σελήνης εἰ ὑπὸ

1 **P**(arisinus 2425), f. 126ʳ; **A** (= Paris. 2506), f. 16, ια΄. εὐτυχούντων σχήματα A. 3 αἱ τῶν ἀγαθοποιῶν A : ἐκ τῶν ἀγαθῶν P. 4 σχηματισμοὶ A. οἱ om. P. τριγωνοδεσπόται A. 5 φάσει καὶ A : χασῃ sic P. 6-7 καὶ αἱ προγ. — θεωρούμενοι om. P. 9 δὴ A : δεῖ P. ια΄ vel ιζ΄ P : ια΄ A. 10 κείμενοι A : σημαίνῃ P. 11 καὶ om. P. 13 τὴν γ΄ καὶ ζ΄ καὶ μ΄ μετὰ τῆς A : τὴν τριτέαν καὶ εὐδομηαίαν καὶ μηνιαίαν τῆς P. Cum cursus Lunae XXIX diebus compleatur, librarius μ΄ non intellexit et in μηνιαίαν correxit, sicut p. 200, 26; 262, 3 (cf. adn.). εἰ om. A.

---

[1] Vide Vett. Val., I, 15, Περὶ τριταίας ἑβδομαίας τεσσαρακοσταίας Σελήνης (p. 29, 15 Kroll) : Καθολικῶς σημειοῦνται τάς τε εὐτυχεῖς καὶ ἀτυχεῖς καὶ μέσας γενέσεις ἐκ τῆς τριταίας καὶ ἑβδομαίας καὶ τεσσαρακοσταίας κ. τ. λ. et Critodemum supra in cap. οζ΄, p. 200, 26 et p. 202, 3 et infra p. 224, 18 : ἣν ἡ ἑβδομαία τῆς Σελήνης. Cf. Firmic. Mat., I, 4, 7 : « Primus dies (Lunae) et tertius eadem simili ratione decernit, septimus etiam et undecimus per Lunam totius vitae substantiam monstrat » ; cf. Bouché-Leclercq, *Astrol. gr.*, p. 487, n. 2. — Rhetorii testimonio Valentis textus confirmatur : itaque non culpa librarii, qui M pro IA legerit, τεσσαρακοσταία ortum est, quod dubitanter coniecit Kroll, sed e contrario Firmici errore XL in XI mutatum est. Qui alio quoque modo peccavit : nam non a partu, ut vult iste (IV, 8, 1 ; III, 14, 10), sed a conceptione mulieris dies illi numerandi sunt (cf. IV, 1, 6 : « (Luna) corpora concepta procreat et generata dissolvit »). Huc enim pertinet sine dubio quod Lydus ex « Romanorum physicis » affert, *De mensib.*, IV, 26, etsi ibi nonus dies non septimus signatur : Οἱ τῶν Ῥωμαίων τὴν φυσικὴν ἱστορίαν συγγράφοντές φασι σπέρμα τῇ μήτρᾳ καταβαλλόμενον ἐπὶ μὲν τῆς τρίτης ἡμέρας ἀλλοιοῦσθαι εἰς αἷμα καὶ πρώτην διαζωγράφειν τὴν καρδίαν ... ἐπὶ δὲ τῆς ἐννάτης πήγνυται καὶ εἰς σάρκα καὶ μυέλους συγγλυοῦται · ἐπὶ δὲ τῆς τεσσαρακόστης εἰς ὄψιν τελείαν καὶ διατύπωσιν ἀλλοιοῦται. Vide quae de his disserui in *Comptes-rendus Acad. des Inscr.*, 1918, p. 289 ss. (*La triple commémoration des morts*). — De die autem septimo vide Censorin., XI, 7 : cf. Fredrich, *Hippokrat. Studien* (Phil. Unters. XV), p. 128) ; Roscher, *Die Tessarakontaden* (Berl. Ges. Wiss., Leipzig, LXI), 1909, p. 85 ss. ; 133.

ἀγαθοποιῶν θεωροῦνται· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὰς λαμπρομοιρίας τῶν ἀστέρων καὶ τὰς ἰσομοίρους παρανατολὰς αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀπλανεῖς ἀστέρας τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου μεγέθους τετυχηκότας κατὰ τὰς χρήσεις αὐτῶν. Ζήτει δὲ καὶ τοὺς οἰκοδεσπότας τῶν γενέσεων καὶ τοὺς οἰκοδεσπότας † αὐτῶν πῶς κεῖνται φάσει καὶ τόπῳ καὶ ὑπὸ τίνων θεωροῦνται. ταῦτα γὰρ πάντα τὰ σχήματα καλῶς πεπτωκότα μεγάλας καὶ παραδόξους ποιοῦσι τὰς εὐτυχίας· εἰ δὲ τῷ μὲν ὡροσκόπῳ ἀσύμφωνοι τύχωσι, τῷ δὲ κλήρῳ τῆς τύχης συμφωνήσωσι, καὶ οὕτως εὐτυχεῖς γίνονται. Ζήτει δὲ καὶ τὸν Ἀναβιβάζοντα πρὸς τοὺς ἀγαθοποιοὺς καὶ τὴν Σελήνην καὶ τὸν Ἥλιον. φυλάττου δὲ μή τι τῶν ἐγκειμένων σχημάτων ἐν τῷ περὶ ἐκπτώσεως κεφαλαίῳ τύχῃ ἐπὶ τῆς γενέσεως κείμενον· καὶ ἐπισφαλῆ καὶ οὐ παράμονον ποιήσει τὴν εὐτυχίαν· τὸ γὰρ εὐτυχεῖν μέχρι θανάτου τοῖς πολλοῖς σπάνιόν τε καὶ ἀβέβαιον. πρὸς δὲ τούτοις πᾶσι τοῖς προειρημένοις ἀναγκαῖόν ἐστιν ζητῆσαι καὶ τὰ πλάτη καὶ τὰς φάσεις τῶν ἀστέρων καὶ τὰς συναφὰς καὶ τὰς ἀπορροίας τῆς Σελήνης κατὰ μῆκος καὶ κατὰ πλάτος, καὶ ἐὰν ἀπὸ ἐλαχίστου δρομήματος ἡ Σελήνη ἐπὶ μεῖζον ἥξει δρόμημα· καὶ τοῦτο γὰρ τὸ σχῆμα εὐτυχίας ἐστὶν σημαντικὸν μετὰ καὶ τῶν λοιπῶν σχημάτων. φυλάττου δὲ καὶ τὰ σχήματα τοῦ κεφαλαίου τοῦ περὶ βιαιοθανάτων· πολλοὶ γὰρ εἰς ἄκρον εὐτυχήσαντες, βίαιον θάνατον ἐσχήκασι. φησὶ δὲ Οὐάλης ἐν τῷ θ′ βιβλίῳ ὅτι τῆς ὑποστάσεως ἐπὶ τοῦ τῆς γενέσεως καλῶς κειμένης, ἐὰν τύχῃ ὁ κλῆρος τῆς τύχης Καρκίνῳ ἢ Λέοντι ἢ Ζυγῷ ἢ Ὑδροχόῳ ὑπὸ ἀγαθοποιῶν θεωρούμενος ἐν χρηματιστικοῖς ζῳδίοις, ἡγεμονικὰς καὶ βασιλικὰς καὶ στρατραρχικὰς γενέσεις ποιεῖ.

πβ′. Περὶ πράξεως καὶ ἐπιτηδεύματος.

Τὸν περὶ πράξεως καὶ ἐπιτηδεύματος λόγον ἀναγκαῖον ὄντα ἐσπού-

1 θεωρεῖσθαι A. ἀλλὰ om. P. καὶ τὰς A : πρὸς τὰς P. λαμπρομοιρίας] cf. cap. νζ′, p. 124, 17. 2 αὐτῶν A : τῶν ἀστέρων P. 3 ἀστέρας P : τοὺς A. 3-4 τετυχ κ. τ. χρ. αὐτῶν om. A. 3 τετυχηκότες P ; corr. 4-5 τῶν γεν. καὶ τοὺς οἰκοδεσπότας om. A. 5 αὐτῶν] Leg. τῶν κλήρων? 6 cf. supra p. 124, 22. 7 μὲν om. P. 8 δὲ om. P. 9 γίνονται A : ἔσονται P. 11 σχημάτων A : ζητημάτων P. ἐκπτώσεων A; cf. supra cap. οη′, p. 202. 15 ἀπορίας P. 16 καὶ κατὰ A. κατὰ πλάτος κ. κ. μῆκος P. ἐλαχίστου P : ἀνατολῆς ἐστὶ A. 17 ἐπὶ μεῖζον ἥξει δρόμημα P : ἐπιμεῖνον δρόμημα ἔρχεται A. 18 καὶ om. A. λοιπῶν P : ἄλλων A. 19 δι' οθανάτων sic P ; cf. supra cap. οζ′. 20 βιαίως ἀπέθανον A. δὲ A : οὖν P. 20-21 Οὐάλης — βιβλίῳ A : τις τῶν σοφῶν P ; cf. Vett. Val., IX, 1 (p. 333, 22, Kroll). 21 ὅτι A : ἤτι P. ἐπὶ corr. : ἀντὶ codd. καλῶς om. P. 22 τῆς τύχης κλῆρος Διδύμοις (signo astr.) A. ἢ ... ἢ ... ἢ om. A. χρηματιστικοῖς] στι superscr. A. Ζυγῷ] Αἰγόκερῳ Valens. 23-24 βασιλ. καὶ ἡγεμ. ποιεῖ τὰς γενέσεις A. 25 Hoc capitulum partim (usque ad p. 209, 19) ex cod. Veneto 7 (Marciano 345) et cod. Parisino 2506 edidit A. Olivieri, *Catal.*, II, p. 190, 12-191, 14. **P**(arisinum) 2425 descripsi; cod. Parisini 2506 (= **A**) et cod. Veneti (= **B**) varias lectiones praecipuas ex Catalogo *l. c.* excerpsi. ἐπιτηδευμάτων P : ἐπιτηδεύματος καὶ τεχνῶν AB. 26 τὸν : ὧν (sic) P.

δασα καθυποτάξαι τὴν ἐπιλογὴν ποιούμενος ἐκ διαφόρων ἀρχαίων πρὸς τὸ ἄπταιστον τῆς ἐπιστήμης. περὶ οὖν τούτου τοῦ κεφαλαίου ἐπαινῶ καὶ τὸν Ἀνουβίωνα εἰρηκότα οὕτως·

ἐν πράξει πρῶτον ζήτει σίνος· ἐκ γὰρ ἐκείνου
οὔτε τέχνην λαμπρὰν οὔτε τύχην ἔπορε,

καὶ ὅτι δεῖ τὸν πρῶτον τὸν πρακτικὸν τὸν περὶ σίνους λόγον ἐξετάζειν, ἐπεὶ πῶς οἷόν τε τὸν ποδαγρὸν ἀθλητὴν γενέσθαι ἢ τὸν χειραγρὸν σκυτέα ἢ τὸν τυφλὸν ῥάπτην· προσκεψάμενοι οὖν τὸν περὶ σίνους λόγον εἰς τὴν τῆς πράξεως ἔλθωμεν ποιότητα οὕτως· οἱ οὖν τῶν πράξεων δοτῆρές εἰσιν Ἑρμῆς, Ἀφροδίτη, Ἄρης· οἱ δὲ πρακτικοὶ τόποι ὡροσκόπος, μεσουράνημα, ὑπόγειον, καὶ αἱ τούτων ἐπαναφοραί, ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ ἕκτος τόπος καὶ ὁ κλῆρος τῆς τύχης καὶ ἡ συναφὴ τῆς Σελήνης καὶ ὁ πρὸ ἑπτὰ ἢ μεθ' ἑπτὰ ἡμερῶν ποιῶν φάσιν ἑῴαν ἢ ἑσπερίαν ἀνατολήν. ἐὰν οὖν τύχωσι ὅ τε Ἑρμῆς καὶ ἡ Ἀφροδίτη καὶ ὁ Ἄρης ἀπόστροφοι τοῦ μεσουρανήματος καὶ τοῦ ὡροσκόπου δυσπράκτους τοὺς τοιούτους ποιοῦσι, μάλιστα εἰ καὶ ὁ κύριος τοῦ μεσουρανήματος τύχῃ ἐν ἀλλοτρίῳ ζῳδίῳ· καὶ αὐτὸς γὰρ πρᾶξιν δίδωσιν ἐν τῷ μεσουρανήματι τυχών· φησὶ δὲ καὶ Ἀνουβίων ὅτι δεῖ ζητεῖν τὴν Σελήνην ἀπὸ συνόδου ἢ πανσελήνου πρὸς τίνα φέρεται καὶ πρὸς ἐκεῖνον τὴν πρᾶξιν λέγειν, οἷον εἰ μὲν τῇ Ἀφροδίτῃ συνάπτῃ ἀπὸ συνόδου ἢ πανσελήνου τὰς εὐτυχίας ἀπὸ γυναικῶν δίδωσιν, εἰ δὲ τῷ Διὶ εὔπορον καὶ εὐσχήμονα ποιήσει, εἰ δὲ πρὸς < τὸν > Ἄρη, στρατιωτικὸν τὸν τοιοῦτον ἐποίησεν, εἰ δὲ τὸν Ἑρμέα, γραμματικὸν ἢ ῥήτορα ἢ σοφόν, εἰ δὲ τὸν Κρόνον, ποιεῖ φροντιστὴν καὶ ἐπίτροπον < καὶ > οἰκονόμον. καὶ ταῦτα δεῖ παραφυλάττειν τὰ σχήματα ἐν τῷ περὶ πράξεως λόγῳ. καὶ εἰ

1 ποιησάμενος AB. 2 ἄπταιστον AB : ἀνάπτεστον P. περὶ — κεφαλαίου P : ἀλλὰ AB. 3 καὶ om. AB. τὸν Ἀνουβίωνα AB : τὸ σάρει P, quod unde ortum sit, non video; cf. infra Serapionem Alex., f. 158 σαρηκ(ή?) οὕτως om. AB. 4 τὸ σίνος AB. ἐκ P : πρὸς AB. 4-5 ἐκείνου — ἔπορε] σίνους οὔτε τέχνη λαμπρὰ οὔτε τύχην δώμων (vel δμέμων) ἔποραι P. 6 τὸν bis om. P. 7 ἐξετάζη P. οἷόν τε] ἴονται P. 7-8 ἀθλητὴν γένεσθαι P : γενέσθαι δρομέα AB. 8 χειραγρὸν P : πηρὸν τὴν χεῖρα AB. σκυτέαν P. 10 πιότηταν P. οὕτως οἱ τῶνου sic P : εἰ οὖν τῶν AB. εἴσιν οὗτοι AB. 11 οἱ δὲ πρακ. τόποι om. P. μεσουράνημα om. P. 12 τούτων αἱ ἐπαν. P. δὴ AB : δεῖ P. 13 Post πρὸ ἑπτὰ add. ἡμερῶν AB. 14 ἢ om. P. 16 μάλιστα δὲ AB. 17 τύχοι A. 18 καὶ Ἀνουβίων AB : τις τῶν σοφῶν P; cf. Praefationem, p. 115. 20 πρὸς τὴν Ἀφ. AB. 20-21 συνάπτῃ — πανσελήνου om. AB. 21 τὰς — δίδωσιν P : ἀπὸ γυναικῶν τὰς πράξεις ἔχειν AB. 21-22 ἐὰν τῷ Διὶ P : εἰ δὲ πρὸς Δία AB. 22 ποιήσει om. AB. πρὸς om. AB. τὸν suppl. 23 τὸν τοιοῦτον ἐποίησεν om. AB. τὸν om. AB. ἤρρητορα (sic) ἢ σοφὸν P : om. AB. 24 τὸν om. AB. ποιεῖ om. AB. φροντίστην, ἐπίτροπον, οἰκόνομον AB. καὶ οἰκονόμον om. P. 24-25 καὶ ταῦτα — λόγῳ om. AB.

μὲν ὁ τὴν πρᾶξιν παρέχων τύχῃ ἐν ἰδίῳ οἴκῳ, αὐτὸς τὴν ἰδίαν πρᾶξιν παρέχει, ἥνπερ ἔλαχε φύσει· εἰ δὲ ἐν ἀλλοτρίῳ ζῳδίῳ τύχῃ, συμπαραλαμβάνει καὶ τὸν ὑποδεξάμενον τὸν τὴν πρᾶξιν παρέχοντα, οἷον ἐὰν ὁ τὴν πρᾶξιν παρέχων τύχῃ ἐν οἴκοις Διός, εὐκλεεῖς καὶ εὐθύμους καὶ εὐφαντασιώτους τὰς πράξεις ποιεῖ· εἰ δὲ οἴκοις Κρόνου, ῥυπαρὰς καὶ ἐπιμόχθους καὶ ἐπονειδίστους· εἰ δὲ Ἄρεως, δι᾽ ὅπλων ἢ πυρὸς ἢ σιδήρου ἢ σιδηρουργίας ἢ δημοσίων πραγμάτων, εἰ δὲ οἴκοις Ἀφροδίτης, ὅσα πρὸς γυναικεῖα ἔργα ἢ μουσικὰ ἢ ὑφάντας ἢ ζωγράφους ἢ πλάστας ἢ μυροπώλας ἢ ἀνθοπλόκους ἢ βαφεῖς ἢ πορφυροπώλας καὶ τὰ ὅμοια· εἰ δὲ καὶ Ζεὺς ἐπίδοι τὸν κλῆρον τῆς πράξεως ἐν οἴκοις Ἀφροδίτης, ἱερέων ἢ τελεστῶν ἢ τελετῶν χάριν τιμηθήσονται οἱ τοιοῦτοι· εἰ δὲ ἐν οἴκοις Ἑρμοῦ, ποιεῖ τὰς πράξεις ἀπὸ παιδείας ἢ σοφίας ἢ λογογραφίας ἢ ψήφων ἢ λόγων ἢ καλάμου ἢ ἐμπορίας ἢ ἀπὸ σταθμοῦ καὶ ζυγοῦ τὸν βίον ἔχοντας· εἰ δ᾽ ἐν οἴκῳ Ἡλίου, τὰς ἐν ἀγορᾷ ἢ φανερὰς δίδωσι τέχνας ἢ ἀπὸ πυρὸς ἢ σιδήρου τὴν τέχνην δίδωσι· εἰ δ᾽ ἐν οἴκῳ Σελήνης, αὐτομαθεῖς καὶ αὐτοδιδάκτους τὰς τέχνας παρέχει.

Καὶ ταῦτα μὲν οὖν ἐκ τῆς τοπικῆς διακρίσεως· καὶ τῶν ζῳδίων δέ, ἐν οἷς ἂν ὦσιν οἱ τὸ πράττειν παρέχοντες, αἱ κατ᾽ εἶδος ἰδιοτροπίαι συλλαμβάνονται πρὸς τὸ ποικίλον τῆς πράξεως, καθὼς ὁ Πτολεμαῖος διδάσκει· τὰ μὲν γὰρ ἀνθρωπόμορφα ζῴδια ὑποδεξάμενα τὸν τὴν πρᾶξιν παρέχοντα ἐνεργεῖ πρὸς πάσας τὰς ἐπιστημονικὰς τέχνας καὶ τὰ πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην χρείαν γινόμενα· τὰ δὲ τετράποδα πρὸς τὰ μεταλ-

1 τύχοι B. 1-2 τὴν ἰδίαν πρᾶξιν παρέχει ἣ περιέλαχε φύσιν P, corr. : κατὰ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν παρέχει AB. 2 τύχῃ om. AB. 3 ὑποδεξάμενον — παρέχοντα P : οἰκοδέκτορα AB. 3-4 ὁ τὴν πρ. παρ. τύχῃ om. AB. 4 οἴκ(οις) Διός P : Τοξότῃ ἢ Ἰχθύσι AB. 4 εὐκληοῖς P. 4-5 εὐθύμους καὶ εὐφαντασιώτους P, corrigere nolui : εὐφήμους καὶ εὐφροσύνους AB. 5 ποιεῖ P : ποιοῦσιν AB. εἰ δὲ οἶκος Κρόνου P : εἰ Ταύρῳ Ὑδροχόῳ AB. 6 δὲ Ἄρεος P : δ' ἐν Κριῷ [Αἰγοκέρῳ B] Σκορπίῳ AB. ὅπλων AB : ὁδῶν P. 7 σιδηρουργίας corr. : σκληρουργίας P : ἢ σκληρότητος AB. 7-9 δὲ οἴκοις Ἀφροδίτης — τὰ ὅμοια P : δ' ἐν Ζυγῷ Ταύρῳ ὅσα διὰ ποικιλμάτων ἢ εὐωδίας ἢ τὰ τοιαῦτα AB. 9 μυροπόλους et πορφυροπόλους P ; cf. p. 211, 19. 10 ἐπίδοι AB : ἐπείδει P. τῶν κλήρων (sic) τῆς — Ἀφροδίτης P : τούτους B : τούτοις A. 11 ἱερῶν (sic) ἢ — οἱ τοιοῦτοι P : ἐν ἱεροῖς ἢ τελεταῖς AB. τελεστῶν corr. : τελείων P. 12 οἴκοις P : ἐν οἴκῳ B : οἶκος A. 12-14 ποιεῖ τὰς πράξεις — βίον ἔχοντας P : παιδευτὰς ψήφων γραμμάτων παλαίστρας ἐμπορίας σταθμοῦ ζυγοῦ AB. 14 οἴκῳ Ἡλίου ὁ ☉ sic P : ἐν Λέοντι AB, ubi sequitur : αὐτοδιδάκτους καὶ αὐτομάθεις, εἰ δ' ἐν νυκτὶ τὰς ἐν ἀγοραῖς φανερὰς δίδωσι τέχνας ἢ πυρὸς ἢ σιδήρου. 16 αὐτοδιδάκτους in litura P. παρέχουσι P ; corr. 17 οὖν om. AB. ἐκ om. P. 17 ss, cf. Ptolem., *Tetrab.*, p. 181, 7 ss., ed. a. 1553. 18 ἂν ὦσιν AB : ἦσαν P. πράττειν AB : πρᾶγμα P. αἱ om. P. 18-19 συμβάλλονται B et editio Ptolemaei. 19 πρὸς τὸ ποικίλον AB. Ptol.: ὑπὸ P. 19-20 καθὼς ὁ Πτολεμαῖος διδάσκει om. P, qui auctorum nomina ubique suppressit. Quae in P ex Ptolemaeo p. 181, 9 ss. descripta sunt, omiserunt AB, sed hic verbis ἔστι δὲ καὶ ἕτερα τοιαῦτα alia incipiunt, quae a forma in P servata omnino differunt, nec Rhetorii esse videntur; cf. *Catal.*, II, p. 191, 15 ss.

λικὰ καὶ ἐμπορικὰ καὶ οἰκοδομικὰ καὶ τεκτονικά· τὰ δὲ ἰσημερινὰ πρὸς τὰς ἑρμηνευτικὰς καὶ μεταβολικὰς καὶ γεωμετρικὰς καὶ ἱερατικάς, τὰ δὲ χερσαῖα καὶ κάθυγρα πρὸς τὰ ἔνυγρα ἢ δίυγρα καὶ τὰς βοτανικὰς καὶ τὰς ναυπηγικάς, ἔτι δὲ περὶ ταφὰς καὶ ἁλιείας.

Ἰδίως δὲ ἐπὰν ἡ Σελήνη τὸν πρακτικὸν τόπον ἐπισχῇ τὸν ἀπὸ συνόδου δρόμον ποιουμένη σὺν τῷ τοῦ Ἑρμοῦ ἐν μὲν Ταύρῳ καὶ Αἰγοκέρωτι καὶ Καρκίνῳ ποιεῖ μάντεις ἢ θύτας <ἢ> λεκανομάντεις· ἐν δὲ Τοξότῃ καὶ Ἰχθύσιν νεκυομάντεις καὶ δαιμόνων συνετικούς· ἐν δὲ Παρθένῳ καὶ Σκορπίῳ μάγους, ἀστρονόμους, ἀποφθεγγομένους, προγνωστικούς· ἐν δὲ Κριῷ καὶ Λέοντι καὶ Ζυγῷ θεολήπτους, ὀνειροκρίτας, ἐξορκιστάς. τὸ δὲ μέγεθος τῶν πράξεων ἀπὸ τῆς τῶν οἰκοδεσποτησάντων ἀστέρων δυνάμεως κριθήσεται· ἀνατολικοὶ μὲν γὰρ ὄντες ἢ ἐπίκεντροι τὰς πράξεις καθολικὰς ποιοῦσι, δυτικοὶ δὲ <ἢ> ἀποκεκλικότες ὑπὸ προγόνων. καὶ ὑπὸ μὲν ἀγαθοποιῶν μαρτυρούμενοι, μεγάλους καὶ ἐπιδόξους καὶ ἐπικερδεῖς καὶ ἀπταίστους καὶ ἐπαφροδίτους τὰς πράξεις ποιοῦσι· ὑπὸ δὲ κακοποιῶν ταπεινοὺς καὶ ἀδόξους καὶ ἀπερίκτητους καὶ ἐπισφαλεῖς. Κρόνου μὲν ἐναντιουμένου καταψύξεις καὶ χρώματος καὶ † τοσίας αὔξησιν καὶ πράξεις, Ἄρεως δὲ ῥιψοκινδυνίας καὶ περιβοησίας.

πγ'. Περὶ τῶν γ' ἀστέρων τῶν σημαινόντων τὰς πράξεις.

<Ὁ> μὲν οὖν τῆς πράξεως τὴν οἰκοδεσποτείαν λαβὼν διακριθήσεται ἡμῖν καθ' ὃν προειρήκαμεν τρόπον· τὴν δὲ ποιότητα τῆς πράξεως ἐκ τῆς ἰδιοτροπίας Ἑρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεως <καὶ> ἐκ τῆς τῶν ζῳδίων, ἐν οἷς ἂν τύχωσιν παραπορεύομενοι, λήψομεθα.

Ὁ μὲν γὰρ τοῦ Ἑρμοῦ τὸ πράσσειν παρέχων ποιεῖ γραμματέας, πραγματευτάς, τραπεζίτας, μάντεις, ἰατροὺς καὶ ἀστρολόγους, θύτας, νομικούς, ῥήτορας καὶ ὅλως τοὺς ἀπὸ γραμμάτων καὶ δόσεων καὶ λήψεων γινομένους ἢ ἐργαζομένους· κἂν μὲν ὁ τοῦ Κρόνου αὐτῷ μαρτυρήσῃ, ἀλλοτρίων οἰκονόμους ἢ ὀνειροκρίτας ἢ ἐν ἱεροῖς ἀναστροφὰς ποιουμένους προφάσει μαντειῶν, ἐνθουσιασμῶν ἢ μαθημάτων· ὁ

1 ss. τέχνας supplere nolui. 4 δὲ Ptol. : τε cod. ἀλίας cod.; corr.: ἀλυκείας Ptol. 7 ἢ suppl. 8 συνετικοὺς cod. : κινητικοὺς Ptol. 9 ἀστρολόγοὺς Ptol. 10 θεολυπτικούς cod.; corr ex Ptol., cf. p. 148, 15. 13 καθολικὰς] αὐθεντικὰς Ptol. ἢ omis. cod. 14 ὑπὸ προγόνων vix sanum : ὑπὸ τὰς πρακτικάς Ptol. editio. καθυπερτερούμενοι Ptol. 15 ἀναπτέστους cod.; cf. indicem s. v. ἄπταιστος. 16 δὲ καὶ cod. 16-17 ἐνδόξους καὶ ἀπερεκτίτους cod ; corr. ex Ptol. 17 ἐὰν δὲ Κρόνος cod. 17-18 Verba corrupta. χρωματοκρασίας cet. om. Ptol. 18 ῥιψοκινδύνοις καὶ deinde verbum erasum καὶ περιβοησίας P. 20 P(arisinus 2425), f. 129. 20-p. 211, 2 Ptolem. *Tetrab.*, IV, 3, p. 178, 9-24, ed. a. 1553. 21 ὁ omis. cod. διακριθήσονται cod. 22 καθὼς cod. 22-23 ἐκτὴν ἰδιοτροπίαν sic cod. 23 καὶ suppl. ex Ptol. 27 ῥήτορας perperam additum a Rhet., cf. p. 211, 1.

δὲ τοῦ Διός, νομογράφους, ῥήτορας, σοφιστάς, μετὰ μεγάλων προσώπων ἔχοντας <τὰς> ἀναστροφάς· ὁ δὲ τοῦ Ἄρεως αὐτῷ συμπάρων ποιεῖ θύτας, χειρουργοὺς ἢ ὁπλοφόρους ἢ ἀπὸ πυρὸς ἢ σιδήρου τὰς τέχνας ἔχοντας. καὶ ἐὰν μὲν τύχῃ ὁ τοῦ Ἑρμοῦ ἐν τῷ κακοδαιμονοῦντι, ποιεῖ κακοπράγμονας, κακοτρόπους, φιλοδίκους· εἰ δὲ Κρόνος καὶ Ἄρης αὐτῷ μαρτυρήσωσι καλῶς κείμενοι, ποιοῦσι θύτας καὶ ἀστρολόγους ἢ μυθῳδούς. εἰ δὲ καὶ Ζεὺς τούτοις ἐπιμαρτυρήσῃ, χάριν τῶν προειρημένων γνωστὸς ἔσται καὶ προσφίλης παρὰ μεγιστανῶν ἢ βασιλέων.

Ἄρης τὸ πράσσειν παρέχων καὶ μαρτυρῶν ἢ ὡροσκοπῶν ποιεῖ λαξευτὰς ἢ τέκτονας ἢ λιθοέργους. εἰ δὲ Ἥλιος αὐτῷ συμμαρτυρήσῃ, ποιεῖ χαλκοτύπους ἢ ἱερουργοὺς ἢ βαφέας ἢ ὅσα διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου. εἰ δὲ Ἀφροδίτη ἐπιμαρτυρήσῃ τῷ Ἄρει, ἀπὸ πυρὸς ἢ σιδήρου ἢ ἀκμόνων τὰς τέχνας δίδωσι μάλιστα ἐπὶ ἡμερινῆς γενέσεως. ὁ Ἄρης καὶ ἡ Σελήνη καὶ <ἡ> Ἀφροδίτη ἐπικείμενοι ποιοῦσι λῃστὰς καὶ θυρεπανοίκτας.

Ὁ δὲ τῆς Ἀφροδίτης τὸ πράσσειν παρέχων ποιεῖ μυροπώλας ἢ οἰνοπώλας ἢ ἀνθοπώλας ἢ χρωμάτων ἢ βαφῶν ἢ ἀρωμάτων πραγματεύτας ἢ φαρμακοπώλας, ὑφαντάς, ζωγράφους, βαφέας, ἱματιοπώλας, καὶ ὅσα πρὸς γυναικεῖον κόσμον ἀνῆκε. ἐὰν ὁ μὲν τοῦ Κρόνου αὐτῇ μαρτυρήσῃ, ἐμπόρους τῶν πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ κόσμον, γόητας δὲ καὶ φαρμακοποιούς, ἢ καὶ δημοσίων τόπων ἄρχουσιν ἢ ἱερῶν τοῦ Κρόνου καλῶς κειμένου. ἐὰν δὲ ὁ τοῦ Διὸς μαρτυρήσῃ, ποιεῖ μουσικὸν ἢ ὑποκριτὴν λογίων, ἱερῶν προϊστάμενον ἢ γυναικῶν φροντίζοντα. ὁ δὲ τοῦ Ἄρεως αὐτῷ συμπαρὼν μετὰ μὲν Ἡλίου <συ>σχηματισθεὶς τοὺς διὰ πυρὸς ἐργαζομένους ποιεῖ, μαγείρους, χωνευτάς, καύστας, μεταλλευτάς· χωρὶς δὲ Ἡλίου ἑστὼς τοὺς διὰ σιδήρου τὰς ἐνεργείας ἔχοντας, ναυπηγούς, τέκτονας, γεωργούς, λατόμους, λιθοξόους, λιθουργούς, ξυλοσχίστας. κἂν μὲν ὁ τοῦ Κρόνου αὐτῷ μαρτυρήσῃ, ποιεῖ ναυτικούς, ἀντλητάς, ὑπονομευτάς, θηριοτρόφους, μαγείρους, περιχύτας, βαλανέας. ἐὰν δὲ Ζεὺς μαρτυρήσῃ Ἀφροδίτην καὶ Ἄρεα,

1 Διός corr. ex Ptol. : Ἄρεως (sign. astr.) cod. 2 τὰς suppl. 3 θύτας corr., cf. v. 7 : ἄθετας (sic) cod. 4 τὰς suppl. ex Ptol. 5 κακοδαιμονοῦντι scripsi, i. e. in XII loco; cf. supra p. 129, 18 ss. : κακωτεροδαιμονοῦντ(ι) (τερο dubium) cod. 7 μυθῳδούς corr. : μυδώδας cod. 10 πράσσειν] πρμάξιν m. 2 rescriptum P. 11 συμμαρτυρίσει ac sic saepe cod. 14 ἐπὶ corr.: ἐν δὲ cod. 15 ἡ suppl. 17 ss. cf. Ptol., p. 178, 25 ss. 17 τὸ] τὴν cod. 17-18 μυροπόλους ἢ ὀνωπόλους ἢ ἀνθοπόλους cod. χρημάτων cod., corr. ex Ptol. ἀρωμάτων corr. e Ptol. : βρωμάτων cod. 19 φαρμακοπώλους cod. 19-20 ἱματιοπούλ(ους) cod. 20 ἀνεῖκε cod. 22 φαρμακοποιεῖ cod. 23 μαρτυρίσει cod. 24 ὑπόκτην λόγιον cod.; corr. 25 σχηματισθεὶς cod.; corr. ex Ptol. (p. 179, 12). 26 χωνευτάς, καύστας corr. ex Ptol. : χουγοτὰς σύστας cod.; cf. p. 212, 27. 27 ἑστὼς τοὺς scripsi : εἰς τὼς (λους superscr.) cod.; cf. Ptol., p. 179, 15 : τυχὼν τούς. 30 θυριτρόφους cod. περὶ πυρὸς cod. : περιχύτας ex Ptolem. (p. 179, 19) corr. 31 μαλλαναίας cod.; corr. Delcourt; cf. p. 215, 6.

ποιήσει ὑπερέχοντας, στρατιώτας, τελώνας, πανδοχέας, θυσιουργούς.

Ἄρης καὶ Ἑρμῆς τὸ πράσσειν παρέχοντες ποιοῦσιν ἀνδριαντοποιοὺς ἢ τέχνην τινὰ ἀπὸ πυρὸς ἢ σιδήρου, ἢ πάλιν ὁπλουργούς, κατηγόρους, μοιχικούς, ἱερογλύφους, ζωοπλάστας, ἰατρούς, χειρουργούς, κακοπράγμονας, πλαστογράφους. κἂν ὁ τοῦ Κρόνου αὐτοῖς μαρτυρήσῃ, φονέας, ἅρπαγας, ἀπελάτας, λῃστάς. ἐὰν δὲ ὁ τοῦ Διὸς αὐτοῖς μαρτυρήσῃ, φιλομάχους, δράστας, δεινούς, φιλοπράγμονας καὶ ἀλλοτρίων φροντίζοντας.

Ὁ δὲ Ἄρης καὶ ὁ Κρόνος καὶ ὁ Ἥλιος ἐν τοῖς πρακτικοῖς τόποις τυχόντες, ἐξαιρέτως δὲ ὡροσκοποῦντες ἢ μεσουρανοῦντες, ποιοῦσιν ναυτικούς, πλεύστας. καὶ Ἑρμῆς ἐν τῷ γ΄ καὶ Ἄρης ἐν τῷ θ΄ κυνηγοὺς ποιοῦσιν. ὁ Ἄρης καὶ ὁ Ἑρμῆς οἴκοις ἢ ὁρίοις Ἀφροδίτης ποιοῦσιν ἰατρούς. ὁ Ἄρης καὶ ὁ Ἑρμῆς ὡροσκοποῦντες ἢ μεσουρανοῦντες ποιοῦσιν φιλόπλους, θρασυτόλμους ἢ ὁπλίτας. Κρόνος ἐπὶ <τοῦ> τῆς πράξεως τόπου παρών, ἐπὰν ὁ Κρόνος παραιρέτης καὶ ἐν ἀλλοτρίῳ ζῳδίῳ τύχῃ ἐν τῷ μεσουρανήματι, τὰς δι᾽ ὑγρῶν ποιεῖ τέχνας, τοῦτ᾽ ἔστι ἀντλητάς, κηπουροὺς ἢ ἁλιεύοντας καὶ τὰς παρύγρους πράξεις παρέχει μετὰ κόπου καὶ μόχθου κάμνοντας. ὁ δὲ Κρόνος καὶ Ἄρης καὶ Σελήνη ὡροσκοποῦντες ἢ μεσουρανοῦντες ποιεῖ φιλοσόφους, ῥήτορας ἢ ἀστρολόγους. τοῦ ὡροσκόπου Καρκίνῳ ἢ Σκορπίῳ ἢ Ἰχθύσι ὄντος Ζεὺς καὶ Κρόνος ὑπογείῳ ποιοῦσι βοτανικοὺς ἢ θηριοδείκτας. ὁ Κρόνος ὡροσκοπῶν Ἄρεως δύνοντος ποιοῦσι κυνηγοὺς ἢ θηριομάχους ἢ κυνοβρώτους. ὁ Κρόνος καὶ ἡ Σελήνη δύνοντες ἐν καθύγροις ζῳδίοις ποιοῦσι ναυτικοὺς ἢ πλευστικούς. ὁ Κρόνος μεσουρανῶν Ἄρης δύνων μισέλληνας, ἀλλοφύλους ποιοῦσιν.

Ἀφροδίτη καὶ Ἄρης τὸν οἶκον δεσποτεύοντες, τὴν οἰκοδεσποτείαν τῆς πράξεως εἰληφότες, ποιοῦσιν βαφέας, μυρεψούς, χωνευτάς, χρυσοχόους, λιθογλύφους, ἀργυροκόπους, ὁπλορχηστάς, φαρμακοποιούς, ἰατρούς. κἂν μὲν ὁ τοῦ Κρόνου αὐτοῖς μαρτυρήσῃ, ἱερῶν ζῴων <θεραπευτὰς> ἤγουν θηρευτάς, ἀνθρώπων ἐνταφιαστάς, θρηνῳδούς, ἐνθουσιαστάς, ὅπου μυστήρια καὶ θρῆνοι καὶ αἱμαγμοὶ τὰς ἀναστροφὰς ποιούμενοι· ἐὰν δὲ ὁ τοῦ Διὸς αὐτοῖς μαρτυρήσῃ, ποιοῦσιν ἱεροπλόκους, οἰωνιστάς, γυναικῶν προϊσταμένους, ἐκγαμιστὰς ἢ μαυλιστάς.

1 πανδοχέας (έας e corr.) cod. θυσούργους cod. 2 ss. cf. Ptol., p. 180, 10 ss. 6 φονέας corr. e Ptol. : φανεροὺς cod. 7 φιλομάχους] φιλοπόνους Ptol. 14 τοῦ] Litura in cod. 15 τόπου corr. : τρόπον cod. Κρόνος] Leg. Ἄρης? 17 ἀντλητάς ex ἀθλητάς correctum, cod. παρύγρας cod. 18 Leg. κάμνουσι? 20 Καρκίνου cod. 21 ὄντες cod. θυριωδήκτας cod.; corr. An θηριοδήκτους? cf infra p. 217, 23. 22 ποιοῦσι cod. 22-23 θυριαμάχους cod.; cf. supra p. 201, 21. 25 ἀλλ᾽ ὁ φίλους cod. 26 ss. cf. Ptol., p. 180, 19 ss. 27 βαφὺς cod. 29 μαρτυρίσει cod., ac sic deinceps. 30 θεραπεύτας suppl. e Ptol. 31 θρόν(οι) cod.; corr., cf. Ptol. 32-33 Leg. ἱεροπροσπόλους ut Ptol.? Sed cf. indicem graecitatis s. v. θεόπλοκος. 33 ὄνιστας sic cod.; corr. e Ptol. ἐκγαμισταί sunt conciliatores nuptiarum. μωλιστάς cod.: corr.

ἐὰν δὲ ὁ Ἥλιος αὐτοῖς μαρτυρήσῃ, νευροβάτας ποιεῖ, μαγγαναρίους· εἰ δὲ καὶ Κρόνος καὶ Ἥλιος αὐτοῖς μαρτυρήσωσιν, οἰκοδόμους ποιοῦσιν ἢ κεραμουργούς.

Ἄρης καὶ Ἀφροδίτη ἰσομοίρως τυχόντες, εἰ καὶ τὰ δωδεκατημόρια τύχωσι τετράγωνα [ἐν] αὐτοῖς ἢ τρίγωνα ἢ διάμετρα, ποιοῦσι μοιχούς, μεθυστάς, ἀπατεῶνας. Ἄρης καὶ Ἀφροδίτη ἐν τοῖς ὑπογείοις ποιοῦσι σχοινοβάτας ἢ θεοφορουμένους. Ἄρης καὶ Ἀφροδίτη ἐν <τῷ> γ' ἢ ἐν τῷ θ' ποιοῦσιν ἰατρούς.

Ἑρμῆς καὶ Ἀφροδίτη τὴν πρᾶξιν παρέχοντες ποιοῦσι τὰς πράξεις ἀπὸ μουσικῆς καὶ ὀργάνων καὶ μελῳδιῶν ἢ ποιημάτων ἢ ὀρχήσεων καὶ ῥυθμῶν, καὶ μάλιστα ὅταν τοὺς τόπους ὦσιν ἐναλλάξαντες. ἀποτελοῦσιν οὖν θυμελικούς, ὑποκρίτας, σωματεμπόρους, ὀργανοποιούς, κιθαρῳδούς, τραγῳδούς, ὑφάντας, πλάστας, ζωγράφους. κἂν ὁ μὲν τοῦ Κρόνου αὐτοῖς μαρτυρήσῃ, ποιεῖ ἐμπορευομένους κόσμους γυναικείους. ἐὰν δὲ ὁ τοῦ Διὸς αὐτοῖς μαρτυρήσῃ, ποιοῦσιν δικολόγους, λογιστηρίων προϊσταμένους, παίδων διδασκάλους, ὄχλων προεστῶτας, κεκοσμημένους.

Ἐὰν μὲν Ἑρμῆς καὶ Ἀφροδίτη ὡροσκοπῶσι καὶ Ζεὺς δύνῃ, ποιοῦσι μουσικοὺς ἢ φωνικοὺς ἢ ἀθλητάς. εἰ δὲ εἰς τὸν τῆς πράξεως τόπον τύχωσι Ἑρμῆς καὶ Κρόνος καὶ Ἀφροδίτη, ποιοῦσιν ἰατροὺς ἢ ἐπαοιδοὺς ἢ βοτανικούς· εἰ δὲ καὶ Ζεὺς ἐπιμαρτυρήσῃ αὐτοῖς, ἐκ τούτων τὰς εὐτυχίας ἕξουσιν. ὁ Ἑρμῆς καὶ ἡ Ἀφροδίτη ἐν τοῖς πρακτικοῖς τόποις τυχόντες καὶ ὑπὸ Διὸς θεωρούμενοι ποιοῦσιν ἐλεφαντουργούς, ζωγράφους ἢ χρυσοχόους ἢ κοσμητάς. ὁ Ἑρμῆς οἴκοις Ἀφροδίτης μετὰ Ἀφροδίτης ποιεῖ αὐλητὰς ἢ κιθαρῳδούς. Ἀφροδίτη οἴκοις Ἑρμοῦ μετὰ Ἑρμοῦ ποιεῖ ζωγράφους ἢ πλουμαρίους ἢ γλύπτας ἢ ἀνδριαντοπλάστας.

Πλέον δὲ πάντων ζήτει τὰ ἀποτελέσματα τῶν συναφῶν καὶ τῶν ἀπορροιῶν τῆς Σελήνης καὶ τῶν ζῳδίων καὶ τῶν παρανατελλόντων <καὶ> τὰ δεκανικὰ ἀποτελέσματα τῶν συναφῶν καὶ ἀπορροιῶν τῆς Σελήνης. ὁ δὲ κλῆρος τῆς πράξεως λαμβάνεται ἡμέρας μὲν ἀπὸ Ἑρμοῦ ἐπὶ Ἄρεα, νυκτὸς δὲ ἀνάπαλιν, καὶ τὰ ἴσα ἀπὸ ὡροσκόπου. Ζήτει καὶ τὸ ζῴδιον ἐν ᾧ ἔτυχεν ὁ κλῆρος καὶ τὸν κύριον τοῦ ζῳδίου ἐν ᾧ οἴκῳ ἔτυχε, καὶ οὕτω λέγε τὴν πρᾶξιν.

1 μαγναφαρίους cod.; corr., cf. p. 217, 9. 2 μαρτυρίσει cod. 3 κεραμουργούς habet etiam Maneth., IV, 291. 5 ἐν del. 6 μοιχὰς cod. Leg. ἐν τῷ ὑπογείῳ? sed de signis quae sunt sub terra loqui videtur. 7 σχινωμήτ(ας) cod.; corr. Delcourt coll. Maneth. IV, 287; cf. v. 1 νευροβάτας. θεοφωροσμένους cod., manu 2, cf. cap. ξε', p. 192, 18. 9 ss. cf. Ptol., p. 179, 22 ss. 11 Post ὦσιν littera exp.; deinde ἐν e corr. cod. Habet ἀμφιλελαχότες Ptol. 12 σωματοεμπόρους (vel -τα-) cod. 18 δύνει cod. 19 φωνικούς verbum novum; cf. p. 214, 16 20-21 ἰατρικοὺς ἢ ἐπαίδους cod. 21 ἐπιμαρτυρίσει ac sic saepe cod. 26 πλουμαρίους = *plumarios*. Adhuc apud Graecos « plumare », « acu pingere », πλουμίζω dicitur. 27 cf. infra p. 217, 15. 30 καὶ suppl.

πδ'. Περὶ τεχνῶν [1].

Μετὰ τὸ σκοπῆσαι τὰς τέχνας καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ἀπὸ τῶν ἀστέρων τῶν παρεχόντων τὴν πρᾶξιν, λέγω δὴ Ἄρη, Ἀφροδίτην καὶ Ἑρμῆν, καὶ τῶν ἀπορροιῶν καὶ συναφῶν τῆς Σελήνης, ἔτι δὲ καὶ τῶν ὁριοκρατόρων τοῦ τε ὡροσκόπου καὶ τῶν δύο φωστήρων καὶ τῶν οἰκοδεσποτῶν αὐτῶν καὶ τοῦ κλήρου τῆς τύχης, ἀναγκαῖον ἡγησάμην κατὰ τὴν τῶν ἀστέρων χρηματουργίαν ὑποτάξαι τὰς τέχνας καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα.

Ζεὺς καὶ Ἑρμῆς μετὰ Ἄρεος ἢ ὁρίοις Ἄρεος ἀθλητικοὺς ἢ καὶ φιλοπαλαίστρους ποιοῦσι. λοιπὸν δεῖ σκοπεῖν πρὸς τὴν ἄνεσιν καὶ ἐπίτασιν τῶν σχημάτων καὶ τῶν ἀστέρων καὶ τῶν φάσεων αὐτῶν. εἰ γὰρ Κρόνος τούτοις συσχηματισθῇ, οὐκέτι ποιεῖ ἀθλητὰς καὶ ἐνδόξους, ἀλλὰ σπουδαίους περὶ τὰ μουσικά. ἐὰν ὁ τοῦ Ἑρμοῦ ἐπιθεωρήσῃ τὴν Ἀφροδίτην ἐπίκεντρον κατὰ τετράγωνον ἢ ἀλλήλων τὰ ὅρια ὑποδέξωνται ἑῷοι ἀνατολικοὶ ὄντες ἐν ἰδίοις ἢ ἀλλήλων οἴκοις ὄντες ἢ τριγώνοις, φωνικοὺς ποιοῦσιν ἢ κιθαρῳδοὺς ἢ ὀρχηστὰς ἢ μουσοχόρους ἢ τούτων ὁμοίους.

πε'. Περὶ ῥητόρων καὶ παιδευτῶν.

Ἐὰν ὁ τοῦ Ἑρμοῦ ἐπιθεωρήσῃ τὸν Δία ἐν καλῷ τόπῳ ἑστῶτα καὶ ἀλλήλων ὑποδέξωνται τὰ ὅρια, ἔξαυγοι ὄντες καὶ ἐπίκεντροι καὶ ἐπαναφερόμενοι, ποιοῦσι σοφιστάς, γραμματικοὺς ἢ παιδευτάς.

πϛ'. Περὶ μαθηματικῶν ἢ μάντεων.

Ἐὰν ὁ Ἑρμῆς ἐν καλῷ τόπῳ τύχῃ, μάλιστα καὶ Κρόνου οἴκῳ,

1 Cap. πδ' uno, quod sciam, codice **P**, f. 131, servatur. 3 δὴ] δεῖ cod. 4 συναφὰς ut vid. P; corr. 7 χρηματουργ' cod. 12 συσχηματισθῆς cod. 13 σπουδ' cod. 14 ἐπίκεντρον vel ἐπίκεντρος compendio cod. 17 An μουσοχαρεῖς? 18 Capita πε'-πϛ' forma contractiore et mutila ex codice Monacensi [Germanico 7] edidit F. Boll, *Catal.*, VII, p. 117, 14-118, 5. In codice Ital. 11, f. 54v, cap. κδ', eadem forma quae in codice Monacensi servari videtur. — **P**(arisinus 2425), f. 131; codicis **G**(ermanici) varias lectiones ex *Catal.*, l. c., adnotavimus. Orthographica negleximus. Post καὶ παιδευτῶν add. καὶ ἑτέρων ὑποθέσεων G. 19 Ἐὰν] littera ε in marg. P. 20 ἔποικοι P. Leg. ἢ ἐπαν.? cf. 217, 14. 21 ἢ om. G. 22 Titulum hic ac ubique deinceps om. G, qui ex omnibus capitibus unum confecit. 23 Ἑρμοῦ G.

[1] Haecce et quae sequuntur capitula de variis artibus, ex Antiocho sine dubio Rhetorium hausisse in praefatione (p. 115) notavimus. Similia saepe apud astrologos inveniuntur; nusquam vero tam multa rariora artificum nomina inveniuntur, nisi longam enumerationem in censum vocare velis quae in Albubatris [Abu Bakr ibn al Kasil al Karaschi] *Libro genethliaco* legitur (Norimbergae, 1540), cap. XC sqq.

ἔξαυγος καὶ θεωρηθῇ ὑπὸ Διὸς καὶ Κρόνου καὶ Ἄρεος, ποιεῖ ἀστρολόγους, μάντεις ἢ ἱερεῖς. εἰ δὲ Κρόνος ὡροσκοπῶν τύχῃ οἴκῳ Ἑρμοῦ ἢ ὡροσκοπῇ Ἑρμῆς, ἀπαραβάτους μαθηματικοὺς ποιεῖ.

πζʹ. Περὶ βαλανέων.

Ἐὰν ὁ Κρόνος ἐπιθεωρῇ τὴν Σελήνην καὶ τὸ δωδεκατημόριον αὐτῆς τῆς Σελήνης οὔσης ὁρίοις Κρόνου, βαλανεῖς ἢ περιχύτας ποιεῖ· εἰ δὲ ἐν ἀποκλίματι τύχωσιν ἢ ἐν τῷ ὑπογείῳ κέντρῳ, μαρμαροξύστας ποιεῖ.

πηʹ. Περὶ νεκρεπαρτῶν.

Κρόνος ἰσόμοιρος Ἄρει καὶ Ἑρμῇ, θεωρούντων τὰ δωδεκατημόρια ἀλλήλων δίχα τῆς τῶν ἀγαθοποιῶν θεωρίας, νεκροτάφους ἢ νεκροθάπτας ἢ νεκρεπάρτας ἢ τυμβωρύχους ποιοῦσι.

πθʹ. Περὶ οἰκοδόμων ἢ κεραμέων.

Κρόνος ἰσόμοιρος Ἄρει Κριῷ ἢ Ταύρῳ ἢ Λέοντι ἢ τετράγωνος * ὑπάρχων καὶ ὑπὸ Ἄρεος θεωρούμενος χωρὶς τῆς τῶν ἀγαθοποιῶν ἐπιθεωρίας σκανδουλαρίους ποιεῖ ἢ τοιχοβάτας ἢ οἰκοδόμους ἢ κεραμεῖς ἢ λυχνοποιούς. εἰ δὲ καὶ Ἀφροδίτη ἐπιθεωρήσῃ, νευροβάτας ποιεῖ.

ϙʹ. Περὶ μεθυστῶν καὶ κιναίδων καὶ γοήτων.

Ὁ Ἄρης τῇ Ἀφροδίτῃ ἰσόμοιρος ** κατὰ τετράγωνον ἢ διάμετρον ἐπιθεωρούντων ἀλλήλων τὰ δωδεκατημόρια ἐκτὸς τῆς τῶν ἄλλων ἐπιθεωρίας ποιοῦσι μεθυστάς, λῃστάς, μοιχούς, ἀναστάτους. εἰ δὲ Κρόνος ἐπιθεωρήσῃ, ποιεῖ κιναίδους, ἀσελγεῖς, μάλιστα ἐν θηλυκοῖς ζῳδίοις.

1 θεωρῆται G. 2 μάντας G. ἢ ἱερεῖς om. G. Κρόνος G : καὶ P. ὡροσκοπ(ῶν) G : ὡροσκόπος P. οἴκῳ corr. : οἶκος GP. 3 ἀπαραβάτους καὶ G, unde παραβάτας coni. Boll. 4 7 cf. Maneth., IV, 249 ss. 5 ἐπιθεωρήσῃ G. 6 τῆς — οὔσης] καὶ ἡ Σελήνη ἢ ἐν G. 6-7 περιχύτας — κέντρῳ om. G. 7 λιθοξύστας G. 8 νεκρεπάρται sunt vespillones, qui mortuos ecferunt (νεκρ-ἐπαίρω); cf. *Catal.*, VIII, 3, p 110, 3, 9-11 cf. Maneth., IV, 186-192. 9 Ἐὰν ὁ Κρόνος G. θεωροῦνται G, unde ἢ καὶ θεωρῶνται coni. Boll. An θεωροῦσι? sed cf. infra v. 20. 10 τῆς om. G. 10-11 νεκροθάπτους G. 11 νεκροπάρτους G. ἢ τυμβωρύχους om. G. ποιεῖ G. 12-17 Cap. πθʹ totum om. G. 13 Post τετράγωνος signum planetae deest. 15 σκανδαλλαρίους cod.; corr. Delcourt = *scandularios*. ποιοῦσι cod. 16 ἐπιθεωρίσει cod. 18 μεθυστῶν cod. : μεθύσων *Catal.*, VIII, 3, p. 110, 9, fors. recte, cf. v. 21. κυνεδῶν sic P. 19 ἐὰν ὁ Ἄρης G. ὁ incertum P. Lacunam sign. Cf. Maneth., IV, 293 ss. 20 ἐπιθεωρούντων P; cf. supra v. 11 : θεωροῦνται G : <ἢ καὶ> ἐπιθεωρῶνται corr. Boll. 21 μεθύσους G, cf. v. 18. ἀναστάτους om. G. 22 ἐπιθεωρίσει P. κυνεδοῦς sic P. μάλιστα — ζῳδίοις om. G.

ϙα'. Περὶ τεκτόνων καὶ βυρσέων καὶ λιθοξόων καὶ καβιδαρίων.

Ἐὰν ὁ Κρόνος καὶ ἡ Ἀφροδίτη καὶ <ὁ> Ἄρης ἀλλήλους θεωρήσωσιν ἐν ἀρσενικοῖς ζῳδίοις, μάλιστα Κριῷ καὶ Λέοντι καὶ Τοξότῃ, ποιοῦσι τέκτονας καὶ βυρσεῖς καὶ λωροτόμους. εἰ δὲ καὶ Ἑρμῆς ἐπιθεωρήσῃ, λιθοξόους ἢ λατόμους ἢ λιθοψήκτας. εἰ δὲ καὶ Ζεὺς καὶ Σελήνη ἐπιθεωρήσωσι, καβιδαρίους ποιοῦσιν ἢ μαρμαρίους.

ϙβ'. Περὶ κυνηγῶν καὶ ἱερακοτρόφων καὶ ὀρνιθοτρόφων καὶ ζωγράφων.

Ἐὰν ὁ Ἑρμῆς ἔξαυγος ὢν ἰσόμοιρος γένηται τῇ Σελήνῃ καὶ ἐπιθεωρήσωσι τὰ δωδεκατημόρια ἀλλήλων <καὶ> Ἄρης καὶ Κρόνος διαμετροῦντες ἑαυτοὺς ἐπιτύχωσι τῶν κέντρων, κυνηγοὺς καὶ βηνάτορας. εἰ δὲ ἐν τοῖς πτερωτοῖς ζῳδίοις τύχωσιν ὁ Ἑρμῆς καὶ ἡ Σελήνη, λέγω δὴ ἐν Παρθένῳ καὶ Τοξότῃ καὶ ταῖς πρώταις μοίραις τῶν Ἰχθύων διὰ τὸν Πήγασον, ἱερακοτρόφους ποιοῦσι ἢ ὀρνιθοτρόφους. ἐὰν δὲ καὶ Σελήνη καὶ Ἄρης εὑρεθῶσιν ὁρίοις Ἑρμοῦ, ζωγράφους ποιοῦσι.

ϙγ'. Περὶ ναυτῶν καὶ κυβερνήτων.

Κρόνος μεσουρανῶν ἐν καθύγρῳ ζῳδίῳ Ἄρεος καὶ Ἡλίου συμμεσουρανούντων ἢ ἐπιθεωρούντων κατὰ τετράγωνον ἢ διάμετρον, ναύτας ποιεῖ ἢ κυβερνητὰς ἢ ναυκλήρους, μάλιστα καὶ τοῦ ὡροσκόπου ὄντος ἐν καθύγρῳ ζῳδίῳ ὁρίοις Κρόνου καὶ τοῦ κλήρου τῆς τύχης ἢ τοῦ κυρίου αὐτοῦ.

ϙδ'. Περὶ ῥαπτῶν.

Ἄρης καὶ Ἀφροδίτη ὁμοῦ ἢ τετράγωνοι ἐν ὁρίοις ἀλλήλων ποιοῦσι ῥάπτας, λινοῦφους, ὀθονιακούς.

1 τέκνων cod.; corr., cf. v. 5 et *Catal.*, VIII, 3, p. 110, 9. 1-6 cf. Maneth., IV, 318-326 2 καβιδωρίων P, cf. v. 7. 3 ἡ om. P. ὁ suppl. θεωρίσουσιν P : θεωρήσουσιν G; corr. Boll. 4 ἀρσενικοῖς — μαλίστα om. G. καὶ Τοξ. G : ἢ Τοξ. P. 5 τεκτογονικὰς corr. m. 1 ex τεκνογονίαν G : τεκτονικούς corr. Boll. 5-7 καὶ λωροτόμους — μαρμαρίους om. G. 5 λωροτόμους] cf. Nicole, *Le Livre du Préfet*, 1893. p. 49, c 14. ἐπιθεωρίσει cod. 6 λιθοψύκτας cod.; corr., cf. tamen Maneth., IV, 326 : λιθοψώκτος. 7 καβιδαρίους] cf. *Thes. l. Lat.*, s. v. « Cavidarius ». μαρμαρίνους P; corr ; cf. Nicole, *l. c.*, p. 60, c. 22 : μαρμάριοι = *marmorarii*. 8-13 cf. Maneth, IV, 333-340. 10 τῆς ☾ PG; corr. Boll. 11 καὶ suppl. Boll. 12 ἑαυτοῖς G. <τινι> τῶν corr. Boll. 12-15 καὶ βηνάτορας — Πήγασον om. G. βινάτωρας P. 13-14 λεγ' δεῖ cod. 14-15 διὰ τὸν Πήγασον] cf. p. 217, 6-7 et Rhetor., *Catal.*, VII, p. 211, 11. 15-25 ἐὰν δὲ καὶ Σελήνη — ὀθονιακούς om. G. 17-22 cf. Maneth., IV, 396-401. 23 ῥαπτῶν] ρα superscr. m. post.; cf. v. 25. 25 λινούφους P = λίνου ὑφάντας. ὀθηνιακοὺς cod.; corr., cf. Nicole, *l. c.*, p, 39, c. 9.

ϙε΄. Περὶ μηχανικῶν καὶ ψηφάδων.

Ἑρμῆς καὶ Ἄρης καὶ Ἀφροδίτη καὶ Σελήνη ἐπίκεντροι ἢ ἐπιθεωροῦντες ἀλλήλους κατὰ κέντρον, μηχανικοὺς ποιοῦσι, ἐν δὲ τοῖς ἀποκλίμασιν ὄντες ψηφάδας.

ϙϛ΄. Περὶ μίμων.

Ἑρμῆς καὶ Ἀφροδίτη ταπεινούμενοι ἐν ὁρίοις ἰδίοις ἢ ἀλλήλων μίμους ἢ πολιτικοὺς ποιοῦσιν, μάλιστα ἐν Αἰγοκέρωτι διὰ τὸ παρανατέλλειν τὸν Πίθηκα[1].

Ἄρης καὶ Ἑρμῆς ὑπόγειοι νευροβάτας ἢ μαγγαναρίους ποιοῦσι.

Ἡ Σελήνη δύνουσα καὶ πρὸς Κρόνου φερομένη, ἐν ὑγροῖς ζῳδίοις ἢ βορεία κατιοῦσα ναυτικοὺς ποιεῖ.

Ἀφροδίτη οἴκῳ Ἡλίου ἢ ἰδίῳ μετὰ Ἑρμοῦ, μάλιστα ἐπίκεντροι καλαμαύλους ἢ κιθαριστὰς ἢ μουσικοὺς ποιοῦσι.

Ἀφροδίτη οἴκῳ Ἑρμοῦ μετὰ Ἑρμοῦ ἐπίκεντροι ἢ ἐπαναφερόμενοι ἔξαυγοι ζωγράφους ποιοῦσι ἢ ἀνδριαντοπλάστας ἢ πολυμιταρίους.

Εἰ δὲ Ἥλιος καὶ Σελήνη ἐν ταῖς ἐπαναφοραῖς τύχωσιν Ἑρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης ἐπίκεντροι ὄντες, ἡνιόχους ποιοῦσι, μάλιστα ἐν Διδύμοις καὶ Ταύρῳ.

Ἡ Σελήνη ἐν Ταύρῳ μετὰ Ἑρμοῦ καὶ Ἡλίου αὐξιφαὴς ἰξευτὰς ποιεῖ καὶ ἱερακαρίους.

Ἐὰν δὲ ὁ ὡροσκόπος τύχῃ ἐν Καρκίνῳ ἢ Σκορπίῳ ἢ Ἰχθύσι Διὸς καὶ Κρόνου ὑπογείων <ὄντων> καὶ τὴν πρᾶξιν παρεχόντων, ποιεῖ βοτανικούς, θηριοδήκτους.

Ὁ Ἄρης καὶ ὁ Ἑρμῆς ἐπίκεντροι ἐν Λέοντι δίχα Διὸς καὶ Ἀφροδί-

1 Cap. ϙϛ΄, vv. 6-7 ante ϙε΄ transp. G. 2 καὶ et καὶ (prima) om. P. 2-3 ἢ ἐπιθεωροῦντες P : ἐὰν ἐπιθεωροῦνται G. 3 ἀλλήλοις G : ἀλλήλος P. 3-4 ἐν δὲ — ὄντες P : καὶ (cet. om.) G. 4 ψηφάδας a ψηψᾶς = ψηφοπαίκτας [Boll] 6 ἐὰν ὁ Ἑρμῆς G. ἢ ἀλληλῶν om. G. 7 μίμους G : λυμοίμους P. πολιτικοὺς ante μιμ. transp. G. 7-8 μάλιστα — Πίθηκα om. G. 8 πήθηκα P. 9-13 Ἄρης καὶ — μουσικοὺς ποιοῦσι om. G. 9 cf. p. 213, 7. 11 βωρὰ P; corr. κηθαριστὰς] στὰς dubium P. 14 ἐὰν ἡ Ἀφροδ. G. μετὰ Ἑρμοῦ om. G. ἐπίκ(εντροι) P : ἐπὶ κέντρῳ G. 14-15 ἔξαυγοι ἐπαναφερόμενοι G. 15 ζωγράφους] cf. p. 216, 16. 15-20 ἢ ἀνδριαντοπ. — ἱερακαρίους om. G. 15 πολυμηταρίους cod.; corr. Delcourt = *polymitarios* (Vulg. *Exod.* 35, 35). 19 αὐξιφαεῖς cod. 21 ἂν ὁ ὡρ. G. 22 ὄντων suppl. Boll. καὶ τὴν πρᾶξ. παρεχ. om. G. 23 θηριοδήκτους P : θηριοδείκτους G, unde θηριοδείκτας corr. Boll, sed dubitanter, cf. indicem eius p. 262; cf. supra pp. 155, 25; 212, 21. 24 ἐὰν ὁ Ἄρης G. ἐπὶ κέντρῳ G.

---

[1] Πίθηξ vel Πίθηκος est constellatio « sphaerae Barbaricae » (Boll, *Sphaera*, p. 295), quam Rhetorius alio in loco ipse ex Teucro τὸν Κυνοκέφαλον τῆς δωδεκαώρου vel τὸ Δυσώνυμον ζῷον τῆς δωδεκαώρου appellat (*Catal.*, VII, p. 208, 22 ss.).

της καὶ Ἡλίου ποιοῦσι τολμηρούς, τὸ ἴδιον αἷμα ἐκχέειν εἰς οὐδὲν λογίζοντας ἢ ψεύστας, ἐπιόρκους, ἀσεβεῖς, πλαστογράφους, δολίους.

Ἐὰν ὁ Κρόνος καὶ ὁ Ἑρμῆς οἴκῳ Κρόνου καὶ Σελήνη τύχῃ ἐν Ταύρῳ, ποιοῦσι σοφὸν ῥήτορα ἢ μαθηματικόν, χαριέστατον δὲ καὶ φιλόμουσον, ῥευματιζόμενον τοὺς πόδας ἢ τὰ ἄρθρα καὶ σύμμετρον τὸν βίον, ἀλλὰ μεγαλόφρονα καὶ ἡδύν.

Ὁ Ἄρης καὶ ἡ Ἀφροδίτη ὁμοῦ ἢ τετράγωνοι ἢ διάμετροι ἐν τοῖς αὐτοῦ κλίμασιν ἰατροὺς ποιοῦσιν ἢ φιλοσόφους.

ϙζ'. Περὶ γονέων.

Τὰ μὲν περὶ πατρὸς ἀπὸ Ἡλίου καὶ Κρόνου καὶ τοῦ κλήρου τοῦ πατρὸς σκέπτου καὶ τοῦ διαμέτρου τοῦ κλήρου τοῦ πατρός, τὰ δὲ περὶ μητρὸς ἀπὸ Σελήνης καὶ Ἀφροδίτης καὶ τοῦ κλήρου τῆς μητρός, ἐξαιρέτως δὲ ἡμέρας ἀπὸ Ἡλίου καὶ Ἀφροδίτης, νυκτὸς δὲ ἀπὸ Κρόνου καὶ Σελήνης καὶ τῶν κλήρων. Ζήτει δὲ καὶ τοὺς οἰκοδεσπότας αὐτῶν καὶ τριγωνικοὺς δεσπότας καὶ ὁριοκρατόρας· ἀπὸ γὰρ τούτων τῶν κεφαλαίων γνωσθήσονται οἱ γονεῖς. καὶ ἀπὸ μὲν τῶν φώτων καὶ τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ἀφροδίτης καὶ τῶν οἰκοδεσποτῶν αὐτὰ τὰ κατὰ τοὺς γονεῖς σκέπτου, οἷον περὶ παθῶν καὶ κινδύνων καὶ δυσγενείας καὶ τέχνης καὶ κτήσεως καὶ τῶν ὁμοίων. καὶ ὁ μὲν Ἄρης σημαίνει τὸ γένος τοῦ πατρός, ὁ τριγωνικὸς αὐτοῦ δεσπότης τὸν βίον τοῦ πατρός. ἐὰν οὖν ὁ Ἄρης καλὴν ἔχῃ θέσιν, ὁ δὲ τριγωνικὸς αὐτοῦ δεσπότης κακήν, τοὺς μὲν γονεῖς λέγε εὐγενεῖς, ἀλλ' ἐλάττονας τάς τε τύχας καὶ ἀδιάρτους τῇ

1-2 τὸ ἴδιον — λογίζοντας om. P. 2 λογίζονται G; corr, ἢ ψεύστας om. G. πλαστογράφους om. G. 3-4 ἐὰν ὁ Κρόνος καὶ ἡ Ἀφροδίτη καὶ Σελήνη τύχωσιν ἐν Ταύρῳ ποιοῦσι G. 4 ποιεῖ P. τραυλὸν ante σοφὸν add. P; cf. ad vv. 5-8. Leg. <φιλό>σοφον, ῥήτορα? cf. v. 8. ἢ et δὲ om. G. 5-8 Pro ῥευματιζόμενον — φιλοσόφους, fortasse rectius haec praebet G : ἐὰν ἡ Ἀφροδίτη <καὶ ὁ> Κρόνος <ἢ> ὁ Ἄρης ἐν διαμέτρῳ, τραυλὸν ποιεῖ καὶ ῥευματιζόμενον, μάλιστα ἐν τοῖς <βορείοις suppl. Boll> κλίμασι τοῦ Κρόνου βορείου ὄντος. 8 αὐτοῦ] leg. αὐτῶν? 9 **P**(arisinus 2425), f. 132ᵛ. Epitome Byzantina edita est *Catal.*, II, p. 187, 4-15 (v. 15 incipit summarium cap ϙθ', περὶ πατροκτονίων); cuius codices sunt Parisinus 2506 (= 10), f 23ʳ (= **A**) et Marcianus 335 = **V**(enetus) 7, f. 113. Cf. etiam *Catal.*, VIII, 3, p. 110, cap. οη' et Hephaest, II, 4 (*Catal.*, VIII, 2, p. 60). 10 et 11 τὰ μὲν ... τὰ δὲ AV : ὁ μὲν (sic) .. τὸ δὲ P. 10 11 καὶ τοῦ κλήρου τοῦ πατρὸς σκέπτου om. AV. 11 τοῦ διαμέτρου PA : τοῦ σχήματος V. 13 καὶ Ἀφροδίτης AV : ἐπὶ Ἀφροδίτ(ην) P. 15 τρίγωνον δεσπότην καὶ ὁριοκράτορα A : τριγωνοδεσπότας καὶ ὁριοκράτορας V : τριγωνοκράτορας P; corr. Τριγωνοκράτορας habet Dorotheus apud Hephaest. (p. 60, 8) sed cf. vv. 20, 21 etc. ἀπὸ γὰρ τούτων AV : καὶ ἀπὸ τούτων P. 16 ss. οἱ γονεῖς καὶ τὰ πάθη καὶ ὁ βίος καὶ ὁ χρόνος τῆς ζωῆς καὶ κίνδυνοι καὶ τέχναι καὶ γένος καὶ κτήσεις καὶ ἁπλῶς τὰ κατὰ (κατὰ superscr. A) τοὺς γονεῖς πάντα οὕτω AV, ceteris omissis usque ad p. 219, 32 (— γονέων) 21 ἔχει cod. 22 λέγει cod. ἀδιάρτους] Leg. ἀδιακρίτους?

ψυχῇ. εἰ δὲ καὶ ὁρίοις κακοποιοῦ ὁ Ἄρης τύχῃ, λέγε τὸν πατέρα ἢ δοῦλον ἢ ἀγενῆ. εἰ δὲ κακοποιὸς ἐπιθεωρήσῃ, ἢ πάθος ἢ σίνος τοῦ πατρὸς ποιήσει. ἐὰν δὲ ὁ Ἥλιος ἐν κακῷ τόπῳ τύχῃ, ὁ δὲ τριγωνικὸς αὐτοῦ δεσπότης ἐν καλῷ τόπῳ καὶ φάσει, λέγε τὸν πατέρα ἐξ ἀγενῶν εἰς αὔξησιν βίου ἔρχεσθαι. καὶ ὁ μὲν πρῶτος τριγωνικὸς δεσπότης τοῦ Ἡλίου σημαίνει τὸν πρῶτον βίον τοῦ πατρός, ὁ δὲ δεύτερος τὸν δεύτερον.

Τὰ δὲ αὐτὰ σχήματα τῆς Σελήνης πρὸς τὴν μητέρα νόει. ἐὰν ἡ Σελήνη τύχῃ ὁρίοις ἀγαθοποιοῦ ἐν τοῖς ἀποκλίμασιν ἢ ἐν τοῖς ἐκλειπτικοῖς συνδέσμοις, μάλιστα ἐν τῷ Καταβιβάζοντι καὶ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρουμένη, εὐγενίδα μέν, παίδων δὲ χάριν δουλικοῖς ὑπόκεισθαι ποιοῦσι καὶ τὸν βίον αἰσχρὸν ἔχουσαν· ἡ Σελήνη ἐν τῷ Ἀναβιβάζοντι σινοῖ τὴν μητέρα ἢ ἀγενῆ ποιεῖ· ἐὰν δὲ τύχῃ ἡ Σελήνη διάμετρος κακοποιοῦ <καὶ> ὁ κλῆρος αὐτῆς ἀποκλίνῃ, δούλην λέγε τὴν μητέρα· ἐὰν ἡ Σελήνη συνάπτῃ τινὶ τῶν κακοποιῶν, βιοθάνατον ποιεῖ τὴν μητέρα.

Ὁ δὲ Ἥλιος καὶ ὁ τριγωνικὸς αὐτοῦ δεσπότης κακῶς κείμενοι καὶ ἐν ἀλλοτρίοις ζῳδίοις, βιοθάνατον ποιοῦσι τὸν πατέρα. εἰ δὲ καὶ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρηθῶσιν, καὶ τὰ πατρικὰ ἀπολοῦσι. ἐὰν δὲ ὁ Ἥλιος καὶ ὁ τριγωνικὸς αὐτοῦ δεσπότης ἐν κακῷ τόπῳ τύχωσι καὶ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρηθῶσι ἐπὶ ἡμερινῆς γενήσεως, μισητοὺς καὶ ἀποβλητοὺς ποιεῖ τοὺς γεννηθέντας τοῖς πατράσιν. σκέπτου δὲ καὶ τὸν κύριον τοῦ κλήρου τοῦ πατρὸς ἐν ποίῳ τόπῳ τύχῃ καὶ ποίαν φάσιν ἔχῃ καὶ ὑπὸ τίνων θεωρῆται, καὶ οὕτως λέγε τὸν βίον τοῦ πατρός· ἐὰν δὲ τύχῃ ὁ κύριος τοῦ κλήρου ἐν τῷ δευτέρῳ ἢ ἕκτῳ ἢ ὀγδόῳ ἢ δωδεκάτῳ, εὐτελῆ λέγε τὸν πατέρα. ζήτει δὲ καὶ τὸ διάμετρον ζῴδιον τοῦ κλήρου τοῦ πατρός, καὶ ἐὰν τὸν κύριον τοῦ κλήρου τοῦ πατρὸς εὕρῃς ἐν τῷ κλήρῳ τοῦ πατρὸς ἢ μετὰ τοῦ κλήρου, λέγε τὸν τοιοῦτον εἰσποιητὸν γενήσεσθαι.

Ζήτει δὲ καὶ τὰ δωδεκατημόρια Ἡλίου καὶ Σελήνης ποῦ πίπτουσιν καὶ ὑπὸ τίνων θεωροῦνται. καὶ οὗτοι γὰρ ἱκανῶς σημαίνουσι τὰ περὶ γονέων. διέκβαλον οὖν καὶ Σκορπίον τοὺς ἐπιθεωροῦντάς τε καὶ παραδόσεις καὶ παραλήψεις τῶν ἀστέρων, καθὼς Οὐάλης ἐν τῷ δ′ βιβλίῳ, καὶ τὰ ἐπιμεμερισμένα τοῦ κλήρου τῆς τύχης καὶ τοῦ δαίμονος, καθὼς Οὐάλης.

2 ἐπιθεωρήσει cod. τὸν πατέρα cod. **3** ἕνα κακῷ (sic) cod. **11** παίδας cod. δουλικὰς cod. **12** ἔχουσας sic cod. **13** διάμετρος dubit. corr.; cf. v. 26 : ὡροσκόπος compendio cod. **14** καὶ suppl. **19** ἀπολλοῦσι cod. **24** θεωρεῖται cod. **29** γενήσθαι cod. **32-35** διέκβαλον — Οὐάλης om. P, qui nomina auctorum laudatorum supprimere solet (p. 116). Ex epitomatore addidi. **32** Σκορπίον (signo astrol. in AV) vix sanum : σκόπει coni. Kroll. **33** παραλείψεις A. **33-34** Vett. Valent., IV, capp. 17-24. **34** δ′ ex β′ corr. A. τῆς ἐπιμεμερισμένης AV : τοὺς ἐπιμερισμοὺς coni. Kroll. **35** Vett. Valent., IV, cap. 25.

ϙη'. Περὶ ἀλλοφύλων γονέων.

<Ὁ> Ἥλιος καὶ ἡ Σελήνη ἐν τροπικοῖς τυχόντες ζῳδίοις ἀλλοφύλους ἢ ἀλλοεθνεῖς τοὺς γονεῖς ποιοῦσιν. ἐὰν δὲ καὶ ὁ ὡροσκόπος τύχῃ ἐν τροπικῷ ζῳδίῳ, ἐξαιρέτως ἀλλοφύλους λέγε τοὺς γονεῖς, πλέον δὲ εἰ καὶ κακοποιοὶ ἐπιθεωρήσωσιν. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ φῶτα ἀλλήλων ἀπόστροφα ἀλλοφύλους ἢ ἀλλοεθνεῖς τοὺς γονεῖς ποιοῦσι. ὁ Ἥλιος δύνων τῷ † ὡροσκόπῳ, χωρισμὸν γονέων ποιεῖ. τὸ αὐτὸ δὲ <Σελήνη> πανσεληνιακὴν φάσιν ἔχουσα. ἐὰν ὁ κύριος τοῦ δωδεκάτου τόπου τύχῃ μετὰ Ἡλίου, τὸν πατέρα δοῦλον λέγε ἢ σεσινωμένον· εἰ δὲ μετὰ Σελήνης, τὴν μητέρα δούλην λέγε ἢ σεσινωμένην.

1 P(arisinus) 2425, f. 133, solus. 2 ὁ om. cod. 2 ss. cf. supra cap. νδ', p. 120, 10. 4 ἀλλ' ὁ φύλος sic cod. 6 ἀλλοφύλος ἢ ἀλλοπαθεῖς cod.; corr.; cf. v. 3 et p. 146, 9. 7 ὡροσκόπῳ corruptum. Σελήνη suppl. 8 φύσιν ἔχων cod. 9-11 cf. supra p. 128, 19 ss.

F. 136v. ρδ'· Περὶ ἀδελφῶν καὶ τῆς φιλίας αὐτῶν καὶ ποσότητος κατὰ τὸ δυνατὸν καὶ περὶ μειζόνων καὶ μικροτέρων ἀδελφῶν [καὶ περὶ τῆς φιλίας αὐτῶν] καὶ πότε τεθνήξονται.

Φορτικὸν ἡγοῦμαι μὲν καὶ δυσείκαστον εἰπεῖν τὴν τῶν ἀδελφῶν ποσότητα· οὔτε γὰρ πάντως δυνήσομαι ἢ διὰ τὸ ἄπιστον καὶ ἀκρατὲς τῶν γυναικῶν ἢ διὰ τὸ πολλάκις με ἑωρακέναι τινὰς ἐσχηκότας ἀδελφοὺς ιγ' καὶ ιδ' ἢ καὶ πλείους· ὁμοίως δὲ καὶ εἰς τὴν περὶ τέκνων καὶ γυναικῶν ποσότητα παραιτοῦμαι τὸν ἀριθμὸν λέγειν διὰ τὸ πολλάκις τινὰς γεγαμηκέναι γυναῖκας ἑπτὰ καὶ ὀκτώ, ἐσχηκέναι δὲ τέκνα ιε' ιϛ'.

3-7 κατὰ — τεθνήξονται in textum posuit P. Cf. titulos cap. ρδ'-ρη' supra p. 29 et *Catal.*, VIII, 3, p. 110, 22 quo ἀμφιθαλῶν καὶ ἑτεροθαλῶν additur. 10 πάντος P. 13 με] μους ut vid. P. ἑστηκότας P. 19 γεγενεικέναι P.

Epitomator Byzantinus formam praebet valde diversam, sed quaedam melius servasse videtur quam codex Parisinus Rhetorii.

Περὶ ἀδελφῶν.

Δυσείκαστόν ἐστι καὶ σχεδὸν ἀδύνατον τὸ εἰπεῖν ποσότητα ἀδελφῶν· ἱστορεῖται γὰρ ἡ Ἑκάβη ιθ' παῖδας τετοκέναι, ἡμεῖς δὲ ἐν Βυζαντίῳ κδ' παίδων μητέρα εἴδομεν· καὶ γυναῖκας δέ τινες πολλὰς λαμβάνουσιν καὶ μία γυνὴ πολλοὺς ἄνδρας· δεῖ οὖν ἀσφαλέστερον λέγειν πολυγαμίαν ἢ πολυαδελφίαν ἢ πολυτεκνίαν καὶ τὰ τοιαῦτα. ὅμως δὲ οἱ παλαιοὶ οὔτε ὤκνησαν κατὰ τὸ δυνατὸν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν

Parisinus 2506, f. 24 (= **A**); Marcianus 335, f. 114 (= **V**); cf. *Catal.*, II (Venet.), p. 189, 27. 13 τινας πολλὰς A : τινες πόλλους V.

ἀναγκαῖον οὖν ἐστιν [καὶ] κατὰ τὸ ἀσφαλὲς ἀποκρίνεσθαι καὶ λέγειν μᾶλλον πολυανδρίαν ἢ πολυγαμίαν ἢ πολυτεκνίαν· ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ ἀρχαῖοι ἐπειράθησαν τούτων λέγειν τὸν ἀριθμόν, πειράσομαι κἀγὼ κατὰ τὸ δυνατὸν ὑποτάξαι ὡς πρόκριμα παρ' ἐκείνων ὑπομείνας.

1 καὶ del. 8 πρώκρημα P. 9 ὑπὸ μῆνας P.

ἀδελφῶν λέγειν· διὸ καὶ ἡμεῖς ὡς δυνατὸν ἐγχειροῦμεν λέγειν.

1 Post λέγειν spatium IX litt. in A.

F. 139ᵛ. ριγ'. Γένεσις γραμματικοῦ[1].

Οὗτος γέγονε Θηβαῖος γραμματικὸς πένης ὡς ἐτῶν λβ'· ἀπὸ δὲ ἐτῶν λγ' γήμας ἤρξατο ἀνασφάλλειν ἐν Ἀθήναις, καὶ λοιπὸν φυγὼν ἐν Βυζαντίῳ ἐκολλήθη ἀνδρὶ μεγάλῳ, καὶ ὑποκριθεὶς ἑαυτὸν ὡς γόητα ἤτοι τελεστὴν γέγονε κουέστωρ, εἶτα ὕπατος, εἶτα πατρίκιος καὶ μετὰ ταῦτα ὡς προδότης ἐν κάστρῳ ἐσφάγη ἐτῶν μδ' ἕκτον. ἦν δὲ καὶ ἀσελγής[2].
Ἥλιος Ζυγῷ ε' η', Σελήνη Ταύρῳ η' δ', Κρόνος Ταύρῳ κε', Ζεὺς Ζυγῷ κγ' η', Ἄρης Αἰγοκέρῳ κϛ' η', Ἀφροδίτη Σκορπίῳ κϛ', Ἑρμῆς Ζυγῷ κγ', ὡροσκόπος Ὑδροχόῳ κγ' λ', μεσουράνημα Ταύρῳ ε' γ', πανσέληνος Κριῷ β' μβ', Τύχη Παρθένῳ κϛ' λδ', Δαίμων Καρκίνῳ κ' λδ', ὕψωμα γενέσεως Παρθένῳ, κλῆρος ἀναιρέτου Ὑδροχόῳ.

Ζητήσας τὴν προκειμένην γένεσιν, εὗρον τὴν μὲν Σελήνην καὶ Κρόνον καὶ Ἀφροδίτην καὶ Ἄρη, μοιρικῶς ἀποκεκλικότας, ζωδιακῶς δὲ Σελήνην καὶ Κρόνον καὶ Ἀφροδίτην ὡς ἐπικέντρους. τὸν δὲ Ἥλιον καὶ

1 Capp. ριγ'-ριζ' solus servavit Parisinus 2425. λβ' corr. : λδ' cod.; cf. p. 222, 18. 3 ἀνασφάλειν cod. 4 λυπῶν cod. 5 ἑαυτὸ cod. 5-6 κυέστωρ cod. 7 ἐφάγη cod., cf. p. 224, 20. μδ'] μ prima m. in litura. ἕκτον] i. e. menses duo, cf. p. 224, 20. 10 Ταύρῳ] Τοξότῃ (signo astrol.) ε' ηγ' cod. Si horoscopus est in Aquario, medium caelum est in Tauro. 14 καὶ Ἄρη] errore ut vid. μερηκῶς. 15 ὡς] Leg. ὄντας?

[1] Hoc capitulum paenultimum operis Rhetorii erat, quale illud legebat auctor summarii Byzantini (*Catal.*, VIII, 3, p. 110, cap. πθ'). Sequebantur γενέσεις (sic legendum) βασιλέων, e quibus una tantum superest in cod. Parisino 2506; cf. infra p. 224.

[2] Grammaticus iste Thebanus, qui exeunte saeculo quinto, ut videtur, praestigiis suis effecit ut quaestor, consul, patricius fieret, mihi quidem ignotus est. Nomen eius fortasse erui poterit, si astronomus e positionibus planetarum annum et diem quo natus est computaverit. — In commentario genituraе nonnulla correxi, alia incerta manent.

Ἑρμῆν καὶ Δία ζωδιακῶς ἀποκεκλικότας, μοιρικῶς δὲ ὁ Ἥλιος ἐν τῇ ἐπαναφορᾷ τοῦ δύνοντος κέντρου ἐτύγχανεν. ὁρῶ οὖν τὸν Κρόνον κύριον ὄντα τοῦ ὡροσκόπου καὶ πρῶτον τριγωνικὸν δεσπότην [1] τοῦ τε ὡροσκόπου καὶ τοῦ τριγωνικοῦ φωτὸς τοῦ σημαίνοντος τὴν πρώτην ἡλικίαν ἐν τῷ ἀποκλίματι τοῦ ὑπογείου κέντρου καὶ ἀφαιρέτην, καὶ ὑπὸ Ἄρεως βλαπτόμενον κατὰ τὸ ἰσοσκελὴ τρίγωνον, ἀλλὰ δὴ καὶ τὴν <Ἀφροδίτην> κυρίαν αὐτοῦ καὶ τῆς Σελήνης [2] κατ' ἐναντίωσιν αὐτῆς κειμένην. πῶς οὐκ ἂν τὴν πρώτην ἡλικίαν χαλεπὴν ἐκτήσατο ἀλλὰ δὴ καὶ φυγὰς ἐν πολλοῖς τόποις ἐγένετο διὰ τὸ διαμετρεῖσθαι τὴν Σελήνην ὑπὸ τοῦ ἰδίου οἰκοδεσπότου· φησὶν γὰρ <Δωρόθεος>·

Τὴν Μήνην καθόρα τίνος ἀστέρος ἐστὶν ἐν οἴκῳ·
κἂν εὕρῃς τοῦτον φωλευόμενον διαμέτρῳ,
καὶ φυγὰς ἔσται δὴ κἄσημος καὶ μετανάστης.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς πρώτης ἡλικίας μέχρι ἐτῶν κε' ἢ λ', τουτέστι μέχρι τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Ταύρου ἢ τῆς Σελήνης ἢ Κρόνου χρονικῆς περιόδου, μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέτειλε ὁ δεύτερος τριγωνικὸς δεσπότης, τουτέστιν Ἑρμῆς, μετὰ Διός, ἀπὸ ἐτῶν λβ'· Ἑρμοῦ γὰρ περίοδος ἔτη κ' καὶ Διὸς ιβ', ἃ γίνεται ἔτη λβ', ἀφ' οὗ ἤρξατο ἀνανεύειν τῇ τύχῃ, ἐπειδὴ ὁ Ἑρμῆς καὶ [ὁ] κύριος τοῦ κλήρου τῆς τύχης ἐτύγχανεν. ὁ μὲν κατὰ μέρος προβαίνοντος χρόνου καὶ τῇ τύχῃ προέκοπτεν διὰ τὸ τὸν Ἑρμῆν εἶναι κύριον τοῦ κλήρου καὶ τῆς δευτέρας ἡλικίας καὶ ἐγκαρδίου Διὸς καὶ ἑσπερίαν ἀνατολὴν ποιούμε-

1 μοιρυκ' cod. 5 ἀναφαίρετην sic cod.; corr. ὑπόγείου (signo astrol.) cod. Leg. ὑπεργείου id est μεσουρανήματος? 6 ἰσοκελῆ cod 7 Ἀφροδίτην suppl. 8 κειμένων cod. 10 οἰκοδεσπότης pro τριγωνοκράτωρ dicitur i. e. Venus, cf. infra n. 2. 11 Δωρόθεος suppl. Nomen suppressit epitomator, cf. supra p. 116 et infra cap. ριε'. 12 Μήνην scripsi : ☾ cod. ἐν οἴκῳ ἐστίν cod. 13 κἂν scripsi : καὶ ἣν cod. διάμετρον cod. 14 ἐστι δὲ cod. : corr. Delcourt. καὶ ἄσιμος in ἄτιμος corr. m. 2 cod. 15 ι' λ' cod. Ἀναφορά Tauri et periodus Lunae sunt pariter a. 25 periodus Saturni est a. 30; cf. Bouché-Leclercq, pp. 269, 410. Κρόνου corr. : τῆς cod. 18 cf. infra, n. 1. 19 ἔτη cod. ἀνανεύειν] cf. p. 205, 20. 20 ὁ del. 20-21 ἐτύχανεν cod. 21 προβαίνον τοῖς χρόνοις sic cod. 23 ἐγκαρδίου Διός] cf. *Catal.*, I, p. 145, 26; Bouché-Leclercq, *Astr.*, pp. 112, 1; 309, 5.

[1] Πρῶτος δεσπότης est dominus trigoni diurnus, cf. infra v. 17 : δεύτερος δεσπότης Ἑρμῆς. Cum horoscopus, qui primam praecipue aetatem regit, in Aquario sit, triangulum eius constat signis ♊ ♎ ♒, cuius dominus diurnus (τριγωνοκράτωρ) est Saturnus, nocturnus Mercurius; cf. Bouché-Leclercq, *Astrol. gr.*, p. 204.

[2] Domina Martis et Lunae Venus appellatur, quae per diametrum in Scorpio Lunae in Tauro opponitur. Trigoni enim Scorpii, Cancri, Piscium prima domina est Venus, secundus dominus Mars, tertia domina Luna; cf. Bouché-Leclercq, *op. cit.*, p. 204 ss.

νος· ὅθεν κατὰ πρόβασιν τῶν ἐτῶν προέκοπτε καὶ τὴν τύχην.

ριδ'. Περὶ τοῦ εἶναι αὐτὸν γραμματικόν.

῞Ορα τὸν κλῆρον τῆς τύχης ἐν Ἑρμαϊκῷ ζῳδίῳ ἐμπεπτωκότα, ὁμοίως δὲ καὶ τὸν Ἑρμῆν τὸν κύριον τοῦ κλήρου ἐν ἀνθρωποειδεῖ ζῳδίῳ καὶ ἰδίῳ τριγώνῳ μετὰ Διὸς ἰσόμοιρον καὶ προσώπῳ Διὸς καὶ ὁρίοις Ἑρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης καὶ ταῦτα τὰ κεφάλαια κοσμεῖν τοιοῦδε τοὺς λόγους, μάλιστα διὰ τὸ τὸν Ἑρμῆν συνεῖναι τῷ Διὶ ἰσόμοιρον· γέγονε δὲ τῇ τύχῃ κουέστωρ.

ριε', Περὶ τοῦ εἶναι αὐτὸν προδότην.

῞Ορα τὸν Ἑρμῆν καθυπερτεροῦντα τὸν Ἄρη κατὰ τετράγωνον. φησὶ γάρ τις τῶν σοφῶν·

Εἰ δὲ τόπον τετράκληρος ἐὼν τὸν ἀνώτερον ἴσχει
Ἑρμείας, βαιὸν δὲ τόπον ναίει φιλότητος ὁ Ἄρης,
δεινῶς ἐξετέλεσσε πανούργων ἤτε μέλοντας
ἁρπακτὰς ἤτ' ἀλλοτρίων ** στερητάς,
εἰς ἕτερον δ' ἑτέρου μετανάστασιν ἀνέρος ἄνδρα
† ἀλοτ' εὕροιμεν καὶ τὸ λοιπόν ** ἐνισκήψουσι προδόντες
σφῇ κακομηχανίῃ κτεάνων δ' ἀπογυμνώσουσιν.

ρις'. Περὶ τῆς ἀσελγείας.

῞Ορα τὸν κύριον τοῦ ὡροσκόπου καὶ τὸν κλῆρον τῆς τύχης καὶ τοῦ δαίμονος ἐν ἀσελγεῖ ζῳδίῳ ἐμπεπτωκότας· ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ διαμετρεῖν Κρόνον πρὸς Ἀφροδίτην οἴκῳ Ἄρεος καὶ Κρόνος οἴκῳ Ἀφροδίτης τὴν ἀσέλγειαν ἀπεργάσαντο.

1-2 Leg. τῇ τύχῃ; cf. p. 222, 21. 4 ὅρα] ὅρος cod. Fortuna est in Virgine, quae est signum Mercurio tributum a Dorotheo; cf. Bouché-Leclercq, *Astr.*, p. 203. ἐκπεπτωκότα cod. 7 τε οἷ(ος?) δὲ cod.; corr. κυέστωρ cod. 12 τις τῶν σοφῶν] nomen Dorothei, ut videtur, suppressit librarius; cf. supra p. 116. 13-19 Verba tam misere corrupta ut versus restituere paene desperaverim. Nonnulla ab amico Iosepho Bidez adiutus corrigere dubitanter tentavi. Scriptura codicis pessima est haecce : εἰ δὲ νῦν τετράκληρος ἐὼν τὸν ἀνώτερον ἴσχυ ερμῆς βαίον δὲ τύπον μαίνει φυλώτ(α)τ(ος) ἄρης (sign. astr.) δυνὸς ἐξετέλεσε πανοῦργων ετὴ μέλλων τὰς ἁρπαγὰς καὶ ἀλλοτρίων σερητ(ως) εἰς ἕτερον δὲ ἐξ ἑτέρου μετάνασιν (ν dubium) ἄπανερο ἄνδρα ἀλοτ' (vel αὐλοτ') εὕροιμεν καὶ τὸ λοïπὸν ἐνὶσκηψουσιν ὀδόντος φικακομηχανία (α dubium) κτεανῶν δὲ γυμνῶσουσι. 18 καὶ τὸ λοιπόν verba quaedam a librario omissa esse significat. Lac. signavi. 21 τὸν κύριον τοῦ ὡροσκόπου] i. e. Saturnus (cf. supra p. 222, n 2) qui est in Tauro. τῆς τύχης delendum? nam est in Virgine. 22 ἐκπεπτωκότα cod.; cf. supra v 4. 22-24 δεῖ καὶ τῷ διαμέτρ(ῳ) (sign. astr.) Κρόνος cod. 23 Ἀφροδίτης scripsi : Ἄρεως cod. Venus est in Scorpio domicilio Martis, Saturnus in Tauro domicilio Veneris.

ριζ'. Περὶ τῆς ἀνατολῆς τῆς τύχης αὐτοῦ.

Ἀνέτειλεν αὐτοῦ ἡ τύχη ἀπὸ ἐτῶν λβ', καθὼς προεῖπον, διὰ τὴν περίοδον Ἑρμοῦ καὶ Διός, καὶ πάλιν ἀνέτειλεν ἡ τύχη τῷ λε' ἐνιαυτῷ διὰ τὴν ἀναφορὰν τοῦ Σκορπίου. τῷ δὲ λϛ' ἐνιαυτῷ ἔφυγε ἐν Βυζαντίῳ, καθὸ ἀνέτειλε ὁ Ταῦρος καὶ Σελήνη καὶ Κρόνος. Ταύρου ἀναφορὰ κε', Σελήνης περίοδος κε', Κρόνου περίοδος νζ' ὁμοῦ γίνονται χρόνοι ρζ'· τὸ τρίτον γίνεται χρόνοι λε' μ'. καὶ ὁ μὲν Ταῦρος ὡς ἀπόκλιμα τὴν ξενιτείαν ἐσήμανεν, ὁ δὲ Κρόνος καὶ ἡ Σελήνη ὡς ἐν ἀποκλίματι τὴν φυγήν· ἀπὸ δὲ ἐτῶν λη' γ' ἀνέλαμψε αὐτοῦ ἡ τύχη. ἦν γὰρ ἀνατολὴ Παρθένου καὶ Ζυγοῦ, Παρθένου μὲν ὡς ὑποδεξαμένης τὸν κλῆρον τῆς τύχης, Ζυγοῦ δὲ ὡς ὑποδεξαμένου Ἥλιον καὶ Δία καὶ Ἑρμῆν τὸν κύριον τοῦ κλήρου τῆς τύχης· κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον γέγονε κουέστωρ, ὕπατος, πατρίκιος. τῷ δὲ μα' ἐνιαυτῷ ἀπεδήμησεν εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ χώραν μετὰ πολλῆς δορυφορίας καὶ πολλοῦ τύφου· ἦν γὰρ ἀνατείλας ὁ Ζεὺς καὶ Ἑρμῆς. περίοδος Ἑρμοῦ ἔτη οϛ' καὶ περίοδος Διὸς ιβ'· ὁμοῦ γίνονται χρόνοι πη'· τὸ ἥμισυ μδ'. καὶ ἐπειδὴ ἐν ἰδίοις τριγώνοις ἐτύγχανον εἰς τὴν ἰδίαν τὴν ἀποδημίαν ἐποίησεν. ἦν δὲ καὶ ἡ ἑβδομαία τῆς Σελήνης πρὸς Ἀφροδίτην φερομένης· ὁ γενόμενος λοιπὸν ἐτῶν μδ' καὶ μηνῶν δύο ἐσφάγη διὰ τὰς αἰτίας ταύτας.

Γένεσις ἀτρόφου [1].

Τοῦτο γέγονε τέκνον βασιλέως, ἀπέθανε δὲ μηνῶν ε' ϛ' ἐν Βυζαντίῳ [2]. — Ἔτος Διοκλητιανοῦ ροθ', μηνὶ Ἀπριλίῳ κε', ὥρᾳ ἡμέρας ζ', Ἥλιος Ταύρου γ', Σελήνη Αἰγοκέρωτος κγ', Κρόνος Ὑδροχόου κϛ', Ζεὺς Παρθένου ιζ', Ἄρης Κριοῦ α', Ἀφροδίτη Κριοῦ ιε', Ἑρμῆς Ταύρου κϛ',

2 προεῖπον] cf. p. 222, 19. 5 Leg. εἰς Βυζάντιον? 7 γένετ(ο) cod. μ'] Leg. μῆνας η'? 6 ἀναφοραὶ cod.; corr. 8 Leg. ἀπὸκλίνων? 9 γ' = τρίτον (anaphora Virginis est 38° 20'). 10-11 ὑποδεξάμενος cod. 12 κατὰ] καὶ cod. 13 κυέστωρ cod. 13-14 τῶν ... ἐνιαυτῶν cod. μα'] Leg. μδ'? 18 ἴδια cod. εὐδομμέα cod.; cf. supra p. 206, n. 1. 21 Parisinus 2506 (f. 25, cap. κη') solus. 22 ϛ' = ἕκτον i. e. menses duo; cf. supra p. 221, 7. 23 ἀπριλλίῳ cod.

---

[1] Ex codice Parisino 2506 [= 10], f. 25 addidimus genituram quae olim in Rhetorii opere thema grammatici sequebatur (cf. supra p. 221, n. 1). Fuit haec pars exigua ultimi capituli, quo Rhetorius γενέσεις βασιλέων commentariis illustrabat (cf. *Catal.*, VIII, 3, p. 111, 1 et *Mélanges Éc. franç. de Rome*, XXXVII, 1918, p. 50).

[2] Infans regius, qui annos duo et menses duo vixit et d. 25 m. Aprilis a 464 natus erat, fuit filius imperatoris Leonis I et Verinae. De eo tacent, ni fallor, historiae huius temporis scriptores. Obiit Constantinopoli, ut ex hac genitura apparet, circa d. 25 Iunii a. 466.

ὡροσκόπος Λέοντος κϛ' μεσουράνημα Ταύρου ιζ', Ἀναβιβάζων Ὑδροχόου κδ', πανσέληνος νυκτὸς ὥρᾳ ϛ' Ζυγοῦ κδ' λϛ', τύχη Ταύρου ιϛ', δαίμων Τοξότου ϛ', ὕψωμα Λέοντος ια'.

Ἀπόδειξις· οἱ τριγωνικοὶ δεσπόται τοῦ ὡροσκόπου καὶ τοῦ αἱρετικοῦ φωτὸς ἀπέκλιναν ἐναντιούμενοι ἑαυτοῖς καὶ ὑπὸ Ἄρεως θεωρούμενοι.

Sarapionis Alexandrini excerpta.

De Sarapione vel Serapione Alexandrino, qui fortasse idem est ac Serapio Antiochenus, Hipparchi, ut videtur, discipulus, qui Alexandriae docuit, cf. Boll, *Byzant. Zeitschr.*, VIII, 1899, p. 525. Opus cuius excerpta hic praebentur, revera Alexandriae scriptum esse ex p. 227, 32 apparet, ubi mare Aquario subiectum τὴν καθ' ἡμᾶς θάλασσαν appellat; Aegyptus enim secundum antiquissimam « chorographiam », quae dicitur, astrologicam sub Aquarii dominio est (Vettius Val., p. 12, 15 ss.; Kroll, etc.).

Anonymus anni 379 affirmat Sarapionem *ante* Ptolemaeum de apparitionibus stellarum scripsisse (Σεραπίων καὶ μετ' αὐτὸν Πτολεμαῖον, *Catal.*, V, 1, p. 205, 17). In his vero excerptis (p. 229, 27) « divi » Ptolemaei auctoritas Dorothei sententiae de surgentibus astris (φάσεις ἀστέρων) opponitur. Si haec Serapionis esse constaret, aetas eius ad ultima imperii Romani saecula detruderetur; sed hanc observationem excerptoris potius quam scriptoris ipsius esse opinor. Nam definitiones verborum astrologicorum quae hic praebentur, antiquitatem sapiunt: multa a sensu quo a posterioribus (Antiocho, Porphyrio, etc.) accipiuntur, differunt et ad pristinum usum referenda esse videntur (vide e. g. quae infra ad v. 8, de Nechepsone, adnotavimus; de astris δορυφόροις p. 227, 8, cf. Bouché-Leclercq, *Astrol. gr.*, p. 254; astra *dei* nominantur p. 228, 25; cf. quae p. 227, 11 ss., de *piis* et *impiis* dicuntur et de potentia Saturni, p. 229, 31).

Alia Sarapionis fragmenta invenies *Catal.*, I, p. 99, p. 101; V, 1, p. 179-180; V, 3, p. 96. Hoc excerptum de epithetis quae signis zodiaci dabantur, arcte cum definitionibus quas hic edimus, cohaeret.

F. 156^{v}. Ἐκ τοῦ Σαραπίωνος Ἀλεξανδρέως παρονομασίαι σχηματισμῶν τῶν ἀστέρων. [Σεραπίωνος ὀνομασίαι].

Χρηματιστικὰ ζῴδια [γίνεται ἢ] λέγεται τὰ δ' κέντρα καὶ αἱ τούτων ἐπαναφοραί. Χρηματίζοντες <ἀστέρες> λέγονται οἱ ἐπὶ δυνάμεως ἐπίκεντροι ἢ ἐπίκληροι καὶ οἱ ἐπὶ φάσεως ἢ οἱ τρίγωνοι Ἡλίου γινόμενοι. συγχρηματίζοντες δὲ οἱ κοινῶς ἔγκεντροι ἢ ἔγκληροι καὶ οἱ ἐπὶ φάσεως. ἀχρημάτιστοι δέ εἰσιν οἱ μὴ οὕτως ἔχοντες.

2-3 Ταύρου ιϛ' δαίμων (signis astr.) iter. cod. 5 Textus decurtatus esse videtur. 6 παρονομασίαι pro ὀνομασίαι dictum esse videtur. 7 Σεραπίωνος ὀνομασίαι rubro pigmento add. 8 γίνεται ἢ del. 8-9 Definitionem eandem praebebat rex Nechepso, cf. *Catal.*, VIII, 3, p. 116, 12. 9 ἀστέρες suppl. 11 ἔγκληροι corr.; cf. v. 11 : ἔγκλωνοι ut vid. cod.

Βοηθοὶ δὲ λέγονται ἀστέρες οἱ συλλαμβανόμενοι ἢ ἐπιμαρτυροῦντες ἢ μεσεμβολοῦντες.

Συνεργοί εἰσιν οἱ συνοδεύοντες, ὑπουργοὶ δὲ οἱ συμβάλλοντες.

Συμπαθεῖς εἰσιν οἱ κατ' ἴσον ἀπέχοντες κατ' ἐπιθεώρησιν ἀλλήλων σύμφωνοι· ἀσυμπαθεῖς δὲ οἱ κατὰ μηδένα τρόπον ἐπιθεωροῦντες ἀλλήλους, ὅπερ γίνεται ἐκ τῆς τῶν ἀσυνδέτων ζῳδίων ἀποστροφίας· ἐστὶν δὲ [τὰ] ἀσύνδετα τὰ παρ' ἑκάτερα καὶ τὰ διὰ ϛ' καὶ η' ζῳδίων ἀριθμούμενα.

Προστάσσειν λέγεται, ὅταν ἐν ἰδίῳ οἴκῳ ἄστηρ ὑπὲρ γῆς ἐπίκεντρος τύχῃ καὶ τὰ δύο φῶτα ἐπιθεωρῇ χρηματίζων· διὸ λέγεται προστάσσων ὅταν καὶ ἐν ἰδίῳ οἴκῳ ἐπίκεντρος τύχῃ καὶ συσχηματίζηται τῇ Σελήνῃ· ἐάν τις τύχῃ τῶν ε' ἀστέρων ἐπίκεντρος, μὴ <ἐπι>μαρτυρῶν τῇ Σελήνῃ, χρηματίζει· ἐὰν δὲ καὶ ἐπιμαρτυρεῖ τῇ Σελήνῃ τρίγωνος ἢ τετράγωνος ἢ διάμετρος, προστάσσει· ἐὰν δὲ ὡροσκοπῇ Ἥλιος, προστάσσει· ἐὰν δὲ καὶ ἡ Σελήνη αὐτῷ τύχῃ τρίγωνος, καὶ προστάσσει καὶ χρηματίζει ὁ Ἥλιος.

Ἰσχύοντες λέγονται ἀστέρες οἱ ἐπὶ τῶν ἐπικαίρων τῆς γενέσεως τόπων τυχόντες, τουτέστι ἐπίκεντροι, καὶ οἱ ἐπὶ φάσεως καὶ οἱ ἐπίκληροι καὶ οἱ ἐν ταῖς συνόδοις ἀκριβῶς ὄντες.

Κακοῦται ἀστὴρ ὅταν μὴ εἰς ἁρμόζοντα τύχῃ παρὼν ἢ περιέχηται ὑπὸ κακοποιῶν ἢ κατ' ἐναντίον ἢ ἐπιδέκατον. ὅτι ἀγαθοποιὰ ζῴδια εἰσὶν ὁ ὡροσκόπος, τὸ μεσουράνημα, ια', ε', θεός, θεά· κακοποιὰ δὲ β', δ', ϛ', ζ', <η'>, ιβ'.

Προσνεύων λέγεται ὁ ἀκολουθῶν τῷ προερχομένῳ.

Ὁμοροοῦν λέγεται ζῴδιον τῇ Σελήνῃ τὸ ἐπαναφερόμενον ἐφ' ὃ φέρεται· τὸ γὰρ αὐτὸ καὶ παράκολλον καλεῖται. ἀποσαλεῦον δὲ τὸ μηδὲ ὁροούμενον ὑπὸ τῆς Σελήνης ζῴδιον.

Τὴν κατὰ κράτος καθυπερτέρησιν λέγουσιν ὅταν ἐπὶ τοῦ <ἐννάτου> ζῳδίου γένηται ἀστήρ· ὅταν δὲ μηδεὶς παρῇ ἐπὶ τοῦ ἐννάτου, ἰσχύει· γίνονται δὲ καθυπερτερήσεις καὶ μοιρικαὶ τὸν τρόπον

4 κατείσον vel κατάσον cod. : corr. 6-7 ἐστοτίας ut vid. cod. : ἀποστροφίας correxi, nam ἀσύνδετα signa sunt ἀπόστροφα. 7 τὰ del. 9 προστάσσειν corr. : πρὸς στάσιν cod. 10 χρωματίζων cod. 11 συσχηματίζεται cod. 12 μαρτυρῶν cod.; corr., cf. 13. 14 προστάσσει corr. : πρὸς στάσιν cod. 14 et 15 προστάσσει corr.: πρὸς στάσει cod. 19 ἀκριβῶς ὄντες corr.: ἐκριβάζωντες cod. 20 κακοῦνται cod. 21 ἐπιδέκατον] In margine : δεξιόν ἐστιν τὸ ἐπιδέκατον; cf. *Catal.*, I, p. 157, 1 et infra p. 227, 24 Ζώδιον hic usurpatur pro τόπος. 23 β' correxi : α' cod. Nam secundus locus malus est, non primus, id est horoscopus. η' addidi. ιβ' corr. : ια' cod., undecimus locus, i. e. Agathodaemon, recte inter bona v. 22 indicatur. 24 προσερχομένῳ cod. 25 ὁμορόησις aliter definitur *Catal.*, V, 3, p. 114, 17. ἐφ' ᾧ cod. 26 παράκολλον] cf. Vettium Valent., pp. 215, 8; 360, 18. ἀποσαλεύων cod. 27 ὡροῦμενον sic cod.; corr. An ὁρώμενον? 29 ἐννάτου suppl. ἐπὶ τοῦ θ' cod.; cf. p. 227, 20.

τοῦτον· ὅταν δύο ἀστέρες ἐν τῷ αὐτῷ ζῳδίῳ τύχωσιν καὶ ὁ μὲν ἐλάσσονας μοίρας ἐπέχων τὸν τὰς πλείονας μοίρας ἔχοντα καθυπερτερεῖ. οἷον ἔστω τὸν τοῦ Ἑρμοῦ ἀστέρα εἶναι Κριῷ περὶ μοῖραν ι', τὸν δὲ τοῦ Κρόνου ἐν τῷ αὐτῷ ζῳδίῳ περὶ μοῖραν κε'· δῆλον ὅτι ὁ τοῦ Ἑρμοῦ τὸν τοῦ Κρόνου μοιρικῶς καθυπερτερεῖ.

Ἐν ἰδίαις λαμπήναις λέγονται οἱ ἀστέρες ὅταν ἐπὶ τῶν ἰδίων ὑψωμάτων τύχωσι.

Δορυφόροι ἀστέρες λέγονται ἑῷοι μὲν <οἱ> προαναφερόμενοι Ἡλίῳ, ἑσπέριοι δὲ οἱ προανατέλλοντες μὲν Ἡλίῳ, τῇ δὲ Σελήνῃ ἐπαναφερόμενοι.

Αἱ πρὸ Ἡλίου ιε' <μοῖραι> εὐσεβῶν λέγονται, ὡς ἀπολελυμέναι ἤδη τῶν τοῦ Ἡλίου αὐγῶν· αἱ δὲ μεθ' Ἡλίου μοῖραι ιε' ἀσεβῶν, ὅτι οἱ ἐκεῖ εὑρισκόμενοι ἀστέρες ἀδρανέστεροί εἰσιν ὑποπεπτωκότες ταῖς τοῦ Ἡλίου αὐγαῖς.

Σελήνης ἑσπερία ἀνατολὴ λέγεται, ὅταν ἀπὸ συνόδου φέρηται μέχρι πανσελήνου, ἑῴα δὲ ἀνατολὴ ἀπὸ πανσελήνου μέχρι συνόδου.

Ἀρχέτυπος λέγεται ὁ καλούμενος κλῆρος τύχης, τὰ δὲ τούτου τετράγωνα ὑπόστασις.

Κραταιοὶ ἀστέρες λέγονται Κρόνος, Ζεύς, Ἄρης. ζῴδιον κραταιὸν καλεῖται ἑκάστης γενέσεως τὸ δέκατον καὶ ἔννατον ἀπὸ Σελήνης, τουτέστι τὸ δεξιὸν τετράγωνον καὶ τρίγωνον.

Τὸ πρῶτον τρίγωνον καὶ τετράγωνον καὶ ἑξάγωνον λέγεται τὰ εὐώνυμα † ἑξῆς ἡ Σελήνη πρῶτον συνάπτει τινὶ τῶν ἀστέρων.

Ἐπιδέκατον λέγεται τὸ δεξιὸν τετράγωνον.

Φωσφορίαι λέγονται ἐπὰν ἀποσπάσῃ ἡ Σελήνη τοῦ Ἡλίου μοίρας ιε' καὶ ἀνατείλῃ.

Τῶν μὲν ἐπαναφορῶν ὁ δεύτερος τόπος, τῶν δ' ἀποκλιμάτων ὁ ϛ' ἀμείνους διὰ τὸ τρίγωνον εἶναι τὸ μεσουράνημα.

Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀστέρων φωσφορίαι λέγονται.

Ὅταν ὁ Ζεὺς καὶ ὁ Κρόνος συνοδεύωσιν ἐπὶ τοῦ Ὑδροχόου, ἔσται τις † σαρηκ(ὴ) ἐπισημασία ὀχληρὰ κατὰ τὰ βόρεια κλίματα τὰ συνεγγίζοντα τῇ καθ' ἡμᾶς θαλάσσῃ.

1 δύο] β' superscr. cod. ὁ] ὅς cod. 3 ἔσται cod. 5 μερικῶς καθυπερεῖ cod. 6 cf. *Catal.*, VIII, 3, p. 114, 34. 8 οἱ suppl. προσαναφερόμενοι cod.; cf. *Ibid.*, p. 115, 18. 11 πρὸς ☉ cod.; corr.; cf. tamen Rhetorium, *Catal.*, I, p. 145, 2 ss. μοῖραι suppl. ἀπολελύμεναι] υ ex ο corr. m. 1; οι superscr. εἴδη cod. 17 ἄρχεται πὸς (i. e. πως) cod.; corr.; cf. Vett. Val., p. 67, 4 Kroll. τύχη cod. 18 Leg. ὑποστάσεις? 20 νέσεως sic cod. 21 καὶ θ' cod. 23 ἑξῆς (ἑξ dubium, e corr.) corruptum. Leg. ἐξ οὗ? 24 Leg. ἐπιδεκατεῦον? Sed cf. p. 226, 21. 29 Transponenda esse videntur post v. 26. 30 συνοδεύουσιν cod. 31 σαρη (κ' superscr.) cod. De adiectivo σαρικός cogitavi, a « saro » (σαρός) Babylonico derivato; cf. Berosum in F. H. G., II, 498; IV, 280. 32 καθ' ἡμᾶς] i. e. Aegypto, nam Aquario haec regio subicitur; cf. supra p. 225.

Τὸ μὲν οὖν μεσουράνημα καὶ τὰ ἴδια κέντρα δίδωσι τὴν περίκτησιν, τὴν δὲ ποιότητα τῆς περικτήσεως οἱ ἐν τοῖς ἀποκλίμασι δηλοῦσιν· οἷον Ζεὺς μεσουρανῶν, Ἄρης ἐν τῷ ς′, ἡ μὲν περίκτησις ἐκ τοῦ Διός, ἡ δὲ ποιότης ἀπὸ Ἄρεος, οἷον διὰ στρατιωτικῶν ‹προσώπων›· αἴτιος μὲν ὁ Ζεύς, τὸ δὲ ποῖον ὁ Ἄρης τοῦ διὰ τοιούτων προσώπων.

Δυνατώτεροι δέ εἰσιν οἱ κακοποιοὶ ἐν τοῖς ἀποκλίμασιν, ἐὰν παρὰ τῷ κέντρῳ ἐπίκειταί τις· τὰ γὰρ αἴτια τῆς κακίας δι᾽ αὐτῶν ἔσται, καὶ μάλιστα ἐὰν ὦσιν ἐν τῷ ς′· οἱ δὲ ἀχρημάτιστοι τῶν ἀποκλινόντων ἀστέρων διὰ πάντων ἀνενεργότεροί εἰσιν.

Πολλάκις γίνεται ἡ τύχη δαίμων· ὅταν γὰρ τὸ αἱρετικὸν φῶς εἰς παραιρέτου ᾖ ὅρια ἢ κατὰ τὸ ἄρρεν καὶ θῆλυ, οἷον ἡμέρας μὲν Ἥλιος θηλυκῷ ζῳδίῳ, νυκτὸς δὲ Σελήνη ἀρσενικῷ· καὶ ὅταν τὸ αἱρετικὸν φῶς μὴ ᾖ ἀπηλιωτικὸν ἐν τῷ αἱρετικῷ ἡμισφαιρίῳ. ἐὰν δὲ ἄμφω τὰ φῶτα ἐν τῷ ὑπὸ γῆν τύχῃ ἡμισφαιρίῳ καὶ τὰ ἄλλα ἀνοικείως ἔχωσι ἀπὸ τοῦ καθυπερτεροῦντος ἤτοι προηγουμένου φωτός, ἐπὶ τὸ ἑπόμενον ἡ τύχη λαμβάνεται.

Ὅτι οἱ τριγωνισμοὶ φιλικώτεροί εἰσιν, κἂν ὦσι κακοποιοί, ἧττον βλάπτουσιν· οἱ δὲ τετράγωνοι μεγίστας ἔχουσι δυνάμεις, οἱ δὲ ἑξάγωνοι ἀνειμένας. αἱ δὲ διαμετρήσεις τῶν μὲν ἀγαθοποιῶν ἀντιζηλίας ἔχουσι, τῶν δὲ κακοποιῶν δυνατώτερα γίνονται τὰ κακά. ἔτι δὲ καὶ ἐὰν ἐπίκεντροι ὦσιν, αἱ συμπαρουσίαι τῶν μὲν ἀγαθοποιῶν χαιρόντων ἐν αὐταῖς ἄρισται, τῶν δὲ κακοποιῶν πραΰνονται αἱ κακίαι.

Ὅτι κρείττονες αἱ διαμετρήσεις αὗται· Σελήνη Ταύρῳ Ἄρης Σκορπίῳ, Ἥλιος Λέοντι Κρόνος Ὑδροχόῳ, Ζεὺς Αἰγοκέρωτι † Κρόνος Ζυγῷ, διὰ τὸ οἰκείως εἶναι τοὺς θεοὺς καὶ ἰδιοθρονεῖν· γίνονται γὰρ ἀρχικοὶ τότε. τὸ δ᾽ ἐνάλλαξ κάκιστον σχῆμα καὶ καθόλου ἐναντιούμενον τοῖς ἰδίοις ὁρίοις τὴν καθυπερτέρησιν καὶ διαμέτρησιν ἔχειν τοῦ ἐναντίως ἔχοντος. πολλάκις δὲ τὰς διαμετρήσεις κωλύει τὸ τῆς γῆς κύρτωμα καὶ ἀδικεῖ, οἷον Παρθένῳ, Ἰχθύσι· πλὴν Ζεὺς καὶ Κρόνος οὐκ ἀδικοῦνται ὑπὸ τοῦ κυρτώματος τῆς γῆς. οὐδὲ Σελήνη Ταύρῳ καὶ Ἄρης Σκορπίῳ οὐδ᾽ οὗτοι. οἱ δ᾽ ἄλλοι πάντες ἐν τοῖς διαμέτροις ὄντες ἀθεώρητοί εἰσιν ἀλλήλων διὰ τὸ τῆς γῆς κύρτωμα.

Ὅτι ἐφ᾽ ὧν ἐστιν ἡ Σελήνη ὁρίων, οἰκοδεσπότης ποιεῖται, ὅταν τύχῃ ὁ τῶν ὁρίων κύριος ἐν ἰδίῳ ζῳδίῳ ἢ μοίρᾳ μαρτυρῶν τὴν Σελήνην. ἀφ᾽ ὧν φέρεται, ἀπόρροιαν ποιεῖται, εἰς ἃς δὲ ἐπιτρέχει μοίρας, τούτοις

3 Ἄρης corr. : Ἥλιος cod. (signo astr.). ἡ ... ἡ corr. : εἰ ... εἰ cod. 4 προσώπων suppl. 8 ἀποκλινόντων scripsi : ὑποκλινάντων (ν ex μ correctum) cod. 10 δαίμων (signo astrol. in cod.) ita ut δαίμονος legi possit. Sed verbum corruptum esse videtur. Fort. leg. κακοδαίμων? 12 ζῳδίῳ scripsi : δὲ cod. 19 ἀνημένας cod. 20 ἔχωσι cod. δυνότερα cod.; cf. v. 6. 21 ἐπίκενтραι cod. αἱ δὲ cod. manu 2. 24 Κρόνος Ζυγῷ corrupta. Expectes Ζεὺς Τοξότῃ Ἑρμῆς Διδύμοις. 25 σίνονται cod. 27 ἔχῃ cod. 28 τὸ] τῷ cod. 32 ἀλλήλῳ cod. 34 ποιεῖται corr. : ποιεῖ cod. 35 μοίραις cod.

συνάπτει. ἐὰν δὲ ὁ κύριος ἐπιτρέχῃ μοίραις τῶν ὁρίων <καὶ> Σελήνη συμπαρῇ αὐτῷ κατὰ τὰ αὐτὰ ὅρια, εἰ δὲ Σελήνη αὐτῷ συνάπτει, κυρία ἔσται ἡ συναφή· ὡσαύτως ἐὰν ἀπορρῇ, κυρία ἔσται ἡ ἀπόρροια. ἐὰν δὲ μὴ οὕτως ἔχῃ, μέλλῃ δὲ συνάπτειν τινὶ τῶν ἀστέρων ἢ κατὰ σῶμα ἢ κατὰ μαρτυρίαν ἐφ᾽ ὧν ἡ Σελήνη μοιρῶν ἐπιβαίνει, σκοπεῖν δεῖ <εἰ> εἰς ἃ ἀπέρχεται Σελήνη ὅρια, τοῦ ἀστέρος εἰσὶν ἐκεῖνα ᾧ τὴν ἀκτῖνα ἐπέβαλεν, καὶ ἐὰν οὕτως ᾖ, λέγ(ε) † ἔχῃ· εἰ δὲ μὴ τύχῃ εἰς ἃ μέλλει ὅρια ἀπέρχεσθαι ἡ Σελήνη, εἶναι αὐτὰ τὰ τοῦ ἀκτινοβοληθέντος ἀστέρος ὅρια, ἀκυρολόγητος ἔσται ἡ συναφή· τὸ δ᾽ αὐτὸ νοείσθω καὶ ἐπὶ τῶν ἀπορροιῶν.

Ὅτι ἡ Σελήνη χαίρει συνάπτουσα μεστὴ μὲν πρὸς τὴν τοῦ Ἡλίου αἵρεσιν, ἀποκρουστικὴ δὲ πρὸς τὴν ἑαυτῆς αἵρεσιν.

Ὅτι ἡ Σελήνη ὅτε μὲν ἀπὸ τῶν ἐλασσόνων ἐπὶ τὰ μέσα κινεῖται, μεσοβίους ποιεῖ· ἀπὸ δὲ τῶν μέσων ἐπὶ τὰ ἐλάσσονα ταπεινοτέρους· ἀπὸ δὲ τῶν μέσων ἐπὶ τὰ μεγάλα, εὐδαίμονας ποιεῖ· ἀπὸ δὲ τῶν μεγάλων ἐπὶ τὰ μέσα μεσοβίους. ταῦτα δὲ ἐπιτείνονται καὶ ἀνίενται πρὸς τὴν αὐξομείωσιν τοῦ φωτός· ἀποκρούουσα γὰρ ὥσπερ τὴν δύναμιν ἀφαιρεῖται αὐτῆς. ἀλλὰ † κἂν τῶν ἀπὸ τῶν ἄλλων σχημάτων, εὐδαιμονίας ἢ ἐκπτώσεως γίνεται αἰτία· ἀμαρτύρητος δὲ ὑπὸ Διὸς Ἀφροδίτης καὶ κενοδρομοῦσα μετρίους, φιλερήμους ποιεῖ· εἰ δὲ καὶ ἀφαιρεῖ, ἐκπτώτους· χείρων δὲ ἐὰν ἀποκλίνωσι ἢ ὕπαυγοι ὦσιν.

Σελήνη ἀπορρέουσα Ἑρμοῦ μὲν δηλοῖ περὶ ἤθους καὶ φρονήσεως, Ἀφροδίτης <ποιεῖ ἡδο>νὰς καὶ τὰ τοιαῦτα, Διὸς δὲ <περὶ> θυμικῶν καὶ φρενῶν ἐκστάσεως, Κρόνου δὲ περὶ σωματικῶν ψύξεων καὶ κακώσεων νεύρων καὶ ὑγρῶν ὀχλήσεως. ἐὰν δὲ ἀπὸ Ἡλίου καὶ Ἄρεος, καύσεις <ποιεῖ> καὶ ὅσα διὰ πυρὸς γίνεται.

Ὅτι δὲ τὰς τῶν ἀστέρων φάσεις ἑπομένως τῷ θείῳ Πτολεμαίῳ ἐκλαμβάνει καὶ οὐχὶ Δωροθέῳ.

Ὅτι δυναμοῦνται οἱ ἀστέρες τετράγωνοι ἢ διάμετροι Ἡλίῳ ὄντες, κἂν ἐν ἀχρηματίστοις ὦσι τόποις.

Ὅτι ὁ Κρόνος ὅσα δ᾽ ἂν χαρίσηται, οὐδεὶς ἄλλος δύναται ἀστὴρ ἀφαιρῆσαι.

Ὅτι ἡ Σελήνη μεστὴ μὲν πρὸς Ἄρη, ἀποκρουστικὴ δὲ πρὸς Κρόνον, τετράγωνος ἢ διάμετρος καὶ μάλιστα ἐπίκεντρος, συμφορὰς ποιεῖ καὶ ἐκπτώσεις.

1 καὶ suppl. 2 αυτῷ (prius) corr. : αὐτὴ cod. αὐτὸ cod. 5 εἰ suppl. 7 ἔχῃ] Leg. ἔχειν? 16 ἐπιτίνονται καὶ ἀνίωνται cod. 17 αὐξωμοίωσιν cod. 18 αὐτῆς cod. Legerem πάντων ἐπὶ τῶν. 21 Leg. χεῖρον? 23 litterae VII madore evanidae; ποιεῖ ἡδο suppl. περὶ suppl. 25-26 καύσεις <ποιεῖ> scripsi : κλαύσεις cod. 28 ἐκλαμβάνει (sc. Σεραπίων) scripsi : ἐκλαμβάνειν cod. Possis et ἐκλαμβάνειν <δεῖ>. De his cf. supra p. 225. 30 κἂν ἕνα χρῆμα τις τοῖς cod. 31 χαρήσειται cod. De re cf. Bouché-Leclercq. p. 94, n. 2; *Catal.*, VIII, 3, p. 92, n. 1 et infra p. 237, 7.

῞Οτι ἐάν τις τῶν ἀστέρων τύχῃ ἐν ταῖς πρώταις τοῦ ζῳδίου τρισὶ μοίραις, τὴν δύναμιν ἔχει εἰς τὸ ὄπισθεν ζῴδιον, ὥσπερ πάλιν ἐὰν ἐν ταῖς ὑστάταις τοῦ ζῳδίου τρισὶ μοίραις τύχῃ τις τῶν ἀστέρων, εἰς τὸ ἑξῆς ζῴδιον τὴν δύναμιν ἔχει τῶν ἀποτελεσμάτων· μάλιστα δὲ τοῦτο γίνεται ἐπὶ Σελήνης καὶ Ἡλίου. ἐὰν ἐπὶ τοῦ τμήματος τῶν δύο ζῳδίων τις τύχῃ, δυνατώτερός ἐστι καὶ ἀμέτρητος περὶ τὰς ἐνεργείας.

῞Οτι ὁ μὲν ὡροσκόπος καὶ οἱ ἐν τῷ ἀπηλιώτῃ καὶ οἱ ἑῷοι ἀνατολικοὶ σημαίνουσι τὰ τῆς ἀκμῆς τῆς ἡλικίας. τὸ δὲ μεσουράνημα καὶ οἱ ἑῷοι ἀνατολικοὶ καὶ οἱ ἐν τῷ α′ ἑξαγώνῳ δηλοῦσι τὴν νεότητα, μέρος δ᾽ ἔτι καὶ τῆς ἀκμῆς διὰ τὸ κέντρον. τὸ δὲ δῦνον καὶ οἱ ἑσπέριοι ἀνατολικοὶ καὶ οἱ † ἑξάγωνοι καὶ οἱ ἐπαναφερόμενοι δηλοῦσι τὴν μεσότητα, μέρος δ᾽ ἔτι καὶ τῆς νεότητος διὰ τὸ κέντρον. τὸ δὲ ὑπὸ γῆν καὶ οἱ ἑσπέριοι ἀνατολικοὶ καὶ οἱ ἐπὶ τοῦ β′ ἑξαγώνῳ < καὶ > οἱ ἐπαναφερόμενοι σημαίνουσι τὸ γῆρας, μέρος δ᾽ ἔτι καὶ τῆς νεότητος καὶ μεσότητος διὰ τὸ κέντρον.

Οἱ δὲ ὕπαυγοι αὐτοὶ μὲν ἀσθενεῖς· ὁ δὲ ῞Ηλιος τὴν αὐτῶν δύναμιν ἀναλαβὼν τὰς ἐνεργείας αὐτῶν ἐν οἰκείοις χρόνοις ἀποδίδωσι ἤτοι ἀγαθὰς Διὶ Ἀφροδίτῃ ἢ κακὰς Ἄρει Κρόνῳ, ἐάνπερ ἐν χρηματιστικοῖς ὦσιν ζῳδίοις· εἰ δὲ συνοδικοί, δυναμοῦνταί πως διὰ τὴν τοῦ φωτὸς τοῦ Ἡλίου μετουσίαν, τὰς δὲ ἐνεργείας ἐν τοῖς ὑστέροις χρόνοις ἀποδιδόασιν, ἐὰν ὦσιν ἐν χρηματιστικοῖς. μάλιστα δὲ ὁ Ἑρμῆς χαίρει συνοδικὸς ὢν καὶ ἐνεργὴς γίνεται· οἱ δ᾽ ἀκρόνυχοι δυνατώτεροί εἰσιν μάλιστα νυκτὸς διὰ τὸ ὑπὲρ γῆν εἶναι.

Ἀμφόριστοι ἀστέρες εἰσὶν ὅσοι τῷ μὲν Ἡλίῳ εἰσὶν ἑῷοι, τῷ δὲ ὡροσκόπῳ ἑσπέριοι.

῞Οτι χαίρουσιν οἱ ἀστέρες ἐν ἀγαθοποιῶν καὶ συναιρεσιωτῶν τόποις, ὥσπερ καὶ ἰδιοτοποῦντες· τότε γὰρ καὶ οἱ φθοροποιοὶ ἀγαθύνονται.

῞Οτι οἱ ἡμερινοὶ ἀστέρες χαίρουσιν ἐν ἀρσενικοῖς ζῳδίοις καὶ ἑῷοι τῷ Ἡλίῳ· οἱ δὲ τῆς νυκτερινῆς αἱρέσεως ἐν θηλυκοῖς καὶ ἑσπέριοι τῇ Σελήνῃ.

῞Οτι οἱ ἀγαθοποιοὶ ἐν κακοποιοῖς τόποις καὶ παρ᾽ αἵρεσιν κακύνονται.

῞Οτι ἐπὶ ἀρσενικῶν γενέσεων ἐν ἀρσενικῷ ζῳδίῳ οἱ ἀστέρες ὄντες χαίρουσιν, ἐπὶ δὲ θηλυκῶν ἐν θηλυκοῖς.

5 Σελήνης καὶ Ἡλίου rescriptum in cod. 6 δυναμότ(ε)ρ(ος) cod.: cf. p. 228, 6, 20. 7 ss. Plura in hoc excerpto sunt inaudita, nam horoscopus non τὴν ἀκμὴν sed τὴν πρώτην ἡλικίαν significat (cf. p. 231, 24). 7 οἱ (prius) scripsi : ἡ cod. ἀνατολικοί, κοὶ e corr. cod. 9 ἑξαγώνοις (ϛ cum compendio) cod. Prius hexagonum est hexagonum masculinum, posterius femininum (Bouché-Leclercq, p. 172)? cf. tamen p. 227, 22. 11 Ἑξάγωνοι (ut supra) vix sanum. Fortasse δυτικοί vel ζεφυρικοί, cf. v. 7 ἐν τῷ ἀπηλιώτῃ. 13 καὶ] tres litterae madore evanidae, cod. 16 αὐτῶν corr. : αὐτὴν cod. 19 ὦσιν corr., cf. 21 : οὖσιν cod. 26 συναιρεσιωτῶν pro συναιρετιστῶν dictum esse videtur. 27 Leg. ἰδιοθρονοῦντες? cf. p. 231, 13. 29 νυκτερινῆς scripsi : νυκτὸς cod. (signo astrol.).

Ὅτι οἱ ἀστέρες ἐναντιούμενοι τοῖς ἰδίοις οἴκοις κακύνονται.

Ὅτι ἐν ταῖς τῶν χρόνων διαιρέσεσιν, ἡνίκα ποιοῦμεν τοὺς τῶν ἀστέρων περιπάτους, δεῖ γινώσκειν ὅτι αἱ κολλήσεις τῶν πλανωμένων καὶ ὡροσκοπούντων καὶ μεσουρανούντων καὶ τῶν κλήρων αἱ πρὸς αὐτοὺς γινόμεναι κατὰ τὰς κράσεις αὐτῶν μεσουρανήματος ἔχουσι τὰς ἐνεργείας, μάλιστα εἰ καὶ τὸν αὐτὸν ἄνεμον τρέχουσι ἄμφω.

Ὅτι πρὸ πάντων δεῖ ζητεῖν τὸν ἐνιαυτοκράτορα καὶ τὴν κρᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοὺς ἐπιθεωροῦντας αὐτὸν καὶ τὴν θέσιν αὐτοῦ κατά τε πῆξιν καὶ κατὰ πάροδον καὶ πῶς ἔκειτο ἐπὶ τῆς γενέσεως.

Ὅτι δεῖ καὶ τὸν ὡροσκόπον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀκριβῶς στῆσαι ἐν τῇ ἀντιγενέσει καὶ τοὺς θεωροῦντας αὐτόν τε καὶ τὸν κύριον αὐτοῦ κατά τε πῆξιν καὶ κατὰ πάροδον.

Ὅτι οἱ πλανῆται ἰδιοθρονοῦντες χαίρουσι, κἂν ὕπαυγοι ὦσιν· ἐπαυξοῦσι γὰρ οἱ μὲν ἀγαθοποιοὶ τὰ ἀγαθά, οἱ δὲ κακοποιοὶ μεταβάλλονται εἰς ἀγαθοποιΐαν.

Ὅτι χαίρουσιν οἱ ἀστέρες, ὁ μὲν Κρόνος καὶ Ζεὺς καὶ Ἄρης ἑῷοι ὄντες καὶ συσχηματιζόμενοι, Σελήνη δὲ καὶ Ἀφροδίτη ἑπόμεναι καὶ ἑσπέριαι· ἔτι δὲ Κρόνος μὲν καὶ Ζεὺς καὶ Ἄρης χαίρουσι συσχηματιζόμενοι ἐν τοῖς ἑῴοις τεταρτημορίοις τοῦ ζῳδιακοῦ, Σελήνη δὲ καὶ Ἀφροδίτη ἐν τοῖς ἐναλλάξ· καὶ οἱ μὲν ἡμερινοὶ δι' ἡμέρας ὑπέργειοι χαίρουσιν, οἱ δὲ νυκτερινοὶ ὑπόγειοι· καὶ ἔμπαλιν οἱ μὲν ἡμερινοὶ διὰ νυκτὸς ὑπόγειοι χαίρουσιν, οἱ δὲ νυκτερινοὶ ὑπέργειοι. ὁ δὲ Ἑρμῆς διὰ τὸ κοινὸν εἶναι πρὸς τὴν αἵρεσιν εἴωθε καὶ μεταβάλλεσθαι.

Ὅτι ὁ ὡροσκόπος δηλοῖ τὴν πρώτην ἡλικίαν [1] καὶ τούτου ὁ μὲν ιβ' τὰ πρὸ τῆς ἐκτέξεως, ὁ δὲ δεύτερος τὰ ἔσχατα τῆς πρώτης ἡλικίας, αὐτὸς δὲ ὁ ὡροσκόπος τὴν μέσην τῆς πρώτης ἡλικίας. τὸ δὲ μεσουράνημα δηλοῖ τὴν μέσην τῆς ὅλης ζωῆς ἡλικίαν· καὶ ταύτης ὁ μὲν θ' τὰ πρῶτα τῆς μέσης, ὁ δὲ ι' τὰ μέσα τῆς μέσης, ὁ δὲ ια' τὰ ἔσχατα τῆς μέσης. τὸ δὲ δῦνον δηλοῖ τὴν ὑστάτην ἡλικίαν τῆς ζωῆς ἀλλ' ὁ μὲν ϛ' τὰς ἀρχὰς τῆς ὑστάτης, ὁ δὲ ζ' τὰ μέσα τῆς ὑστάτης, ὁ δὲ η' τὰ ὕστατα τῆς ὑστάτης· διὸ καὶ θανατικὸς καλεῖται. τὸ δὲ ὑπόγειον αὐτὸν τὸν θάνατον καὶ τούτου ὁ μὲν γ' τὰ πρὸ τοῦ θανάτου, ὁ δὲ τέταρτος αὐτὸν τὸν θάνατον, ὁ δὲ ε' τὰ μετὰ θάνατον [2].

Ὅτι οὐ δοκιμάζουσιν οἱ ἀστρολόγοι εἰς οἰκοδεσποτείας ἐπικράτησιν

2 τοῖς τῶν χρόνων διαίρεσιν cod. ποιῶμεν cod. vix sanum. 5 μεσουρανήματος corruptum? 6 ἐπέχουσι cod ; corr., cf. Vett. Val. 140, 33; 142, 3, 10. 13 cf. supra p. 230, 27. 14 οἱ (poster.)] εἰ cod. 18-19 σχηματιζώμενοι cod. ; corr. 19 ζῳδιακοῦ corr. : ὡροσκόπου (signo astr.) cod. 20 et 21 οἱ corr. : εἰ cod., cf. Vett. Val. III, 2. 22 ὑπέργειοι corr. : ὑπὸ γῆν cod. 30 ὕστα cod.

[1] Haec ex Hermetis Trismegisti libro de duodecim locis Sarapio hausisse videtur, cf. *Catal.*, VIII, 3, p. 117, 36 ss. et supra p. 117.

[2] De imo caelo mortis domino, cf. supra p. 149, n. 1.

τόν τε ὕπαυγον καὶ τὸν ἀπεστραμμένον καὶ τὸν ἀφαιρέτην καὶ τὸν ταπεινούμενον καὶ τὸν ἐναντιούμενον καὶ ἁπλῶς τὸν κακὴν φαῦσιν ἔχοντα.

Textus abrumpitur folio uno avulso.

F. 161. <Balbilli?>[1] Ποίῳ μηνὶ τελευτήσει τις ἐπὶ πάσης γενέσεως[1].

Ἀπὸ Ἡλίου ἐπὶ τὸν ὡροσκόπον ζήτει πόσα ζῴδια διΐσταται καὶ τούτοις πρόσθες τὰς ἡμέρας τοῦ μηνὸς καὶ τὰς ὑποκειμένας ἐν τῷ κανόνι ἡμέρας, καὶ διέκβαλε ἡμέρας μὲν ἀπὸ Ἡλίου, νυκτὸς δὲ ἀπὸ Σελήνης, διδοὺς ἑκάστῳ ζῳδίῳ ἡμέραν α΄. Ὑποδείγματος χάριν· Μεχεὶρ δ΄ ἐπὶ ε΄, ὥρᾳ νυκτὸς ε΄, ὡροσκόπος Ζυγῷ, Ἥλιος Ὑδροχόῳ, Σελήνη Διδύμοις· ἀπὸ Ἡλίου ἐπὶ τὸν ὡροσκόπον εἰσὶ ζῴδια θ΄, πρόσθες αὐτοῖς τὰς τοῦ μηνὸς ἡμέρας δ΄, γίνονται ιγ΄. τούτοις πρόσθες τὰς παρακειμένας τῷ Ὑδροχόῳ ἐπὶ νυκτερινῆς γενέσεως ἡμέρας ρβ΄, γίνονται ἡμέραι ριε΄· ταύτας διέκβαλε ἀπὸ Σελήνης, τουτέστιν ἀπὸ Διδύμων, διδοὺς ἑκάστῳ ζῳδίῳ ἡμέραν α΄ καὶ καταντᾷ ὁ ἀριθμὸς ἐν Τοξότῃ, ὅ ἐστι μὴν Χοίακ, ἐν ᾧ καὶ τελευτήσει.

Κριός	ἡμ(έρας) ϙ	νυ(κτὸς) ϙ
Ταῦρος	ἡμ(έρας) ϙϛ΄	νυ(κτὸς) πδ΄
Δίδυμοι	ἡμ(έρας) ρβ΄	νυ(κτὸς) οη΄
Καρκίνος	ἡμ(έρας) ρη΄	νυ(κτὸς) οβ΄
Λέων	ἡμ(έρας) ρβ΄	νυ(κτὸς) οη΄
Παρθένος	ἡμ(έρας) ϙϛ΄	νυ(κτὸς) πδ΄
Ζυγός	ἡμ(έρας) ϙ	νυ(κτὸς) ϙ
Σκορπίος	ἡμ(έρας) πδ΄	νυ(κτὸς) ϙϛ΄
Τοξότης	ἡμ(έρας) οη΄	νυ(κτὸς) ρβ΄
Αἰγόκερως	ἡμ(έρας) οβ΄	νυ(κτὸς) ρη΄
Ὑδροχόος	ἡμ(έρας) οη΄	νυ(κτὸς) ρβ΄
Ἰχθύες	ἡμ(έρας) πδ΄	νυ(κτὸς) ϙϛ΄

2 φαῦσειν cod. Leg. φύσιν? 5 **P**(arisinus 2425), f. 161; **R**(omanus Angelicus 2), f. 125, cap. πβ΄. 7 ἀπὸ τ(οῦ) ὡρ. P. ἵσταται P. καὶ om. P. 8 τούτοις om. R. 9 διέκβαλλε R; cf. v. 15: ἔκβαλε P. μὲν om. P. 11 μεχεὶρ om. P. ἐπὶ (i. e. inter diem IV et V) P : ἔτη R. νυκτὸς om. R. 12 προσθεὶς R. 16 ὁ ἀριθμός om. P. ὅ R : ὅς P. 17 καὶ om. P. 18 ss. Tabellam omisit R. Numeros correxi. Summa eorum semper 180 est. Sex priores diurni sunt sex posteriores nocturni et vice versa. Vv. 21, 27, 29 pro οη΄ cod. habet ον΄, v. 22 pro ρη΄ ρν΄, v. 23 pro ρβ΄ ρζ΄, v. 26, 30 pro πδ΄ πα΄, v. 30 pro ϙϛ΄ ϙβ΄.

[1] De auctore huius excerpti cf. infra p. 234.

Excerpta ex Balbilli « Astrologumenis ».

Balbillus astrologus summa auctoritate apud Neronem Vespasianumque valuit Narrat Suetonius (*Nero*, 36) exeunte anno 64 (cf. Tac., *Ann.*, XV, 47) stellam crinitam, quae summis potestatibus exitium portendere vulgo putabatur, oriri coepisse. « Anxius ea re (Nero), ut ex Balbillo astrologo didicit solere reges talia ostenta caede aliqua illustri expiare atque a semet in capita procerum depellere, nobilissimo cuique exitium destinavit. » Circa decem post annos, cum Ephesii certamen sacrum in gratiam Balbilli astrologi instituere vellent, Vespasianus singulari favore eis concessit quod nulla alia civitas ab eo impetrare potuit (Cass. Dio, LXV [LXVI], 9, qui nomen Βάρβιλλος scribebat). Quorum ludorum, qui Βαλβίλλεια (vel -ηνα) primo saeculo, postea Βαρβίλλεια saepius appellantur, victores in titulis cum Asiae tum Italiae plurifariam commemorantur. Verae formae horum nominum *Balbillus*, Βαλβίλλεια sunt, non Βάρβιλλος, Βαρβίλλεια, quod dissimilatione in liquidis frequentissima apud Graecos ortum est. De his fusius in *Mélanges Éc. franç. de Rome,* XXXVII, 1918. p. 33 ss., egi, ubi probare conatus sum, illum astrologum qui tanta potentia fuit ut ludi maximi amplissimae civitatis suo nomine nuncuparentur, Ti. Claudium Balbillum esse qui annis 56-59 p. C. n. regnante Nerone praefecturam Aegypti obtinuit(*Prosopogr. Rom.*, I, p. 360, n° 662). Quem quamvis Seneca in *Quaestionibus naturalibus* (IV, 2, 13) declaret « *Virorum optimum perfectumque* (l. *profectumque ?*) *in omni litterarum genere rarissime* », ex his, quorum auctor refertur, hominem eruditionis quidem cupidum sed inconsulte credulum fuisse apparet. Haud absurdum videtur eum in provincia sua, quae astrologiae quasi fons et patria celebrabatur, huic divinationi studuisse, ex qua postea Romae magnam auctoritatem adeptus est. Si ad eum pertinet cap. Ποίῳ μηνὶ τελευτήσει τις infra edito, mensibus Aegyptiorum in computationibus utebatur. In « Chaldaeorum » scientiam eo pronior fuit, quod mater eius stirpe regum Syriae vel Commagenes oriunda fuit, si ad hunc σοφὸν Βάρβιλλον referendus est titulus Aegyptius editus Kaibel, *Epigr.*, 991.

Non casu accidisse videtur quod hic mathematicus, qui Neroni formidinem de exitu eius iniecit, librum scripsit cuius primum et praecipuum argumentum erat de tempore vitae stellis, quae ἀφέτης et ἀναιρέτης dicuntur, determinando. Cuius libri epitome, quam astrologus quidam Byzantinus sibi confecit, in *Catal.*, VIII, 3, p. 103 edita est hoc titulo : Συγκεφαλαίωσις τῶν Βαρβίλλῳ πρὸς Ἑρμογένην ἀστρολογουμένων. Hic Hermogenes fuit fortasse familiaris Senecae, qui eum simul cum duobus eius amicis in epigrammate laudat (Bährens, *Poet. lat. min.*, IV, p. 72, n° 38). Num idem sit ac Hermogenes Tarsensis, historiarum scriptor, quem simul cum librariis qui opus eius descripserant Domitianus occidit, incertum manet (Suet., *Domit.*, 10; cf. Müller, *Fragm. Hist. Graec.*, III, p. 523).

Ex hoc Balbilli opusculo deperdito nullum hucusque fragmentum notum erat. In Palchi libro, quem codex Angelicus nobis tradidit, f. 125 capitulum indicatur πα'

"Οσα εὗρον χρειώδη ἐν τοῖς Βραβίλοις (sic), sed textum quasi inutilem omisit librarii pigritia (ἐλάθη ὡς ἀχρεῖον, cf. *Catal.*, V, 1, p. 33). In codicibus Parisinis 2506 (= nostro 10) et 2424 (= nostro 9), f. 90, invenitur Μέθοδος περὶ χρόνων ζωῆς ἐκ τοῦ ἀφέτου καὶ ἀναιρέτου Βραβίλου, quam ex primo capitulo libri ad Hermogenem excerptam esse, iam pridem notavimus (*Catal.*, VIII, 3, p. 103, n. 1) et nunc collato hoc codice Parisino 2425 cum Palchi capitulo in cod. Angelico omisso concinere vidimus.

Excerpta Balbilli in collectaneis codicis huius Parisini inserta ex Palcho hausta esse iam ex titulo apparet cuius forma pariter est : "Οσα εὗρον κ. τ. λ. Idem de Iuliani Laodicensis fragmentis, mox edendis (p. 244 ss.), observabimus, et si series capitulorum illorum collectaneorum et operis Palchi contuleris, apparebit post caput Barbilli nomine signatum plura, quae sequuntur, ex eodem Palcho manasse, sed ex hoc fonte tunc pleniore quam nunc in codice Angelico invenitur. Opus enim Palchi ibi decurtatum et conturbatum exstare, iam in *Catal.*, V, 1 (p. 180, n. 1) notavimus et ex Iuliani excerptis quoque elucebit (infra p. 247; cf. etiam supra cod. 82, f. 179ᵛ, cap. κβ', κγ' et *Catal.*, V, 3, p. 125 ss.). Series autem capitulorum haec est :

Codex Angelicus (*Catal.*, V, 1, p. 33.)	Codex Parisinus, f. 165.
πα'. "Οσα εὗρον χρειώδη ἐν τοῖς βραβίλοις (l. Βαλβίλλου).	η'. "Οσα εὗρον χρειώδη ἐν τοῖς Βαβύλου (sic).
πβ'. Ποίῳ μηνὶ τελευτήσει τις ἐπὶ πάσης γενέσεως.	Exstat f. 161 huius codicis (cf. supra p. 232.
πγ'. Σχόλια εἰς τὸ περὶ χρόνων διαιρέσεως ἐκ τῶν Ἡλιοδώρου συνουσιῶν. (Textus omissus est a librario.)	θ'. Ἀναβιβάζοντος τοπικαὶ διαιρέσεις (Heliodori).
	ι'. Ἀναβιβάζοντα καὶ καταβιβάζοντα ἀπὸ χειρὸς εὑρεῖν.
	ια'. Σχόλια διάφορα (Heliodori).
	ιβ'. Περὶ χροιᾶς σώματος (Heliodori).
	ιγ'. Περὶ ξενιτείας.
πδ'. Περὶ στηριγμῶν.	ιδ'. Περὶ στηριγμῶν.
πε'. Περὶ ἐκπτώσεως.	ιε'. Περὶ ἐκπτώσεως.
πϛ'. Περὶ χρόνου θανάτου.	ιϛ'. Περὶ χρόνου θανάτου.

Quaestio oritur quousque haec Palchi capitula ad Balbillum pertineant. Nam caput πβ' cod. Angelici argumento et doctrina tam simile est eis quae olim antecedebant, ut ab eis vix diiungi possit. Sed ulterius, opinor, progredi licet; nam epitomator Byzantinus Balbilli notat eum in fine libelli sui disseruisse περὶ τελευτῆς γονέων[1]... καὶ ἐκπτώσεώς τε καὶ ξενιτείας καὶ ... τῶν τούτοις παραπλησίων (*Catal.*,

[1] Hoc capitulum fortasse in cod. 2506, f. 81, cap. σλγ' servatum est, nam uno tantum alio interposito, excerpta Balbilli sequitur. Textum hic subiungo ut de auctore, quisquis ille est, securius lector iudicare possit :

σλγ'. Περὶ γόνεων τῆς προτελευτῆς.

Λαβὲ τὴν γενήσεως ἡμέραν καὶ ταύτῃ πρόσθες ι' ἀριθμὸν καὶ ταῦτα ὁμοῦ ποιήσας ἀνάλυ(σον) ἐπὶ τῶν ιβ' καὶ τὰ καταλει(πόμενα), ὅσα ἂν εὑρεθῶσιν, ἀπὸ

VIII, 3, p. 104, 23). Itaque vix dubium mihi videtur quin capitula utique ιγ′ ιε′ et fortasse ιδ′ cod. Parisini ex Balbilli copiis Palchus in usum suum converterit. Quodsi recte concludimus, aliud inde colligitur, nempe Dorotheum Sidonium qui in his capitulis laudatur et cuius aetas hucusque accurate definiri non potuit, certe ante Neronis aetatem, i. e. non post initia saeculi primi p. C. n. vixisse.

F. 165v. [η′. Ὅσα εὗρον χρειώδη ἐν τοῖς Βαλβίλλου] Μέθοδος περὶ χρόνων ζωῆς ἐκ τοῦ ἀφέτου καὶ ἀναιρέτου Βαλβίλλου.

α′. Τὸ προαναφερόμενον ζῴδιον τοῦ ἀφέτου ἀναιρετικὸν καλεῖται. ἐὰν οὖν ἐν αὐτῷ εὑρεθῇ ἀναιρέτης, κἂν τὰ μάλιστα θεωρηθῇ ὑπὸ ἀγαθοποιοῦ, πάντως ἀναιρεῖ. ἐὰν γὰρ ἐν ἄλλῳ ζῳδίῳ εὑρεθῇ ὁ ἀναιρέτης, εἰ μέν ἐστι <Κρόνος>, κατὰ σχῆμα ἢ ἐπαναφορὰν ἡ μὲν Ἀφροδίτη εἴσω η′ μοιρῶν, ὁ δὲ Ζεὺς εἴσω ιβ′, ἡνωμένοι τῷ ἀναιρέτῃ κωλύουσι τὸν κλιμακτῆρα. τὸν δὲ Ἄρη ἀναιρέτην ὄντα, εἰ μὴ δύο <οἱ> ἀγαθοποιοί, οὐκ ἀναλύουσιν. ὁ δὲ Ζεὺς καὶ ἡ Ἀφροδίτη ἐπίκεντροι ὄντες ὁ μὲν ιβ′ ἔτη

1 P(arisinus 2425), f. 165v; A (Parisinus 2506 = noster 10), f. 80, cap. σλα′, Epit(omator) = *Catal.*, VIII, 3, p. 103-104. Titulus prior (P) Palchi est (cf. supra p. 234), posterior Balbilli; cf. Epit., p. 103, 11 : Περὶ τῶν τῆς ζωῆς χρόνων .. ἀπὸ τῶν ἀφετῶν. εὕρων P. Βαβύλου P (βραβίλοις cod. Rom. 2, f 125). 3 Nomen erasum in A servatur in Paris. 2424 (= 9) : βραβί(λου). 4 προαναφερόμενον P : πρῶτον ἀναφερόμενον τοῦ ἀφέτου ζῴδιον A ; cf. Epit., p. 104, 2: τοῦ προανηνεγμένου τοῦ ἀφέτου et infra p. 236, 18. 6 παντὸς P. 7 εἷς μὲν A : ἴσμεν P ἐστι <Κρόνος> corr. : ὅτι codd. 8 ἡνωμένοι A : ἡνωμένη P. τοῦ ἀναιρέτου P : τῷ ἀναιρετικῷ A. 9-10 εἰ μὴ δύο — ἀναλύουσιν P : εἷς καὶ μόνος οὐκ ἂν ἀναλύῃ, ἀλλὰ δύο A. 9 οἱ suppl. 10 ἐπίκεντροι P : ἐπίκοινοι A.

τοῦ ὡροσκόπου ἔκβαλε καὶ εἰ ἐμπέσῃ ὁ ἀριθμὸς εἰς ἀρσενικὸν ζῴδιον, τὸν πατέρα λέγε προτελευτᾶν, εἰ δὲ <εἰς> θηλυκόν, τὴν μητέρα. — Ὑπόδειγμα· Ἐγεννήθη τις Παχὼν κζ′. τούτοις πρόσθες ι′, γίνονται λζ′, ταῦτα † παρατήρει ιβ′ καταλείψας α′ ∵ τοῦτον ἔκβαλε ἀπὸ τῆς ὥρας ἤτοι τοῦ ὡροσκόπου. ὑποκείσθω δὲ ἡ ὥρα Κριῷ. ὁ δὲ Κριός ἐστι ζῴδιον ἀρσενικὸν καὶ λέγε ὅτι ὁ πατὴρ ἐτελεύτησε πρότερον· ἐπὶ πάσης δὲ γενέσεως ὁ η′ τόπος δηλοῖ τὸν τρόπον τοῦ θανάτου.

Ἄλλο. Ἐγεννήθη τις Ὀκτωβρίου α′, ταύτῃ προστίθει ι′, γίνονται ια′· ταῦτα ἔκβαλε ἀπὸ τοῦ ὡροσκόπου τῆς Παρθένου, καταλή(γει) εἰς τὸ Καρκίνου ζῴδιον θηλυκόν, καὶ λέγε ὅτι ἡ μήτηρ προετελεύτησεν· ὃ δὴ καὶ γέγονεν. εἰ δὲ καὶ πρὸς τὸν Αἰγύπτιον μῆνα ἤτοι τὴν ιε′ τοῦ Παχὼν ἀριθμήσεις, ὡσαύτως εἰς θηλυκὸν ζῴδιον καταντᾷ ἡ μέθοδος.

3 τούτων cod. παρατήρει ιβ′ verba corrupta. 4 ἡ ὥρα Κριῷ corr. : εἰ ὁρᾷ deinde signum Mercurii cod. 7 ἐγέννησε cod. 8 ἔκβαλλον cod.

ἡμερινῆς οὔσης τῆς γενέσεως, ἡ δὲ η′ νυκτερινῆς προστιθέασι τῇ γενέσει.

Φησὶ δὲ καὶ τοῦτο ὅτι ὁ Ἥλιος ἀφετεύων καὶ εὑρεθεὶς ἐν μὲν τῇ α′ ιε′ μοίρᾳ Κριοῦ Ταύρου Λέοντος Τοξότου δίδωσιν τὰ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ζῳδίου ἔτη· ἐὰν δὲ εὑρεθῇ ἐν τῇ β′ ιε′ μοίρᾳ τῶν αὐτῶν ζῳδίων, τὰ κυκλικὰ αὐτοῦ μόνα δίδωσιν ἔτη, τουτέστιν ιθ′· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἡ Σελήνη οὖσα ἀφέτις ἐπί τε τῶν αὐτῶν ζῳδίων καὶ Καρκίνου.

Φησὶ δὲ καὶ δ′ εἶναι ἀναιρέτας Ἥλιον, Σελήνην, Κρόνον, Ἄρεα. τίθεσι δὲ καὶ ὑπόδειγμα τοῦ ἀφέτου καὶ ἀναιρέτου τοιαῦτα· Ἥλιος ὡροσκο-π(ῶν) Αἰγοκέρωτος μοίρᾳ θ′ καὶ Κρόνος ἐκεῖ μοίρᾳ ε′, Ἀφροδίτη ια′, Ἄρης ιβ′, θ′ τόπος Ὑδροχόου γ′, Ἰχθύων Ζεὺς κ′ δ′, Κριοῦ † Σκορπίος δ′ ε′, Σκορπίου Ἀναβιβάζων ε′ δ′, † ϛ′ Διδύμων ζ′, Ζεὺς Καρκίνου θ′ α′ † η′ νυκ(τὸς) θ′ Παρθένου, μεσουράνημα Ζυγοῦ γ′ † Σκροπ(ίος) ια′, Σκορπίου, Καταβιβάζων † εδ′ ιβ′ Τοξότου, Ἑρμῆς ιζ′, Σελήνη ιθ′. καὶ φησὶν Ἥλιον ἀφέτην εἶναι τῆς γενέσεως, μὴ γενέσθαι δὲ ἀναιρέτην Ἄρεα, διὰ τὸ τὴν Ἀφροδίτην αὐτῷ ἐπαναφέρεσθαι εἴσω τῶν η′ μοιρῶν καὶ εἶναι αὐτὸν ἐν ὑψώματι ἰδίῳ· ἔρχεται δὲ ἐπὶ τὸ ἀναιρετικὸν ζῴδιον τὸ προαναφερόμενον τῷ ἀφέτῃ, τουτέστιν τὸν Τοξότην, καὶ εὑρὼν ἐκεῖ τὴν Σελήνην λέγει αὐτὴν ἀναιρέτιν γίνεσθαι. λαβὼν τὸν περίπατον τοῦ Ἡλίου ἕως τῆς τετραγώνου μοίρας τῆς Σελήνης, τουτέστιν Ἰχθύων ιθ′, [καὶ] φησὶ τότε τὴν ἀναίρεσιν γίνεσθαι· καὶ τὸν Δία ὄντα Ἰχθύων μοίρᾳ κ′ μὴ δυνηθῆναι βοηθῆσαι διὰ τὸ ἐν τῷ ἀναιρετικῷ ζῳδίῳ τὴν Σελήνην τυχεῖν.

Πάλιν φησὶν ἐπὶ ἑτέρου θέματος Σελήνην μὲν εἶναι Παρθένου μοίρᾳ

1 προστίθει A. Sequitur in P folium (166) transpositum cum excerptis Pauli Alexandrini, cf. supra p. 34. 3 Φασὶ A. μὲν om. A. 4 ♈ ♈ (dubium) ♌ ➵ P : τοῦ ♈ ♌ ♉ A. 4-6 τὰ τῆς — δίδωσιν ἔτη om. A. 6 ἔτη corr. : ἐν τῇ P. ἡ om. P. 7 ἀφέτης A : ἄφεσις P; corr. καὶ om. P. 8 Φασὶ A. ἀναιαναιρέτας sic P : ἀναιρέσεις A. Σελήνην P : καὶ A. καὶ Ἄρη A; cf. Epitom., *Catal.*, VIII, 3, p. 103, 13 : ἀφέτας δὲ δ′ λέγει Κρόνον, Ἄρεα, Ἥλιον, Σελήνην. τίθει A. 9 ὑπόδειγμα τοῦ P : ὑπὸ (sine τοῦ) A. 9-10 Ἥλιος — μοίρᾳ ε′ P : ὡροσκόπ(ος) ♑ ☉ θα′ ♄ ε′ A. Quae sequuntur usque ad v. 14. Σελήνη ιθ′ om. P, qui hoc tantum habet καὶ Τοξότου Σελήνη μοίρᾳ ιθ′. Signa astrologica interdum corrupta codicis A interpretari conatus sum, sed multa intellegi non possunt. Iovis positio ter indicatur. 11 Nonus locus, cf. infra p. ad v. 24. 15 φασὶν A. Post φησὶν] νυκτὸς (signo astrol.) P. τῆς γενέσεως om. A. 15-16 τὸν Ἄρεα ἀναιρέτην εἶναι A. προαναφέρεσθαι A. 18 τοῦ ἀφέτου P; cf. supra p. 235, 18. τε τῷ Τοξότ(ῃ) P : τὸν Τοξότην δηλαδὴ A. ἀναιρέτην PA ; corr.; cf. Vett. Val., p. 134, 2 etc. 19 γένεσθαι PA. 20 τουτέστιν om. A. 21 καὶ del. 22 ἐν τῇ κ′ μοίρᾳ Ἰχθύων A. ἐν τῷ om. P. 24-p. 237, 4 (α′ β′· καὶ)] A et P hic tantum differunt ut utrumque ex tabella geniturae in archetypo delineata descriptum esse appareat. Habet autem A signa astrologica haec partim corrupta : ὡρ(οσ)κ(όπος) ♓ α′ β′, ☿ ιβ′, ♂ deinde signum dubium, β′ τόπος ♋ γ′ ♌ δ′ (i. e. secundus locus a Cancri 3° ad Leonis 4°) ♍ ♌ ζ′ α′ ∈ ♎ ε′, ♏ ☾ δ′, Z′ ➵ α′ β′, ἤ (sic) ♑ ♄ δ′, ☉ κβ′ θ′ ♒, μ(εσου)-ρ(άνημα) ♓ ♒ ζ′ α′, ♀ κε′ ια′, ♈ ια′, ♉. πάλιν φησὶν ἐπὶ ἑτέρα θέσει. 24 Παρθένου] Σκορπίου sicut A?

δ', Ἥλιον δὲ Αἰγοκέρωτος μοίρᾳ κβ' θ' καὶ Κρόνον Αἰγοκέρωτος μοίρᾳ δ' καὶ Δία Παρθένου μοίρᾳ ιδ' καὶ Ἄρεα Ὑδροχόου μοίρᾳ ιδ' καὶ Ἑρμῆν Ὑδροχόου μοίρᾳ ιβ' καὶ Ἀφροδίτην Ἰχθύων μοίρᾳ κε' ια' καὶ ὡροσκόπος Διδύμων α' β'· καὶ ἐπειδὴ παρέπεσεν τῶν κέντρων τὰ φῶτα, ἦλθεν εἰς τὰς ἐπαναφορὰς καὶ οὐκέτι ἔλαβεν τὸν ὡροσκόπον ἀφέτην, ἤγουν τὸν Ἥλιον ἐν τῇ ἐπαναφορᾷ τοῦ δύνοντας ὄντα, ἀλλὰ λαμβάνει Κρόνον ἐν Αἰγοκέρωτι ὄντα ἀφέτην, διὰ τὸ πλείονα, ὡς οἶμαι, λόγον ἔχειν ἐν τῷ θέματι καὶ ἰδιοθρονεῖν· καί φησιν ἀναιρέτην <Ἄρεα> τῷ Ὑδροχόῳ καὶ τὸ ἀπὸ Κριοῦ διάστημα τῶν μοιρῶν ἄχρι Ἄρεος ψηφίσας τοσούτους ἔφη γενέσθαι τοὺς τῆς ζωῆς χρόνους.

Φησὶ δὲ ὅτι ἐὰν μὴ εὑρεθῇ ἀναιρέτης ἰσχυρῶς ἀπαντῶν τῷ ἀφέτῃ, ἕως κέντρου λαμβάνομεν τοὺς χρόνους· † πὴ γὰρ ὅτι ὑπάντησεν μὲν κατὰ τετράγωνον ἢ διάμετρον, ὑπὸ δὲ Διὸς ἢ Ἀφροδίτης ἐπιθεωρεῖται εἴσω ιβ' μοιρῶν ἢ η'· ἀνάγκη οὖν τότε τοὺς χρόνους ἕως κέντρου μετρεῖν.

Φησὶν δὲ καὶ περὶ παραδόσεως χρόνου ὅτι ἕκαστος ἀστὴρ ἐν μὲν ἰδίῳ ὑψώματι ὢν τὰ τέλεια αὐτοῦ ἔτη κυκλικὰ μερίζει, τοῦτ' ἔστι τὰ ἐλάχιστα· οἷον Ἥλιος ιθ', Σελήνη κε', Κρόνος λ', Ζεὺς ιβ', Ἄρης ιε', Ἀφροδίτη η', Ἑρμῆς κ'. ἐὰν δὲ μὴ ὦσιν ἐπ' αὐτῆς τῆς τοῦ ὑψώματος μοίρας, καθ' ἑκάστην μοῖραν ὑπεξαιρεῖν δεῖ ἐπὶ ἑκάστου ἀστέρος τοσαύτας ἡμέρας, ὅσα εἰσὶν τὰ τοῦ ἀστέρος ἔτη, κατὰ δὲ ζῴδιον μῆνας τοσαύτας.

Φησὶν δὲ καὶ ἕκαστον ἀφέτην λαμβάνοντα τοὺς χρόνους μερίζειν τὰ ἑαυτοῦ ἔτη εἰς μέρη ρκθ' καὶ διδόναι Ἡλίῳ μὲν μέρη ιθ', Σελήνῃ δὲ κε', Κρόνῳ δὲ λ', Διὶ δὲ ιβ', Ἄρει <δὲ> ιε', Ἀφροδίτῃ δὲ η' καὶ Ἑρμῇ κ' καὶ μερίζειν ἑαυτ(ῷ) μὲν πρῶτον τὰ οἰκεῖα μέρη καὶ δεύτερον τῷ μετ' αὐτὸν καὶ τρίτον τῷ ἐφεξῆς κειμένῳ καὶ ἕως τῶν ζ'. πάλιν δὲ δεύτερον παραλαμβάνειν τοὺς χρόνους τὸν μετὰ τὸν ἀφέτην κείμενον καὶ μερίζειν

1 θ' ex A suppl. Iovem Sagittario 1° 2' collocat A. 2 et 3 Ὑδροχόου] Διδύμων bis sicut A? 3 ια' ex A suppl. 4 α' β' om. P : ex A suppl. 5 τὴν ἐπαναφορὰν A. 6 ἐν (alter.) omis. P. 7 πλείονας ... λόγους A. 8 ἰδιοθρονεῖν] Saturnus enim Capricorni 4° est in domicilio suo et in terminis suis (ὅρια). Ἄρεα supplevi. τοῦ Ὑδροχόου P : Διδύμοις A. 9 ὑπὸ P. Κριοῦ] Leg. Κρόνου? τῶν A : τῷ P. Ἄρεος om A. 10 τοὺς τῆς A : τῆς τῆς P. 11 φασὶ A. ἀναιρέτης εὑρεθῇ A. ἀπαντῶν A : ἀπάντων P. τῷ ἀφέτ(ῃ) A : τὸν ἀφέτην P. 12 πὴ γὰρ ὅτι P : τί γὰρ ὄντι A verba corrupta. Fuit opinor, ὑποδείγματος χάριν (compendio scriptum) ὅτε. 13 Διὸς] Κρόνου A. 16 ἀστὴρ corr. : χρόνος AP (confusione signorum astrol.). 17 τέλ(εια) κυκλικὰ (circulo notatum) ξ' ἔτη β' μερίζει A. τε' (= τουτέστι) τὰ ἐλάχιστα P : om. A. Cf. Bouché-Leclercq, *Astr. Gr.*, p. 410; supra p. 236, 6. 20 ὑφεξαιρεῖν sic P : ἀφαιρεῖν P. ἐπὶ ἑκάστης μοίρας A. 21 μῆνας P : ἡμέρας A. 23-p. 238, 2 om. A. 24 ριθ' cod , corr. Summa annorum planetarum est 129. ιθ'] ριθ' cod.; cf. v. 18. 25 δὲ suppl. 26 πρῶτον] α' cod. δεύτερον] β' cod. μετ αὐτὴν cod. 27 τρίτον τῷ] γ' τοῦ cod.

ἑαυτῷ τε καὶ τοῖς ἐφεξῆς κειμένοις ὁμοίως καὶ τρίτον ὁμοίως καὶ ἕως ζ'· ὡσαύτως καὶ αὐτῇ τῇ μεθόδῳ φησὶ μερίζεσθαι τοὺς χρόνους.

F. 167v. θ'. <Heliodori?> Ἀναβιβάζοντος τοπικαὶ διαιρέσεις [1].

Κριοῦ δεκανὸς γ' φαῦλός ἐστι· δηλοῖ γὰρ νόσους, θορύβους, πατρικῶν πραγμάτων μείωσιν καὶ ἐν νεότητι κακοπαθείας. ὕστερον δὲ εὐφραντικώτερος ἔσται. ταῦτα δὲ λέγε ἕως τῆς ἀνατολῆς Ἀναβιβάζοντος, ἅ ἐστιν ἔτη ιθ'.

Ἐπὶ δὲ τοῦ β' δεκανοῦ τοῦ <Κριοῦ> καλόν ἐστι· κτήματα παρέχει καὶ τετράδι πλουσίους καὶ ἐνδόξους ποιεῖ· δίγαμος δὲ ἔσται· τέκνον δὲ μόνον θηλυκὸν κτήσεται. αὐτὸς δὲ ὁ γεννηθεὶς ἔσται κακοθάνατος.

Ἐπὶ δὲ τοῦ α' δεκανοῦ Κριοῦ πολλὰ κινδυνεύσει ἐν ὕδατι καὶ κλιμακτῆρας πολλοὺς ἐκφεύξεται καὶ πατρικῶν καὶ μητρικῶν πραγμάτων ἀποβολὰς ποιήσεται. ὕστερον δὲ ἀποκτήσεται προφάσει χωρίων ἢ θησαυρῶν ἢ εὑρεμάτων.

Ἐπὶ δὲ τοῦ γ' δεκανοῦ τῶν Ἰχθύων τυχὼν ποιεῖ εὐτυχεῖς, ἐξ ἑρμαϊκῶν πραγμάτων κτωμένους καὶ πλουσίους καὶ εἰς τὰ κατὰ γάμον εὐποιοῦντας, ἐπὶ δὲ γοναῖς τέκνων λυπουμένους, ἐξαιρέτως ἀρσενικῶν.

Τὸ δὲ αὐτὸ λέγε ἐπὶ τοῦ β' δεκανοῦ.

Ἐπὶ δὲ τοῦ α' δεκανοῦ τῶν Ἰχθύων φαῦλός ἐστιν· κινδύνους γὰρ ποιεῖ ἐν ὕδασιν καὶ ὀρφανοὺς ταχέως ἀπὸ πατρὸς καὶ τῷ πατρὶ ὀξυθανασίαν ἀποτελεῖ.

Ἐπὶ δὲ τοῦ γ' δεκανοῦ τοῦ Ὑδροχόου, φαῦλός ἐστι· νεότητα μοχθηρὰν ἀποτελεῖ. ξενιτεύων τὰ πατρῷα πράγματα διαφθείρει καὶ ἐν παρύγροις τόποις τὰ πλεῖστα διάγει.

Τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ β' δεκανοῦ.

Ἐπὶ δὲ τοῦ α' δεκανοῦ τοῦ Ὑδροχόου καλός ἐστι καὶ ποιήσει ἄρχοντας, πλουσίους, ἀποταμιακῶν πραγμάτων μετέχοντας, εἰς δὲ τὰ

5 Κριῷ δεκανῷ P. 9 Κριοῦ suppl. 10 τέκον cod. 11 ταχυθάνατος Heliod. 12 ἐνύδατα cod.; cf. v. 21. 14 προφ'σει cod. 15 σαυρῶν cod. 16 εὐτυχοῦντας Heliod. 18 γόνοις cod. λυποὐμενος cod. 19 αὐτὰ cod.; cf. v. 26. λέγεις cod. 21-22 ὀξυθανασίας cod. 27 ὑδρυχόου cod. 28 ἀπὸ ταμιακῶν cod.

[1] Hoc capitulum iam Balbillo tribuendum non videtur. Similia sunt sed contractiora quae ἐκ τῆς Ἡλιοδώρου ἀστρονομικῆς διδασκαλίας edita sunt *Catal.*, IV, p. 153, cf. I, p. 150, ubi tamen haec ad Ἀναβιβάζοντα pertinere non indicatur. Diversa autem sunt quae de decanis Hermes Trismegistus in Libro suo Sacro (Ἱερὰ βίβλος) et Rhetorius in excerptis ex Teucro Babylonio (*Catal.*, VII, p. 196 ss.) praebent (cf. Ruelle, *Revue de phil.*, XXXII, 1908, p. 250 ss.).

κατὰ γυναῖκας καλούς, εὐπόρους· τέκνων β' πατὴρ κληθήσεται καὶ ὕστερον γυναῖκα θάψας τελευτήσει.

Pergit disserens de ceteris decanis ff. 168v-170r. Desinit his verbis :

Ἐπὶ δὲ τοῦ γ' δεκανοῦ τοῦ Ταύρου ποιεῖ στρατιώτας, ἐλευθέρους, εὐπόρους, ἐν ξενιτείαις διάγοντας, ἐν συστάσεσι βεβαίους, πολυχρονίους· καὶ παίδων δύο πατὴρ κληθήσεται, πρώτῃ γυναικὶ ἁρμοσθεὶς ἀποβαλεῖται καὶ πλουσιωτέραν ἑαυτῷ λήψεται εἰς τέλος.

Ἐπὶ δὲ τοῦ β' δεκανοῦ τοῦ Ταύρου ποιεῖ τὴν νεότητα μοχθηρὰν καὶ τοὺς κινδύνους ταχέως διεκφεύγοντας, μειοῦντας τὸν βίον, ὕστερον δὲ κτωμένους.

Ἐπὶ δὲ τοῦ α' δεκανοῦ τοῦ Ταύρου ποιεῖ ἐξ ἑρμαϊκῶν πράξεων ὠφελουμένους καὶ μετὰ ὑπάρχων ἀναστρεφομένους καὶ πραγμάτων ἐνδόξων καὶ ἐγγαίων κυρίους.

ι'. Ἀναβιβάζοντα <καὶ> Καταβιβάζοντα ἀπὸ χειρὸς λαβεῖν.

Ἀναβιβάζοντα καὶ Καταβιβάζοντα ἀπὸ χειρὸς εὑρεῖν· ψηφίσας τὰ ἀπὸ Αὐγούστου Καίσαρος ἔτη ἕως οὗ ζητεῖς ἐνιαυτοῦ πρόσθες αὐτοῖς ἔτη δύο † ἔξωθεν, τοῦ δὲ συναχθέντος ἀριθμοῦ ἀφαῖρε ὁσάκις δύνῃ ιθ', τὸν δὲ καταλειφθέντα ἀριθμὸν ἥττονα τῶν ιθ' ἄφες ἀπὸ Καρκίνου ἀνάπαλιν ἀνὰ γ', καὶ εἰς ὃ καταντήσει ζῴδιον, ἐν ἐκείνῳ εὑρήσεις τὸν ἐκλειπτικὸν σύνδεσμον καὶ εἰς τὸ τούτου διάμετρον· ὁ γὰρ Καρκίνος καὶ <ὁ> Αἰγόκερώς εἰσι τοῦ κόσμου ἐκλειπτικοὶ τόποι.

ια'. <Heliodori?>[1] Σχόλια διάφορα.

Τρεῖς εἰσιν δενακοὶ καθ' ἕκαστον ζῴδιον καὶ ι' μοίρας ἕκαστος κεκλήρωται. σημαίνει δὲ ἡ α' μοῖρα κεφαλήν, ἡ β' τράχηλον, ἡ γ' ὤμους, ἡ δ' χεῖρας, ἡ ε' στῆθος καὶ τὰ περὶ καρδίαν, ἡ ϛ' πλευρὰν καὶ νῶτον, ἡ ζ' σπλάγχνα καὶ γαστέρα, ἡ η' γλουτοὺς καὶ μόρια, ἡ θ' μηροὺς καὶ γόνατα, ἡ ι' πόδας καὶ καθ' ἕκαστον δεκανὸν τῶν γ' οὕτως. ὑ(πόδειγμ)α· ἡ ια' πάλιν κεφαλὴ καὶ <ἡ> ιβ' τράχηλος καὶ ἐφεξῆς ἕως κ', καὶ πάλιν <ἡ> κα' κεφαλὴ καὶ <ἡ> κβ' τράχηλος καὶ ἐφεξῆς ἕως λ'. σκέπτου

1 καλλῶς εὐπόρως cod. 7 ἀποβαλλεῖται cod. ἑαυτοῦ cod. Leg. αὐτῆς? 11 πράξεων] Leg. πραγμάτων? cf. p. 238, 17. 12 ἀφελουμένους cod. ὑπάρχων scripsi : ὑπαρχώντων (sic) cod. 14 P(arisinus 2425), f. 170; cf. Vettium Val., I, 16 (p. 29, 25 Kroll) : Ἀναβιβάζοντα ἀπὸ χειρὸς εὑρεῖν, sed methodus computandi differt. καὶ suppl. 17 ἔξωθεν non capio] Leg. ἑξήκοντα? δύνει cod. (pro δύνασαι). 18 ἄφες] Fort. ἀφέλε. 24 ἡ] ἡμὴν cod. 25 στοῖθος (θος e corr.) cod. 28-29 ἡ ter suppl.

[1] Similiter in cod. Vindobon. 3, f. 66 ante cap. περὶ δεκανῶν (cf. supra cap. θ') σχόλια διάφορα inveniuntur ἐκ τῆς Ἡλιοδώρου ἀστρονομικῆς διδασκαλίας, sed initium differt. Prima autem sententia cum Heliodori capitulo *Catal.*, IV, p. 52, v. 26 edito consentit.

οὖν τὸ ζῴδιον ποῦ ἐστι τὸ σίνος ἤτοι ὁ κλῆρος τοῦ σίνους καὶ τὴν μοῖραν τοῦ ζῳδίου, καὶ ἐὰν ὁρᾷς τὴν μοῖραν κακοποιόν, πρὸς ἐκεῖνον λέγε ἔσεσθαι τὸ σίνος.

Post alias quattuor brevissimas notulas sequitur :

ιβ'. <Heliodori?> Περὶ χροιᾶς σώματος.

Ἐὰν ὁ τῆς Σελήνης ὁριοκράτωρ φανῇ ἐν Κρόνου τόποις, ποιεῖ τὰ σώματα ἰώδη, πελιδνά, κακόχυμα, αὐχμηρά, βραδέα, ὠχρά· ἐὰν δὲ Διὸς τόποις, εὔκρατα, ὑγιεινά, εὔχροα, φιλητά· ἐὰν δὲ Ἄρεος τόποις, ξανθά, φακώδη, χαροπά, κεκινημένα· ἐὰν δὲ Ἀφροδίτης τόποις, τρυφερά, ἁπαλά, εὐειδῆ, εὐόφθαλμα, μελίχροα· ἐὰν δὲ Ἑρμοῦ τόποις, οὖλα, μακρά, μελανόχροα, χαρίεντα, κεκινημένα, παντόμιμα, ῥᾴθυμα, ἀργωπά, σατυρώδη· ἐὰν δὲ Ἡλίου τόποις, οἷα ἐν τοῖς Διός· ἐὰν δὲ Σελήνης, οἷα ἐν τοῖς Ἀφροδίτης.

ιγ'. <Balbilli?>[1] Περὶ ξενιτείας.

Τὰ καταγόμενα ἔτη ἀπόλυσον ἀπὸ τοῦ θ' τόπου καὶ ὅπου ἂν καταντήσῃ ὁ ἀριθμός, ἐκεῖσε κακοποιὸς εὑρισκόμενος ἢ ἐν τοῖς τετραγώνοις ἢ διαμέτρῳ ἀποδημίαν σημαίνει· ποίῳ δὲ μηνὶ τοῦ οὕτως εὑρισκομένου ἐνιαυτοῦ γενήσεται ἡ ἀποδημία, γνώσει οὕτως· ἐπὶ μὲν ἡμερινῆς γενέσεως ὁ Ἥλιος ἐπεμβαίνων ἐν τοῖς τετραγώνοις ἢ διαμέτρῳ ποιεῖ τὴν ἀποδημίαν· ἐπὶ δὲ νυκτερινῆς γενέσεως ἔκβαλε ἀπὸ τοῦ κατὰ πῆξιν Ἡλίου ἐπὶ τὴν κατὰ πάροδον ἐν τῇ ἀντιγενέσει Σελήνην καὶ τὰ ἴσα ἀπὸ τοῦ ἐνιαυσιαίου ζῳδίου[2]. ἐκεῖ οὖν ἐρχομένης τῆς Σελήνης ἢ ἐν τοῖς

1 τὸ σίνος] i. e. locus sextus, qui σίνος vocatur ; cf. supra p. 154. 2 ὁρᾷ cod. 5 P(arisinus 2425), f. 170r; cf. cod. Vindob. 3, f. 66, cap. ϛ' ex Heliodori introductione. χρεῖας (sic) cod., corr. ex Vindobonensi. 6 ὁρικράτορ cod. 8 εὔκρατος cod. τόπους cod. 12 ἐὰν] ἐν cod. bis. 14 P(arisinus 2425), f. 170v; V(aticanus 1056 = Romanus 20), f. 93 ; A (= Parisinus 2506), f. 58v. Extat et in Veneto 7, f. 169, cap. σκγ', quod propter bellum conferre mihi non licuit. 15 καὶ ὅπου om. P. 15-16 ἂν κατ.] ἀνακαταντήσει PV. 16 ἐκεῖ V : ἐκεῖνος P. κακοπ(οιοῦ) εὑρισκομένου A. 17 διαμέτρῳ] signum diametri cum nota οις superscr. V : signum diametri hic et deinceps AP. 18 γένηται A : γίνεται PV; corr. τῆς ἡμερ. A. 18-19 γεννήσεως A. 20 ἐπὶ V : ἀπὸ PA. γενέσεως om. A. ἔκβαλλε P. 21 αὐτογενέσει PV. Σελήνη A. 22 δ' ἐχωμένης P. ἢ om. P.

---

[1] De auctore huius capituli cf. supra p. 234.

[2] Ἐνιαυσιαῖον ζῴδιον vel ἐνιαυτοῦ κύριον (p. 242, 2) est signum zodiaci quod praesidet anno secundum « dodecaeteridem Chaldaïcam » cf. *Catal.*, II, p. 139 ss. et Sarapionem supra p. 231, 7 ss.

τετραγώνοις ἢ διαμέτρῳ ἀποδημίαν δηλοῖ καὶ μᾶλλον ὅταν πρὸς τὸν τοῦ ἐνιαυτοῦ κύριον φέρηται.

Ἄλλως. — Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς γενεθλιακῆς ἡμέρας καὶ ὥρας ἐπὶ ἑκάστου ἐνιαυτοῦ ψηφίσας τοὺς ἀστέρας καὶ τὸν Ἥλιον καὶ τὴν Σελήνην ἡμερινῆς οὔσης τῆς γενέσεως ποίησον κλῆρον τύχης οὕτως· ἀπὸ τοῦ κατὰ γένεσιν Ἡλίου ἐπὶ τὴν κατὰ πάροδον Σελήνην καὶ τὰ ἴσα ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸ θεμέλιον ὡροσκόπου ἐπὶ τὸν κατὰ πῆξιν Ἥλιον, καὶ ἐὰν εὕρῃς ἐπικείμενον κακοποιὸν ἢ τετράγωνον ἢ διάμετρον, ἐν ᾧ ὁ κλῆρος, λέγε τὸ ἔτος ἀποδημίαν ἔχειν ἢ μετάστασιν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον. εἰ δὲ μηδέτερον γένηται, κακὸς ἔσται ὁ ἐνιαυτός· κινδύνους γὰρ ἕξει ἢ ζημίας ἀκαίρους ἢ νόσους.

Πάλιν ἐὰν εὕρῃς κατὰ τὸν καιρὸν τῶν γενεθλίων τὸν Ἥλιον ἢ τὴν Σελήνην ὑπὸ κακοποιῶν περιεχομένους, λέγε ἀποδημίαν ἢ μετάστασιν· εἰ δὲ μή, νόσον ἢ κίνδυνον ἢ ζημίαν ἢ πρὸς μέγα πρόσωπον ἢ δῆμον πρόσκρουσιν. ἐὰν δὲ καὶ τὸν Ἑρμῆν συνέχωσιν ἢ τετραγωνίζωσιν ἢ διαμετρῶσιν, δίκας ἕξει καὶ συκοφαντίας· καὶ ἐπεὶ μηδὲ κατὰ τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν ἑκάστου μηνὸς πάντας τοὺς ἀστέρας καὶ τὸν ὡροσκόπον ἐκβάλλειν ** κατὰ μῆνα τὸν Ἥλιον, πάντα ὁμοίως τῷ ἐνιαυτῷ ἀποφαίνου· κρινεῖς δὲ τὸν ὡροσκόπον τοῦ μηνὸς παντότε εἰς τὸ ἔμπροσθεν ζῴδιον διὰ τὸ μεταβαίνειν τὸν Ἥλιον ἀπὸ ζῳδίου εἰς ζῴδιον καὶ τοὺς ἄλλους ἀστέρας ἄλλως εὑρίσκεσθαι.

ιδ'. Περὶ στηριγμῶν καὶ τῶν δι' αὐτῶν ἀποτελεσμάτων.

Ὁ τοῦ Κρόνου στηρίζων ἐν τῷ ὡροσκόπῳ καὶ κυριεύων χρόνου πατρὸς θάνατον δηλοῖ ἤ τινος πρεσβυτέρου τῶν ἀπὸ γένους. ὁ δὲ τοῦ Διὸς στηρίζων ἐν τῷ ὡροσκόπῳ καὶ κυριεύων χρόνου ἀδελφοῦ πρεσβυτέρου ἢ ἀπὸ γένους ** θάνατον δηλοῖ. ὁ δὲ τοῦ Ἄρεως κυριεύων χρό-

1 ἀποδημία ἔσται P. μάλιστα V. 2 τοῦ om. P. φαίρεται P : φαίνηται A. 4 τὸν Ἥλιον καὶ om. AP. 5 γεννήσεως A. ποίησον — οὕτως om. A. κλῆρον corr. : κύκλον PV; cf. v. 8-9. 6 τοῦ] τὴν P. ἐπὶ τὸν κατὰ πῆξιν Ἥλιον post Σελήνην add. P : om. AV. Post ὡροσκόπου transposui. 7 τὸ om. PV. ἐπὶ — Ἥλιον om. codd.; cf. supra v. 7. καὶ om. A. 8-9 ἐν ᾧ ὁ κλῆρος om. P. Leg. <τόπῳ> ἐν ᾧ? 9 ἀπὸ P : ἐκ V. ἀπὸ τόπου om. A. 10 μηδὲ ἕτερον AV. 11 ἢ om. V. 12 τοῦ ἡλί(ου) (signo astrol.) P. 13 κακοποιοῦ P. περιερχομένους A. 15 συνέχωσιν P : συνέχωῆν ut vid. A : συνελεύσ(η) V. τετράγωνον P : τετράγωνοι AV; corr. 15-16 ἢ διάμετροι AP : om. V. ἕξει PV : δηλοῖ A. 16 ss. Finis capituli differt in AV : καὶ συκοφαντίας κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐν ᾧ τὰ τοιαῦτα σχήματα εὑρίσκονται· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν μηνῶν (ἡμερῶν A), ἡνίκα ὁ Ἥλιος μεταβαίνει ἀπὸ ζῳδίου εἰς ζῴδιον, πραγματεύου καθὼς ἄνωθεν (ἄνωθεν om. A) εἴρηται, καὶ ἀποφαίνου πάντα τὸν ὡροσκόπον τοῦ μηνὸς πρῶτον πηξάμενος. 18 Post ἐκβάλλειν lacunam statui. τὸ ἐνιαυτὰ ut vid. P. 19 κρίσεις P. 22 P(arisinus 2425), f. 170ᵛ : R(omanus Angelicus), f. 125, cap. πδ'. καὶ τῶν — ἀποτελεσμάτων om. P. 23 καὶ om. P. 24 τῶν P : τούτων A. 25 καὶ om. P. 25-26 ἀδελφοὺς πρεσβυτέρους R. 26 Lacunam signavi; cf. p. 242, vv. 1, 4, 6.

νου στηρίζων ἐν τῷ ὡροσκόπῳ μητρὸς θάνατον δηλοῖ ἢ ἀπὸ γένους νεωτέρου θηλυκοῦ προσώπου ἢ ἀπὸ γυναικός. ὁ δὲ τῆς Ἀφροδίτης κυριεύων χρόνου καὶ στηρίζων ἐν τῷ ὡροσκόπῳ ἀδελφῆς θάνατον δηλοῖ ἢ ἀπὸ γένους νεωτέρου θηλυκοῦ προσώπου. ὁ δὲ τοῦ Ἑρμοῦ κυριεύων χρόνου καὶ στηρίζων ἐν τῷ ὡροσκόπῳ τέκνων ἢ νηπίων προσγενῶν θάνατον δηλοῖ, ἑῷος μὲν ἀρρένων, ἑσπέριος δὲ θηλυκῶν.

Ἐν δὲ τῷ ὑπογείῳ ὁ τοῦ Κρόνου ἔχων χρόνον ὁμοίως καὶ στηρίζων νόσους ἢ φρενίτιδας ἢ ζημίας ἢ σκυλμοὺς ποιεῖ· ὁ δὲ τοῦ Διὸς ὁμοίως τυχὼν γάμον ἢ περίκτησιν· ὁ δὲ τοῦ Ἄρεως κίνδυνον ὀξὺν καὶ αἰφνίδιον· ὁ δὲ τῆς Ἀφροδίτης περίκτησιν· ὁ δὲ τοῦ Ἑρμοῦ σωμάτων κτῆσιν.

Ἐν δὲ τῷ μεσουρανήματι ὁ τοῦ Κρόνου στηρίζων καὶ ἔχων χρόνον ποιεῖ ἀηδίας ἢ βίου ἐλάττωσιν ἢ μεταστάσεις ἢ συγγένους θάνατον. ὁ δὲ τοῦ Διὸς ὁμοίως τυχὼν ποιεῖ φιλοτιμίας ἀκαίρους ἢ ἐντεῦθεν βλάβας. ὁ δὲ τοῦ Ἄρεως ἀηδίας, λύπας, βλάβας, κρίσεις, μεταστάσεις. ὁ δὲ τῆς Ἀφροδίτης ἀγαθὴν πρᾶξιν μετὰ ὠφελείας εἰ ᾖ προσθετική, ἀφαιρετικὴ δὲ βλάπτει. ὁ δὲ Ἑρμοῦ ὡς ἡ Ἀφροδίτη ποιεῖ.

Ἐν δὲ τῷ δύνοντι ὁ τοῦ Κρόνου στηρίζων καὶ ἔχων χρόνον ποιεῖ ζημίας, ταραχάς, ἐναντιώσεις, ἀταξίας. ἐὰν δὲ ἐπὶ πρόσθεσιν, πᾶν ὅ τι ἂν πράξῃ, ἐπὶ καλῷ πράττει. ὁ δὲ τοῦ Διὸς ὁμοίως τυχὼν σκυλμοὺς ἢ ἀταξίας ἢ μετεωρισμὸν ἢ ὀφθαλμίαν. ὁ δὲ τοῦ Ἄρεως χαλεπὰ σημαίνει, βίου ἀνωμαλίαν καὶ περίστασιν καὶ ἀταξίαν ἢ σιδήρου τομὴν ἢ πληγάς. ὁ τῆς Ἀφροδίτης ἀκαταστασίαν καὶ λύπην διὰ γυναῖκος. ὁ δὲ τοῦ Ἑρμοῦ πρακτικὸς καὶ ὠφέλιμος ἔσται.

ιε'. <Balbilli?> Περὶ ἐκπτώσεως [1].

Ἐπειδή φησιν ὁ Δωρόθεος ὅτι ἐὰν μὴ εὑρεθῇ ὁ ὁριοκράτωρ τοῦ κλήρου τῆς τύχης ἐπίκεντρος, ἔκπτωσιν ποιεῖ, μάλιστα τῶν φώτων καὶ τῶν τριγωνικῶν δεσποτῶν αὐτῶν ἀποκεκλικότων, οὕτως αὐτὸ δεῖ

2 ἀπὸ om. P, fors. recte. 3 ἐν τῷ superscr. supra χρόνῳ P. ἐν τῷ R : περὶ τοῦ sed ἢ ἐν τῷ superscr. P. 4 ☿ sine τοῦ R. 7 ὁ om. P. 8 στηρισμὸν νώτου καὶ φρενίτιδος P. φρενίτιδα R: corr. 8-9 Ζεὺς (signo astr.) sine τοῦ P. 10 δὲ (prius) om. R. 12 μεσουραν.] ὡροσκόπῳ P. καὶ om. P. 13 ἀηδίαν R. μεταστάσις sic P : μεταστάσιν R; cf. infra v. 16. ἢ] καὶ P. 17 προσθετική signo arithm. Quod cum non intellegeret librarius cod. P, pro προσθετικὴ ἀφαιρετική scripsit προ (vel παρὰ) φέ. δὲ om. P. 18 καὶ om. P. 20 ἂν] ἐὰν P. πράττει R : ἔσται P. 20-21 καὶ ἀταξίαν P. ἢ R : καὶ P. 25 **P**(arisinus 2425), f. 172; **R**(omanus Angelicus), f. 125ᵛ, cap. πε'; Parisinus 2506, f. 58ᵛ (= **A**). 27 κύκλου P. ἐπίκεντρος superscr. R. τῶν τῶν φώτων P. 28 τριγόνων αὐτῶν δεσποτῶν P : τριγόνων αὐτῶν A.

[1] De auctore huius capituli, cf. supra p. 234.

νοεῖν· ** ἄχρι γὰρ τῆς ἐλαχίστης περιόδου τοῦ ἀστέρος τοῦ ὁριοκράτορος ἐφέξει τὴν ἔκπτωσιν. δεῖ οὖν οὐχ ἁπλῶς τοῦτον δέχεσθαι, ἀλλὰ σκοπεῖν ἐάν ἐστι μεταξὺ τῶν κέντρων καὶ τὸ ἀνάλογον τῆς διαστάσεως ὑπεξαιρεῖν ἐκ τῆς ἐλαχίστης περιόδου. οἷον ὡροσκόπος Παρθένου μοίρᾳ ι΄, καὶ ὁ ὁριοκράτωρ τοῦ κλήρου τῆς τύχης Κρόνος Σκορπίου μοίρᾳ κε΄, τὸ ὑπόγειον Τοξότου μοίρᾳ ι΄. ἡ διάστασις τῶν κέντρων μοῖραι ϙ΄ καὶ τούτων τὸ ϛ΄ διὰ τὸ ἑξάωρον ιε΄· ἡ διάστασις ἡ ἀπὸ τοῦ ὡροσκόπου πρὸς Κρόνον τὸν ὁριοκράτορα μοῖραι οε΄ καὶ τούτων τὸ ιε΄, ε΄· ἔτι δὲ καὶ τὸ ϛ΄ τῆς ἐλαχίστης περιόδου Κρόνου γίνεται ε΄. ταῦτα πολλαπλασίασον ἐπὶ τὰς γινομένας ὡροσκόπου ε΄, γίνονται κε΄. ταῦτα ἄφελε ἀπὸ τῶν λ΄ ἐτῶν καὶ λέγε ὅτι μετὰ ε΄ ἔτη γίνεται ἡ ἔκπτωσις· σημείωσαι τὴν μέθοδον, ἐπὶ πολλῶν γὰρ συμβάλλεται.

ιϛ΄. <Balbilli?> Περὶ χρόνου θανάτου.

Πάλιν ὡς εἰς τὸν αὐτὸν τόπον φησὶν Δωρόθεος· τὴν μεσουρανοῦσαν μοῖραν καὶ τὴν ταύτῃ διάμετρον τὴν ὑπὸ γῆν εἰσφέρω εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὀρθῆς σφαίρας κανόνιον καὶ τὴν τοῦ Ἡλίου ἢ τῆς Σελήνης μοῖραν καὶ σκοπῶ πότε κατὰ τὰς ἀναφόρας τῆς ὀρθῆς σφαίρας κολλᾷ τῷ ὑπὸ γῆν Ἥλιος ἢ Σελήνη καὶ τότε λέγω τὸν θάνατον ἀφαιρῶν ἀπὸ τῶν πλειόνων τὰ ἐλάττονα. οἷον· ὑπόγειον Διδύμων μοίρᾳ ι΄, Σελήνη Διδύμων μοίρᾳ κι΄, Ἥλιος Ζυγοῦ μοίρᾳ ιε΄, μεσουράνημα Αἰγοκέρωτος μοίρᾳ ι΄. παράκεινται τῇ ι΄ τοῦ Αἰγοκέρωτος ι΄ νε΄. εἰσήνεγκα καὶ τὴν τοῦ Ἡλίου μοῖραν εἰς τὸ διάμετρον τοῦ ὑπογείου, τοῦτ᾽ ἔστι τὸν Αἰγοκέρωτα, καὶ ἔλαβον τὰ παρακείμενα ιϛ΄ κ΄. ἀφ᾽ ὧν τὰς ι΄ νε΄ ἀφεῖλον καὶ ὑπελείφθη ε΄ κε΄. καὶ λέγομεν μετὰ ἔτη ε΄ κολλᾶν τῷ ὑπὸ γῆν τὸν Ἥλιον καὶ ποιεῖν ἀναίρεσιν.

1 Lacunam signavi. 3 κέντρων P : ἀστέρων R. καὶ τὸ ἀνάλογον τῆς διαστάσεως A : πρὸς αὐτὸ PR sed R habet in marg. m. 2 : γρά(φε) κέντρων καὶ τὸ ἀνάλογον τῆς διαστάσεως ὑπεξαιρεῖν ἐκ τῆς ἐλαχίστης περιόδου,. 4 ὑφεξαιρεῖν R : ὑφαιξαιρεῖν P. καὶ ἐκ PR. 5-6 ὁ ὁριοκράτωρ — μοίρᾳ κε΄ om. A. κύκλου P. μοίρας ubique P. 7 καὶ om. A. διὰ τὸ ἑξάωρον om. PR (90° = horae sex revolutionis diurnae). τοῦ om. AP. 8 πρὸς τὸν (τὸν om. P) Κρόνον (sine ὁριοκρ.) PR, sed R habet in marg. m 2 : πρὸς τὸν ὁριοκράτορα Κρόνον τῶν ιε΄ P. 8-9 ἔτι δὲ — ϛ΄ om. P. 9 Κρόνου signum Arietis P. γίνεται P : γίνονται R. 9-10 ἐπολλαπλασίασα R : ἐπολλυπλασίασα P. 10 ἀφεῖλον R : ἀφεῖλεν P. 11 λέγω PR. χρόνους A (pro ἔτη). σημείωσαι κ. τ. λ. Nota lectoris esse videtur. 12 ἐπὶ πολλὰ δὲ συμβάλλει αὕτη ἡ μέθοδος A. γὰρ om. P. 13 P(arisinus 2425), f. 172; R(omanus Angelicus), f. 125^{v}, cap. πε΄. 14 τόπον R : τί (vel τόπον compendio) P. 15-16 ἐπ᾽ ὀρθῆς τῆς R : ἐπ᾽ ὀρθῆς P : corr. κανόνι(ον) R : κενὸν ut vid. P. μοῖρα P. 17 σφαίρας R : ὅ φησιν P. 19 Διδύμων] Leg. Καρκίνου? Nam Gemini non sunt Capricorno oppositi. 20 μοίρας pro μοίρᾳ ubique P. 21 παρακεῖται P. 22 τὸ ὑπὸ γῆν P. τε΄ (= τοῦτ᾽ ἔστι) P : obscurum in R. 23 ὑπὸ λῆφθει sic P. 24 ε΄ in marg. νε΄ R. λέγω μὲν P. ε΄ ἔτη P. τὸν om. P.

Sequuntur notulae haecce (f. 172[v]) :

Πολύμορφα ζῴδιά εἰσιν Δίδυμοι διὰ τὸ ῥόπαλον καὶ τὴν λύραν καὶ ὁ Τοξότης διὰ τὸ τόξον καὶ τὸ βέλος καὶ ὁ Ὑδροχόος διὰ τὸ ἄγγος καὶ τὸ ὕδωρ καὶ οἱ Ἰχθύες διὰ τὸ ὕδωρ καὶ τὸ λινὸν καὶ τὸν οὐραῖον σύνδεσμον.

Ὅτι ὥσπερ τὰ δεσμὰ τῆς Ἀνδρομέδης παρανατείλαντα δεσμώτας ποιεῖ, οὕτω καὶ ὁ πλοκαμὸς τῆς Ἀριάδνης παρανατείλας ἀλωπεκείας ποιεῖ.

Post haec dimidia pagina vacua.

F. 207 ss. **Iuliani Laodicensis excerpta.**

In codicibus astrologicis plura Iuliani Laodicensis excerpta inveniuntur, quorum nonnulla iam in hoc Catalogo publici iuris facta sunt (cf. IV, p. 102 ss.; V, 1, p. 183 ss. et supra p. 175, 3; 190, n. 1; cf. cod. 86, f. 73[v]). Ex codice autem Parisino fragmenta nova vel alibi sine auctoris nomine tradita huic scriptori haud ignobili tribuenda esse docemur, quae hic edere visum est.

Iulianum circa annum 500 p. C. n. vixisse ex certissimis indiciis comperimus. Nam observationem caeli mense Octobri a. 497 p. C. n. factam refert (Cumont et Stroobant, *Bull. Acad. de Belgique*, 1903, p. 572 ss.) et in stellarum longitudinibus notandis, Ptolemaei numeros ita correxit ut eas ad siderum collocationem eiusdem fere temporis accommodaret (*Catal.*, IV, p. 101). Adde quod Procli anno 484 mortui sententiam laudat (*Catal.*, V, 1, p. 189, n. 2). Ineunte autem saeculo sexto Rhetorius eum expilavit (supra p. 174, n. 1). Deorum cultorem eum fuisse cum ex multis aliis locis tum ex capite Περὶ θεῶν καθιδρύσεως (p. 252) apparet. Alexandriae eum vixisse verisimile fit ex his quae de Aegyptiorum simulacris ibidem dicit et quod « Aegyptiorum » doctrinam Ptolemaei sententiae opponit (IV, 106 ss.). Vir haud spernendae fuit doctrinae, nec immerito a Rhetorio Ἰουλιανὸς ὁ πολυΐστωρ vocatur (supra p. 175, 3). Magni enim sunt pretii quae ex veteribus auctoribus, Asclepiade Myrleano (V, 1, p. 188, 22), Hermete Trismegisto (p. 188, 24), Petosiride (I, p. 138, 5), Dorotheo (IV, p. 105, 12; V, 1, p. 186, 13) affert et ad dogmata astrologiae illustranda exempla ex prisca historia petita proferre solet (IV, 105, 18 ss.; V, 1, p. 185, 29). Neoplatonicorum sui temporis doctrina eum imbutum esse ex eo loco vidimus ubi contendit planetarum, quippe qui dei sint, nullum natura malum esse sed omnes bonos (IV, p. 105, 29; cf. Sallust., *De diis*, c. 9, p. 32, 24, ed. Orelli); Iamblich, *De mysteriis*, I, 18).

Capitula Iuliani in hoc codice Parisino tradita ex libro Palchi apotelesmatico astrologum quemdam Byzantinum excerpsisse iam ex titulo quem ad verbum repetiit apparet : Ἐκ τῶν τοῦ Λαοδικέως Ἰουλιανοῦ περὶ καταρχῶν εὑρημένων ἐκλογαὶ χρήσιμοι. Idem de Balbilli excerptis supra notavimus (p. 231). Ordo quoque priorum quatuor capitulorum in Palcho et in libro Parisino idem est; in hoc deinde sequuntur capitula quae, excepto uno περὶ φυτείας, in Palcho vel omittuntur vel

alibi collocantur. Inde manifestius fit, quod iam antea animadvertimus (*Catal.*, V, p. 171), opus Palchi in codice Angelico, quo solo ad nostram pervenit aetatem, misere decurtatum et conturbatum esse. Sed cum ne astrologus quidem qui collectanea huius codicis Parisini sibi congessit, omnia quae in exemplari suo inveniebantur, descripsisse videatur, quaestio oritur num in Palcho alia quoque capitula sine auctoris nomine tradita ad Iulianum referenda sint. Quod exempli gratia de brevissima nota περὶ μαντειῶν [1] vel de capitulo cui titulus ineptus praefixus est Διδασκαλία θεωρημάτων κ. τ. λ. [2] et inter cap. Περὶ φυτείας et excerpta Balbilli f. 123ᵛ insertum est, conicere licet. Sed de his securius iudicaturi sumus, cum Palchi liber totus editus erit, quod iam fortasse successisset, nisi per quatuor atrocissimi belli annos studia in Belgio torpuissent.

μβ'. Ἐκ τῶν τοῦ Λαοδικέως Ἰουλιανοῦ περὶ καταρχῶν εὑρημένων ἐκλογαὶ χρήσιμοι [3].

Est caput primum opusculi, cui Ἐπίσκεψις ἀστρονομική titulus in aliis codicibus datur. Cum editione nostra (*Catal.*, IV, p. 103 ss.) textum huius codicis contulimus :

P. 103, 1 cf. titulum supra. 2 ἀναγκαίως. 5 τῶν. 7 ὡς τὸ εἰκος. 9 ἀμβλυώτωντες.

P. 104, 2 ἐπιτηδιώτητα. 3 ἀμοιρήσουσι omis. δυσπραγοῦσιν.

---

[1] F. 115, cap. ξη'. Περὶ μαντειῶν. Μαντεύεσθαι χρὴ Ἡλίου ὄντος ἐν Κριῷ, ἐν Καρκίνῳ, ἐν Ζυγῷ, ἐν Αἰγοκέρωτι μετὰ Ἄρεος ἢ Ἄρεος συμπάσχοντος, εἰ (l. τῆς) δὲ Σελήνης ἐν ἀρχῇ οὔσης Λέοντι ἢ Ζυγῷ ἢ Ὑδροχόῳ ἢ Διδύμοις· καὶ οὕτω σύμφωνα γίγνονται τὰ μαντευόμενα καὶ ἀληθῆ.

[2] De effectibus planetarum coniunctorum in hoc capitulo agitur, cuius initium subiungimus ;

Διθασκαλία θεωρημάτων κατ' ἐπιτομὴν δηλοῦσα τόνδε τὸν τρόπον.

Ἀφροδίτη μετὰ Ἄρεως ἢ κεκεντρωμένη ἢ ἐπαναφερομένη μοιχοὺς ποιεῖ· Ἑρμῆς δὲ σὺν αὐτοῖς καὶ φιλόπαιδας· ἀποκλινάντων δὲ ἧσσον τὸ πάθος ποιοῦσιν. Ἀφροδίτη μετὰ Κρόνου ὑπόγειος ἢ δύνουσα δυσγαμίαν ἢ δυστοκίαν παρέχει ἢ χηρείαν ποιεῖ. Ἀφροδίτη, ἑῴα ἐπικεντροῦσα, ἐὰν εὑρεθῇ καὶ ἐπὶ ταχυαναφόρων ζῳδίων, ταχυγάμους ποιεῖ, καὶ εἰ νεώτεροι πάνυ ὦσι· τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ γυναικῶν. ἑσπερία δὲ οὖσα βραδυγάμους ποιεῖ· σὺν Ἡλίῳ ὑπόγειος οὖσα ἢ δύνουσα δυσγάμους ποιεῖ· Ἀφροδίτη ἐν Διὸς τόπῳ ἐπαναφερομένη ἢ κεκεντρωμένη χωρὶς κακοποιῶν θεωρίας ἢ κατὰ τετράγωνον ἢ διάμετρον εὐτυχίαν ἐκ γυναικὸς σημαίνει. Ἀφροδίτη ἐν Ἄρεως τόπῳ χωρὶς τῆς πρὸς Δία μαρτυρίας δυσνοίας εἰς γάμον καὶ κακὰ ἀπὸ γυναικὸς ποιεῖ καὶ οὐχ ὁμόνοιαν. Ἀφροδίτη ἐν Ἑρμοῦ <τόπῳ> κακοδαιμονοῦσα ἢ κακοτυχοῦσα ἢ ὑπὸ κακοποιῶν θεωρουμένη κρίσεις διὰ γαμβρῶν καὶ μάχας ποιεῖ. Ἀφροδίτη ἐν τῷ β' ὑπὸ ἀγαθοῦ θεωρουμένη μὴ ὑπάρχουσα ἐν οἴκῳ Κρόνου ἢ Ἄρεος καλὴν νεογαμίαν δίδωσι κ. τ. λ.

[3] Habet codex Λαοδικαίως et εὑρημαίνων. Orthographiam adeo neglexit librarius ut multa verba deturpata sint et nonnulla ita deformia facta ut vix dignosci possint. Has scripturae quisquilias hic, sicut in ceteris capitibus, enotare supersedi.

6 ὅστις] ὥς τις. 7 β' obscurum. ἴστω superscr. 9 κακοποὶ (sic). 10-11 πλειοψηφίας (Leg. πλειονοψηφίας ut in Paul. Alex.). 12 ἐν ταραχαῖς τὸ πρᾶγμα γενόμενον recte. 13 ἐλπίδας ἀποφῆναν recte. περιτραπήσεται recte. ἀρχὰς] ἀρ omis. 16 πρώτου] ἑῷος α'. 19 δῆλον] φανερὸν. 20 οἱ] ἢ. 21 ἑῷοι ἐπίκεντροι omis. 23 ὁ πρῶτος τῶν κέντρῳ πελάζων. 24 γένοινται ἐπὶ μὲν τῶν κέντρων ὁ ὡροσκ. 26 ὁρίζων. 27 παρεληληθὼς. ὁ δὲ δύνων] τὸ δῦνον δὲ. 28-29 τὸ μεσουράνημα — γεροντική omis. 38-105, 1 ὁ δὲ μέλλων ἡ ἐπαναφορά.

P. 105, 2 ἔχῃ. ἡ οἰοἰκοδεσποτεία. 5 ἢ] καὶ. 7 εὐθυμίας] εὐφημίας e corr. 8 ἰδίοι. 11 οἱ κακο sic, sine ποιοὶ. 16 ἄλον. φήσιν. 19 δηλονότι ·6·. 21 τῆς μεθῆς συμβάντα. ἀφροδισιακή. 22 πολλοὶ] πολον. 23 φύση (Leg. φύσει, recte). 24 ἀπορίαν. 25 δεχόμενοι γενέσεις. 26 διὰ τὸ. ποιοῦν e corr. 27 βλάπτων ταῖς. τὰ omis. 30 οἱ omis.

P. 106, 1 ἐκλαμβάνοι. 5 κε(φαλαῖ)ον compendio. τετραγωνίζωσιν (ω e corr.).

μγ'. Περὶ ἀναπομπῶν.

Δεῖ τὸν γνησίως τοῖς ἀστρολογικοῖς καὶ λιπαρῶς αὐτουργοῦντα εὐεπίβολον εἶναι καὶ διὰ τοῦτο ἐκ μιᾶς ἀφορμῆς ἐπὶ πολλὰ τὴν διάνοιαν ζητητικῶς μετατρέπειν, ἵνα δύνηται μιμεῖσθαι τὴν τῶν ἀστέρων ἀδιήγητον κατὰ τάχος καὶ κατὰ μέγεθος ἐνέργειαν. οἷον, εἰ περὶ τάχους ζητοίη, δεῖ ἀναπέμπειν τὴν διάνοιαν αὐτοῦ εἰς τὸ β' κεφάλαιον τοῦ γ' βιβλίου Ἡφαιστίωνος[1] καὶ ἐκ τῶν ἐκεῖ εἰρημένων σκέπτεσθαι· καὶ εἰ περὶ συμπαθούντων καὶ ἀντιπαθούντων, ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὁμοίως β' κεφαλαίου καὶ περὶ κακώσεως ἀστέρων ὡσαύτως ἐκ τοῦ αὐτοῦ· τὸ δὲ ποδαπὸν ἕξει τέλος πᾶν τὸ ζητούμενον ἀναπέμπειν αὐτὸν δεῖ εἴς τε τὸ γ' καὶ εἰς τὸ μδ' κεφάλαιον τοῦ αὐτοῦ βιβλίου· περὶ δὲ συμφωνούντων ἀλλήλοις ἢ ἐχθρωδῶς διακειμένων προσώπων ἐκ τοῦ ζ' κεφαλαίου· τὸ δ' αὐτὸ καὶ εἰ περὶ κοινωνίας ἢ μισθώσεως ζητοίη τίς· περὶ δὲ τοῦ μέλλοντος ἢ παρεληλυθότος χρόνου ἐκ τῶν τῆς Σελήνης συναφῶν ἢ ἀπορροιῶν, τὰς δὲ

P(arisinus), f. 208^{v}; R(omanus Angelicus), f. 119^{v}. Orthographica neglexi 1 ἀναπομπῶν corr.; cf. v. 6 : ἀναπέμπων R : ἀναπέμτων P. 3 ἀναφίβωλον εἶναι ἢ εὐεπίβωλον καὶ P. διὰ τοῦτο P : δὲ τούτω R. 5 κατὰ (alter.)] κα P. ἐνέργεια οἱονεὶ P. 6 διαναπέμπειν P. τὸ om. P. 10 ἀναπέμπει ἑαυτὸν δεῖ ἴστε P. 11 μδ' R : μδ' corr. in μβ' P. Leg. δ'. 12 ἐγχθρωδῶς P. 13 εἰ] ἢ P. ζητίει P.

[1] Hephaestionem Thebanum, qui saeculo quarto exeunte scripsit, circa annum 500 p. C. n. Iulianus Laodicensis lectitabat, sed opus eius, quod quasi fontem astrologiae Iulianus laudat, plenius tunc erat quam nunc servatur. Nam in codicibus nostris liber tertius Hephaestionis post caput tricesimum septimum περὶ δραπετῶν abrumpitur. De quo tutius iudicabimus, cum textus huius libri editus erit.

ἰδιότητας τῶν τε προσώπων καὶ τῶν πράξεων καὶ τὰς ἡλικίας ἐκ τοῦ περὶ τῶν κατ' εἶδος, τὰ δὲ πρόσωπα ἐκ τοῦ πρὸς τίνας δίκας ἕξουσι κεφαλαίου, τὴν δὲ ἰδέαν τοῦ ζητουμένου προσώπου ἐκ τοῦ μα' κεφαλαίου, ἡλικίαν δὲ ἐκ τοῦ μβ', τὰ δὲ κλίματα καὶ τοὺς τόπους ἐκ τοῦ μγ', τὸ δὲ ποιὸν τῶν τόπων ἐκ τοῦ ιδ' κεφαλαίου, τὸ δὲ εἰ πάλιν ἔσται τι ἢ εἰ καὶ προγέγονεν ἐκ τοῦ μγ' καὶ ἐκ τοῦ μϛ'. ἰδίᾳ δὲ καὶ καθεκάστην εἰ τελεσθήσεται τὸ ζητούμενον ἢ οὔ, <ἐκ τοῦ...>, ἐν ᾧ καὶ ἡ πᾶσα τῶν μαθηματικῶν δύναμις. δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι οὔτ' ἂν κακόν ποτε οὔτ' ἀγαθὸν ἀποτελεσθήσεται, εἰ μὴ ἤτοι κακοποιοὶ ἢ ἀγαθοποιοὶ τὸν ὡροσκόπον ἢ τὴν Σελήνην τετραγωνίζουσι ἢ ἁπλῶς τὸν ἰδίως δηλοῦντα τὸ ζητούμενον.

μδ'. Περὶ ἀναδήμου ἢ ἀποδήμου ἀνακομίδης [1].

Catal., V, 1, p. 187, 7 ἁρμόζειν. 9 ὑψηλὰ] μ(εσου)ρ(ανοῦντ)α. 11 ἁρμῶσει sic. μὲν ἀνεπιφάντοις δὲ. 12 βεβαίως. 13 παρυγρώοις. 14 φύσεως recte. ἀντὶ προσώπου omis. 16 ποικίλοις ἢ πολλοῖς ἢ διπλοῖς. 17 δ' εὐθην.] δὲ φθηνουμένοις. ᾄλλοις. 18 καταρχαῖς — νυκτερινὰ bis repetita. 19 θήλεσι] θυλήαις ἢ θύλεσιν. 22 ἐμπόροις] ἐπωροίης ut vid. τὰ δ'] καὶ τὰ. 25 διὰ σταθμῶν] δισταθμῶν. διφηοὶ. τοῖς β'. 26 ἀστέρων recte. κατὰ δύ(ο) ταύτης. διαλύσεις.

P. 188, 1 ἔμφωνα. ὑπονομεύταις. 2 ὁ omis. 4 τῶν πλάτει. 6 καλαβάταις (καλαμευταῖς « piscatores » coni. My.). 7 ἀθυμίαις vel ἀθημίαις. 8 ῥῆσιν σαλπηγηταῖς. 9 οἱ omis. 11 τῆς ☾. 13 ἀνδραυμώδα ut vid. 14 ὁ ante Ὠρίων omis. 16 ἡδιπαθεῖς. 17 καὶ ὁ Κόραξ. 18-19 ἱπποδρομίαις — Τοξότης ὁ omis. 22 μυρλιανός ἐν (sine ὁ). 25 εἰ δέ τη ut vid. ἐξετάζειν (ειν e corr.). 27 ἢ ἔλεγχος ἐπιτίδιως (sic). 31 ἀπαγέλοις] ἢ πάγεσιν. 32 πλησισέληνος recte.

P. 189 ἀποστάσεως (ut Angelicus). 4 ἐπιτροπαις. 5 χρίνοις] χρόνοις. 7 καὶ φάσις. 10 ὀρχηθμοῖς. 11 καὶ ὅσα. 13 ἐπὶ δὲ τῶν ἄστεων (sic). 16 Textus Angelici lacunosus sic suppletur : Τοῖς δὲ τὰ ρη (lacuna c. V litt.) ἐκπισταμεῖναι βουλομένοις οἱ δύνειν μέλλοντες ἢ ὑπαυγὼς (ως e corr.) ἐρχόμενοι τ (lac. c. VII litt.) θέντα μετ' ὀλύγον

1 τε om. P. 2 κατοίδος P. 3 ηδαίαν P. 4 μβ' κεφαλαίου P. 6 ἰδίᾳ corr.: ἰδίαι PR. 6-7 εἰ τελεσθήσεται R : ἡ τελευτὴ ἔσται P. 7 ἐκ τοῦ supplevi. Numerus capituli indicabatur. 8 μαθηματικῆς P. δὲ om. P. οὔτ' P : οὐκ R. 8-11 Posterius addita? 9 Post ἀγαθόποιοι] ἤτι add. P.

[1] Caput hoc, quod in *Catal.*, V, 1, p. 187-193 edidi, a Palcho astrologo ex opere Iuliani excerptum esse, quod iam tunc suspicatus eram (p. 187, n. 1), nunc confirmatur codice Parisino. Quem cum textu ex solo codice Angelico edito contuli, scripturae minutiis neglectis.

διαρρήδην θρυληθῆναι. 22 κεντρώτ(η)τ(ας). πρὸς] καὶ. 23 καταβαρίσεις. 24 πρὸς] καὶ. 27 ἀγαθά. 29 οὕτω omis. 31 ἀποκλήσεις. ἀνάλογον.

P. 190, 2 καὶ τὰ τὰ αὐτά. διαττόντων recte. μὲν γὰρ. 4 ὡσαύτως διανέμονται ταῖς διαφώροις (sic) τύχαις (corruptelae codicis Ang. sic corriguntur) ἢ πρὸς νεύσεσιν. 7 παρολκαῖς recte. ἀναχετοισμοῖς. 8 φωσὶν ἢ τοῖς. 9 βιωτικαῖς] ψιωτικοῖς. 13 ἰδίας manu 2. ἢ recte. 14 οἱ δὲ ἀγαθοπ. 17 ἀγαθοποιούμενοι. 18 πρακτικά τε. 20 καθυπερτερῆται ἢ τετραγωνίζητο. 25 εὔπρακτοι. 28 Post ἐπίκεντροι punctum, finis versus vacat. παρουσίαι recte. τριγώνων] τετραγώνων ☐ (sic). 30 καὶ] ἢ. 31-32 τὰ τρίγωνα· καὶ τὰ εἰ μὴ κέντρα εἴη οὐδὲ πρακτικὰ ἔσται. 34 οὕτως. 35 ἰστερίσεται ὁ δυνατῶν παρόντων αὐτῶν. 36 οὕτως] οὐδὲ recte. 37 μαντευόμενα ὡς καλά.

P. 191, 6 λαβὼν. 8 ἀπαίδη. 10 τοῦ δεσπότ(ου?). 12 συνέχων. 15 ἀπροσδόκητος. εὐθυμίας recte. 16 οἱ μὲν οἱ. ἢ ὁρίοις ἢ στηρίζοιεν ἢ δεσπότ(αις?) ζῳδίοις τῇ. 18 τινων. 20 πόσεως (Legendum πόσιος, quod erat in carmine quo Iulianus, ut videtur, usus est) 21 ἂν omis. 22-23 ἐν τοῖς ἐκλειπτικοῖς. 29 Διὸς δὲ recte. 33 μὲν omis. 35 τῶν δε τῶν κάτω. 36 Post ταχέως fere totus versus in fine paginae vacat. 38 παλιγγραφίαις ἢ παλιγκρισίαις. 39 ἐπαναφωρῶν (ἐπαναφορῶν recte).

P. 192, 7 τετραγωνίζωσι recte. 8 ἀποδημίας ὄντος recte. lacuna non indicatur. 9 φανεροποιήθησεται δὲ. 9-10 ἐπεμβάσεις. 11 καλῶν. κριθήσονται. 12 ἐπιμένουσι. 15 παλινδρομήσουσι recte. 16 τῆς μεταξύτητος] τοῖς μεταξὺ τοῖς. 16-17 ἐγγὺς γινόμενοι sine ἀπὸ (Legenda est sententia τῶν ζῳδίων, ἐγγὺς γινόμενοι τῶν προσδοκ. τόπων ἐπανήξουσιν). 22 καθέζουσιν. οὐκαθετοὶ. 24 ἐπεμβαίνοντες omis. 25 ἡ ἀποδημία recte. τὸ κέντρον] τὸν ἀστέρα. Post αὐτοῖς in fine paginae 212ʳ versus quasi totus vacuus. Deinde inseruntur verba 193, 9-15 Ἐν τούτοις — ἀποστραφεὶς, unde apparet illa notam esse lectoris cuiusdam, quae a margine archetypi in textum translata est.

P. 193, 9 δὲ omis. 11 ἐν omis. 12 ἐν omis. ὁ δὲ ὡρ(οσ)κ(όπος) ♊. ἐὰν ὁ Ἄρης εἰσέλθῃ. 13 βλάψει. κακώσασας. 14 τετράγωνος.

P. 192, 30 τῆς] τοὺς. 31 εἰ] οἱ. 32 μὴ habet recte. 34 μετέχ(εται) e corr. 36 ἀνθαιρετιστὰς recte. P. 193, 4 ἐπεμβαίνοιεν. 5 τῶν β′] ἐν τῷ β′. λογισώμεθα.

με′. Περὶ ἀποδήμου προσδοκίας τινός.

Προσδοκίας περί τινος οὔσης τὰ μὲν στερεὰ ὡροσκοποῦντα ἢ τὴν

1 **P**(arisinus 2425), f. 113; **R**(omanus Angelicus), f. 123.

Σελήνην ἔχοντα ἄγει τὸν προσδοκώμενον, τὰ δὲ δίσωμα τὸν χρόνον ὑπερτίθεται· εἰ δὲ ἀναποδίζοιεν οἱ κύριοι αὐτῶν, προσδοκηθέντες οὐχ ἥξουσι. συμφώνων δὲ ὄντων τῶν ζῳδίων οἷς ἐπεμβαίνουσιν, τῇ πόλει εἰς ἣν προσδοκῶνται, ἢ αὐτῶν ἢ τῶν κυρίων αὐτῶν, πάντως ἥξουσιν. ἐὰν δὲ καὶ οἱ μεταβαίνοντες ἀστέρες ὁπωσδήποτε προσδοκίας τὸ ἴσον τῷ προσδοκωμένῳ πρόσωπον ἔχουσιν, ἀναμφισβήτητος ἔσται ἡ παρουσία. ἐλθὼν δὲ εἰ ἐπίλυπος ἔσται ἢ οὔ, ἡ εἴσοδος δείξει· πῶς δὲ πράξει, ὁ τοῦ β' τόπου δεσπότης. ὁ δὲ χρόνος ὃν ποιήσει ἀπὸ τῶν δρόμων τοῦ τὸ πρόσωπον σημαίνοντος ληφθήσεται καὶ ἔτι ἀπὸ τῆς Σελήνης ἢ τοῦ ὡροσκόπου ἢ τοῦ κυρίου αὐτῶν.

μϛ'. Περὶ πολέμου.

Cum textu in *Catal.*, V, 1, p. 183 s. edito contuli. P. 183, 18 φέρεται ἢ omis. σωματικῶς recte. 19 εἰ] οἱ. 20 εἰ δὲ] ἠδ'. ἀπορρέονται καὶ συναπτ. 21 ἀνταιρραιτίσταις. 24 ἔνδοξος. 27 ὑπόγειος δὲ] ἐν δὲ τῷ τετάρτῳ. 29 θυλειῶν θεῶν ἐν τῷ ϛ' (?) δὲ.

P. 184, 1 ἀγαθοδαιμονητικῷ] ια'. 3-4 ὕπαυγος δὲ sine ὢν. 4-5 φανέρω ἐκτοπικαῖς. 5 ἐν δὲ δισ. 7 ἀπορία. 8 ὄντος μὲν. 11 ἔχων. 15 στρατηλάτου ἢ στρατιώτου] στρατηωτικοῦ προσώπου.

μζ'. Ἄλλη σκέψις περὶ πολέμου.

P. 184, 19 ἔκβασιν. 20 ἑλέσθαι] ἑκάστα. 22 αὐτοῖς] αὐτοί. 23 κακοῦται. 24 ἱεροῦ. 25 ὅταν ἡ ☉ ☾ (= σύνοδος ?). ὅταν ὁ Ζεὺς] ὅταν omis. spat. relicto. 25-26 οἱ δὲ εἰ. εἰ omis. 22-23 πολεμοῦντες. 29 οἱ δεσπόται] οἰκοδεσπόται. 30 τοῦτο. σύμμαχον.

P. 185, 2 ἔσται δ' ἂν οἷς ἄν. 3 εἰ μὲν] εἰ δ' ἐν. 4 Lacuna non notatur. 5 λέγ(ε). 7 ἐκείνους. 9 οἱ δὲ] ἢ οἱ. μεταναστάντων. 11 τότε omis. 11-12 τῶν τοῦ (superscr.) deinde signum asteris (Lege : τῶν ἀστέρων). ζῴδια, αὐτῶν. 14 τύχη. καθοπτεύοιτο. 15 εἰλικ. κ. ἄδ.] ἄδολος καὶ ἀληθὴς. 16 βλέπω ουτω (?). δώλοιος καὶ ἀλλοτριοπρόσαλλος. ἔνθα δ' ἂν ἀγαθοποιηθῇ (sine μεταβὰς). 18 ἀλλοδαποὺς. 19 οἴδια (sine τὰ). 20 ἐν recte. τὸν προποδ. ἢ omis. 21 τοὺς τὰ recte. 22 διαγγ. ἃ] διαγγελίαν. βούλονται. 25 καὶ Ἀφροδ. (sine δὲ). 26 ἱκετεύσωσιν recte. 28 29 πολλάκις γὰρ — μεσιτεύσασαι] καὶ γυναῖκες δὲ ταῦτα διλώσουσιν τούτεστιν Σελήνη καὶ ἡ Ἀφροδίτη πολλάκις διήλαξαν. 29 οἷον] ηγουν (οἷον superscr.). 30 εἰρήνην] εἰρημένην.

3 οἷς R : ὡς P. 4 κυρίως P. πάντως R : πάντες P. 5 μεταβαίνοντες ... προσδοκίας non capio. 6 ἀναμφισβητήτως P. 7 εἰ corr. : εἰς R : ἢ P. 8 τοῦ τὸ R : τοῦτο τω sic P.

μη'. Περὶ ἀναλύσεως πολέμου.

Cum textu in *Catal.*, V, p. 1, 186 edito contuli. P. 186, 1 ἀναλλήσεως. 2 ἀναλλήσεως. 3 οἰκοδεσπότου] δεσπότου. 4 τῶν τοὺς τ' επι τοῦ (sic). τετράγωνα cod. signo astrol. (Lege τετραγώνως?). 8 τὰ sine δὲ. 11 δύο] β'. ἀπὸ] ἐπὶ. 13 διηγγέλησαν. 17 ἡγεμόνος] μέλλοντος expunct. ἡγεμόνος superscr. διαγινώσκει. 19 τετραγώνων signo astrol. 20 ἐκ τῶν] ἐτῶν ἢ recte.

μθ'. Περὶ σπόρου.

Σπορᾶς δὲ κατάρχεσθαι δεῖ ἀγαθοποιουμένου τοῦ Στάχυος καὶ τοῦ Ἀρότρου [1], Ταύρου τε καὶ Ὑδροχόου καὶ τῆς Σελήνης ἐν πολυσπόροις οὔσης καὶ καταβαινούσης τῷ πλάτει καὶ προστιθείσης τῷ τε φωτὶ καὶ τοῖς ἀριθμοῖς καὶ μελλούσης αὐτίκα ἢ ἐντὸς πέντε ἢ ἑπτὰ ἡμερῶν ἀναβαίνειν τῷ πλάτει· [ἐνθάδε καὶ ὁ Περσεὺς οὐκ ἄχρειος θερίζουσι γίνεται [2]·] εἰ δὲ καὶ κακωθείη τὰ προειρημένα Ἑρμοῦ τῇ κακώσει προσγενομένου, Ἄρεος μὲν ὄντος τοῦ κακοῦντος, ὑπὸ πολεμίων τὸ σπαρὲν διαφθαρήσεται, Κρόνου δὲ ἐν μὲν τοῖς πτερωτοῖς ὄντος, ὑπ' ἀκρίδος, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς, ὡς ἂν ἕκαστον ἔχῃ φύσεως. σύγκρασιν δὲ ἐχέτω πρὸς Ἥλιον Κρόνος, ἵνα ὁ μὲν ὄμβρον φέρῃ, ὁ δὲ Ἥλιος αὔξῃ τὸ σπαρέν· ἔστωσαν δὲ μὴ ἐν ξηροῖς ἢ πυρώδεσι ζῳδίοις μηδὲ ὑπὸ Ἄρεος κακούσθωσαν, ἐπεὶ ἀνομβρίας ἢ ἐρυσίβης τὸ σημεῖον. εἰ δὲ κακώσεως ἀπηλλαγμένοι ὑπὸ Διὸς θεωροῖντο, εὐφορίαν προσδοκητέον καὶ ἁδρὸν μὲν καὶ ὑψηλὸν τὸ λήϊον, ὅταν μὲν ἐν μεγάλοις ἢ πολυαναφόροις ζῳδίοις ὦσιν· ἰσχνὸν δὲ καὶ ταπεινόν, ὅταν ἐν μικροῖς ἢ ὀλιγαναφόροις. <ἐὰν>κακωθῇ τάδε τὰ δύο ἄστρα ὑπὸ Ἄρεος ἐν Σκορπίῳ ὄντος, βλάβην ἀπὸ ἀκρίδος ἢ μυῶν ἤ τινὸς τοιούτου προσδοκητέον. οἱ δὲ τοῦ ὡροσκόπου ἢ τῆς Σελήνης δεσπόται, ἑῷοι μὲν ὄντες καὶ ἀκάκωτοι τῷ πρωΐμῳ

1 **P**(arisinus 2425), f. 215; **V**(aticanus 1056 = Romanus 20), f. 182. 2 σταχους (sic) P. 3 τε V : τὸ P. 4 πρός τι δεῖ θήσης sic P. 5 ἀριθμοῖς corr. : δρόμοις codd.; cf. infra p. 251, 12; Vett. Val., pp. 141, 1; 203, 27 etc. 7 γίνεται] compendio PV. καὶ om. P. 8 ὄντος] ἐντὸς P. 9 δὲ V : μὲν P. 10 φήσεως P. 11 φέρει P. ἥλιον V. 12 ὑπὸ V : ἀπὸ P. 13 ἐπεὶ V : ἐπὶ P. ἐρισύβη P. Leg. τοῦτο σημεῖον? 14 ἑωραῖντο P : αἰωροῖντο V; corr. 16 ἰσχυὼν (sic) P. ταπινῶν P. 17 δύο V : β' P. ἀπὸ P : ὑπὸ V. ἐὰν — ἄστρα corr. : κακωθέντα δὲ τὰ δύο στερέα codd.; cf. p. 251, 7-8. 18 μυιῶν V fors. recte. τοιοῦτο P. οἱ V : εἰ P.

---

[1] Ἄροτρον signum est « sphaerae Barbaricae ». Idem Iulianus supra in cap. μδ' (= *Catal.*, V, 1, p. 188, 21) doctrinam Asclepiadis Myrleani referens dicit : τὸ Ἄροτρον, ὁ Στάχυς γεώργοις ἁρμόζει. Cf. Boll, *Sphaera*, pp. 229, 545.

[2] Haec sententia adnotatio lectoris cuiusdam esse videtur, nam in hoc capitulo de satione agitur non de messe, cui Perseus utilis esse dicitur propter falcem (ἅρπη), opinor.

σύμφοροι, ἑσπέριοι δὲ τῷ ὀψίμῳ. καὶ ἀπὸ ἀγαθοποιῶν μὲν ἐπὶ ἀγαθοὺς φερομένη ἡ Σελήνη πρὸς πάντα καλή· ἀπὸ δὲ ἀγαθῶν ἐπὶ κακοποιοὺς ὑποφήνασα τὸν βλαστὸν οὐχ ὁμοίως τελεσιουργήσει. εἰ δὲ ἔμπαλιν ἔχοι, τὸ ἐναντίον γενήσεται, ἀνομβρίας δεδηλωμένης. Ἑρμῆς προσνεύσας αὐτῇ ἢ καὶ τῷ ὡροσκόπῳ καὶ ἀγαθοποιηθεὶς καὶ μάλιστα ἐν τοῖς πνευματώδεσιν ζῳδίοις ἀνεμοτρεφῆ ποιήσει τὸν καρπόν. προσλαβὼν δὲ καὶ Ἀφροδίτην εὔχρουν τὸν καρπὸν ἀποδείξει. εἰ δὲ κακοῖτο ἡ Ἀφροδίτη ὑπὸ ζῳδίου καταξήρου ἢ ἀστέρος τοιούτου, ὁ μὲν σπόρος καχρυδιάσεται, τὰ δὲ ὄσπρια ὑπόκενα, αἱ δὲ κριθαὶ λεπταί.

ν'. Περὶ φυτείας.

Φυτεύειν δεῖ μεσουρανούσης τῆς Σελήνης καὶ τῷ πλάτει ἀνιούσης καὶ προστιθείσης τῷ τε φωτὶ καὶ τοῖς ἀριθμοῖς καὶ ἀκακώτου <οὔσης>, ὅπως μὴ ὑπὸ μὲν Ἄρεος χαλάζαι, ὑπὸ δὲ Κρόνου χίονες καταβλάψωσιν. καὶ ἀμπέλῳ μὲν καὶ τοῖς † στασέως δεομένοις οἱ Ἰχθύες καὶ ὁ Καρκίνος καὶ ὁ Σκορπιὸς καὶ ὁ Ὑδρόχοος συνοίσει, δένδροις δὲ Παρθένος καὶ Ζυγός, λαχάνοις δὲ <τὰ> ποικίλα καὶ τὰ ἀμφίβια, ἐγκεντρισμοῖς δὲ τὰ διφυῆ καὶ τὰ δίσωμα, κινάραις δὲ τὰ ἐμφωλεύοντα καὶ τὰ ἄγρια, τοῖς δὲ ἀποκειρομένοις τῶν χόρτων καὶ τῶν λαχάνων ὁ Κριὸς καὶ ὁ Αἰγόκερως· τοῖς δὲ ἐντὸς ἔχουσιν τὸν καρπὸν οἱ ἐν τῷ κρύπτεσθαι προστιθέντες, καὶ μέλλοντες ἀνατέλλειν, τοῖς δὲ ἐκτὸς οἱ ἀνατολικοὶ καὶ <φανερῶς> προστιθέντες, τοῖς δὲ ξυλώδεσιν καὶ κέλυφος ἔχουσιν οἱ ἐν τοῖς στερεοῖς Κρόνος καὶ Ἄρης, ῥοιαῖς δὲ ἢ βραβύλοις ἢ τοῖς ἐμπορφύροις Ἄρης καὶ Ἀφροδίτη καὶ Ἑρμῆς οἴκοις, φοίνιξι δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς τὰ ὀστέα κρύπτουσιν Ἀφροδίτη καὶ Ζεὺς ἐν στερεοῖς πλὴν Σκορπίου, εἰ μὴ ἀκανθώδη τυγχάνωσι, ἢ Ἰχθύων, ὅταν ἀχράδες ὦσιν ἢ μέσπιλα ἢ τῶν πολυοστῶν. πάντων δὲ τούτων καταρχῶν ὁ Ἥλιος ἐποπτευέτω ἐκ σχήματος καλοῦ· οὐ γὰρ δύναταί <τι> αὐξηθῆναι χωρὶς Ἡλίου. ἀλλὰ καὶ οἱ

1 ἀπὸ V : ὑπὸ P. 2 φομένη P. ἀγαθῆς P. 3-4 δ' ἐνέπαλιν P. 4 δὲ δηλουμένης V. 8 τούτου PV; corr. 9 καχρυδιάζω verbum novum, sed καχρυδίας notum. ὄσπραια P. 10 **P**(arisinus 2425), f. 215v; **R**(omanus Angelicus 2), f. 123; **V**(aticanus 1056 = Romanus 20), f. 182v. 11 δὲ δεῖ V. μεσουρανοῦντος P. 12 προστιθῆσ' τωτ' sic P. τε om. RV. ἀκώτου P : ἀκακώτως ut vid. R. οὔσης suppl. 13 καταβλάψουσι P. 14 ἄμπελος codd. τῆς στασέως δεομένης codd. sed στάσεως in R tantum dilucide legitur; in PV compendio notatur quod vix explicari potest. Leg. ὑδρείας? cf. Theophr., *Hist. plant.*, II, 7 : Ῥοὰ καὶ ἄμπελος φίλυδρα. οἱ om. P. 14-15 ὁ ... ὁ om. P. 16 τὰ suppl. ἀμφίωνα P. διφυῆ] δὲ φηεῖ P. 17 καὶ τὰ ἐμφ. PR. 19 οἱ om. P. 20 ἀτέλειν sic P. φανερῶς suppl. 21 κέλυφος RV : κεμφοις P. 22 ῥοιὰν P. 23 οἶκοι codd.; corr. φύνηξ P. 25 ἐκακώθη τυγχάνων expunctum ante ἀκανθώδη add. P. τυγχάν(ωσι) R : τυγχάνει V : τυχάνων P. ἢ prius] οἱ V. ἀχράδες V : ἀχρώδεις R : αἰσχρώδεις P. μέπιλα P. 26 καταρχῶν R : κατάρχει V : καταρχὴ P. 26-27 ἐποπτευέτω — Ἡλίου om. PV. σχήματος] signum diametri superscr. R. 27 τι suppl. οἱ] ἡ P.

τῆς ὑγρᾶς οὐσίας πρῶτοι τῇ Σελήνῃ ἢ τῷ ὡροσκόπῳ καλῶς ἐπιφερέσθωσαν, δεύτεροι δὲ οἱ τῆς ξηρᾶς πύροις καὶ κριθαῖς καὶ χιδροῖς ἁρμόσσουσι, τοῖς δ' ἀπὸ σκληρότητος πεπαινομένοις οἱ ὑγραντικοί, τοῖς δὲ διὰ παντὸς χλωροῖς διαμένουσιν οἱ ψυχροὶ καὶ ὑγροί.

να'. Περὶ θεῶν καθιδρύσεως [1].

Ἱδρύσεις δὲ θεῶν γινέσθωσαν, θηλειῶν μὲν Σελήνης ἐν τῇ θεᾷ οὔσης καὶ ἐν θηλυκῷ καὶ στερεῷ <Ζῳδίῳ> καὶ Ἀφροδίτης ἀγαθοτυχούσης. ἐν μόνῳ δὲ Σκορπίῳ μὴ ἔστωσαν. ἐπεὶ δὲ αἱ καθιδρύσεις ἔσονται, εἰ δὲ καταχθόνιοι εἶεν οἱ θεοί, μαρτυρείσθων ὑπ' ἀλλήλων Σελήνη, Ἀφροδίτη καὶ Ζεύς, μαρτυρείτω δὲ αὐτοῖς συμφώνως καὶ ὁ Κρόνος. ἀρρένων δὲ ὄντων τῶν θεῶν, καθιδρύσωμεν τὸν Ἥλιον ἐν τῷ θεῷ ἔχοντες· καὶ εἰ μὲν Ἄρεως εἴη τὸ ἄγαλμα, τὸν Ἄρη σκεψώμεθα, εἰ δὲ Κρόνου, τὸν Κρόνον καὶ περὶ πάντων ὁ αὐτὸς λόγος.

Πάλιν ἀερίων μὲν ὄντων τῶν θεῶν τὸ ἐαρινὸν τεταρτημόριον σκεπτέον, οὐρανίων δὲ τὸ θερινόν, περιγείων δὲ τὸ φθινοπωρινόν, λιμναίων δὲ ἢ θαλασσίων τὸ χειμερινόν [2]. καὶ αἱ ἀναδείξεις δὲ τῶν τελουμένων τοιούτως πρὸς τὰς ὁμοίας ἀνατολὰς γινέσθωσαν.

Τοῦ ἀγάλματος αἰνιγματώδους ὄντος οἷον Διὸς κριοπροσώπου ἢ Ἴσιδος βουκεφάλου ἢ λεοντομόρφου [3] ἢ ἁπλῶς κυκλικοῦ ἢ ἀπλάστου, ὁποῖα τῶν Αἰγυπτίων σοφίσματα αἰνιγματώδη, ὁρᾶτε τοὺς κρυπτομένους τῶν ἀστέρων ἢ ἐπισκιαζομένους, ὅταν ὁμολογῶσι πρὸς τὸ ζητούμενον, ἢ τὸν Ἑρμῆν ἀπόστροφον καὶ αὐτὸν τοῦτο σημαίνοντα.

1 πρώτη P : πρῶτοι RV. 1-2 ἐπιφερέσθωσαν evanidum in P. Sententia corrupta 2 χυδροῖς V, saepius χίδρα dicitur. 3 ἀπὸ] ὑπὸ P. 5 **P**(arisinus 2425), f. 216, quo solo hoc capitulum traditur. Byzantinis supervacuum vel abominandum visum est. 6 ἐν τῇ θεᾷ] Id est in tertio loco qui « dea » vocatur, cf. supra p. 144 ss. 7 Ζῳδίῳ suppl. 8 ἐν μόνῳ τῷ Σκορπίῳ] cf. supra p. 251, 24. 9 καταχθώνοι P. μαρτυρήσθαι P. 10 αὐτῶς P. 11 ἐν τῷ θεῷ] In nono loco qui « deus » vocatur, cf. supra p. 163 ss. Itaque paulo post meridiem dedicationes fieri iubet. 16 ἀναδείξεις in ἀνήξεις (i. e. ἀνοίξεις?) prima manu corr. P ; sed ἀναδείκνυμι, ἀνάδειξις pro « consecrare », « consecratio » saepe usurpatur. Cf. CIL, VI, 751 a : « Ostenderunt cryphios ». 17 τοιοῦτοις sic P. 19 κύκλου P ; corr. 20 De hieroglyphicis loquitur. ὁρᾶται P. 22 Leg. αὐτὸ τοῦτο ?

---

[1] Cf. Porphyr. *De Abst.*, II, 49 : Τῶν θεῶν ἱερεὺς ἔμπειρος τῆς ἱδρύσεως τῶν ἀγαλμάτων et Iamblichum, *De mysteriis*, V, 23 (p. 234, 3) : Καθιδρύσεις ἀγαλμάτων.

[2] Cognationem quandam statuentes inter elementa et anni tempora ver cum aere, aestatem cum igni, autumnum cum terra, hiemem cum aqua astrologi connectebant, cf. *Catal.*, VII, p. 104 et *Mon. myst. de Mithra*, I, p. 92.

[3] Isis λεοντόμορφος est dea Aegyptiorum Sekhmet; Isis βουκέφαλος nota est ; cf. Roscher, *Lexikon*, s. v. « Isis », p. 366 ss.; 354 ss. Zeus κριοπρόσωπος Ammon esse videtur.

Ἐπίμονα οὖν τὰ ἱδρυμένα, ὅταν καὶ στερεὰ ᾖ τὰ ζῴδια καὶ πολυανάφορα καὶ οἱ μαρτυροῦντες στηρίζωσι καὶ αἱ συναφαὶ τῆς Σελήνης πολλαὶ καὶ καλαὶ τυγχάνωσιν. ἐὰν δὲ ὑπὸ δορυφόρων ὁρῶνται οἱ τόποι ἢ οἱ σημαίνοντες τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ, ἄξει ὁ ἱδρυθεὶς καὶ ἕτερον θεόν. δορυφορηθεὶς δὲ ἐπὶ τοῦ μεσουρανήματος ὑπὸ Ἡλίου καὶ Ἑρμοῦ ἐν τῷ θ′ ὄντων, τῆς Σελήνης ἐνούσης, μέγας καὶ κατὰ τὰς προαγορεύσεις ἔσται· Ἑρμοῦ δὲ ἀπορρέοντος αὐτοῦ ἢ ἀναποδίζοντος ἢ ἐν ἀφώνοις κακουμένου ἢ κακοῦσθαι μέλλοντος, παύσεσθαι αὐτοῦ τὰ χρηστήρια δηλοῖ. Ἄρεως δὲ κακοῦντος αὐτοὺς ἐν πυρώδεσιν καυθήσεται τὸ ἄγαλμα· Ἑρμοῦ δὲ συνπροσγενομένου, ὑπὸ πολεμίων ἢ λῃστῶν κλαπήσεται· ἐν ἰδίοις δὲ ὄντες ἢ οἱ κακοῦντες ἢ οἱ κακούμενοι ὑπὸ οἰκείων ταῦτα τολμηθήσεσθαι μαντεύονται. οὐ μόνον αὐτοὶ σκεπτέοι ἀλλὰ καὶ οἱ δεσπόται αὐτῶν· τὸ γὰρ ὅμοιον ἀποτελέσουσιν. ἐπὶ πάντων δὲ καὶ ἐπὶ πᾶσιν ὁ τῆς τύχης κλῆρος ὁράσθω.

Πεπλήρωται ἡ ἐκλογὴ τῶν παρὰ Ἰουλιανῷ ἀστρολογουμένων.

1 ἐπίμονα corr. : ἐπιμαίν' P. 5 δορυφόρηθείς scilicet ὁ θεός. 6 ἐν τῷ θ′] In nono loco, qui est « dei »; cf. supra p. 252, 11. 7 αὐτῶν P. 9 κεκαυθήσεται P. 15 παρὰ corr. : περὶ P.

Thessali medici de virtutibus herbarum ad Claudium vel Neronem.

(Appendix ad Cat. Paris. tom. III, p. 132-164.)

Epistulam ad imperatorem et capitula, quae hanc sequuntur, de plantis zodiaci et planetarum, a Petro Boudreaux l. c. accuratissime edita, non Harpocrationis Alexandrini esse sed Thessali Trallensis, medici famosi sectae quae dicitur methodicae, qui Nerone regnante Romam praestigiis suis devinxit, certissimis, ni fallor, argumentis probari potest (cf. quae *Revue de Philologie*, t. XLII, 1918, p. 85 ss. disserui). Indicium novum huius originis Salomo Reinach, qua semper est eruditione, detexit; scilicet in veteribus medicorum laterculis qui in codice Laurentiano servantur, legitur: *Thessalus ex Nechepso* (*Hermes*, XXV, 1900, p. 367); quod prius intellegi non poterat (Pietschmann-Pagel, *Handbuch der Gesch. der Medizin*, I, 1902, p. 335), nunc autem hac epistula explicatur. Nomen Harpocrationis perperam a codicis Matritensis vel archetypi eius librario ex Cyranidis, quae antecedunt, ad huius opusculi suscriptionem translatum est.

Thessali autem libellus saeculo XIII ex codice fortasse a. 1168 a Constantinopoli allato, utique Matritensi multo antiquiore, latine redditus est. In praefatione quae versioni latinae Cyranidum interpres praefixit, his verbis memoratur: « Volo te scire quod est apud Graecos quidam liber Alexandri Magni de » VII herbis VII planetarum (cf. *Catal.*, IV, p. 135 n.; Costimiris, *Rev. ét. grecques*, » IV, 1891, p. 99) et alter qui dicitur *Thessali mysterium ad Hermetem*, id est » Mercurium, de XII herbis XII signis attributis et de VII aliis herbis per VII alias

» stellas; qui si forte pervenerint ad manus meas vel tuas, quia caelestem dignita- » tem imitant scientiae, huic operi praeponentur. »

Versionem latinam libelli Thessali ex codice Montepessulano (École Médec. n° 277 [1]), saec. XIV, quo solo servata esse videtur, partim saltem hic edere visum est, cum et ad textum editum sanandum et ad definiendum verum opellae istius tempus et argumentum subsidium nobis praebeat utilissimum. Etenim ex hac interpretatione apparet primam seriem herbarum, quae planetis tribuuntur, ad Thessali opus pertinere sed alteram (p. 159, 18-163, 2) a compilatore ex Hermeticis subiunctam esse, conclusionem autem, quae in codicibus graecis nunc legitur, retractatam et decurtatam esse, ut deorum cultus vestigia omnino delerentur.

Cum initio harum litterarum ad imperatorem, quem Claudium vel Neronem esse nunc vidimus, aliam epistulam Thessali ad Neronem conferre iuvat, quae teste Galeno (*Meth. med.*, I, 2, t. X, p. 7, Kuhn) similiter verbis fastidiosis et arrogantibus incipiebat : Ἐπέστελλε (Θεσσαλός) Νέρωνι κατ' ἀρχὰς μὲν εὐθέως γράφων αὐτοῖς ὀνόμασιν οὕτως· « Παραδεδωκὼς νέαν αἵρεσιν καὶ ὡς μόνην ἀληθῆ διὰ τὸ τοὺς προγενεστέρους πάντας ἰατροὺς μηδὲν παραδοῦναι συμφέρον πρός τε ὑγείας συντήρησιν καὶ νόσων ἀπαλλαγήν »; cf. etiam Plinium, XXIX. 1, § 9 : « Eadem aetas Neronis principatu ad Thessalum transilivit, delentem cuncta placita et rabie quadam in omnis aevi medicos perorantem, quali prudentia ingenioque, aestimari vel uno argumento abunde potest, cum monumento suo, quod est Appia via, « iatronicen » se inscripserit. » Alia testimonia attulimus *Revue de phil.*, l. c.

Prodigiosa quidem sunt quae Thessalus de itinere suo Aegyptio et de consultatione Aesculapii narrat, sed omnia fere quae hic proferuntur, revera in templis factitata esse collatis papyris magicis aliisque testimoniis probare studui. Attamen melius probavissem si tempore quo scribebam legere potuissem quae Franciscus Boll a. 1916 de similitudine epistulae a Boudreaux editae cum initio Pseudo-Clementinorum argute disseruit (*Zeitschr. f. Neutestam. Wissensch.*, XVII, p. 69 ss.).

(F. 31.) IN XPI NOMINE AMEN. INCIPIT LIBER THESSALI PHILOSOPHI DE VIRTUTIBUS HERBARUM XVIIII NUMERO.

Thessalus philosophus Germano Claudio regi et deo aeterno salutem et amorem.

1 **M**(ontepessulanus codex). tesali philosofi M. 2 XVIIII manu 2 in « viginti » corr. M. Quae de cicuta dicuntur (p. 257, 20) quasi primam herbam numeravit librarius; cf. p. 262, 29. 3 tesalus philosofus M. Germano Claudio] Imperator Claudius (Τι. Κλαυδίῳ Γερμανικῷ) aut Nero (Νέρωνι Κλαυδίῳ Γερμανικῷ). Utrum βασιλεῖ καὶ θεῷ αἰωνοβίῳ Aegyptiaco titulo usus (cf. Dittenberger, *Or. inscr.*, p. 90, 9 et not. 14; Wessely, *Zauberpapyri von Paris*, v. 255 s.), scripserit Thessalus, an haec Byzantinus quidam excogitaverit, incertum; cf. *Revue phil.*, *l. c.*, p. 99, n. 1 et ib., XVII, 1893, pp. 129-131 (*Deus noster Caesar*).

[1] De opusculis quae in hoc insigni codice inveniuntur nonnulla adnotavi *Revue de Philologie*, l. c., sed tunc me fugit ex eodem Valentinum Rose libellum *De lapi-*

O Caesar venerabilis, multis intromittentibus se in vita sua tradere multa aliena et ignota et nemine potente promissa ad finem perducere ob obscuritatem antecedentem sensibus eorum, quae provenit a fortuna, solus ego opinor inter ceteros, qui fuerunt ab initio mundi, facere quoddam opus mirabile et paucis cognitum; et incipiens principium huius rei, quae transcendit omnem sensum nostrum, et cum multo labore et periculo posui finem convenientem, quum me perseverante in doctrina grammaticae in parte Asiae et existente perfectiore omnibus aliis et transferendo me in Alexandriam cum pecunia multa perseveravi cum philosophis causa scientiae et doctrinae. Et ibam quotidie ad scholas logicorum et medicorum et ex eis desiderabam desiderio vehementi hanc scientiam acquirere; et postquam venit tempus redeundi ad patriam habendo doctrinam scientiae medicinalis completae, quaerebam bibliothecas, id est locos in quibus libri reponuntur, ut possem invenire necessariam materiam, et sic inveni quemdam librum qui intitulatur a Notopso, in quo continebantur 24 medicinae totius corporis et omnium passionum [corporis] secundum zodiacum et secundum lapides et herbas. Et admirabar de promissionibus illius libri, qui videbatur pluribus verbis incredibilibus et vanogloriosis uti. Etenim ordinans quemdam trochiscum heliacum mirabilem et alias virtutes quae erant contra omnes passiones, defeci, et opinatus sum deceptionem esse graviorem morte, et ex vehementi tristitia consumabar, eo quod credens multum et confidens de opere huius libri scripseram parentibus meis quod experiendo dicta huius libri reverterer ad eos. Ergo remanere in Alexandria erat mihi impossibile, eo quod ridiculum de me alii medici faciebant, et redire ad patriam non optabam, nam defeceram

1 cesar M. 3-4 Legendum Graece (p. 135, 1) <ἀπὸ> τῆς εἱμαρμένης? 4 solus] confirmatur correctio μόνος. 5 Graece (135, 2) : παράδοξον <καὶ ὀλίγοις γνωστόν>. 6-7 nostrum et] Leg. « naturae » (φύσεως)? 7 correctio ἐπέθηκα confirmatur. Ante « convenientem »] « lau » expunctum M. 7-8 Graece <ὅτε> ἀσκήσας <τὴν>. 8 gramatice M. 11 loicorum M. Leg. graece (135, 10) διαλεκτικῶν <καὶ> ἰατρῶν? cf. *Rev. phil., l. c.*, p. 100, n. 5. 14 bibliotechas M. 15 Graece legendum (135, 13) : ἐκζητῶν <τὴν ἀναγκαίαν ὕλην>; cf. opus Dioscoridis Περὶ ὕλης ἰατρικῆς etc. 16 Naptosso M; cf. infra p. 257, 11 : « Noptosso », « Motopso » = Νεχεψώ. 17 Legendum Graece κδ′ pro ιδ′, ut coni. Boudreaux. medicine tocius M. 18 « corporis » delevi. Leg. Graece (135, 15) κατὰ ζῳδιακόν? lapides] sapientes M,. 20 « vanogloribus » manu prima in « vanogloriosibus » corr. M. ordinat M. 21 trociscum yliacum M. 22 recepcionem M. graviorem] confirmatur coniect. τραχυτέραν. 23 tristicia M. 26 michi M.

---

dibus Aristoli tributum edidisse (*Zeitsch. für Deutsch. Altertum*, N. F., VI, 1875, p. 321 ss.) et de ceteris quoque observationes quasdam addidisse. Cf. infra p. 259, n. 1.

in promissis. Ea propter ivi in Aegyptum cupiens invenire quod promiseram, sive hoc non inveniendo potius mortem incurrere volebam quam vivere. Et semper cupiens anima mea cum diis loqui et extendendo manus meas ad caelum rogabam deos ut hoc revelarent mihi per somnii phantasias. Veniens ergo ad civitatem Iovis, antiqui Aegypti civitates et multa alia loca sacra perquisivi. Erant enim illic multi sacerdotes ornati disciplinis et senes quamplures, et sic habendo eorum notitiam et amicitiam quaerebam ab eis si aliquod opus divinandi erat in civitate eorum, et quidam eorum faciebant ridiculum de me. Et videns unum ex illis, virum venerabilem, cui ratione aetatis merito et digne credendum erat,adhaesi ei, nec discedere volui ab amicitia sua, et ille promisit mihi monstrare evidens opus necromantiae in crypta. Et eo eum rogavi ut me duceret ad loca deserta non pandendo sibi aliquid de eo quod ego quaerebam. Et sic euntibus simul in silvam et nobis quiescentibus cadens ad pedes eius coepi flere. Ille autem admiratione ductus quaesivit cur talia facerem et ego dixi. « Hoc facio propter necessitatem animae meae cupiens loqui cum deo; [cum quo] quo desiderio si carebo (f. 31v), non quaero amplius vivere. » Et ipse elevans me a terra coepit me consolari dulcibus sermonibus, promittens mihi laetanti satisfacere meis petitionibus, praecipiens mihi esse purum et mundum per triduum. Et exultans de promissionibus suis osculavi manus eius, dando gloriam sibi, manantibus oculis meis lacrimas velut fons, quoniam subita laetitia secundum naturam nimia tristitia praecedente provocat lacrimas. Et redeuntibus a silva venimus ad templum; tertio autem die completo summo diluculo ivi ad sacerdotem, quem salutavi humiliter. Qui paratum habebat hospitium, ut et omnia quae sibi erant utilia, et me habente cartam et calamum, ut scriberem quae mihi sacerdos revelare volebat. Qui posuit me in electionem dicens : « Vis loqui

1 Leg. « Quapropter? » egiptum M. 2 pocius M. incurere M. 3 animam meam M. 4 celum M. 5 sompnii fantasias M. 5-6 Leg. « antiquam ... civitatem »? 7 dissiplinis (plinis corr. m. 2) M. 8 Leg. Graece (p. 136, 7) <ἐπὶ> φερόντων >. noticiam et amiciciam M. 11 adhesi M. 12 amicicia M. michi M. 13 negromantiae M; verba λεκάνης ἐνέργειαν non intellegit interpres. De lecanomantia Aegyptia vide Abt, *Die Apologie des Apuleius und die Zauberei*, 1908, p. [171], 245; cf. *Catal.*, VIII, 2, p. 141 ss. in cripta M m. 1, inscriptam M m. 2. Pro ἐνέργειαν interpres legisse videtur ἐν ἐγγείῳ. 14 pandendo] Leg. Graece ἐκφήνας. 15 cepi M. admiracione. 18 cum quo] delevi. 19 cepit. 20 « dicens » expunctum ante « promittens » M. 20-21 peticionibus. 21 ἁγνεύειν ἡμέραις τρισί] cf. Wessely, *Zauberpapyri von Paris*, 1888, p. 783 : Πρὸ γ' ἡμερῶν ἁγνεύσας ἐλθὲ πρωΐας πρὸς ἀνατολάς et *Rev. phil.*, l. c., p. 92, n. 6. 22 osculans M. 23 manantibus] Legendum (p. 136, 22) ῥεομένων pro φερομένων velud M. leticia M. 25 Post venimus] « nimus » expunctum M. tercio M. 26 dilluculo. humiliter] Graece <ταπεινῶς>. 27 hospicium M. « Hospitium » pro « domus » usurpatur.

cum deo vel alicuius mortui animae? » Cui dixi : « Animae Asclepii[1] loqui, si vos praecipitis, a quo expecto participare perfectionem artis et scientiae. » Et tamen non placendo sibi permisit mihi hoc. Et tum claudens domum praecepit me sedere ante cathedram in qua deus sedere solebat. Et sedens obstupefacta est anima mea per mirabilem visionem ipsius. Et quidem ostendens mihi manus suas incepit dicere mihi : « O beate Thessale, transeunte tempore et cognitis studiis tuis honorabunt te homines sicut deum; ergo pete secure de quacumque re volueris. » Sic ego cum magno timore coepi quaerere aspiciendo figuram illius dei, veritatem quaesivi quare defici in virtutibus herbarum secundum Notopso. Et deus ait : Rex Notopso, vir sapientissimus et ornatus omni virtute, hac voce divina non attigit sicut tu quaeris, tamen existens perfectae naturae et ingenii tractavit naturam herbarum et lapidum, sed super tempora et loca, quibus oportet colligere herbas, minime cognovit et quomodo secundum cursum planetarum virtus earum augmentatur et diminuitur, quia illorum dominio spiritu subtilissimo existente crescit per omnem substantiam et maxime in locis illis in quibus aspectus stellarum ab initio fuit, et hoc ostendam tibi perfecte.

De Cicuta. Est enim herba *comuin*, id est cicuta, appellata quae quidem orta est ex resolutione Martis, qui quidem cum intendebat sagittare Scorpionem, deficiens percussit cicutam in partibus Italiae. Ista igitur herba attrahens et suscipiens virtutem huius sagittae dicti dei comesta mortificat animal. Et quidam homines propter ignorantiam herbarum dormientes prope eam in desertis et in attrahendo

1 Leg. anima? sed cf. sequentia. De re cf. Vett. Val., p. 67, 5; 112, 34; 113, 17 : εἴδωλα θεῶν ἢ νεκρῶν et supra p. 194, n. 1. 4 catedram M. 6 quidem] quidam M. ἀνατείνας τὴν δεξιάν] cf. Weinreich, *op. cit.*, p. 1 ss. 7 michi M. tesale transceunte M. Fuit Graece, ut videtur : Ὦ μακάριε παρὰ θεῷ (vel θεῷ Ἑρμῇ) τυχὼν τιμῆς Θεσσαλέ. 8 Graece ἐπέρωτα οὖν <ἀδεῶς>? 9 cepi M. 10 veritatem] δι' ἀλήθειαν pro δι' ἣν αἰτίαν legit interpres. 10-11 Leg. Graece ταῖς τῶν βοτανῶν κατὰ Νεχεψώ? 11 Noptosso M. Motopso M; cf. p. 255, 16. 15 Pro ὥρια vel ὁρᾶς legendum ὄσπρια? 17 Pro « dñio » (= dominio) legendum « divino » (= θεῖον, p. 137, 20)? 18-19 De genitura mundi loquitur; cf. *Catal.*, V (*Rom.*), 2, p. 136; VIII (*Paris.*), 3, p. 100, 26. 20 De cicuta] In marg. manu 2: « Capitulum primum »; perperam, cf. p. 254 ad v. 2. comuin = κώνειον. 21 resolucione M : « revolutione » conicias, sed interpres ἀπόρροια infeliciter reddidisse videtur. intendabat (a e corr.) M. 23 atrahens M.. 24 mortifficat M.

[1] De templo Aesculapii Thebis, cf. Otto, *Priester und Tempel im Hellenist. Aegypten*, I, p. 135 ss. — De Aesculapii apparitionibus, cf. Celsum ap. Origenem, III, 24 (p. 220 Koetschau); supra, p. 181, 20; Weinreich, *Antike Heilungswunder*, 1909, p. 1, n. 3, passim.

virtutem aut non credendo subito obierunt. Et similiter in insula Creti est *achyologya* interficiens, sed cicuta in partibus Creti comesta non laedit suscipientes ipsam. Et <hoc> quidem accidit propter diversam influentiam a diis secundum diversa loca et tempora. Manifestum est quod omnium stellarum est dominus et rex sol: etenim virtutem in Ariete <habet> et exaltante se in eo recipit zodiacus quandam magnam virtutem a sole. Igitur tunc herbae maioris virtutis sunt. Et non solum a sole hoc accidit, sed quia zodiacus est causa et principium omnium impressionum quae sunt a diis. Quia autem sol exaltatur in Ariete, sic et Saturnus, cum est in Ariete, est in declinatione. Et est Aries domus Martis, trigonus, id est triplicitas, Iovis. Existente igitur sole in Ariete, collige dictas herbas et extrahe inde sucum non coquendo ipsas(f. 32ʳ), quoniam earum virtus destruitur per decoctionem, sed accipe sucum et pone in aliquo vase vitreo et reserva sic ipsum crudum, demum coque et utere secundum quod dicam postea.

De Elelisphaco, id est salvia. Principium zodiaci est Aries a XVª die praecedente kalendas Apriles [1]; haec herba talibus diebus colligi debet, scilicet salvia, quae quidem habet multas virtutes. Valet contra fluxum et vomitum sanguinis; competit phthisicis, syntecticis et spleneticis et valet etiam contra malas dispositiones matricis... etc.

Capitula sequuntur haecce :

De Verbena [id est sclarea]. Herba Tauri dicitur peristeria, <id est> columbina, vel verbena. Collige illam m(ensis) Aprilis VIIII° diebus praecedentibus kalendas Maii. Virtutes enim... etc.

(F. 35ᵛ.) De Hiera botane. Herba tertia Geminorum, quae dicitur hiera botane, id est peristereon, quae spargitur super terram. Collige illam a XIIIIᵒʳ diebus praecedentibus kalendas Iunii... etc.

De Consolida maiore. Herba quarta Cancri, quae symphytum appellatur, id est consolida maior. Collige eam a 14ª die Iunii praecedente kalendas Iulii... etc.

1 credendo] Leg. recedendo? [Thomas]. 2 achyologya, scil. ἀκτινοβολία. Codex quo usus est interpres eadem lacuna laborabat atque Matritensis; cf. *Catal.*, p. 138, 11 et excerptum « Thessali astrologi », *ibid.*, p. 134. 3 ledit. hoc suppl. 4 influenciam M. 5 stelarum M. 6 arietem M. habet suppl. 10 est (alter.) add. m. 2 M. 11 triplicitatis M. 12 coliges M. 15 « coque » corr. Thomas : quoque M. 17 In marg. m. 2 : « capitulum 2ᵐ » M. lilifago M. 20 ptisicis siuteticis M. 22 berbena M. « .i. sclarea » add. m. 2 M. i. e.] suppl. Thomas. 23 berbena M. aprilis e corr. m. 2 M. 25 jerabotano M. 26 jerabotani M. peristere M. colige M, ac sic semper. 28 simfitum M.

---

[1] De diebus quibus herbae singulae colligendae sunt, quorum numeri ab interprete vel librario saepe corrupti sunt, cf. *Revue de Philol.*, l. c., p. 97, n. 3.

De cyclamine. Herba quinta Leonis quae cyclamen appellatur. Collige hanc ab XI diebus Iulii praecedentibus kalendas mensis Augusti... etc.

De calamintho. Herba sexta Virginis quae calaminthum appellatur. Collige hanc a duobus diebus Augusti praecedentibus kalendas Septembres... etc.

De heliotropio. Herba septima Librae quae dicitur scorpialis, id est heliotropium. Collige hanc herbam a X° Septembris praecedente kalendas Octobres... etc.

De artemisia. Herba octava Scorpionis quae dicitur artemisia. Collige hanc a primo Octobris praecedente kalendas Novembres... etc.

De anagallide. Herba nona Sagittarii dicitur anagallis, id est *citragalla*. Collige hanc in primus diebus praecedentibus kalendas Decembres... etc.

De lapatho. Herba decima Capricorni, quae dicitur lapathum Collige hanc a XXVI^a^ die Decembris praecedente kalendas Ianuarii. Haec autem est multae virtutis et operationis, ita quod si aliquis ungat corpus suum ex suco cyclaminis et lapathi, non mordetur ab animalibus et canes [et] eum fugient. Et si aliquis fuerit morsus a cane, fac emplastrum hoc modo. Ex(emplum?) : cerae *z* XIII, resinae *z* XX, galbani *z* XII, pinguetudinis porci vel tauri *z* XXX. Et si fuerit morsus a cane rabido, dabis sibi sucum eiusdem herbae cum oxymelle mixto. Et scabiosus ungat se de suco eius, cum exit de balneo.

De Dracontea. Herba undecima Aquarii, quae dicitur dracontea. Collige eam a XVIII die Ianuarii praecedente kalendas Februarii... etc.

De aristolochia. Herba duodecima Piscis quae dicitur aristolochia. Collige hanc a 15 Februarii praecedente kalendas Martii... etc.

De cichorea; quae et *girasol* [1] dicitur. Herba Solis quae heliotropium dicitur [2]... etc.

1 ciclamine M. ciclamen M. 4 calamento M. calamentum M. 7 eliotropia M. Leg. « scorpiurus »? 8 eliotropia M. 13 anagallo M. anagallus M. 14 citragalla] nomen mihi ignotum. 16 lapacio M. lapacium M. 17 XXVI] Leg. XVI. 19 ciclaminis et lapacii M. 20 [et] delevi. 21-22 *zz* signa sunt unciae, ut videtur. 24 oximelle M. 26 dragontea M. 28 et 29 aristologia M. 28 pissis M. 29 « Sept » exp. ante Februarii. 30 cicorea M, rectius « cichoreo », sed cf. « *la chicorée* ».

[1] *Girasol* nomen est Hispanicum; eoque confirmatur, ut videtur, interpretem latinum ex discipulis Raimondi Lulli esse; cf. *Revue de philol.*, l. c., p. 88, n. 1. Valentinus Rose, l. c. [supra p. 254, n. 1] iam indicia collegit quibus probatur versionem latinam Thessali in Hispania confectam esse. — Attamen *girasole* est verbum Italicum quoque, sicut *tasso barbasso* pro verbasco (infra ad p. 260, 27).

[2] Cf. Proclus *in Tim.*, 34 D (I, p. 112, 10 Diehl) : Μέχρι πόας καὶ λίθων ἡ τῶν

De paeonia. Herba Lunae est glycyside, quae paeonia appellatur. Haec enim, ut plures asserunt, apud Syriam et Arabiam nascitur. Est autem similis ei et movetur ipsius motu : cum enim Luna crescit, et ipsa crescit, et cum Luna decrescit, ipsa decrescit. Sucus enim huius herbae cum oleo rosato ‹ miscetur › et ex eo tertianarii inuncti sanantur. Et radix eius suspensa ad collum epileptici curat eum. Et si quis daemonio vexatur, suffumigetur ex radice eius, fugiet ab eo daemonium. Verum cum homo evellit radicem huius herbae cum luna est in cremento et suspendit eam ad collum vel faciat et suffumigium, patienti non liberat sed auget morbum. Et de radice fiunt emplastra similia eis quae fiunt ex aristolochia, valentia contra easdem passiones, sicut diximus superius, sive sit collecta in cremento, sive in decremento lunae. Verum dicunt Syrii : « Quando vis facere emplastrum mathematicum (?) et dissolvens ap(ostem)ata, debes eam colligere in augmento lunae, cum autem vis consolidare et extenuare et mundificare, debet colligi in decremento lunae. » Et tu, sicut sapiens, si vis augere malum vel diminuere, poteris hoc modo experiri.

De semperviva. Herba Saturni, id est semperviva. Extrahitur autem sucus... etc.

De eupatorio. Herba Iovis, quae dicitur eupatorium et a quibusdam pentadactylus... etc.

De peucedano. Herba Martis dicitur peucedanum. Sucus huius herbae valet contra... etc.

De callitricho [i. e. capillo Veneris]. Herba Veneris panacea, plocamis et a quibusdam callitrichum appellatur... etc.

De taxo verbasco. Herba Mercurii quae taxus verbascus et a quibusdam dicitur phlomus et a quibusdam bonetus. Fit ex eius suco unguentum... etc.

1 peonia M. De paeonia cf. *Catal.*, VIII, 2, p. 167 ss. et glicisidis M. apelatur M. 5 ‹ miscetur › addidi. tercianarii M. 6 epilemptici M. 7 demonio M. sufumigetur M. 8 demonium M. 11 aristologia M. 12 superius] cf. supra p. 259, 28 et *Catal.*, VIII, 3, p. 150. Hac citatione confirmatur alteram partem de plantis planetarum eiusdem auctoris esse ac primam de plantis zodiaci. 13 sirii M. 14 matematicum] ma[atm M ; id est astrologicum? disolvens apata M ; scripsi « apostemata ». 15 coligere M. 16 coligi M. lune M. 22 pentadactilus M. 25 galitricho M. « .i. capillo Veneris » add. m. 2 M. penocia M. 26 galitricum. 27 « taxo barbasco » ex « tasso barbasso » corr. m. 2 M. Cf. Plinium XXV, 120 : « Verbascum Graeci phlomon vocant ». « taxus barbascus » ex « tassus barbassus » corr. m. 2 M. 28 « bonetus » quid sit nescio.

θεῶν τῶν ἐφόρων ἰδιότης καθήκει, καὶ ἔστι λίθος καὶ πόα τῆς Ἡλιακῆς ἐξηρτημέναι δυνάμεως, εἴτε ἡλιοτρόπιον εἴτε ἄλλως ὁπωσοῦν καλεῖν ἐθέλοις.

Post hoc capitulum textus pergit :

Habes ergo in brevi tractatu materiam tibi firme traditam cuiusque passionis. ergo ordinare poteris ipsam et secundum praedicta observare. Et nulli alteri tradere debebis; cum enim venerit ad manus multorum impias notitia studiosa et mirabilis materia, ars deficiet. Nam habendo quis istud opus quo mediante diximus omnes passiones curari, despiciet dicta diversa multorum philosophorum. Ergo autem consulo tibi et laudo quod habeas istud in secretis tuis tanquam perfectum et bonum et in omnibus aliis electis elegantius. Et ad hoc, ut sit efficacius et utilius medicamen contra quamlibet passionem, utere praedictis herbis et maxime quae reperiuntur in Arabia, Syria et Aegypto, quia partes istae sunt calidiores aliis et nihil est in terra quod crescere possit sine introitu spiritus et caloris; quia in frigidissimis locis inspissantur pori in ipsis herbis, et aere non potente introire grossitudine sunt herbae minoris virtutis, et in praedictis locis propter superfluam caloritatem aeris sunt herbae maioris virtutis.

[Opinor animam tuam testari putavisse omnem disciplinam medicinae et sanitatis recipere a me et defeci quia non recordatus sum tibi tradere doctrinam sciaticae passionis, et est de lochilicha, id est compositione † ventis, et colligens consilium tuum, si es particeps sanae mentis, poteris participare per unam solam herbam, id est paeoniam, quam tradidi, contra omnem passionem per scientiam quam tibi ostendi per ipsam, quia herba habet augmentum, id est locum augmenti et declinationis, quia collecta in augmento lunae adimplet omne quod deficit et collecta in declinatione ipsius omnem superfluitatem adducit ad naturam; dico autem contra cancros et syringomata et similes passiones. Similiter <contra> sciaticam passionem secundum eandem rationem poteris procedere et ad alias passiones sequendo operationes quas tradidimus, colligendo ea eodem modo quo diximus de paeonia.]

1 cf. p. 163, 3 ss. Boudreaux. 4 debeas M. veniret M. 5 noticia. 8 ss. Cum codice B consentit interpres; cf. p. 163, 14 adn. Boudreaux. 9 elegancius M. 12 siria et egipto M. Graece (p. 163, 14) : Ἀπ' Αἰγύπτου καὶ Ἀραβίας καὶ Ἀσίας καὶ Συρίας ἔτι καὶ Ἰταλίας, sed ultima verba et forsitan etiam καὶ Ἀσίας interpolata sunt, nam Italiae et Asiae regiones « calidiores aliis » dici non potuerunt; cf. *Revue de phil.*, l. c., p. 105, n. 2. 13 nichil M. 14 inspissatur pořis (= poneris) M. 18 ss. Quae sequuntur inveniebantur in archetypo solius codicis B, qui tamen cum primis verbis desinit (p. 164, 2 Boudreaux). Interpolata esse usque ad v. 29, vel inde apparet quod inepte repetunt quae supra de paeonia (p. 260, 1), iam dicta sunt. 18 testari?| Expectes « mirari » (τεθηπέναι). 19-20 sciatice M. 20 lochilicha M = aristolochia? cf. p. 260, 11. collige conscilium M. 21 participare| Leg. « procedere » ? cf. v. 27. 23 « quam tibi » corr. Thomas : quanti M. 24 declinacionis M. 24-25 colecta M. 25 declinacione M. Leg. « reducit »? 26 sirorogmata M, corr. <contra> suppl. 27 ad] Leg. contra ? 28 coligendo M.

COD. MONTEPESS.

Istis autem a deo tibi traditis age semper gratias deo et illa quae audivisti de levi sequeris in operationibus tuis. Amplius quaesivi a sacerdote si est lapis in mundo vel herba qua mediante possint homines tactu vel gustu † configere vitam. Qui dixit quod plures herbae sunt et lapides in terris quibus mediantibus homo efficitur immortalis; hoc est tamen inconveniens ut quidam homines sciant operationes ipsarum; etenim vitam brevem habentes non sunt exaudientes legem et praecepta dei neque observantes, quanto magis ergo si vitam immortalem haberent.

VERSIO RECENTIOR.

Cum ergo tanta me deus praeceptis suis docuisset, gratias agebam tam facili inpetratione me omnem curam recepisse. Percontabar autem si qua esset herba vel genus lapidis, per quod posset homo immortalis permanere; et deus multa quidem herbarum et lapidum supra terram genera esse dicebat, quae si adepti fuissent homines, perpetuam vitam haberent: sed fas non esse scientiam eorum homines cognoscere. Cum enim parvum tempus vitae sortiti homines leges neglegant et insidiis mutuis animas suas perdere conentur et manus contaminare tantis malis avide studeant parvo tempore victuri, hi si prolixitatem temporis acceperint, nec Deo ipsi parce<bu>nt.

Hiis autem peractis deus in coelum ascendit, et sic reversus sum in media nocte ad sacerdotem et in die crastino recipiens aurum sufficiens mihi et res necessarias licentiatus sum a sacerdote; verum tum rogabam ipsum ut veniret mecum, ut probaremus simul virtutes herbarum traditarum a deo, cum venerit tempus collectionis.

EXPLICIT LIBER THESSALI PHILOSOPHI DE VIRTUTIBUS 19 HERBARUM.

1 Quae sequuntur in nullo codice Graeco hucusque reperto servantur, sed saec. XVI partim certe, i. e. usque ad v. 23. exstabant, ut videtur, nam latine versa anno 1528 Parisiis prodierunt (*Claudi Galeni Pergameni liber de plenitudine. Apulei Platonici de herbarum virtutibus* etc., Parisiis, 1528, apud Chr. Wechel, fol. 35; cf. Boudreaux, p. 152, n. 1, p. 132). Hanc versionem elegantiorem cum altera fideliore, ut videtur, conferre iuvat. 3 « docuisset » Thomas: vovisset *ed.* 6 a sacerdote] perperam, nam cum deo loquitur, cf. v. 24. 9 configere] l. eg. « conficere » [Thomas] vel « continuare »? 23 parcent *ed.* 24 celum M. 26 licenciatus M. 28 colectionis M. 29 tesali philosofi.

ADDENDA ET CORRIGENDA

P. 43, cod. 83, f. 12v. Μέθοδος etc. — Edidit Hase, *Rhein. Mus.*, 1839, p. 157 ss. Cf. Tannery, *Mém. scientifiques* publiés par Heiberg, IV, p. 229 ss.

— — f. 138. Ἰωάννου etc. Cf. Tannery, *Ibid.*, p. 242 ss.

P. 63, l. 14. Leg. ἀρχαίων.

P. 78, l. 11. Pro « Modenensis » lege « Mutinensi ».

P. 106, 16. De quinta die Lunae, cf. Vergel., *Georg.*, I, 277 : « Quintam fuge » et Servium ad hunc versum. Vide etiam *Catal.*, III (Mediol.), p. 33, 11.

P. 107, 7. † γαψυρία Leg. γαυριᾶ, cf. *Catal.*, IV, p. 143, 6.

P. 124, 8-9. Cf. p. 187, 12 ; 202, 12.

— 12. τὰ ἰσανεφηκτα Leg. τὰς ἰσαναφοράς, cf. *Catal.*, I, p. 153, c. 16.

— 13. διάμετρα sanum, cf. cap, ξα', p. 187, 7 et 203, 17.

— 12 adn. L. ἰσανάφορα.

P. 126, 12. Leg. <τῆς δωδεκατόπου>.

P. 127, 16-17. Cf. p. 211, 5.

P. 128, 18-21. Cf. p. 220, 8-10.

P. 149, 28 ss. Cf. p. 183, 20 ss.

P. 155, 12. Κρόνος] Leg. Ζεύς, cf. p. 172, 8 adn — 13 ss. aliqua desunt, cf. p. 172.

P. 216, 17. Leg. κυβερνητῶν.

P. 217, 3. Leg. καλαμαύλας?

INDEX CODICUM

Consensus numerorum.

Parisini	817	=	cod.	62
»	854	=	»	63
»	985	=	»	64
»	1232 A	=	»	65
»	1603	=	»	66
»	1765	=	»	67
»	1884	=	»	68
»	2027	=	»	69
»	2037	=	»	70
»	2091	=	»	71
»	2154	=	»	72
»	2184	=	»	73
»	2219	=	»	74
»	2294	=	»	75
»	2317	=	»	76
»	2327	=	»	77
»	2394	=	»	78
»	2406	=	»	79
»	2409	=	»	80
»	2418	=	»	81
»	2425	=	»	82
»	2491	=	»	83
»	2493	=	»	84
»	2504	=	»	85
»	2507	=	»	86
»	2509	=	»	87
»	2510	=	»	88
»	2511	=	»	89
»	2669	=	»	90
»	2830	=	»	91
»	2847	=	»	92
»	2892	=	»	93
»	2980	=	»	94
»	2992	=	»	95
»	3035	=	»	96
»	3084	=	»	97
Paris. Coisl.	92	=	»	98

Paris. Suppl.	20	=	cod.	99
»	109	=	»	100
»	132	=	»	101
»	223	=	»	102
»	257	=	»	103
»	292	=	»	104
»	338	=	»	105
»	387	=	»	106
»	447	=	»	107
»	501	=	»	108
»	574	=	»	109
»	635	=	»	110
»	636	=	»	111
»	652	=	»	112
»	696	=	»	113
»	754	=	»	114
»	768-772 + 776	=	»	115
»	883	=	»	116
»	920	=	»	117
»	1190	=	»	118
»	1292	=	»	119
Bibl. de Rosanbo	322	=	»	120
Papyri in museo Louvre servatae		=	»	121

S(criptores) P(ossessores) codicum.

Ἀναστασίας (τῆς ἁγίας) monasterium, cod. 65 (P.).
Anastasi, cod. 109 (P.).
Angelus Vergecius, codd. 79. 80 (?), 84, 101, 119; cf. cod. 87, f. 13ʳ et cod. 99, f. 129 (S.).
Antonius Eparchus, codd. 66, 87 (P.).
Arsenius Monembasias hieromonachus, cod. 76 (S.); cod. 95 (P.).
Asulanus (Ioh.-Fr.), codd 62, 88 (P.).
Auer (Christophorus), cod. 115 (S.).
Augerius de Busbecke, cod. 107 (P.).
Baluze (Stephanus), codd. 67, 96 (P.).
Ber... (Nicolaus) Cretensis, cod. 98 (P.).
Bigot (Emericus), cod. 97 (S.).
Bouillaud (Ismaël), codd. 99, 104 (S.).
Busbecke, vide Augerius.
Caesar Strategus, cod. 95 (S.).
Choiseul-Gouffier (Gabr.-Aug. de), cod. 103 (P.).
Claromontanum collegium, codd. 116, 117 (P.).
Clemens Thomas, cod. 105 (P.).
Colbertus, codd. 70, 74, 75, 79, 84, 85, 94 (P.).
Eparchus, vide Antonius.
Eustathius Faent<ianus>, cod. 115 (P.).
Georgius presbyter, codicis 65 archetypus (S.).

Annorum notae in codicibus obviae.

Mensis October	a. 1132	archet. ff. 8-95, 98-211, codicis	65
	a. 1503	codex	68
» Martius	a. 1449	»	69
» Iunius	a. 1478	»	77
» October	a. 1733 ex archet. a. 1220	»	78
circa	a. 1329	»	83
	a. 1384	»	88
ante	a. 1535	»	91
Menses Oct.-Nov.	a. 1564	»	101
	a. 1655-1656	»	104
	a. 1308-1491	»	106
Mensis Sept.	a. 1770; mensis Maius 1771	»	113
	a. 1841-1843	»	114
	a. 1652	»	116

INDICES NOMINUM

Numeri priores paginam et versum designant, posteriores uncis inclusi codicem et folium ; n = adnotatio, app. = apparatus criticus.

I. — NOMINA AUCTORUM.

II. NOMINA CETERA.

INDICES GRAECITATIS

I. VOCABULA ASTROLOGICA.

II. VERBA CETERA NOTABILIORA.

TABULA ARGUMENTI

CATALOGUS CODICUM

APPENDIX

Testimonia de astrologis Romanis

Excerpta ex codice 68 (Parisino 1884)

Excerpta ex codice 74 (Parisino 2219)

Excerpta ex codice 82 (Parisino 2425)

Appendix ad Catal. Paris. III, p. 132.

INDICES

Bruxellis. — Typis De Ryck & Josiassen.